

பத்தாவது ஆண்டு மலர் Tenth Anniversary Issue

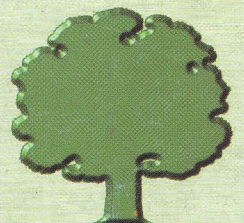
எங்கள்
சுவடுகளை
ஆழமாகவும்
நேர்த்தியாகவும்
பதிப்போம்!

பெப்ரவரி February

2001

தமிழர் தகவல்

TAMILS' INFORMATION

Growing
with the
community
ESTD 1991

050
சுமீர்
SL/PR

தமிழர் தகவல்

TAMILS' INFORMATION

ISSN 1206-0585

பிரதம ஆசிரியர்: திரு எஸ். திருச்செல்வம் இணை ஆசிரியர்: றஞ்சி திரு
உதவி ஆசிரியர்கள்: விஜய் ஆனந்த், அன்ரன் கனகசூரியர், சசி பத்மநாதன்

பொது முகாமையாளர்: எஸ். ரி. சிங்கம்

பொதுஜனத் தொடர்பு & விநியோகம்: ப. சிவசுப்பிரமணியம், நா. விமலநாதன், பொன். சிவகுமாரன்,
ரி. தேவேந்திரன், எஸ். ஜே. சோதி. என். குமாரதாஸன் தொழில்நுட்ப உதவி: ஹரன் கிறாப், தமிழ் கிரியேட்டஸ்
ஒளி அச்சு, வடிவமைப்பு, அச்சுப்பதிப்பு: அக்லன் அசோஷியேற்ஸ் (416) 920-9250

தயாரிப்பு: ஈழத்தமிழர் தகவல் நிலையம்-ரொறன்ரோ & கத்தோலிக்க பல்கலாசார சேவைகள் நிலையம்

வெளியீடு: அக்லன் அசோஷியேற்ஸ் & தமிழர் தகவல் ஆய்வுப் பிரிவு

மாதாந்த வெளியீடு: 4000 பிரதிகள் ஆண்டு மலர்: 5000 பிரதிகள்

P.O. Box - 3, Station - F, Toronto, Ontario. M4Y 2L4, Canada
Phone: 416-920-9250 Editor: 416-757-9969 x 211 Fax: 416-921-6576

Established
February 1991

Mr. & Mrs. Iswarah Kumar
976 Comfort Lane
Newmarket, Ontario
L3X 1V7 CANADA

2001 - சர்வதேச தொண்டர்கள் ஆண்டு

தொண்டர்கள்

எங்களின் மிகப்பெரிய இயற்கை வளம்

தொண்ணூறு வீதமான கனடியர்கள் தங்கள் நேரத்தையும் பணத்தையும் மற்றையோருக்கு உதவுவதற்காகச் செலவிடுகின்றார்கள்.

தற்போது 1.3 மில்லியன் இளைஞர்கள் தொண்டர் சேவை புரிகின்றனர்; இது, பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னிலும் பார்க்க இரு மடங்கு அதிகம்.

கனடாவில் தொண்டர்கள் புரியும் சேவையானது 578,000 பேரின் முழுநேர வேலைக்குச் சமமானது.

ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான கனடியர்கள் தங்களது தொண்டர் சேவை அனுபவத்தினால் சம்பளத் தொழில் பெற்றுள்ளனர்.

2001 - International Year of Volunteers

Volunteers

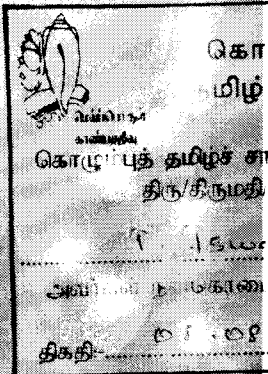
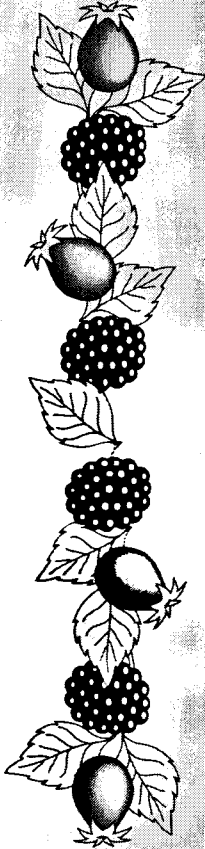
Our greatest natural resource

Close to 90% of Canadians make donations of time and money to help others.

The number of youth volunteers has almost doubled over the past 10 years to 1.3 million.

The work volunteers contribute each year in Canada is equivalent to 578,000 full-time jobs.

More than one million Canadians obtained employment through their volunteer experiences.

எமையாண்ட பத்தாண்டு!

கனடியத் தமிழர்களைத் 'தமிழர் தகவல்' ஆட்சி புரியத் தொடங்கிப் பத்து ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

கால அளவிற பத்து ஆண்டுகள் அற்பமாயினும் மனித அளவில் இது ஒரு மைற்கல்.

எண்களுக்கும் பத்துத்தான் எல்லை. அதனாலே தான் போலும் தானங்கள் பத்தாயின; நாடிகள் பத்தாயின; உடல் வாயுக்கள் பத்தாயின; திருமணப் பொருத்தங்கள் பத்தாயின; மருந்து வேர்கள் பத்துவகையாயின; அரசியல் உறுப்புகள் பத்துவகையாயின (தசாங்கம்); திருமாலின் அவதாரங்கள் பத்தாயின; பதிகத்துக்குரிய செய்யுள்கள் பத்தாயின.

'தமிழர் தகவலுக்கு' ஒரு பதிகம் நிறைவுற்று மறு பதிகம் தொடங்குகிறது.

பத்து என்பதற்கு பலம் என்னும் பொருளும் உண்டு. இராவணன் மிகுந்த பலம் உடையவன் என்பதனைக் காட்ட 'பத்து' தெரிவு செய்யப்பட்டது.

'தமிழர் தகவல்' பலம் வாய்ந்த சஞ்சிகை. அதன் பலம் ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வத்தின் பலம்; அவரது பத்திரிகைக்கலை வளம், எல்லோரையும் அணைத்துச் செல்லுகின்ற குணநலம்.

கனடாவில் சூரியன் கூட குறிப்பிட்ட ஒரு நேரத்துக்கு உதிப்பதில்லை. 'தமிழர் தகவல்' நியமம் தவறாது வெளிவருகின்றது.

சஞ்சிகை ஒன்று தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் வெளிவருவது ஒரு சாதனை. இந்த சாதனைக்குப் பின்னணியில் இருக்கும் திட்டமிடல், தீவிர உழைப்பு, அதீத திறமை, துணிவு, வைராக்கியம் முதலாய வெற்றிப் பண்புகளைப் பல பிற தாபனங்களும் பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளன. இது மற்றொரு சாதனை. அதனாலேயே 'தமிழர் தகவல்' முன்மாதிரியான ஒரு பத்திரிகையாக விளங்குகின்றது.

கனடாவில் மட்டுமன்றி தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலுமே தனைக்கிணையில்லாத தனித்துவப் பத்திரிகையாகப் பவனி வரும் 'தமிழர் தகவல்' குறித்து ஒரு வாசகன் என்ற வகையில், ஓர் எழுத்தாளன் என்ற வகையில் நான் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகின்றேன்.

தமிழருக்குப் பெருமை தரும் வகையில் 'தமிழர் தகவலை'க் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகச் சிறப்புற வெளியிட்டு வரும் 'பத்திரிகை வித்தகர்' திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களையும் அவரது ஆற்றல் வாய்ந்த அன்புத் துணைவியார் றஞ்சி அவர்களையும் 'தமிழர் தகவல்' குடும்பத்தைச் சார்ந்த அனைத்துக் கலைஞர்களையும் எழுத்தாளப் பெருமக்களையும் பாராட்டி, பத்தாவது ஆண்டு விழாச் சிறப்புற நடைபெறவும் பத்திரிகை மேலும் பல 'பத்து'களைக் காணவும் எனது வாழ்த்துகளை அன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழர்! வளர்க 'தமிழர் தகவல்'!

வி. கந்தவனம்

தலைவர்
கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்
பெப்ரவரி 2001

From the Editor

ஆசிரியரிடமிருந்து

Our Footsteps In Tomorrow's Path

To be honest, when Tamils' Information was introduced on Canadian soil ten years ago, we did not make any serious decisions about the future.

Tamils' Information was born from the idea that Sri Lankan Tamils in Canada were a new community living in a new country under new circumstances, and needed some basic information in their mother tongue.

After spending a quarter century in the land of my birth as a journalist, I entered Canada under unavoidable circumstances in 1989. I was placed as a Settlement Counsellor with the Catholic Cross Cultural Services (formerly Catholic Immigration Bureau) in 1990, which is a project funded by the federal ministry of immigration. Before this, I served in the same project with the Tamil Eelam Society of Canada as its first administrator/co-ordinator. I have to make a special mention at this point of Mr. N.Sivalingam and Mr. Arul S.Aruliah who were the president and vice president respectively of the Society at that time.

These two gentlemen gave me the confidence and encouragement to pursue a new career and strongly convinced me that I could do it, when I felt like a blind folded journalist in Canada. I can never forget them who gave their best without expecting any rewards.

A journalist's duty has mostly deals with men and matters. My new career in Canada was also somewhat like that. In the early 1990's a large number of the refugee claimants in Canada were Sri Lankan Tamils. Fulfilling their needs was a multi pronged task and the main obstacle to this was the language of communication. Since all government and non-governmental publications were in English and French, I realized in the course of my work, that our people were unable to utilize the facilities available to them in this country.

நானாய் பானதயில் எங்கள் சவுருகள்

உண்மையைச் சொல்வதானால், பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழர் தகவலைக் கனடிய மண்ணில் பிரசவிக்கையில் இப்போதிருப்பது போன்ற 'சீரியஸான' எந்த முடிவும் எம்மிடம் இருக்கவில்லை.

புதிய நாட்டில், புதிய சூழலில், ஒரு புதிய இனம் சந்திக்கின்ற அத்தனையையும் ஈழத்தமிழராகிய எம்மவரும் கனடிய மண்ணில் சந்திப்பதை அவதானித்தபோது, அடிப்படையான தகவல்களைத் தாய் மொழியில் வழங்கினால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்குமே என்ற எண்ணத்தில் வந்த சிந்தனையின் செயல்வடிவம்தான் 'தமிழர் தகவல்'.

ஏறத்தாழக் கால்நூற்றாண்டினை முழுநேரப் பத்திரிகையாளனாகப் பிறந்தகத்தில் கழித்த பின்னர், 1989ல் கனடிய மண்ணில் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் குடிபுக நேர்ந்தது. இங்கு நான் பெற்றுக்கொண்ட தொழில் குடியமர்வுச்சேவை ஆலோசகர் பதவி. கனடிய மத்திய அரசின் குடிவரவு அமைச்சின் கீழான ஒரு செயற்திட்டம் இது. 1990ல் கத்தோலிக்க பல்கலாசார சேவைகள் (அப்போது கத்தோலிக்க குடிவரவு நிலையம் என்ற பெயரில் இயங்கியது) நிலையத்தில் இந்த நியமனம் கிடைத்தது. அதற்கு முன்னர் அரை வருடம் தமிழீழச் சங்கத்தில் இதே சேவையின் முதலாவது நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்போது சங்கத்தின் தலைவராகவிருந்த திரு. நா. சிவலிங்கம் அவர்களும், உபதலைவராகவிருந்த திரு. அருள் எஸ். அருளையா அவர்களும் இவ்வேளையில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

கனடிய மண்ணில் கண்ணைக் கட்டி விட்டது போன்ற நிலையிலிருந்த ஒரு பத்திரிகையாளனைப் புதிய துறைக்குள் புகுத்தி உற்சாகம் தந்து 'உன்னால் முடியும்' என்று ஊக்கமளித்த உந்து சக்திகளான இவர்களை மறக்க முடியுமா? நன்றிகளை எதிர்பார்க்காத நல்மனிதர்கள் இவர்கள்.

பத்திரிகையாளன் பணி மக்களுடனும் அவர்கள் விடயங்களுடனும் (men and matters) சம்பந்தமானது. ஓரளவுக்கு எனக்கு இங்கு கிடைத்த வேலையும் அவ்வாறானதுதான். 1990களின் ஆரம்பத்தில் கனடாவுக்கு அகதிகளாக வருபவர்களில் ஈழத் தமிழர்களே கூடுதலானவர்களாக இருந்தனர். இவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதென்பது அப்போது பலமுனைப் பிரச்சனைகளைக் கொண்டதாகவிருந்தது. இதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது தொடர்பு மொழிப் பிரச்சனை. அரசாங்கங்களினதும், அரச சார்பற்ற அமைப்புகளினதும் சேவைகள் சம்பந்தமான பிரகரங்கள் ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலும் மட்டுமே இருந்தன. இதனால் எம்மவர்கள் இந்த நாட்டின் வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்த முடியாதிருந்ததை, எனது பதவி வழிப் பணி காரணமாக அறிய முடிந்தது.

Having spent most of my life with the media, I discovered that an information gap existed here and I wished to bridge that. As a result, Tamils' Information was established in February 1991.

I have to honestly admit that when I started this, I never thought I would be able to publish this regularly every month for a decade.

That was a time when our people were identified as a refugee community and were struggling to find the information they needed in their own language. Tamils' Information then became their guide. Those who contribute articles and the Tamil business community came forward to give a helping hand on a regular basis and the publication committee comprised of many people who dedicated their time without any self-interest.

Tamils' Information has completed its 10th year with the support of everyone. The words on our logo "growing with the community" has realized its meaning. People with commitment continue to write. Tamil business community continue to fund the printing costs. A dedicated team of volunteers are responsible for rest of the work.

What more do we need?

Ten years have just passed by.

I emphasize once more, that we did not have a ten-year plan when we released the first issue.

I am proud to say that we are the ones who pioneered an awards ceremony in the Canadian Tamil Community. Over 60 outstanding achievers have received awards at our annual ceremony during the last ten years and they include community service volunteers, artists, journalists, broadcasters and academics. Around 15 students have been recognized for their achievements. Another 10 people have been honored by Tamils' Information at various other public functions. Also, about 50 front line volunteers have received the volunteer service award of the Ontario government at the recommendation of Tamils' Information.

These are a few steps in our journey.

We may need atleast another 15 years to attain our goals..

Our march continues on the high way of information and this is a journey on the back of a camel.

We salute and thank the partners who have accompanied us. We will print our footsteps deeper and firmer on canadian soil.

Let our footprints be clearly visible in tomorrow's path.

Thiru S. Thiruchelvam

செய்தித் துறையுடன் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியைக் கழித்த எனக்கு, இங்கே தகவல் இடைவெளியிருப்பது தெரியவந்தது. அதனை நிரப்ப விரும்பினேன். 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகை 1991 பெப்ரவரியில் வெளிவர ஆரம்பித்தது. இதனை வெளியிட ஆரம்பிக்கையில், பத்து வருடங்களுக்கு மாதந்தவறாது இது வெளிவரும் என்ற எண்ணம் இருக்கவேயில்லை என்பதை உண்மையாகவே கூறவிரும்புகின்றேன்.

'அகதிச் சமூகமாக' அடையாளம் காணப்பட்டிருந்த எம்மவர்கள் எங்கும் எந்தத் தகவலையும் தமிழில் பெறமுடியாது அல்லாடிக் கொண்டிருந்த வேளை அது. 'தமிழர் தகவல்' அவர்களின் கைகாட்டியாகியது. அவ்வேளையில், தகவற் கட்டுரைகளை எழுதுபவர்களும், தமிழ் வர்த்தக சமூகத்தினரும் எம்முடன் இணைந்து இதனை ஒழுங்காக வெளியிட ஒரு குழுவாக அமைந்தனர். வெளியீட்டுக் குழுவில் தன்னலம் கருதாத பலர் தொண்டர்களாகினர்.

அனைத்து மக்களினதும் ஆதரவுடன் 'தமிழர் தகவல்' பத்தாவது ஆண்டினைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது. 'சமூகத்துடன் இணைந்த வளர்ச்சி' (Growing with the Community) என்ற எமது இலட்சினையின் வாசகம் அர்த்தம் பொதிந்தது. சமூகப் பற்றுள்ளவர்கள் எழுதுகின்றனர்; சமூக வர்த்தகர்கள் அச்சகச் செலவுகளைக் கவனிக்கின்றனர்; சமூகப் பிரக்ஞைபெற்ற தொண்டர் குழாம் வெளியீட்டு விநியோகப் பொறுப்பினைக் கையாளுகின்றது.

வேறென்ன வேண்டும்; பத்தாண்டுகள் பறந்தோடி விட்டன.

இப்பொழுதும் சொல்கின்றேன் - பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் முதலாவது இதழைப் பிரசுரிக்கையில், எம்மிடம் பத்தாண்டுத் திட்டம் என்று எதுவுமேயிருக்கவில்லை.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் 'விருது வழங்கும்' வைபவத்தை அறிமுகம் செய்தவர்கள் நாங்கள் என்று கூறவதில் பெருமையடைகின்றோம். இந்த வருடத்துடன் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட சேவையாளர்கள், கலைஞர்கள், கல்விமான்கள் வருடாந்த விழாவில் விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். சுமார் பதினைந்து மாணவர்கள் தங்கள் தகைமைகளுக்காக தகவல் விருது பெற்றுள்ளனர். இதுதவிர, மேலும் சுமார் பத்துக்கும் அதிகமானோர் பொது வைபவங்களில் 'தமிழர் தகவல்' விருது வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளனர். தமிழர் தகவல் நிலையத்தின் சிபார்சில் மேலும் சுமார் 50 பேர் இதுவரை ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தின் 'தொண்டர் சேவை' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர்.

இவை நாம் கடந்து வந்த பாதையில் சில;

முழுமையாகப் பட்டியல் போட இன்னுமொரு பதினைந்து வருடங்களாவது செல்ல வேண்டும்.

தகவல் நெடுஞ்சாலையில் எங்கள் பயணம் தொடருகின்றது. இது ஒட்டகப் பயணம் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றோம்!

பத்தாண்டுப் பயணத்தின் பங்காளிகளுக்கு நன்றிகள் கூறிக் கொண்டு, எங்கள் சுவடுகளை ஆழமாகவும் நேர்த்தியாகவும் பதிக்கின்றோம்.

நாளைய பாதையில் எங்கள் சுவடுகள் நன்றாகத் தெரியட்டும்!

திரு எஸ். திருச்செல்வம்

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு 2001ம் ஆண்டை தொண்டர் பணியாளரின் ஆண்டாகப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கை தொண்டர் பணியின் முக்கியத்துவத்தை அழுத்திக் கூறுவது மட்டுமல்ல; அதற்குரிய மதிப்பையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆதலால் இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்திலே தொண்டர் பணியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைப் பரிமாறுவது பொருத்தமாயிருக்கும்.

2001ம் ஆண்டில் உலகம் பல்வேறு வழிகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டிருந்தாலும், இன்று அது பலாத்காரம் நிறைந்த யூரியாகத் தான் தோன்றுகிறது. நாங்கள் தினந்தோறும் தொலைக்காட்சியைப் பார்த்தாலென்ன, பத்திரிகைகளைப் படித்தாலென்ன, எமக்குச் சலிப்பையும், வெறுப்பையும் ஊட்டும் பலாத்காரச் செயல்களைப் பற்றித் தான் அறிகிறோம். பலாத்காரத்தின் வேர்கள், மனிதரின் உள்ளங்களில் விளங்கும் கோபம், வெறுப்பு, பகை, குரோதம், பொறாமை ஆகியன. இந்தச் சக்திகளை முறிக்க நாம் என்ன முயற்சிகளை எடுத்தாலும், தூரப் பார்வையில் சிந்தித்தால், சமூகத்தில் இதற்கு எதிரான நல்ல சக்திகளை வளர்த்தால் தான், பலாத்காரத்தை வளர்க்கும் கலாசாரத்தை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி இறுதியில் முறிக்க முடியும்.

சென்ற சில ஆண்டுகளில், வட அமெரிக்கா, கனடா நாடுகளில் தொண்டர் பணி அதி தீவிரமாக பரவி வருகிறது. தொண்டர்கள் தாங்கள் புரியும் சேவை முயற்சிகளின் வழியாக, சமூகங்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கும் பல நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அதைத் தவிர, இன்னும் அதி முக்கியமாக, சமூகங்களில், பிறர் மீது அன்பு, கருணை, தியாகம், நல்லுறவு போன்ற புண்ணியங்களைப் பரப்புகிறார்கள். அவர்களுடைய முன்மாதிரியின் பலனால் சமூகம் முன்னேற்றம் அடையும். இதில் ஒரு விளக்கம் தேவைப்படும். தொண்டர் படையால் நாம் எதிர்பார்க்கும் சமூக மாற்றத்தை இன்றோ, நாளையோ வெற்றி தரக்கூடிய திட்டமாக எண்ணக்கூடாது. முன் கூறியபடி, தூரப் பார்வையில் தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். தொண்டர் பணி சில இடங்களில் பல குறைபாடுகள் உள்ளதாக இருக்கலாம். சில பணியாளரின் நோக்கங்களும், அவர்களுடைய செயல்களும் தகுதியில்லாததாகவிருக்கலாம். ஆனால், தொண்டர் பணியின் பொது நோக்கங்கள் உலகம் முழுவதிலும் இப்பணியின் முயற்சிகளால் வரும் நன்மைகள் இவை யாவும் நமக்கு படிப்பிக்கும் ஒரு விடயம் - தொண்டர் பணி தீய போக்குகளை அடக்கக்கூடிய ஒரு சக்தியாகவும், மனிதரை உன்னத நிலைக்கு அழைக்கும் கருவியாகவும் நமக்கு தோற்றுக்கிறது. இதை சேர்ந்து நிற்கும் மக்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் நற்செய்தியாக நாம் கருதலாம். அத்துடன், தொண்டர் சேவையை வளர்ப்பதற்கு நமக்கு இது ஒரு தூண்டுகோலாகவும் இருக்கலாம்.

உண்மையான தொண்டர் பணி என்ன? பொதுநன்மைக்காகவும், ஏழைகள்,

ஒடுக்கப்பட்டோர் ஆகியோருக்கு உதவி புரியும் நோக்கத்துடனும், தியாக மனப்பான்மையால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு ஒருவர் செய்யும் பணியை நாங்கள் தொண்டர் பணியாகக் கருதலாம். ஒரு தொண்டர் பணியாளர் தான் வழங்கும் ஊழியத்திற்கு எவ்வித ஊதியத்தையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை, எதிர்பார்க்கவும் கூடாது. கனடாவில் சமூகசேவை, அல்லது மாணவர் சேவை முயற்சிகளும், அரசாங்கம் அல்லது கல்வி அதிகாரிகள் விதிக்கும் நிபந்தனைகளின் கீழ் பலரால் செய்யப்படுகின்றன. இந்தச் சேவை முயற்சிகளை தொண்டர் சேவை என அழைப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால், இந்த முயற்சிகளுக்கு முக்கிய காரணமாய் விளங்குவது அரசியல் சன்மானம் அல்லது தண்டனை. ஆனால் இந்தச் சேவை, முக்கியமாக மாணவர் சேவை, சமூகத்துக்கு அளிக்கும் நன்மைகள் பல. இவை மூலம் அனைகளுக்கு தொண்டர் பணியில் ஒரு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

சென்ற சில வருடங்களில், அமெரிக்காவில் "ஆற்றல் நிறைந்த தொண்டர் பணி" (Passionate Voluntarism) யைப் பற்றிக் கீர்த்தி பெற்ற பெரியோர் பேசத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மனத்தோற்றத்தைப் பற்றியும் நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைய உலகின் இயங்கு சக்திகளில் அதிமுக்கியமாய் விளங்குவது 'தகவல்' (Information). துரித தகவலின் மூலமாகத்தான் இன்று எண்ணங்கள் பரிமாறப்பட்டு, மக்களின் உணர்வுகளும் சுர்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்று உலகம் முழுவதிலும் மக்கள் மத்தியில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அந்தச் செயல்களும், நாள்தோறும் நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவற்றை நீக்குவது தங்களுடைய கடமையென்ற உணர்ச்சியும் மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அத்துடன் சென்ற ஆண்டுகளில், அதிக செல்வாக்கும், பலனும் செலுத்தி வந்த அரசாங்கங்களும், தொழில் முயற்சி ஸ்தாபனங்களும் (Business) இன்றைய நாட்களில் மக்களின் மதிப்பை இழந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. உலகில் தற்போது இருக்கும் பாரதூரமான கஷ்டங்களை மக்கள் தங்கள் சொந்த இயக்கங்கள் மூலமாகவே தீர்க்க முடியும் என்ற கொள்கையே வளர்ந்து வருகிறது. இதனால் தான் ஆற்றல் நிறைந்த தொண்டர் பணியை யாவரும் உற்சாகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

'ஆற்றல் நிறைந்த தொண்டர் பணி' நாங்கள் வேறு காரணங்களால் வளர்ந்து வருவதையும் பார்க்கிறோம். சிலர், தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் அனுபவித்த துக்ககரமான நிகழ்ச்சியொன்றினால் ஏவப்பட்டு, அந்த நிகழ்ச்சி தங்கள் வாழ்க்கையைத் துக்கத்திலே மூழ்க விடாமல், அதன் வழியால் சமூக நன்மைக்காகச் சேவை புரிந்து, மன ஆறுதலையும் மகிழ்ச்சியையும் தேடுகிறார்கள். விசேடமாக இந் நாட்களில் புற்றுநோய், எயிட்ஸ் போன்ற வருத்தங்களால்,

ஆற்றல் நிறைந்த பணி அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை

தங்களுடைய வாழ்க்கைத் துணையையோ அல்லது பிள்ளைகளையோ இழந்தவர்கள் அந்த நோயை அழிக்க ஆராய்ச்சி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டோ அல்லது அதைத் தடுப்பதற்கு மக்கள் மத்தியில் அறிவுரைச்சி - யைப் பரப்பும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இத்தருணத்தில், நம் சொந்த நாட்டில், ஒரு தமிழ்க் குடும்பம் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு முயற்சியைப் பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமாயிருக்கும். 15 வருடங்களுக்கு முன் இக் குடும்பத்திலே பிறந்த ஒரு ஆண் குழந்தைக்கு வந்த நோயினால் மூளைப் பலவீனம் தோன்றி, அதன் அபிவிருத்தி பாதிக்கப்பட்டது. அந்தத் தம்பதிகள், பிள்ளைக்கு இந்தியா, இங்கிலாந்து நாடுகளில் சிகிச்சை தேடி, ஓரளவிற்கு மாற்றங்கள் தோன்றினாலும் பூரண சுகம் பெறவில்லை. சென்ற இரு வருடங்களாக, இப்படியான நோயுள்ள பிள்ளைகளின் நன்மை கருதி இத் தம்பதிகள் ஒரு கல்வி நிலையத்தை உருவாக்கி, கொழும்பிலே இருப்பதற்கும் மேற்பட்ட மூளைப் பலவீனத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு கல்வியூட்டுகிறார்கள். இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய விசேட தேவைகளைக் கவனிப்பதற்கு இந்தியாவில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருவருக்கு இந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை வழங்கியிருக்கிறார்கள். குடும்பத் தலைவி, ஸ்தாபனத்தின் தலைவியாகவும், பொறுப்பாளியாகவும் கடமையாற்றுகிறார். அவருடைய மகனும் தினமும் அக் கல்வி நிலையத்தில் கற்று வருகிறார். இந்தத் தம்பதிகளின் வார்த்தையில் "இம் முயற்சி எங்களுடைய வாழ்விற்கு ஒரு புதிய அர்த்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது."

மேற்கூறப்பட்ட சிந்தனையைத்தான் நாம் இந்த ஆண்டில் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். எவ்வளவோ முன்னேற்றங்களை மக்கள் இக் காலத்தில் கண்டும், அனுபவித்தாலும், ஆயிரக்கணக்கானோர் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை இழந்து பரிதவிக்கின்ற நிலையில் தான் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் தியாக மனப்பான்மையுடன் தங்களால் இயன்ற அளவிற்குச் சேவை புரிவோர், மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வது மட்டுமல்ல, தம் வாழ்வு

அர்த்தமுடைய வாழ்வாக

மாறுவதையும் உணர்கின்றார்கள்.

ஆற்றல் நிறைந்த பணி செய்து

அர்த்தமுள்ள வாழ்வைப்

பெறுவோம்!

அகஸ்தின் ஜெயநாதன்

VALUE OF VOLUNTEERING

Here we are at the beginning of the 21st Century. How fitting it is that the United Nations has declared the year 2001 to be the International Year of Volunteers. How fitting it is that at the beginning of a new century we are called to recognize that spirit of giving. This is not the giving of material goods - be it money, used clothing or food. This is the giving of ourselves, of our time and energy, of our talents and skills, of our selflessness. It is a giving that is unconditional, has no strings attached, and does not seek recognition.

Voluntarism cannot be mandated nor legislated nor expected of us. It comes from a different place deep within each individual that allows us to put aside our personal circumstances and reach out in a caring manner to another person or situation. The volunteer chooses to reach out without expectations of compensation or recognition. There can be no strings attached to volunteering. Their needs to be a desire to know that it takes only one person with a kind act to make a difference in another person's life or to make the environment better.

Across Canada there are 7.5 million volunteers who contribute countless hours each year to reach out and give hope to total strangers, or to clean up our environment, or to help build a better and more caring society through working on social justice issues. Canada places a lot of emphasis on the value of volunteering. Newcomers to Canada are encouraged to volunteer. ESL instructors, employment counselors, welfare workers and settlement counselors are often the first people in Canada to encourage newly arrived immigrants and refugees to volunteer, sometimes addressing volunteering from the perspective that people from other countries don't have this same cul-

Miranda Pinto

ture of volunteering, and other times from the perspective of the benefits the person will gain in obtaining employment. Both of these positions must be re-focused and perhaps this International Year of volunteers will give us an opportunity to reflect on the spirit of volunteering again.

My experience is that people from other lands have practiced voluntarism for many years, though may not have seen it institutionalized as in our society. It comes more from that spontaneous depth within the inner spirit. In speaking with newcomers to explore how voluntarism might exist in their society, I have found it to be part of the culture of the people, and it is often directed towards caring for vulnerable individuals. Sometimes there is no specific word for volunteering - it is a way of being. I believe that this was perhaps how volunteering in Canada used to be, but has now become more institutionalized, perhaps for convenience but more often to fill the gaps that have arisen as a result of funding cuts. I think it is important for newcomers to volunteer in order to preserve part of their cultural background in caring for others and as a means of retaining their identity. It is frustrating and can be misleading to expect that volunteering will result in employment. While this might happen sometimes, too often it doesn't and, as a result, can lead to other social and health difficulties.

Volunteering to "gain Canadian experience" should be seen in the light of an opportunity to learn about the new society that the newcomer is entering as well as an opportunity to help Canadians understand the society from which the newcomer has come. It is about a way of sharing of ourselves, of forming friendships, of learning from one another, of touching the heart and soul of the other person, and in the satisfaction of seeing the smile or feeling the hand that wasn't there before, or closing the space between individuals in a very individualistic society. Newcomers can help

remind all of us here in Canada about that spirit of voluntarism and what better time to do this than as we begin a new century.

In Canada some of the opportunities we have where newcomers can rediscover our spirit through making use of our language and cultural background include volunteering at distress centres where we can provide support and hope to desperate individuals, with a child welfare agency where we can provide support to children and families at risk, at a senior citizens residence where we can provide the sense of touch and accompaniment to lonely and isolated individuals, through participation on community boards where we can participate in decision-making that includes people who come from different perspectives and cultural backgrounds and thus promote equitable access and participation for members of minority backgrounds, etc. These activities will help newcomers retain their own cultural perspective of volunteering while gaining a greater sense of being a Canadian through civic participation.

The Tamil community has been growing in Canada for some years now. This community has given Canada some of the most exemplary volunteers ever! Tamil volunteers have brought their spirit of volunteering to both support members of their own community as well as enhance our understanding of the Tamil people. Tamils' Information publication is celebrating its 10th anniversary this month. I know first hand of the sacrifices made by the many volunteers over the past 10 years to begin this monthly publication and ensure that it continues to bring relevant information to immigrants and refugees. Tamil volunteers have given selflessly through thousands of hours each year, not just of their time and talents but have also provided financial resources to ensure that cost will not be a barrier to Tamil newcomers receiving important information that can help them as they re-establish their lives in this new society. To all these volunteers and their leadership, especially Thiru and Ranji Thiruchelvam, I offer my sincerest CONGRATULATIONS.

You have been an inspiration to me!

காலத்தின் வேக ஓட்டத்துடன் இணைந்து கொண்டு 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகை ஒரு தசாப்தத்தினைக் கடந்து புதிய தசாப்தமொன்றில் பாதம் பதித்துள்ளது. ஊடக உலகில் ஒரு புதுமை நடந்து முடிந்தது போல் ஒரு தகவல் மஞ்சரி மிக நீண்டகாலமாக இம் மண்ணில் வேரூன்றி தளிர்த்து ஆலமரமாகி கிளைபரப்பி நிற்கின்றது. புகலிடத் தமிழர் மத்தியில் புலம்பெயர்ந்த ஒரு பத்திரிகையாளர், புதுமையாகச் சிந்தித்து 'தமிழர் தகவல்' என்ற பெயர் சூட்டி வடிவமைத்து வெளியிட்டு சர்வதேச அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுள்ளமை பெருமை தரும் சாதனையாகியுள்ளது.

நிறைவான பத்தாண்டுகளைக் கண்ட இச் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் (எஸ்தி) அவர்கள் ஈடுசெய்யற்ற பத்திரிகையாசிரியர், வெளியீட்டாளர், நிர்வாகி என்ற சிறப்பியல்புகளில் மட்டுமன்றி துரதிருஷ்டத்தனமுள்ள பார்வையாளருங் கூட. தமிழ் மக்களின் இன்னோரன்ன தேவைகள், கனடாவில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டவற்றாகிய வழிமுறைகள், சமூக நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களின் பங்களிப்புகள் என்பவற்றினை முன்சூட்டியே திட்டமிட்டு இச் சஞ்சிகையை அவர் உருவாக்கியுள்ளார். தமிழீழத்தில் இவரது 'முரசொலி' பத்திரிகையில் உதவியாசிரியர்களில் ஒருவராகக் கடமை புரிந்த புலவர். ம. பார்வதிநாதசிவம் அவர்கள் 'எஸ்தி' பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "ஒவ்வொருவரும் ஆசிரியர் தலையங்கத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணியது உங்கள் பேனா. 'இதயநாதம்' என்ற பெயரில் நீங்கள் எழுதி வந்த தலையங்கத்தைப் படிக்காதவர் யாருளர்? உங்கள் கருத்துகளை ஏற்காதவர்கள் கூட 'முரசொலி'யை வாசிப்பதை நிறுத்த முடியாதவர்களாக இருந்தமைக்குக் காரணம் உங்களது எழுத்தின் வலிமையே" என்று கூறியுள்ளதுடன், "துணிச்சல், வீரம், நெஞ்சமுத்தம், நிலை தழும்பாமை, கொண்ட கொள்கை மீதான அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகியவைகளையே பேனாவின் மையாக நிர்ப்பி வைத்திருந்தீர்கள்" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மிகவும் உணர்ந்து எழுதப்பட்ட வரிகள் இவை. பல்திறன் ஆற்றல்கள் 'எஸ்தி' யிடம் உள்ளன என்பது நாம் அறிந்த விடயமாகும்.

சிறந்ததொரு எண்ணக் கருவில் முகிழ்த்த இச் சஞ்சிகையின் மூலவித்தாக இருந்த 'எஸ்தி'யின் முப்பத்தைந்து வருட அனுபவங்கள் பல வழிகளிலும் இச் சஞ்சிகையை வளர்த்து வருகின்றன. குறிப்பிட்ட திகதியில் வெளிவரும் இலட்சியமுள்ள இச் சஞ்சிகையின் முதல் பிரசவம் 1991, பெப்ரவரியாகும். 45,000 தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் ஈழத் தமிழர் தகவல் நிலையம் (ETHIC), கத்தோலிக்க குடிவரவு

நிலையம் என்பன ஒன்றிணைந்து 'தமிழர் தகவல்' ஆய்வுப் பிரிவு (THIRU) மூலம் இச் சஞ்சிகை வெளிவர ஆரம்பித்தது. 16 பக்கங்களுடன் 1000 பிரதிகள் மட்டுமே வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை 6 மாதங்களில் 20 பக்கங்களாகவும் பின்னர் 32 பக்கங்களாகவும் அதிகரிக்கப்பட்டு வெளிவந்தது. 1992 பெப்ரவரியில் முதலாவது ஆண்டு மலர் வெளியிடப்பட்டு தனித்துவம் மிக்க தகவல் தொகுப்பாக மலர்ந்தது. "வெளியீட்டுத் துறையில் ஒரு வருடமென்பது ஒரு சாதனைக்குரிய காலமல்ல. ஆனால் நிச்சயமாக வளர்ச்சிப் பாதையில் இது ஒரு மைல்கல்" என்ற தலைப்பில் தனது எண்ணங்களைப் பதிவாக்கிய ஆசிரியரின் உணர்வுதான் இன்று பல மைல்கற்களையும் தாண்டியுள்ளது.

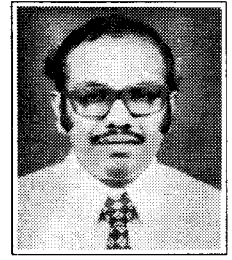
'அகிலன் அசோஷியேற்றஸ்' என்ற பெயரில் ஆசிரியரால் உருவாக்கப்பட்ட வெளியீட்டுத் துறை நிறுவனத்தின் உழைப்பில் மலர்ந்த இச் சஞ்சிகை, தகவல்களை மட்டும் வெளிவிடவில்லை. இதனைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டு சமூக வாழ்வுடன் இணைந்த செயற்பாடு, சமூக சேவையாளர்களைக் கௌரவித்தல் என்பனவும் செயற்படுத்தப்பட்டன. சமூகசேவை, இலக்கிய சேவை

தகவல் நெடுஞ்சாலை ஒரு தசாப்தம்

போன்றவற்றினைப் பணியாக மேற்கொள்பவர்களை 'வாழும் போதே கௌரவிக்கும்' உயர் லட்சியம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முதலாம் வருடம் திரு.நா.சிவலிங்கம் அவர்கள் சமூக சேவைக்காகவும், க.தா.செல்வராஜ கோபால் (ஈழத்துப் பூரூடனார்), இலக்கிய சேவைக்காகவும் 'தமிழர் தகவல்' விருது பெற்றனர். பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னதாக, ஈழத்துப் பூரூடனாருக்கு கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் கடந்த டிசம்பரில் வழங்கியது. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே ஈழத்துப் பூரூடனார் 'தமிழர் தகவல்' இனால் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'தமிழர் தகவல்' படிப்படியாக தமிழர் சமூகத்தினை மட்டுமல்ல இங்கு வாழ்கின்ற ஏனைய இனத்தினரையும் அரவணைத்துச் செல்ல ஆரம்பித்தது. அத்துடன் தொண்டர் சேவை விருதுகளும் வழங்கிச் செயற்பட ஆரம்பித்தது. அகதிகள் சமூகத்தினருக்குச் செய்த பணிக்காக திருமதி நான்னி பொக்கொக் அம்மையாரை 'தமிழர் தகவல்' விருது வழங்கி கௌரவித்தது. இவர் Order of Ontario பதக்கம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு சமூகத்தினர் அனைவரையும் அணைத்துச் சென்று திருப்திப்படுத்திய இச் சஞ்சிகைக்கு கனடிய

அரசாங்கம், ஒன்றாயோ மாகாண அரசாங்கம், தனியார் நிறுவனங்கள் மூலம் கிடைத்த அங்கீகாரமானது பல விளம்பரங்களையும் பெற உதவியுள்ளது.

எஸ். பத்மநாதன்

மஞ்சரியாக மலர்ந்து குறிப்பிட்ட திகதியில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இச் சஞ்சிகையின் மூன்றாவது ஆண்டு மலரில் இலக்கிய வித்தகர் கலாநிதி கா. செ. நடராசா அருமையான சில குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். "தமிழர் தகவல்" இன் நிறைகளைத் தாங்குந் தட்டுதான் தராசில் தரையைத் தட்டுமளவுக்கு தாழ்ந்து நிற்கிறது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளதுடன், "வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களையே அறிவூட்டல், மகிழ்வுட்டல், தகவலளித்தல் ஆகிய முக்கோட்பாடுகளை குறியாகக் கொண்டுள்ளது" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வசன அமைப்பு வழக்கங்களோ பிழையான சொற்பிரயோகங்களோ இலக்கண முரண்பாடுகளோ இதில் இல்லாதிருப்பது பற்றி பெருமை கொள்கிறார் அறிஞர் நடராசா.

'தமிழர் தகவல்' இன் அபரிமித வளர்ச்சியில் இணைந்து கொண்ட எழுத்தாளர்கள் நமது பலமாகவும் பாலமாகவும் 'தமிழர் தகவல்' ஐ உரிமையுடன் தெரிவு செய்ய ஆரம்பித்த வேளையில், தொழில்நுட்ப உதவிக்காக இணைந்து செயற்பட்ட திரு. சசி பத்மநாதனின் பங்களிப்பு காரணமாக 'தமிழர் தகவல்' இன் கவர்ச்சி மேலும் அதிகரித்தது. முதலாவது ஆண்டு மலரில் பத்துப் பேர் மட்டுமே தொடர்ந்து எழுதியவர்களாகக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர், முப்பதுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களை மூன்று ஆண்டுகளில் பெற்றுக் கொண்டார். எழுத்தாளர் பட்டியல் நீண்ட வேளையில், ஆழமான சிந்தனை மிகுந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் 'தமிழர் தகவல்' வெளியிட ஆரம்பித்தது. முதலாவது ஆண்டு மலரில் கவிஞர் கந்தவனம் குறிப்பிட்டது போல் "பணியோ அரிது துணிவோ பெரிது, பார்த்து நடந்திருவாய் மணியே, கனடாத் தமிழர் மருந்தே" என்று கூறியவாறு எமக்கு மருந்தானது 'தமிழர் தகவல்'. நான்காவது ஆண்டு மலரில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டது போன்று ஒரு கூட்டுச்சேர்க்கையில் இம் மஞ்சரி மகத்துவம் பெற முடிந்தது. சமூகத்திலிருந்து கிடைக்கும் உதவியிலிருந்து சமூகத்தின் பிரதான தேவையொன்று நிறைவு செய்யப்படும் பணிக்கு 'தமிழர் தகவல்' உயர்ந்து கொண்டது.

கனடிய தமிழர் சமூகத்தில் விருது வழங்குவதை அறிமுகம் செய்த சஞ்சிகை

எழுத்தாளர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், தொண்டர்கள், வர்த்தகர்கள், வாசகர்கள் இணைந்து கொண்ட ஒரு தகவல் மஞ்சரியாக மாறியவேளை மாதாந்தம் 4000 பிரதிகளாகவும் பிரசுரத்தினை அதிகரித்தது.

'தமிழர் தகவல்' இன் ஐந்தாவது ஆண்டு மலரில் அமரர் நினைவு குகதாசன் எழுதிய வரிகள் இன்றும் நினைவுக்கு வருகின்றன: "திங்கள் தவறாமல் இங்கிருக்கும் மக்களது தேவையறிந்து பல நல்ல நல்ல தகவல்களை, எங்கெங்கோ திரட்டிமிக இனிதாய் அச்சேற்றி இலவசமாய் வழங்குகின்ற 'தகவலை' நீ வாழி!"

ஒவ்வொரு மாதமும் ஐந்தாம் திகதி 'தமிழர் தகவல்' பூரண நிலைவப் போன்று தவறாமல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலைவில் வந்த முகங்கள் தான் எத்தனை! எந்த ஒரு சஞ்சிகைக்கும் இல்லாத தனிப் பெருமை நமது தமிழர்களின் முகங்களை அச்சில் பார்க்கும் ஆனந்தம். சமூகத்து நிகழ்வுகள், எழுத்தாளர் புகைப்படங்கள், விளம்பர ஓவியங்கள் அனைத்தும் இணைந்த வேளையில் இம் மஞ்சரியில் மேலும் உயிரோட்டம் நிலவியது.

1997 பெப்ரவரியில் 'தமிழர் தகவல்', கனடாவின் பிரசித்தமான பத்திரிகையான "The Toronto Star"க்கு விருது வழங்கிக் கௌரவித்து புதியதொரு பரிமாணம் பெற்றது. நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்களினால் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்த ஆறாவது ஆண்டு மலர் நூறு பக்கங்களில் மலர்ந்ததுடன் பெண் எழுத்தாளர்களையும் இணைத்துக் கொண்டது. இந்த நிலையில் தான் நூறாண்டு வரலாறுள்ள ரொறண்டோ ஸ்டார் பத்திரிகையும் கௌரவம் பெற்றது. தமிழர் சமூகம் சற்றுத் தங்களை ஏனைய சமூகத்துடன் இணைக்கும் நிகழ்வாகவும், ஊடக நிறுவனமொன்றினைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வாகவும் மாற்றமுற்றது. அத்துடன் கனதியும் கவர்ச்சியும் மிக்கதாக ஆண்டு மலர்கள் வெளிவர ஆரம்பித்தன.

எழுத்தாளர் வீணைமைந்தன் குறிப்பிட்டது போன்று 'கற்பனை கலக்காத கருத்துச் சுடராகவும், கனடிய தமிழரின் திசைகாட்டியாகவும்' விளங்கிய 'தமிழர் தகவல்' 1998 பெப்ரவரி முதல் மற்றொரு பரிமாணம் பெற்றது. உலகெங்கும் வாழும் தமிழினத்தின் சஞ்சிகையாக மாற வேண்டின் புவியில் தமிழர்கள் எங்கிருந்தாலும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்

என்ற நிலை பிறந்தது. இதில் முதல் கௌரவம் பெற்றவர் கவிஞர் அம்பி. ஒன்றரை லட்சம் தமிழர்கள் கனடாவிலும் 6 லட்சம் தமிழர்கள் உலகெங்கிலும் வாழும் நிலையில் புதியதொரு

நெடுஞ்சாலையில் தகவல் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. ஏழாவது ஆண்டு மலரில் 'எஸ்தி' குறிப்பிட்டது போன்று, "எங்கள் சுவடுகளை நேர்த்தியாகவும் ஆழமாகவும் பதித்திட்ட நிலை"யில் அனைத்து சமூகங்களும் கௌரவம் பெற்றன. வியட்நாம் யுத்தத்தில் கொடுங்களுக்கு இலக்காகி 17 தடவைகள் பாரிய சத்திரசிகிச்சைக்குள்ளாகியுள்ள கிம் புக் (Kim Phuc) அவர்களை 'தமிழர் தகவல்' இவ்வழியில் கௌரவித்தது; விருது வழங்கியது. இவரை 1997ல் UNO தனது நல்லெண்ணத் தூதுவராக (Goodwill Ambassador) நியமித்திருந்தது. இவரைக் கௌரவித்தது மட்டுமன்றி, 'மறைவுக்கு பின்னரான விருது' என்ற அடிப்படையில் சேவை செய்தவர்கள் விருது பெற்று வருகின்றனர். ஆறாவது ஆண்டில் சட்டத்தரணி எஸ்.கே.மகேந்திரனும், ஏழாவது ஆண்டில் கவிஞர் நினைவு குகதாசனும் இவ்வாறு கௌரவம் பெற்றுள்ளனர்.

எட்டாவது ஆண்டு 132 பக்கங்களுடன் மலர் வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலையில் புதியதொரு வடிவமைப்பில் பிரவேசித்தது. இது 'Growing with The Community' என்பதை இலக்கினை வாசகமாகக் கொண்டது. இம் மலரில் முன்பு ஒருபோதும் எழுதியிராத இருபது எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமாகினர். பரம்பரை இடைவெளி நீக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இளைஞர்கள், முதியவர்கள் அனைவரும் இணைந்து செயற்படும் மலராகியது. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் நுழைகின்ற தமிழர்களைத் தயார் படுத்தும் சஞ்சிகையாக மாற்றம் பெற்றது. முதல்முறையாக வர்த்தக முயற்சியில் ஈடுபட்ட போர்ட்டல்லோ ராஜ் இராஜதுரை அவர்கள் கௌரவம் பெற்றார். இதனால், சமூகத்தினர் அனைவரும் பெருமைப்படுத்தப்பட்டனர்.

'தமிழர் தகவல்' பத்தாவது ஆண்டு பிறந்த வேளை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் இதில் இடம்பெற ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஒரு பரந்த விருட்சமாகி விழுதுகளும் கிளைபரம்பி உலகெங்கும் இச் சஞ்சிகை அறிமுகமானது. உலகில் உள்ள பல நூலகங்களில் 'தமிழர் தகவல்' சென்றடைந்துள்ளது. கனடாவில் உள்ள தமிழர்களையும் உலகில் உள்ள தமிழ் அறிஞர்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியுள்ள ஆவணமாக இன்று பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. டாக்டர்கள்,

வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பல்கலைக்கழகத்தினர், இலக்கியவாதிகள், கல்விமாண்கள், வர்த்தக சமூகத்தினர், சமூகசேவகர்கள், இளம்பராயத்தினர், முதியோர்கள் அனைவருக்கும் பொதுச் சொத்தாயிற்று. பத்தாவது ஆண்டில் பாதம் பதித்த வேளையில் இம் மலர் 160 பக்கங்கள் கொண்ட 9வது ஆண்டு மலராகி வெளியானது. இதுவரை வெளிவந்த 9 ஆண்டு மலர்களும் ஒன்றுபோல் இன்னொன்று இல்லாத அளவுக்கு வெளிவந்துள்ளன.

தசாப்தம் கண்ட இந்தத் தகவல் மஞ்சரி தகவல் நெடுஞ்சாலையாகிய வரலாறு அற்புதமானது: வளர்ச்சி தோய்ந்தது. 16 பக்கங்களில் ஆரம்பித்து 32 பக்கங்களாக சாதாரண மாத இதழ்கள் மாறியதுடன் 1000 பிரதிகள் 5000 பிரதிகளாக அச்சுப் பெற கூடியளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டது. அதேபோன்று ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் எழுதி வந்த வரலாறு, நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களது எழுத்துகளை இம் மஞ்சரி பெற்றுள்ளது. ஆரம்ப வருடத்தில் விருது பெற்றவர்கள் இருவர் மட்டுமே. ஆனால் இன்று வரை 53 பேர் விருது பெற்றுள்ளனர். 'எஸ்தி' கண்ட உயர்ந்த இலட்சிய நோக்கம் முழுமை பெற்றுள்ள நிலையில் சகல துறைகளிலும் வளர்ச்சிப் பாதைகள் திறந்துள்ளன.

1991 பெப்ரவரி முதல் இன்றுவரை இத் தகவல் மஞ்சரி பெற்ற அனுபவங்கள் அளப்பரியன. தலைப்புகளை எவ்வாறு போடலாம்? தமிழ் இலக்கணங்களை எங்கு கற்கலாம்? மொழி பெயர்ப்புகளை எவ்வாறு செய்யலாம்? குறியீடுகளை எவ்வாறு இடலாம்? அறிஞர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை எவ்வாறு எழுதலாம்? நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறு தொகுக்கலாம்? உண்மைப் பணியாளர்களை எவ்வாறு கௌரவிக்கலாம் என்றெல்லாம் சிந்தனையைக் கிளரம் பலவற்றிற்கும் ஒரு ஆசானாகி 'தமிழர் தகவல்' திகழ்ந்திருக்கின்றது.

'எஸ்தி' என்ற இரண்டு எழுத்துக்குள் மறைந்து நிற்கும் இந்த எழுத்துலகச் சிற்பியின் துணிச்சல் மிக்க பத்திரிகை வரலாறு இம் மஞ்சரி மூலம் கனடாவில் பதிவாகியுள்ளது. விளம்பரமற்ற பத்தாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலரை வெளியிடும் இவரது துணிச்சல் எம்மை மேலும் வியக்க வைக்கின்றது. நாம் 'தமிழர் தகவல்' ஐ ரசித்ததினை விட எம்மைத் 'தமிழர் தகவல்' நன்றாக ரசித்திருக்கின்றது. நாம் 'தமிழர் தகவல்' இறகு வழங்கியதினை விட, எமக்குத் 'தமிழர் தகவல்' நன்றாகவே வழங்கியிருக்கின்றது. ஆக, 'தமிழர் தகவல்' மஞ்சரி தமிழர்களின் வழிகாட்டியாகவும் கைத் துணையாகவும் தகவல் நெடுஞ்சாலையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

'தொடர்புறுதல்' என இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளது, பேச்சு எழுத்து மூலமாகவோ வேறு ஏதேனும் முறையாலோ தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாகும். சாதாரண தொடர்புறுதல் முறை தனி நபர் சம்பந்தப்பட்டதே (Personal Communication). இதன்மூலம் ஒருவர் தனது தேவை, உள்ளக்கிடக்கை, அறிவு, அனுபவம், உணர்வு, ஆதங்கம் போன்றவற்றைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார். தொடர்புறுதலுக்கு மொழி அவசியம். மொழியென்பது வாய்ச் சொல்லாக அமையலாம் அல்லது உடற்கூற்று மொழியாகலாம் (Body Language) வெறுமனே ஒரு கண் அசைவும் வலுவான மொழிப் பிரவாகம் ஆகலாம். "An Action Speaks more than a thousand words" என ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். வாய் மூலம் சொல்கின்ற கருத்தினை வலியுறுத்த உடலசைவு, முகபாவ மாற்றம் நடைபெறுதல் இயக்கசார் மொழியாகும் (Kinetics). ஆனால் வாய் பேசாதோடு கையாளும் சைகை மொழி பதிலாள் மொழியாகும் (Proxemics).

பெரியோர்களுடன் தொடர்புறுதல், வெகுஜன தொடர்புறுதல் பற்றி பின்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்ப்போம். இப்பொழுது வளரும் சிறார்களுடன் தொடர்புறுதல் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

மோப்பக் குழையும் அனுச்சம் முகம்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து என்பது குறள் (90)

இன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் உள்ளம் அனுச்சத்திலும் மென்மையானது. சிறிது வித்தியாசமான உடற்கூறு மொழியே அவர்களது உள்ளத்தில் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடக்கூடும். அவர்களுடன் தொடர்புறுதலில் தெளிவு மிகவும் அவசியம். குதர்க்கம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பொறுமை பேணப்பட வேண்டும். வள்ளுவன் மிக அழகுறச் சொல்லுகிறான், "அவை அறிதல்" எனும் அதிகாரத்தில் அவையறிந்த தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் தொகையறிந்த தாய்மை யவர் (711)

அவையிலே கூடியிருப்போரின் தன்மையை உணர்ந்து அதற்கேற்ப ஆராய்ந்து பேசுவர்கள் தான் சொல்லின் தன்மையை உணர்ந்த அறிஞர்கள். இங்கே 'அவை' என்பதற்குப் பதிலாக இளைய தலைமுறையினரை வைத்துப் பாருங்கள். அவர்களுடன் தொடர்புறும் வேளையிலே, அவர்கள் தன்மைக்கு ஏற்ற சொற்பிரயோகம் இருந்தால் தான் தொடர்புறுதல் ஆக்கபூர்வமானதாக அமையும். அவர்களுடன் நாம் தொடர்புறுகின்ற போது தெரிந்தோ தெரியாமலோ சில தவறுகளை இழைத்து விடுகின்றோம். சீரான தொடர்புறுதலுக்கு தடையாய் நிற்பவை சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

1. உத்தரவில் - ஆணையில்
"இதை நீ செய்" - "கட்டாயமாக செய்தே தீரவேண்டும்" போன்ற ஏவல்கள் பிள்ளைகளின் மனதிலே பய உணர்வினை ஏற்படுத்தலாம் அல்லது எதிர்க்கும் மனப்பான்மையை உருவாக்கலாம். செய்யாமல் விட்டால் என்ன செய்து விடப் போகிறார் என்று பார்ப்போமே எனும் சோதனை முயற்சியில் ஈடுபட வைக்கலாம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பிள்ளையின் நடத்தையில் எதிர்க்கும் தன்மை ஏற்பட நிறையவே வாய்ப்புண்டு.

2. எச்சரித்தல் - அச்சுறுத்தல்
இதை நீ செய்யாவிட்டால்... - தெரியும் தானே "இதை செய்து விட்டுத்தான் போக வேண்டும், தெரியுமோ" இதற்கு அடிப்படையில் பிள்ளை பயந்தாங்கொள்ளியாக வளரலாம். இணங்கிப்போகின்ற மனப்பாங்குடையவராக வளரலாம். அடிபணிந்து செயற்பட்டாலும் கூட ஆழ்மனதிலே வெறுப்புணர்வு, கோபம், எதிர்க்கும் தன்மை படியவே செய்யும். வேறு வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே அவை தலைகாட்ட முடியும். சிக்கலான, அச்சுறுத்தும் சந்தர்ப்பங்களில் கூட சோதித்துப் பார்க்கும் எண்ணம் மேலெழுந்து நிற்கலாம்.

3. நீதிமுறை வகுத்தல் - அறிவுரை கூறல்
"நீ செய்ய வேண்டிய கடமை", "இது உனது பொறுப்பு" அப்போது இது என் கடமையின் கூறா? என மனம் சிந்திக்கத்

தொடர்புறுதல் Communication

தொடங்குவதுடன், அதனைச் செய்து முடிக்காவிட்டால் மனதிலே "குற்ற உணர்வு" ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. வளர்ந்த பிராயத்திலே கூட தன் கய பொறுப்பு எது என்று தெரிந்து கொள்ளும் பகுப்பறிவு குன்றிவிடக் கூடும். அல்லது "அவர் யார் எனக்குச் சொல்வதற்கு" என்று தனது செயல்களை நியாயப்படுத்தவும் முயலலாம்.

4. அறிவுரை - தீர்வுகளைக் கூறல்
"இப்படிச் செய்தால் என்ன" - "நான் என்ன செய்வேன் என்றால்" இதன்படி செயற்படும் பிள்ளை தனது பிரச்சனையை உணர்ந்து அதற்குரிய பல்வேறு வகையான தீர்வுகளை மதிப்பீடு செய்து உகந்ததினைத் தெரிவு செய்து செயற்படுத்தும் திறமை குன்றியவராகிறார். எதற்கும் மற்றையோரை நம்பியே வாழ முனைவார். செயற்படாதவர் எதனையும் எதிர்க்கும் மனப்பாங்கினைப் பெறுகிறார்.

5. இணங்குவித்தல் - தருக்கமுறை வாதிடல்
"சரிதான் ஆனால்..." "நீ இங்குதான் பிழைவிட்டுள்ளாய்" செயற்படுபவரில் தாழ்வுச் சிக்கல் ஏற்படலாம். தன்னில் ஏதோ குறைபாடு உள்ளதாய் கீழ்ச் சுயமதிப்பு உருவாகலாம். தன்னை நியாயப்படுத்தும் விதத்தில் வாதம் செய்து செயற்படாமல் விடுவதுடன், அவ்விதத்தையே விட்டு

விலகிச் சென்று சொல்வதைச் செவி மடுக்காது போய்விடலாம்.

பொ. கனகசபாபதி

6. தீர்ப்புக்கூறல் - குறை கூறல் - குற்றம் சாட்டல்
"நீ அறிவுபூர்வமாக சிந்திக்கவில்லை" "நீ சோம்பேறித்- தனமாய்..."

இத்தகைய கூற்றுக்கள் பிள்ளையின் தனித்துவத்தையே பாதித்து விடும். சரியான தீர்ப்பு எடுக்கமாட்டாதவர், திறனற்றவர் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். "நான் எதற்கும் லாயக்கற்றவன்" என்று தன்னைத் தானே குறை கூறும் சுய பச்சாதாய உணர்வு மேலிடலாம். தொடர்புறுபவர் எதிர்மறையான தீர்ப்புகள் கூறுவதால் அவரோடு தொடர்புறுவதை முற்றாகவே தவிர்க்க முனையலாம் அல்லது "நீர் என்ன திறமோ?" என எதிர்த்து வாயாடலாம்.

7. புகழ்தல் - இணங்குதல்

"நன்று! நீ மிகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டுள்ளாய்", "நீ சரியாகச் சொன்னாய். அந்த ஆசிரியர் ஒரு முட்டாளர்" இத்தகைய கூற்றுக்கள் ஏற்படைய நடத்தையை (Desired Behaviour) மீள் வலியுறுத்தி விருந்ததிபுறை வைக்க உதவுகிறது. சொல்லுகின்றவர் பாராட்டுகின்ற அளவுகோல் கேட்கின்றவருக்குத் திருப்தியளிக்காத இக்கட்டான நிலையினை ஏற்படுத்தி அவருக்கு பற்றார்வம் (Anxiety) ஏற்பட வைக்கலாம்.

8. நெயாண்டி - ஏளனம்

"ஏய்! அழுகுனி/அழுமுஞ்சி" "உன் வேலை அழகாய்த்தான் உள்ளது" இவ்வித தொடர்புறுதல் ஒருவரைத் தன்னைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தைப் படுமோசமாகக் கீழ்நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் தன்மையது. நான் கையாலாகாதவன், என்னை எவருமே விரும்புகிறார்கள் இல்லை என்ற பரிதாப உணர்வு மேலோங்கும் அல்லது எதிர்மறை விளைவுகளாய் வாய்ச் சொல் மூலம் அல்லது உடற் கூறு மூலம் எதிர்க்கும் தன்மை வெளிவரலாம்.

9. பகுத்தாய்தல் - ஆய்வுறுதி செய்தல்

"நீ விட்ட பிழை என்னவென்றால்", "நீ அவ்விதம் எண்ணிச் செய்யவில்லைப் போலும்" பிள்ளைகளுக்கு ஒன்றினைச் செய்வதற்கு இயற்கையாக ஆவல் ஏற்படாது. பிழை விடலாமோ என்ற பயமும் விரக்தி உணர்வும் ஏற்படலாம். தெரியாததனமாய் மாட்டிக்கொண்டேனோ, பிழையான முறையைக் கையாண்டதால் அகப்பட்டு விட்டேனோ, என்னில் நம்பிக்கை இழந்து விடுவார்களோ என்ற பயம் மேலிடலாம். இதன் காரணமாகத் தொடர்புறுதலையே தவிர்க்க முனையலாம்.

பெற்றோரியம் என்றால் சுலபமான தொழிலா?

10. மீன் உறுதியளித்தல் - பரிவிரக்கம்

“போகுது, கவலைப்படாதே” “இப்போது என்ன போய்விட்டது என்று கவலைப்படுகிறாய்”, “விட்டது சனியன்” தொடர்புறுபவர் உற்சாகம் ஊட்டுதற்காகக் கூறிய வார்த்தைகளை நியாயப்படுத்தலாக பிள்ளை ஏற்றுக் கொண்டு செய்த தவற்றினுக்காக மனவருத்தப்பட வேண்டிய தேவை இல்லை என்ற நிலையினை ஏற்கத் தொடங்கலாம். என்னைத் தப்பாக விளங்கிக் கொண்டு விட்டார்களோ என்று மனதில் குமையலாம். அதன் பிரதிபலிப்பாக வெறுப்புணர்வு காட்டும் தன்மையான “உங்களுக்கென்ன சுலபமாகச் சொல்லி விட்டீர்கள்” என்பது போன்ற கசப்பான வார்த்தைப் பிரயோகம் வெளிப்படலாம்.

11. ஆழ்ந்தாய்தல் - வினாவுதல்

“ஏன், ஏன்...?”, “யார்...?”, “நீ ஏன் அப்படி...?”, “எப்படி...?” நிகழ்வுகளை ஆழ்ந்து ஆயும் நோக்குடன் பெற்றோர்கள் வினா எழுப்பும் பொழுது பிள்ளைகள் பதிலிறுப்பார்களானால் அது பெற்றோர்கள் குறை காண்பதற்குரிய தளமாகவோ அல்லது தீர்வுகளைக் கூறும் தளமாகவோ தான் அமையும். எனவே, பிள்ளைகள் பதில் கூறாமல் தவிர்க்கப் பார்ப்பார்கள் அல்லது அரையும்குறையுமாக ஏதோ சொல்லித் தப்பிப்பார்கள் அல்லது முழுமையாகப் பொய் கூறி ஏமாற்றப் பார்ப்பார்கள்.

போதுவாகவே பெற்றோர் வினா எழுப்புகின்ற பொழுது அவர்களின் நோக்கம் பற்றி முழுமையாகத் தெரியாத பிள்ளைகள் தமது பிரச்சனையையே மறந்து விடக்கூடிய அளவினுக்குப் பயமும், பற்றார்வமும் உடையோராய் இருப்பர்.

12. போக்குமாற்றல் - வசை கூறல் - விலகல்

“இப்போ நாம் வேறு சந்தோஷமான விசயங்கள் பற்றிப் பேசுவோம்”, “அட! உலகத்தைப் பிரட்டிப் போட்டாயே”, “என்னை விடு! கொம்மாவும் நீயும் பட்டபாடு” பெற்றோரின் நடவடிக்கை பிள்ளைக்குப் பிழையான வழிகாட்டலைத் தருகிறது. பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்ற பொழுது அவற்றினை எதிர்கொண்டு தீர்வு காண்பதிலும் பார்க்கத் தவிர்ப்பதுவே சிறந்த வழி என எண்ண வைக்கிறது.

எனது பிரச்சனை என் அப்பாவிற் குப் பெரிதாகத் தெரியவில்லையே என்ற காழ்ப்புணர்வு மேலோங்கலாம். வளர்ந்த பிள்ளரும் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்ற போது திறந்த மனதுடன் அவற்றினை எதிர்கொள்ளும் பக்குவம் வராமலே போய்விடலாம்.

தொடர்புறுதல் செவ்வனே நடைபெறுவதற்குரிய தடைகள் இவைதான் “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?” என நம்மவர்கள் கூறுவதுண்டு. பிள்ளை வளர்ச்சியின் உளவியல் தத்துவத்தை உள்ளடக்கிய அற்புதமான வாசகம். பிஜாஷே (Piaget) சென்ற நூற்றாண்டில் கூறிய (Child is a finished product by five) என்பதை நம்மவர்கள் எப்போதோ சொல்லி விட்டார்கள். பிள்ளையின் ஆளுமை விருத்திக்கு அரும் பங்கேற்பது ‘தொடர்புறுதல்’ என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

எமது இலக்கியங்களில் இவை எல்லாமே உள்ளன. நாம் அவற்றினைக் கவனிப்பதில்லை. ‘Old wine in new bottle’ என ஆங்கிலத்திலே வந்ததும் ஆச்சரியப்படுவோம். அவற்றினைக் கைக் கொள்ள வேண்டும் என எண்ணுவோம். அவ்வளவே, இதோ ஒரு பழைய பாடல். “ஆசாரக்கோவை” எனும் பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூலில் பெருவாயின் முன்னியனார் கூறியது:

விரைந்துரையார் மேன்மேல் உரையார் பொய் யாய்
பரந்துரையார் பாரித்து உரையார் - ஒருங்கணைத்தும்
சில்லெழுத்தினாலே பொருளடங்கக் காலத்தால்
சொல்லும் செவ்வி அறிந்து.

“விரைவாகச் சொல்லப்படாது, மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படாது, பொய்யான சொற்களைப் பரப்பி எடுத்துக் கூறப்படாது, சொல்ல வேண்டியதை நீட்டாமல் சிக்கனமாகச் சொல்ல வேண்டும். கேட்போரின் தன்மையை அறிந்து அதற்கேற்பக் கூறவேண்டும்.” என்பதே இதன் பொருள்.

“அடபாவி! எல்லாமே தடைகள் என்று கூறுகிறாய் அப்படி என்றால் பிள்ளைகளுடன் நாம் தொடர்புறுதல் முடியாத காரியமா? எனச் சிலர் முன்குவதும், “அது தெரிந்து தானே, நாம் பிள்ளைகளுடன் கதைப்பதைக் குறைத்து அவர்களைத் தொலைக்காட்சியுடன் உறவாட விட்டு விட்டு நாமும் நமது தொழிலுமெனத் திரிகிறோம்” என புளகாங்கிதம் அடையும் இன்னொரு சாராரின் கெக்கலிப்பையும் கேட்க முடிகிறது.

கஷ்டமான விசயம் தான். பெற்றோரியம் என்றால் சுலபமான தொழிலா? சற்றே ஏழாவதைக் கூர்ந்து வாசியங்கள்! அது ஒன்று தான் தொடர்புறுதலுக்கான சீரிய வழி. ஆனால் அளவுடன் நின்று கொள்ளுங்கள். வெற்றி உங்களதே!

Eight Tips for battling allergies

- * Be sure your indoor areas are clean and dust-mite free.
- * Consider using air conditioning in your house and car.
- * Don't hang washing outdoors to dry.
- * Wear a face mask if you mow the lawn
- * Stay indoors when pollen counts are highest, usually in the early morning and on windy days.
- * Wash you hair when you come indoors during pollen season, especially before you sleep.
- * In consultation with you physician, take a bronchodilator before out door exercise if exercise is a trigger.
- * Consider avoiding outdoor exercise when mould and pollen levels are elevated.

Seven Steps to Health

1. Be a non-smoker and avoid second-hand smoke
2. Eat 5 to 10 servings of vegetables and fruit a day. Choose high fibre, lower fat foods. If you drink alcohol, limit your intake to 1 to 2 drinks a day.
3. Be physically active on a regular basis: this will also help you maintain a healthy body weight.
4. Protect yourself and your family from the sun. Reduce sun exposure between 11 a.m. and 4 p.m. Check you skin regularly and report any changes to you doctor.
5. Follow cancer screening guidelines. For women, discuss mammograms, Pap tests, and breast exams with a health professional. For men, discuss testicular exams and prostate screening for colon and rectal cancers.
6. Visit your doctor or dentist if you notice a change in your normal state of health.
7. Follow health and safety instructions both at home and at work when using, storing and disposing of hazardous materials.

இன்று ஒன்றாயிரியோ கல்வி வட்டங்களில் சதா பேசப்படும் ஒரு பொதுச் சொற்றொடர் "பொதுப் பரீட்சைகள்" என்பதாகும். 1966ம் ஆண்டிற்குப் பின்பு பொதுப் பரீட்சைகள் முதன் முதலாக இக் காலகட்டத்தில் தான் நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கின்றன. 3ம், 6ம் வகுப்புகளோடு ஆரம்பமாகிய எழுத்தறிவுப் பரீட்சை - (அதாவது எழுத்து, வாசிப்பு - Writing, Reading) இன்று 10ம் வகுப்பு எழுத்தறிவுப் பரீட்சையாகப் (Literacy Test) பரிணமித்துள்ளது. அது மாத்திரமன்றி இந்த எழுத்தறிவுப் பரீட்சையில் சித்தியடையாவிட்டால் இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைக் கல்வியை யூத்தி செய்யவோ, சமூகக் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லவோ, அன்றேல் பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் புகவோ முடியாத இக்கட்டான நிலை அடுத்த ஆண்டு முதல் 10ம் வகுப்புக்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

எழுத்தறிவுப் பரீட்சை என்பது ஒரு மாணவனின் வாசித்துக் கிரகிக்கும் தன்மையையும், அத்தோடு அவனது எழுத்தாற்றலையும் அளவிடு செய்கிறது. பரீட்சார்த்தகரமாக இவ்வாண்டு 10ம் வகுப்பில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் இப் பரீட்சையை எழுதினார்கள். பாடசாலை ஆசிரியர்களே இப் பரீட்சையை மேற்பார்வை செய்தனர். முதலில் ஆசிரியர்கள் தாம் இப் பரீட்சைத் தாள்களை வாசிக்கவோ, விளக்கங்கள் கொடுக்கவோ மாட்டோம் என சத்தியப் பிரமாணம் எடுக்கும்படி பணிக்கப்பட்டனர். அதாவது இப் பரீட்சையை வாசித்து விளங்கிக் கொள்வது முற்றிலும் மாணவர்களது பொறுப்பாகும். இப் பரீட்சை இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவை தனித் தனியாக "சீல்" (Seal - தடைக்காப்பு இணைப்பு) வைக்கப்பட்டு பின்பு ஒரு பொலித்தீன் பையில் போட்டு ஒட்டப்பட்டு இருந்தது. மாணவர்கள் முதலில் முதற் பகுதி வினாக்கள் அடங்கிய புத்தகத்தின் தடைக் காப்பு இணைப்பினை உடைத்து விடைகளை எழுதிய பின்பு அதனை முன்பு இருந்தது போல் முடிவிட வேண்டும். இடைவேளைக்குப்பின்பு இரண்டாம் புத்தகத்தை உடைத்து வினாக்களுக்கு விடை அளித்த பின்பு பழையபடி முடிவிட்டு, இரண்டு புத்தகங்களையும் இணைத்து விடவேண்டும். மாணவர்களின் அண்மையில் கூட ஆசிரியர்கள் போக முடியாத ஒரு நிலை. இவ்வாறு சிதம்பர ரகசியமாக அமைந்த ஒரு பொதுப் பரீட்சையை மேற்பார்வை செய்யும் பொழுது தான் இன்றைய மாணவர்களுக்கு மொழியாற்றல் எவ்வளவு இன்றியமையாத ஒரு திறனாக உள்ளது என்பது புலப்பட்டது. வகுப்பில் வாசிப்பு, எழுத்து ஆகியவற்றில் குறைவாகச் செயல்படும் மாணவர்கள் இங்கும் தத்தளிப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. நன்றாக வாசிக்கும் மாணவர்களுக்கு மொழியாற்றல் அதிகமாக இருந்ததினால் இப் பரீட்சையை அவர்கள் லாவகமாகக் கையாண்டதையும்

கண்டதும் கற்க பண்டிதன் ஆவான்

Reading Makes A Full Man

அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆகவே வாசிப்பு என்பது இன்றைய இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைக் கல்வியை முடிப்பதற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக உள்ளது.

வாசிப்பு என்ற சொல் ஒரு பரந்த கற்றல் திறனைக் குறிக்கிறது. பொருள் உணர்ந்து வாசித்தல் வேண்டும், வாசித்ததைக் கிரகித்தல் வேண்டும், பின் கிரகித்ததை எழுதும் ஆற்றல் வேண்டும். இவற்றை செய்வதற்கு மொழியறிவு முக்கியம். மொழியறிவு என்பது ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்கள் (Vocabulary), இலக்கணம் (Grammar) என்பவற்றோடு எழுதும் முறை (Clarity and style of writing) ஆகியவற்றையும் அடக்கும். எழுத்தறிவு, மொழியறிவு என்பது இன்று பாடவிதானம் முழுவதும் (Language across the curriculum) ஊடறுத்துச் செல்கிறது. சித்திரம், நடனம், உடற்கல்வி முதலிய பாடங்களுக்குக் கூட செய்கை முறைக் கல்வியோடு (Practical) கருத்தியல் கல்வியும் (Theory) போதிக்கப்படுகிறது. வாசிப்பு ஒன்றே இத்திறன்களை வழங்கும் சாதனமாகும்.

1994 சர்வதேச வளர்ந்தோர் எழுத்தாற்றல் ஆய்வில் (International Adult Literacy Survey) 16 வயதிற்கும் 25 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட 10% கனடா மக்களுக்கு எழுத்தாற்றல் இல்லாமை காணப்பட்டது. 12% இரண்டாம் நிலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் எழுத்தாற்றல் இன்றிக் காணப்பட்டனர். 12% தொழிலாளர் எழுத்தாற்றல் இல்லாமையால் தமது தொழிலை இழக்கும் நிலையில் காணப்பட்டனர். கனடா போன்ற ஒரு வளர்முக நாட்டில் கூட எழுத்தாற்றல் இன்றி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது எவராலும் ஜீரணிக்க முடியாத ஒன்றாகும். இன்று கனடா சமூகத்தவர்களிடையே கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் காணப்படும் ஒரு குறைபாடாகவே இதனைக் கொள்ள வேண்டும் (Invisible disability). 3ம், 6ம் வகுப்புப் பொதுப்பரீட்சைகள் நடைபெற்று பெறுபேறுகள் வெளிவந்த பொழுது ஏனைய மாகாணங்களிலும் பார்க்க ஒன்றாயிரியோ மாகாணத்திலும் வாசிப்பு அளவிடு குறைவாக இருப்பது காணப்பட்டது. அதிலும் ஆண்கள், பெண்களிலும் பார்க்க குறைவாகச் செயற்பட்டது காணப்பட்டது.

ரொறன்ரோ மாவட்ட கல்விச் சபை எழுத்தறிவை விருத்தி செய்வதற்கு பலவிதமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு 165,000 மாணவர்கள் எழுத்தறிவுப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவார்கள். இதற்கு

ஆயத்தம் செய்யும் முகமாக 2.5 மில்லியன் டாலரை கல்வி இலாகா ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 7ம் வகுப்பிலிருந்து 10ம் வகுப்பு வரை வாசிப்பு, எழுத்து மாற்று நிரல்களுக்காக (Remedial Help) இதனைப்

பாவிப்பார்கள். சிறு வயதிலேயே வாசிப்பில் கவனம் எடுக்கப்பட்டால் தான் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல் நன்றாக அமையும். இதற்காக வாசிப்பு மாற்று நிரல் (Reading Recovery Program) தற்பொழுது உலக நாடுகள் பலவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இன்று காணப்படும் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கேற்ப எழுத்தாற்றலை வளர்த்தல் ஒரு கலையாகும் (Information Technology). மாணவர்களின் வீடுகளோடு தொடர்புடைய வாசிப்பு நிரல்களை (Read - a - thon) இன்று பாடசாலைகள் ஆரம்பித்துள்ளன. இதில் பெற்றோர் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து வாசித்து எவ்வாறு அவர்களுக்கு உதவலாம் என்பதில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சில பாடசாலைகளில் இன்று அமலில் இருக்கும் வாசிப்பு மாற்றுப் பாடங்கள் (Reading Recovery Lessons) மிகவும் குறுகிய காலத்தில் அதிக பலனை அளித்துள்ளன. இதனால் மாணவர்கள் ஒருவரின் உதவியுமின்றி தாங்களாகவே வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இவற்றை விட ரொறன்ரோ மாவட்ட கல்விச் சபை எழுத்தறிவு சம்பந்தமாகப் பின்வரும் முடிவுகளை எடுத்துள்ளது. அவையாவன:-

1. வீட்டோடு பாடசாலையும் இணைந்து எழுத்தாற்றலை விருத்தி செய்தல்.
2. பாடசாலை நேர சூசியில் எழுத்தறிவு விருத்திக்கு இடம் ஒதுக்குதல்.
3. நேர சூசியில் கணனி ஆசிரியர்கள், வேறு ஆசிரியர்களோடு இணைந்து எழுத்தாற்றலை விருத்தி செய்தல்.
4. ஆண்பிள்ளைகளும், பெண் பிள்ளைகளும் ஒரே வகையான ஆர்வமும், திறனும் உடையவர்களாக வர ஆவன செய்தல் முதலியனவாகும். நிதி நெருக்கீடு காரணமாகப் பாரிய பல வெட்டுகளுக்கு மத்தியில் 10ம் வகுப்பு எழுத்தறிவுப் பரீட்சைக்கு 7.5 மில்லியன் டாலர் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு கட்டாய தேவையாக இன்று கருதப்படுகிறது. பல்கலைக் - கழகங்களுக்கும், சமூகக் கல்லூரிகளுக்கும் செல்லும் மாணவர்களில் பலர் தமது மொழியறிவு பற்றாமையினால் தமது

பாடநெறிகளைப் பின்பற்றுவதில் (மறுபக்கம்)

திருமதி. கனகேஸ்வரி நடராசா

பெற்றோரின் உதவி பிள்ளைகளுக்குத் தேவை

பிரச்சனைப்படுவதைக் கண்டு பல பல்கலைக்கழகங்கள் மொழி வகுப்புகளை ஆரம்பித்துள்ளனர். (Remedial Reading and Writing Classes) பல வேலைத் தலங்களிலும் மொழி நிரல்கள் (Language Programs) ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளைகளின் மொழி ஆற்றலை விரைந்தி செய்யக் கல்விச் சபைகள், பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு தான் பிரயாசை எடுத்தாலும், பெற்றோரும் உதவி செய்தால் தான் பிள்ளைகள் முன்னே முடியும். ஆகவே பிள்ளைகளின் எழுத்தாற்றலை விரைந்தி செய்யப் பெற்றோர் எவ்வாறு உதவலாம் என நோக்குவோம்:-

* பிள்ளைகளுக்கு ஒரு மாதிரியாக இருங்கள் (Be a Role model). பெற்றோர் செய்வதனைச் சிறுவயதில் பிள்ளைகள் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். இந் நாட்டில் பாதாள ரயில் வண்டிகளிலும், பஸ் வண்டிகளிலும் பலர் தமது பொழுதை வீணாக்காது ஏதாவது வாசித்தபடி செல்வதைக் காண்கிறோம். வாசிப்பதற்கு ஆங்கில அறிவு தான் தேவை என்பதல்ல. ரொறன்ரோவைப் பொறுத்த மட்டில் வேண்டியளவு தமிழ் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் எல்லாத் தமிழ்க் கடைகளிலும் கிடைக்கின்றன. அறிவை விரைந்தி செய்யும் பல விடயங்களைப் பெற்றோர் வாசித்து, பிள்ளைகளோடும் அவற்றைப் பற்றி அளவளாவுதல் அவசியம். ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு சில நிமிடங்களாவது பெற்றோர் வாசிப்பதைப் பிள்ளைகள் பார்த்து, தாமும் அவ்வாறு இருக்க ஆசைப்படும் வகையில் நாம் நடக்க வேண்டும். அத்துடன் வீட்டில் வாசிப்பதற்குச் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் காணப்படும் இடத்து தம்மை அறியாமலே பிள்ளைகள் அவற்றை எடுத்து வாசிக்க முயற்சிப்பார்கள். ஆகவே பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு ஓர் நல்ல உதாரணமாக அமைய வேண்டும்.

* ஒழுங்காகப் பிள்ளைகளுக்கு வாசித்துக் காட்டுதல் வேண்டும் (Read to kids regularly). மிகவும் சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகளுக்கு வாசிப்பில் ஆர்வம் ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும் பொழுதே பிள்ளைகளுக்கு இரவில் படுக்கப் போகுமுன்பு சிறிது நேரம் பெற்றோர் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து வாசித்துக் காட்டினால் நாளாவட்டத்தில் அவர்கள் தாங்களாகவே வாசிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

* பிள்ளைகளுக்கு ஆசை ஏற்படும் விடயங்களை வாசித்தல் (Read something kids are interested in). பல பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் ஆர்வத்திற்கும், ஆசைக்கும் அப்பாற்பட்ட விடயங்களை வாசித்துக் காட்டுவதையும், அவர்களுக்கு

முன்மாதிரியான பெருமுயற்சி

"கடினமான உழைப்புடனும், கட்டுக்கோப்பான அமைப்புடனும் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக காலம் தவறாது ஒவ்வொரு மாதம் 5ம் திகதியும் 'தமிழர் தகவல்' என்ற சஞ்சிகை வெளிவருவது ஒரு முன்மாதிரியான பெருமுயற்சி என்றே சொல்ல வேண்டும். இலக்கிய சஞ்சிகை என்றில்லாது புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்குத் தேவையான குடிவரவு, சுகாதாரம், பொருளாதாரம், அறிவியல் போன்ற பலவகைப்பட்ட தகவல்களைத் தாங்கி வருகிறது. மூத்த பத்திரிகையாளர் எஸ்.திருச்செல்வம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையில் கவிஞர் கந்தவனம், குறமகள் போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய எழுத்துகளும் வருகின்றன."

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் கணையாழி சஞ்சிகை, 2000ம் ஆண்டு இறுதி இதழை கனடாச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டிருந்தது. நல்லதொரு கலை இலக்கிய ஆய்வாளரான திரு. ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் எழுதிய 'கனடாவில் தமிழ்ச் சஞ்சிகை' என்ற இரு பக்கக் கட்டுரையில் ஒரு பந்தி 'தமிழர் தகவல்' பற்றியது. அதனை இங்கு நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளோம்.

விரும்பமில்லாத புத்தகங்களை அதிக விலையில் வாங்கிக் கொடுப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பிள்ளைகள் தமது ஆசைக்காக வாசிக்க வேண்டுமே ஒழிய, எங்கள் ஆசைக்காக வாசிக்கத் தேவையில்லை. பிள்ளைகள் தரமானவற்றை வாசித்தால் அதுவே காணும்.

* பிள்ளைகளை நூலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல் (Take the Kids to the Library). இங்கு முழுத்திற்கு முழுமும் வாசிக்கசாலைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நூலகத்திலும் சிறு பிள்ளைகளுக்கென பல விசேட நிரல்கள் சதா நடைபெற்ற வண்ணம் உள்ளன. நூலக அதிகாரிகள் மிகவும் சந்தோஷமாக உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள். சிறுவயதிலிருந்தே பிள்ளைகளுக்கு நூலகத்தை பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். பாடசாலை நூலகங்கள் கூட மிகவும் தரமானவை. அவற்றில் புத்தகங்களை இரவல் எடுத்து, கவனமாகப் பாவித்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கப் பிள்ளைகளைப் பழக்குதல் அவசியம்.

* தொலைகாட்சிப் பெட்டியை மூடி விடவும் (Turn off the T.V.). இன்றைய பெற்றோர் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை ஒரு குழந்தைகள் பராமரிப்புச் சாதனமாகப் பாவிக்கிறார்கள். கூடியவரை பிள்ளைகளை குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதோடு நிறுத்திவிடப் பெற்றோர் பழக்குதல் வேண்டும். தமது பொழுது போக்குச் சாதனமாக அதனைப் பாவிக்காது அதற்குப் பதிலாக ஒரு புத்தகத்தை பிள்ளை வாசிக்கப் பழக்குதல் வேண்டும்.

* கணினியை கவனமாகப் பாவித்தல் (Use the Computer Properly). இன்றைய மாணவர் சமுதாயம் கணினியையே கல்விச் சாதனமாக எண்ணுகின்றனர். கணினியில் வாசிப்பதும் வாசிப்புதான். ஆனால் எதனை வாசிக்கின்றார்கள் என்பது தான் முக்கியம். கணினியில் காணப்படும் விடயங்கள் அளவிட முடியாதவை. அதில் தரமானவற்றைத் தெரிவு செய்து வாசித்தல் ஒரு கலையாகும். கணினியை பிள்ளைகள் கையாளத்

தொடங்கிய பின்பு வாசிப்பில் ஆர்வம் குறைந்துள்ளதாகக் கல்விமான்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் அதே நேரத்தில் சில பிள்ளைகள் பல மணித்தியாலங்கள் கணினி முன் இருந்து வாசிப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கணினி என்பது வீட்டுக்குள் புகுந்துள்ள ஒரு விஷ ஜந்து எனக் கூடக்கூறலாம். எத்தனையோ பிள்ளைகள் கீழ்த் தரமான பல விடயங்களைக் கணினியை உபயோகித்து வாசிப்பதை ஒரு தலையிடியாக இன்றைய பெற்றோர் கருதுகின்றனர். இது ஒரு தவிர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இன்றைய பெற்றோரை வதைக்கிறது. இன்றைய பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோரிலும் பார்க்கக் கணினி அறிவு கூடவாக உள்ளது. பிள்ளைகள் தாமாகவே உணர்ந்து நல்லவற்றை தெரிந்து வாசித்தல் வேண்டும். ஆயினும் பெற்றோர் அடிக்கடி கணினி முன் இருக்கும் பிள்ளைகளைக் கண்காணித்தல் அவசியம்.

எந்த ஒரு பாடநிரலைப் பின்பற்றுவதற்கும், எந்த ஒரு பொதுப் பரீட்சையை எழுதுவதற்கும், எந்த ஒரு தொழிலைத் திறம்படச் செய்வதற்கும், தேவைப்படும் முக்கிய திறன் மொழி ஆற்றலேயாகும். மொழி ஆற்றலை வழங்கும் ஒரே ஒரு சாதனம் வாசிப்பேயாகும். வாசிப்பை ஆரம்பிப்பதற்கோ, முடிப்பதற்கோ வயதெல்லை கிடையாது. வாசிக்கும் பழக்கம் உடைய ஒருவர் ஒரு கதிரையில் இருந்தபடியே எத்தனையோ நாடுகளுக்கு மாணக்கமாகச் சென்று வரலாம். எந்த ஒரு பழக்கத்தையும் தொடரவில் ஆரம்பித்தால் அது சுடுகாடு வரை செல்லும் என்பார்கள். ஆகவே சிறு வயதில் இருந்தே வாசிப்புப் பழக்கத்தை பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்தி அவர்களைச் சரியான பாதையில் நெறிப்படுத்தி விட்டால், பின்பு எங்கள் மேற்பார்வையோ, நச்சரிப்போ இன்றி பிள்ளைகள் தாமாகவே வாசிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். அதனை நடைமுறைப் படுத்துதல் பெற்றோரின் கைகளில் தான் தங்கியுள்ளது.

Commonwealth Settlers

Approximately 160,000 Sri Lankan Tamils now live in Canada - 7 percent of the island's pre-war Tamil population and the largest concentration in the Western world. Toronto alone has 125,000 - by far the biggest and most stable of all expatriate Hindu communities. "Canadians are very favorable toward the refugees," said Tiru Rajaratnam Gunanathan, secretary of the Tamil Eelam Society of Canada. But, faced with a flood of refugees from many countries, even Canada has in the last two years begun restricting entry.

Arriving refugees live on welfare for six months, according to Gunanathan, and by then have gotten one, two or even three jobs in factories, bakeries, restaurants or as security guards. Even qualified doctors, engineers and teachers start like this. "There are mixed feelings among Canadians about the refugees," he said. "Some care a lot. Others detest refugees, thinking they have come to grab jobs." Tamil and Somali refugees far out number all others. "We are treated as illiterates because people in Canada don't yet realize Tamils are highly educated," the respected elder complained. At Toronto University, 35 percent of all engineering students are Sri Lankan Tamils. Conversion, he said, is not much of a problem here.

"The religious tradition is very strong," states Gunanathan. "There is hardly a week end on which you will not have several Hindu programs. On the Tamil New Year, in April, you can't get near the temple. You have to park two miles away, take a shuttle bus, then squeeze into the temple." Temples are built in collaboration with the larger Indian Hindu community, though Sri Lankan Tamils are among the prime movers. As to religious education, "The Hindu teaching given is at a very high or very low level. There is nothing for the middle class of people," said Gunanathan.

Tamil language study is a primary concern, as the children live in an almost entirely English-speaking enclave. "Even the children of some of our priests don't speak Tamil," said Gunanathan. "Many give up trying to teach it because of the environment in which children grow up." Child welfare is the hardest thing to deal with, admits Gunanathan. "When we were in Sri Lanka, we punished children, caned them, to keep them under control. But when the child first goes to school in Canada he is told, 'If your mother or father hits you, dial 911 (the police).' "Here you cannot beat a child."

"North Indians, Chinese, Vietnamese all speak their language and maintain their culture," the elder observed. "But we Tamils want to speak English at home, be

Westernized, look like any other Canadian. Yet, my Portuguese neighbor speaks Portuguese. In thirty years in Canada he has never bothered to learn English. "One can meet Hindu children raised in Canada with no religious or cultural education who are indistinguishable from ordinary Canadians, except for their darker skin. A concerted effort is needed to avoid this becoming the norm.

The 35,000 Lankan Tamils in nearby USA came as professionals, or under the family reunification program. They are a prosperous, even elite, community. US immigration has consistently refused asylum status except when forced by the courts. "As a result, the country is a mere waystation for Tamils enroute to Canada, nearly all of whom pass through the US.

The greatest number of Lankan Tamils in Europe live in the United Kingdom. According to a UK publisher and elder, 100,000 Lankan Tamils and one million Indians live among the Brits. A sizeable

Most Tamils flee to English-speaking countries

group was present in 1983, before the war, and this has facilitated the flow of refugees. Most Sri Lankan refugees live in the London area. London is prospering as no other city on Earth! Immigration is a major political issue in this ethnically troubled country. The small island nation is dealing with millions of former colonial subjects. Early Lankan arrivals were mostly professionals, now established as engineers, accountants and teachers. More recent immigrants are generally less educated and accept menial jobs.

Hinduism is well established in the UK, with many Hindu organizations, temples, newspapers and even three professional Tamil poets. Sri Lankans have blended effortlessly into this stable infrastructure and been instrumental in building several new temples. Many brahmin priests from the homeland are performing daily rites and teaching the religion. There are a number of schools and independent teachers of language, music, dance, etc. Still, said the elder, "We have doubts whether the second generation will be strong Hindus. "Tamil parents emphasize educa-

tion, and their children's entering the professions.

Thirty thousand Sri Lankan Tamils have fled to Australia. A liberal family reunification program allowed many to legally join relatives already in the country in 1983, resulting in an exponential growth, according to Jai Maheswaran, 38, of Melbourne. He is world coordinator of the Tamils Rehabilitation Organization. About 30 percent of the total came as refugees. Now the situation has changed, and "every attempt is made to discourage immigrants, regardless of where they are coming from," said Maheswaran.

The government does not offer much help directly, but it is relatively easy to get established. Those coming for family reunification are well-educated people who easily move among Australia's middle and upper middle class, observed Maheswaran.

Most Hindu temples in Australia - and every major city has one or more - came up after the exodus. Sri Lankans joined with Indian groups to start them. "Children's classes are planned," said Maheswaran, "but not much is happening yet. The Ceylon Tamil Association in Melbourne and the Tamil Society in Sydney run some Tamil language classes which include children of all faiths and do not teach religion. "The present generation are fervent followers of Hinduism," he said, "and so see to the creation of temples. But the participation of the next generation is only because the parents force them to go. If something doesn't happen very rapidly, the resurgence of Hinduism among Jaffna Tamils won't last long."

Dr. Rasalingam of Auckland, New Zealand, is president of the Ethnic Council and much involved in the care of refugees from all countries. He estimates 2,000 Lankan Tamils are in New Zealand; most entered through official channels. The country, he said, promotes multiplicity and accepts a small yearly allotment of refugees from the UNHCR. Many Tamils in Kiwi Land are professionals; others do factory work.

Yogakumar, 30, came to New Zealand after three years in Canada. He is optimistic about the future of Hindus here. Sri Lankan Tamils in Auckland are planning to build a Ganesha temple. There is a New Zealand Tamil Society and an International Tamil Culture Society which are "working quite well to improve culture and language."

(Courtesy: Hinduism Today)

கடந்த நூற்றாண்டின் கடைசி சகாப்தம்: சில அனுபவங்கள் சில நினைவுகள்

புதிய நூற்றாண்டின் தலைச்சன் குளிர் காலம் இது! இமயத்துக் கைலாயச் சாரலில், வெண்ணிறப் பனியாடை அணிந்து, வெள்ளைப் பணி பூண்டு, அழகு சொட்ட வீற்றிருக்கும் கலைமகளை நினைவூட்டிடும் கனடா நிலமகளின் எழிற்கோலம் எமைச் சுற்றியெங்கும் இப்போ! பூக்க வாமுஷ்ச சவால்களைச் சமர்த்துடன் சமாளித்திட சுழற் காற்றாய்ச் சுற்றிடும் தமிழரின் வேகத்தை கடுங்குளிர் ஓரளவுக்கு மட்டுப்படுத்தியிருக்கும் இக் காலத்தில் சில சிந்தனைகள்.

நாம் பாரம்பரியப் பெருமை மிக்க தமிழர். தாயகப் போர்ச் சூழலிலிருந்து தப்பியோடி, உலகின் முலை முடுக்கு ஒன்று கூடத் தப்பவிடாமல், எங்கும் பரந்து வெற்றிகரமாகத் தடம் பதித்திருக்கும் தமிழர் அல்லவா நாம்? சரி! புகுந்த நாட்டில் இடம் பிடித்தாயிற்று. பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, காலநிலைச் சூழலுக்கேற்ற வாழ்க்கை முறை, நடை உடை, பாவனைகள் எனத் தவிர்க்க முடியாத அத்தியாவசிய மாற்றங்களையும் கஷ்டப்பட்டுச் செய்து முடித்தாகி விட்டது. அறுகு போல் வேருன்றி ஆல் போல் தழைத்திருக்கும் தமிழர் நாம் என்ற பெருமையைப் பெற்ற நாம், இப்போது எப்படி வாழ்கிறோம்? இன்னும் என்ன என்ன வித மாற்றங்களைக் கையாண்டால் மேலும் துரிதமாக முன்னேறலாம் என்பதைச் சற்று அலகுவோமா?

தமிழர் போகாத இடமுமில்லை. செய்யாத தொழிலுமில்லை (ஈமக்கிரியை மண்டபங்களைத் தவிர) எனும் உண்மைக்கு ஒரு சபாஷ்! எத்தனை அமைப்புகள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலித் தொடர்புச் சாதனங்கள்? வார இறுதித் தினங்களில் இடம்பெறும் பஸ்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சிகள், ஒன்று கூடல்களில் மண்டபம் நிரம்பி வழியும் எம் மக்கள் தொகை. இது கனடாவா அல்லது தமிழீழமா என்ற பிரமிப்பை ஏற்படுத்தும் வளர்ச்சி நிலை மகிழ்ச்சி தருகின்றது. பாராட்டுக்குரியது. ஆயினும் மறுகோணத்தில் பார்த்தால்;

சுமார் ஒன்றரை லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட கனடியத் தமிழர்களுள், பெரும்பான்மை ந்ரோட்டத்துடன் வெற்றிகரமாக இணைந்து

செயற்படுபவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். என்ன நடந்தாலும் சுற்றிச் சுற்றிச் சுப்பன் கொல்லைக்குள் தான் நாம் என,

லலிதா புருடி

“நீ என் முதுகைத் தட்டு, நான் உன் முதுகைத் தட்டுகிறேன்” என்று செயற்படுகிறோம் அல்லவா? கிணற்றுத் தவளையாய் எமது சமுதாயத்திற்குள் மட்டுமே வட்டமிடும் பாரம்பரியப் பழக்கம் எமக்குக் கை வந்த கலை. ஆனால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் பல்கலைக் கழகப் பட்டங்களுடன் பவனி வரப் போகும் இளந் தமிழர்களினால் இந் நிலை நிச்சயம் மாறும் என்பதும் உண்மை.

சராசரி ஆயுள் உயர்வினால் பெருகும் முதியவர்கள் எண்ணிக்கையின் பற்பல பிரச்சனைகள், தமிழ் முதியோர்களையும் பாதிக்கின்றன. கைக்குழந்தை முதல், வாலிப வயது மாணவர்கள் இளந் தம்பதியர், நடுத்தர வயதினர் எனச் சகல வயதினரும் தமக்கேற்படும் பிரச்சனைகளைச் சரிவரச் சமாளிக்க முடியாமல் திணறுகின்றனர். மனநோய், குடும்பப் பிரிவினை, விவாகரத்து, தற்கொலை எனப் பாதிப்புப் பட்டியல் நீள்கின்றது. இந்த நிலை மாறுவதற்கு முதற்படி, தமிழர் ஒவ்வொருவரினதும் சுயமதிப்பு வளர்ச்சி பெற்று உயர்வது தான். இத்துடன் மனப்பாங்கு கண்ணோக்கு, அணுகுமுறை, தார்மீக வாழ்க்கை முறை எனப் பல பரிணாம மாற்றங்கள் ஏற்படுத்துவதும் தான்.

மாற்றம் என்பது கடினமான விடயம். எவரும் விரும்பாது எதிர்ப்பது அது. ஒருவருக்குமே மாற விரும்பமில்லை. ஆனால் மாற்றம் இல்லாவிடில் வளர்ச்சி இல்லை அல்லவா? இந்த அடிப்படை உண்மையையே நான் எனது வாராந்த ஆளுமை வளர்ச்சி ITBC வானொலி கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியில் வற்புறுத்தி ஊக்குவித்து வருகிறேன்.

பகவான் பாபாவின் அருளால் கடந்த சில தசாப்தங்களாக நான் ஒளித்தியானத்தினால் ஆத்மாவைப் போஷித்து வருவதாலோ என்னவோ, 1991 இல் இறைவனை ஒளிவடிவமாக உருவகித்து வணங்கும் Sukyo Mahikari எனும் உலகளாவிய ஜப்பானிய ஆத்மீகக் குழுவுடன் இணையும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. கனடாப் பயணத்திற்கு முன் கொழும்பில் தங்கியிருந்த போது அற்புதமான முறையில் நான் இக் குழுவுடன் இணைந்தேன். சுமார் 200 சிங்கள, முகமதிய உறுப்பினர்கள் மட்டும் கலந்து கொண்ட இரண்டு நாள் கருத்தரங்கிற்குப் பின் உட்பிரவேசித்து தாயத்து பெற்ற 25 புதியவர்களுள் நான் ஒருத்தி தான் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவள். யாவரும் “நீங்கள் கனடா போகுமுன் யாழ்ப்பாணம் ஒருமுறை சென்று வாருங்கள். இறைவனின் ஒளி சமாதானத்தைத் தரும் எனக் கூறினாலும் எனக்கு யாழ்ப்பாணம் செல்ல முடியவில்லை.

இந்த உண்மை ஒளியை அக்யுபங்சர் புள்ளிகள் மூலம் ஓரடி தூரத்திலிருந்து உடலுள் செலுத்துவதனால் கர்மவினைகள் கரைந்து வெளியேற, நோய்கள் தாமாகவே குணப்படுவதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். முழு நம்பிக்கையுடன் கொடுப்பதிலும், ஏற்றுக் கொள்வதிலும் தான் இறைவன் அருளால் நோய்கள் குணமடைகின்றன எனக் கூறலாம்.

1992 பிப்ரவரி கனடா வந்திறங்கியவுடனேயே Humber River Regional Hospital (Finch Site) இல் தொண்டராகச் சேவையாற்ற ஆரம்பித்தேன். பெரும்பான்மை ந்ரோட்டத்தில் இணைந்து தொண்டு செய்வதால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. மற்றவர்களுக்கு உதவுவதில் மனநிறைவு, திருப்தி என்பவற்றோடு, கனடியத் தொழில் அனுபவமும் எமக்குக் கிடைக்கிறது. எமது தமிழ் மாணவர்கள் முதல், வேலை செய்யாது வீட்டில் இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு வாரத்தில் ஒரு காலை அல்லது மாலை நேரம், வைத்தியசாலை, பொது சனசமூக நிலையம், நூல் நிலையம், முதியோர் இல்லம் போன்ற இடங்களில் தொண்டு செய்யும் பழக்கத்தை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

எனது தொண்டைப் பாராட்டி 1997ம் ஆண்டு முதல் முன்று வருடங்களுக்கு HRRH Clinic இல் சீன வைத்திய கலாநிதி Ted Lo இன் மேற்பார்வையில், Health Card உடன் தெற்காசியர்களுக்கு இலவச உளவளத்துணை செய்யும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்னால் மறக்க முடியாத அனுபவம். தூரதிரஷ்டவசமாக இந்த வருடம் அந்தச் சேவை துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது. இவ்வளவு தமிழர்கள் இருப்பதால் Ontario வைத்தியசாலை ஒவ்வொன்றிலும் இத்தகைய தமிழ் உளவளத்துணை, மொழி பெயர்ப்பு போன்ற சேவைகளின் அத்தியாவசியத்தை அரசுக்கு உணர்த்தி அவற்றைத் தருமாறு நாம் கேட்க வேண்டும். தட்டுங்கள் திறக்கப்படும். மனோதத்துவ கலாநிதி Ted Lo ஓர் அபூர்வ மனிதர். பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர். தமது சீனக் கலாசாரத்தில் பெருமை கொண்டவர். எங்கும் தம் சீன மொழியில் சமயம் வந்தால் பேசுபவர். அவர் தனது சொந்தச் செலவில் இரு தடவை சீனா சென்று, அங்கிருந்து சீன நாட்டு வைத்தியரை இங்கு அழைத்து வந்து பெரும்பான்மை வைத்தியர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திச் சாதனை செய்கிறார். FACT - Federation of Alternative and Complementary Therapies எனும் நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்து, மாதந் தோறும் வெவ்வேறு சீன வைத்திய முறைகளைப் பற்றிய கருத்தரங்குகள் நடத்துகின்றார். நான் சென்ற கருத்தரிப்பு (Fertility) கருத்தரங்குகளில் மேற்கத்தைய வைத்திய முறை, சீன நாட்டு மூலிகை வைத்திய

Adrienne Clarkson - Canada's First Immigrant Governor General

Prime Minister Jean Chretien summed up the significance of Adrienne Clarkson's appointment as Canada's first immigrant Governor General when he said on 8 September 1999, "Her appointment is a reflection of the diversity and inclusiveness of our society and an indication of how our country has matured over the years." The celebrated broadcaster, writer, publisher, and former Ontario diplomat was only three years old when the Poy family - she, her parents, and a school boy brother - arrived in Montreal from Hong Kong, only to be told that they could not enter Canada because they were Chinese. It was 1942, the world was at war, and in refusing them entry of the immigration officials cited the Chinese Immigration Act of 1923, whose broad provisions virtually banned the admission of all Chinese to Canada.

Fortunately, the officials were prepared to listen to Mr. Poy's unusual story. He told them that it had been arranged that he be allowed into Canada with his family under the terms of a Japan - U.S. prisoner swap, although he was neither Japanese nor a prisoner. When the story checked out, the family was allowed into the country. Greatly relieved, they headed straight to Ottawa, which would become their new home. Ambitious, disciplined, and highly intelligent, Adrienne made a name for herself at Ottawa's Lisgar Collegiate Institute, where she became

head girl during her graduation year (1955-56), excelled as one of the school's top students, and finished second in a Rotary Club public-speaking contest during her final year. After graduating from Lisgar, Adrienne studied English literature at the University of Toronto, obtaining a master's degree in 1961. Further post-graduate work followed at the Sorbonne in Paris (1962-64), where she perfected the French that she had learned in Ottawa.

Canada's 26th Governor General acquired her first public profile as a pioneer in Canadian television. Between 1965 and 1982, she worked on the CBC programs Take Thirty, Adrienne at Large, and the Fifth Estate. As one of television's first female stars, she was noted for her intelligent and intense style. In addition to working as a TV journalist, Ms. Clarkson has served as a diplomat. From 1982 to 1987, she won high praise for her work in Paris as Ontario's Agent General. Following her return to Canada she became the president and publisher at McClelland and Stewart (1987-88) and then publisher of Adrienne Clarkson Books for that firm (1988). She is the author of Love More Condoling (1968), Hunger Trace (1970), and True to you in My Fashion (1971).

At the time of her appointment as Governor General, Adrienne Clarkson was Chairman of the Board of the Canadian Museum of Civilization in Hull, Quebec, a position that she had held since 1995.

முறை அக்யுபங்சர் எனும் மும்முனைப் பரிகாரத்தால் 90% கர்ப்பம் தரித்திருக்கிறோம் என்ப பல கனடியப் பெண்கள் சாட்சி சொன்னார்கள்.

எதிர்வரும் மாசி 24 திகதி எமது தெற்காசிய ஆயுர்வேத வைத்திய முறைகளை (Flavour of Harmony Banquet - An Ayurvedic Experience) எனும் விருந்தில் - Cassa Coalition of Agencies Serving South Asians ஆதரவில் நடத்துகிறார். எமது ஆயுர்வேத, சித்த, ஹோமியோபதி தமிழ் வைத்தியர்கள் இதில் இணைந்து கொள்ளத் தொலைபேசி இலக்கம் 416-299-5113. இந்த FACT நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டால், எமது தெற்காசிய நாட்டு வைத்திய முறைகள் பெரும்பான்மை நீரோட்டத்தில் இணையும் வாய்ப்புண்டு.

Older Women Network எனும் முதுமகளிர் அமைப்பின் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசியப் பிரதிநிதியாக 1997-2000 வரை நான் செய்த சேவை எமது சமூகத்திற்கு பல நல்ல அறிமுகங்களையும் அனுபவங்களையும் தந்தது. எமது போராட்டத்தைப் பற்றி உண்மை நிலையை விளக்கும் எனது 'நீதியுடன் சமாதானம்' என்ற ஆங்கிலக் கவிதை நூல் பல கதவுகளைத் திறந்துள்ளது. இதை வாசித்த Irene Borins எனது கருத்துகளையும், புகைப்படத்தையும் 1999 Montreal இல் நடந்த உலக வயோதிபர் சம்மேளனத்தில் தாம் ஆற்றிய, 'ஆதீம்கத்துடன் வெற்றிகரமாக முதியவர்கள்' என்ற உரையில் இணைத்தார். அத்துடன் தொடர்ந்து நவம்பர் 2000 முதல் டிசம்பர் 5 வரை நடைபெற்ற 'வெற்றிகரமாக முதியவர்கள்' எனும் புகைப்படக் கண்காட்சியிலும் எனது கருத்துகள்,

புகைப்படத்துடன் வேதாந்த நிறுவனத்து ராமகிருஷ்ண மட ஸ்வாமி பிரமதானந்தா, 93 வயது திருமதி ஆன் கனகரத்தினம், புற்றுநோயுடன் போராடும் திருமதி சிவா ஞானரத்தினம் ஆகிய நால்வரின் புகைப்படங்களை நாற்பது பிரமுகர்களின் புகைப்படங்கள் அடங்கிய கண்காட்சியில் இணைத்து எம் சமுதாயத்திற்குப் பெருமை தான்.

OWN முதுமகளிர் வலயத்தின் செயற்குழுவில் தற்போது திருமதி மணி பத்மராஜா தொண்டாற்றுக்கிறார். செப்டம்பர் 2000 நடைபெற்ற OWN மிலேனிய கலைக் கண்காட்சியில் லலிதா புருடி, ஓவியர் மரியநாயகம், சுசிலா பாலகிருஷ்ணன் மூவரின் ஓவியங்களும் இடம்பெற்றுப் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்தன. தமிழர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் கலைப் படைப்புகளை இத்தகைய பெரும்பான்மை நீரோட்டத்தின் செயற்பாடுகள், கண்காட்சிகளில் கலந்து வெளிப்படுத்துதல் மிக மிக அவசியமாதலால், இதை ஊக்குவிக்க நாம் நிச்சயம் ஆவன செய்ய வேண்டும். எமது இளைஞர் சமுதாயத்தில் எத்தனையோ கிரிக்கட் வீரர், நீச்சல் வல்லுனர் போன்றவர்கள் இருந்தாலும் உலக டென்னிஸ் ஆட்டத்தில் பங்கேடும் சோனியாவின் பெயர் அழிபடுகின்றது. எமது விளையாட்டு வீரர்களையும் இனங்கண்டு நாம் ஊக்குவித்தல் அவசியம். தமிழரின் ஷ்யாம் செல்வதுரையின் பெயர் மட்டும் இப்போ கனடியர்களுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளது. இந் நிலை மாற ஆங்கிலத்தில் புத்தகங்கள் வெளிவர வேண்டும். சென்ற மாதம் OWN வலயம் நடத்திய ஒளித் திருவிழாவில் தமிழர்களின் தீபாவளிப் பண்டிகை, உணவு

வகைகளையும் கோலாட்டத்தையும் மணி பத்மராஜா அறிமுகப்படுத்தியது பாராட்டுக்குரியது. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் எம்மவர்கள் கூடிய அளவில் பங்குபற்றுவதல் மிகவும் முக்கியம்.

'நீதியுடன் சமாதானம்' புத்தகத்தை வாசித்து எனது வானொலி நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட Voice of Women for Peace நிறுவனத்தின் அழைப்பால், PGS - Physicians for Global Survival எனும் கனடிய வைத்தியர்களின் 20வது ஆண்டு நிறை விருந்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இங்கு உரையாற்றிய உலகம் சுற்றும் வைத்தியப் பெண்மணி, தான் இந்தியா, பாகிஸ்தான் சென்றதாகவும், வேறு ஏதோ ஒரு போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நாட்டிற்கு \$50,000 பெறுமதியான Cipro மருந்தை நன்கொடையாகக் கொடுத்ததாகக் கூறினார். கேள்வி நேரத்தில் நான், எமது தமிழீழ மக்கள் போரினால் படும் கஷ்டங்களை விவரித்து உதவி கோரிய போது, எமது தமிழ் வைத்தியர்கள் தம்முடன் இணைந்தால் தாம் உதவி செய்வதாகக் கூறினார். 2005இல் நோபல் சமாதானப் பரிசைப் பெற்ற இந்த வைத்திய நிறுவனத்துடன் எமது தமிழ் வைத்தியர்கள் இணைந்தால் எம் தாயக மக்களுக்கு நன்மைகள் கிட்டும் என்பது நிச்சயம். நான் சித்திச் சொல்லும் வரை பண்டாரவளை படுகொலைகளைப் பற்றி அந்த PGS டாக்டர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை.

ஆகவே எமது தமிழ் அமைப்புகள் பெரும்பான்மை நீரோட்டத்துடன் கூடியளவு கலந்து, இணைந்து செயற்படுவது, எமது முன்னேற்றத்திற்கு மிக மிக முக்கியம்.

வீட்டின் ஒவ்வொரு அறையிலும் ஒவ்வொரு அலைவரிசை வானொலிச் சத்தம். ஆனால் அதைக் கேட்க அறையிலுள் யாரும் இல்லை. எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக நிறுத்தி விட்டு Family Room இற்குள் சென்றேன். குாயிறு மாலை குருவிகள் போல் எல்லோரும் வேளா வேளைக்கு வீடு வந்து தொலைக்காட்சியின் முன்னால் உட்கார்ந்து இருந்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டேன்.

வழமை போல் என்னைக் கண்டவுடன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான் என் இளைய மகன். என்னைக் கண்டதும் கேள்வி கேட்பதே அவள் வேலை. "அப்பா! Mortgage Rate குறைந்து கொண்டே போகிறதாம்; இன்னும் குறையுமா?" என்றான்.

அம்மாவிடம் கேள் என்று தட்டிக் கழிக்கப் பார்த்தேன். அவளோ விடுவதாக இல்லை. திரும்பவும் ஒரு கேள்வி. "அப்பா! எப்படி நீங்கள் Mortgage தொழிலில் ஈடுபட்டீர்கள்?" என்றான். பழைய கதைகள் என்றால் நன்றாகக் கதை சொல்லுவது தான் தமிழர் பண்பாடு. அதற்கொன்றும் நான் விதிவிலக்கல்லவே!

1987ம் ஆண்டு என் கண் முன்னே விரிந்தது. முதல் வீடு வாங்கிய அனுபவத்தைப் பகிர்ந்தார்கள் என் நண்பர்களும், உறவினர்களும், அகதி நிலை கோரி வந்த எம்மவரின் சமூகக் காப்புறுதி இலக்கம் (SIN) 9 இல் ஆரம்பிக்கிறதே என வங்கிகள் பல கஷ்டங்களைக் கொடுத்த காலம் அது. எம்மவர் படும் கஷ்டங்களைப் பார்த்த நான் இதைப் படித்தால் என்ன? என்ற எண்ணத்தில் ஆரம்பித்தேன். தஞ்சம் கேட்டு வந்த உனக்கு பணம் சம்பந்தமான தொழிலா! முடியவே முடியாது என கல்வி அமைப்பு மறுத்து விட்டது.

நான் பணத்தைக் கொடுத்து வீடு வாங்கி Mortgage எடுத்த போது என்னைக் கேட்காத கேள்வி இப்போது ஏன் எழுதினது என Immigration இலாகாவிற்கு விளங்க வைத்து அவர்கள் அனுமதியுடன் படித்து 1988 இல் Mortgage தொழிலில் ஈடுபட்ட தொடங்கினேன் என்று முடிக்க முன், 'கேட்டு கேட்டு அலுத்தே விட்டது' என்றான் என் மனைவி.

அவளை இடைமறித்து 'விடா முயற்சி செய்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்று சொல்ல வந்தேன்' என்றேன் நான்.

அது எல்லாம் இருக்க Mortgage எடுக்கும் போது என்ன என்னவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கேள்வியை முன் வைத்தான் என் மகன். 'நல்ல ஒரு கேள்வி' என்றேன் நான். கனடாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட 10,12 வங்கிகளும் ஒரு சில தனியார்

நிறுவனங்களுமே உண்டு.

ஒவ்வொருவரும் வித்தியாசமான சலுகைகளை ஒவ்வொரு நேரத்தில் தருகிறார்கள். இவை எல்லாவற்றையும் நன்கு அறிந்தவர் அந்தத் துறையில் உள்ள Mortgage Broker/Agent தான்.

ராஜ் இராஜதுரை

எங்கள் வீடு

ஆனால் அந்த முகவரைத் தெரிவு செய்யும் போது மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். Mortgage Brokers Association ஆல் அங்கீகரிக்கப்பட்டவராக இருப்பது அவசியம். ஒருவர் Mortgage எடுப்பதற்கு தகுதி உடையவராக இருந்தால் அவர் எவருக்கும் எதுவித பணமும் செலுத்தத் தேவையில்லை.

ஏம் அப்படி "Nothing is Free in Canada" என்றான் என் மகன். உண்மை தான்! ஆனால் Mortgage Brokers க்கு வங்கி பணம் கொடுக்கும். அது மட்டுமல்ல; வட்டி வீதத்தில் 1 வீதம் சிலசமயம் அதற்குக் கூடவும் கழிவு கொடுப்பார்கள். இது இவர்கள் வங்கிக்குக் கொடுக்கும் மொத்த வியாபாரத்தையும் வீடு வாங்குவோரின் தகைமைகளையும் பொறுத்து இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல; ஒருவர் எந்த வங்கிக்குத் தகைமையானவர் என்பதைத் தெரிந்து அந்த இடத்திற்கே அனுப்பி விடுவார்கள். நீங்கள் நேராகச் சென்று ஒரு வங்கி மறுத்து விட்டால் மற்ற வங்கிகளும் இல்லை என்றே சொல்லும். முதல் வங்கி இல்லை என்ற விபரம் எப்படி மற்ற வங்கிகளுக்குத் தெரியும் என கேள்வி தொடுத்த என் மகளை இடைமறித்தான் என் மகன். 'இது கூடத் தெரியாதா? Credit Report இல் உனது சரித்திரமே உண்டு. இவை மாத்திரமா உங்கள் நேரத்தையும் சிரமத்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்' எனக் கூறி முடிக்கும் முன்பே 'எப்படி Mortgage ஐ இலகுவில் விரைவில் கட்டி முடிப்பது' என்றான் என் முத்த மகன்.

முதலாவதாக மாநாத்தத் தவணைப் பணத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இரு கிழமைக்கு ஒரு முறையோ அல்லது ஒரு கிழமைக்கு ஒரு முறையோ குறிப்பிட்ட தினத்தில் (Accelerated payment) கட்ட வேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் 25 வருடம் செலுத்த வேண்டிய Mortgage கட்டுப் பணத்தை 18, 19 வருடமாகக் குறைக்கலாம். அதைவிட இந்தக் கட்டுப் பணத்தை இரண்டு மடங்காகக் கூடக் கட்டலாம். இந்த இரண்டு மடங்காகக் கட்ட வேண்டிய தொகை நேரே முதலுக்கு எதிராகப் போகும். அதைவிட வருடா வருடம் 10% தொடங்கி 15%, 20% வரை (வங்கிக்கு வங்கி வித்தியாசமாக) முதலில் செலுத்தக் கூடிய சலுகைகளும் உண்டு.

எதற்காக 25 வருட Mortgage எடுக்க வேண்டும். 15 வருடமோ 18 வருடமோ எடுக்கலாம் தானே என நீங்கள் கேட்கலாம். வருடம் குறையக் குறைய உங்கள் கட்டுப் பணம் அதிகமாக இருக்கும். 25 வருடத்திலேயே (Amortation) வைத்துக் கொண்டு பணம் உள்ள போது கூட Double ஆகவோ அல்லது 15% ஆகக் கட்டலாம். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் சில சமயம் பணக் கஷ்டம் வரும் போது ஓர், இரு கட்டுப் பணத்தைத் தள்ளிப் போடவும், பழைய தொகைப் பணத்தளவைத் திரும்பத் தொடரவும் வாய்ப்பு உண்டு. இளம் வயதில் வீடு

வேண்டுபவர்கள் எப்போதும் தாங்கள் வசிக்கும் (Prime property) வீட்டு Mortgage ஐ விரைவில் கட்டி முடிப்பது நன்று என்ற என்னை மறித்து அப்படியானால் பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது வீட்டை விற்றுப் பணத்தைப் படிப்புச் செலவிற்கு பாவிக்கலாம். அல்லது இரண்டாவது Mortgage எடுக்கலாம் என்றார் என் அண்ணனின் மகன். அது தேவையில்லை we can take Line of Credit என்ற என் மகனின் கூற்றிற்கு, Step mortgage ஐப் பற்றித் தெரியாதா எனத் தொடர்ந்தேன். S.T.E.P Mortgage என்பதன் மூலம் நீங்கள் Mortgage ஆக கட்டி முடித்த பணத்தை திரும்பு Prime interest rate இல் எடுக்கலாம். இதில் உள்ள நல்ல விடயம் என்னவென்றால், நீங்கள் எடுக்கும் பணத்திற்குத் தான் வட்டி கட்ட வேண்டும்.

இவை எல்லாம் கேட்க நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் Mortgage எடுத்தவருக்கு ஏதாவது அசம்பாவிதம் நடந்தால் வீட்டை வங்கி எடுத்து விடுமே என்ற என் முத்த மகனின் கேள்விக்கு 'நீங்கள் பயப்படத் தேவையில்லை; நான் Life insurance எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். அதில் Mortgage மிகுதிப் பணத்தை வங்கிக்கு கட்டி அவர்கள் கணக்கை முடிக்கலாம்' என்றேன்.

இவை எல்லாவற்றையும் மிக அமைதியாகக்கேட்டுக் கொண்டிருந்த என் மருமகன், 'மாமா நான் வேலையில் சேர்ந்து ஒரு வருடமாகிறது. அம்மா அப்பா வர இருக்கிறார்கள். என் சிறு சேமிப்பில் எப்படி வீடு வாங்குவது' என்றான்.

சிரித்துக் கொண்டே 'உன்னால் மாதாந்தம் கட்டுப் பணம் கட்ட முடியுமா' என்றேன். துள்ளிக் குதித்தபடி 'நான் இரட்டிப்பாகவும் கட்டுவேன். ஆனால் வீடு வாங்கப் போதிய பணம் தான் இல்லை என்றான்' என் Computer Engineer மருமகன்.

ஓம் அதற்கும் ஒரு வழி உண்டு. இதற்கு Cash Back Program எனப் பெயர். Mortgage எடுக்கும் தொகையில் 3% ஐ வங்கிகள் தரும். அதில் நீங்கள் உங்கள் Legal Fees மற்றும் செலவுகளுக்கு உபயோகிக்கலாம். 'சரி சித்தப்பா! வட்டி வீதம் குறைந்து கொண்டு போகிறதே. அதைப் பற்றி என்ன கூறப் போகிறீர்கள்?' என்றான் என் அண்ணனின் குறும்புக்கார மகன். இருக்கவே இருக்கிறது அதற்கும் ஒரு வழி என்ற என் முகத்தை ஆவலுடன் அனைவரும் பார்த்தனர். 3 வருடத்திற்கு Open mortgage போல் வங்கியுடன் ஒப்பந்தம் செய்யலாம். அதற்கு வட்டி விகிதம் Prime Rate ஐ விட 0.5% குறைத்துத் தருவார்கள். அதோடு உங்களுக்கு 1% காசும் தருவார்கள். இந்த 3 வருடத்தில் எப்போது வட்டி வீதம் குறைய வருகிறதோ அந்த சமயம் நீங்கள் 3, 4 அல்லது 5 வருட காலத்திற்கு Mortgage ஐ Lock பண்ணி விடலாம்.

'Mortgage என்பது ஒரு தனிக்கலை. அதைப் பற்றி மேலும் விபரம் தேவையென்றால் ஒரு நாளை ஒதுக்குங்கள். விபரமாகக் கூறுகிறேன்' என விடைபெற்று படுக்கை அறையை நோக்கி நகர்ந்தேன்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித்
துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூவும் மழை (12)

மழை நாம் பருகும் நீராகவும், எமது உணவுப் பயிர்களுக்கு உணவாகவும் விளங்குகிறது. அதாவது மழை தானும் எமக்கு உணவாகி, எமது உணவுக்கும் உணவாகி நிற்கின்றது.

மழையைப் போன்றதே மொழியும். மக்களின் தலையாய ஊடகம் மொழி. பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையம் முதலியவை மக்களின் பிற ஊடகங்கள். தலையாய ஊடகமாகிய மொழியையே ஏனைய ஊடகங்கள் தமது ஊடகமாய்ப் பயன்படுத்துகின்றன. அதாவது மொழி தானும் எமக்கு ஊடகமாகி, பிற ஊடகங்களுக்கும் ஊடகமாகி நிற்கின்றது.

ஒரு கட்டடத்தை அமைப்பதற்குச் செங்கற்கள் இன்றியமையாதவை. அமைக்கப்படும் கட்டடத்தின் கட்டுறுதி, பாவிக்கப்படும் செங்கற்களின் தன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது. கல்லும் மணலும் நீரும் சாந்தும் சரிவரச் சேர்ந்த கலவையினால் ஆன செங்கற்களே கட்டுமானத்துக்கு உகந்தவை. அத்தகைய செங்கற்களினால் அமைக்கப்படும் கட்டிடமே கட்டுறுதி வாய்ந்ததாய் விளங்கும். கட்டிடங்கள் கல்லினால் அமைவது போலவே, ஆக்கங்கள் சொல்லினால் அமைவன. கல்லுறுதியைப் போன்றதே சொல்லுறுதி. கல்லாக்கத்தைப் போன்றதே சொல்லாக்கம். கல்லடுக்கைப் போன்றதே சொல்லடுக்கு. கல்லின் உறுதி கட்டிடத்தில் தெரியும். சொல்லின் உறுதி ஆக்கத்தில் தெரியும். நூலைப் போலவே சேசலை!

ஊடகங்கள் அன்றாடம் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடுபவை. அவசர அவசரமாய் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவற்றுக்கு உண்டு. அகராதிகளையும் சொற்தொகுதிகளையும். அடிக்கடி புரட்டிப் பார்ப்பது சலிப்புத் தட்டும். சிலவேளைகளில் சொல்லுப் புரியும், வசனம் புரியாது. வசனம் புரியும். கருத்துப் புரியாது. அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் கருத்துப் புலப்படா வண்ணம் வெறும் சொற்கள் பெயர்க்கப்படும் விந்தை நிகழ்வதுண்டு.

ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதிகளின் தலைசிறந்ததாகிய சென்னை பல்கலைக்கழக சொல்களஞ்சியம் 1963ல் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து அதன் மீள் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. அதேவேளை ஆங்கிலத்தில் ஆண்டு தோறும் 450 புதிய சொற்கள் தோன்றிவிடுகின்றன. அதாவது 16.650 வரையான ஆங்கிலச் சொற்களின் கருத்தை அறிவதற்கு சென்னைச் சொல்களஞ்சியம் உதவப் போவதில்லை.

இந்த இடத்தில் எடியேன் டொலே (Etienne

Translation

Dolet) என்ற பிரெஞ்சு அறிஞர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு விதந்துரைத்த 5 புத்திமதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது பயனளிக்கும். எடியேன் டொலே 1509 முதல் 1546 வரை வாழ்ந்த கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், அச்சிடுநர், வெளியீட்டாளர். 1540ல் அவர் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதிய "சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு" என்ற நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட கூறுகளின் தமிழாக்கம் பின்வருமாறு:

1. மூலகர்த்தா எடுத்துரைக்கும் பொருளையும், அதன் விளக்கத்தையும் மொழிபெயர்ப்பாளர் செவ்வனே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவற்றைப் புரிந்து கொள்பவரின் மொழிபெயர்ப்பு என்றுமே மங்கலாகாது. விளங்கிய பொருளையே எளிதாகவும் முழுதாகவும் மொழிபெயர்க்க முடியும்.
2. மொழிபெயர்ப்பவருக்கு இரு மொழிகளிலும் புலமை இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழியின் மாண்பினைக் குலைக்கவோ

மொழிபெயர்ப்பு:

கருத்துன்றிப் பேண வேண்டிய கலை

குறைக்கவோ போவதில்லை. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் சொந்தச் சிறப்புகள் - நடை, பாணி, நயம் - உண்டு. அத்தகைய சிறப்புகள் குன்றாது மொழிபெயர்க்க வேண்டும். அவ்வாறு மொழிபெயர்க்காதோர் இரு மொழிகளுக்கும் ஊறு விளைவித்தோர் ஆவர். அவர்கள் இரு மொழிகளின் சிறப்புகளையும் வெளிக்கொணராதோர் ஆவர்.

3. மொழிபெயர்ப்பாளர் சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்க்கும் முறைக்குக் கட்டுண்டிருந்தலாகாது. புலமை குறைந்தவர்களே அல்லது போதாதவர்களே அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பர். ஒரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் சொல்லொழுங்கினை விடுத்து, வசன ஒழுங்கிலேயே கருத்துன்றுவார். மூலகர்த்தாவின் எண்ணத்தை எடுத்துரைக்கும் தறுவாயில், இரு மொழிகளின் சிறப்புகளையும் வெளிக்கொணரும் அற்புதத்தை நிகழ்த்துபவரே சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர். ஆதலால் மூலவசனத்தின் தொடக்கத்தில் தான் உங்கள் மொழிபெயர்ப்பும் தொடங்க வேண்டும் என்று கொள்வது தவறு. மூலகர்த்தாவின் எண்ணத்தை

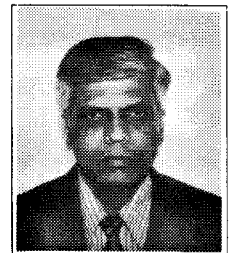
எடுத்துரைக்கும் நோக்குடன் நீங்கள் சொல்தொடரியலைக் குலைக்க நேர்ந்தாலும் கூட, உங்களை எவரும் குறை கூறப் போவதில்லை. கட்டின்று மொழிபெயர்ப்பதை விடுத்து, கட்டுண்டு மொழிபெயர்ப்போரின் மடைமையை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. வரிக்கு வரி, சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழி பெயர்க்க முற்படும் முடர்கள் இழைக்கும் தவறினால் மூலகர்த்தாவின் எண்ணம் ஈடேறப் போவதில்லை, எம்மொழியின் செழுமையும் முழுமையும் புலனாகப் போவதில்லை. மாறாக, மொழிபெயர்த்தவரின் அறியாமையே புலனாகும். ஆகவே கட்டுண்டு மொழிபெயர்க்கும் கேட்டினைத் தவிர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்க வேண்டும்.

4. மொழிபெயர்ப்பாளர் பொது வழக்கிலுள்ள சொற்களையே எடுத்தாள வேண்டும். சில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அருவருக்கத்தக்க முறையில், முட்டாள்தனமான முறையில் புதிய சொற்களைப் புகுத்துவதுண்டு. அத்தகைய மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் தான்தோன்றித்தனத்தை நீங்கள் பொருட்படுத்தலாகாது. அவர்களுக்குக் கற்றோரிட மதிப்புக் கிடையாது. ஆதலால் நீங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றலாகாது. அதேவேளை பொது வழக்கில் இல்லாத

சொற்களை நீங்கள் அறவே கையாளலாகாது என்று நான் கூறவில்லை. வழக்கிலுள்ள சொற்கள் கிடைக்காதவிடத்து, புதிய சொற்களைப் புகுத்தியே ஆகவேண்டும்.

5. மொழிபெயர்ப்பு அணி இலக்கணத்துக்கு அமைய வேண்டும். - மொழி அமைதி கெடாவண்ணம், உள்ளம் உவக்கும் வண்ணம், காதில் இனிக்கும் வண்ணம் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அத்தகைய மொழிபெயர்ப்பே கருத்தும் கனதியும் வாய்ந்ததாய் விளங்கும்.

இவை 16ம் நூற்றாண்டில் இடித்துரைக்கப்பட்ட புத்திமதிகள். அவற்றை 21ம் நூற்றாண்டிலும் இடித்துரைக்க நேர்ந்துள்ளதே என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுது, ஓர் உண்மை புலனாகின்றது: மொழிபெயர்ப்பு என்பது கருத்துன்றி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு கலை.

மணி வேலுப்பிள்ளை

மாற்று மொழிப் பெயர்களை தமிழ் மொழியில் சரிவர எழுத முடியவில்லையே!

தமிழ்மொழி எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பு மொழி என்பதையிட்டு நாம் பெருமைப்படுகின்றோம். வேற்று மொழியிலாளர்களும் தமிழின் தொன்மை இலக்கியச் செழுமை, உச்சரிப்பியல் ஆகியவற்றையிட்டு புகழாரம் சூட்டாமலில்லை. இருந்தாலும் எமது மொழி காலத்திற்கேற்றவாறு குறிப்பாக கணனித் தொழில்நுட்பவியலிற்கேற்றவாறு மாற்றம் அடைய வேண்டியுள்ளது. எமது மொழி ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிகள் போலல்லாது, எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பியலுக்குட்பட்டது. அந்த வகையில் தமிழை வாசிப்பதற்கென மென்பொருட்களை (Softwares) நிரல்படுத்தி ஆக்குவது, ஆங்கிலம் பிரெஞ்சு போன்ற எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்புக்கு அமையாத மொழிகளை வாசிப்பதற்கான மென்பொருட்களை நிரல்படுத்தி ஆக்குவதிலும் பார்க்கச் சுலபமானதென்றே கூற வேண்டும். ஏனென்றால் எமது மொழியின் எழுத்துகள் அதிகப்பற்றாக குறிப்பிட்ட ஒலிப்புக் கூறுகளையே உடையன. எனவே எமது மொழியின் எழுத்துகளையும் அவற்றிற்கான ஒலிப்புகளையும் கணனித் தொழில்நுட்பவியலுக்கேற்றவாறு நிரல்படுத்த முடியும். ஆனால் ஆங்கிலம் போன்ற எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பியலுக்கமையாத மொழிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவற்றின் சொற்களையும், சொற்களுக்கான உச்சரிப்பு ஒலிப்புகளையுமே நிரல்படுத்த முடியும். அந்த வகையில் எமது மொழி போன்ற அதாவது எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பியலுக்கமைந்த மொழிகளின் எழுத்துகளின் ஒளி-ஒலி வடிவங்களை கணனி ரீதியாக இலகுவாக நிரல்படுத்த முடியும். அந்த வகையில் கணனியைக் கொண்டு எமது எழுத்தாக்கங்களை வாசித்தறியலாம். இச் சிறப்பை எமது கணனியியலாளர்கள் அறிந்திருப்பதோடு கணனியூடாக எமது தமிழ் ஆக்கங்களை வாசித்தறியக்கூடிய கணனி மென்பொருள்களை ஆக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல், புலம் பெயர்ந்து வாழும் எமது சிறார்கள் தாங்களாகவே தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு வழிவகுக்கும். தமிழ் எழுத்துகளை, அவற்றின் வளைவு, சுழிவு, நெளிவுகளின் காரணமாக, எமது சிறார்கள் எழுதப் பிரச்சனைப் படுவதை நாம் அறிவோம். அந்த வகையில் எழுத்துகளின் ஒளி ஒலி வடிவங்களை கணனி மயப்படுத்திவதன் மூலம் எமது சிறார்களை தமிழைக் கற்பதற்குத் தூண்டலாம். அத்துடன் கணனியுக்கத்தில் தமிழை எழுதத் தெரியாமலே கணனி மூலம் வாசிப்புத் திறனை விருத்தி செய்வதன் மூலம் கற்கலாம். வருங்காலத்தில்

இலங்கையன்

மொழிகளை எழுதிப் படிக்க வேண்டிய நிலை இருக்காது என்று தான் கணனியியல் முன்னேற்றத்தை நோக்குமிடத்து புலனாகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனிதனின் முனையில் ஏற்படும் பதிவுகளை கணனி மூலம் அறியக் கூடிய தொழில்நுட்பத்தை மனிதன் கண்டுபிடித்தே தீருவான். இதனைச் சமயவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்வார்களோ தெரியாது.

ஆரம்பத்தில் தமிழ்மொழி எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்புக்கமைந்த மொழியென்று கூறினேன். அது போன்றே மற்றைய கீழைத்தேச மொழிகளும். அதிகமான மேலைத்தேச மொழிகள் அப்படியல்ல. ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொல் ரீதியான உச்சரிப்பு முறைக்கமைந்த மொழியென்றே கூறவேண்டும். கீழைத்தேச மொழிகளின் சிறப்பு, மனித வரலாற்றில் கீழைத் தேசத்தவர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் பகுத்தறிந்து சிந்தித்தார்கள் எனச் சான்று பகர்கின்றது. தமிழ்மொழி மிகப் பழைமை வாய்ந்த மொழியென்ற வகையில் இம் மொழியின் சிறப்புகள் பின் வந்த மற்றைய கீழைத்தேச மொழிகளில் செறிந்திருக்க வேண்டுமென்று கருத்தத் தோன்றுகின்றது. அது உண்மையாக இருக்கலாமென்றே நான் கருதுகின்றேன்.

எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பு முறையை கீழைத்தேசத்தவர்கள் விளங்கிக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால் ஆங்கிலேயர் போன்ற சில மேலைத் தேசத்தவர்கள் படித்தவர்களுக்கூட விளங்க முயற்சிப்பதாக இல்லை. மேலைத்தேச மொழியியலாளர்கள் தான் இதை விளங்கிப் புகழ்கின்றார்கள். மேலைத் தேசத்தவர்களின் காலனித்துவ மனப்பாங்கே கீழைத்தேச மொழிகளின் எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பியல் போன்ற சிறப்புகளைக் காண மறுக்கின்றது. "இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கிலம்" (ESL) என்ற பாடநெறியை ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வியியற் பகுதியிற் பயின்ற பொழுது ஆங்கில மொழியின் உச்சரிப்பியலில் விதிவிலக்குகளே பொதுமைப்பாடுகளிலும் அதிகம். அந்த வகையில் அது ஒரு பரிசீலிப்புக்குரிய மொழி என்றும், எழுத்து ரீதியான உச்சரிப்பியலை, கீழைத்தேச மொழியொன்றைக் கற்றவர்கள் தான் விளங்க முடியுமென்றும் நான் கூறிய பொழுது, ஆங்கில விரிவுரையாளர் அதை ஏற்க மறுத்து காரசாரமான வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டார். இதன் காரணமாக எனது பரீட்சைப் பெறுபேறு ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டதென்றே கூற வேண்டும்.

தமிழ்மொழியின் எழுத்தியற் குறையுடிகள் சில: தமிழ்மொழி உச்சரிப்பு ரீதியாகவும் வேறு பல மொழியியற் சிறப்புகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அதில் மொழியியல் ரீதியாக உச்சரிப்பியலில் சில ஒழுங்கீனங்களும், இன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக க.ச.ற போன்ற உயிரெழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளுக்கும் அவற்றின் மெய்யெழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளுக்கும் இடையே ஒழுங்கீனங்களும், வேற்று மொழிப் பெயர்களை அவற்றின் உச்சரிப்புகளுக்கேற்றவாறு சரிவர எம் மொழியில் எழுத முடியாத நிலைமையும் காணப்படுகின்றன.

எழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளுக்கும் அவற்றின் மெய்யெழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளுக்கும் இடையே ஒழுங்கீனங்களும், வேற்று மொழிப் பெயர்களை அவற்றின் உச்சரிப்புகளுக்கேற்றவாறு சரிவர எம் மொழியில் எழுத முடியாத நிலைமையும் காணப்படுகின்றன.

'சசி' எனச் சொல்லில் வரும் இரு உயிரெழுத்துகளில் வரும் 'ச்' எனும் மெய்யெழுத்தின் உச்சரிப்பு அல்லது 'சி' இன் உச்சரிப்பு போல் இருக்கின்றது. ஆனால் 'சச்சி' என்ற சொல்லில் வரும் 'ச்' எனும் மெய்யெழுத்தின் உச்சரிப்பு 'Chair' இல் வரும் 'ch' இன் உச்சரிப்பு போல் வருகின்றது. அதே போன்று 'சகி' இல் வரும் 'கி' இன் மெய்யெழுத்து 'க்' ன் அல்லது 'h' இன் உச்சரிப்பு போன்று இருக்கின்றது. 'அக்கா' எனும் சொல்லில் வரும் 'க்' K போன்று ஒலிக்கின்றது. 'கறி' எனும் சொல்லில் வரும் 'றி' இன் மெய்யெழுத்து 'ற்' R போன்று ஒலிக்கின்றது. 'கற்று' எனும் சொல்லில் வரும் 'ற்' t போன்று ஒலிக்கின்றது. அத்துடன் க.ச.ற ஆகிய மெய்யெழுத்துகளை வழமையாக முறையே, k, ch, t போன்றே உச்சரிக்கின்றோம். இவ்வொழுங்கீனங்களை தமிழைக் கற்பிப்போர்களும், கற்பவர்களும் கண்டு கொள்வதில்லை. முன்வந்த மொழிக்கு பின்வந்த இலக்கணத்தில் தொல்லாப்பியர், பவணந்தி முனிவர் தங்கள் தொல்காப்பிய நூலிலும், நன்னூர் காண்டிகையிலும் இவ்வொழுங்கீனங்களுக்கு வெவ்வேறு ஒலிப்புகளுக்கு வெவ்வேறு எழுத்துகளை உருவாக்காமல் மாத்திரை அடிப்படையில் குத்திரங்கள் கொண்டு விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள். அதை நாம் தமிழின் தொன்மை மரபுகள் கருதி, மாற்றங்கள் ஏற்படுத்த விரும்பாமல், கண்முடித்தனமாகக் கற்கின்றோம். கற்பிக்கின்றோம். இவ்வொழுங்கீனம் எழுத்துகளின் ஒளி, ஒலி வடிவங்களை பூரண கணனி மயப்படுத்துவதற்கு ஓரளவு தடையாக இருக்கக்கூடும். அத்துடன் எம் மொழியைக் கற்க ஆரம்பிக்கும் எமது மாணவர்களுக்கும், குறிப்பாக வேற்றுமொழி மாணவர்களுக்கும் உச்சரிப்பைப் பொறுத்த வரையில் சில பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டி வரும். பழக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே தமிழைப் படித்த நாம் இவ்வகை ஒழுங்கீனங்களை உணர்வதோ இனங்காணுவதோ இல்லை.

எமது மொழி எழுத்து ரீதியாக அதிக பட்சம் உச்சரிப்புக்கமைந்த மொழியாக இருந்தாலும், வேற்று மொழிப் பெயர்களை அவற்றின் உச்சரிப்புக்கேற்றவாறு சரிவர எழுத முடியாமையை நாம் அறிவோம். இதற்கான காரணம் சில ஒலிப்புகளுக்கான எழுத்துகள் இல்லாமையே ஆகும். பழைமைவாதிகள் தமிழின் குரல்வளையும், வாயும், நாக்கும் ஆதியில் மொழியியலாளர்கள் வரையறுத்த ஒலிப்புகளைத் தான் உச்சரிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் போல். இது இக் காலத்திற்கு எப்படி ஒவ்வும். ஆதிக் காலத்தில் தொடர்பாடற் சாதனங்கள் இயற்கைச் சாதனங்களாகவே அமைந்தன. இச் சூழலிற் தான் மொழிகள் தோன்றின. இச் சூழலில் இனங்கள் ஒன்றுடன் (35ம் பக்கம் பார்க்க)

கனடாவில் நூல்கள், ஒலி ஒளி நாடாக்கள், அடக்கத் தட்டுகள் முதலியன அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுக்குப் பத்திரிகைகள், வானொலிகள் போன்ற ஊடகங்களில் விளம்பரங்களும் சில சமயங்களில் விமர்சனங்களும் வருவதுண்டு. இவை பெரிதும் தனி மனித அல்லது ஒரு சிலரின் கூட்டு முயற்சிகள்.

மற்றொரு வகை வெளியீடு விழா மலர்கள். இவை சங்கங்கள், சபைகள், குழுக்கள் போன்ற அமைப்புகளால் அவற்றின் ஆண்டு விழாக்களில் அல்லது சிறப்புக் கூட்டங்களில் வெளியிடப்பட்டவை. இத்தகைய வைபவங்களிற் பங்குபற்றிப் பெற்றுக் கொண்ட ஏராளமான மலர்களிற் பயனுள்ள சில மலர்களைப் பற்றி மற்றையவர்களுக்கும் அறியத் தருவது இக் கட்டுரையின் நோக்கம். இவை பல வகையின. பத்திரிகைகள், பாடசாலைகள், ஊர்கள் மற்றும் பொதுவான சில மலர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பின்வருமாறு:

1. 'தமிழர் தகவல்' ஆண்டு மலர்கள்:

ஈழத் தமிழர் தகவல் நிலையமும் கத்தோலிக்க குடிவரவு நிலையமும் தயாரித்து, தமிழர் தகவல் ஆய்வும் பிரிவுக் அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் அமைப்பும் வெளியிடும் 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் ஆண்டு விழாக்களில் வெளியிடப்படும் மலர்கள் போற்றுதற்குரியன. 1992 முதல் இன்று வரை ஒன்பது ஆண்டு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முதலாவது ஆண்டு மலர் 52 பக்கங்களில் வெளி வந்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பக்கங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுக் கடந்த ஆண்டு மலர் (ஒன்பதாவது ஆண்டு மலர்) 160 பக்கங்களுடன் பொலிந்தது. கனடியத் தமிழ் மக்களின் நடவடிக்கைகள், பிரச்சனைகள், தீர்வுகள், வளர்ச்சிகள், அத்தகைய வளர்ச்சிக்கு உழைக்கும் பெரியார்கள் தொடர்பான பல தகவல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் இவை கொண்டிருப்பதால் இவை அறிவுத்துறைக் கனதி வாய்ந்தவை. மிகவும் முக்கியமாக, சமூகவியல், உளவியல், கல்வித் துறை அறிஞர்களுக்குப் பயன்படத்தக்கவை. கட்டுரைகளை எழுதியிருப்பவர்களும் மேற்கோள் காட்டத் தக்க அளவுக்குத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் தாம். உதாரணமாக, திருமதி கனகேஸ்வரி நடராசா, திரு. பொ. கனகசபாபதி, டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல், திருவாளர்கள் அன்ரன் கனகசுரியர், அகஸ்தின் ஜெயநாதன், அலோய் இரத்தினசிங்கம், செ. இலங்கையன், ஸ்ரீபதி, எஸ்.பத்மநாதன், 'எஸ்தி', திருமதிகள் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், வசந்தா நடராசா, ரோசலின் இராசநாயகம், றஞ்சி திரு என்று இவர்களின் பட்டியல் மிக நீளமானது.

பயனுள்ள சில விழா மலர்கள்

இவை தவிர பல மலர்களில் நல்ல ஆங்கிலக் கட்டுரைகளின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. மற்றுமொரு சிறப்பு இம் மலர்களின் பன்முகத்தன்மை. கனடியத் தமிழரின் நிலைப்பாடுகளைப் பல கோணங்களில் அணுகும் வகையில் மலர்களை ஆசிரியர் திரு. எஸ்.திருச்செல்வம் அவர்கள் அமைத்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. கனடியத் தமிழ் மக்களின் முயற்சிகள், வளர்ச்சிகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு வெளிநாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்கள் இம் மலர்களைப் பயன்படுத்தி வருவதோடு இவற்றை மேற்கோள் காட்டிக் கட்டுரைகளும் எழுதி வருகின்றார்கள்.

2. 'ரோஜா' முன்றாவது ஆண்டு மலர்

அது தகவல். இது இலக்கியம். ஆவணி 1996இல் வெளியிடப் பெற்ற இம் மலரில் அமரர் நிவா குகதாசன் உட்படப் பல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. பிரசுரம் 'ரோஜா' வெளியீட்டு நிறுவனம். ஆசிரியர் வி.எஸ்.ஆனந்த்.

Some Useful and Special Issues

3. 'காலம்' மஹாகவி சிறப்பிதழ்:

'காலம்' சஞ்சிகையின் 7வது இதழ் (முன்பனி - பின்பனி 1993) பிரபல கவிஞர் மஹாகவியின் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மலர் குறமகளின் மஹாகவி பற்றிய அனுபவ நிகழ்வுகளுடன் விரிகின்றது. மஹாகவியின் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான 'வள்ளி' யின் கவிதைகளுடன் அவரது 'கோடை' நாடகப் புத்தகத்திலிருந்து சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய கட்டுரையும் நூர்மான் மஹாகவி பற்றி எழுதிய கவிதையும் இன்னும் பிறவும் பிரசுரமாகியுள்ளன. மஹாகவியைப் பற்றிக் கனடியத் தமிழருக்கு இந்த அளவில் முதன் முதலாக அறிமுகஞ் செய்த பெருமை 'காலம்' சஞ்சிகைக்கேயுரியது. அதற்காக ஆசிரியர் செல்வம் அவர்களை இலக்கியகாரர் நிச்சயம் பாராட்டுவர்.

4. 'அன்புநெறி' கலாநிதி தங்கம்மா

அப்பாக்குட்டி பவளவிழா மலர்: கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றத்தினர் மாதந்தோறும் வெளியீட்டு வரும் சஞ்சிகை 'அன்புநெறி'. 2000ம் ஆண்டு தையில் துர்க்கா துரந்தரியின் 75வது பிறந்த தின விழாவைக் கொண்டாடி 'அன்புநெறி' சஞ்சிகையை விசேட பவளவிழா

மலராகவும் தயாரித்து வெளியிட்டார்கள். செல்வி அவர்களைப் பற்றி அறிய விரும்புகின்றவர்களுக்கு இது நன்கு உதவும். வண்ணப் படங்களுடன் கூடியது. நிர்வாக ஆசிரியர் திரு.தி.விசுவலிங்கம் அவர்கள்.

6. மகாஜனன் ஆண்டு மலர்கள்

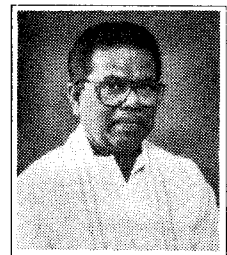
கனடாவில் இயங்கி வரும் மகாஜனாக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் அதன் ஆண்டு விழாக்களின் ஓர் இயலாக 'மகா-ஜனன்' என்னும் பெயரில் மலர்களையும் வெளியீட்டு வருகின்றது. கல்லூரிக் கட்டிடத்தையும் அதன் பின்னணியிற் பனை மரங்களையும் கொண்ட அட்டைப் படம் இதன் நிரந்தர தனித்துவம். கல்லூரி தொடர்பான விடயங்களுடன் பொதுவான அறிவியல், கலை இலக்கிய ஆக்கங்களையும் இம்மலர்கள் தாங்கி வருகின்றன. இச் சங்கத்தின் 10வது ஆண்டு மலர் 1999ல் வெளிவந்தது. 'மகா-ஜனன்' மலர்களில் வர வர ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் அதிகம் இடம்பெறுவது காலத்தின் கட்டாயம் போலும்.

7. 'வானவில்' மலர்கள்

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பழைய மாணவர் சங்கம் - கனடா வருடா வருடம் நடத்திவரும் 'வானவில்' கலைவிழா பெயர் பெற்றது. இவ்விழாவில் 'வானவில்' என்ற பெயரில் ஆண்டு மலர்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. 'வானவில்'98' இச் சங்கத்தின் 10வது ஆண்டு மலர். கல்லூரியைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமன்றி மற்றையவர்களும் படித்துப் பயன்பெறத் தக்கது.

8. 'அலை ஓசை' விழா மலர்கள்:

அனலைதீவு கலாசார ஒன்றியம் - கனடா கடந்த நாளுக்கு வருடங்களாக 'அலை ஓசை' என்னும் தனித்துவமான, ஊருக்கே உரிய பெயரில் கலைவிழாக்களை நடத்தி வருகின்றது. கைக்கு அடக்கமான விழா மலர்களையும் வெளியீட்டு வருகின்றது. ஊர் பற்றிய கட்டுரைகளோடு தமிழ் உணர்வு, விடுதலை வேட்கை சார்ந்த கட்டுரைகளும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. 'அலை ஓசை' 4 இல் உள்ள ஒரு செய்தி கண்களை (படித்த பின் மனத்தையுந்தான்) மிகவும் கவர்ந்தது. ஒன்றியத்தில் மொத்தம் 167 பேர் ஒவ்வொருவரும் 100 டாலர்கள் செலுத்தி ஆயுட்கால அங்கத்தவர் களாகியுள்ளனர்.

(மறுபக்கம்)

வி. கந்தவனம்

சங்கங்கள் சபைகளின் பணி

9. 'கலையரசி' 99':

யாழ் இந்துக் கல்லூரிச் சங்கம் - கனடா ஆண்டு தோறும் நடத்தும் கலைவிழாவுக்குக் 'கலையரசி' என்று பெயர். மிகவும் பொருத்தமான பெயர். சங்கம் வெளியிடும் ஆண்டு மலருக்கும் பெயர் அதுவே. கல்லூரியின் நீண்ட காலப் பாரம்பரியத்தை நிலை நாட்டவும் பரப்பவும் வெளியிடப்பட்டு வரும் இம் மலர்களுள் கலையரசி'99 ஐ ஒரு முக்கிய காரணத்துக்காகப் பேணி வைத்திருக்கிறேன்.

யாழ் இந்துவின் பழைய மாணவர் திரு. சுப்பிரமணியம் சண்முகம் அவர்கள் சிறந்த பொறியியலாளர். இங்கிலாந்தில் பாலங்கள் அமைப்பதில் இவர் செய்த புதுமையான சாதனைகளைப் பாராட்டி எலிசபெத் மகாராணியார் OBE என்ற உயர் விருதை வழங்கிக் கௌரவிக்கையில் எடுக்கப் பெற்ற படம் ஒன்று இம்மலரில் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. எனக்கு அவருடன் பழக்கம் எதுவும் இல்லை. தமிழீழத்து வல்லாளர் ஒருவரை இங்கிலாந்தில் அதுவும் மகாராணி கௌரவித்தார் என்றால் அது எங்கள் எல்லோருக்குமே, தமிழ் இனம் முழுவதற்கும் பெருமையல்லவா?

10. 'அருணோதயம்':

இது கனடாவில் இயங்கும் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வெளியீடு. ஆண்டு தோறும் இச் சங்கம் மலர் வெளியிடுவதில்லை. கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழா தாயகத்தில் 1994ம் ஆண்டு கொண்டாடப் பெற்றது. அதனையொட்டி இங்குள்ள பழைய மாணவர் சங்கம் 'அருணோதயம்' என்ற பெயரில் நூற்றாண்டு விழா மலர் ஒன்றை 1995ல் வெளியிட்டது. கல்லூரியின் வரலாறு, வளர்ச்சி தொடர்பான கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி அளவெட்டி ஊரைப் பற்றிய சிறப்புகளையும் இம் மலர் பேசுகின்றது.

11. 'கொம்பறை' மலர்கள்:

வன்னிப் பிரதேசத்தில் நெல்மணிகளைச் சேமித்து வைக்கும் களஞ்சியத்துக்கு 'கொம்பறை' என்று பெயர். 'கொம்பறை' ஆண்டு மலர்கள் கனடா வன்னி நலன்புரிச் சங்கம் நடத்தும் வன்னி விழாக்களில் வெளியிடப்படுகின்றன.

வன்னி விழா'97 ஆண்டு மலரைப் பேணி வருகின்றேன். மாவீரன் குலசேகரம் வைரமுத்து, பண்டார வன்னியனின் வரலாறு, வன்னி மண்ணின் பாரம்பரியங்கள், இலக்கியச் சான்றுகள் முதலிய பல விவரங்களை இம் மலர் முன் வைக்கின்றது. வரலாற்று மாணவர்களுக்கு நல்ல விருந்து.

12. 'பொன்வயல்':

இது கனடா குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை 1999ல் வெளியிட்ட சிறப்பு மலர். முதல் மலருங் கூட. சிங்கள ஆட்சியின் அட்டுழியத்தாற் சிதைவுற்ற தமது ஊரின் சிறப்புகளைப் 'பொன்வயல்' இல் மீள விதைக்க முயன்றிருக்கின்றனர் சபையினர். ஓர் ஊரின் வரலாறு பற்றியது என்றாலும் ஊருக்கு அப்பாலும் புகழ் பெற்ற ஈழகேசரி நா. பொன்னையா, இரசிகமணி கனக செந்திரநாதன் போன்றவர்களைப் பற்றி அறிய விரும்புகின்றவர்களுக்கும் சிங்கள இராணுவத்தாற் சீரழிக்கப்பட்ட முதற் தமிழ்க் கிராமம் என்ற வகையில் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படத்தக்க மலர்.

13. 'பூச்சொரியும் பொன்னொச்சி மரம்':

அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் (கனடா) சங்கத்தின் மற்றுமொரு மகத்தான படையல் 'அருணோதயம் 2000 - பூச்சொரியும் பொன்னொச்சி மரம்' என்னும் மலர். 'கொம்பறை', 'பொன்வயல்' ஆகிய மலர்களைப் போலவே சொந்த ஊர் வரலாற்றைப் பதிவு செய்கின்றது இம் மலர். அளவெட்டியின் வரலாற்றை, வளர்ச்சியை, பெருமைகளை எல்லாம் அள்ளிச் சொரிகின்றது 'பொன்னொச்சி மரம்' 194 பக்கங்களில். வாழ்த்துக்கள், அறிக்கைகள் அடங்கிய 18 பக்கங்களுடன் மலர் 212 பக்கங்களைக் கொண்டு ஊர் ஒன்றைப் பற்றிக் கனடாவில் வெளியிடப் பெற்ற மிகப் பெரிய மலராக இது விளங்குகின்றது. பக்கங்களால் மட்டுமன்றி மிகப் பெரிய புகழாளர்களாகிய தட்சிணாமூர்த்தி (தவில்), பத்மநாதன் (நாதஸ்வரம்), வி.பி. (அரசியல்), மஹாகவி (இலக்கியம்), செ.சிவப்பிரகாசம் (சிற்பம்), அருட்கவி விநாசித்தம்பி (சமயம்) ஆகியோரைப் பற்றிய தகவல்களாலும் மலர் மிகப் பெரியதாக, அரியதாகவுள்ளது.

14. 'தமிழர்':

இலங்கைச் சிறுபான்மையினர் நலன்பேண் மன்றத்தின் பத்தாவது ஆண்டு மலர் இது. 1993இல் வெளியிடப் பெற்றது. பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை முதன் முதலில் இந்த மண்ணிற கொண்டாடிய மன்றம் என்ற வகையில் அதன் விழா மலரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கனடியத் தமிழர்களின் முயற்சிகள் பற்றிய பல தகவல்களைத் தமிழர் நல்வாழ்வுக்காக உழைத்த பல முத்த கனடியர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தந்திருக்கின்றார்கள்.

15. 'மாவீரர் நாள் 98 சிறப்பு மலர்'

இது ரொறன்ரோ உலகத் தமிழர் இயக்கக் கலை, பண்பாட்டுக் கழகத்தின் வெளியீடு. கனடாவில் இது போன்ற பாரிய மலர்

எதுவும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. 239 பக்கங்களில் விடயதானங்களையும் 154 பக்கங்களில் விளம்பரங்களையும் கொண்டு மாவீரர்களின் மாபெரும் தியாகங்களுக்குத் தக மாபெரும் சிறப்பு மலராகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மண்மீட்டி விடுதலைப் போரில் வீரமரணம் எய்தியவர் பற்றிய விபரங்கள் மட்டுமல்லாது, விடுதலை சார்ந்த இலக்கியப் படைப்புகளையும் 'ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் இடப் பெயர்கள்', 'மாவீரக் கவிதைகள்', 'விடுதலைப் போராட்டமும் கலை இலக்கிய ஊடகங்களும்' போன்ற பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் கொண்டு நல்லதொரு விடுதலை ஆவணமாக விளங்கும் சிறப்புடையது இம் மலர். தமிழீழ ஆர்வலர் கரங்களில் அவசியம் இருக்க வேண்டிய அருமையான தொகுப்பு.

16. 'நிமிர்வு':

தமிழீழப் போராட்டத்துக்கு மாணவர்களின் பங்களிப்பையும் தியாகத்தையும் மதித்து தேசியத் தலைவர் ஜன் 5ம் திகதியை மாணவர் எழுச்சி நாளாக அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து தமிழீழத்திலும், தமிழீழத்தவர் வாழும் பிற நாடுகளிலும் மாணவர் எழுச்சி நாள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. கனடாவில் உலகத் தமிழர் இயக்க மாணவர் அமைப்பு, கடந்த ஆண்டு மாணவர் எழுச்சி நாளை ஜன் 5ல் கொண்டாடி 'நிமிர்வு' என்னும் சிறப்பு மலரையும் வெளியிட்டது. மாணவர், தமிழ், பெண்கள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் இலக்கியப் படைப்புகளையும் கொண்ட மலர் இது.

17. 'உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு ஆறாவது மாநாட்டு மலர்'

உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம் - கனடாக் கிளை 1996ல் ஆறாவது பண்பாட்டு மாநாட்டை ரொறன்ரோவில் நடத்தியது. அவ்விழாவில் வெளியிடப்பட்டது இம் மலர். 228 பக்கங்களைக் கொண்டது. பன்னாட்டு அறிஞர்களால் பண்பாடு, தமிழ்மொழி, தமிழ் மக்கள் இலக்கியம் தொடர்பாக எழுதப் பெற்ற பல கட்டுரைகள், கவிதைகளைக் கொண்டு, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் இதுவரை வெளியிட்ட மலர்களிலும் பெரிய மலராகவுள்ளது. தமிழர் பண்பாடு பற்றி அறிய விரும்புகின்றவர்களுக்கு உதவக்கூடிய உசாவு மலர்.

இவை தவிர சமயம் சார்ந்த பல மலர்களும் எனது சிறு நூலகத்தை (ஒரு தட்டுமாரி தான் - Shelf) அலங்கரிக்கின்றன. இக்கட்டுரையின் அளவு கருதி அவற்றை வேறு ஒரு கட்டுரையில் அறிமுகப்படுத்த எண்ணம். இக்கட்டுரையும் அறிமுகக் கட்டுரை தான். விமர்சனப் பாங்கில் எழுதப்பட்டதன்று.

குழந்தைகள்

திருத்தப்படாததும், பரிசோதனைக்குட்படாதது மான குழந்தைகளைக் கையாளும் முறையானது குழந்தைகள் ஒரு தவறான வளர்ந்தோராக ஆகவோ, அல்லது அப் பிள்ளைகளின் இறப்பிற்குக் காரணமாகவோ அமைந்து விடும். பசி, அலட்சியப்படுத்தப்படல், அன்பில்லாமை, பயம் என்பன போன்ற பிரச்சனைகளுடன் குழந்தைகள் ஒவ்வொரு நாளும் வாழ நேரிடும் போது இந் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அவர்கள் இதற்குத் தமது பிரதிபலிப்பைக் காட்டும் வகையில் கடமை தவறியவர்களாகவோ, வீட்டை விட்டு வெளியேறுபவர்களாகவோ, போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகும் வகையினராகவோ அல்லது தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்பவராகவோ மாறிவிடுவர். அல்லது அவர்களே வருங்காலத்தில் ஒரு தவறான முறைகளைக் கையாளும் ஒரு பெற்றோராகவோ மாறி தம் பிள்ளைகளுக்கும் இதே போன்ற பிரச்சனைகள் உருவாவதற்குக் காரணமாகி விடுவார்கள். இந் நிலைமை மீண்டும் மீண்டும் தொடரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டாகும். ஆகவே எமது சமூகத்தவர் தம்மிடையே ஒற்றுமையாக இப்படிப்பட்ட தேவைகளுள்ள பிள்ளைகளுக்கு உதவுவதற்கு செயல்படுவதற்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். நாங்கள் அவர்களுடைய நலனுக்காக பேசாவிடில் யார் அவர்களுக்கு உதவுவது?

பின்வரும் தகவல்கள் ஒரு குழந்தை தவறாக வழிநடத்தப்படுகின்றதா, உங்களுடைய உதவி அதற்குத் தேவைப்படுகின்றதா என்பதை நீங்கள் கண்டறிவதற்கு உதவுவதற்காக தரப்பட்டுள்ளது.

குழந்தைகளைப் பிழையாக நடத்துவது என்றால் என்னவென்று பார்ப்போம். பெற்றோரினாலோ, உறவினராலோ, பாதுகாவலராலோ அல்லது பராமரிப்பவராலோ ஒரு குழந்தை உடல், உள, பாலியல், மனோரீதியாக தவறாக நடத்தப்படுவதோ அல்லது அலட்சியப்படுத்தப்படுவதோ குழந்தைகளைத் தவறாக நடத்துதல் எனப் பொருள்படும். குழந்தைகளைப் பிழையாகக் கையாளவது 4 வகைப்படும். அவையாவன:

உடல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்படுதல்: குழந்தையின் உடம்பில் எந்தப் பாகத்திலாவது காரணமின்றி பலாத்காரத்தைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு காயங்கள் உண்டாகும் முறையில் நடந்து கொள்வது. உதாரணம்: தள்ளுதல், அடித்தல், குலுக்குதல், எரித்தல், கடித்தல், நுள்ளுதல், உதைத்தல் போன்றன.

பாலியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்படுதல்: குழந்தையின் சம்மதத்துடனோ அல்லது சம்மதமின்றியோ பாலியல் சுயநலத் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தல். குழந்தைகள் இப்படியான வளர்ந்தோர்/குழந்தைகள் பாலியல் தொடர்பின் பலாபலன்களை

அறியாதவர்களாதலால் அவர்கள் சம்மதம் கூறுவதற்கு தகுதியானவர்கள் அல்ல. உதாரணம்: சீராட்டிக் கொஞ்சுதல், பாலியல் உறுப்புகளை காட்டுதல், வாயினால் தொடர்பு கொள்ளல், பாலியல் உறுப்புகளை அவர்கள் மேல் பாவித்தல் போன்றவை.

மனோரீதியான பாதிப்புகள்: குழந்தையின் மனோநிலையைப் பாதிக்கும் வகையில் அவர்களை நடத்துதல். உதாரணம்: ஏசுதல், பகிடி பண்ணுதல், பயமுறுத்தல், ஏளனமாக நடத்துதல், தவிர்ந்தல், அலட்சியப்படுத்துதல், மறுத்தல், வன்முறையைப் பயன்படுத்தல், கட்டாயப்படுத்தித் தனிமைப்படுத்தல் போன்றவை.

அலட்சியம் செய்தல்: குழந்தையின் வளர்ச்சியிலோ அல்லது அவர்கள் ஆபத்தில் இருக்கும் சமயத்திலோ அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைக் கவனிக்காமல் விடல், அக்கறை செலுத்தாமல் விடல். உதாரணம்: தேவையான உணவு, உடை, தங்குமிட வசதி, கவனம், மேற்பார்வை, அன்பு, பாதுகாப்பு போன்றவற்றை வழங்காமை.

ஏன் இப்படியான நிலைமைகள் உண்டாகின்றன என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. இது ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடும் தன்மையுடையது. அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

எதிர்காலத்தின் பாதுகாப்பு

மீளம்

1. மனோரீதியான காரணங்கள்

- குழந்தைகளைத் தவறாக நடத்துவோர் தாமும் அவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
- சில வளர்ந்தவர்கள் குழந்தைகளின் வளர்ச்சியையோ முதிர்ச்சியையோ உணர்ந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம்.

2. சமூகக் காரணங்கள்

- குழந்தைகளைத் தமது ஆளுமையின் கீழ் வைத்திருக்க நினைக்கலாம். சிலர் அதிகாரம், உரிமை போன்றவற்றை பிழையாக பயன்படுத்துவதே இப்படியான நிகழ்வுகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்து விடுகின்றன.

3. மனஉளைச்சல் காரணங்கள்

- வளர்ந்தோருக்கு குழந்தையைப் பராமரிப்பதற்கான நேரமின்மை, பணமின்மை, சக்தி அல்லது உதவியின்மை போன்றவற்றினால் உண்டாகும் மனஉளைச்சல் காரணமாகவும் இது இடம்பெறலாம்.

வளர்ந்தோருக்கு இப் பிரச்சனைகளிலிருந்து மீள்வதற்கான பல உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. குழந்தைகளின் வளர்ச்சியையும், முதிர்ச்சியையும்

அவர்களின் தேவைகளையும் அறிந்து கொள்ள உதவுதல், வயது வந்தோர் எவ்வாறு தமக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளிலிருந்து எப்படியான ஒரு சிறந்த வழியில் மீண்டு கொள்ளலாம் என்பதை அறிய உதவுதல் ஆகியன இவற்றில் சில.

குழந்தைகளைத் தவறாக நடத்துதல் என்பது ஒரு பொழுதும் குழந்தைகளின் குற்றமல்ல.

கனடாவின் குற்றவியல் நீதித் துறையில், இவ்வகையான குற்றங்கள் அதாவது குழந்தைகளைத் தவறாக நடத்துவது என்பது மிகப் பாரதாரமான குற்றமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டத்துறையில் உள்ள உத்தியோகத்தர்களினால் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகுந்த கவனமாகவும், அக்கறையுடனும் கவனமெடுக்கப்படுகின்றார்கள். சமூகத்தின் அக்கறைக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து இவ்வகையான பிரச்சனைகள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் சட்டம் தன் கடமையைத் திறம்படச் செய்து வருகின்றது. சட்டம் சம்பந்தமான மேலதிக தகவல்களுக்கு அண்மையிலுள்ள பொலிஸ் அலுவலகத்தை அணுகவும்.

எல்லாக் குழந்தைகளுமே ஒரு பாதுகாப்பான, போஷக்கான குழலில் வாழும் உரிமையுடையவர்கள். எப்பொழுதேனும் சந்தேகத்துக்கிடமான வகையில் ஒரு குழந்தையின் வளர்ப்பை ஒருவர் கவனிக்க நேர்ந்தால் அவர் மனிதாபிமான ரீதியிலும், சட்ட ரீதியிலும் அதை சமூகசேவை அலுவலகத்துக்கோ அல்லது அண்மையிலுள்ள பொலிஸ் நிலையத்திற்கோ தெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையவராகின்றார். நீங்கள் தெரிவிக்கும் தகவல்கள் மிகவும் ரகசியமாக பாதுகாக்கப்படும். அத்துடன் தேவையேற்படும் பட்சத்தில் தகவல் தெரிவித்தவர் பற்றிய விபரங்கள் வெளிவிடப்பட மாட்டாது. உங்களுக்கு இப்படியான ஒரு குழந்தையின் நிலை தெரிந்ததும் அவரின் நிலையைப் பற்றிய சந்தேகம் இருந்தாலும் கூட அதை கட்டாயம் பொலிசாரிடம் அறிவித்து விடுங்கள். பின்பு ஏதாவது பாரதாரமாக நடந்த பின் மனம் வருந்துவதை விட பாதுகாப்பிற்கான வழிகளைத் தேடுவது நல்லதல்லவா. சந்தேகத்தின் பேரில் தகவல் தெரிவித்திருந்தாலும் தகவல் உண்மை இல்லாதவிடத்தும் உங்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையையும் பொலிசார் எடுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் தபராமை, கெட்ட எண்ணம் காரணமாக கைவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

இப்படியான ஒரு சந்தேகத்துக்கிடமான குழந்தையின் நிலை தெரிந்தும் அதைப்

மனோரீதியான தாக்குதல்கள்

பற்றிய தகவல்களை பொலிஸாரிடம் முறைப்பாடு செய்யத் தவறுவது ஒரு குற்றமாகும். சிலவேளைகளில் அதன் காரணமாக சட்டத்தினால் நீங்கள் குற்றவாளிகளாகத் தண்டிக்கப்படும் சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம். இப்படியான குழந்தைகள் ஆபத்திலிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நாம் குறுக்கிட வேண்டியதற்கான முக்கிய காரணமே அவர்களின் பாதுகாப்பு தான். உத்தியோகத்தர்கள் அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள எல்லா அங்கத்தவர்களுடனும் இணைந்து செயற்பட்டு, கூடிய கவனிப்பை வழங்கி, அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் சந்தோஷமான, ஆரோக்கியமான வாழ்வுச் சூழலை உருவாக்க உதவுவார்கள்.

குழந்தைகளின் நலத்திற்கேற்படும் ஆபத்துகளைத் தடுப்பது நம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்.

பின்வரும் உடல், உளரீதியான அறிகுறிகள் ஒரு குழந்தையின் நலத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படுகின்றதா என்பதைக் கண்டறிய உதவும்:

உடல் ரீதியான அறிகுறிகள்:

- * எதிர்பாராத அடிகாயங்கள், தழுப்புகள், எரிகாயங்கள்
- * காயங்கள் மாறிக்கொண்டு போகும் நிலையிலுள்ள அடையாளங்கள், வழக்கத்திற்கு மாறான அல்லது வழக்கமில்லாத அங்க அசைவுகள்
- * திரும்பத் திரும்ப நடக்கும் விபத்துகள்
- * நிறை கூடுதல் அல்லது நிறை குறைதல்
- * பாலியல் உறவுகளினால் தொற்று நோய்கள் காணப்படல்
- * பிறப்புறுக்களில் நோ அல்லது வீக்கம் காணப்படல்
- * நித்திரையின்மை அல்லது நித்திரையின் போது தடங்கல்கள் ஏற்படல்
- * நித்திரையின் போதே சிறுநீர் கழித்தல்
- * கர்ப்பம்
- * பசி, சுகாதாரமற்ற பழக்கங்கள், பொருத்தமற்ற உடை
- * கவனிக்கப்படாத உடல் அல்லது மருத்துவ பிரச்சனைகள்
- * குழந்தை அடிக்கடி தனிமையில் விடப்படல்
- * தற்கொலை முயற்சிகள்
- * வீட்டை விட்டு வெளியேறல்

உளவியல் ரீதியான அறிகுறிகள்:

- * குறிப்பிட்ட ஒருவருக்கோ அல்லது வளர்ந்தோருக்கோ திடீரென அல்லது உடனடியாகப் பயப்படல்
- * வயதுக்கொவ்வாத பாலியல் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக தெரிந்திருத்தல்
- * கடுமையான மனஉளைச்சல்
- * நம்பிக்கையின்மை
- * தன்னம்பிக்கையின்மை
- * கோபம், படபடப்பு
- * கவனத்தைக் கோரும் முயற்சிகள்
- * காரணமற்ற கோபாவேசம்
- * தனிமையில் இருக்கப் பயம்

பாதிப்புக்குட்பட்ட ஒரு பிள்ளை உங்களை அணுகி கதைக்க முயலும் போது நீங்கள் செய்ய வேண்டியவை:

1. அப் பிள்ளையுடன் தனிமையில் உரையாடவும். அவர் உங்களில் நம்பிக்கை வைத்து உங்களுடன் கதைக்க முன்வந்திருக்கலாம். அத்துடன் மற்றவர் முன்னிலையில் கதைக்க விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆகவே ஒரு தனிமையான, வசதியான இடத்தைத் தெரிவு செய்து அவருடன் உரையாடவும்.
2. எப்பொழுதும் அவரை நம்புங்கள்.
3. அமைதியாக அவர் சொல்வதைக் கேளுங்கள். உங்கள் உணர்ச்சிகளைக் காட்டாதீர்கள். கதைப்பதற்கு அவசரப்படுத்தாதீர்கள்.
4. அவர்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட மாட்டார்கள் என நம்பிக்கையளியுங்கள். அவர் தனக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கூறுவதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டென்பதை உணர்த்துங்கள். உங்களால் முடிந்தவரை அவருக்கு உதவுவதாக உறுதி கூறுங்கள். அதற்காக நீங்கள் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.
5. சமூகசேவை அலுவலகத்துடனோ (Social services) அல்லது பொலிஸாருடனோ தொடர்பு கொள்ளவும். அவர்கள் அக் குழந்தைக்குத்

தேவையான பாதுகாப்பையும், ஆலோசனையையும் வழங்குவார்கள். அத்துடன் குழந்தைக்கும், குடும்பத்திற்கும் தேவையான பண உதவிகளையும் வழங்குவார்கள்.

கனடிய கலாசாரமானது பல்வேறுபட்ட இன மக்களையும் அவர்களின் கலாசாரங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இனமும் தமக்கெனக் கலாசார விழுமியங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் கொண்டதாகும். இந்த மாறுபட்ட கலாசார முறைகளுக்கும், கனடாவின் சட்ட முறைகளுக்கும் அமைய குழந்தையின் நலத்தைப் பேணும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

குழந்தைகளைத் தவறாக நடத்துவதானது சமூக, உளவியல் தாக்கங்களை அவர்களின் மீது ஏற்படுத்தும் முக்கிய காரணியாக காணப்படுகின்றது. ஆகவே முதலாவதாக அவர்களுக்கு பாதுகாப்பான சுற்றாடலை ஏற்படுத்துவது நமது குறிக்கோளாகும். நமது இனங்களுக்கிடையே காணப்படும் குழந்தைகளின் மீதான சில தகாத பழக்கவழக்கங்களையும், நடத்தைகளையும் களைவதற்கு நாம் முதலில் முயற்சி எடுத்தல் அவசியம். குழந்தைகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதில் நம் ஒவ்வொருவரின் முயற்சியும் அடங்கியிருக்கின்றது. எமது இனத்திடையே இவை பற்றிய அறிவை ஊட்டுதல் மிக அவசியம். எமது எதிர்காலத்தைப் பாதுகாப்பதில் எம் முயற்சி மிக மிக அவசியமாகும்.

தொடர்புகளுக்கு:

RCMP Headquarters
Community, Contract and Aboriginal Policing Directorate
1200 Vanier Parkway
Ottawa, Ontario, K1A 0R2
Tel: (613) 993-8443
E-mail: victims@rcmp-ccaps.com

குழந்தை நல பாதிப்புப் பற்றிய விபரங்களை பின்வரும் இடங்களில் தெரிவிக்கலாம்:

- * உள்ளூர் சமூக சேவைகள் அலுவலகம் (Local Social Services)
- * ஏதாவது RCMP பிரிவு அல்லது அண்மைய பொலிஸ் நிலையம்
- * குழந்தைகள் உதவி பிரிவு(Kids Help Line/Jeunesse)
1-800-668-6868

Hospitals in Canada

Annual survey, 1998/99
General hospitals

	LTU*	no LTU	Total	Other	Total
Ontario	124	31	155	45	200
Alberta	66	41	107	5	112
B.C	65	15	80	19	99
Quebec	65	8	73	26	99
Man.	11	67	78	3	81
Sask.	7	64	71	3	74
N.S.	7	25	32	2	34
NFLD	19	12	31	2	33
N.B.	9	18	27	3	30
PEI	1	6	7	0	7
NWT	5	1	6	0	6
Yukon	1	1	2	0	2

Long-Term units. Note: General hospitals include both teaching and non-teaching; Other hospitals include specialty (Pediatric), special psychiatric (long/short term), extended care/chronic.

source: Canadian Institute for Health Information

ஐரோப்பிய ஜன்னல்

ஒரு விக்ரிகத்தை தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கலாம் என்ற கருத்து செயற்படுத்தப்பட்டது. அப்போது வந்து இறங்கியவர் தான் இலண்டனின் முதலாவது வந்தேறு குடித்தமிழன் தமிழ்த் தெய்வம் முருகன் திருச்செந்தூர் முருகன்.

கடவுச் சீட்டு எதுவுமில்லாமல் எழுபதுகளில் இலண்டனில் வந்து இறங்கிய இவர் தான் - பிற்காலத்தில் - 15 வருடங்களுக்குப் பிறகு கடவுச் சீட்டே இல்லாமல் தமிழர்கள் வந்து இலண்டனில் இறங்க கதவைத் திறந்து விட்டவர் என்று சொல்லலாம். வாரம் முழுவதும் சபாபதிப் பிள்ளை அய்யா வீட்டில் பூஜை அறையில் நித்திய பூஜை. இந்தியாவில் திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் பூஜை நடக்கும் அதே நேரம்; 5 1/2 மணி நேரம் கணக்கிட்டு பூஜைகளை நடத்துவார் திரு சபாபதிப் பிள்ளை அவர்கள்.

இலண்டனில் நள்ளிரவு 12 மணிக்கு அவர் வீட்டில் திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு பூஜை (காரணம் இப்போது திருச்செந்தூரில் காலை 5 1/2 மணிப் பூஜை நேரம் என்பார் அவர்). அதிகாலை 3 மணிக்கு மீண்டும் எழுந்து தமது வீட்டுத் தோட்டத்தில் பூப்பறிப்பார். ஏன் இது என்று கேட்டால் இலண்டன் அதிகாலை 3 1/2 மணிப் பூஜை செய்ய வேண்டும் (திருச்செந்தூரில் காலை 9 மணிப் பூஜை நேரம் என்று விளக்கம் தருவார்). பூஜைக்கு முன் ஆசாரப்படி குளித்தல் இப்படித் தொண்டாற்றி வந்தவர் அவர். வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாலை 7 மணி அளவில் திருச்செந்தூர் முருகன் ஒரு செயின்ஸ் பரீஸ் கார்ட்போர்ட் பெட்டியில் அடைக்கப்பட்டுப் பக்குவமாக மண்டபத்துக்குக் கொண்டு வரப்படுவார். 7.45 இற்கெல்லாம் இலண்டன் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல தொலைதூர டார்ட்போர்ட்போன்ற இடங்களில் இருந்தெல்லாம் தமிழர்கள் அவசர அவசரமாக வேலையிலிருந்து வீடு திரும்பி, குளித்து விட்டு, உணவு சமைக்காமல், சாப்பிடாமல், பூஜை மண்டபத்திற்கு வருவார்கள்.

திருச்செந்தூர் முருகனின் திரு உருவச் சிலைக்கு அபிஷேகம் மிக அழகாக பாலால், பழத்தால், தேனால், பஞ்சாயிரத்தால், சந்தனத்தால், விழுதியால் நடத்தப்படும் அழகே அழகு. நாதஸ்வரக் கோஷ்டி கிடையாது. அர்ச்சகர்கள் இல்லை. சபாபதிப் பிள்ளை அய்யா அவர்களே தமிழில் முருகனின் புகழ் பாடி தமிழ்மொழியில் அர்ச்சனைகள் நடத்தினார். பூஜை முடிந்ததும் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன்

பிரசாதம் உண்டு தமது காணிக்கைகளை வழங்கினர். அங்கு கூடும் தமிழர்களிடம் அன்பாகப் பேசி, மாதா மாதம் வாங்கி மூலம் பணம் அனுப்பும் கட்டளைகளை வாங்குவார் சபாபதி (மறுபக்கம்)

வழக்கறிஞர்
விமல் சொக்கநாதன்
இலண்டன்

இலண்டனின் சுரங்க ரயில் (பாரிசில் செல்லப் பெயர் 'மெத்ரோ'; இலண்டனில் செல்லப் பெயர் 'ரிப்யூ') ஓடிக்கொண்டிருந்தது. பெட்டியில் அவ்வளவு கூட்டமில்லை. என் முன்னிருக்கையில் இரு ஆசனங்கள் காலியாகவே இருந்தன. என் கையிலிருந்து 'ஸ்டர்ன் அய்' ஆங்கிலப் பத்திரிகையை படிக்க ஆரம்பித்தேன். ரயில் ரூட்டிங் புறோட் வே ஸ்டேசனில் நின்று. இரு நடுத்தர வயது ஆசிரியப் பெண்கள் வண்டியில் ஏறினர். என் பெட்டிக்குள் வந்து என் முன்னாலிருந்த ஆசனத்தை உற்று நோக்கிவிட்டு என் மீதும் ஒரு கண்ணோட்டம் விட்டனர். நான் தமிழன் என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்தால் அல்லது நான் இன்னார் என்பதை அறிந்திருந்தால் நிச்சயம் அதில் அமர்ந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதை பின்னால் உணர்ந்து கொண்டேன். என் தோற்றம் ஒரு முஸ்லீம் போல இருப்பதாகவும் என் கையில் உள்ள பத்திரிகைகள் என்னை ஒரு இலண்டன் இந்தியர் (அதாவது பாக்கி) போல காட்டுமே தவிர தமிழராகக் காட்டாது என்றும் என் நண்பர்கள் கேலி செய்வது வழக்கம். பல சமயங்களில் இது எனக்கு வசதியாகப் போயிருக்கிறது.

எனவே அட்டகாசமின்றி அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்கும் 'பாக்கி' யின் முன் அமர்வதில் ஆபத்தில்லை என்று உணர்ந்தோ என்னவோ இருக்கும் என் முன் அமர்ந்து பேசத் தொடங்கினார்கள் - என் இனிய மொழியில்! என் தாய்த் தமிழில்!

"நூற்றிங்கில் புதிதாக திறக்கப்பட்டிருந்த மாபெரும் 'செயின்ஸ் டெர்ன்' பேரங்காடிக்குள் நுழைந்து காட்சி ஜோடனைகளை நத்தார் பொருள் அலங்காரங்களைப் பாரவையிட்ட படியே 'ஷாப்பிங்கும்' செய்துவிட்டு வந்திருக்கும் அந்த தமிழ்த் தாய்மார் இருவரும் தங்கள் கையில் இருந்த செயின்ஸ் பரீஸ் ஸ்பக்குள் இருந்த பொருட்கள் பற்றி விமர்சிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

"சோசேஜ் மலிவாயிருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் காலமை என்ற பெட்டையன் இரண்டும் சோசேஜ் இல்லாமல் வெளிக்கிடைது. நான் செவ்வாய், வெள்ளி எண்டு பாக்கிறேல்லை..." என்றார் ஒரு தாய். மற்றவர் சொன்னார் "உது பரவாயில்லை. என்ற பொடியனோடை நாங்கள் காரிலை போனால், தோட்டிலை M வடிவத்திலை சிப்ஸ் அடையாளம் கண்ட உடனை, 'நிப்பாட்டுங்கோ காரை' எண்டு கத்துவான். நாங்கள் கோயில் குளத்துக்கு போகேக்கையும் அவனுக்கு மக்டொனால்ட் கடையிலை ஹம்பேகரும் சிப்சம் வாங்கிக் குடுக்காட்டி எங்கட உயிரை எடுத்துப் போடுவான்..." என்று பெருமையாக வீத்திக் கொண்டார் அந்த இரண்டாவது தாயார்!

என் கையிலிருந்த பத்திரிகையிலிருந்து கண்களைத் தூக்கி, மெதுவாக அந்த தமிழ்த் தாயாரை ஆச்சரியத்துடன் கவனித்தேன். இலண்டனில் உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் புதிய இலண்டன் தமிழ்ப் பரம்பரையின் கோலங்களைப் பற்றி (மன்னிக்கவும்; அலங்கோலங்களைப் பற்றி) பெருமையடித்துக் கொள்கிறார்களே இவர்கள்! மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளைப் போலல்லாமல், இலண்டனில் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலேயே தமிழர்கள் குடியேற்றம் ஆரம்பித்திருந்தது. எதைச்

செய்தாலும் எதிர்காலத் தமிழர்களுக்காக செய்கிறோம் என்ற கருத்துடன் இலண்டன் தமிழ்ப் பெரியார்கள், இலண்டன் சைவப் பெரியார்கள் பலர் செயற்பட்டதை எண்ணிப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன் நான்.

நேரத்தேரண் லைன் சுரங்க ரயில் இருண்ட சுரங்கங்கள் ஊடாக வடக்கே லண்டன் நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. என் மனமோ, நானறிந்த எழுபதுகளில் இலண்டன் நோக்கிப் பாய்ந்தது!

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தரும் பண வசதிகள், கவுன்சில் இருப்பிட வசதிகள் எதுவுமே இல்லாத இருண்ட காலமது. தமிழர்கள், குடிவரவு அதிகாரிகளின் விளக்கப்படி மாணவர்களாக அல்லது சுற்றுப் பயணிகளாக மட்டுமே இருந்ததால் இந்த வசதிகளுக்கு அவர்கள் அருகதை உள்ளவர்களாக இருக்கவில்லை. போதாக்குறைக்கு, வேலை செய்து ஊதியம் பெறுவதும் அவர்களின் கடவுச் சீட்டில் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்களுக்கு வாய் காட்டி, இருக்க இடம் தந்து வேலை செய்யப் பூ வசதிகளைத் தேடிக்கொடுத்தார்கள் ஏற்கனவே அறுபதுகளில் முன்னால் வந்து தங்கியிருந்த முத்த தமிழர்கள்.

காலை முதல் மாலை வரை வேலை - குறுகிய பகல்; நீண்ட இரவுகள். உடலில் புகுந்து எலும்புகளைத் தகர்க்கும் குளிர்! சிகரெட் புகை போல வாயிலிருந்து புறப்படும் குளிர் ஆவி. ஆனாலும் வெள்ளிக்கிழமை எப்போது வரும்

ஐரோப்பாவில் மாறிவரும் எங்கள் வாழ்க்கை முறை

என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த நாட்கள் அவை. காரணம் - இலண்டனில் மட்டுமல்ல பிரிட்டனிலேயே ஒரு சைவ ஆலயம் கிடையவே கிடையாது அப்போது. இந்த ஆன்மீக தாகத்தைப் போக்க வேண்டும். தமிழர்களின் கலை கலாசாரம் மத வழிபாடு காக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து இலண்டனின் முத்த தமிழர். முத்த தமிழர், சைவப் பெரியார், அமரர் சபாபதிப் பிள்ளை அவர்கள் மனதில் உதித்தது. விம்பிள்டனில் உள்ள தமது இல்லத்தில் ஒரு முருகன் படத்தை வைத்து நண்பர்களை வரவழைத்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூஜை நடத்துவார்.

பகல் நேரத்தில் பாரிஸ்-டிராகவும் இரவு வேளைகளில் இந்திய அர்ச்சகர்கள் போலவும் ஆசாரப்படி பூஜைகளை நடத்தி வந்தார். வெள்ளிக்கிழமைப் பூஜைகள், மகாசிவராத்திரி, நவராத்திரி என்று விரிவடைய ஆரம்பித்தன. தமிழ்க் குடும்பங்கள் அடிக்கடி அவரது வீட்டுக்குள் வருவதும் போவதும் பஜனை செய்வதும் - ஒரு சப்தமாக ஒரு ஒலியாக இடைஞ்சலாகக் கருதினார்கள் அயல் வீட்டு ஆங்கிலேயர்கள்.

இதனால் ஒரு மண்டபத்தை தேடிப் பிடித்து பூஜைகளை அங்கே நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் ஒரு படத்தை வணங்குவது?

பிள்ளை அய்யா அவர்கள். அத்துடன் அவரவர் வீடுகளில் நடக்கும் திருமணங்கள் இறுதிக் கிரியைகள் ஆகியவற்றை நடத்தி வைக்கும் குருக்களாகச் சேவை புரிந்து முருகன் ஆலயம் ஒன்றை எழுப்பக் குருவி போல் சிறுக்க சிறு பணம் சேகரித்தார் சபாபதி பிள்ளை அவர்கள்.

இலண்டனின் வடபுறத்தே ஹைகேட் என்ற மலைப்பகுதியில் 'உயர்வாசற் குன்று முருகன் ஆலயம்' என்ற பெயரில் முருகனின் ஏழாவது படை வீடாக மூன்று மாடிகளில் கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கும் ஆலயம் சபாபதி பிள்ளை அவர்களின் கணவில் ஒரு பகுதி பலித்தமைக்குச் சான்று.

மறுபகுதி என்ன? பிரிட்டனின் இளைய தலைமுறை பற்றியது அது. பிரிட்டனின் மற்றையோர் சைவத் தொண்டர் அமரர் இரத்தினசிங்கம். ஹைகேட் ஆலயத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு அறங்காவலர் ஆலயம் அமைக்கும் வேலைகள் உரிய வேகத்தில் செல்லவில்லை என்று விரகதி கொண்டு தெற்கே விம்பிள்டனில் தமது சொந்தப் பணத்தில் கணபதி ஆலயம் ஒன்றை நிறுவி கும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்தி முடித்தார். எனவே முருகன் ஆலயமே முதலில் ஆரம்பமான ஆலயம் என்றாலும் - கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று அர்ச்சகர் ஒருவருடன் ஆலயமாக இயங்க ஆரம்பித்தது இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் கணபதி ஆலயமே ஆகும்.

எதிர்கால சந்ததியினருக்காக இந்த இரண்டு ஆலயங்களில் மட்டுமல்ல சனிக்கிழமைகளில் தனியார் மண்டபங்களிலும் முடப்படிருந்த ஆங்கிலப் பாடசாலை மண்டபங்களிலும் தமிழ்மொழி வகுப்புகள், சங்கீதம், வீணை வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இது எழுபதுகளின் பிற்பகுதி.

ஆலயத்திற்குச் செல்லும் போது ஊதுவர்த்தி கற்பூரம் வாங்குவோ வேறு தமிழ்ப் பொருட்கள் வாங்குவோ கடைகண்ணிகள் எதுவுமே அப்போது இருக்கவில்லை. எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து புறப்பட்ட தமிழர்களில் பலலாயிரக்கணக்கானோர் இங்கு பிரிட்டனில் வந்து இறங்கி இலண்டனிலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் குடியேற ஆரம்பித்தார்கள்.

குற்றிங், வெம்பிளி, ஈஸ்ட்ஹாம் போன்ற லண்டன் நகரங்களில் தமிழ்க் குடும்பங்கள் அடர்த்தியாக வாழ ஆரம்பித்ததன் விளைவாக அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பலசரக்குக் கடைகள், பத்திரிகைக் கடைகள், புடவைக் கடைகள், ரவிக்கை கைக்கும் நிலையங்கள், வீடியோ திரைப்பட வாடகை நிறுவனங்கள் என்று முன்னர் இலண்டன் காணாத புதிய நிறுவனங்கள் அந்த நகரங்களில் அருகருகே தோன்ற ஆரம்பித்தன.

இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் - "கோயில் இல்லா ஊரிலே குடி இருக்க வேண்டாம்" என்ற முதுமொழியைக் கடைப்பிடிப்பது போல ஊருக்கு ஒன்றாக புதிய ஆலயங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. சமீபத்திய கணக்குப்படி - இன்று பதினான்கு ஆலயங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் தமிழ் வகுப்புகளும் பரத நாட்டியம் மற்றும் வீணை போன்ற வாத்திய இசைப் பயிற்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வந்து இங்கு

குடியேறும் தமிழர்களில் - பரத நாட்டிய ஆசிரியைகள், வாத்திய இசைக் கலைஞர்கள் கணிசமானோர் இருப்பது இதற்குக் காரணம். பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்கள் கலை நிகழ்வுகள் பெருமளவில் நடத்தப்பட்டன.

"கிளப்பும் சுவத்" என்ற உரத்த அறிவித்தலுடன் ரயில் கதவுகள் திறந்து கொண்டன. "வாருமப்பா.." என்று கூறிக் கொண்டே அந்தப் பெண்கள் இருவரும் இறங்கி நடக்கலானார்கள். தமிழர்கள் கணிசமாக வாழும் தொடர்மாடிக் கட்டிடங்கள் பல இந்த கிளப்பும் சுவத்தில் இருக்கின்றன. ரயில் நகரத் தொடங்கியது. என் சிந்தனைகளும் பந்தயக் குதிரை போல பாய்ந்தோட ஆரம்பித்தன.

'எமது எதிர்கால சந்ததிக்காக - எமது இளைய தலைமுறையினருக்காக..' என்று சொல்லிச் சொல்லி பல விஷயங்களை எமது இன்றைய தலைமுறை செய்து கொண்டிருக்கின்றது. இன்று வாழ வேண்டிய வாழ்வை இன்றே வாழாமல் அதை நாளை வரை ஒத்தி வைத்து விட்டு இன்று கஷ்டப்பட்டு உழைப்பது இலங்கைத் தமிழர் வழக்கம். நாளை - நாளை என்று காத்திருக்க அந்த நாளை தினம் வராமலே விடலாம். அதற்கு முன்னரே நாம் கண்ணை மூடி விடக்கூடும். எப்படியான ஒரு உருமைமுறை எங்கனாலு தருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது? புதிய நாட்டில், புதிய சூழலில், புதிய மாறுபட்ட கலாசாரக் கலவைகளின் நடுவில் எமது குழந்தைகள் எமது கனவுகளின் படி வளர்கின்றனவா?

ஆலயங்களின் எதிர்காலம்

இதற்கு விடை காண சமூக ஆராய்ச்சியாளர்களை நோக்கி நாம் ஓடவேண்டியதில்லை. ஐரோப்பாவின் மற்ற நாடுகளில் இல்லாத ஒரு விசித்திர அனுபவம் இங்கு இலண்டனில் கிடைக்கிறது. காரணம் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இங்கு வந்துவிட்ட இந்திய பாகிஸ்தானிய தலைமுறை ஒன்று இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பல நகரங்களைத் தமதாக்கி, வாழ்க்கைச் சூழலை மாற்றி அமைத்து வாழும் இந்திய வம்சாவழி குடும்பங்களில் குழந்தைகள் எப்படி வளர்கின்றன? நேரடியாக கண்கூடாக நாம் பார்த்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்!

தாய்மொழியான - ஹிந்தி, குஜராத்தி, பஞ்சாபி, உருது மொழி தெரியவே தெரியாது. பேசுவது ஆங்கிலம். சிந்திப்பது ஆங்கிலம். பெற்றோரின் வற்புறுத்தலுக்காக - இந்திய கலை கலாசாரத்தில் ஈடுபடல், கையில் கட்டாயமாக ஒரு மொபைல் போன், ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி கட்டி அணைத்து சிகரெட் ஊதி மது அருந்தி கிளப்புகளில் இரவிவரகைத் தங்கி கும்மாளமடித்து பேய் அலையும் நேரங்களில் வீடு திரும்புதல். 'வீடு' என்று ஒன்றை பெற்றோர் நடத்தி பாதுகாப்பை, உணவை, உடையை இலவசமாக வழங்குவதால் பெற்றோருடன் உரையாடல் (இல்லையேல் அதுவுமில்லை!)

பிரான்ஸ், ஜேர்மன், சுவீஸ் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிள்ளைகள் அந்தந்த நாட்டு மொழியுடன் தமிழையும் பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் இலண்டன் பிள்ளைகள் தமிழ் பேசுவதில்லையே அது ஏன்? காரணம் இருக்கவே இருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்ட பெற்றோர் பாட்டன், யூடன் ஆகியோருக்கு தமிழும் ஆங்கிலமும் மட்டுமே தெரியும். பிரான்ஸ் சுவீஸ் போன்ற நாடுகளில் வளரும் குழந்தைகள் பிரெஞ்சு மொழியில் டொய்ச் மொழியில் படிக்கின்றன, பேசுகின்றன. வீட்டுக்கு வந்தால் முத்தவர்களுடன் தமிழில் மட்டுமே பேசுகிறது. (குழந்தை) எனவே, தமிழ் உரையாடலை அது மறப்பதில்லை. இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலத்தில் கல்வி பயிலும் குழந்தை வீட்டுக்கு வந்ததும் எந்த தமிழ் வீட்டிலும் ஆங்கிலத்தில் பேச முடிகிறது. பெற்றோர் பாட்டன், பாட்டி ஆங்கிலத்தில் பேசி "ஐமாய்க்கிறார்கள்" எனவே குழந்தை தமிழ் பேசுவதில்லை. சனிக்கிழமை தமிழ் வகுப்பு தவிர்ந்த நேரங்களில் தமிழ் பற்றி சிந்திப்பதில்லை.

இறை பக்தியும் இல்லாமையும் (வறுமையும்) ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை. கையில் சில்லறை இருக்கும் போது நாம் கடவுளைப் பற்றி சிந்திப்பதில்லை. நாடுகளும் அப்படித்தான். வறிய இந்தியாவில் இந்துமதம்! பிலிப்பீன்ஸ், தென் அமெரிக்க நாடுகளில் வறிய மக்கள் மத்தியில், கத்தோலிக்க மதம்! பக்தியுடன் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அப்படியானால் அமெரிக்காவில் பிரிட்டனில் என்ன மதம்? என்னைக் கேட்டால் மதமே இல்லாத, கடவுளை இல்லாத, கடவுள் அனாவசியம் என்று கருதும் நாஸ்தீகர்கள் நிறைந்த நாடாக - பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் திகழ்கின்றன. மக்கள், தேவாலயங்களுக்குப் போவது குறைந்து மறைந்து விட்டது. இதனால் வருமானமின்றி பிரமாண்டமான தேவாலயங்கள் இழுத்து முடப்படுகின்றன. அல்லது மரத்தளபாட கடைகளாக - இந்து கலாசார மண்டபங்களாக - சீக்கிய கோயில்களாக விற்கப்படுகின்றன!

இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன்? இங்கு பிரிட்டனில் ஒரு ஆலயமாக ஆரம்பித்து இன்று 15 ஆலயங்களாகி தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் - இந்த இந்து ஆலயங்கள் அடுத்த 15 ஆண்டுகளுக்கு நிலைத்திருக்குமா? எமது இளைய தலைமுறை அவற்றைப் பயன்படுத்தாமா, பரிபாலிக்குமா, சிறப்பாக நிர்வகிக்குமா? அல்லது.....

அல்லது.... (நினைக்கவே நெஞ்சு படபடக்கிறது. கைகள் எழுதக் கூச்சப்படுகின்றன). இன்றைய வெள்ளையர்கள் செய்வது போல கோயில் கட்டடங்கள் விற்பனை பணமாகி விடுமா? விடை தெரியாத வினாக்கள் இவை. திசை கெட்டு அலையும் இந்திய இளைஞர்கள், யுவதிகள், மத நம்பிக்கை இல்லாமல் பியர் கலாசாரத்தில் ஊறிவிட்ட உள்ளூர் ஆங்கிலத் தலைமுறை, இவர்கள் மத்தியில் எங்கள் பொன்னான செல்வங்கள் - எப்படியான வாழ்க்கையை வாழப் போகின்றன?

"கெனிஸ்டன்! ஒல்-செகு!" என்று உரத்துக் கத்திக் கொண்டே சுரங்க ரயில் ஊழியர்கள் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். ரயிலின் கதவுகள் தாமத திறந்து கொண்டதும் குளிர் காற்று ஓடி வந்து என் முகத்தில் முத்தமிட்டது. கையில் இருந்த பத்திரிகையைச் சுருட்டிக் கொண்டு ரயிலை விட்டு இறங்கி நடக்கலானேன்!

ஐரோப்பிய ஜன்னல்

செய்திகளுக்கான படங்களையும் காட்டுகின்றனர். ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள கலைஞர்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் இப்போது தீவிரம் காட்டுகின்றனர்.

இப்போது லண்டனில் முன்றாவது 24 மணி நேரத் தொலைக்காட்சி ஒன்றும் புதிதாகச் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. லண்டனிலிருந்து ஆர்ரிவி என்ற நிறுவனம் ஆறு இந்திய மொழிகளில் ஏழு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்ப ஆரம்பித்துள்ளது. இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் இந்த தொலைக்காட்சியில் 24 மணி நேரத் தமிழ்த் தொலைக்காட்சியும் ஒன்றாகும். ரெமினிசன் ரெலிவிஷன் நெற்றவேர்க் ஸ்தாபனம் நடத்தும் இந்தத் தமிழ் தொலைக்காட்சியுடன் சமீபத்தில் ரிஆர்ரி தமிழ் தொலைக்காட்சியில் பணியாற்றி வெளியேறிய கலைஞர்கள் இணைந்து ஐரோப்பாவில் வாழும் தமிழர்களுக்கு நிகழ்ச்சிகளை வழங்க ஆரம்பித்துள்ளனர். ஆன்மீகம், கலாசாரம், மற்றும் திரைப்படங்கள் போன்றவற்றை இப்போதைக்கு ஒளிபரப்பி வருகின்றனர். 24 மணிநேரத் தொலைக்காட்சிகளில் எதனைப் பார்ப்பது என்பதைத் தீர்மானிப்பது மக்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் இதயங்களை வெல்வதற்கு இந்தத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் 'பணத்தை தண்ணீராக இறைப்பதை' பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஐரோப்பாவில் இந்த 24 மணி நேரத் தொலைக்காட்சிகளைப் பார்ப்பவர்கள் வீட்டில் இருக்கும் பெண்களும் வயதானவர்களும் என்று ஒரு கணிப்புக் கூறுகிறது. உழைத்துக்கொடுத்து வருகிற நேரத்தில் இரவில் ஒரு சினிமாப் படத்தைப் பார்க்கலாம் என்ற ஆர்வத்தில் சிலர் இந்த தொலைக்காட்சிகள் மீது மோகம் கொண்டிருப்பதும் தெரிகிறது. தனியே ஐரோப்பிய விளம்பரங்களை நம்பி இந்தத் தமிழ் ரிவிக்களை நடத்த முடியாது என்பதை முதலீடு செய்தவர்கள் இப்போது நன்றாக

உணர்கிறார்கள். தமிழ்த் தொலைக்காட்சியைப் பார்ப்பதற்கு அறவிடப்படும் சந்தாவே இவர்களுக்கு கைகொடுக்கும் என்பதை

இப்போது உறுதியாகப் (மறுபக்கம்)

பத்திரிகையாளர்
F. கே. ராஜகோபால்
இலண்டன்

சுமார் எட்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் முதல் தடவையாக லண்டனிலிருந்து கனடாவுக்குச் சென்று சில நாட்களைக் கழித்த முதல் அனுபவத்தை மீண்டும் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். உற்றார், உறவினர்கள், ஊரார், நண்பர்கள் என்ற உறவுகளோடு உரிமையோடு உறவாடி வாழ்ந்த அந்தத் தமிழீழ மண்ணுக்குத்தான் வந்து விட்டேனோ என்ற அனுபவமொன்றைத் தான் அங்கிருந்த நாட்களில் பெற்றேன்.

புது உற்சாகம், புது உணர்வு, ஐரோப்பிய நாடுகளில் இல்லாத புதிய அனுபவம். சில சம்பவங்கள் ஆச்சரியமாகவும் அதிசயமாகவும் இருந்தன.

இலங்கையிலிருந்து தமிழ் தேசத்தின் ஒரு பகுதி அப்படியே குடிபெயர்ந்து 'குட்டித் தமிழீழ்'மாக உருவாகிக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டு வியந்தேன். பல வார, மாத சஞ்சிகைகள் - நாளுக்கு ஒன்றிரண்டு மணி நேரம் ஒலிக்கும் பல தமிழ் வானொலிகள், இவற்றோடு ஒன்றிப்போய் மக்களின் இதயங்களில் ஆட்சி புரியும் இந்த ஊடகங்கள் அப்போது என்னை முக்கியமாகக் கவர்ந்த சாதனங்கள். இலங்கையின் தமிழீழத்திலும், தலைநகரிலும் பல ஆண்டுகள் காலம் முழு நேரப் பத்திரிகையாளராக ஊடகங்களோடு நெருங்கி வாழ்ந்து வந்த எனக்கு, கனடா 'குட்டித் தமிழீழ்'மாக காட்சியளித்தது. தமிழோடு நம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துப், புரித்தேன்.

கனடா தேசத்தில் நம் உறவுகளோடு உண்டு களித்து உறங்கிய நினைவுகள் மட்டுமல்ல... அங்குள்ள தமிழ் ஊடகங்கள் போன்று லண்டனிலும் ஐரோப்பாவிலும் வானொலிகளும் பத்திரிகைகளும் உருவாகும் நாள் அப்போது வரும் என்ற ஏக்கத்துக்கும் இப்போது வேகமாகப் பதில் கிடைத்து வருகிறது.

ஐரோப்பாவில் இப்போது முன்று 24 மணி நேரத் தமிழ் வானொலிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. முன்று 24 மணிநேர தொலைக்காட்சிகள் வானலை ஊடாக தமிழர்கள் இல்லங்களை வந்தடைகின்றன. இவற்றை விட ஒரு மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம் என நடத்தப்படும் தமிழ் வானொலிகள்...நான்கு வாரப் பத்திரிகைகள் - சில இலவசப் பத்திரிகைகள், சில மாத சஞ்சிகைகள் என்று ஐரோப்பா தமிழர்கள் கரங்களை வந்தடைகின்றன. லண்டனில் 24 மணிநேரத் தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகளும் தமிழ் வானொலிகளும் 'சற்றலைட்' ஊடாக இயங்குவவை.

ஐரோப்பாவின் முதலாவது 24 மணிநேர தமிழ் வானொலி என்ற பெருமைக்குரிய

பாரிஸ் ரி.ஆர்.ரி என்ற நிறுவனத்தின் 'தமிழ் ஒலி' முன்றாண்டுகளுக்குப்பின் சமீபத்தில் 'நெருக்கடி' காரணமாக நிறுத்தப்பட்டது துரதிரிஷ்டமே. இதே ரிஆர்ரி நிறுவனத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்த 'தமிழ் ஒலி' தொலைக்காட்சி முன்னர் தமிழக 'சன் ரிவி' யின் 50 வீதமான நிகழ்ச்சிகளையும் - தமது தயாரிப்பிலான செய்திகள், மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் ஒளிபரப்பி வந்தது. இப்போது லண்டனில் இருந்து ஒளிபரப்பாகும் லண்டன் ஐபிசி வானொலி நிறுவனத்துடன் இணைந்து ரிஎன்என் என்ற புதிய தொலைக்காட்சி சேவையை வழங்கி வருகிறது. 'உங்கள் வாசல் தேடி ஒரு புதிய உலகம்' 'மாறி வரும் உலகுடன் கைகொர்த்தபடி புதியதோர் உலகம் காண விழையும் தொலைக்காட்சி இது' என்று கவர்ச்சிகரமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. செய்திப் படங்களுடனான இலங்கை, இந்திய, உலகச் செய்திகள், புலம்பெயர்ந்த கலைஞர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் தவறாது ஒரு நாளைக்கு ஒரு தமிழ் சினிமாப்படம் உட்பட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்

ஐரோப்பிய விண்வெளியில் தமிழாதிக்கம்

இந்தத் தொலைக்காட்சியில் இடம்பிடித்துள்ளன.

இதே போன்று லண்டனில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓராண்டு காலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் 'தீபம்' என்ற 24 மணி நேரத் தமிழ் தொலைக்காட்சி ஐரோப்பாவில் மிகுந்த வரவேற்பை வேகமாகப் பெற்று வருகிறது. லண்டனில் வாழும் வசதியுள்ள ஈழத்தவர்கள் இருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத் தொலைக்காட்சியில் 60 வீதமான நிகழ்ச்சிகள் தமிழக 'சன் ரிவி' யிலிருந்து பெற்றும், ஏனையவை தங்கள் சொந்த நிகழ்ச்சிகளாகத் தயாரித்தும் ஒளிபரப்பி வருகின்றனர். தினமும் காலை வேளையில் ஒளிபரப்பாகும் 'காலைக்கதிர்' நிகழ்ச்சி இப்போது மனதைக் கவருகிறது. இந் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர்கள் மக்களின் மன உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கின்றனர்.

முன்னைய தொலைக்காட்சியைப் போலவே இலங்கை, இந்திய, உலகச் செய்திகளை மக்களுக்கு முந்தித் தருவதில் போட்டி போட்டு தயாரித்து வழங்குகின்றனர். ஆங்கில ரிவிக்களைப் போலவே

புரிந்து கொண்டுவீட்டார்கள். எது எப்படியோ, மக்கள் ஆதரவு யார் பக்கம் இருக்கிறதோ, அவர்களே நிலைத்து நிற்பார்கள் என்று சொல்வதா? அல்லது பண பலம் யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்களே நின்று பிடிப்பார்கள் என்று சொல்வதா? என்று எனக்கே தெரியவில்லை.

லண்டனில் இருந்து சர்வதேச ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் என்ற 'ஐபிசி தமிழ்' என்ற வானொலி ஐரோப்பா முழுவதும் 24 மணி நேரம் ஒலிபரப்பாகி வருகிறது. இந்த வானொலியின் குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையிலும் கனடாவிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் அங்குள்ள வானொலிகள் ஊடாக ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன. லண்டனிலும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பிரபலமாகியுள்ள இவ்வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் ஈழ உணர்வை அனுபவிக்க முடிகிறது. மண்ணை நேசிக்கிற வானொலியாகத் திகழ்கிறது.

மற்றொரு 24 மணிநேர வானொலியான தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் என்ற ரிபிசி லண்டனில் இருந்து ஒலிபரப்பாகி ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கும் வானலைகளில் வலம் வருகிறது. செய்திகளையும் செய்திக்குப் பின்னால் உள்ள நிகழ்வுகளையும் வித்தியாசமாகத் தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வானலைகளில் பவனி வருகின்ற இந்த வானொலி லண்டனை விட ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரபல்யம் பெற்று வருகிறது. நேயர் மன்றங்களையும் ஆரம்பித்து அவர்கள் ஆதரவை வலுவாகப் பெற்று நிலைத்து நிற்க முயலுகிறது.

ரி.ஆர்.ரி என்ற 24 மணிநேர வானொலி, தொலைக்காட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்றவர்கள் சமீபத்தில் பாரிஸில் இருந்து வானலைகளில் 24 மணி நேரமும் தவற விட்டிருக்கும் 'தமிழ் அலை' வானொலியை கவர்ச்சிகரமாக நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி நேயர்கள் ஆதரவைப் பெற முயற்சிக்கின்றனர்.

இவற்றை விட லண்டனில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது வானொலி என்ற பெருமைக்குரியது 'சண்ணைஸ்' தமிழ் வானொலி. பத்தாண்டுகளுக்கு முன் வாரத்தில் ஒரு இரவு - ஒரு மணி நேரம் ஒலிபரப்பை ஆரம்பித்து, பின் திங்கள், செவ்வாய், புதன் என்று முன்று இரவுகளில் ஒவ்வொரு மணி நேரம் தனது ஒலிபரப்பை விஸ்தரித்து பல ஆயிரம் நேயர்களின் ஆதரவுடன் இயங்கி வருகிறது. 24 மணி நேர வானொலிகள் வந்த பின்னரும் இரவு 10 மணிக்கு ஆரம்பித்து 11 மணிக்கு முடிவடையும் இந்த வானொலியைக் கேட்பதில் நேயர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பிபிசி தமிழோசை நிகழ்ச்சிகளை கடந்த மூன்றாண்டுகளாக லண்டனிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கேட்டுப் பயனடைய வைத்த நிறுவனம் ரி.ஆர்.ரி என்பதை நன்றியுடன் சொல்லத்தான் வேண்டும். ரி.ஆர்.ரி வானொலி இப்போது தனது சேவையை நிறுத்திக் கொண்டாலும் ஐ.பி.சியுடன் இணைந்த ரி.என் என்ற புதிய தமிழ்த் தொலைக்காட்சியில் இந்தத் 'தமிழோசை' நிகழ்ச்சியை நேயர்கள் கேட்டு மகிழ்கிறார்கள்.

ஐரோப்பாவில் பத்திரிகைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வாரப் பத்திரிகைகளாக பாரிஸிலிருந்து 'ஈழநாடு', 'ஈழமுரசு' ஆகியனவும், கனடாவின் 'உதயன்', 'நம்நாடு' பத்திரிகைகளும் பவனி வருகின்றன. யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றிய ஒரு சிலரால் சுமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன் பாரிஸில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'ஈழநாடு' பத்திரிகை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது தான் 'ஈழமுரசு'. சமீப காலமாக 'நம்நாடு' இதழ் ஐரோப்பிய நாடுகளை வந்தடையத் தொடங்கியுள்ளது. கனடாவில் பெயர் பெற்ற இலவச இதழான

பி.பி.ஸி தும்மோசை உலகத் தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம்

'உதயன்' ஐரோப்பிய நாடுகளில் மக்கள் கரங்களை வந்தடையத் தொடங்கியுள்ளது. லண்டனில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் வெளியிடப்பட்டு வந்த 'களத்தில்' ஏடு இப்போது பாரிஸில் இருந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. அங்கேயிருந்து தான் 'எரிமலை' மாத சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டு ஐரோப்பிய நாடுகளில் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

லண்டனில் இருந்து மாதம் இருமுறையாக இலவசப் பத்திரிகைகள் 'புதினம்' இதழும், மற்றும் 'அஞ்சல்' இதழும் வெளியாகின்றன. 'தமிழினி' என்ற இலவச இதழும் அவ்வப்போது இலவசமாக வெளியிடப்படுகிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாத-காலாண்டு சிற்றேடுகளும் வெளிவருகின்றன. லண்டனில் இருந்து 'கலசம்' ஆன்மீக இதழ், நோர்வேயில் இருந்து 'சர்வதேசத் தமிழன்', பாரிஸில் இருந்து 'உயிர் நிழல்', 'எக்ஸிஸ்', ஜெர்மனியில் இருந்து 'இளைஞன்', 'மண்' போன்ற சிற்றேடுகள் குறிப்பிடக்கூடிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகைத்துறை போன்ற ஊடகத்

துறைகளில் பணியாற்றிய - பணியாற்றுகின்ற அனுபவமிக்க ஊடகவியலாளர்கள் சிலரைக் குறிப்பிடாமல் இந்தக் கட்டுரை நிறைவு பெறாது. கனடா 'தமிழர் தகவல்' இதழின் கடந்த ஆண்டு விருது பெற்ற தமிழறிஞர் 'சோ.சி' என்ற சோ. சிவாதசுந்தரம் சமீபத்தில் லண்டனில் காலமானது ஈழத்தவர்கள் மத்தியில் பெரும் இழப்பு. யாழ் 'ஈழகேசரி' ஆசிரியராக இருந்து இலங்கை வானொலி தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகப் பணி செய்து பிபிசி தமிழோசையை ஆரம்பித்து தமிழ் நூல்கள் பல தந்து எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தவர். இத்துறைகளில் அவருக்கு நிகர் அவரே. ஐரோப்பாவில் ஊடகவியல் துறைகளை நோக்குகையில் ஒலிபரப்புத்துறை என்கிற போது ஈழத்தவர்களுக்குப் பெருமை தருகின்ற ஒருவராக லண்டனில் வாழ்ந்து கொண்டு பிபிசி 'தமிழோசை' யோடு நீண்டகால ஒலிபரப்பாளராகவும், ரிஎன்என், தொலைக்காட்சியில் ஒலிபரப்பாளராகவும் இருக்கின்ற வழக்கறிஞர் விமல் சொக்கநாதனை நினைக்கின்றேன். இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாளராக ஒரு காலத்தில் கடமையாற்றியவர். மற்றொரு ஒலிபரப்பாளர் யோகா தில்லைநாதன். விமலின் சகோதரி. இலங்கை வானொலியில் நீண்டகால ஒலிபரப்பாளராகக் கடமையாற்றி லண்டனில் 'சண்ணைஸ்' தமிழ் வானொலி - ஸ்பெக்ரம் தமிழ் வானொலி' போன்றவற்றில் ஒலிபரப்பாளராக இருந்தவர். இப்போது இவர் தன்னை ஐபிசி வானொலியுடன் இணைத்துக் கொண்டுள்ளார். இன்னொருவர் நாடகத்துறையில் பழுத்த அனுபவஸ்தரான தாச்சியஸ், வானொலி ஊடகத்துறையை ஐரோப்பாவில் நன்கு வளர்த்து எடுப்பதில் முக்கிய பங்குக்கு உரியவர். பி.பி.ஸி தமிழோசை என்றதும் இன்னொரு மறக்க முடியாத ஒலிபரப்பாளர் பி.பி.ஸி ஆனந்தி. கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அங்கு கடமையாற்றும் ஈழத்தவர் என்ற பெருமைக்குரியவர். விக் விக்கிராஜா பி.பி.ஸி தமிழோசை மற்றும் ஐ.பி.ஸி ஒலிபரப்புகளில் வளர்ந்துவரும் ஒலிபரப்பாளர் விக் விக்கிராஜாவும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்.

பத்திரிகை என்றதும் ஐரோப்பா மண்ணில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்கள் சிலர் மனக் கண்ணில் தோன்றுகிறார்கள். என்னைப் போலவே தங்கள் முழு வாழ்வையும் இத் துறையோடு இணைத்துக் கொண்ட இவர்கள், அந்நிய மண்ணில் வசதிகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கு எத்தனையோ வழிகள் இருந்தும் இத் துறைக்குள் தம்மை நுழைத்துக்கொண்டு ஆற்றுகின்ற பணி நெஞ்சார வாழ்த்துவதற்குரியது.

தங்கத்திலே ஒரு குறையிருந்தாலும் தரத்தினில் குறைவதுண்டோ, உங்கள் அங்கத்திலே ஒரு குறையிருந்தாலும் அன்பு குறைவதுண்டோ!'. சினிமாவுக்காக எழுதப்பட்ட பாடல் வரிகள் இவை என்றாலும் இன்றும் எம்மால் பாடப்படும் நிலையிலுள்ள பாடலாகியுள்ளது. உடல் ஊனமுற்றோர், புலன் குறைந்தோர், வலது குறைந்தோர், அங்கவீனர்கள், உடல் உள பிற்போக்குடையோர் என்றெல்லாம் பல்வேறு வார்த்தைப் பிரயோகங்களில் நாம் குறிப்பிடும் இவர்கள் அனைவரும் இயலாமை (Disability) உள்ளவர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் அடங்குவர். காலத்திற்குக் காலம் இயலாமையுள்ளோர்களுக்காக பாவிக்கப்பட்டு வந்த சொல்லாட்சிகள், தேவை, பயன்பாடு, அர்த்தம் காரணமாக மாற்றமுற்று வந்துள்ளன. சிலவேளைகளில் பாவிக்கப்படும் சொற்கள் குறைபாடுள்ள இவர்களைப் பண்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை எழுந்துள்ளமையால் தற்போது ஒன்ராறியோவில் வளர்ச்சி சார்ந்த இயலாமை (Developmental Disability) என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதனை Ontario Association of Developmental Disabilities (OADD) என்ற நிறுவனமே அறிமுகப்படுத்தி செயற்பட்டு வருகின்றது.

கடந்த காலங்களில் மேற்குறிப்பிட்ட இயலாமையாளர்கள் வாழ்வின் எந்தச் சுகங்களையும் அனுபவிக்க முடியாத வீடுகளில் அடைபட்டுக் கிடந்தனர். இவ்வாறான பலர் பராமரிக்கப்படாமல் அநாதரவாகவும் விடப்பட்டனர். இவர்கள் எந்தவிதமாகவும் ஏனைய சமூகங்களுடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்ள முடியாத துர்ப்பாக்கியசாலிகளாக கருதப்பட்டுள்ளனர். வளர்ச்சியுறாத பல நாடுகளில் இவர்களது நிலை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியதொன்றாகும். எனினும், கனடாவில் ஏற்பட்டுள்ள பல மாற்றங்களுடன் குறிப்பாக ஒன்ராறியோ மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சமூக மாறுதல்கள் பல இவ்வாறான இயலாமையாளர்களுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்யும் சூழ்நிலைக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளது.

படிப்படியாக ஒன்ராறியோ மாநிலத்தில் உள்ள உயர் கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், மருத்துவ நிலையங்கள், சமூக சேவை நிறுவனங்கள், சட்ட நிறுவனங்கள் எங்கும் இத் துறையில் கல்வி மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

படிமுறையாக இத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள், மேற்படிப்பு மேற்கொள்பவர்கள் என்போருக்கும் உதவிகள் வழங்கப்பட்டு ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. Ivan Brown, Morie Percy ஆகிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் இத்துறையில் அறிவு பெற்ற 60 அறிஞர்களிடமிருந்து ஆய்வுக் கட்டுரைக-

ஒன்ராறியோவில் வளர்ச்சி சார்ந்த

ளைப் பெற்று "Developmental Disabilities in Ontario" என்ற நூலினை வெளியிட்டுள்ளனர். இதில் பல்வேறு அம்சங்கள் புதியதாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக ஒருவரின் செயற்பாட்டிற்கு அவரிடம் சில இயல்பான திறன்கள் இருக்க வேண்டும். அதாவது ஏதோ ஒரு வகையில் தன்னை இயங்க வைக்கக்கூடிய ஆற்றல் தேவை. இதிலிருந்து அவரை குறைபாடுள்ள ஒருவராக்கும் அம்சங்கள் பல மாற்றி அமைக்கும் போது அவர் ஒரு இயலாமையாளராக மாறுகின்றார். பாரம்பரியம் (Genetic inheritance) காயம் (Injury) சூழல் (Environment) உள் பிற்போக்கு (Mental retardation) போன்ற பல காரணங்களினால் ஒரு அசாதாரண சூழ்நிலைக்கு ஒருவர் மாற்றப்படக்கூடும். இதனையே சமூகசேவைத் திணைக்களங்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப பல பெயர்களில் அழைக்கின்றனர்.

Developmental Disabilities and Govt's Role in Ontario

எஸ். பத்மநாதன்

கடந்த காலங்களில் கனடாவில் உள்ள இயலாமை பற்றிய உணர்வினை மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகப் பல சட்டங்களை கண்டிய அரசு இயற்றி வந்துள்ளது. இதில் மனித உரிமைகள் பற்றிய சட்டம் (Canadian Human Rights Act) மூலம் உள உடல் குறைபாடுள்ளவர்களை மதிக்கும் விதத்திலும் கௌரவிக்கும் விதத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளது. 300 சமூக நிறுவனங்கள் இந்தச் சட்டத்தினை ஏற்றுக் கொண்டு உள உடல் ரீதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இவர்களுக்கு பல உதவிகளை செய்ய முன்வந்துள்ளன.

1970 முதல் நிறுவன ரீதியிலேயே இவ்வாறான இயலாமை உள்ளவர்கள் பராமரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். 1974 இல் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் 20 நிலையங்களில் 8000 பேர் வரையில் இவ்வாறான பராமரிப்புக்காக தங்கியிருந்துள்ளனர். ஆனால் சமூக ரீதியில் 4600 பேர் பராமரிப்புக்கு உள்ளாயினர். இந்நிலை 1998 இல் மாற்றமுற்று நிறுவன ரீதியில் 2100 பேரும் சமூக ரீதியில் 25000 - 50000 பேரும் பராமரிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்தனர்.

அதாவது நிறுவன ரீதியில் பராமரிப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள் காரணமாக

இயலாமைகளும் அரசின் பங்களிப்பும்

சமூகரீதியில் இவர்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்காக பல சமூக நிறுவனங்களின் சேவைகள் மாற்றமுற்றன.

தற்போது 17 பல்கலைக் கழகங்களும், 23 சமூகக் கல்லூரிகளும் இத்துறை பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்கின்றன. குறிப்பாக மருத்துவ, உளவியல், சமூகசேவை துறை மாணவர்களுக்கு இத்துறையில் அடிப்படைப் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றன. அத்துடன் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களான மருத்துவர்கள், கல்வியாளர்கள், பிள்ளை பராமரிப்பு சேவையாளர், சமூக சேவையாளர்கள், உள் சிகிச்சையாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், சட்டவியலாளர்கள் போன்ற பல்துறை சார்ந்த சேவையாளர்களை இணைத்து ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் செயல்படுகின்றது. குறிப்பாக அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் நேர்மை, நெகிழ்ச்சித் தன்மை, உள்வாங்கும் தன்மை என்பன பற்றி குறிப்பாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அறிவு, திறமை, மனப்பாங்கு உள்ளவர்களால் மட்டுமே இயலாமையாளர்களைப் பராமரிக்க முடியும். Metropolitan Agencies Treatment Continuum for Mental Health (MATCH). என்ற நிறுவனமும் புதியதாக நிறுவப்பட்டு திறம்படச் செயலாற்றுகின்றது.

இயலாமையுள்ளவர்களை பராமரிப்பதற்காக ஒரு திட்டம் அரசினால் அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது. Ontario Disability Support Program (MCSS) என்ற நிறுவனமே இத்துறையில் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளது. இதற்காக புதிய விதத்தில் சமூகசேவை நிறுவனங்களை இணைத்து ஏறக்குறைய 400 நிறுவனங்கள் இதில் உதவி வருகின்றன. பொதுவாக இயலாமை உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு வகையில் உதவிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒன்றில் நேரடியான உதவிகளாக இருக்கலாம் அல்லது விசேட சேவைகள் வழங்கப்படலாம்.

இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரையில் இத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியுள்ளதால் பல விதமான பிரிவுகளில் இவை வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் தன்மைகளில் இத் திட்டங்கள் உள்ளன.

* குழந்தை அபிவிருத்தி திட்டங்கள் (Infant Development Program) இரண்டு வயதிற்குக் குறைவாக உள்ள பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதில் பெற்றோர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு பயிற்சியும்

கனடிய மாகாணங்களில் ஒன்ராறியோ முன்மாதிரி; முன்னுதாரணம்

வழங்கி எதிர்கால பிள்ளைகளுக்கு உதவுதல்.

* மதிப்பீட்டு சேவைகள் (Assessment Services) சிறுவர்களுக்கான மருத்துவ சேவைகள் எவை என்பதை அறிந்து அதற்கேற்ப சமூகசேவை நிறுவனங்கள் உதவுதல்.

* பெற்றோர் நிவாரணம் (Parent Relief) இயலாமை உள்ள பெற்றோர்களுக்கும், வயது வந்தோர்களுக்கும் பல்வேறு மாற்று வழிகளில் உதவுதல்.

* குடும்ப உதவித் திட்டம் (Family Support) உள் பிற்போக்குடன் உள்ள பிள்ளைகளையுடைய பெற்றோர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கி பண உதவியும் வழங்குதல்.

* குடும்ப வீட்டுத் திட்டம் (Family Home Program) நிதி உதவி வழங்கி

இயலாமையுள்ள பிள்ளைகளை தங்கள் குடும்பத்துடன் இணைத்து உதவும் திட்டம்.

* சுயமாக வாழப் பழக்கும் திட்டம் (Supported Independent Living Program) தனிப்பட்ட ரீதியில் சமூகத்தில் இயலாமையுள்ள ஒருவரை மேற்பார்வை செய்து உதவி வழங்கும் திட்டம்.

* குழு வீடுகள் (Group Homes) லாப நோக்கற்ற முகவர் நிறுவனங்கள் சில வீடுகளில் உத்தியோகத்தர்களை அமர்த்தி இயலாமையுள்ளவர்களுக்கு வாழ்வுத் திறன்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குதல்.

* நடத்தை முகாமைத்துவ திட்டங்கள் (Behaviour Management Programs)

குறிப்பிட்ட நல்ல நடத்தையுள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்கு இயலாமையுள்ளோர்க்கு சில திட்டங்களை ஏற்படுத்தி வழங்குதல்.

* வாழ்வுத் திறன்கள் திட்டங்கள் (Life Skills Programs) வங்கி செல்லுதல், நிதித் திட்டமிடல், பொது போக்குவரத்தினைப் பயன்படுத்துதல், படித்தல் போன்ற வாழ்வியல் திறன்கள் பெற உதவுதல்.

* செயல் அமர்வுகள் (Sheltered Workshops) தொழில் பெறுவதற்கு தேவையான திறன்களை வளர்ப்பதற்கு பல செயல் அமர்வுகளை நடத்துதல்.

இயலாமையுள்ள இவர்களுக்கு ஒன்ராறியோ அரசு இவ்வகைத் திட்டங்களை நடத்துகின்றதா? என்று உண்மையில் பலருக்கு வியப்பு ஏற்படலாம். நாம் அறிந்து கொள்ளாத பல விடயங்கள் உள்ளன. விழிப்புடன் அற்றோர், செவிப்புடன் அற்றோர், அங்கக் குறைபாடுள்ளவர்கள் அனைவரும் இன்று வீடுகளில் வாழாது வீதிகளில் உலவி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. மின் தூக்கி (Elevator) பேருந்துகள், தொடர் வண்டிகள், வீதிகள், வங்கிகள் எல்லா இடத்திலும் இவர்களுக்கு விசேட சலுகைகள் உள்ளன. வாகனத் தரிப்பிடத்தில் முன்னிடம் வழங்குவது முதல் பொது

இடங்களில் கௌரவமும் பெறுகின்றனர். சிறந்த அடையாளங்கள் அவர்களுக்கென்று பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக சக்கர நாற்காலியுடன் வீதிக்கு வரும் ஒருவரைப் பேருந்து சாரதி கீழிறங்கி ஏற்றிக் கொண்டு சென்று சப்வே நிலையத்தில் விடுகின்றார். அங்கு உள்ள மின்தூக்கிகள் பிளாட்பாரத்தினடியில் விடுகின்றன. பின்பு நேரடியாக நாற்காலியுடன் உள் வண்டியில் நுழைந்து விடுகின்றார். இப்படி எல்லா இயலாமையாளர்களுக்கென்று விசேட முறைகள் அமுலில் உள்ளன. சில நாடுகளில் விழிப்புடன் அற்றோர் தடவிப் பார்த்து உணரும் நாணயங்கள் கூட புழக்கத்தில் உள்ளன. இங்கும் விரைவில் அறிமுகமாகலாம். இவற்றை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இயலாமையுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல இயலக்கூடிய சாதாரண மனிதர்களும் அவர்களுக்கு எவ்வாறு உதவ வேண்டும் என்ற கல்வியும் வழங்கப்படுகின்றது.

வளர்ச்சி சார்ந்த இயலாமை பற்றிய பல திட்டங்களுக்கு சட்ட ரீதியான அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளையில் மருத்துவ ரீதியில் பல நிறுவனங்கள் பல நோய்களை இவ்வாறான இயல்பின்மையில் சேர்த்து வருகின்றன. "Mania", "Melancholy", "Monomania", "Moral - Insanity", "Idiocy", "Imbecility", "General Paralysis", "Epilepsy", "Mental Retardation" போன்ற நோய்கள் உள்ளவர்கள் விசேட கவனத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். உளவியல் உடலியல் ரீதியில் இவ்வாறான இயலாமையாளர்கள் இருப்பதால் இது ஒரு பரந்த துறையாகி வருகின்றது. ஒருவரைக் கவனிப்பதில் பல நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட வேண்டிய நிலையுள்ளது.

தற்போது சமூகத்தில் நிலவும் இயலாமைகள் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன? என்ற பொது ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஒன்ராறியோ உள் சுகாதார நிறுவனம் (Ontario Mental Health Foundation) சமூக சேவைகள் அமைச்சின் உதவியுடன் ஆய்வு செய்கின்றது. இதன்படி போதை வஸ்துகள் பாவனை, மதுபோதையால் ஏற்படும் விபத்துகள், சிறுவர்கள் மீதான துன்புறுத்தல், குறைந்த வருமான வாழ்வு, மரபியல் ஒழுங்கீனம் போன்ற பல காரணங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இந் நிறுவனத்திற்கு இரண்டு வகையான பிரச்சனைகள் உள்ளன. தற்போதுள்ள இயலாமையுள்ளோருக்கு சிகிச்சையளிப்பது, இனிமேல் புதிய இயலாமையாளர்கள் உருவாகாமல் தடுப்பது. இரண்டையும் ஒரே வேளையில் செய்ய வேண்டி திட்டம் தீட்டி வருகின்றது.

இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒன்ராறியோவில்

இயலாமை பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன. புதிதாக பல நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு ஈடு கொடுக்கக் கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயலாமையாளர்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு பலரது மனநிலைகளையும் பாதித்துள்ளது. எதனையும் பாதகமாகச் சிந்திக்கும் நிலை இன்று அருகி வருகின்றது. உதாரணமாக உள் பிற்போக்கு (Mental Retardation) என்பதற்கு மாற்றீடாக புதிய சொல்லாட்சிகள் பயன்படவுள்ளன. உளநலம் (Mental Health) பேணும் விதத்தில் இச் சொற் பிரயோகங்கள் உதவலாம். திறன் அற்றோர் என்பதற்கும், திறன் குறைபாடுடையோர் என்பதற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இதற்கு ஏற்ப உடல் வலுவில் உள்ள சில சிக்கல்களை நுட்பமாக விடுவித்தலே இன்று தேவையாக உள்ளது.

இறுதியாக, ஒன்ராறியோ அரசு ஏனைய கனடிய மாகாணங்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கும் ஒரு மாகாணம் என்பதில் உண்மையுண்டு. 20க்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள், 17க்கு மேற்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள், 23க்கு மேற்பட்ட சமூகக் கல்வூரிகள், 400க்கு மேற்பட்ட முகவர் நிறுவனங்கள் ஒன்றிணைந்து சமூகசேவை அமைச்சின் கீழும், ஒன்ராறியோ வளர்ச்சி சார்ந்த இயலாமைகள் கூட்டகத்தின் துணையுடனும் பல்வேறு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலையில் இயலாமையோர் நிறுவனங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற நிலைமை மாறிச் சமூக நிறுவனங்கள் இயலாமையுள்ளோரை நோக்கிச் சென்று உதவிகள் புரிந்து வருகின்றன என்றே கருத முடிகிறது.

Amazing facts about your body

- * Nerve impulses to and from the brain can travel as fast as 273 km/h
- * The left lung is smaller than the right lung to allow room for the heart
- * About 43 muscles are used to frown
- * About 17 muscles are used to smile
- * Every 2,000 frowns create one wrinkle.

டிசம்பர் மாதம் 13ம் திகதி இரவு நேரம் 9 மணி. தொலைக்காட்சியில் தோன்றிய ஜனநாயகக் கட்சியின் அமெரிக்க ஜனாதிபதி வேட்பாளரான உபஜனாதிபதி அல்கோர் அவர்கள் நவம்பர் 7ம் திகதி நடைபெற்ற தேர்தலில் தனது தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்தார். அத்துடன் 37 நாட்களாக புளோரிடா மாகாண உயர் நீதிமன்றங்களிலும் அமெரிக்க தேசிய நீதிமன்றத்திலும் ஒன்றிற்குப் பின் ஒன்றாக இந்தத் தேர்தல் தொடர்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த ஆட்சேபணை வழக்குகள் யாவும் ஒரு முடிவிற்கு வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்களே அமெரிக்காவின் 43வது ஜனாதிபதி எனவும் உறுதி செய்யப்பட்டது. இதனால் பிரச்சனைகள் முடிந்துவிட்டதா என்றால், அதுதான் இல்லை. அமெரிக்காவில் இந்தத் தேர்தல் ஒரு முடிவில்லாப் பிரச்சனையாகவும், அமெரிக்கச் சரித்திரத்தில் இது ஒரு கழுல முடியாத கறையாகவும் இருக்கப் போகின்றது.

ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டாடும் வெற்றியானது அரசியலமைப்பிற்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் முரணானது எனப்பெருந் தொகையான மக்கள் கருதுகின்றனர். இந்தப் பிரச்சனை தொடர்பாக எழுப்பப்படும் கேள்விகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் பதில்கள் குழப்பங்களை மேலும் குழப்புவதாகவே இருக்கின்றன. அத்துடன் புதிய புதிய குழப்பங்கள் உருவாகிய வண்ணமாகவும் இருக்கின்றன. இப்படியான அவலநிலை உருவாகுவதற்கு அப்படி என்ன தான் நடந்தது? இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குமேலாக தங்களுடைய அரசியலமைப்பும் தேர்தல் முறைகளும் உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்தன என தற்புகழ் பாடிக் கொண்டிருந்த அமெரிக்காவிற்கு இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது?

ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்களை விட முன்று இலட்சத்திற்கும் அதிகமான பொது ஜன வாக்குகளையும், இருபத்தியொரு அதிகப்படியான மாகாண வாக்குகளையும் பெற்று அல் கோர் முன்னிலையில் இருந்த சமயம், யார் புளோரிடா மாகாணத்தில் வெற்றி பெற்று அந்த மாகாணத்தின் 25 மாகாண வாக்குகளைப் பெறுகிறார்களோ அவருக்கே வெற்றி என்னும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நிலையில், ஆறு மில்லியன் வாக்காளர் வாக்களித்த புளோரிடா மாகாணத்தில் ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்கள் 1,725 அதிகப்படியான வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் வாக்குகள் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையிலேயே தேர்தலில் முறைகேடுகள் நடைபெற்றதாக

வரலாறு ஆகியுள்ள வரலாற்றுத் தேர்தல்

புகார்களும் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன.

அல் கோர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சில குறிச்சிகளில் வாக்குகள் திரும்ப எண்ணப்பட்டன. முதலாவது குறிச்சியில் திரும்ப எண்ணப்பட்ட பொழுது புஷ் அவர்களுக்கு இருந்த பெரும்பான்மை 1,725 இல் 930 ஆகக் குறைந்தது. இரண்டாவது குறிச்சியில் அந்தத் தொகை 537 ஆயிற்று. பின்பு புளோரிடா மாகாண உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில் யந்திரங்கள் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகள் கைகளினால் எண்ணப்பட்ட பொழுது புஷ் அவர்களின் பெரும்பான்மை 193 ஆகக் குறைந்தது. இதனை அவதானித்த அல் கோர் அவர்கள் புளோரிடா மாகாண உயர் நீதிமன்றத்தில் சகல வாக்குகளும் திரும்ப எண்ணப்பட வேண்டுமென ஒரு மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். அந்த நீதிமன்றமும் அனுமதி வழங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து வாக்குச் சீட்டுகளை திரும்ப எண்ணும் வேலையும் ஆரம்பமாகியது.

இதனைப் பார்த்த ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்கள் வாக்குகள் எண்ணப்படுவதைத் தடை செய்யுமாறு அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். அந்த நீதிமன்றமும் அந்த வேலைகளை உடனடியாக நிறுத்தும்படி உத்தரவிட்டு, அதன்பின் வழக்கை விசாரிக்க ஆரம்பித்தது. அதனால் வாக்குகள் திரும்ப எண்ணும் வேலை தொடங்கிய 24 மணித்தியாலத்திற்குள் நிறுத்தப்பட வேண்டியதாயிற்று. எண்ணும் வேலைகள் நிறுத்தப்பட்ட சமயம் புஷ் அவர்களின் பெரும்பான்மை 100 வாக்குகளாகக் குறைந்திருந்தது என ஊர்ஜிதம் செய்யப்படாத செய்திகளும் வெளிவந்துள்ளன. இந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து விசாரித்த தேசிய உயர் நீதிமன்றம் டிசம்பர் 12ம் திகதி தனது தீர்ப்பை வழங்கியது.

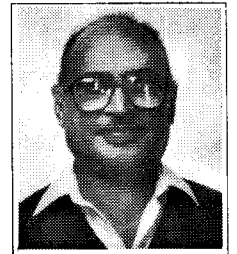
அதாவது, வாக்குகள் திரும்ப எண்ணும் வேலை அதற்குப் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அமெரிக்க யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலவரம்பிற்கு முன்னர் அதனைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்னும் காரணத்திற்காக புளோரிடா உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ரத்து செய்வதாக அறிவித்தது. இதில் உள்ள விசித்திரம் என்னவென்றால் இதே நீதிமன்றம் வாக்குகள் எண்ணப்படுவதை நிறுத்தும்படி கட்டளை இட்டதாலேயே யாப்பில் கூறப்பட்ட கால எல்லைக்குள் எண்ணி

முடிக்க இயலாத நிலையேற்பட்டது. அல் கோர் இந்தத் தீர்ப்பு நியாயமற்றது ஆனால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்துள்ளார். இதனால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டது என எண்ணிவிட முடியாது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தலில் காணப்படும்அடுத்த விசித்திரம் என்னவென்றால், வாக்களிப்பதற்கான விதிமுறைகளும், தேர்தல் சட்டங்களும், வாக்குச் சீட்டுகளின் வடிவங்களும், வாக்குகளை எண்ணும் முறைகளும், மாகாணத்திற்கு மாகாணம் மாத்திரமல்ல, மாகாணங்களில் உள்ள குறிச்சிக்குக் குறிச்சி வித்தியாசமாக உள்ளன. சில குறிச்சிகளில் வாக்குச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வேறு சில இடங்களில் வாக்களிப்பதற்கு யந்திரங்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன. வேறு சில பகுதிகளில் கம்பியூட்டர்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

பெயருக்கு நேரே அம்புக்குறி பாவிக்கப்பட வேண்டிய வாக்குச் சீட்டுகள், புள்ளடி போடவேண்டிய வாக்குச் சீட்டுகள், பொத்தல் போட வேண்டிய வாக்குச் சீட்டுகள் எனப் பலவகையான வாக்குச் சீட்டுகள், பெயர்கள் ஒன்றிற்குக் கீழ் ஒன்றாக அச்சிடப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுகள் சில வாக்களிக்கும் நிலையங்களில் வழங்கப்பட்டன. சில இடங்களில் வண்ணாத்திப் பூச்சியின் வடிவத்தைப் போன்று இரண்டு பாதியிலும் பெயர்கள் அச்சிடப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இந்த வாக்குச் சீட்டுகளின் மத்தியில் பொத்தல் போட வேண்டிய நிலை வாக்காளர்களுக்கு. இப்படியான விசித்திரங்களால் குழப்பம் அடைந்து தாம் பிழையாக வாக்களிக்கும் நிலை ஏற்பட்டதென பலர் குறை கூறியுள்ளனர். கறுப்பின் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் வாக்காளர்களைத் துன்புறுத்தவும், வெறுப்படையச் செய்யவும், வாக்குச் சாவடிக்களை அண்டிய இடங்களில் போக்குவரத்துத் தடைகள் போடப்பட்டதாகவும், பெருந் தொகையான கறுப்பின் மக்களின் வாக்காளர் பதிவுகள் நிராகரிக்கப்பட்டதாகவும், அவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட வாக்களிப்பு நிலையங்களில் பழுதடைந்த வாக்குப் பதியும் யந்திரங்கள் பொருத்தப் பட்டிருந்ததாகவும் பலர் குற்றஞ்சாட்டி இருந்தனர்.

இந்தக் குளறுபடி நடைபெற்ற புளோரிடா மாகாணத்தில் (மறுபக்கம்)

கே.ஜ.வெற்றலால் நேரு

“சூரிய ஒளிச் சட்டம்” (Sunshine Act) என்னும் பெயரைக் கொண்ட சட்டம் ஒன்றும் உள்ளது. ஐந்து வருடங்களைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விவாதங்களுக்கு பின்னர் 1967ம் ஆண்டில் சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அந்த மாகாணத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வாக்குச் சீட்டுகளைப் பரிசோதிக்கும் உரிமையும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மியாமி ஹெரல்ட் பத்திரிகையும் வேறு சில பத்திரிகை நிறுவனங்களும் கூட்டாக வாக்குச் சீட்டுகள் திரும்ப எண்ணப்பட வேண்டுமென நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்து, அதன் பிரகாரம் இப்பொழுது புளோரிடாவில் உள்ள சில மாவட்டங்களில் வாக்குகள் ஒவ்வொன்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன.

இப்படியாக வாக்குச் சீட்டுகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இந்த நிறுவனங்கள் மணித்தியாலம் ஒன்றிற்கு 300 டாலர்கள் நீதிமன்றச் செலவாகக் கொடுக்கின்றனர். இந்தப் பரிசீலனை தொடங்கிய முதலாவது ஏழு மணித்தியாலங்களில் 424 வாக்குகள் மாத்திரமே பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் இந்த வேலை எப்பொழுது முடிவு பெறும், எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை வாசகர்களே ஊகித்துக் கொள்ளவும். இது ஒரு புறமிருக்க, மியாமி ஹெரல்ட் பத்திரிகை புளோரிடா மாகாணத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த சகல 5,885 வாக்களிப்பு நிலையங்களிலும் தம்மால் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் அல் கோர் 23,000 வாக்குகளால் புளோரிடாவில் வெற்றி பெற்றதாகக் காணப்பட்டதாகவும் அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.

ஜனாதிபதித் தெரிவு முடிந்துவிட்டதென எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு இது அதிர்ச்சியாக இல்லாவிட்டாலும் ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஆனால் வாக்குகள் மறுபடியும் எண்ண வேண்டிய நிலை ஒன்று இருக்கும் பொழுது, அப்படியான பரிசீலனையும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில், தேர்தல் முடிந்துவிட்டதெனக் கணிக்க முடியாத ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் புஷ் அவர்கள் இந்த மாதம் 20ம் திகதி பதவிப் பிரமாணமும் செய்யப்போகின்றார். தனது மந்திரி சபையையும் அவர் தெரிவு செய்துவிட்டார்.

இப்படியான சட்டம் இருந்தாலும் மாகாண உயர் நீதிமன்றமும் தேசிய உயர் நீதிமன்றமும் நடந்து கொண்ட விதத்தைப்

அமெரிக்க சட்டத்தரணிகளுக்கு யோகம்

பார்க்கும் பொழுது இந்த வாக்குகள் பரிசீலனை செய்யப்படும் வேலைக்குத் தடை விதித்து விடுவார்களோ என எண்ணவும் தோன்றுகிறது. புளோரிடா மாகாணத்தில் இருக்கும் அத்தனை நீதியரசர்களும் ரிப்பப்ளிக்கன் கட்சி பதவியில் இருந்த காலத்தில் நியமிக்கப்பட்டவர்களாவர். அதைப் போலவே தேசிய நீதியரசர்கள் ஒன்பது பேரில் ஐந்து பேர் அதே கட்சியினால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். இந்தத் தேர்தல் தொடர்பாக தேசிய உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அத்தனை வழக்குகளிலும் நான்கு நீதியரசர்கள் கோர் அவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் ஐந்து பேர் புஷ் அவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் தீர்ப்பு வழங்கி வந்துள்ளதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. கடைசியாக வழங்கப்பட்ட பெரும்பான்மைத் தீர்ப்பிற்கு எதிராகச் சிறுபான்மைத் தீர்ப்பை வழங்கிய நீதியரசர்களில் ஒருவரான ஜோன் போல் ஸ்வேன், “ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர் யார் எனத் திட்டவட்டமாக ஒருவராலும் கூறமுடியாது. ஆனால் தோல்வியடைந்தது யார் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூற முடியும். அப்படித் தோல்வியடைந்தது நீதிபதிகள் பாரபட்சமில்லாமல் செயற்பட்டு நீதி வழங்குவார்கள் என எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கை,” என அவரது தீர்ப்பில் தமது கைப்பட எழுதியுள்ளார்.

புளோரிடா மாகாணத்தில் தற்சமயம் பதவியில் இருக்கும் அரசாங்கமும் கோர் அவர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. புளோரிடா மாகாணத்து அரசாங்கம் ரிப்பப்ளிக்கன் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது மாத்திரமல்ல, இப்பொழுது ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்களின் சகோதரர் தான் அந்த மாகாணத்தின் கவர்னராகவும் இருக்கின்றார். அதனால் அந்த மாகாணத்தின் “சூரியக் கதிர்” சட்டத்தையும் மாற்றிவிடுவார்களோ எனவும் மக்கள் பயப்படுகின்றனர். ஆனால், என்றைக்கோ ஒரு நாள் புளோரிடா வாக்குகள் திரும்ப எண்ணப்படுவது நிச்சயம். அப்பொழுது அல் கோர் அவர்களுக்கே அதிக வாக்குகள் கிடைத்துள்ளதாகக் காணப்பட்டால் புஷ்

அவர்களின் நிலை எப்படி இருக்கும் என எண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

கூடமான முறையில் தந்திரத்தைப் பாவித்து ஜனாதிபதிப் பதவியைக்கைப்பற்றிய அவரையல்லவாதிருக்க சரித்திரம் அவரை நிந்திக்கும் நிலை ஒன்று ஏற்படும். அதனால், அமெரிக்க நீதிப்பிரிவாலமும், அமெரிக்க ஜனநாயகமும் தலைகுனிய வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும்.

அமெரிக்க நாட்டின் 43வது ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றிருக்கும் ஜோர்ஜ் புஷ் 41வது ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்களுடைய மகன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். இதனைப் போல் தகப்பனும் மகனும் ஜனாதிபதியாக இருந்த நிகழ்வு முன்பும் ஒரு முறை நடைபெற்றுள்ளது. அமெரிக்காவின் 2வது ஜனாதிபதியாக இருந்தவர் ஜோன் அடம்ஸ். அவருடைய மகனான ஜோன் குயின்ஸி அடம்ஸ் அமெரிக்காவின் 6வது ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்.

அடுத்த விடயம் என்னவெனில் இவரும் மிக மிகக் குறைவான பெரும்பான்மையுடன் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவாகி, அடுத்து நடைபெற்ற தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவினார். அவரைப் போலவே அமெரிக்கச் சரித்திரத்தில் வேறு இரண்டு பேர் மிகக் குறைவான பெரும்பான்மையுடன் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். அவர்களும் இவரைப் போலவே இரண்டாவது தேர்தலில் தோல்வியடைந்துள்ளனர். புஷ் அவர்களுக்கும் அப்படித்தான் நடக்கும் எனக் கூற முடியாவிட்டாலும், அப்படி நடப்பதற்கு சில அறிகுறிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. மேலும் புஷ் அவர்கள் மாகாண வாக்குகளில் வெற்றி பெற்றாலும், பொதுஜன வாக்களிப்பில் தோல்வியடைந்த ஜனாதிபதி என சரித்திரத்தில் என்னென்றும் இருக்கப் போவதை ஒருவராலும் மாற்ற இயலாது. 1888ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இப்படி நடைபெற்றது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

அமெரிக்காவில் தொடர்ச்சியாக பல வழக்குகள் தேசிய உயர் நீதிமன்றத்தில் நடக்கப் போகின்றன. பல பிரபல சட்டத் தரணிகளுக்கு மிகப் பெரிய யோகம் அடிக்கப் போகின்றது. அத்துடன், இந்தத் தேர்தலின் முக்கியத்துவம் என்னவெனில், வருங்காலத்தில் அரசியல் விஞ்ஞான பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும், சட்டப் படிப்பை மேற்கொள்பவர்களுக்கும் இந்தத் தேர்தல் ஒரு முக்கிய பாடமாக இருக்கப் போகின்றது என்பதே.

“தமிழர் தகவல்” இதழின் பத்தாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலரில் இக் கட்டுரையை எழுதுகின்ற வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்ததையிட்டு பெரும் மகிழ்வடைகின்றேன். 20ம் நூற்றாண்டை கடந்து 21ம் நூற்றாண்டில் பிரவேசித்துள்ள இவ்வேளையில் கனடிய தேசிய நீரோட்டத்திலேயோ அல்லது உலக தேசிய மட்டத்திலேயோ எமது தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பு விளையாட்டுத் துறையில் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. கடந்த கால் நூற்றாண்டு சகாப்தத்தில் ஈழத் தமிழர்கள் கனடிய தேசத்தில் தமது முத்திரையைப் படிப்படியாக பதித்து வந்துள்ளனர். இதில் 1985ம் ஆண்டுக்குப் பிந்திய காலகட்டம் மிக முக்கியமானதாக அமைந்துள்ளது என்பதை நாம் நன்கறிவோம். இக் காலகட்டத்தில் கனடாவில் பெரும்பாலான ஈழத் தமிழர்கள் தமது வாழ்க்கையையும் தமது சமூகத்தை நிலைப்படுத்தும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். அதில் பல துறைகளில் வெற்றியும் முன்னேற்றமும் கண்டுள்ளனர்.

விளையாட்டுத் துறை சமுதாய வாழ்வில் பெரும் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்த வல்லது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் விளையாட்டு (Sports) எமது

விளையாட்டு

பலவிதமான விளையாட்டு துறைகள் மூலம் ஒரு மனிதன் தனக்குள் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம், சிந்தனாசக்தி என்பவற்றை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். இவ்வகையான கட்டுக்கோப்பையும் ஒழுக்கத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் மிகவும் சுலபமாக மற்றவர்களிலும் பார்க்க நோய் நொடிகளிலும் இருந்து விடுவித்து கொள்ள முடிகின்றது. ஆகவே சமூகத்தில் ஏதாவது விளையாட்டு மூலம் ஒரு மனிதன் தன்னை செப்பனிட்டுக் கொள்வதன் மூலம் தன்னை சூழ்நீருக்கும் சமுதாயத்திற்கும் அதனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் புகழையும் பெருமையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றான்.

மற்றைய சமுதாயங்களை நோக்கும் போது 40 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் தம்மை பலவிதமான விளையாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர். இங்கு கனடாவில் உள்ள அல்லது வெளியக பல விளையாட்டுகள் உள்ளன. உதாரணமாக நீச்சல், ஓட்டம், வேக நடை, சதுரங்கம் எனப் பலவகைப்பட்ட விளையாட்டுகள் உள்ளன. Team Sports என எடுத்துக்

பெறுவதில்லை. இதுவே எமது உயிருக்கு எதிரியாக விளைகின்றது.

மற்றைய சமூகத்தை எடுக்கும் போது பிற்பகல் 6 மணிக்கு பின்பு நன்றாக சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு பின்பே விளையாடவோ அல்லது தேகாப்பியாசமோ செய்ய சென்று விடுகின்றார்கள். இதை ஒவ்வொரு நாளும் தொடர்ந்து செய்கின்றார்கள். ஆனால் எம்மவர்கள் விளையாட்டுகளில் தம்மை ஈடுபடுத்துவது குறைவு. அப்படி ஈடுபடுத்தினாலும் விளையாட்டு முடிந்தவுடன் நன்றாக சாப்பிட்டு விட்டு தூக்கத்திற்கு சென்று விடுகின்றார்கள். இதனாலேயே எம்மவரில் பலர் இருதய அடைப்பு, நீரிழிவு, சர்க்கரை வியாதி போன்றவற்றால் பாதிப்படைகின்றார்கள்.

முக்கியமாக கனடிய மண்ணில் உள்ள எமது சமுதாய அமைப்புகளோ அல்லது சங்கங்களோ இங்கு பல வசதிகள் இருந்தும் இதைப் பயன்படுத்தத் தவறி விடுகின்றார்கள். அல்லது போதிய விளக்கம் தரப்படாமல் உள்ளது. “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” ஆகவே எமது இளம் சமுதாயமும் முதிய சமுதாயமும் இதை இங்கு நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று விளையாட்டுத் துறையில் எம்மக்களின் பங்களிப்பு எப்படி இருக்கின்றது என்பதை இங்கு பார்ப்போம். கனடிய மண்ணில் எமது தமிழர் சமூகம் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய வகையில் இன்று சோனியா ஜெயசீலன் புகழ் பரப்பி வருகின்றார். இன்று கனடாவில் ரெனின் விளையாட்டில் பெண்கள் பிரிவில் முதலாவது தரத்தில் இருக்கின்றார். இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போல் மில்லேனியம் வருடத்தில் பல உலகப் புகழ் பெற்ற ரெனின்ஸ் வீராங்கனைகளை தோற்கடித்து முன்னேறி வருகின்றார். இன்று நமக்கு தாராள மனப்பான்மையுடன் எம் மக்களை வரவேற்கும் இப் புண்ணிய பூமியான கனடிய மண்ணின் புகழை இன்று ஒரு தமிழ் பெண்மணி எடுத்தியம்புகிறார் என்பது எமது முழு தமிழ் சமூகத்திற்கும் பெருமையாகும். உதை- பந்தாட்டத்தை எடுத்துக்

கொண்டால் இன்று United Tamils பல வெற்றிகளை Toronto மாநகரில் ஈட்டியிருக்கின்றார்கள். (மறுபக்கம்)

எஸ். கணேஷ்

வளமான வாழ்வுக்கு திடமான தேகாரோக்கியம்

இளைஞர்களின் புரிந்துணர்விற்கு ஒரு வடிவாக உள்ளது. இன்று பலவகைப்பட்ட விளையாட்டுத் துறைகளில் எமது தமிழ் வீரர்கள் தமது பிறந்தகத்தின் புகழையும் புகழ்நகத்தின் புகழையும் எடுத்தியம்பி வருகின்றார்கள்.

விளையாட்டுத் துறையில் ஒரு காலமும் ஒரு வயதெல்லை என்று இல்லை. எந்த வயதிராலும் பல வித்தியாசமான விளையாட்டுத் துறைகளில் தமது திறமையை காட்ட முடியும். இன்று எமது சமுதாயத்தில் நோய்களின் தொல்லை, உளரீதியான, உடல் ரீதியான பிரச்சனைகள், குடும்ப பிரிவினைகள், தற்கொலைகள், பாலியல் குறைபாடுகள், போதை வஸ்து பாவிப்புகள் போன்ற பல பிரச்சனைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நொடிப் பொழுதில் களைந்து எடுக்கும் சர்வ வல்லமை விளையாட்டுத் துறையிடம் இருக்கின்றது. இதை நாம் பயன்படுத்துவதில்லை; அல்லது பயன்படுத்தத் தவறி வருகின்றோம்.

எந்தவொரு விளையாட்டுகளில் பங்குபற்றுவதன் மூலமோ அல்லது நேரத்தியான தேகாப்பியாசம் மூலமோ பல பிரச்சனைகளை தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

கொண்டால் உதைபந்தாட்டம், கிரிக்கட், கர்ப்பந்தாட்டம் ஆகிய பல துறைகளில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் எமது சமூகத்தில் இருந்து மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே எம்மவர்கள் இவற்றில் பங்கு கொள்கின்றார்கள். எமது இளைய சமுதாயம் கணிசமான அளவில் பங்குபெற்றிருந்தும் எமது முதிய சமுதாயம் இவற்றில் இருந்து பங்கு பெற தவறி விடுகின்றது.

எமது நாட்டில் பல வழிகளில் நாம் உட்கொள்ளும் உணவு வியர்வையாக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கு நாம் நிறைய உணவு உட்கொள்கின்றோம். ஆனால் வியர்வை ஆக்கப்படுவதில்லை. இதனாலேயே இங்கு எம்மவர்கள் பல நோய் நொடிக் கு ஆளாகின்றார்கள். முக்கியமாக எமது உணவில் மாப்பொருள், கொழுப்பு ஆகியவை அதிகமாக காணப்படுகின்றது. எம்மவர்களில் பலர் பகலில் மணித்தியாலக் கணக்கில் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்துவிட்டு இரவு நேரங்களில் வயிறு முட்ட சோறு சாப்பிட்டு விட்டு நித்திரைக்குச் சென்று விடுகின்றார்கள். எந்த விதமான தேகப் பயிற்சியோ அல்லது எந்த விதமான விளையாட்டுகளிலும் பங்கு

வலுவான குடும்ப உறவுக்கு....

நாகா ராமலிங்கம்

நடந்து முடிந்த வருடத்தில் ரொறன்ரோ குடும்ப சேவை சங்கத்தினரின் தமிழர் நலப் பிரிவு மூன்று முக்கிய செயற் திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்துவதில்

தம்மை இணைத்துக் கொண்டது.

இதில் முதலாவது, “கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும் சமூகம்: தமிழர்கள் முகம் கொடுக்கும் உள நல பிரச்சனைகளும் அவர்களுக்குத் தேவையான உளநல தேவைகளும்” என்ற தலைப்பைக் கொண்ட ஒரு ஆய்வுத் திட்டமாகும். இரண்டு வருடங்களுக்குத் தொடராக நடத்தப்படும் இந்த ஆய்வில் தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த நாட்டில் முகம்கொடுக்க நேரிட்ட விளைவுகளும் அவற்றின் மனத் தாக்கங்கள் பற்றியும், பின்னர் புகுந்த புதிய நாட்டில் எதிர்கொள்ள நேரிடும் மாறுபட்ட பிரச்சனைகள், அவற்றின் தாக்கங்கள் பற்றியும் இவற்றின் மொத்தப் பெறுபேறான மனச் சஞ்சலம், மன அழுத்தம், விரக்தி, தற்கொலை முயற்சிக்குத் தள்ளப்படும் நிலை ஆகியன பற்றியும் மிக விரிவான முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட இருக்கின்றது.

சென்ற வருடமும் அதற்கு முந்திய வருடமும் ரொறன்ரோவில் நடந்த தற்கொலை, பிள்ளைக் கொலை ஆகியவற்றின் பின்னர் எமது சமூகத்தில் பலரும் இது பற்றி மிக கவலை கொண்டிருந்தது யாவரும் அறிந்ததே. இச் சம்பவங்களின் பின்னர் குடும்ப சேவை சங்கத்தின் தமிழ்ப் பிரிவு ரொறன்ரோவில் உள்ள பிரபல உளநல நிலையத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் Morton Beiser அவர்களை அணுகி பேசியதன் விளைவாகவே இத் திட்டம் உருவானது. குடும்ப சேவை சங்கமும் Centre for Addiction + Mental Health என அழைக்கப்படும் இந்த உளநல நிலையமும் இணைந்து செயற்படுத்தும் இந்தத் திட்டத்திற்கு கனடா வைத்திய ஆய்வு சபை (MRC - Medical Research Council) அனுசரணை வழங்குகின்றது. இத் திட்டத்தின் முடிவில் பெறப்படும் ஆய்வு அறிக்கையை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு சில நன்மை பயக்கும் உளநல சேவைகள் எம்மவருக்கு உருவாக்கப்படலாம் என நம்பலாம்.

மற்றுமொரு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய

நிகழ்வு ஒரு CD தட்டு வெளியிடப்பட்டதாகும். “முன்பின் தெரியாதவர்கள் நாங்களாகும் போது” (Stranger becoming us) என்ற தலைப்பைக் கொண்ட இந்தக் குறுந்தட்டில், இந் நாட்டிற்கு புதிதாக குடிவந்தவர்களின் பிள்ளைகள் பலரின் நேர்காணல் அடங்கியுள்ளன. பற்பல நாட்டில் இருந்து வந்த 14 - 18 வயதுக்கிடையிலான பிள்ளைகளை நேர்காணல் செய்து, அவர்கள் தமது நாட்டில் பட்ட அனுபவங்கள்பற்றியும் இங்கு கனடாவில் அவர்கள் சந்திக்க நேர்ந்த நல்ல அனுபவங்கள் அல்லது எதிர்மாறாக மனம் பாதிக்கக்கூடிய அனுபவங்கள் பலவற்றைப் பற்றியும் மிக வெளிப்படையாக உரையாடியவற்றை பதிவு செய்துள்ளார்கள். Dr. Morton Beiser, குடும்ப சேவை சங்கம் ஆகியவற்றின் முனைப்பில் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த CD க்கள் 2ம் வகுப்பு முதல் 6ம் வகுப்பு வரை உள்ள வகுப்புகளுக்கு விநியோகிக்கப்படும். இதன் மூலம் பெரும்பான்மையின மக்கள், அவர்களது பிள்ளைகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்களுக்கு புது குடிவரவாளர்கள் அவர்களது பிள்ளைகள் பற்றிய அறிவு, புரிந்துணர்வு ஆகியவை வளர்ச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மேலும் இதன் மூலம் பிள்ளைகள் மட்டுமன்றிச் சமூக மட்டத்தில் பெற்றோரும் குடிவரவாளர்கள் பற்றிய சரியான, பாரபட்சமற்ற அபிப்பிராயங்களைப் பெற வழிகோலுகிறது. இது நாம் வாழும் இந் நாட்டின் எதிர்கால கவிச்சத்திற்கு ஏதுவான நன்மை பயக்கக்கூடிய விடயமாகும்.

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆனாலும் தேசிய அளவில் இதுவரை முன்னேற்றம் காணப்படாமல் உள்ளது என்பது உண்மை. கிரிக்கட் ஆட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எமது தமிழ் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு Toronto, Montreal ஆகிய நகரங்களில் மிகவும் உயர்வாகவே காணப்படுகின்றது. சென்ற வருடம் கனடிய தேசிய அணிக்கு மூன்று தமிழ் வீரர்களை செஞ்சூரியன் தமிழர் சமூகம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருந்தது. மலேசியாவில் நடைபெற்ற கொமன்வெல்த் நாடுகளுக்கிடையேயான போட்டிகளில் கனடிய நாட்டு அணிக்கு இவர்கள் மூவரும் விளையாடியுள்ளனர்.

மற்றும் கோல்வ் விளையாட்டில் கஜன் சிவபாலன் தனது சிறுவயதிலேயே தனது திறமைகளைக் காட்டி வருகின்றார். அத்துடன் மொன்றியால் நகரை சேர்ந்த ஜெயகரன் திருச்செல்வன் மெய்வல்லுனர் துறை போட்டிகளில் தனது சாதனைகளை நிலை நிறுத்தி வருகின்றார். இது மட்டுமல்லாமல் பிறந்தகத்தில் எமது தமிழ் வீரன் முத்தையா முரளிதரன் கிரிக்கட் விளையாட்டில் பல சாதனைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றார். அண்மையில் ஒரு நாள் சர்வதேச கிரிக்கெட் சுற்றுப் போட்டியில் எமது தமிழ் வீரன் முரளி உலக சாதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

இவற்றையெல்லாம் நோக்கும் போது புதிய நூற்றாண்டில் வளமான, ஒரு புகழ்பெற்ற, தேச ஆரோக்கியமான தமிழ் சமுதாயத்தை வளர்ப்பதற்கு விளையாட்டுத் துறை மிகவும் அவசியம் மட்டுமல்லாமல் எமது சமுதாய புகழை எடுத்தியம்ப ஒரு பெரிய ஊடகம் என்றே கருத வேண்டும்.

தமிழ் மாணவ மாணவிகள் உட்பட பல நாட்டுப்பிள்ளைகள் விசேடமாக சோமாலியா, யூகோஸ்லாவியா, கறுப்பினத்தவர், ஸ்பானியர் இதில் கலந்து கொண்டனர். தமிழ் மாணவர் எமது நாட்டுப் போர் நிலைமை பற்றியும், அதன் தாக்கங்கள் பற்றியும் பேசியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றாவதாக, குடும்ப உறவுகள், பெண்களைத் துன்புறுத்துதல் சம்பந்தமாக ஒரு சில வருடங்களாக அடையாளம் காணப்பட்ட ஒரு முக்கிய தேவை இவ் வருடம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுள்ளது.

யுனைட்ட வே (United Way) ஸ்தாபனத்தின் அனுசரணையுடன் ஒரு தமிழ் பெண் சேவையாளர் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளார். துன்புறுத்தல் மட்டுமன்றி பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் 'நலன் பேணுதல், ஒத்தாசை வழங்குதல் ஆகியனவும் கவனிக்கப்படும்.

இந்தச் சேவையை எமது சமூகம் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தி வலுவான குடும்ப உறவுகளைக் கட்டியெழுப்ப முயற்சி செய்வார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

ரொறன்ரோ குடும்ப சேவை சங்கத்தினரின் தமிழ் அலகில் பல தொண்டர்கள் ஆலோசகர்களாக கடமை புரிகிறார்கள். பழமையும் குடும்ப சேவையில் திறனும் அனுபவமும் கொண்ட இந்த சங்கம் கடந்த ஏழு வருடங்களாக தமிழர் மத்தியில் பல பயனுள்ள சேவைகளை இத் தொண்டர்களின் மூலம் அமுல்படுத்தி வருகிறார்கள்.

பத்தாண்டுகள் என்பதில் பத்தென்பது எண்ணல்ல!

ஒரு வழிப்போக்கன் தான் செல்ல வேண்டிய இடம் சரிதானா என்பதை செல்லும் பாதைகளில் தான் சந்திக்கும் கிராமங்கள், வளைவுகள், மலைகள், மரங்கள் எனச் சில குறிப்புகளை வைத்து தன் பாதை சரிதான் என்பதை நிச்சயம் செய்து கொள்வான்.

ஒரு இலக்கியவாதி, ஒரு கலைஞன், ஒரு கவிஞன், சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் ஒரு படைப்பாளி தான் சென்றடைய வேண்டிய இடம் சரிதானா என்பதை, தன் கலைப் பயணத்தில் தான் சந்திப்பவர்களையும், அவர்கள் தரும் உற்சாகத்தையும், கௌரவத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொண்டே தன் பாதை சரி என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வான்.

இந்த வகையில் தங்கள் பயணத்தில் தமிழர் தகவலைப் போன்ற தரமான தகவல்களைச் சந்தித்திருந்தால், தங்கள் பாதைக்குரிய தகவல்கள் சரியாகவே இருக்கின்றன என நிச்சயம் நம்பலாம். இந்த நம்பிக்கையில் தான் எம் போன்றவர்களது பயணங்கள் தொடர்கின்றன.

'தமிழர் தகவல்' கடந்து வந்த பத்து ஆண்டுகள் என்பதில், பத்தென்பது எண்ணல்ல. ஒரு தாய் தன் பிள்ளை வளர்ந்துவிட்டான் என்று பூரிப்பது எப்படி வயதின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்காது பிள்ளையின் அறிவுக்கான வளர்ச்சிக்கான கணக்காக அமைகிறதோ, அதேபோன்று தான் 'தமிழர் தகவல்தும்' இந்தப் பத்தாண்டுக் கணக்கு அமைகிறது.

ஒரு 'தமிழர் தகவல்' இன் உள்ளடக்கத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால், இப்படிச் சொல்லலாம்: ஒரு புக மாட்டில் இத்தனை படி பால் கறக்கும் என்பதை ஒரு மாட்டுப் பண்ணைக்காரனால் உடன் சொல்லிவிட முடியும்.

ஒரு பெருமரத்தில் எத்தனை பலகைகள் அறுக்கலாம் என்பதை அந்த மரத் தொழிலாளியால் நறுக்கென்று சொல்லி விட முடியும்.

ஒரு கொத்து அரிசியில் எத்தனை பேர் உண்ணலாம் என்பதை ஒரு சமையல்காரரால் சரியாகச் சொல்லி விட முடியும்.

இங்கே பத்து ஆண்டுகள் நிறைவு செய்த 'தமிழர் தகவல்' இல் ஒரு இதழை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் பொதிந்துள்ள விடயங்களை வைத்தே பத்துப் பத்திரிகைகள் செய்து விட முடியும் என ஒரு பத்திரிகையாளனால் அடித்துச் சொல்லிவிட முடியும். அந்த அளவிற்கு ஒவ்வொரு இதழும் விரிந்து கிடக்கின்றது.

இப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரை எவர் அழைத்தாலும், 'திரு' என்னும் கௌரவத்துடன் அழைக்க வேண்டும் என்பது தமிழனையின் விருப்பமாகிவிட்டது. அதனால் அவரது பெயரும் 'திருவாக' திரு திருச்செல்வமாக அமைந்துவிட்டது. பத்தாண்டு நிறைவில் 'தமிழர் தகவல்' மக்களுக்கு வேண்டிய அறிவுச் செல்வங்களைத் தொடர்ந்து வழங்க 'வெற்றிமணி' வாழ்த்துகிறது.

மு.க.ச.சிவகுமாரன்
ஆசிரியர் - 'வெற்றிமணி'
ஜேர்மனி

தொழில்நுட்பத்துக்கேற்ப மொழியியல் மாறவேண்டும்

(20ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) ஒன்று கலக்க முடியாத நிலையிற் தான் மொழிகள் தோன்றின. அதாவது இனங்களின் முடிய (Closed) சூழலிற் தான் மொழிகள் தோன்றின. இச் சூழலில் உச்சரிப்புகளும் அந்தந்த இனங்களுக்குரியவை என்ற நிலை ஏற்பட்டதென்றே கூற வேண்டும். ஆனால் காலவரையில் தொடர்பு சாதனங்களின் அதிகரிப்புடன் வெவ்வேறு மொழி பேசும் இனங்கள் கலக்கும் நிலை ஏற்பட புதுப்புது உச்சரிப்புகளும் சொற்களும் தமிழில் புகுந்தன. இவற்றை அப்படியே உச்சரிப்பதற்கான எழுத்துகள் இல்லாமையாலும், புது ஒலிப்புகளுக்கான எழுத்துகளை அறிமுகம் செய்தால் தமிழின் புனிதம் கெட்டுவிடும் என்று அன்று தமிழுக்கு இலக்கணம் கூறிய தொல்காப்பியர் போன்றவர்கள் வேற்று மொழியிலிருந்து வரும் சொற்களை அதாவது திசைச் சொற்களை தமிழ்மயமாக்குவதற்கான சூத்திரங்களை இலக்கண நூல்களிற் சேர்த்தார்கள். இதன் படி ஆட்பெயர்களை (Proper Noun) உச்சரித்தால் அவை, பெயரை உடையவர் இனங்களை முடியாத அளவிற்கு மாற்றமடைவதையும், அத்துடன் பரிசீலிக்கான உச்சரிப்புகளை பெறுவதையும் நாம் அறிவோம். உதாரணமாக தாயகத்தில் ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் தொழிற்பட்ட அலுவலக மொழித் திணைக்களத்தார் வேற்று மொழிப் பெயர்கள் சிலவற்றை தமிழ் பெயர்ப்புச் செய்தமை பரிசீலிப்புகுரியதாகும். சில பின்வருமாறு: புவியியல் பாடநூலின் ஆசிரியர் 'Dudly Stamp' இன் பெயரை 'இட்டலி தாம்பு' என்றும், பிரபல பெளதீக விஞ்ஞானி 'Einstein' இன் பெயரை 'அஞ்சுதன்' என்றும், 'Winston Churchill' இன் பெயரை 'உலிஞ்சுதன் சேர்ச்சில்' என்றும், 'George' என்னும் பெயரை 'சேர்ச்சு' என்றும் தமிழாக்கம் செய்தார்கள். அன்று ஹ.ஐ.ஸ எனும் எழுத்துகளை, கலாநிதி பொன்னையா அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய தமிழ் பெயர்ப்புக் குழுவின் தமிழின் புனிதங் கருதி, பயன்படுத்த மறுத்தனர். பின்னர் இத் திணைக்களத்தில் வேலை செய்த செ.வேலாயுதபிள்ளை இரத்தினம், முருகையன் போன்றோர் இவ்வெழுத்துகளைப் பயன்படுத்தி தமிழ்ப் பெயர்ப்புகளைச் செய்தனர். இன்று இவ்வெழுத்துகள் தேவையான இடங்களில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஹ.ஐ.ஸ ஆகிய எழுத்துகள் தமிழில் பாவனைக்கு வந்த பொழுதிலும், B.F.G ஆகியவற்றின் ஒலிப்புகள் எழுத்து பேச்சு வழக்கில் இருந்த பொழுதிலும் இவற்றிற்கான எழுத்துகள் இல்லையென்றே கூற வேண்டும். F இன் ஒலிப்பிறமாக 'ஃ' ஐ சிலர் பயன்படுத்திய பொழுதிலும், அது அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. சிங்களம் எழுத்து மொழிக்கு மிகப் பிந்திய மொழியாயிருந்தும் எழுத்து மொழியில் இல்லாத B,F,G போன்றவற்றிற்கான எழுத்துகள் அதில் உள்ளன. அந்த வகையில் சிங்களம் எம் மொழியிலும் சிறந்ததென்றே கூற வேண்டும்.

Baba, Bala போன்ற பெயர்களை உச்சரிக்கின்றோம். ஆனால் உச்சரிப்பது போல் அவற்றைத் தமிழில் எழுத முடியாது. அவற்றை papa (Papa), pala (Pala) என்று தான் எழுதுகின்றோம். அதே போன்று Felix, Francis போன்ற பெயர்களை பீலிக்ஸ், பிரான்சிஸ் என்றுதான் எழுதுகின்றோம். அதே போன்று Ganesh, Ganga போன்ற பெயர்களை உச்சரிப்பது போல் எழுத முடியாத நிலை தான்.

B,F,G போன்றவற்றின் ஒலிப்புக்கான எழுத்துகளை உருவாக்குவதையிட்டு எழுத்துகளை முன்வைக்க விரும்புகின்றோம்.

ப+வ ஐ உச்சரித்துப்பாருங்கள். அது Ba போல் ஒலிக்கவில்லையா? ஆகவே 'ப' ஐயும் 'வ' ஐயும் இணைத்துப் பெற்ற 'பவ' எனும் கூட்டெழுத்தை 'Ba' இன் ஒலிப்பெழுத்தாகப் பயன்படுத்தலாமல்லவா? 'வ+ப' ஐ உச்சரித்துப் பாருங்கள். அது 'Fa' போல் ஒலிக்கவில்லையா? ஆகவே 'வ' ஐயும் 'ப' ஐயும் இணைத்துப் பெற்ற 'வப' எனும் கூட்டெழுத்தை 'Fa' இன் ஒலிப்பெழுத்தாகப் பயன்படுத்தலாமல்லவா? 'ஃ' என்ற ஆங்கில எழுத்தை 'ga' ஒலிப்புக்கான எழுத்தாக நாம் பயன்படுத்தலாம். இவ்வரியின் மற்றைய மெய்யெழுத்துகளையும், உயிர் மெய்யெழுத்துகளையும் முற்று, விசிறிகள், ஒற்றைக் கொம்பு, இரட்டைக் கொம்பு, அரவு போட்டுப் பெற முடியும்.

Ba, Fa ஆகியவற்றின் ஒலிப்புகளை பவ,வப ஆகிய கூட்டெழுத்துகளை முன்னரே இருக்கும் ப, வ ஆகிய தமிழ் எழுத்துகளிலிருந்து இணைத்துப் பெற்றதையிட்டு பண்டிதர்களும், தாய்வாதிகளும், பழைமைவாதிகளும் திருப்திப்படுவார்கள் என கருதுகின்றோம். பண்டிதத்தையும், தாய்வாதத்தையும், பழைமைவாதத்தையும் விட்டு, இக் காலத் தொழில்நுட்பத்திற்கேற்றவாறு எழுத்து மொழியியலையும், இலக்கணத்தையும் மாற்றியமைத்தல் எழுத்து மொழி வளம் பெற வழிவகுக்கும். இதை தமிழ் கற்பிப்போர்களும், கற்போர்களும் மனத்திலிருத்திக் கொள்ள வேண்டும். இத் திசையில் எழுத்து மொழி நடைபோட தன்னை வளம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் எம் மொழி தமிழகத்திலும், தாயகத்திலும், புலம்பெயர் எம்மத்தியிலும் வளம் பெறும் என்பது திண்ணம்.

Parental pressure

There are days that I feel that I cannot talk to my father. There are days that I am not sure I hear what he is telling me and there are days that I am not sure that he is hearing what I tell him. Many teenagers feel this confusion and frustration. Especially when they deal with their parents' expectations and desires for them. It is hard to say no to a dream that your parents have put so much into. To many people it seems like a little thing but to teenagers they feel like they are losing control of their life. What I am talking about is parental pressure to do something, as basic an excelling in your class to becoming a professional tennis player.

A friend of mine is considered a brilliant student and she studies hard for her marks. She enjoys going to school and especially enjoy subjects like history and computer science. However, when it came to applying to university, she decided to major in medical science. I asked her why? Her reply was that it was the field her parents wanted her to go to. They only offered to pay for her education if she went to medical school. I know a lot of cases are not as extreme as this but she ended up giving up her dreams for her parents' dream. The saddest thing is that she has to live with the choices that her parents are making and long after they are gone, she will still be living their wishes. She had tried to talk to her parents but they were not open to the talk. They felt that they knew what was best for their daughter and refused to hear what her wants and desire were.

It is true that parents know what is best for their children. They have been forced to make those decisions when teenagers were too young to make choices for themselves.

Sometime that trend continues even after the kids are grown and are capable of thinking for themselves. Parents, at those times, are so convinced that they know what is best for their own children and they refuse to listen to what their children tell them. Also many children are afraid of hurting their parents.

Teenagers love their parents and feel guilty about causing them any unnecessary pain. They feel like they are letting down their parents by not living up to their expectations. Teenagers use the excuse that it's their parents, they do know what's best for them or I can go back and do my dream after I complete my parents. Which is not always true. As time goes on it becomes harder and harder to return to your dream. At first all it involves is putting your dream on hold or a few years and doing what your parents want, for example attending law school. Then your dream gets put on hold again as you work to establish yourself in your career. After that come bills and mortgages to pay where it becomes riskier to return to your dream, because you would lose financial security. Then, as the old nursery rhyme goes, come marriage and children and making your children's lives financially secure.

In the process of living you forget your dreams or never seem to have enough time and money to make them a reality. Some man begin to resent their lives and the fact that they never had the opportunity to go after their dreams. They begin to wonder what ifs. A small minority become embittered and hate their parents. It may seem extreme when I write this but it is circumstances that has happened, is already happening and will happen to many.

The underlining problem for many is that there is no communication between the parents and children. Talking alone is not the answer, people have to be willing to open themselves up to listening to the other side, to hear and respect each other's point of view. Many times, people can reach a compromise. One such as, having a year to two years to follow your dream and if it doesn't work out, trying what your parents want. In the end you may enjoy doing what your parents choose for you, after all, who knows you better? However, I guarantee that you will feel more willing to try what your parents want and will be happier in your future if you are given an opportunity to follow your own dreams. There is one saying that I believe is true with all my heart and that is "If you want a dream bad enough and are willing to work hard for it, then nothing can stop you."

Manivillie Kanagasabapathy

Children are the foundations of our future society. North America prides itself on being a child-oriented place. There have been many laws passed to protect children in all possible ways. In spite of all the focus on Children's issues, the increase in the rate of child poverty is visible; the number of children dropping out of school before graduation is consequential. There are growing problems of drug and alcohol abuse among youth; the incidents of violent behavior in and out of school are growing at a frightening rate. The problems of children are increasing rapidly and craving for concern. What is happening in the lives of our children?

Parents like to think that children are immune to the stressful complexities and trouble of the rapidly changing adult world. They see childhood as a carefree, irresponsible time with no financial worries, pressures from society or work related problems. Most of the time, adults who consider themselves as child advocates don't understand a child's perceptions. They don't believe that a child's concerns matter much and believe that children are largely unaware of what's happening politically and economically. The truth is that children are actually effective problem solvers and decision makers when given the opportunity to be listened to and guided in a non-threatening counseling atmosphere.

Normal child development involves a series of cognitive, physical, emotional and social change. All the children at some point experience difficulty adjusting to the changes and the accompanying stress or conflicts can lead to learning or behavioral problems. Normal child development tasks include achieving independence, learning to relate to peers, developing self confidence, coping with an ever-changing body, forming basic values and mastering new ways of thinking. Factors in a child's life require them to adapt to changes in home or school, family problems and major illnesses. Add all the stresses of a rapidly changing society, which even most of us adults find difficult to understand, to normal developmental concerns and the child's world does not look so tempting.

According to professional psychologists, children need warm, loving and stable home environments to grow and develop in a healthy way. Years ago, in our parents' and grandparents' time, people lived in large, stable extended families. Therefore, many adults were around when a child needed to talk or needed to feel special to someone. Decisions about social activities, careers and marriage were relatively simple as the choices were restricted and the expectations were clear. Although restrictions on such issues were not a good idea, in some ways it made their lives easier. Today grandparents live away. Relatives seldom live nearby, as they are busy pursuing their individual interests and careers. Fathers work long hours to provide financial security for their families and mothers also work to help support the family or for other reasons. With the rate of occurrence of divorce remaining relatively high over the years, single parents are assuming the roles of both the father and mother more frequently which doubles the burden on the parent leaving little or no time free for children. This leaves the children not able to find someone to listen or to provide the care and guidance they need though adults are present.

Children nowadays are continually confronted by a conflict-ridden society. The media reports the high costs of the basic needs of life - food, shelter, and clothing. Job markets keep changing rapidly and career planning is bounded by uncertainties about future demand for specific skills. Adults with jobs are discontented. Crime seems to be everywhere in our society and many neighborhoods are no longer safe for children or adults. The costs of vandalism at schools and other public/private properties are very high. We live in a world full of tension and stress that can strike us from anywhere at anytime.

Change can cause confusion and fear in a child; it can also be an exciting and a remarkable experience. Discoveries can be made in many areas of life. Children of today are forming values in a constantly and rapidly changing world. They get their ideas and thoughts from many different places. What is right or wrong seems to change daily or vary with the person.

What Causes our Children's Problems?

Angai Vimalanathan

According to the 'Hierarchy of Needs' proposed by Abraham Maslow, an American psychologist and philosopher, we all have certain basic needs that must be met in order for us to become "self-actualizing" and reach our potential in all areas of development. If our lower levels were not met, we would be unable to meet higher order of needs. Some of Maslow's ideas suggests possible reasons for why our children are experiencing learning and behavioral problems.

The first level of Maslow's hierarchy is comprised of physiological needs for food, shelter, water and warmth. We believe that children today are fed well and have adequate shelter and clothes. However, we must consider the amount of children who participate in breakfast programs at school because of the poor diet they get at home. Evidence supports the relationship between poor diet and academic/behavioral problems. Research shows that inadequate diet may contribute to mental problems in adolescents.

The second level is the need for safety. We say that our children are protected in all possible ways yet we see many children afraid for their physical safety in their own homes. Frustrated parents take out their frustrations on their children physically or psychologically. Some adults who do not hurt their children physically abuse them psychologically with damaging, hurtful words. Children are afraid not only of adults but also of their peers. Increasing crime rates make many neighborhoods unsafe to live in. In addition, the media portrays natural disasters and wars in other countries vividly. Therefore, can we really say that our children really feel safe and have little to fear in the society they live in?

Love and belonging is the third level of Maslow's Hierarchy of Needs. In this level we need to feel accepted as part of a group. We are social beings and want to feel part of a group in some way, a need fulfilled in children's cliques, gangs, clubs and in the family. When children do not get positive attention from adults or their peers, they think that no one likes them. Sometimes, children hide their feelings of rejection or make up for the rejection with antisocial behavior and the defense can affect their learning and relationships.

The fourth need in Maslow's hierarchy is self-esteem, that is, feeling good about oneself which children have the most trouble satisfying. Usually children are criticized, ordered, directed, commanded, demanded, ignored and put down by adults. When adults are put in the same situation they fight, rebel or leave the scene. But, such responses are not considered acceptable in children. Children should be respected as worthwhile individuals, capable of feeling, thinking, and behaving responsibly. They need to be treated with warmth and respect in order to encourage their learning behaviors. Cruel, thoughtless remarks should be avoided and positive interactions should be promoted in order to build self-respect and self-confidence in children.

The satisfactory completion of the needs in the first four levels of Maslow's hierarchy contributes to the achievement of the fifth need, which is self-actualization. According to Maslow, a self-actualized person is moving toward the fulfillment of his/her inherent potential. Fulfilling this need means that the child is not blocked by hunger, fear, lack of love or low self-esteem. The child can become all he or she can be.

When society fails to meet our children's needs, children begin to fail in school and in life, academically and behaviorally. Some children enjoy secure childhoods that prepare them to meet the challenges of our contemporaneous society. Children in today's world are expected to grow, mature and make critical decisions at a very young age. Adults are encouraged to investigate the increase in learning, behavioral and emotional problems, drinking and drug abuse; suicides; runaways; lack of commitment; and the various other problems faced by children and provide the necessary support to them in order to make our society a better place.

Parents should be held responsible for the actions of their children. There are many reasons why a child behaves bad. Out of the many existing reasons, the obvious ones are that they are influenced by the happenings of our society or other reasons could be that they watch too much violence on television. In my opinion, children behave in a bad manner due to the lack of attention from the parents. Parents are the only people in the world who has rights over their children. Parents should use these rights wisely, and tell their children what's right and what's wrong. When parents fail to give attention to their children, parents should be then held responsible for the actions of their children.

The Ontario government introduced a legislation that would permit victims of property crimes to sue the parents of young offenders for up to \$ 6,000 in civil court. The Parental Responsibility Act applies to children under the age of 18. According to the act, the parents of a child who causes property damage is liable for the action of the child, unless they can prove that: 1. the damage was not intentional, 2. that the parents had a reasonable supervision or 3. that the parents made efforts to prevent the damage(s) from happening. This legislation was introduced on the 15th of April, 2000.

"I think the realistic problem is that most of the kids who are involved in crime, their parents are poor... so that makes it a difficult process," quotes Attorney-General Jim Flaherty. Being born into a poor family, or a rich family does not matter. Children of poor parents have no excuse for damaging others property. As I have mentioned before the lack of attention from the parents to the children are the main cause why children turn out to be in a bad shape of controlling their future.

The number one reason, in my opinion for children committing crime is that children are not being carefully supervised by the parents. Parents do not supervise children while they are watching television, or most of the time do not even think about the environment that they are raising their children in. Parents think that if their children are watching cartoon, it must be a children's show. But nowadays, we have many adult type programs in cartoons. A reason why this is misunderstood is that the parents do not sit down with their children at least one day and watch a show with them, the main reason for this being that they lack the time to do so. Parents also intend to rent places which are a lot cheaper. This is another reason why we see children acting bad. An environment is a number one factor to consider when raising a child. We see many activities which are considered "bad" in areas of such where the rent is cheap. An example is the Regent Park area. The rent is cheap, there's a police station near by, but what do you see most of the time? Whenever I've been there to visit some of my friends, I see people of both sex and of various ages trading drugs. We don't only have activities such as drug trading, but we also see prostitutes on the streets. What kind of impact would this have on children? I know these things are bad, but what about those children who do not know what drugs are, who prostitutes are? They might consider this as something cool or something they want to be/do in the future. Is this right? Is this the type of future plan you have for your child? Parents think feeding their children, giving shelter and encouraging for education are the only aspects of growing a child. What most parents nowadays forget to do is advise their children. Children should be carefully supervised.

Who are we? Have you ever stopped and thought of that? If you ask me, I'm a Tamil Canadian. I've been here since my early childhood. I'm in Gr. 12 now and I love who I am. I'm proud to call myself Tamil. My parents were apart of me and will be a part of me in every step I take. I respect who I am, because my parents have taught me to. Many parents today, especially those of you "Tamil parents" are spoiling your children. In many cases I see parents say "We're in Canada, my child does not know Tamil, they don't like Tamil people." Do you think this is something to be proud of? I came here when I was small, when I grew up to be 8 or 9 my parents would make me feel bad for not knowing Tamil. I was then embarrassed, and their teasing urged me to learn Tamil. At first it was hard, but then I tried my best. Even now I'm not too good at Tamil and I agree I lack some skills in Tamil, but none of those discouraged me from learning. I watch Tamil movies, I listen to Tamil music and I respect other who are Tamil. People of other cultures respect their language, their culture,

Cont.. P41

Should parents be held responsible for the actions of their children?

Abitha Vimalanathan

Why should you Volunteer?

Volunteer: What does that word mean to you? To me it describes someone who is willing to spend their free time helping others, someone who will sacrifice a few hours to help build their community, someone willing to go the extra mile for the self-satisfaction of knowing they are making a difference. There are many needy and worthwhile organizations that are actively seeking volunteers. Volunteers are vital to many of these organizations that do not have the funds to hire paid staff and rely on the generous contribution of volunteers. Volunteers are dependable, determined, compassionate, committed individuals who see a need and try to address it. Volunteers spend countless hours, often unrecognized to serve their community. To acknowledge the tremendous contributions that volunteers make to our society, this year, 2001, has been designated the international year of volunteering.

Volunteerism is flourishing in Canada. According to a Canadian study released last year, more than 7.5 million Canadians, or one in three adults, has volunteered for a non-profit organization or charitable cause in 1998. The average Canadian volunteer contributes 149 hours per year and the sum total of all volunteer work in Canada was the equivalent of 578,000 full-time jobs. More significant is that the number of youth and young adults, 15 to 24, who are volunteering has doubled in the past ten years. Young people are volunteering now more than ever. Most adults and even some youth feel that young people cannot accomplish much on their own. However, millions of young people all over the country are proving that wrong, by volunteering their services and making tremendous changes by initiating volunteer projects.

Why should you volunteer? Well besides the satisfaction of doing something good, volunteering has many other benefits. Young people volunteer for a variety of reasons. Motivations include believing in a cause, wanting to learn new skills, hoping to meet new people and exploring and enhancing job possibilities. There are many others youths who volunteer as well. Volunteering is a great way to meet people. You never know you might just meet your next best friend or the person of your dreams at a volunteer job. Volunteering is a job. You get tons of experience, so note that down on your resume. Volunteering breaks the Catch 22 circle of no experience, no job, no job, no experience. It may even get you a job where you are volunteering. And most importantly the difference you make in someone else's life is an excellent reason to volunteer. Knowing that you have somehow in some small way contributed to making someone's life a bit more special is a great feeling to share.

But what can you actually do? Can you really make a difference? There are many activities and projects that you can do. Community organizations need all types of volunteers with all kinds of skills and interests. The great thing about volunteering is that you can basically choose what kind of job you want to do. Everything is available, from clerical, computer, mentoring children, playing with children, doing special events like BBQ's or sporting events, canvassing or reception. These are just a few of the kinds of positions that are out there. Basically, there is a volunteer position out there that suits everyone's interests.

Now, I've made you feel this great desire to volunteer for a worthwhile cause, you must want to know where can you get started. The simplest way is to call the Volunteer Centre in your area. They have volunteer positions that are available in many locations. Another way is to call various non-profit agencies near by. Agencies like the Red Cross, Heart and Stroke Foundation, Cancer Society, Kidney Foundation, Lung Association, AIDS Walk, Kids Help Phone, Youth Assisting Youth and many other worthy organizations are constantly looking for energetic young volunteers. Hospitals are another major source of volunteer jobs. Volunteer positions are out there, it's up to you to go out and find them.

Get started now and continue to volunteer in the future. Together we can make a difference and make an impact on this world. You will be giving back to your community and contributing to our society as a whole. It only takes a little of your time to help others and it will make a world of difference to them. You will make a significant difference in someone else's life. **VOLUNTEER!**

For more information on how you can become a volunteer contact the Volunteer Centre of Metropolitan Toronto - www.volunteerontario.on.ca.

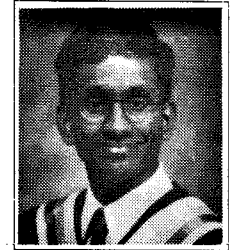
Harini Sivalingam

"We are what we repeatedly do. Excellence then is not an act but a habit", says the great Greek philosopher Aristotle. For us, the Tamil youths of today, excellence should not only be the focus, but the life breath. It is said "conformity breeds mediocrity". Today's world has enough mediocrities and the need is evident to go beyond this mediocrity and attain excellence. Achievement doesn't lie on the career path one chooses, but in excelling in the career, one has chosen and serving his community and country to the best of his abilities. The obstacles we may come across in the path of our achievements will be many. Especially, we the Tamil youths, being members of a more recent community in Canada may be faced with more hurdles than our counterparts. But let us keep in mind of the glorious days of tomorrow and keep marching towards our goal with courage and determination.

As Tamils, we are very proud to inherit an ancient culture, a unique language and a rich heritage. But is that enough? We are in a foreign land where we are a relatively new and unknown community to many. As a result, it is a great responsibility for the Tamil Youths of today to establish our prestigious image in this chosen land of ours. How are we going to achieve this? "Every great institution is a lengthened shadow of a single man", says the eminent thinker and essayist Ralph Waldo Emerson. A community is no exception to this rule, since it is only an organization of people with a similar ethnic background. The actions and behaviour of every person is reflected upon the community. We cannot change the world, but we can definitely change ourselves and make the world a better place to live. We should all endeavour to do our best and the best alone in whatever we do, whether it is education, sports or community service. Since we are all unique, we have different talents and skills; however, instead of imitating each other, we should develop our own God-given skills and talents that are inherent in us and bring out the best in us. Failing to do so will only result in lives not best lived to one's full capacity. It is individual excellence that leads to community excellence.

One thing, however, we need to keep in mind is not to be carried away by the praise and recognition we may receive for our accomplishments. It should only motivate us to overcome the challenges we encounter in our undertakings. Nevertheless, these accomplishments must be meaningful in the sense that we become better, loving and worthy children of our great community.

Tomorrow is for those who prepare for it today. This is truly the land of opportunities and the power to make or mark our lives is in our hands. It will be our misfortune if we do not avail the facilities provided to us. This great country Canada, which has sheltered us and given us everything we looked for, should be made proud of us by our deeds and contributions. Our community must seek to become a great asset to the nation. It is needless to say that our original motherland would thus be honoured. The onus lies on us, the youths. Yes, we will do it and make that difference.

Krish Parameswaran

Should parents be held responsible

their norms and their values. Why can't Tamil parents teach their children to do so? I guess I know why. Once moving to Canada, the parents have learned to disrespect the Tamil culture. If you don't value your culture, then you have no right to value others. You are Tamil, and be glad of whom you are, not who you want to be.

In Toronto, we had many disputes caused by Tamil youths. What is the real problem? Why do they have to behave the way they do, and earn a bad name for the Tamils as a whole? This is also the parents' fault in my opinion. Many youths (males) come to Canada from our native land a one to find a good job and sponsor the rest of the family. When they come here, they are influenced by the the Tamil society of Canada and follow their paths. What is the reason? In my opinion the main reason is because parents send their children here alone. Then, what about those who were born here? The reason for them to behave badly is because of their parents. Parents forget to tell their children what's right and what's wrong. In both cases the fault is on the parents.

The Parental Responsibility Act was not only brought up because of Tamil youths. There are other youths of other background who behave badly. But why should "we" be like them? The reason I chose to write an article on this topic is because Tamil parents should be held liable for the action of their children due to the fact that they do spoil their children. Each parent should tell their children that this is good and this is bad. If we want a better place to live in, it is only in the parent's hands to do so. I hope each one of you can make this possible.

4 ள்ளிவிபரப்படி கனடாவில் ஏறத்தாழ ஆண்டொன்றிற்கு நூற்றி ஐம்பதினாயிரம் வியாபாரத் தலங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. கூடுதலான கனடிய மக்கள் வியாபாரத்தையே அவர்களின் வேலைவாய்ப்பிற்காக நம்பியிருக்கின்றனர். இதனால் கனடிய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு சிறுபான்மை வியாபாரங்கள் இன்றியமையாதனவாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறான வியாபாரங்களின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் முக்கிய அங்கமாக அமைவது அவற்றின் திறமையான சந்தைப்படுத்தலில் தான் தங்கியுள்ளது.

சந்தைப்படுத்தல் என்றால் என்ன? அது ஏன் ஒரு வியாபார ஸ்தாபனத்திற்கு அவசியம்? இதை எவ்வாறு கனடிய தமிழ் வியாபாரத் தலங்கள் கையாளுகின்றன என்பதை ஒரு வர்த்தக மாணவி என்ற கண்ணோட்டத்தில் சில குறிப்புகள் கூற விரும்புகின்றேன்.

சந்தைப்படுத்தல் என்றால் என்ன? எனும் கேள்விக்கு பலர் கூறுகின்றார்கள் அது தானே விளம்பரப்படுத்தல் என்று. அது தவறு. விளம்பரப்படுத்தல் சந்தைப்படுத்தலின் ஒரு முக்கிய அம்சம், அவ்வளவுதான். சந்தைப்படுத்தலின் சரியான வரைவிலக்கணம் என்ன என்று பார்த்தோமானால் "ஒரு நுகர்வோனின் விருப்புகளையும், தேவைகளையும் அறிந்து அவ் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு தரமான பொருட்களையும், சேவைகளையும் வழங்குவதே" ஆகும்.

ஒரு வியாபாரத்தின் வெற்றியும் தோல்வியும் நுகர்வோரை திருப்திப்படுத்தும் திறமையில் தான் தங்கியுள்ளது. நுகர்வோரின் தேவையை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு வியாபாரம் செய்து வெற்றி கண்டவர்கள் மேலைத்தேய நாட்டினர் தான். அதிலும் ஐப்பானியர்கள், மேலைத்தேசத்தவர்களையும் விஞ்சி குறுகிய காலகட்டத்தில் பொருளாதாரத்தில் முன்னுக்கு வந்தவர்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் முன்னேறியதற்கு காரணம் அவர்களது திறமையான வியாபார நுட்பங்களும் சந்தைப்படுத்தலும் தான் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

வளர்ந்து வரும் கனடிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில், ஏறத்தாழ ஆயிரத்திற்கு அதிகமான தமிழ் வியாபார ஸ்தாபனங்கள் ரொறன்ரோ மாநகரத்தில் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் பலர் பல வெற்றிகளையும், பலர் சிறு தோல்விகளையும் சந்தித்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் அல்லது முன்னுக்கு வர முயற்சிக்கிறார்கள். இவற்றில் கூடுதலான வியாபாரங்கள் தமிழ் மக்களை மையமாகக் கொண்டு தான் அவர்களது பொருட்களையோ அல்லது சேவைகளையோ விற்பனை செய்கின்றனர். (பலசரக்கு கடையில் இருந்து பல் வைத்தியர் வரை). அனேகமாக எல்லோருமே விளம்பரத்தை தான் அவர்களின் சந்தைப்படுத்தலின் ஊடகமாக கையாளுகின்றனர். இதுவரை காலமும் எமது மக்களின் வியாபாரத் திறன்கள் ஓகோ எனப் போய்க் கொண்டிருந்தாலும், இனி வரப்போகின்ற, வளர்ந்து வருகின்ற தமிழ்ச் சமுதாயம் பயன் பெறக்கூடிய வகையில் நிலைக்குமா? என்பதே எனது ஆதங்கம்.

அங்ஙனம் இவ்வியாபாரம் பாரம்பரியமாக நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் வளர்ந்து வரும் அடுத்த தலைமுறையினரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் சில முன்னேற்றமான செயற்பாடுகளை கொண்டு வர வேண்டும். அதாவது ஒரு வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்கையில் அது எந்தவிதமான நுகர்வோனைச் சென்றடையப் போகிறது என அலசி ஆராந்தது அதற்கேற்றவாறு நவீன தொழில்நுட்பங்களுடன் சந்தைப்படுத்தினால் நிச்சயமாக இனி வரும் சந்ததியினரைக் கவரலாம். இதை ஆங்கிலத்தில் Market Targeting (Process by which an organization decides which market to serve) எனக் கூறுவார்கள். இவ் வழிமுறை ஒரு திறமையான சந்தைப்படுத்தலுக்கு முக்கிய அம்சமாகும். ஏனெனில் ஒரு வியாபாரத்திற்கு பெரும் மூலதனம் மக்களின் ஆதரவு தான். இவ் வியாபார தொழில்நுட்பத்தை சரிவர புரிந்து நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள், கனடா வாழ் குருக்கள்மார் தான் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

அடுத்த முக்கிய ஊடகம், நேரத் தவறாமை! எந்த ஒரு பொருளையோ, அல்லது சேவைகளையோ குறித்த இடத்தில் குறித்த தவணையில் ஒரு வாடிக்கையாளரின் தேவையை பூர்த்தி செய்வது ஒரு வியாபார ஸ்தாபனத்தின் தலையாய கடமையாகும். இதை கருத்தில் கொள்ளாமை ஒரு வியாபார பின்னடைவிற்கு பெரும் காரணியாக இருக்கின்றது. இதை நம்மவர்கள் கருத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும் ஏனெனில் ஒரு திறமையான சந்தைப்படுத்தலுக்கு நேரத்தவறாமை ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

வியாபாரத் துறையினர் இத்தகைய சில நுட்பங்களை கருத்தில் கொண்டு செயற்பட்டால் நம் வியாபார சமுதாயம் மேலும் முன்னேற்றமடைய வாய்ப்புகள் உண்டு. நுகர்வோரை திருப்திப்படுத்தினால் தான் வியாபாரம் முன்னேறும், வியாபாரம் முன்னேறினால் தான் சமூகம் முன்னுக்கு வரமுடியும்.

அமிதா செல்வநாயகம்

Everywhere in the media, youths are portrayed with many negative labels. Among these, the most recurring is the image connecting youths to violence. Even more concern arises because Tamil youths belong to the group that is associated with this label the most. Why is that?

More and more Tamil youths are frustrated and angered by the unfair stereotype that all Tamil adolescents belong to gangs. Just the other day, a group of Tamil boys from my school were standing in front of the bakery at lunchtime when a woman approaches them and tells them to separate because she thought they were in a gang. Then there was that disgusting cartoon in the Toronto Star this November which had an image of an ape and had the words Tamil gang printed above it. Just because there have been incidents in the past that involved Tamil gangs do not implicate that all Tamil youths are violent. In fact, there are so many Tamil youths that have brought positive things to this community. We have scholars, athletes, musicians, and volunteers who dedicate their lives to making a positive contribution to not only the Tamil community, but the community that we live in as a whole. In fact, it is clear to see if you just look around that Tamil youths are increasingly becoming more and more involved in the community.

There is only a very minute fraction of Tamils that truly belong to gangs. Yet that minute number should not be ignored. What we should do is question why there are gangs and what we can do to eliminate these gangs. I believe the key is in educating the youths and teaching them alternatives to violence. Yet here is a new light to this potential solution - the teachers are youths, too. We used this concept to establish The Violence Intervention Project (V.I.P.) back in 1997. This group, of which I am a core member, is presented by East Metro Youth Services and basically consists of a group of young people who have seen and experienced violence in our community and want to do something to stop it.

In the past, we have hired high-risk youths to work with the volunteers and prepare them to either get back into school or find a job. We are all trained in conflict resolution, anger management, peer mediation, and diversity. We then facilitate these skills to other youths at youth shelters, schools, and community centers. We have also hosted basketball games to bring youths together in a positive way. The volunteers also held a violence intervention panel consisting of a police officer, lawyer, and a social worker along with the youths in our community to discuss issues pertaining to youth and violence. The major event organized by the project was YPEACE DAY (youth promoting equity and change everywhere day) and it was declared by the mayor as an official anti-violence day for youths. We are planning to promote this day every year in an effort to educate youths about violence.

Throughout this day, we invite youths from different schools from all over the city to participate in the activities that the V.I.P. volunteers have organized. There are workshops and discussions that run throughout the day which the volunteers facilitate.

These workshops and discussions target issues concerning violence and youths and also train the youths in conflict resolution, anger management, and other skills. Speakers also come out and try to educate the youths and a variety show was held at the end of the day to promote multiculturalism as it is well known that many hate-based crimes have rooted from racism.

Last year was the first year we held YPEACE Day and we had over a hundred youths participated as well as over forty volunteers who organized the event. This year we are looking at more outreach and we have also collaborated with "Blue Print for Life," which is a group of Toronto-based hip-hop artists like Mystro, Ghetto Concept, Choclair, and the Rascals. These musicians host events to promote antiviolence through their music and encourage youths to do the same.

What I am trying to get at is that all of this was possible because of a few youths who wanted to make a difference and it is evident that we surely have. What is even more phenomenal is that almost all our volunteers are Tamil youths. There are many other organizations such as CANTYD, LOVE (Leave out violence), and other groups in schools and community centers that have been established to help youths deal with violence. So there are places that people can turn to for help - you just have to look in the right place.

New Light on Violence Intervention

Jeyaverny (Kanna) Velauthapillai

RIGHT PUBLICATION at the RIGHT TIME!

Thamilar Thagaval (Tamils' Information) was the right publication to appear at the right time for the benefit of the Tamil Community in Canada.

Augustin Jeyanathan

Ten years ago, 'Thamilar Thagaval' (Tamils' Information) appeared on the Toronto Scene. It was no doubt widely welcomed. Now, as we see it in historical perspective, it was the right publication to appear at the right time for the benefit of the Tamil Community in Canada. It was a time when Tamils' whether as refugees or as landed immigrants were arriving in hordes in Canada. And one of their greatest needs at that time was information. They wanted information in regard to immigration and settlement issues, on matters related to social assistance and health services etc. And the information they wanted had to be up to date, and delivered in their own language and idiom. And "Thamilar Thagaval" filled peoples needs admirably. The magazine was a success from the beginning. In quick time it became a publication that people looked forward to every month, a mine of information they treasured and kept in their homes. Today, ten years later "Thamilar Thagaval" continues to be popular because it has remained faithful to its original mission of furnishing information on matters of vital interest to the average Tamil Citizen.

Over the years, the courage of "Thamilar Thagaval" has extended to culture, social and religious events of significance. This has been in keeping with trends in the community, while partisan politics is slidwisely avoided, certain other issues notably those connected with education and the upbringing of children now receive wider comment. The journal also enlists the support and contribution. a pool of talented writers from the Community who help maintain high traditions of journalism in Tamil through the pages of "Thamilar Thagaval." The journal itself, with its attractive monthly cover, and profusely illustrated with photographs is truly a thing of beauty which is a joy forever.

The editor, Thiru Thiruchelvam who is a journalist of considerable experience knows very well that more than news and events, it is stories about people that sustains interest in a magazine. During the early years of "Thamilar Thagaval" he began a programme of 'recognizing' people of merit in the Community as an annual feature. As the magazine reaches its tenth year, this programme is one of its noteworthy feature. It has not merely enhanced the popularity of the magazine, but also encouraged several persons to reach high levels of excellence in fields such as Voluntarism, music, art, drama and also sports. The contribution "Thamilar Thagaval" has made to the overall development of the Community in this manner should not be missed.

On the Tenth Anniversary of "Thamilar Thagaval", the good wishes of the Tamil Community as well as those who are its friends and supporties from the City of Toronto and Montreal go to the dedicated men an women who have made this publication "A success story" of our time. May you continue to prosper in the next decade and beyond.

சரியான

வேளையில்

சரியான சஞ்சிகை

கம்பியூட்டர் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், நாளுக்கு நாள் ஏற்படும் மாற்றங்களும், அபிவிருத்திகளும் எண்ணிலடங்காதவை. வேலை வாய்ப்புகளைப் பொறுத்த மட்டில் கம்பியூட்டர் துறையானது ஓரளவு கவர்ச்சிகரமானதாகத் தோன்றினாலும், இத்துறையிலேற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் துரித மாற்றங்களும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் ஒரு பகுதியினருக்கு இத்துறையிலீடுபட வேண்டுமென்ற மேலதிக ஆர்வத்தையும், பிறிதொரு பகுதியினருக்குத் தயக்கத்தையும் (தொடர்ந்து படித்து update பண்ண வேண்டியிருப்பதனால்) தோற்றுவித்துள்ளது. கனடா, அமெரிக்கா போன்ற பல மேலைத்தேய நாடுகளில் கம்பியூட்டர் துறை சார்ந்த வல்லுனர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளிக்குமுகமாக இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இவ் வல்லுனர்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலையும் ஆரம்பித்துள்ளது.

கடந்த காலங்களில் சில குறிப்பிட்ட கம்பியூட்டர்நெறிகளைப் பயில்வதன் மூலம் இத்துறையில் ஒரு கணிசமான வேதனத்துடன் வேலை வாய்ப்பைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலையைப் பொறுத்த மட்டில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளினால் பயிற்சி

கம்பியூட்டர் நெறிகள்:

நெறிகளின் தொகையும் பன்மடங்காகப் பெருகிவிட்டன. இதனால் இத்துறையில் புதிதாகக் காலடி எடுத்து வைக்க விரும்புவர்களுக்கு எந்த வழியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கேள்விக்குறி எழுவது நியாயமானதே. பொதுவாக வெளிநாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், "Time is money" என்பது ஒரு தாரக மந்திரம். ஆகவே இத்தகைய பயிற்சி நெறிகள் தேவைக்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவேயன்றி, படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தினாலோ, அல்லது தராதரம் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினாலோ மேற்கொள்ளப்படுவது குறைவு என்றே கூறவேண்டும். எனவே, ஒருவருடைய தேவை, ஆர்வம், ஒதுக்கக்கூடிய நேரம், அதனாலேற்படக்கூடிய செலவுகள், அவருடைய வேலை அனுபவம், அடிப்படைக் கல்வித் தகைமைகள் போன்றவற்றை ஆராய்ந்து, அதற்குகந்த வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பயிற்சியைத் தேர்ந்தெடுப்பது விரும்பத்தக்கது. கம்பியூட்டர் துறைப் பயிற்சி நெறிகளை Hardware, Software என்ற இரு பெரும்பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்.

Hardware துறைப் பயிற்சி

இத்துறையில் கம்பியூட்டரின் உதிரிப் பாகங்களைப் பொருத்துவதன் மூலம் புதிய

கம்பியூட்டர்களை உருவாக்குதல் (Assembly), பழுது பார்த்தல் (Repair), பராமரித்தல் (Maintenance) போன்றவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. IBM, Dell, Computer city, Future Shop, Business Depot போன்ற இன்னும் பல பாரிய நிறுவனங்களும் புதிய கம்பியூட்டர் விற்பனைச் சந்தையில் போட்டி போடுவதனால், தனியொருவர் கம்பியூட்டர் விற்பனையை மட்டும், சுயதொழிலாக ஆரம்பிக்கத் தயங்கும் காலம்து! சாதாரணமாக ஒருவர் ஏறக்குறைய ஒரு மாதப் பயிற்சியுடன் முன்னர் குறிப்பிட்ட தொழில்நுட்பங்களில் (Skills) கணிசமான அளவு அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். கம்பியூட்டர் துறையில் எந்தவொரு பிரிவிலும் காலடி எடுத்து வைக்க விரும்புவர்களுக்கு இந்த Hardware பற்றிய அடிப்படை அறிவு இருப்பது விரும்பத்தக்கது. CompTIA என்னும் அமெரிக்க நிறுவனத்தினரால் நடத்தப்படும் A+ Technician என்னும் பரீட்சை Hardware துறையில் பிரபலம்மடைந்துள்ளது. இத்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் Future shop, Shaw cable போன்ற நிறுவனங்களில் Computer Technician மட்டத்தில், மணித்தியாலத்திற்கு ஏறக்குறைய \$15 மட்டில் பெறக்கூடிய

ஒரு கண்ணோட்டம்

தொழில்களை எதிர்பார்க்கலாம். இத்துறையைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களுக்கு Mechanical aptitude இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

Software துறைப் பயிற்சிகள்:

இன்று கம்பியூட்டர் துறையில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பொறுத்த மட்டிலும், வருமானத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், திறமைக்குச் சவாலாக விளங்கும் பிரச்சனைகளை உருவாக்குவதைப் பொறுத்த மட்டிலும் பிரபலம்மாக விளங்குபவை Software துறைப் பயிற்சிகளேயாகும். Software பயிற்சி நெறிகளை சாதாரணமாக நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:

1. Applications
2. Operating Systems
3. Programming
4. Database

இவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கவனிப்போம். Software இல் எந்தப் பிரிவிற்கு காலடி எடுத்து வைக்க விரும்புவர்களுக்கும் குறைந்தது 25 wpm typing speed இருப்பது விரும்பத்தக்கது.

Computer

Applications

MS-Word, Excel, Access, Power Point, AccPAC, Simply Accounting, AutoCAD, CoralDraw, Front Page, DreamWeaver, Photoshop போன்ற இன்னும் பல Software பயிற்சிகள் இப் பிரிவிலடங்கும். இவற்றைப் பயில்வது சுலபம். ஒவ்வொரு Application இலும் பயிற்சி பெறுவதற்கு சுமார் 2 கிழமைகள் போதுமானது. ஆனால் இவற்றில் சில பயிற்சிகளுக்கு அந்தந்தப் பாடங்கள் பற்றிய Theoretical Knowledge இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக AccPAC, Simply Accounting பற்றிய பயிற்சி எடுக்க விரும்புவர்களுக்கு Accounting பற்றிய அறிவும், AUTOCAD பயிற்சி பெற விரும்புவர்களுக்கு Engineering Drawing பற்றிய அறிவும் இருத்தல் வேண்டும். அவரவர்களுடைய திறமைகளைப் பொறுத்து, சாதாரணமாக நான்கு அல்லது ஐந்து மாத காலத்திற்கு இத்துறையில் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம் ஒரு Office job இற்குத் தங்களைத் தயார் செய்து, மணித்தியாலத்திற்கு ஏறக்குறைய \$12-16 வரை சம்பளமாகப் பெறும் வாய்ப்புகளூண்டு. இத்துறையில் Microsoft Office User Specialist (MOUS) என்னும் பரீட்சை பிரபலம்மடைந்துள்ளது.

2. Operating Systems

Application software பற்றியும், Hardware பற்றியும் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. Operating System ஆனது இவ்விரண்டுக்குமிடையே ஒரு interface ஆகத் தொழிற்படுகிறது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட Applications ஐ பொறுத்தமட்டில், ஒவ்வொருவருடைய தேவைகளைப் பொறுத்து, அதற்குகந்த Applications software ஐ பாவித்தாற் போதுமானது. ஆனால் Operating system ஐப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு கம்பியூட்டர் இயங்க வேண்டுமானால், ஏதாவதொரு Operating System install பண்ணியேயாக வேண்டும். இதனாலேயே இந்த Operating System சார்ந்த பயிற்சிகளுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்து வருகின்றது. இன்று MS-DOS Windows 95/98 Novel Netware, Microsoft Windows NT, Microsoft Windows 2000, UNIX, LINUX, Macintosh, OS/2 போன்ற இன்னும் பல Operating Systems

(மறுபக்கம்)

கலாநிதி த. வசந்தகுமார்

பாவனையிலுள்ளன. MS-DOS இல் ஆரம்பித்து, Windows 95/98, Windows NT/2000 எனத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த Operating System மூலம் ஆரம்பித்த வருவாய் தான் Microsoft என்னும் அமெரிக்க கம்பனியின் ஆரம்பகர்த்தாவாகிய Bill Gates என்பவரை உலகத்திலேயே முதலாவது பணக்காரனாக்கியது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சாதாரணமாக Windows 2000 போன்ற Operating System, Hardware என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய Diploma பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏறக்குறைய 5 மாதங்கள் வரை தேவைப்படலாம். இத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் அமெரிக்க நிறுவனங்களினால் Microsoft Certified System Engineer (MCSE), Certified Novel Engineer (CNE), Linux Certified Administrator போன்ற இன்னும் பல பரீட்சைகள் நடத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக Operating System களைப் பொறுத்தமட்டில் Novel Netware இன் பாவனை தற்போது குறைந்திருப்பதும், Microsoft Windows 2000, LINUX, UNIX இன் பாவனைகள் அதிகரிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புகள் இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

3. Programming

முன்னர் குறிப்பிட்ட Word, Excel போன்ற general application software, பல்வேறு நிறுவனங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் Customized software போன்றவற்றை உருவாக்குவதற்கு Programming பாவிக்கப்படுகின்றது. Java, Visual Basic, C/C++, PERL என்பன இன்று பாவனையிலிருக்கும் Programming languages இல் சிலவாகும். இத்துறையைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களுக்கு நீண்ட காலப் பயிற்சி அத்தியாவசியமாகின்றது. பாடசாலை மட்டங்களிலிருந்து, பல்கலைக் கழக மட்டங்கள் வரை Programming பற்றிய அறிவு புகட்டப்படுகின்றது. குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் கம்பியூட்டர் துறையைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்பும் மாணவர்கள், பாடசாலை மட்டத்திலேயே Programming பற்றிய Concepts, Programming skill என்பன பற்றிய ஆரம்ப அறிவைப் பெறுவது அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும். Programming துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குச் சிறந்த வருமானம் கிடைப்பது உண்மையெனினும், ஒரு சிறந்த Programmer/Developer ஆக வருவதற்கு 6 மாதங்களிலிருந்து ஒரு வருடம் வரையிலான பயிற்சி தேவைப்படுமெனக் கருதப்படுகின்றது. இத்துறையைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களுக்குச் சிறந்த கல்விப் பின்னணியுடன், பொறுமையும் தேவை. இந்தியாவிலுள்ள Programmers இற்கு அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளில் நல்ல வாய்ப்புகள் இருப்பதும், இந் நாடுகள் தங்களுக்குத் தேவையான Programs ஐ இந்தியாவிற்கு அனுப்பித் தயாரிப்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது நல்லது.

இத்துறையிற் பயில்பவர்கள், Sun Microsystem Java Programmer/Developer, Microsoft Certified System Developer (MCSD) போன்ற பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றுக்கின்றார்கள்.

4. Database

தேவையான தரவுகளைச் சேகரித்தல், தேவையான நேரங்களில் குறிக்கப்பட்ட விபரங்களை மட்டும் பெறக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்தல், புதிய தரவுகளைச் சேகரித்து தேவையற்ற தரவுகளை நீக்குதல் போன்ற தரவுகளோடு சம்பந்தப்பட்ட பல உபயோகமான செயல்முறைகளை ஆற்றுவதற்கு இந்த Database software பாவிக்கப்படுகின்றன. சாதாரண அளவிலான தரவுகளைக் கையாளுவதற்கு Access போன்ற Software களும், பாரிய அளவிலான தரவுகளை மிகவும் பாதுகாப்பான முறையிற் கையாளுவதற்கு SQL Server, Oracle என்பனவும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் E-Commerce இன் பாவனை அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பது Database இன் முக்கியத்துவத்தை அதிகரிக்க வைத்துள்ளது. வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் Oracle பிரபல்யமடைந்துள்ளதெனக் கருதலாம்.

கம்பியூட்டர் கல்வியால் வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை

சாதாரணமாக Network பற்றிய அறிவுள்ளவர்கள் Oracle Database Administrator பகுதியினையும், Programming பற்றிய அறிவுள்ளவர்கள் Oracle Developer பகுதியினையும் தேர்ந்தெடுக்கலாம். இத்துறையிலீடுபடுபவர்கள் Microsoft Certified Database Administrator (MCDBA), Oracle DBA, Oracle Developer 2000 போன்ற பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றுக்கின்றார்கள்.

Other Software Combinations

(a) Web Page Design, Development & E-Commerce
மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு பிரிவுகளிலும் இன்று பிரபல்யமடைந்திருக்கும் Web Page Design & Development, E-Commerce இனை ஒரு பிரிவாகக் குறிப்பிடாததன் காரணம், இத்துறையில் ஏறக்குறைய இந்த நான்கு பிரிவுகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன. Application பிரிவில் Front Page, Dream Weaver, Flash, Photoshop போன்றனவும், Operating System

பிரிவில் UNIX, Windows NT/2000, Novel Netware போன்றவைகளும், Programming பிரிவில் குறிப்பாக HTML, Java, Java Script, Visual Basic Script, Active Server Pages (ASP), PERL, UML, XML போன்றனவும், Database ஐ் பொறுத்தமட்டில் Access, SQL Server, Oracle ஆகியனவும் பாவிக்கப்படுகின்றன. இத்துறையில் பயில்பவர்கள், சாதாரணமாக Application Software ஆகிய Front page, Dream Weaver, Flash, Photoshop, HTML என்பவற்றிற் பெற்ற அறிவுடன் ஒரு Web Page ஐ உருவாக்கி பிரசுரிக்க முடியும். ஆனால் interactive உருவாக்கி, database connectivity ஐ ஏற்படுத்தி, E-Commerce மட்டும் வரை செல்வதற்கு Java applets, XML, UML, ASP, PL/SQL பற்றிய அறிவும், Webserver, Security என்பன பற்றி அறிந்திருத்தலும் நன்மை பயக்கும். இந்த web development & E-Commerce field தற்போது வெகுவேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(b) LAN, WAN & CISCO Routers

Operating System பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், முன்னர் குறிப்பிட்ட MS-DOSஐ Standalone operating system எனவும், Netware, Windows 98/NT/2000 போன்றவற்றை Networking Operating System என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். அதாவது Network Operating System ஒரு கம்பியூட்டரிலிருந்து, பிற்தொரு கம்பியூட்டருக்குத் தொடர்பையேற்படுத்த வழிவகுக்கின்றது. இவற்றை மேலெழுந்தவாரியாக Local Area Network (LAN) என்று குறிப்பிடுவார்கள். வெவ்வேறு இடங்களிலுள்ள LANகளை Router என்னும் கருவியினைப் பாவித்து இணைப்பதன் மூலம் Wide Area Network (WAN) உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்த Router களில் CISCO Routers மிகவும் பிரபல்யமானவை. இத்துறையில் Certified Cisco Network Associate (CCNA), CCNP ஆகிய பரீட்சைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இத்துறைக்கு செல்பவர்களுக்கு Network பற்றிய அறிவு இருத்தல் அவசியம். சாதாரணமாக, CNE, MCSE சான்றிதழ்கள் பெற்றோர், இந்த CISCO Routers வழியைத் தொடரலாம்.

பரீட்சைகள் பற்றிய தகவல்கள்

முன்னர் குறிப்பிட்ட MCSE, CNE, Oracle DBA, MCDBA, CCNA, Java Programmers Exam போன்றவற்றை Industry Recognised Examinations என்று பொதுவாகக் கூறுவர். ஒரு குறிப்பிட்ட Software இல், ஒரு குறிப்பிட்ட Version இல் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்குத் தகுதியுடையவரென்பதை இப் பரீட்சைகள் உறுதிப்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். (47 பக்கம்)

Michael Ondaatje - Sri Lankan born writer and filmmaker

Anyone who has seen *The English Patient* instinctively recognizes it as one of the most haunting, harrowing, and beautiful films ever made. But does the viewer also realize that it is based on an award-winning novel written by a Canadian, and that this same Canadian co-authored the film's script?

Michael Ondaatje has gained an international reputation as a Canadian novelist, poet, and filmmaker, but he was actually born in Colombo, Ceylon (Sri Lanka), on 12 September 1943, to a privileged and exotic family of Dutch, Sinhalese, and Tamil ancestry. In 1962, he emigrated to Canada via England, where he had studied at Dulwich College, London.

Ondaatje continued his formal education at Bishop's University in Lennoxville, Quebec (1962-64), at University College, University of Toronto, where he obtained a BA in 1965, and at Queen's University, which awarded him a master's degree in 1967.

The author's first collections of poetry include *The Dainly Monsters* (1967), *The Man With Seven Toes* (1969), and *Rat Jelly* (1973). *The Collected Works of Billy The Kid* (poetry and prose), a factual and fictional recreation of the life of the celebrated outlaw, won the Governor General's Award in 1970. It has been adapted for stage and produced at Toronto, New York, and Stratford.

His book *Coming through Slaughter* (1976) employs fiction, fact, and poetry in a recounting of real and imagined events in the life of New Orleans jazz cornetist, Buddy Bolden, while *Running in the Family* (1982) depicts the unconventional lives of Ondaatje's parents and grandparents. A book of collected poems written between 1963 and 1978, *There's a Trick with a knife I'm Learning to Do*, won him a second Governor General's Award in 1979. In *The Skin of a lion* (1987), a novel set in Toronto, received the Trillium award.

Michael Ondaatje also has several films to his credit, including *Sons of Captain Poetry*, which is about the poet by Nichol, *Carry On Crime and Punishment*, *The Clinton Special*, which deals with Theatre Passe Muraille's Farm Show, and *Royal Canadian Hounds*.

The author and filmmaker has combined his writing with teaching at York University, Toronto, and editing collections of poems and stories. He will probably be best known, however, for his novel, *The English Patient*, which not only garnered a Governor General's Award for fiction (1992) and the coveted Booker prize but also inspired the film that won nine Academy awards.

கம்பியூட்டர் கல்வி

ஒவ்வொரு நிறுவனங்களும் அந்தந்த Software இன் தன்மையைப் பொறுத்து வெவ்வேறு எண்ணிக்கையான பாடங்களில் பரீட்சை நடத்தி சான்றிதழ்களை வழங்குகின்றன. உதாரணமாக, ஒருவர் MCSE சான்றிதழ் பெறுவதற்கு 7 பாடங்களுக்கும், Oracle DBA இற்கு 5 பாடங்களுக்கும், A+ Technician சான்றிதழ் பெறுவதற்கு 2 பாடங்களுக்கும் தோற்ற வேண்டும். ஒருவர் சித்தியடைய வேண்டின் பெறக்கூடிய புள்ளிகளும் பாடத்திற்குப் பாடம் வித்தியாசமானவை. அத்துடன் சோதனை நேரமும் பாடத்திற்குப் பாடம் வித்தியாசப்படலாம். உதாரணமாக A+ Technician பரீட்சை 45 நிமிடத்திற்கும், Java Programmers Examination பரீட்சை 2 மணித்தியாலத்திற்கும் நடத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பாடத்திற்குமுரிய பரீட்சைக் கட்டணங்களும் சுமார் \$150 கனடியன் டாலர்களிலிருந்து \$200 வரை பாடத்திற்குப் பாடம் வித்தியாசப்படுகின்றன. இப் பரீட்சைகள் அமெரிக்காவிலிருந்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் நடத்தப்படுகின்றன. இதனால் இச் சான்றிதழ்கள் பல நாடுகளிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவில் அநேக கம்பியூட்டர் கல்வி நிலையங்கள் இத்தகைய பரீட்சை நிலையங்களாகத் தொழிற்படுகின்றன. பரீட்சை எடுக்க விரும்புவவர் அமெரிக்காவிலுள்ள Sylvan Prometric Center உடன் தொலைபேசி -கவோ அன்றி Internet மூலமாகவோ தொடர்பு கொண்டு தனக்குத் தேவையான நிலையத்தில், தேவையான நாளில், நேரத்திற் பரீட்சைக்குத் தோற்ற ஒழுங்கு செய்து கொள்ளலாம். பரீட்சைக்குரிய வினாக்கள் (அநேகமாக Multiple Choice Questions) அக் குறிப்பிட்ட பரீட்சை நேரத்தில், அப் பரீட்சை நிலையத்திற்கு, அப்பரீட்சார்த்திக்கு download செய்யப்படும். பரீட்சை முடிவில், அக்

கம்பியூட்டரிலேயே முடிவுகள் உடனடியாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இப் பரீட்சை முறையை Computer based examination என்று குறிப்பிடுவர். ஒரே நாளிலேயே exam இற்கு book பண்ணி, பரீட்சைக்குத் தோற்றி, உடனடியாகவே முடிவுகளையறிந்து கொள்ளலாம். ஒருவர் எத்தனை தரம் வேண்டுமானாலும் பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் Credit Card மூலமாக முழுப் பணத்தையும் செலுத்த வேண்டும். இன்னுமொன்றையும் முக்கியமாகக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிக்கப்பட்ட Software இல் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படும் பொழுது, உதாரணமாக Windows NT Software Windows 2000 ஆக upgrade பண்ணப்படும் போது, புதிய Software இற்குப் புதிய பரீட்சைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இப் புதிய Software இலும் தகுதியை நிரூபிக்க விரும்பினால் upgrade பரீட்சைகள் அல்லது புதிய பரீட்சைகளை மீண்டும் எடுப்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. வாழ்க்கையே ஒரு சோதனை! இத்துறையிலீடுபடுபவர்களுக்கு, வாழ்க்கை முழுவதும் Software சோதனை தான்!!

சாதாரணமாகக் கம்பியூட்டர் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு விசேடம் என்னவென்றால், வேலை வாய்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் மிக நீண்டகால வேலை அனுபவத்தை எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். கம்பியூட்டர் துறையின் அதிவேக வளர்ச்சியும், இன்றைய காலகட்ட கம்பியூட்டர் தொழில்நுட்பங்கள் செயற்பாடுகள் சுமார் 4 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்ததிலும் பன்மடங்கு வித்தியாசமானவையாக இருந்தலுமே இதற்குரிய காரணங்களாகும். இதனால், புதிதாகக் குடியேறுபவர்களுக்கு, இக்குறுகிய காலக் கம்பியூட்டர் பயிற்சி நெறிகளும், Industry Recognised Certifications உம் பயனுள்ளவையாகக் காணப்படுகின்றன.

CANADA IMMIGRATION: THE VIEW FROM THE LAW OFFICE

The Minister of Citizenship in recent years has issued press releases on numerous changes to the Immigration Act. While some of these changes appear to be positive, there are others, which may cause not only hardship but will be contrary to the family reunification policies of the government. In this article, I intent to discuss some of the current problems encountered by the Sri Lankan Tamils to come to Canada, some suggestions to resolve them. In addition, I will also discuss to what extent the proposed changes may be positive or negative.

The refusal of Visitor Visas to Sri Lankan Tamils with Sri Lankan Passports is a perennial problem. For those Tamils with Sri Lankan Passport around the world obtaining a Canadian Visitor Visa can be problematic and cause significant emotional hardship and stress. A Sri Lankan Tamil person may wish to visit Canada for numerous reasons other than tourism, including visiting friends and family, attending weddings or celebrations, visiting a sick relative or attending funerals. Plans to visit Canada for any of these reasons can be met by heart breaking refusals of visitor's visa. The "Visitor" is defined in the Immigration Act as a person who is lawfully in Canada or seeks to come into Canada for a temporary purpose. The person seeking Visitor's Visa must satisfy the Visa Officer that he or she is not an immigrant. They must satisfy the Visa Officer that they are genuine visitors and they will return to their home country or another country from Canada. The applicant for Visitor's Visa must think strategically, the answers to the Visa Officer's questions, must be reasonable for him to think that your visit to Canada is temporary and you will return to your home country.

Jegan N. Mohan
Barrister & Solicitor

Visitor's Visa application process is not always as simple as it seems. It is always decided on merits. Taking a refusal to Court is expensive and time consuming.

The second major area of concern to the Tamils in Canada is the refusal of sponsorship of Family Members. There is a large amount of appeals pending before the Immigration and Refugee Board, Appeal Division, to be heard on refusal of family class sponsorship applications. Two different issues are litigated. Firstly, the issue is whether the marriage is bona fide. Secondly, when the sponsor has insufficient income to meet the low income cut off figures. Finally, dependents over 19 years of age failing to meet dependent criteria in the family class definition.

The solution in these cases is in the immigration appeal process. The Immigration Officer assessing the application cannot approve any application that does not meet the income requirement regardless of any humanitarian and compassionate considerations. It is similarly so, with regard to refusals of application on medical grounds. When an appeal is filed within the time allowed, the sponsor has a right of appeal, the Board must consider the appeal, both on the ground of law as well as on humanitarian and compassionate grounds. When the applicant's appeal reaches the Appeal Board, the applicant is given a right to a full hearing. It means all evidence to establish the case can be submitted whether it was submitted before or not. You can call anyone as witness as far as there is relevancy to the case. The application is entitled to be considered for an equitable relief. This is an unusual and broad power to grant relief by the Board in deserving cases.

The Minister is proposing to eliminate the sponsor's right of appeal. This will mean that there will no longer be any consideration on humanitarian and compassionate grounds, no matter how compelling. This is only a proposal, and not in force at the time of writing this article.

Under the family class definition, the dependent be under 19 years of age. The Minister is proposing to increase the threshold age to 22. Further, flexibility would allow a Visa Officer to consider dependents, who may already be 22 to be

included, if they are the last remaining family members.

Another question I am frequently asked is whether Canada Immigration and Citizenship and the United States Immigration and Naturalization Services, share information officially or not. The answer is 'Yes, they share information'. On July 6, 1999, both agencies, together with the United States State Department signed a Statement of Mutual Understanding (SMU) with respect to the exchange of information about individuals, who are inadmissible or being investigated for an immigration related violation. This has been for a long time the subject of speculation. Both agencies have access to criminal information in their respective countries and now with the signing of the SMU, they will have greater access to the information concerning individuals from each other country.

Finally, one other question I am asked is whether the Canadian Passport Office has the power to issue or revoke a Passport. The Passport Office may refuse to issue a passport or may revoke the passport. The Passport Office pursuant to Canadian Passport Order, may refuse to issue passport to an applicant on any one of the seven enumerated grounds in the order. Also can revoke the passport on any of the five enumerated grounds in the Order. if the Passport Office revokes a passport, the passport holder will receive a letter from the Director of Security of the Passport Office, advising the holder of its intention and reasons to do so. The holder has 30 days to reply. There is no oral hearing given. The Passport Office will notify the holder of its decision with reasons. The Passport holder can seek a judicial review of the decision in the Federal Court of Canada by bringing an application against the Secretary of State. There are four types of Passports. They are, Traditional, Diplomatic, Special and Emergency. there are numerous other areas of concern about which questions are frequently asked, namely criminal inadmissibility, adoption, re-opening of refuge claims or removal of permanent residents, etc. They will be dealt with in future articles.

இயல்பினான் இல் வாழ்க்கை வாழ்வன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

எதிர்காலத்தில் இன்பத்தை அடைய வேண்டும் என ஆசைப்பட்டு முயற்சி செய்பவர்களில் தனது குடும்ப வாழ்க்கையில் சிறப்புடன் வாழ்வன் முதலிடம் பெறுகிறான் என குறள் கூறுகிறது.

கிறிஸ்தவ திருமணத்தின் போது இன்பத்திலும், துன்பத்திலும், உடல் நலத்திலும், நோயிலும், செல்வத்திலும், வறுமையிலும் என்றும் பிராணிக்கமாக இருப்போம் என்று திருமணமாகும் ஆணும் பெண்ணும் வாக்குத்தத்தம் செய்கின்றார்கள்.

திருமணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்றும் கூறுவர்.

உலகில் எந்த நாகரிகமும் கலாசாரமும் திருமணத்தின் மூலம் இணைக்கப்பட்ட கணவன் மனைவி குழந்தைகள் என்ற குடும்பம் ஒன்றாக, ஒற்றுமையாக, அன்பாக அனைத்து ஆசிர்வாதங்களையும் பெற்று வாழவேண்டும் என்று தான் விரும்புகின்றன. அதைத்தான் கற்பிக்கின்றன.

ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதாசாரத்தைக் கொண்ட குடும்பங்கள் இறுதிவரை நீடிப்பதில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் குடும்ப வன்முறை. எமது சமுதாயமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. எனவே மற்ற சமுதாயங்களைப் போல் நமது சமூகத்தில் வன்முறைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து குடும்ப வன்முறைகளைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியது சமூகத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடனாகும்.

நாம் பல இன மக்களைக் கொண்ட கனடா நாட்டில் வாழ்கின்றோம். ஆகவே அந்த நாட்டின் சட்டங்களை அறிந்து, நன்கு விளங்கிக் கொண்டு அச்சட்டங்களுக்கு அமைந்து நடக்க வேண்டும். இதில் தவறினால் பல பிரச்சனைகளுக்கும் இடைஞ்சல்களுக்கும் ஆளாக வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

ஆகவே இப்பொழுது குடும்ப வன்முறை சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றியும் கனடா சட்டத்தின் கீழ் குடும்ப வன்முறை பற்றியும் ஆராய்வோம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மிகவும் இரகசியமாக மறைத்து வைக்கப்பட்ட விடயங்களில் நெருங்கிய குடும்பங்களில் இடம்பெற்ற குடும்ப வன்முறை முதன்மை வகிக்கின்றது என சட்ட அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களின் முன்பு தான் கனடாவிலும் குடும்ப வன்முறையால் முதியோர்களுக்கும், தம்பதிகளுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்படும் பாரதூர விளைவுகளைப் பற்றி சமுதாயமும் அரசாங்கமும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டன. 1960ம் ஆண்டு வைத்திய கலாநிதி Kempe என்பவர் "துன்புறுத்தப்பட்ட குழந்தைக்கான காரணியங்கள்" ("Battered Child Syndrome") என்ற கூற்றை உலகிற்கு வெளிப்படுத்துமுன் நெருங்கிய குடும்ப

குடும்ப வன்முறை

Domestic Violence

அமைப்பில் வாழும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படும் உடற்காயங்கள் எல்லாம் வீட்டிலோ அல்லது வீட்டிற்கு வெளியிலோ ஏற்பட்ட விபத்து என முடி மறைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக சைக்கிளில் இருந்து விழுந்ததால், படிக்கட்டில் இருந்து விழுந்ததால், சுடு நீர் பட்டதால் உண்டான காயங்களாகக் கூறப்பட்டன. ஆனால் இன்று குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட உடற் காயங்கள் பெரும்பாலும் பெற்றோர்களால் அல்லது பாதுகாவலர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை எனத் தெரியவந்துள்ளது.

குடும்ப வன்முறை என்றால் உடல், உள, பாலியல் ரீதியான தீங்குகளையும் பொருளாதார நெருக்கடியையும் ஏற்படுத்துதல், அடித்தல், காயப்படுத்துதல் மட்டும் குடும்ப வன்முறையல்ல.

இன்று கனடாவில், ஏன் நமது சமூகத்தில் கூட மூன்று விதமானவர்கள் குடும்ப வன்முறைக்குள்ளாகப்படுகின்றார்கள்.

1. முதியோர்கள்
2. தம்பதிகள்
3. பிள்ளைகள்

முதியோர்களுக்கு எதிரான வன்முறை பற்றிப் பார்ப்போம்:

முதியோர்கள் பொதுவாக பொருளாதார ரீதியில் அவர்களின் பிள்ளைகளால் அல்லது பேரப்பிள்ளைகளால் தவறாக நடத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். கனடாவில் மற்ற கலாசார குழுவில் வாழும் முதியோர்கள் இளைப்பாறிய சேமிப்பு நிதி, மாதாந்த இளைப்பாற்று ஊதியம் அல்லது வலுவற்றோர் காசோலை போன்ற முதியோரின் நிதியைப் பிள்ளைகளும், பேரப் பிள்ளைகளும் கையாடல் செய்வதன் மூலம் தவறாக நடத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்படுகின்றார்கள்.

60 வீதமான முதியோர் கொடுமைப்படுத்தல் சம்பந்தமான வழக்குகள் முதியோரின் பணம் திருடப்படுதல் காரணமாக ஏற்படுபவை எனக் கூறப்படுகிறது. மேலும், களவைத் தடுக்க முயலும் முதியோர்கள் தாக்குதல்க்குள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. கனடாவில் 4%-15% ஆன முதியோர்கள் பொருளாதார, உடல், உள ரீதியாக வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றார்கள் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. Health and Welfare Canada மதிப்பீட்டின் படி 65 வயதுக்கு மேற்பட்ட 3 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் கனடியர்கள் குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால், மறைத்து வைக்கப்படும் சம்பவங்கள் இதைவிட அதிகமாக இருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

நமது சமூகத்திலும் முதியோர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளை முறைகேடாக கையாடுதலாலும், அவர்களது அத்தியாவசிய

தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல் விடுவதாலும், அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய அன்பும் மதிப்பும் கொடுக்கப்படாததாலும் குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றார்கள். இது உளரீதியான துன்புறுத்தலாகும்.

குடும்ப வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படும் முதியோர்கள் பெரும்பாலும் கதியற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் பொருளாதார பலம், மனவலிமை இல்லாத காரணத்தால் துன்புறுத்தப்படும் சூழ்நிலையை விட்டு வெளியேற முடியாத நிலையில் தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் துன்புறுத்துபவர்களில் தங்கியுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் சட்டத்தில் தமது உரிமைகள் எவை என்று தெரியாமலிருப்பதுடன், உதவி பெறுவதற்கு வெளித் தொடர்பும் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள்.

முதியோரின் பரிதாப நிலைக்கு பரிசாரம் தேடும் நோக்கமாக Federal Government, Provincial Government, பலகலைக்கழகங்கள், சமூகசேவை ஸ்தாபனங்கள் முதலானவை பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. அண்மையில் Federal Government நிதி உதவியுடன் Nepean Police உம் The Queensway Hospital இணைந்து முதியோர் சம்பந்தமான குடும்ப வன்முறையை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளனர். இந்த அறிக்கை;

1. முதியோர் வன்முறையின் தன்மை, அதன் தாக்கம் போன்ற விடயங்களில் மக்களுக்கு அறிவு புகட்டுதல் 2. பொலிஸ் நடவடிக்கையை தீவிரப்படுத்துதல் முக்கியமானவை என ஆலோசனை கூறியுள்ளது.

நமது சமூகத்தைச் சேர்ந்த முதியோரும் தங்கள் சட்ட உரிமைகளை நன்கு அறிந்து அவர்கள் வாழும் வன்முறைச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைக்க அல்லது அச் சூழ்நிலையை விட்டு விலகி வாழ வழி செய்து கொடுக்க நாம் முன்வர வேண்டும். இதற்காக Tamil Canadian Seniors Association, SACEM போன்ற நமது சமூகத்தில் இயங்கும் ஸ்தாபனங்கள் முன்வர வேண்டும். இவ்விடயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட முதியோரும் தங்கள் தடைகளை உடைத்து முன்வந்து உதவி பெற வேண்டும்.

தம்பதிகளுக்கு எதிரான வன்முறை (Spousal Violence):

மனைவியை கணவன் கொடுமைப்படுத்துதல் அல்லது கணவனை மனைவி கொடுமைப்படுத்துதல் தம்பதிகளுக்கு எதிரான வன்முறை. (மறுபக்கம் பார்க்க)

மனுவல் ஜேசுதாசன்
பாரிஸ்டர் & சொலிஸிடர்

குடும்ப உறவினர்களுக்கும் தனி நபர் பாதுகாப்பு சட்ட ரீதியானது

இது பல கோணங்களில், பல சூழ்நிலைகளில் நிகழ்கின்றது. ஆனால் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் அதிகார ஆதிக்கமும் அடக்கு முறையும் மேலோங்கியிருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவிருக்கிறது. தம்பதிகள் உடல், உள, மன பொருளாதார அடக்குமுறையால் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதுடன் பாலியல் ரீதியாகவும் பெரும்பாலும் துன்புறுத்தப்படுகின்றார்கள்.

அடித்தல், கன்னத்தில் அறைதல், கையால் குத்துதல், உதைத்தல், தொண்டையைத் திருகுதல், கத்தியால் குத்துதல், துவக்கால் சுடுதல், பொருட்களால் எறிதல் போன்ற செய்கைகளால் உடல் ரீதியான பாதிப்புகள் தம்பதிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு வருடத்தில் சுமார் 70 கனடியப் பெண்கள் தங்கள் ஆண் துணையினால் கொலை செய்யப்படுகின்றார்கள். எப்பொழுதாவது ஒருமுறை நிகழும் வன்முறைச் சம்பவங்கள் கூட நீண்ட கால மன, உள பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்று கூறப்படுகிறது.

ஒரு தம்பதியின் விருப்பத்திற்கு மாறாக பலவந்தமாக பாலியல் செய்கையில் ஈடுபடுதல் பாலியல் துன்புறுத்தல் எனப்படும். இது (Marital Rape) - கணவன் மனைவியை அல்லது மனைவி கணவனை கற்பழித்தல் என்று கூறலாம். கணவன் மனைவி திருமணமாகி குடும்பம் நடத்தும் காரணத்துக்காக கணவன் மனைவியையோ அல்லது மனைவி கணவனையோ பாலியல் பலாத்காரம் செய்ய முடியாது. இது கனடிய குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குற்றமாகும்.

மன, உள ரீதியான துன்புறுத்தல் வார்த்தைகளாலும், செய்கைகளாலும் விளைவிக்கப்படுகின்றது. மனரீதியான துன்புறுத்தல் பாலியல் தாக்குதல் மூலமும் உடல் தாக்குதல் மூலமும் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பொருளாதார ரீதியான துன்புறுத்தல் ஒரு தம்பதியின் அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யா வண்ணம் நியாயமற்ற முறையில் மற்ற தம்பதி தடை செய்வதன் மூலம் விளைவிக்கப்படுகின்றது.

எமது சமூகத்தில் மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்துதல் மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்துள்ளது. இதுவரை சுமார் 15 பெண்கள் குடும்ப வன்முறை காரணத்தால் தற்கொலை செய்துள்ளார்கள். மேலும் ஒரு வருடத்தில் கிட்டத்தட்ட 200க்கு மேற்பட்ட நமது சமூகத்து ஆண்களுக்கு எதிராக மனைவியை கொடுமைப்படுத்தும் வழக்குகள் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் கொடுமைப்படுத்தப்படும் பெண்களின் எண்ணிக்கையோ பன்மடங்கு. "கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்", "கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்" என்ற பாதகமான கொள்கையினால் மௌனமாகவே வேதனையை, துன்பத்தை எமது பெண்கள் அனுபவித்து விடுகிறார்கள்.

மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்துவது இன்று எமது சமூகப் பிரச்சனையில் மிக முக்கியமானதொன்றாகும். இந்த சமூக சீர்கேட்டுக்கான காரணத்தை அறிய முயல்கையில் 25 ஆண்களிடமும் 25 பெண்களிடமும் தனித்தனியே அபிப்பிராயம் கேட்ட பொழுது பின்வரும் காரணங்கள் மிக முக்கியமானவை எனத் தெரியவந்துள்ளது:

1. கணவன், மனைவி, பிள்ளைகளைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் அவர்களின் உறவினர்களுடன்; அதாவது மாமன் மாமி தாய் தந்தை சகோதர சகோதரிகள், மச்சான், மச்சான் போன்ற உறவினர்களுடன் ஒரே வீட்டில் வாழ்வதும், உறவினர்கள் குடும்பத்தின் விவகாரங்களில் தேவையில்லாமல் தலையிடுவதும்;
2. பணப்பேராசை - பணம் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற உந்தல் குடும்ப பண்பு, சமூகப் பண்பாடு, ஒழுக்கக் கோட்பாடு அத்தனையையும் அழித்தொழிக்கிறது;
3. மதுபான துஷ்பிரயோகம் - குடி குடியைக் கெடுக்கும் என்பது இன்னும் உண்மையாகவிருக்கிறது.
4. ஆண்களின் தலைமைத்துவ எண்ணம் - Male dominance (Pseudo Concept) இது ஒரு போலி எண்ணக்கரு. இதனால் மனைவி தாழ்வாக நடத்தப்படுகிறார். பெண்ணின் ஆசை அபிலாசைகளுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுவதில்லை;
5. சலுகைகளின் துஷ்பிரயோகம் - சமூக நல உதவி பெறுவதற்காக கணவன் மனைவியைப் பிரிந்திருத்தல்.

மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்துவதால் ஏற்படும் சமூக சட்டப் பிரச்சனைகளோ பல. அவற்றுள் இன்று குற்றவியல் சட்டத்தின் தாக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

குற்றவியல் கோவையின் கீழ் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குற்றங்கள் புரிந்ததாக தம்பதியை கொடுமைப்படுத்தும் ஒருவருக்கு எதிராக குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படலாம். குறிப்பாக எந்தக் குற்றத்தின் கீழ் என்பதை தீர்மானிப்பது கொடுமைப்படுத்துபவரின் கொடுமைப்படுத்தும் செய்கையின் தன்மையையும் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட உடற்காயம் அல்லது உளரீதியான தாக்கத்தின் தன்மையையும் பொறுத்திருக்கும். குற்றவியல் கோவை பிரிவு 265ன் படி தாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒருவரைத் தாக்குவது அல்லது தாக்க முயல்வது குற்றமாகும்.

இப்பிரிவு பாலியல் சம்பந்தமான தாக்குதலுக்கும் மற்றும் எல்லாவிதமான தாக்குதல்களுக்கும் பொருந்தும். இக் குற்றத்திற்கு அதிக பட்ச தண்டனை 5 வருட சிறை. இத்தாக்குதலின் போது ஆயுதம் பாவிக்கப்பட்டு தாக்கப்பட்டவர் காயமுற்றிருந்தால் அக்குற்றம் பிரிவு 267ன் கீழ் ஆயுதத்தால் காயமேற்படுத்திய குற்றமாகும். இதற்கான அதிகபட்ச தண்டனை 10 வருட சிறை. பிரிவு 268 இன் கீழ் தாக்குதலினால்

ஒருவருக்கு உயிராபத்து ஏற்பட்டாலோ அல்லது அவர் அங்கவீண்படுத்தப்பட்டாலோ அதற்கான அதிகபட்ச தண்டனை 14 வருட சிறை.

பிரிவு 271 பாலியல் சம்பந்தமான தாக்குதலுக்கு 10 வருட சிறைத் தண்டனை விதிக்கிறது. பிரிவு 272 ஆயுத முனையில் பாலியல் தாக்குதல் விளைவித்தால் 14 வருட சிறைத் தண்டனை விதிக்கிறது.

1993ம் ஆண்டு பிரிந்து வாழும் கணவன் மனைவிக்கு அல்லது விவாகரத்துச் செய்து கொண்ட முன்னாள் கணவன் மனைவிக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக குற்றவியல் சேவையில் "குற்றவியல் தொந்தரவு" (Criminal Harassment) என்ற குற்றப் பிரிவு சேர்ப்பதற்காக குற்றவியல் கோவை மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. இந்தப் பிரிவு அதிக பட்ச தண்டனையாக 5 வருட சிறைத் தண்டனையை விதிக்கின்றது. இப் பிரிவின் படி பிரிந்து அல்லது விவாகரத்து செய்திருக்கும் ஒரு மனைவியை அல்லது முன்னாள் மனைவியை கணவன் அல்லது முன்னாள் கணவன் விருப்பத்திற்கு மாறாக பின் தொடர்தல், நேர் முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ தொடர்பு கொள்ள முயலுதல், அவர்கள் இருப்பிடத்தை அல்லது தொழில் செய்யுமிடத்தை நோட்டமிடுதல் அல்லது வேறு எந்த செய்கையினாலோ அச்சத்தை ஏற்படுத்துதல் போன்ற செயல்கள் குற்றமாகும்.

மனைவி கொடுமைப்படுத்தப்படுவதற்கு எதிராக, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சட்டமும் சமுதாயமும் ஓரளவு வழிவகை செய்திருப்பினும் குடும்ப வன்முறை புரிவோருக்கு எதிராக நீதிமன்றங்கள் தகுந்த தண்டனை வழங்க முடியாமலிருக்கின்றன. பெண்கள் தங்கள் கணவன்மாருக்கு எதிராக சாட்சியம் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். சாட்சியம் கூறினால் மேலும் கொடுமைப்படுத்தலுக்கு ஆளாகலாம் என்றும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படலாம் என்றும் அஞ்சுகிறார்கள்.

சில சமயங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மனைவியர் கணவருக்கு எதிராக சாட்சி கூற மறுக்கும் பட்சத்தில் நீதிக்கு தடையாக இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு தண்டிக்கப்படும் பரிதாப சம்பங்களும் நிகழ்வதுண்டு.

95 வீதத்துக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் எமது சமூகத்தில் கணவன்மாருக்கு எதிராக சாட்சியம் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு பெண் சுமார் 15 வருடங்களாக இலங்கையிலும், கனடாவிலும் தொடர்ந்து மன, உள ரீதியாக அவரது கணவனின் உறவினர்களாலும் கணவனாலும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு வந்தார். அண்மையில் கணவனின் உறவினர்களின் தொலைபேசி அழைப்பினால் ஏற்பட்ட வாக்குவாதத்தில் கணவன் கத்தியைக் காட்டி யாமுறுத்தி மனைவியைக் கொடுமைப்படுத்திய குற்றத்தைப் புரிந்தார். 911 மூலம் பொலிஸ் அழைக்கப்பட்டு கணவனுக்கு எதிராக குற்றவியல் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

(54ம் பக்கம் பார்க்க)

Immigration Refugee Law

New Remedies

Canada is a land of immigrants. Other than the native Indians, almost all Canadians can claim ancestry within Canada only up to three generations. Since Canada is a vast country, not with thick population, the policy of the successive Canadian governments had been to encourage immigration to foster the growth of population and economic development. Since 1867 the successive governments sought by legislation, regulations and administrative actions ensured careful selection of immigrants. It had been a matter of domestic policy to have a selection criteria: "selecting the persons whom we regard as desirable future citizens." The policy of Mackenzie King was followed steadfastly for the last fifty years. The successive government had used the immigration policy in a discriminating way. The most blatant examples in the Canadian immigration history are the two legislations against the Chinese and Japanese in Canada. The Head tax imposed for thirty-eight years from 1885 to 1923 and the Chinese Exclusive Acts are good examples. "It is with shame and guilt that Canadians remember the turning back of the Jews from Canada when the Jews attempted to flee from Nazi atrocities and the racist inferno" Canada should formulate an immigration policy and legislation entirely free from, and devoid of discrimination on grounds of country of origin, race, colour, sex or religion. It should be based on universality and humanitarianism.

The recent legislation Bill 86 now an act which was introduced with the intention and desire to control immigration had brought out a detrimental attitude towards the acceptance of refugees into Canada. Adverse criticism had been levelled against the new Immigration Act from various angles -- church groups, human rights activists, opposition political parties. The view is that the new Immigration Act which was intended to control immigration had overstepped its intentions, aims and objectives and had unduly restricted the Humanitarian concern Canada had been showing towards genuine refugees.

The events connected with the second world war, its antecedent genocidal policies pursued by states like Nazi Germany, Japan and fascist Italy brought out a new thinking in the area of immigration policies of states particularly Western states. There were unprecedented waves of displaced persons and massive exodus who were faced with mass genocide, torture, extra judicial killings and "disappearances." Millions of people were uprooted from their historical habitations. A series of conferences was organized

and agreements were made to control mass exodus and refugee movements. The 1951 Refugee Convention was the outcome of these meetings and conferences. There were discussions an deliberation over the plight of the millions of refugees and general concern over these refugees who were uprooted from their ancestral habitations and countries of their choice. The outcome of the convention was the creation of refugee status under principles of international law and enunciation of certain obligations by sovereign states towards refugees. The concept of refugee status and obligation of sovereign states towards them brought a change in the immigration policies in some of the western states. The United Nations Convention on refugees defined refugee as "an individual with a well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion".

The U.N. Convention on refugees reiterated the principle of protection to all refugees at least not to send back the person who fell under the definition of a refugee to the country where his/her life was threatened. This is known as the principle of Non Refoulment.

Non refoulment is one of the fundamental principles of international refugee law and the principles entitle a refugee not to be returned to a place of future persecution. It is binding even on those states that are not parties to the international treaties.

Though Canada opened its door to refugees long before, it was in 1969 that Canada acceded to UN Convention on refugees and its protocol.

The Immigration Act of 1976 and the amended version of the act in 1993 has given legislative force to the major provisions of the convention. The legal concept of convention refugee as defined in the UN Convention in included and incorporated in the Act.

It is humbly submitted that Canada is legally bound not to return victims who are qualified as convention refugees and who are within its borders, to the land where they will be persecuted. The underlying principle is that declaring a refugee claimant to be a refugee is not a privilege but a right that is acknowledged.

The international law concerning refugee status, his rights and privileges is part of domestic law of Canada. A refugee claimant

who is physically present on the Canadian soil is entitled to the right to be treated under the substantive as well as procedural laws of Canada.

Further, the basic rule is the common law principle that Canada will not intend to violate Canadian international obligations and Canadian (domestic) law should be interpreted as far as possible consistent with international law. In general, Canadian case law suggests that the adoption theory, which states that international law is part of domestic law without act of incorporation.

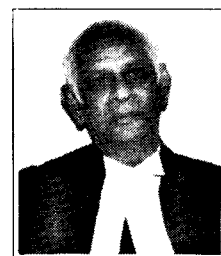
The new amendments, brought in February 1993 to the Immigration Act of 1976, which was really intended to control immigration, infringe on the basic principles of international law concerning refugees, international human rights law and international conventions.

To cite a few illustrations ss 69.1 (iv.1)A, would deny protection to claimants who destroyed or disposed of documents that pertain to the person's identity 69.1(10.1)B and C and ss. 114(1) and 108.6 are but a few of the sections that are in conflict with international law and norms.

Under the new amendments there is unprecedented limitations and constraints on the appellate courts (Federal trial division) to review decisions of the Federal Court trial division may only be reviewed if the very judge who rendered the decision consents to the review. This is again denial of fundamental justice and contrary to principles of natural justice (section 83.1). This is a grave constraint on the authority of the appellate court to review the decision of an inferior court. This provision is in direct conflict with sections of the Charter.

The Minister himself has accepted that there will be greater use of detention for individuals (alleged claimants of refugee status) under the new law.

Additional resources had been allocated to enforce this part of the plan. As an illustration, in (next page)

Francis Xavier
Barrister & Solicitor

Toronto alone there was a 37 percent increase in the resources allocated to investigation, intelligence, detention and removal in 1991. The new amendments to the Immigration Act had enlarged the power for arrest and detention by immigration officials, the rejected refugee claimants as well as those under removal orders. There is provision for arrest and detention without warrants. The case of *Khan V. Minister of Employment and Immigration* is a good example of over zealous and officious attitudes of the immigration officials. The Court passed strictures on the conduct of the immigration officials. Even Habeas Corpus applications appeared not to be of much help for illegal or long continued detentions.

Prolonged detention of the refugee claimants would deprive them of their personal liberty and freedom. Though the provisions under section 18 of the Federal Court Act are there for review of the detention, the process is long and complicated and it is found to be not of much use for detenus whose liberty is at stake. The unfair treatment of those under detention had been subject of criticism by the non governmental Human Rights organizations. The complains by NGO centered around lack of privacy for women, unhealthy living conditions, lack of outdoor exercise, arbitrary disciplinary actions, long term detentions and denial of access to counsel.

The New Act gives immigration authorities wide powers as shown above. There will be a tendency of these powers being abused, remedies to curb and prevent these abuses should be explored. Particularly since application for review under the new act is difficult and strenuous new avenues to obtain reliefs and remedies should be explored and developed to safeguard the rights and interests of the detenus, deportees and refugees.

Invariably and in majority of cases people under detentions and removal orders are deported under section 82(2) 5.6 or 37.5 or 673.2 or 74 (1)3. Definitions under section 2 state removal means exclusion orders or deportation orders. Hundreds of people are deported each year from Canada. People who are deported are persons who fled from countries where there is civil war, military conflicts, insurgence and dictatorial rule where people are subjected to gross and continued violation of human rights. Many of them are victims caught up in the middle of these conflicts and at times persecuted by both sides.

It is submitted that there is a legal link between the domestic immigration law and international human rights law particularly the convention on refugees and its protocol which is part of international law. It is further submitted that in addition to the prohibition

of deportation of people who would face persecution pursuant to the principle of Non Refoulment, International law also protects victims from deportation, who face civil war and its consequence when they return.

Once it is accepted that international law is part of domestic law it follows that international humanitarian law is also applicable to refugee claimants. It naturally follows that refugee claimants from countries torn by civil war, military conflicts, insurgencies and victims of human rights violations should be granted refugee status or at least Temporary Refuge. Canada had acceded to Geneva Conventions under humanitarian law. As an additional ground it is submitted that customary international norm of Temporary Refuge, obligates Canada not to deport refugee claimants to countries where humanitarian law violations take place. It should be reiterated that the concept of temporary refuge had achieved preemptory norm. Preemptory norms or jus cogens are norms of international law for which no derogation is permitted.

In the United States the principles of Humanitarian Law had been accepted as a source of international law and relief against deportation had been granted under these principles by Judge Paul Neijelski in *Santos Gomez* case. This appears to be the first case in the United States where deportation was stopped under principles of Humanitarian Law of a person found otherwise deportable under domestic law. Authorities are not essential to assert that customary international law jus cogens and Humanitarian Law Geneva Convention are part of Canadian law. It is humbly submitted that immigration officials and federal court judges have a special obligation to follow the law and not to be influenced by policy decisions of politics.

The principles surrounding Non Refoulment could be extended to cover not only humanitarian situations but also to situations where gross and continued violation of human rights takes place.

On a practical basis how unjust some of these Canadian deportation decisions were, could be illustrated by one comparison. While the immigration department deports claimants for refugee status, back to countries of danger, another government body, the Canadian International Development Agency, refused to send Canadians to these countries. CIDA will not finance projects or send Canadian aid group workers to countries like El Salvador. But the irony is that the Immigration Department returns refugee claimants back to El Salvador.

Turning to procedural matters, the situation

is not healthy. Application for stay orders or injunctive reliefs in immigration matters are not very successful. There are huge hurdles to cross to obtain leave to appeal or leave to seek any other remedies. Where stay is sought against an order of a tribunal or administrative officer, section 50 of the Federal court does not provide power to stay such proceedings. In many of the instances, the Federal Court appeared to be not adhering to principles of natural justice. Though there is ground to grant interim relief pending final disposition, courts are reluctant to extend their powers in immigration matters. In *Khan V. Minister of Employment and Immigration* (92 T 7C 474 14th May 1992) the Federal Court Trial division said that it lacked jurisdiction to stay the exclusion order, the reason being that a departure notice is issued on the consent of the parties, courts have no jurisdiction.

Injunctive Reliefs too appear to be of not much help in matters concerning detention, removal orders, deportation and ministerial orders. Injunction is a judicial process whereby a party enjoined in the proceeding before the Court, is ordered to do a particular thing (mandatory) or ordered to refrain from doing something preventive rather than restorative. Injunctions are either interlocutory or perpetual. Interlocutory injunctions are to continue until the final hearing of the case or until further orders of the Court. Perpetual injunction forms part of the degree made after final hearing of the matter on merits, whereby the dependent is perpetually prevented from assertion of the right or perpetually ordered to refrain the commission of an act which would be contrary to law and equity.

It was held in *Manitoba AG V. Metropolitan Stores Ltd.* that courts apply three tests in granting injunctions.

First, that there should be a prima facie case. More recent formulation held that all that is necessary is to satisfy the court that there should be a serious question to be tried as opposed to frivolous or vexatious claims.

Secondly, whether there will be irreparable damage or harm.

Thirdly, that there should be a balance of convenience (test). This is to determine which of the two parties will suffer the greater harm from the granting or refusal of the injunction. If no action is pending before a court it will be rare for an injunction to be granted. In many instances the court holds that it is either premature or belated for injunctive reliefs.

As regards immigration matters, the federal

courts had been reluctant to grant injunctive reliefs. Perhaps the underlying reason may have been that refugee claimants have no status and that aliens' rights for reliefs are limited. But the Supreme Court of Canada had given a strong verdict against this type of wavering mentality and hesitancy on the part of inferior courts. The Supreme Court decision in *Singh V. Minister of Employment and Immigration* had decided that administrative tribunals and officers cannot make arbitrary decisions and officers have to adhere to fundamental principles of justice. The pith and substance of the appellant case was that it did not have a fair opportunity to present their claim for refugee status or know what the case they have to meet. Though they might be aliens, the Supreme Court held that charter provisions are applicable to them. The Supreme Court specifically held that section 7 of the Charter states "everyone" has the right to life, liberty and security of the person and the right not to be deprived thereof except in accordance with the principles of fundamental justice. It should be worth noting that in section 3 of the Charter, the section speaks of every citizen. The Supreme Court held that the use of the word every one in section 7 was intended to encompass a broader class of persons than citizens. I submit that the decision in this case -- ratio decidenti as well as obita dicta -- is the authority for the proposition that refugee claimants through aliens, have locus standi to seek remedies in Canadian Courts to vindicate their status as refugees if they are within Canada. In addition to this proposition, which is well supported by Supreme Court decisions in the *Singh* case the Canadian courts should take note of the international law, norms, and conventions concerning the refugees.

The United Nations Human Rights Committee in its statement 15/27 -- on the position of the aliens under the covenant noted that "Aliens must be given full facilities for pursuing their remedies against expulsion so that his right in the circumstances of his case will be an effective one."

These two propositions clear all doubt about the locus standi of the refugee claimants in Canada to seek judicial remedies within Canada in Canadian courts.

The refugee status is a special status and had been accorded legality by domestic statutes and international law. it follows that one who feels that he is a genuine refugee and has credible evidence to prove that he is a refugee, has a right to get his status judicially acknowledged and declared by declaratory actions in the courts of Canada. The submission is that this right is available to him

under domestic law and international law which is also part of domestic law. There are decided case laws in other jurisdictions to show that rules governing locus standi for declaratory action are more liberal than in cases for certiorari, prohibition or injunctions.

Declaratory actions is a convenient method of testing the propriety, validity or constitutionality of administrative actions, regulations, imposing restraints on individuals and harbouring of individual freedom and liberty or peace of mind.

Action for declaration is now a regular feature of litigation. Lord Denning has stated that if a substantial question exist in which a person has real interest to raise the court has the discretion to resolve it by a declaration which it will exercise if there is good reason. The special value of the declaratory action is the fact that issue of declaration may conclusively determine the rights of the party. It should be emphasized that injunction and declaration could be prayed in the same action. The plaintiff should have personal interest in the subject of the proceedings. The question must be real and not a theoretical question. The person raising it must have a real interest to raise it. He must be able to secure a proper contradicter that is to say someone presently existing who has a true interest to oppose the declaration sought.

The refugee claimant should seek judicial declaration of his status, and should seek judicial protection and enforcement of his rights flowing from such declaration. A judicial declaration of his status would help him to remove his uncertainty. One of the major functions of declaratory action is to remove uncertainty and insecurity. Its purpose is to afford relief from uncertainty and insecurity attendant upon controversies over legal rights. Declaratory action is the right of everyone in this country who is involved in legal disputes to have that dispute determined by Her Majesty's court. In *Lee V. Shouman Guild of Great Britain*, Denning J. has held that remedy by declaration is indeed more effective because it is not subject to the limitation that error must appear on the face of the records.

This important dicta if fully developed and utilized would help to rectify may of the injustices done in refugee status adjudication. In another case *Local Government Board V. Arlidge* Lord Denning had stated that declaration may be issued in all cases where administrative adjudications are invalid not only because of lack of jurisdiction in the agency concerned, but also where they are tainted by error of Law 37. The provincial county courts and Trial Division of the

Federal Court have, however, to grant declaratory relief. Declaratory reliefs must be sought by action in Federal Courts.

Another procedural remedy that may be made use of in the area of immigration law is the remedy known as Quia Timet actions or Quia Timet injunctions. It is sought before any actual harm or wrong had been committed. Quia Timet actions are future oriented in that they are intended to avoid harm or injury. Refugee claimants could sue because of his fear that he will be deported or removed.

The advantage of a Quia Timet action is that courts cannot bring in the question of prematurity which is often brought where injunctive reliefs are sought.³⁷ Lord Viscount Do Haldane dicta in *Norton V. Ashbeeton* indicates the difference and contrast between injunctions per se and Quia Timet injunctions. "The Chancery Court took upon itself to grant injunctions in anticipation of injury as well as relief where injury has been already done. Courts of equity will grant injunction to restrain an attempted wrong whenever it clearly appears that no other proceeding can protect the interest."

"The principle which I think may be properly and safely extracted from Quia Timet authorities is that plaintiff must show a strong case of probability that the apprehended mischief will in fact arise."³⁹ Going back to *Singh* case in Canada, the term everyone in section 7 of the Charter includes every person physically present in Canada and by virtue of such presence amenable to Canadian law. The word "security of person encompasses freedom from threat of physical punishment". This should be interpreted with the intention of the Section 24(1) of the Charter. It is my submission that the Charter gives the jurisdiction for Quia Timet actions by the refugee claimants.

The other relief that could be sought in immigration issues especially concerning refugee status is the concept of legitimate expectation. Legitimate expectation is a legal concept that is being developed in Anglo American jurisdictions.

"Where a public authority or an official exercising a power involving discretion creates key words or conduct legitimate expectation in the mind of the person capable of being prejudicially afflicted by the power, a court may at the very least require a reasonable notice and an opportunity to be heard or respond before the power is exercised

contrary to the legitimate expectation induced.”

The concept of legitimate expectations normally sought as a ground for procedural protection. The finding of a legitimate expectation in a situation where an immigrant is faced with sudden deportation order, or, where a minister's permit is prematurely revoked may give rise to the entitlement of a hearing.

In the case of Schmidt V. Secretary of state for Human Affairs, Lord Denning had stated that concept of legitimate expectation could give rise to the entitlement of hearing in order to ensure fairness and justice. The plaintiff, an alien student at the Hubbard College of Scientology, had been given leave to enter the United Kingdom before July 1968 initially for one month. He was given extension to pursue his studies. But before completing his studies he was ordered to leave the country. The expectation need not be an enforceable right.

In a noteworthy immigration case Attorney-General Hong Kong V. Ng Yuen Shiu the privy Council has stated “With great respect to the learned Chief Justice their Lordship considered the word Legitimate in that the expression falls to be read as meaning reasonable. Accordingly the legitimate expectations in this context are capable of inducing expectations which go beyond enforceable legal rights provided they have some reasonable basis.”

In this case plaintiff NG who was an illegal immigrant was ordered to be deported without having the right to be heard. The Privy Council held that authorities denied a reasonable expectation namely government over public statement that each illegal immigrants would be interviewed and dealt with each one's merit. This case is an authority for the proposition that principles of natural justice should be applied in immigration cases and decisions.

The concept of legitimate expectation had been advanced in few of the Canadian cases. But due to various other factors and jurisdictional problems no decision touching on this concept has reached finality so that courts could follow as precedents. In the case of Minister of Manpower and Immigration V. Hardayal this doctrine was advanced and Federal Court accepted the argument. But unfortunately the Supreme Court overturned the decision on some other grounds. In the case of Minister of Employment and Immigration V. Mokhtav Bendahmane held that principle of reasonable expectation is available and public authority bound by undertaking as to procedure to be followed where it is not in conflict with statutory duties.

To sum up and conclude it may be stated that the new amendments to the Immigration Act of 1976 is disappointing as regards the acceptance of Refugees in Canada. It limits the acceptance and most of the new provisions violate International Human Rights Law, and Humanitarian Law. To circumvent this approach the judiciary should adopt new remedies and reliefs to safeguard the rights of the refugees. The new remedies could be enlarged by broadening the definition of refugee to include victims of civil war situations and victims who suffer from gross and continued violations. Procedurally the law could be developed by bringing declaratory actions where any court could declare the refugee status. Quia Timet actions and concept of legitimate expectation could broaden the procedural remedies available to refugee claimants.

Cancer Information Service Need information? 1-888-939-3333

The Canadian Cancer Society's Cancer information Service (CIS) is a national, bilingual, toll-free service offering comprehensive information about cancer to cancer patients, their families, the general public and healthcare professionals.

Qualified information specialists respond to inquiries in a supportive manner that ensures caller dignity, confidentiality and anonymity. The specialists provide information in clear, understandable terms on a wide range of subjects, including all types of cancer, prevention and risk reduction, early detection, cancer treatments, drugs and clinical trials, dealing with side effects, complementary and alternative therapies, cancer statistics, emotional support and help in the local community.

And don't forget you can access all kinds of information on our web site at www.cancer.ca

குடும்ப உறவினர்

கணவன் தனது தவறை உணர்ந்ததாகவில்லை. மனைவியே தனது செயலுக்கு காரணம் என குறை கூறினார். மனைவியோ கணவனுக்கு எதிராக சாட்சியம் கூற மறுத்தாள். அது மட்டுமல்ல தானே கணவனின் செயலுக்கு பொறுப்பு என நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக் கொண்டாள். இதனால் கணவன் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக் கொண்டார். ஆனால் மனைவியின் செயலால் ஏற்பட்ட மிகவும் பாரதூரமான பின்வரும்விளைவுகளை உணர மறந்துவிட்டார்.

1. வரி செலுத்துவோரின் பணம் வீண் விரயம் செய்யப்பட்டது
2. விசாரணை செய்த பொலிஸார் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்த காரணத்தால் இப் பெண்ணின் அபய குரலுக்கு மீண்டும் எப்படி உதவ வருவார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.
3. கணவன் தனது தவறை உணரச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படாததால், அவர் துணிந்து மீண்டும் கொடுமை புரிய வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மனைவிமார் தாங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு தாம் வாழும் நாட்டின் சட்டங்களை நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல சட்டங்கள் வழங்கும் சலுகைகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் ஒவ்வொருவரின் மனதிலும் எவ்வளவு எதிர்பார்ப்புகள்; இன்பக் கனவுகள். இவை எல்லாம் பலருக்கு நீடிப்பதில்லை. எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்களாகி, கனவுகள் கருகி விடுகின்றன. விரைவிலேயே அவர்களது வாழ்க்கையின் வசந்தகாலம் முடிவடைந்து வரண்ட காலம் தொடங்கிவிடுகிறது. குடும்ப வாழ்க்கை அதிக அர்த்தமற்ற, பழகிப் புளித்துப் போன ஒன்றாக மாறிவிடுகின்றது. அதில் வானவில்லின் பல வண்ணங்கள் இல்லை; மத்தாப்புச் சுடரின் மாயா ஜாலங்கள் இல்லை. ஆயிரம் இன்பக் கனவுகள் உதிப்பதில்லை. அன்றாடம் புதுப்புது வசந்தங்கள் புலருவதில்லை. அன்பு எழுச்சியும் ஆர்வக் கிளர்ச்சியும் இன்றி மிகச் சராசரி சாதாரண சலிப்பூட்டும் ஏனோ தானோ என்ற பாணியில் தான் பெரும்பாலானோருடைய திருமண வாழ்வு அமைந்து விடுகிறது. இது தான் இன்றைய சமூகத்தின் மிகப் பெரும் சோகம்.

அன்று 'திரு' அவர்கள் என்னை ரெலிபோனில் தொடர்பு கொண்ட பொழுது நான் மிகவும் மனம் நொந்து போயிருந்தேன். காரணம் நீதிமன்றத்திலிருந்து அப்போது தான் வந்திருந்தேன். அன்று மாத்திரம் மனைவிமாரைக் கணவன்மார் அடித்த வழக்குகள் (Domestic Assaults) முன்று. இதைத் தவிர ஒவ்வொரு கிழமையும் குறைந்தது ஒரு பெண்ணாவது என்னைக் கான வருவார் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக. எங்கள் சமூகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் கூடிக் கொண்டே போகிறது. நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென 'திரு'விடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் "இதைப் பற்றியே 'தமிழர் தகவல்' மலருக்கு எழுதுங்கள்" என்றார். அதன் விளைவு தான் இந்தக் கட்டுரை. இந்த Domestic assaults எங்கள் சமுதாயத்தில் மட்டுமல்ல கனடாவிலேயே ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ரொறன்ரோ ஸ்ரார் செய்தி ஒன்றின்படி கனடாவில் கிட்டத்தட்ட 57 டென்கள் கணவன்மாரால் அல்லது முன்னைய கணவரால் கொல்லப்படுகிறார்கள். ஒன்றாறியோவில் மாத்திரம் கிட்டத்தட்ட 40 பெண்கள் இருக்கும்.

உதாரணத்துக்கு கடந்த வருடம் நடந்த சில சம்பவங்கள்.

ஆனி மாதம் மிசிசாகாவில் "கர்ஜீப்" என்ற பெண் அவரது ஆண் நண்பரினால் (Boy friend) கத்தியால் குத்தப்பட்டு பின் தீ வைக்கப்பட்டார். அதே மாதம் பிக்கரிங்கில் (Pickering) இன்னொரு பெண் அவரது கணவரிடமிருந்து தப்பி ஓடி தன்னுயிரைக் காப்பாற்ற முடியாவிடினும் தன் குழந்தையையாவது காப்பாற்றுவோம் என்ற துடிப்பில் அக் குழந்தையை அயலவரிடம் ஒப்படைத்தார். ஆனால் அவர் அவரது கணவனால் கொல்லப்பட்டார்.

கிச்சிளர் என்ற இடத்தில் "போகுமிலா" என்ற பெண் தனது பிள்ளைகளுடன் முன்னாள் கணவரினால் கொடுரமாகக் கொல்லப்பட்டார். அக் கொடியவனும் பின் உயிரை விட்டான்.

இன்னொரு 26 வயது பெண்மணி தனது இரு ஆண் குழந்தைகளின் முன்னிலையில் வைத்து அவரது கணவனால் கொல்லப்பட்டார். அக்குழந்தைகள் எப்படி அதைப் பார்த்துத் துடிப்பார்கள், எப்படி அவர்கள் மனம் பாதிக்கப்படும் என்பதைக் கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லை அந்தக் கொடிய உள்ளம் படைத்தவன்.

இதை நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது கூட ஒரு தமிழ் பெண்மணி என்னிடம் வந்தார். காரணம், "என் கணவரை பொலிஸ் பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். எப்படியாவது வெளியில் எடுத்துத் தாங்கோ" என அழுதார். என்ன நடந்தது எனக் கேட்ட போது "இராத்திரி கொஞ்சம் கூடக் குடித்துவிட்டு வந்து சாப்பாடு சரியில்லை என என்னிடம் சண்டை போட்டார், பிள்ளைகளின் முன்னால் சத்தம் போட வேண்டாம் என நான் சொல்ல எனக்கு அடித்தார். பிள்ளைகளையும் அடிக்கப் போனார். அதனால் பயந்து போய்

துணைவரைத் தாக்குதல்

Spousal Abuse

பொலிஸைக் கூப்பிட்டேன். இப்படி அடைத்து வைப்பார்கள் என நான் நினைக்கவில்லை" என வேதனைப்பட்டார். மனைவியை அடித்து பொலிஸ் பிடித்துக் கொண்டு போனால் பிறகு நீதிமன்றத்தில் போய் பிணை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு மனைவி போக முடியாது. அத்துடன் அப்படி அவரைப் பிணையில் விடும் போது மனைவி வசிக்கும் இடத்திற்குக் கிட்டப்போக முடியாது என்ற நிபந்தனையில் தான் விடுவார்கள். இதனால் அவர்கள் பிரிந்து இருக்க வேண்டும். இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் கணவன் குடிப் பழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கான வகுப்புகள், புத்திமதிகள் முதலியவற்றுக்கு போனால், இப்படி நடந்தது இதுதான் முதல் தடவை என்றால் நீதிமன்றம் எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு குறைந்த தண்டனை வழங்கலாம். பொதுவாக இப்படியான குற்றத்துக்கு நீதிமன்றம் மிகக் கடுமையாகவே தண்டிக்கிறது. ஏனெனில் இந்த பெண்களைத் துன்புறுத்தல் இப்போது இந்த நாட்டில் ஒரு பிரச்சனைக்குரிய விடயம்.

பெண்களைத் துன்புறுத்தல் என்றால் என்னவென்பதை சிறிது பார்ப்போம். பெண்களை அடித்து உதைப்பது மாத்திரம் துன்புறுத்தல் அல்ல. மனைவியை வெளியில் ஒருவருடனும் தொடர்பு கொள்ளவிடாது வீட்டுக்குள்ளேயே வைத்திருப்பது, அவளுக்கு கனடாவில் இருக்கும் உரிமையில்லை கணவன் Sponsor பண்ணியபடியால் பிரிந்து போனால் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார் எனப் பயப்படுத்துவது, மனைவிக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கப் போவதாக வெருட்டுவது, (மனைவியின் செல்லப் பிராணியான நாய்க் குட்டியை கொல்லப் போவதாக சொல்வது கூட துன்புறுத்தல் தான்) இவற்றுள் சில.

எங்கள் சமூகத்தில் இந்த குடிவரவு (Immigration) விடயத்தை வைத்து வெருட்டித் துன்புறுத்துவது நடக்கிறது. இலங்கையில் நன்றாகப் படித்து வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெண் கணவனால் Sponsor பண்ணி கனடா வந்தார். வந்து 2 கிழமைகள் மாத்திரம் மனைவியை வெளியில் அழைத்துச் சென்றார். மனைவி கர்ப்பமாகி விட்டா. அதன் பின் துன்புறுத்தல் தொடங்கியது. வெளியில் ஒருவரிடமும் தொடர்பு கொள்ளவிடவில்லை. அவளுக்கு நாகரீகம் தெரியவில்லை என அவமதிக்கத் தொடங்கினார். படுக்கை அறையில் படுக்கவிடாமல் வேறொரு அறைக்குப் போகச் சொன்னார். கட்டில் கூட அந்த அறையில் இல்லை. மனைவிக்கு முன்பே வேறொரு பெண்ணை அழைத்து வந்து உறவாடினார். அந்தப் பெண் படித்திருந்தும், தன்னைத் திருப்பி இலங்கைக்கு அனுப்பி விடுவார் என்ற பயத்தில் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டார். கர்ப்பமான நிலையில் வெளியில்

யார் உதவுவார்கள், நடுத்தெருவில் நிற்க வேண்டுமே என்ற பயம் வேறு. கனடா சட்டம் இப்படியான பெண்களுக்கு அரசு புரியும் உதவிகள் ஒன்றும் இந்தப் பெண்ணுக்கு தெரியாதபடியால் எவ்வளவோ வேதனையை தாங்கி பிள்ளைக்கும் தாயானார். அதற்குப் பிறகு கூட அந்தக் கணவன் தனது துன்புறுத்தலை விடவில்லை. பிள்ளையை தன்னிடம் விட்டுவிட்டு இந்தப் பெண்ணை தனியே இலங்கை அனுப்பத் திட்டமிட்டார். தாய் பால் கொடுப்பதைக் கூட தடுத்தார். இதை விட வேறு கொடுமை என்ன வேண்டும் ஒரு தாய்க்கு! அந்தப் பெண் அனுபவித்த கொடுமைகளை எழுதுவதென்றால் இக் கட்டுரை முடியாது இன்று. எப்படியோ என்னிடம் அந்தப் பெண் குழந்தையுடன் வந்தா. முதலில் அவரை ஒரு மனநோய் வைத்தியரிடம் அனுப்பினேன். அவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். எப்படியோ இன்று தாயும் மகனும் நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பெண் மாத்திரம் ஆரம்பத்திலேயே கணவனைப் பிரிந்து வந்திருந்தால் இவ்வளவு துன்பத்தை அனுபவித்திருக்க மாட்டார். இப்படித் துன்பம் அனுபவிக்கும் பெண்களுக்கு அந்த உறவை விட்டு வெளியே வருவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். உங்களால் பொலிஸைக் கூப்பிட முடியாவிடின் உங்கள் அயலவரிடம் கூறி வைக்கலாம் ஏதாவது பெரிய சத்தங்கள் கேட்டால் பொலிஸிற்கு அறிவிக்கும்படி. உங்கள் மருத்துவரிடம் கூறலாம் உங்கள் துன்பங்களைப் பற்றி. அவர் உதவி செய்வார். இங்கு பல Shelters இருக்கிறது இப்படித் துன்புறுத்தப்படும் பெண்களுக்கு உதவுவதற்கு. இப்படி நீங்கள் உங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியில் வந்துவிட்டால் உங்கள் வழக்கறிஞருடன் ஆலோசிப்பது மிக முக்கியம். உங்களுடன் பிள்ளைகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு Custody Order எடுப்பது மிக முக்கியம். அப்படி வெளிக்கிடும் போது நீங்கள் உங்கள் கணவனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு போகலாம் "பிள்ளைகளுடன் வீட்டை விட்டுப் போகிறேன். அவர்கள் பத்திரமாக இருக்கிறார்கள், எனது வக்கீல் விரைவில் தொடர்பு கொள்வார்" என்று.

நீங்கள் தான் இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் எப்போது வீட்டை விட்டுப் போகலாம் எனத் தீர்மானிக்க வேண்டும். கணவன் வீட்டில் இல்லாத நேரத்தில் வெளியேறுவது தான் நல்லது. (மறுபக்கம்)

தெய்வா மோகன்
Barrister & Solicitor

துணைவரைத் தாக்குதல்

ஏனெனில் நீங்கள் வெளியேறுவதைக் கண்டால் கணவனுக்கு கோபம் வந்து இன்னும் துன்புறுத்தலாம்.

இப்போது Ontario இல் மனைவியை அடிப்பது சம்பந்தமான வழக்குகளைக் கேட்பதற்கு விசேட நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நீதிமன்றங்களின் முக்கிய நோக்கம் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஆதரவு அளித்து அவர்களைச் சாட்சி சொல்ல வைப்பது. இரண்டு விதமான நீதிமன்றங்கள் இருக்கிறது. அரசாங்க வழக்கறிஞர் தான் தீர்மானிப்பார் எந்த வழக்கு எந்த நீதிமன்றத்தில் எடுப்பதென. முதலாவது நீதிமன்றத்தில் எடுக்கும் வழக்குகள் முன்பு ஒரு தடவையும் இப்படியான துன்புறுத்தல் நிகழவில்லை, மனைவிக்கும் பாரதூரமான காயங்கள் ஏற்படவில்லையென்றால் அக் குற்றத்தை ஏற்று Counselling இற்கும் போக ஒத்துக் கொண்டால் Probation உடன் விடுவார்கள். எங்கள் சமுதாயத்தில் இது நன்றாக வேலை செய்கிறது.

மற்றவிதமான நீதிமன்றத்தில் மிகவும் பாரதூரமான காயம் மனைவிக்கு ஏற்பட்டால் ஒரு தடவைக்கு மேலே மனைவியைத் துன்புறுத்தி இருந்தால் அதற்கு மிகவும் கடுமையான தண்டனை - மறியலுக்குக் கூட போக நேரிடும். இதை எழுதும்போது எனக்கு இன்னொரு தமிழ் பெண்ணின் ரூபகம், அவர் முதன் முதல் எனது கந்தோருக்கு வந்த போது நான் அழுதுவிட்டேன். தலையில் தொப்பி ஒன்று போட்டிருந்தார். அதை எடுத்த போது அவரது தலை மொட்டையாக இருந்தது. முகமெல்லாம் வீங்கி, காயம், கையில் தீப்புண்கள். இவையெல்லாம் அவரது கணவனின் துன்புறுத்தலினால் ஏற்பட்டது. அந்தப் பெண் உயிருக்கும் ஆபத்து என்ற நிலையில் ஏதோ ஆண்டவனின் அருளால் தப்பியோடி அயலவரின் உதவியுடன் போலீஸைக் கூப்பிட்டார். அந்தப் பெண்ணின் சாட்சியத்தைக் கேட்ட நீதிபதி கூட கண்கலங்கி தனது அனுபவத்தில் இப்படி கொடுமையான மனம் படைத்த ஒருவரைக் காணவில்லையெனக் கூறி மிகவும் கடுமையான தண்டனை அளித்தார்.

இப்படித் துன்புறுத்தப்படும் பெண்களுக்கு வீட்டை விட்டு வெளியே போனால் தங்குவதற்கு உதவினரோ, நண்பர்களோ இல்லாவிடின் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டி பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் சில:

Assaulted Women's Helpline - (416) 863-0511
South Asian Women Centre -
Interval House (416) 924-1491
YWCA Women's Shelter - (416) 693-7342
York Shelter for Women - (416) 394-2979

எங்கள் மாகாணத்தில் பெண்களின் பாதுகாப்புக்கு, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய எத்தனையோ சட்டம், உதவிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் சட்டம் எங்கள் பக்கம் என்பதற்காக அதை நாங்கள் தவறான வழியில் பாவிக்கக் கூடாது. இதை நான் அனுபவத்தில் கூறுகிறேன். ஆண்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

மனைவியிடம் உதை வாங்கிவிட்டு அதை வெளியில் சொன்னால் தனக்கு மரியாதை இல்லை என பொறுத்துக் கொண்டிருந்த கணவனை, மனைவி தனக்கு அடித்ததாக பொலிஸிற்கு அறிவித்து அதன் விளைவால் கைது செய்யப்பட்ட கணவனையும் சந்தித்தேன்.

சில 'சமூக சேவையாளர்' என்ற பெயரில் தவறாக புத்திமதியைக் கொடுத்து அதன் விளைவாக புதிதாக மனம் புரிந்த மனைவி ஒரு காரணமும் இன்றி பொலிஸைக் கூப்பிட்டு Shelter க்கு போன கதைமும் உண்டு. பின்பு தன் தவறை உணர்ந்து தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அந்த பெண் எவ்வளவோ துடித்தார்.

இப்படியாக, பிழையான அறிவுரை கேட்டு தன் கணவனுக்கு பாடம் படிப்பிக்க வேண்டுமென தனக்குத் தானே கரண்டியினால் குடு போட்ட பின்பு பொலிஸைக் கூப்பிட்டு கணவன் கட்டதாக சொல்ல அதனால் பாதிக்கப்பட்ட கணவனையும் நாளறிவேன்.

எங்கள் நாட்டில் எந்தவித உரிமையும் இல்லாமல் வந்த எங்களுக்குச் சகல உரிமைகளையும் தந்தது இந்த நாடுதான். அந்த உரிமைகளையும் இந்த நாட்டுச் சட்டத்தையும் நாங்கள் எல்லாரும் மதித்து நடந்தால் எமது சமுதாயம் நிச்சயம் நன்றாக வாழலாம்.

தரமான தகவல்களைத் தரும் தகுதி வாய்ந்த சஞ்சிகை

நான் கனடாவுக்கு வந்த காலத்திலிருந்து, கடந்த எட்டு வருடங்களாக 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையை மாதம் தவறாமல் ஆவலுடன் வாசித்து வருகிறேன். மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு, எழுத்துப் பிழை, இலக்கணப் பிழை இன்றி காலத்தின் தேவைக்கேற்ற விடயமானவற்றை உள்ளடக்கி வரும் ஒரேயொரு சஞ்சிகை 'தமிழர் தகவல்' என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலும் உத்தியோக ரீதியிலும் மற்றவர்களுக்கு உதவவும் இச் சஞ்சிகை மிகவும் பிரயோசனப்படுகின்றது.

ஒரு தகவல் சஞ்சிகையானது தகவல்களை மிகவும் எளிய நடையில் சகலருக்கும் புரியக்கூடிய விதத்தில், காலத்தின் தேவைக்கேற்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவற்றை அவற்றின் முன்னுரிமைக்கேற்ப சிறந்த முறையில் வகுத்துத் தருகின்றது 'தமிழர் தகவல்'.

குடிவரவு, குடியமர்வு போன்ற தகவல்களுடன் நின்று விடாது சமூகவியல், சுகாதாரம், கல்வி, இளைஞர் விவகாரம், முதியோர் நலம் கலாசாரம், உள்நாட்டு அரசியல் போன்ற விடயங்கள் பற்றியும் அவ்வப்போது பல பயனுள்ள கட்டுரைகள் வருவது ஒரு வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எம்மவர்கள் கனடிய நீரோட்டத்தில் முக்கிய பங்கேற்று ஒரு ஆரோக்கியமான ஒன்றிணைவை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக பல கட்டுரை விடயங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவது மற்றுமொரு விசேட அம்சமாகும்.

இன்றைய பரபரப்பான உலகில் தகவல்கள் பலவீதம்.. "நாய் மனிதனைக் கடிப்பது ஒன்றும் செய்தியாகாது; ஆனால், மனிதன் நாயைக் கடித்தால் அது எல்லோரும் அறியத்தகுபதும் ஒரு பரபரப்பான செய்தி" என்ற சொல்லியிருந்தார் John Bogart என்ற ஒரு பத்திரிகையாளர். இந்தக் கூற்றின் மறுபக்கம் என்னவென்றால், நாய் மனிதனைக் கடிக்கும் செய்தி தான் சுகாதார, பாதுகாப்பு மட்டத்தில் மக்களுக்குத் தேவையான ஒரு முக்கியமான செய்தி. இதே போலவே தான் சாதாரண அன்றாட தகவல்களாக தோன்றினாலும், இந் நாட்டுக் குடிவரவு, குடியமர்வு, குடியுரிமை தகவல்கள், சட்டதிட்டங்கள் எமது மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவையான இன்றியமையாத தகவல்களாகும். அதிலும் இத் தகவல்கள் சரியான, நம்பகமான முறையில் மக்களுக்குச் சேர வேண்டும். இதை அப்பழுக்கற்ற முறையில் நேர்த்தியாக அளித்து வருவது 'தமிழர் தகவல்'.

இப்படியான ஒரு சஞ்சிகையை பத்து வருடங்கள் தொடர்ந்து மாதம் தவறாது வெளியீடுவது இலேன காரியமல்ல. பிரதம ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வமும் அவர் குழுவினரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். வாழ்க உங்கள் பணி!

நாகா இராமலிங்கம்

தலைவர், இலங்கைச் சிறுபான்மையினர் நலன் பேண் மன்றம் SACEM

Reflection of a Tamil Refugee

When an Air France jet landed at Montreal's Mirabel airport on August 14th 1983, federal immigration officials there could not have imagined even in their wildest dreams that 55 people on board that aircraft would claim refugee status upon arrival and remain in Canada for the rest of their lives. On that day, no one in Canada could have foreseen that another 200,000 Tamils would enter Canada over the next 18 years as refugees or immigrants, become Canadian citizens and bring forth a whole new generation of Tamil Canadians. I was one of the 55 Tamil refugees on that Air France jet and today I am proud to be a Tamil Canadian.

On the day Prime Minister Pierre Trudeau visited Sri Lanka in the early seventies I was a young schoolboy standing at an intersection in suburban Colombo awaiting his motorcade to pass by. When I had a glimpse of this great Canadian leader on that day there was no way I could imagine that I would be watching the live telecast of his funeral on CBC in Canada three decades later. Also on that day I never thought I would be shaking hands with a member of Trudeau's cabinet, in Canada. That's exactly what happened when I met John Roberts the then minister of immigration at a reception in Montreal in 1984. That occasion was not only a hand shake but a 10 minute chat about the events in Sri Lanka at that time.

Back in 1984 I found myself updating the minister of immigration of the day on the events in Sri Lanka. 16 years later, I was getting an update on Sri Lanka from the minister of immigration of the day Elinor Caplan when I met her at her campaign office in Thornhill, Ontario during the federal election campaign of 2000. This is a very clear example of how well Sri Lanka and its people are known in Canada today.

When my claim to refugee status was being processed in Montreal in 1983 along with a few hundred other Tamil refugee claims, lawyers, immigration officers and social workers there were scrambling to get information on Sri Lanka in their attempts to understand who we were and why we were here. Today there is no need for this, as the main stream media provides a lot of this information. I remember the conversation I had with an immigration lawyer in Montreal in 1983 where I was explaining to him what type of a country Sri Lanka was. he found it very difficult to believe that Arthur. C. Clark lived in Sri Lanka or that Michael Ondaatje was born and raised in Sri Lanka or that Sri Lanka was the first country in the world to elect a woman as Prime Minister. Today many Canadians know the Canada and Sri Lanka share a lot of things in common as members of the British Commonwealth.

The Tamil refugees in Montreal did not have a Jegan Mohan or a Manuel Jesuthasan in 1983 to represent them and were at the mercy of lawyers just out of law school who had to be educated by their clients as to the merits of their claims. Today members of the Immigration and Refugee Board find their tasks easier when Tamil Canadian lawyers appear before them and there is no shortage of such lawyers. Many refugee claimants at that time were unable to express themselves clearly in English and translators were required for doctor's appointments and many other services. Government and social service agencies were scrambling to find Tamil translators to provide their services.

At the time I arrived in Montreal, refugee claimants were not eligible for any financial assistance from the provincial or municipal governments and so we had to live on an allowance of \$140 a month given to us by a social service agency. We were also not eligible to receive our work permits for three months. I remember the Sundays on which I would stand at the back of the church with my fellow refugees after mass to pick up some warm clothes among the pile of used clothes donated by the parishioners, for surely there was no way to buy new clothes with \$140 month. This situation made the Tamil refugee community at that time to stick together as close as possible in their day today lives and made us go through the process of starting a new life in Canada with the benevolent attitude of caring and sharing. This benevolence is sadly diminishing among the Tamil Canadians of today.

It took a few months for the Quebec government to realize that there was a refugee community in Montreal that needed their assistance and after a few meetings between government representatives and Tamil community leaders from Toronto, Boston and New York we were made eligible for provincial assistance. This made life much easier for us and enabled us to move on.

As years passed by the number of Tamil refugees arriving in Canada began to grow rapidly and immigration officers at Mirabel, Pearson, Rainbow bridge, Peace bridge and Blackpool were doing overtime to cope with them.

After completing our immigration hearings many of us began moving to Toronto for better employment prospects and also because English speaking Ontario afforded a more adaptable environment for a community from a British commonwealth country. The spirit of caring and sharing continued to grow in us and the hardships of a refugee life developed a strong bond of friendship and unity among all of us.

Life in the Tamil refugee community was a closely-knit affair resembling the life of a little village where everyone knew everyone else and were always accommodating of each other's needs. The spirit of accommodation was such that 6 to 8 people would live in a two-bedroom apartment or 10 to 15 people would live in a three-bedroom house. The person with whom one shared his room or the person sitting next to you on the couch was not a family member, not a relative, not a childhood friend but a recent acquaintance or many times a total stranger. Yet, they all shared their joys and sorrows, their ups and downs, and their dreams and hopes as a family of refugees. But life could not go on like this forever.

As we began to rise up the ladder in our immigration status life began to change. Refugee claimants were promoted to the ranks of convention refugees and later to that of landed immigrants and this process took a good many years. Finally, when the Tamil refugee community was commissioned into the Canadian citizenry a new visible ethnic minority of Tamil Canadians was born. This new status brought with it-sponsored spouses, family reunions, marriages, children, new homes and new neighborhoods. Professionals and business people got their chance to pursue their skills and Tamil youth began to excel in schools, colleges and universities. This is the Tamil Canadian society that we see today.

When I moved to Toronto in 1985 the only public place that had a Tamil inscription was the CN tower with the words "welcome" printed in Tamil. Today Tamil name boards are common sights at major intersections in Toronto while banks and other major employers are hiring Tamils to reach out to the community.

I am happy and proud to see the growth and prosperity of the Tamil Canadian community where Hondas and Toyotas have replaced the "Raleighs" and "Roadmasters" of rural Sri Lanka.

Anton Kanagasooriar

(இரு) நூறாண்டு காலம் வாழ்க

2001ம் ஆண்டில் நிற்கின்றோம். கடந்த காலங்களில் எவ்வளவோ விஞ்ஞான முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம். எல்லோர் மனதிலும் தற்போது எழும் கேள்வி என்னவெனில் அடுத்த நூறு ஆண்டுகளில் அல்லது ஆயிரம் ஆண்டுகளில் எவ்வளவு விஞ்ஞான முன்னேற்றங்கள் ஏற்படும், உலகம் அந்த காலகட்டத்தில் எப்படி இருக்கப் போகின்றது என்பதாகும். பலரின் கருத்துப்படி 1000ம் ஆண்டிலிருந்து 2000 ஆண்டுவரை ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், 2000ம் ஆண்டிலிருந்து 3000ம் ஆண்டுவரையிலான காலத்தில் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதாகும். ஆயிரமாவது ஆண்டில் இருந்தவர்கள் 2000ம் ஆண்டில் உலகம் எப்படி இருக்கும் என்பதை கற்பனை செய்து கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நாம் ஓரளவு 3000ம் ஆண்டில் எப்படி இருக்கப் போகின்றது என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

விஞ்ஞானம் எவ்வளவு வளர்ந்து கொண்டு சென்றாலும், சில விடயங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் முன்னேற்ற முடியாது. 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 2000 ஆண்டளவில் பறந்து திரியும் காரர்கள் பாவனையில் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் தற்போது பறக்கும் காரர்களை உருவாக்கும் வல்லமை இருந்தாலும் பாவனையில் அவற்றைக் கொண்டு வர முடியவில்லை. தரையிலேயே சாலைகளிலும், பெருஞ் சாலைகளிலும் வாகன நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் விபத்துகள் நேருகின்றன. இந்த நிலையில் பறக்கும் காரர்களை வானத்தில் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினம். எனவே எதிர்காலத்தில் விஞ்ஞான முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய விடயங்களில் ஒன்றான மனிதரின் வாழ்க்கைக் காலம் அல்லது வயதெல்லையைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

200 வருடங்களுக்கு முன்னர் உலகளாவிய ரீதியில் மனிதரின் சராசரி வயது ஏறக்குறைய 35 ஆக இருந்தது. இது உண்மையான கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிலர் கூறலாம் பழைய காலத்தில் அதாவது எழுது பாட்டனார் காலத்தில் முதியவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் தேகாரோக்கியத்துடன் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார்கள் என்று. நாம் ஒரு சிலரை மாத்திரம் உதாரணம் எடுத்து பார்க்கின்றோமே தவிர, முழு உலகத்தையும்

விஜே குலத்துங்கம்

முழு சனத்தொகையையும் பார்ப்பதில்லை. அந்தக் காலங்களில் பிரசவ காலத்திலேயே ஏராளமான தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் இறந்து விட

நேரிட்டன. குழந்தைப் பருவத்திலேயே அநேக குழந்தைகள் இறந்து விட நேரிட்டன. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சாதாரண புளு (Flu) எனப்படும் தடிமன் காய்ச்சலாலேயே மில்லியன் கணக்கில் மக்கள் இறந்தார்கள். மற்றும் சாதாரண வான்தீபேதி, மலேரியா, காச நோய் போன்றவற்றாலும் பல இலட்சக் கணக்கானோர் இறந்தார்கள். இதனாலேயே சராசரி வாழ்தகவு குறைவாக இருந்தது. தற்போது வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் சராசரி வயது 80 ஐ எட்டும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. 2010ம் ஆண்டளவில் உலகளாவிய ரீதியில் ஆண்களின் சராசரி வயது 83 ஆகவும், பெண்களின் சராசரி வயது 88 ஆகவும் இருக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஒருவரின் வயதை மூன்று காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன. இதில் ஒன்று விபத்துகளும், இயற்கை அழிவுகளும். இரண்டாவது நோய்கள். மூன்றாவது Aging என்று சொல்லப்படும் வயது செல்லுதல் அல்லது வயது முதிர்வு என்று சொல்லப்படும். முதலாவது காரணியான விபத்துகளையும், இயற்கை அழிவுகளையும் தடுப்பது மிகவும் கடினம். இயற்கையழிவுகளிலிருந்து ஓரளவிற்கு விஞ்ஞான முன்னேற்றம் அழிவைத் தடுக்கக் கூடியதெனக் கூறலாம். வெள்ளப் பெருக்கு, புயல்காற்று போன்றவற்றை முன்கூட்டியே வானிலை அவதான நிலையம் அறிவித்து விடுவதால், மக்கள் போதிய முன்னேற்பாடுகளை எடுத்து விடுவார்கள். காப்பாற்றுவதற்கும் நவீன தொழில்நுட்ப சாதனங்களான, ஹெலிகொப்டர்களும், பாரம் தூக்கிகளும் உள்ளதால் மேலும் அழிவுகளை தடுக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆனாலும் இயற்கை அழிவுகளில் ஒன்றான பூகம்பத்தின் அழிவுகளை முன்கூட்டியே அறிய இன்னமும் முடியாமல் இருக்கின்றது. விபத்துக்களாவன விஞ்ஞான முன்னேற்றம் கூடிக் கொண்டு செல்ல அதிகரிப்பதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஆயினும் இவற்றின் அளவு மொத்த இழப்புகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

இரண்டாவது காரணியான நோய்கள் தான் 200 வருடங்களுக்கு முன்பு சராசரி வயதெல்லையாக இருந்த 35 ஐ தற்போது 80 வரையிலும் உயர்த்தக் காரணமாயுள்ளது. ஒரு காலத்தில் மரணத்தை விளைவுக்கும் நோய்கள் எல்லாம் தற்போது குணப்படுத்தப்படும் நிலையில் உள்ளன. ஒரு காலத்தில் தடிமன், காய்ச்சலால் கூட மரணம் சம்பவிக்கும் நிலை இருந்து வந்தது. இதனால் தானோ என்னவோ, ஒருவர் தும்முள் பொழுது ஆயுசு நூறு என்று தமிழிலும், ஆங்கிலத்தில் God bless you என்று சொல்லும் வழக்கம் பாவனைக்கு வந்தது. ஆனால் தற்போது இது ஆபத்தான வியாதி இல்லை. Flu shot எனப்படும் ஊசியைப் போட்டே, வியாதி வராமல் தடுத்து

விடுவார்கள். இதைவிட அம்மை நோய், காச நோய், போலியோ இப்படியாக பல நோய்களுக்கு தடுப்பூசியை குழந்தைகளாக இருக்கும் போதே ஏற்றப்பட்டு விடுவதால் இந்த நோய்களிலிருந்து ஏற்படும் அழிவுகள் தடுக்கப்படுகின்றன. இதைவிட பலவித கொடிய நோய்களுக்கும் இன்று வெற்றிகரமான சிகிச்சை முறைகள் உள்ளன. வளர்ந்து விட்ட நாடுகளில் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதின் பின்னர் பூரண வைத்திய பரிசோதனையை செய்து கொள்ளுவதால், பலவிதமான நோய்களை ஆரம்ப அறிகுறிகள் தோன்றும் போதே கட்டுப்படுத்தி விடுகின்றார்கள். நாளுக்கு நாள் நவீன மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருவதால் பலவித நோய்களும் இலகுவில் குணமாக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இதைவிட அண்மையில் Genome Mapping இல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். இதன்படி மனிதரிலுள்ள Gene கள் அனைத்தினதும் கட்டமைப்பை கண்டறிந்துள்ளார்கள்.

அநேகமான வியாதிகள் ஏற்படும் போது, பாதிக்கப்பட்டவரின், gene களையும், ஆரோக்கியமானவர்களின் அமைப்பையும் ஒப்பிடுவதன் மூலம் வியாதிக்கு காரணமான gene ஐ கண்டுபிடித்து அவற்றை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் வியாதிகளை குணப்படுத்தி விடலாம். இன்னும் 20 ஆண்டுகளளவில், வைத்தியரிடம் செல்லும் போது அவரிடம் உங்களுக்குரிய gene கட்டமைப்பு பற்றிய தகவல்கள் இருக்கும். அதை வைத்தே வியாதிகளை குணமாக்கி விடுவார்கள். இது எதிர்காலத்தில் மிகப் பாரிய அளவு மாற்றத்தை உலகளாவிய ரீதியில் தேகாரோக்கியத்தில் கொண்டு வர இருக்கின்றது. இதுவும் எதிர்கால மனிதரின் வயதெல்லையை அதிகரிக்கக் கூடியதாகவிருக்கும்.

மூன்றாவது காரணியான aging அல்லது வயது முதிர்ந்தலே மிகவும் முக்கிய காரணியாகும். நாம் எவ்வளவு தான் நோயில்லாமல் வாழ்ந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதின் பின்னர் எங்கள் உறுப்புகள் முதிர்வடைந்து பழுதாகிவிடும். அதேநேரத்தில் தோல்கள் சுருங்கி முதுமைத் தோற்றத்தை அளிக்கும். நாங்கள் உபயோகிக்கும் மோட்டார் வண்டிகள் நாட் செல்ல பாகங்கள் பழுதடையும். அதன்போது குறிப்பிட்ட பாகங்களை அகற்றி புதிய பாகங்களை பொருத்திக் கொள்வதன் மூலம் மீண்டும் அதை புதிய மோட்டார் வண்டி போல இயங்கச் செய்கின்றோம். அதேபோல மனிதரிலும் செய்ய முடியும். சென்ற வருடம் ரொறன்ரோ பொது வைத்தியசாலையில் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த Noah Kasper என்பவருக்கு 15 மணித்தியாலங்கள் தொடர்ந்து செய்யப்பட்ட அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் ஈரல், சதையம், இரைப்பை மற்றும் பெருங்குடல் ஆகிய நாக்கு உறுப்புகள் வேறு உடல்களிலிருந்து மாற்றி செய்யப்பட்டு அவர் பூரண குணமாக்கப்பட்டார். (60ம் பக்கம் பார்க்க)

புகலிட வீடியோ கலாசாரம்

எனது மைத்துனரின் திருமணம் 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த அவரது நண்பன் திருமண வைபவத்தை திரைப்படம் எடுப்பது போல 8mm கமராவில் எடுத்தார். முக்கிய பங்கெடுத்த நாம் இருவர் எமது நிழல்களை நிகழ்ச்சியாகப் பார்க்கலாம் என்ற ஆசை நிராசையாகிவிட்டது. அந்தப் படச்சுருள் எங்களுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. காரணம் அதைப் போட்டுப் பார்க்கும் கருவிகள் வைத்திருக்கும் வசதி எங்களிடமோ அல்லது எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களிடமோ அன்று இருக்கவில்லை; அப்பொழுது பிரபலமாகிக் கொண்டிருந்த கலர் நிழல் படத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம்.

1980 தொடக்கத்தில் தொலைக்காட்சி வந்தபோது வீடியோ கமராக்கள் வரத் தொடங்கி விட்டது. போட்டுப் பார்க்க VCR, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி முதலியன குறுகிய காலத்தில் பல வீடுகளில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. வீடியோ மூலம் பிறநாட்டு நிகழ்வுகளை நாங்கள் பார்க்கவும், எங்கள் நிகழ்வுகளை வெளிநாட்டில் இருப்பவர்கள் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. இலங்கையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் வைபவங்களை பார்த்து பகிர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

வீடியோ மூலம் நாங்கள் படம் பிடிக்கும் குடும்ப நிகழ்வுகளில் முக்கியமானவை பிறந்ததினம், பூப்பூசி நிராட்டு விழா, திருமணம், திருமண ஆண்டுவிழா, மரணச் சடங்கு, பொது நிகழ்வுகளான கோபில் உற்சவங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், ஒன்று கூடல், பொதுக் கூட்டங்கள், பாராட்டு வைபவம், திரைப்படம் என்று பலவுண்டு.

எமது கலாசாரம், பண்பாடுகள் பேணப்படுவதற்கு இந்த வீடியோ ஓரளவு உதவுகிறது என்பது எனது கணிப்பு. எனக்குத் தெரிந்த சில விடயங்களைத் திருமண வைபவத்தை மையமாக வைத்துத் தொடரலாம் என்று எண்ணினேன்.

திருமண சமய சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், முறைகள் பலருக்குத் தெரிந்திருந்தும் காலப்போக்கில் மறக்க நேரிடுகின்றது. தெரிந்தவரிடம் கேட்டு அறியலாம் என்றால் சந்திக்க, கதைக்க, நேரம், கிரகிக்கும் பொறுமை எம்மிடம் இப்பொழுது இல்லை. இங்குமட்டும் அல்ல எங்கும். வீட்டில் இருந்து கொண்டே பலர் மத்தியில், பலவேலைகள் மத்தியில் சரியான முறையில் சிறப்பாக நடந்த திருமண வீடியோ பிரதி (ஈழத்தில் நடந்ததாக இருக்கலாம் அல்லது இங்கு ஆக இருக்கலாம்) ஒன்றைப் போட்டு இரு வீட்டாரும் பார்த்து சமய சம்பிரதாயங்களையும் ஒழுங்குகளையும் கவனித்து விடுகிறார்கள். பிழைகளை

கட்டிக் காட்ட பலர் இருப்பார்கள். மாற்று வழிகள், சரியான முறை அறிந்து தங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் சிறப்பாகச் செய்து முடிப்பார்கள். இரு வீட்டிற்கும் சென்று நிகழ்வுகளை எடுக்க வீடியோ ஒழுங்கு செய்யப்படும். வீடியோ எடுப்பவர் இரு வீட்டாரும் தவறவிட்ட அல்லது தட்டிக் கழிக்க நினைத்த, நினைக்கும் சம்பிரதாயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி வலுக்கட்டாயமாக எடுத்து விடுவார். தனது தொழில் சிறப்பு வீடியோகாரர் கையாளும் யுக்தி என்றும் கூறலாம். இதனால் எந்தக் காரணத்தால் திருமண வைபவம் பிந்தினாலும் வீடியோகாரர் காரணியாகி விடுவார். நேரத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் விடயத்தில் நாம் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்றே கூறலாம். ஒரு நாளும் பெற்றோரை வணங்காத மணமக்களை ஒருமுறையாவது, பெற்றோரை அல்லது திருமணத்தை நடத்துபவர்களை வீடியோகாரர் வணங்கச் செய்து விடுவார். பெண்கள் விளக்கேற்ற வல்லவர்கள் என்ற கூற்றுக்கு அமைய பெண்களைக் குத்துவிளக்கு ஏற்றச் செய்து விடுவார். வீட்டில் இருக்கும் தளபாடங்கள், காட்சிப் பொருட்கள், நிழற்படங்கள், பாரதியார், திருவள்ளுவர், எம்.ஜி.ஆர், கடவுள் சிலை, படங்கள், அவதாரங்கள் எல்லாம் படம் பிடித்துவிடுவார்.

உத்தரியம் அணிதல், தலைப்பாகை வைத்தல், சேலை மடிப்பு, அலங்காரம், ஆரத்தி யார், யார் எப்ப எப்ப எங்கே எங்கே எப்படி எடுப்பது என்பதிலிருந்து தேங்காய் யார் உடைப்பது, எவர் எவர் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும் போன்ற பல விடயங்கள் பல வீடியோகாரருக்கு அத்துப்படி. சொல்லிக் கொடுத்து செய்யப் பண்ணி விடுவார். சிலசமயம் அமைதியாக இருந்துவிட்டு பின்னர் இப்படியும் ஒருமுறை செய்யுங்கள் என்று சரியாக எடுத்து விடுவார்.

வீடியோ கமராக்காரர்கள் நடத்தும் திருமணங்கள் அதிகம். வந்தவர்களைப் பதிவு செய்தல் மிக முக்கியம். பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் நடைபெறும் தாலி கூறை ஆசீர்வதிக்கும் போது, பெண் அலங்காரம் செய்யும் நேரம், தம்பதிகளை ஆசீர்வதிக்கும் நேரம், உணவு பரிமாறும் நேரம், உடைமாற்றி பதிவுத் திருமணம், கேக் வெட்டு, Group Photo எடுக்கும் போது என்று எல்லோரையும் உள்ளடக்கிவிடுவார். வந்தவர்களும் ஒருமுறையாவது அந்த வெளிச்சத்தில் தலைகாட்ட கவனமாக இருப்பார்கள். திரைமறைவில் முன்பு நடந்த பாலும் பழமும் வீடியோ, கமராக்காரர் மறைவில் நடக்கும். பல திருமணங்கள் ஒன்று கூடலாகவே அமைகிறது. திருமண

வைபவத்தை உண்மையாக முழுமையாகப் பார்ப்பவர்கள் வீடியோ, கமரா, மதகுரு, பெற்றோர், சில சொந்தக்காரர் ஆகத்தான் இருக்கும். இதனால் இப்பொழுது மதகுரு அக்கினி சாட்சியுடன் வீடியோ சாட்சியையும் சேர்த்து விட்டார்கள்.

தேனிலவு முடிந்த பின்னர் ஒரு நாள் சில தம்பதிகளின் வேண்டுகோளில் அல்லது வீடியோகாரரின் ஆலோசனைப்படி ரொறன்ரோவிலுள்ள முக்கிய கேந்திர நிலைங்களில் தம்பதிகள் விதம் விதமாக உடை அணிந்து திரைப்படம் மாதிரி வீடியோ எடுப்பார்கள்.

எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது editing. திருமணத்திற்கு வரமுடியாதவர்கள் எங்கிருந்தாலும் (மோட்சத்தில் கூட) அவர்களின் புகைப்படங்களை மணமக்கள் தேடி வீடியோ Edit பண்ணுபவரிடம் கொடுத்து விடுவார்கள். விரும்பிய பொருத்தமான பாடல்கள் (Songs) கொடுக்கப்படும். அத்துடன் மணமக்களையும் கிட்டியவர்களையும் ஒரு நாள் வரச்சொல்லி எடுத்ததைப் பார்க்கவிடுவார்கள். சிலரின் நிழல் தம்பதிகளாலும், சிலரின் நிழற்படங்கள் Edit பண்ணுபவராலும் நீக்கப்படும். இல்லாத சம்பவங்கள் சேர்க்கப்படும். முன்னர் Niagara, Skydome, CN Tower, Safari Park, நகரப் பூங்கா, 401, Down Town என்று காட்சிகள் வீடியோவில் முக்கிய இடம் வகித்தது. ஈழத்து மக்கள் தமது பிள்ளைகளைப் பார்த்து பூரிப்படைந்ததும் உண்டு. காலப் போக்கில் அவர்களுக்கு இது சலித்துப் போய்விட்டது. இப்பொழுது புது யுக்தி. தம்பதிகளின் குலதெய்வம், அவர்கள் ஊரில் பிரபல கோவில், ஈழத்து வரலாற்று/அழகுக் காட்சிகள் புகுத்தப்படுகிறது. இங்கு இருக்கும் கோவில்கள் கூட சேர்க்கப்படும்.

இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து இறுதி வடிவ வீடியோ ஒளிநாடா தம்பதிகளைச் சென்று அடைய ஒரு மாதம் முதல் ஒரு வருடம் ஆகலாம். சிலவேளையில் கொடுபடாமலும் போகும். வீடியோ வந்து சேரும் வரையும் சில திருமணங்கள் தாக்குப் பிடிக்காமலும் போகிறது.

இவ்வளவு பிரயத்தனத்துக்குப் பின் வெளிவரும் வீடியோவை ஒருமுறைக்கு மேல் பார்த்த தம்பதிகளை விரல் விட்டு எண்ணலாம். (டிறுபக்கம்)

கதிர் துரைசிங்கம்

(இரு) நூறாண்டு

இப்படியாக உறுப்பு மாற்றீடு செய்வது புதிதல்ல. ஆரம்பத்தில் முதன் முதலில் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அராபியர்கள் பொய்ப்ப பற்களை உருவாக்கினார்கள். இதையடுத்து கண்ணுக்கு உதவியாக முக்குக் கண்ணாடிகள் உருவாகின. இதையடுத்து காது கேட்காதவர்களுக்கு Hearing aid எனப்படும் செவிப்புலன் கருவி உபயோகத்திற்கு வந்தது. இவற்றையடுத்து இடுப்பு எலும்புகள், முழங்கால், முழங்கை, மூட்டுகள், இருதய வால்வுகள், ரப்பர் குடல்கள், மற்ற இருதய By-pass போன்ற செயற்கை அமைப்புகள் பாவனைக்கு வந்தன. தற்போது ஏறக்குறைய 72 உடற் பாகங்கள் இப்படியாக பாவனையில் உள்ளன. தற்போது சில உறுப்புகள் மற்ற உடல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டே மாற்றீடு செய்யப்படுகின்றன. சிறுநீரகம் பழுதானால் வேறு ஒருவருடைய சிறுநீரகம் அல்லது இறந்தவர்களின் (உடன்) சிறுநீரகம் மூலம் மாற்றியமைக்கப்படும். இதே போல் எலும்பு மச்சை, இருதயம், ஈரல், சுவாசப்பை போன்றவை மாற்றீடு செய்யப்படுகின்றன. எனவே நாம் ஒவ்வொருவரும் நாம் இறந்த பின் எமது உறுப்புகளை தானம் செய்யும்படியாக எழுதி வைத்தல் மிகவும் அவசியமாகின்றது.

அமெரிக்காவின் Ohio இலுள்ள Case Western Reserve University ஐ சேர்ந்த Dr. Robert White என்பவர் ஒரு குரங்கின் தலையை வேறு ஒரு குரங்கின் உடலில் பொருத்தி வெற்றி கண்டுள்ளார். இவரின் கூற்றுப்படி இன்னும் 10 வருடங்களில் இது மனிதரிலும் சாத்தியமாகலாம். இதைவிட தற்போது மின்கணினித் துறை வளர்ச்சியும், உடற் சிகிச்சையில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. கண்பார்வை அற்ற ஒருவருக்கு அவரின் தலையில் ஒரு வீடியோ கமெராவைப் பொருத்தி அதை ஒரு கம்பியூட்டர் சிப் உடனும், Software உடனும் இணைத்து, மறுமுனையை முளையின் பார்வைக்குரிய பகுதியில் இணைப்பதன் மூலம் அவருக்கு பார்வையை உணர்த்தும் படி செய்யப்பட்டு வெற்றி காணப்பட்டுள்ளது. பல மின்னியல் இயந்திரங்களையும் உறுப்புகளுக்குப் பதிலாக அமைத்துள்ளார்கள். சில பகுதிகள் இயங்காத முளையின் பகுதிகளில் அதற்குரிய கம்பியூட்டர் சிப் ஐ செருகி இயங்கச் செய்துள்ளார்கள்.

தற்போது பரிசோதனைச் சாலையிலும் இழைய விருத்தி Tissue Culture மூலம் பல உறுப்புகளை வளர்த்து எடுக்கும் முயற்சிகள் வெற்றியளித்து வருகின்றன. இவற்றை நோக்கும் போது எதிர்காலத்தில் உறுப்புகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் இயங்கும் என்றும், மோட்டார் வண்டி உதிரிப் பாகங்களை ஆடர் செய்து, பெற்றுக் கொள்வது போல், மனித உறுப்புகளையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இதே காரணத்துக்காக அமெரிக்காவிலுள்ள Cryonics Institute ஒரு புதுவிதமான சேவையை ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட பணத் தொகையை இவர்களுக்கு செலுத்தினால், அவர் இறந்த பின் அவரது உடலைக் கேட்டு விடாது திரவ நைதரசனில் அவர்கள் 50-60 ஆண்டுகளுக்கு சேமித்து வைப்பார்கள். பலரின் கருத்துப்படி அக்காலகட்டத்தில் இறந்த உடலை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் நிலைக்கு மருத்துவ விஞ்ஞானம் முன்னேறிவிடும் என்பதாகும். இதனால் தான் பலர் உடல்களை சேமித்து வைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

வயது செல்லச் செல்ல, உறுப்புகள், தோல் போன்றவை முதிர்வடைகின்றன. அத்துடன் நோய்களால் உடல் தாக்கப்படும் அளவும் கூடுகின்றது. எனவே முதிர்ந்தவை தடுப்பதன் மூலம் அல்லது குறைப்பது மூலம் மனித இனத்தின் வயதைக் கூட்டலாம். வயது முதிர்வைத் தீர்மானிப்பது கலங்கள் தான். கலங்கள் தொடர்ந்து பிரிவடைந்து புதிய கலங்கள் உண்டாகும் போது எங்கள் உறுப்புகள், தோல் போன்றவை இளமையாக இருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட வயதிற்கு மேல், புதிய கலங்கள் உண்டாக மாட்டாது. அந்த நிலையில் பழைய கலங்கள் இறக்க உடல் முதிர்வடையும். சாதாரணமாக கலங்கள் 20 பிரிவுகளுக்கு மேல் பிரிவடைய மாட்டாது. இனப்பெருக்கக் கலங்களில் Telomerase என்னும் நொதியம் காணப்படுவதால் அவை தொடர்ந்து பிரிவடைகின்றது. Geron என்ற

நிறுவனம் இந்த நொதியத்தை பிரித்தெடுத்து தயாரிப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். Nematode என்னும் நுண்ணிய உயிரினம் சாதாரண நிலையில் சில மணித்தியாலங்கள் தான் உயிர் வாழும். ஆனால் இந்த நொதியம் சேர்க்கப்பட்ட போது சில நாட்கள் வாழ்ந்தன. இந்த Geron நிறுவனத்தின் கூற்றுப்படி 2005ம் ஆண்டளவில் இந்த மருந்து மனிதரில் பரிசோதிக்கப்படும். 2015ம் ஆண்டளவில் மனிதர்கள் இவற்றை சாதாரணமாக உபயோகிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். இதைப் பாலிப்பதன் மூலம் மனிதர் 250 தொடக்கம் 300 வருடங்கள் வரையில் உயிர் வாழலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

அண்மையில் செய்யப்பட்ட இன்னுமொரு பரிசோதனையில் "பழ ஈ" ஒன்றில், ஜீன்கள் (Genes) மாற்றியமைக்கப்பட்டதன் மூலம், சாதாரணமாக 37 நாட்கள் மாத்திரம் உயிர்வாழும் இந்த ஈக்கள் 69 தொடக்கம் 71 நாட்கள் வரை உயிர்வாழக் கூடியதாகவும், சில ஈக்கள் 110 நாட்கள் வரையிலும் உயிர்வாழக்கூடியதாகவும் இருந்தன. இந்த gene ஆனது Indy என அழைக்கப்படுகின்றது. இதைவிட Methuseiah என்னும் gene உம் வாழ்நாளை 35 வத்தினால் அதிகரிக்கும் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

இப்படியாக பல காரணிகளையும் அதன் மீது ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்ட வெற்றியும் எதிர்காலத்தின் மனித குலத்தின் வாழ்நாள் அல்லது வயதெல்லை அதிகரிக்கப் போவது என்பது தெரிகின்றது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளான கனடா போன்ற நாடுகளில் தற்போது பிறக்கும் குழந்தைகள் 150 வருடங்கள் வரையில் உயிர் வாழ்வார்கள் என்றும், காலப்போக்கில் இது மேலும் அதிகரிக்கும் என நம்பப்படுகின்றது.

எனவே இனிமேல் யாரையாவது வாழ்த்தும் போது "நூறாண்டு காலம் வாழ்க" என்று கூறாமல் "இரு-நூறு ஆண்டு காலம் வாழ்க" என வாழ்த்த வேண்டும்.

புகலிட வீடியோ

அதுவும் Fast Forward தான். சுற்றத்தவர், நண்பர்கள் தாம் வரும் காட்சிகளைப் பார்ப்பார்கள். யார் யார் வந்தார்கள் என ஊர்ஜிதப்படுத்தவும் வீடியோ உதவுகிறது. ஆனால் இந்தப் பிரதிகள் உலகின் பல பாகங்களுக்கும் போய்ச் சேர்ந்து விடும்.

எமது வாழ்க்கை முறை எம் மொழி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு எப்படி பேணிப் பாதுகாக்கிறோம் என்று மற்றைய இடங்களில் பேசப்படும். இனக்கலவரத்தால் வெவ்வேறு நாடுகள் சென்ற எம்மவர் தமது சுற்றத்தவர் நண்பர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்று வீடியோ மூலம் அறிகிறார்கள். இங்கு சிறுவயதில் வந்த பிள்ளைகளுக்கும் இங்கு பிறந்த பிள்ளைகளுக்கும் எமது பிறந்த மண், எமது பாரம்பரியம், பனை மரம், பலாமரம் ஏன் பசுமாடு கூட வீடியோ மூலம் காட்ட முடிகின்றது. Mutton, Pork, Beef முதலியவற்றை சாப்பிட்ட பிள்ளைகளுக்கு இவற்றின் சொந்தக்காரர்கள் ஆடு, பன்றி, மாடு என்றும் அவைகள் சுதந்திரமாக அலையும் சூழலையும் வீடியோ மூலம் காட்டலாம். Niece, Cousin, Uncle, Aunt என்ற பொது ஆங்கில வார்த்தைகளில் எத்தனை பிரிவு தமிழில் வெவ்வேறு பெயருடன் இருக்கிறது என்று சுற்றத்தவர்களை காட்டி விளங்கப்படுத்தலாம். அங்கிருப்பவர்களுள் காணமுடியாதவர்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். சிலர் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்பது ஊர்ஜிதமாகிறது. காண முடியாத நிகழ்வுகளை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாடு திரும்ப முடியாதவர்கள் தமது சுற்றத்தவரை காண முடிகிறது. இதற்கு மேலாக வீடியோவில் பார்த்த ஆண் பெண்கள் பொருத்தம் பார்க்கப்பட்டு திருமணம் புரிகின்றனர்.

வீடியோவிற்கு முன் இருந்த நிழல்படம் (Photo) பற்றி நான் கூறவில்லை. காரணம் அதனால் முழு நிகழ்ச்சியாகப் பார்க்க முடியாது. பின்னர் வந்த 'இன்டர்நெட்' பற்றியும் கூறவில்லை. அதுவும் நிகழ்வுகளைக் காட்டாது. மேலும் 'இன்டர்நெட்' எல்லோரையும் இன்னமும் சென்று அடையவுமில்லை.

தமிழர் புகழ் பாடும் மொன்றியலில்..... '2000'

சுழலும் உலகப் பந்திலே பெருநிலப் பரப்பைக் கொண்ட நாடு கனடா ஆகும். நாடு பரந்து விரிந்து இருப்பதைப் போன்று மக்கள் மனதும் அகதியாக வருகின்றவர்களை அரவணைத்து ஆதரவளிப்பதில் விசாலத்திருக்கின்றது. வாழ்கின்ற மக்களும் ஆள்கின்ற அரசும் புகலிடம் தேடி வந்தோரை மகிழ்வுடன் இன்முகம் காட்டி வரவேற்று உபசரித்து வாழவைக்கும் நாடுகளில் முதன்மை இடம் வகிக்கின்றது. மக்கள் இன, மொழி, மத, நிற, வர்க்க பேதமின்றி சுதந்திரக் காற்றை சுவாசித்துக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். பிரெஞ்சு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட பெரும் அளவில் மக்கள் வாழ்கின்ற மாநிலம் கியூபெக் ஆகும். புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர்கள் பெரும் அளவில் முதலில் குடியமர்ந்த சிறப்புக்கும் உரிய மாகாணம் ஆகும். உயர்ந்த மலைச்சாரலும், விரிந்து கிடக்கும் காடும், பெருகிப் பாயும் ஆறும் இயற்கையின் இயல்பாகும். கனடாவின் நல்லாட்சியை அமைத்த பெருமைக்குரிய தலைவர்களான பியர் ரூடோ பிரையின் மல்றோனி, ஜோன் கிரட்சியன் போன்றோரும், பெரும் அறிவியலாளரும் பிறந்தகம் கியூபெக் மாநிலம் ஆகும்.

மலர்ப் போகும் 2000ம் ஆண்டு உலக நாடுகளில் என்ன அதிசயம் அல்லது அழிவு நிகழப் போகிறது என்று மக்கள் எல்லோரும் பரபரப்புடன் பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருந்த போது புத்தாயிரம் ஆண்டு புதுப் பொலிவுடன் புதுமையாக மலர மக்கள் எல்லோரும் பெரும் ஆனந்தத்தில் பரவசமாக அலைமோதிய காட்சியை உலகம் பூராவும் வாழ்கின்ற மக்கள் பொதுசன ஊடகங்கள் மூலம் பார்த்து. கேட்டு, வாசித்து அறிந்த ஒரு சில தினங்களின் பின்னர் தமிழ்மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற மொன்றியாலில் எல்லாத் தமிழ் மக்களும் வியக்கும் வண்ணம் ஒருபெரும் அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

கலைவானம் - '2000'
இங்கு தமிழர் வாழ்ந்த காலங்களில் எண்ணிப் பார்த்து ஒரு பெரு முயற்சி. "முயன்றால் முடியாதது ஒன்றும் இல்லை" என்பதற்கு இணங்க "ஒன்றுபட்டனர் தமிழர் பகைவர் அஞ்சி ஒடும் வண்ணம்" ஈழத்தில் வாழும் உடன்பிறப்புகளின் துயர் போக்க, விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்க கைத் திங்கள் 26ம் நாள் சோசை உயர்கல்வி அரங்கு மக்கள் வெள்ளத்தால் நிரம்பி வழிந்தது கலைவானம் கலைநிகழ்ச்சியைப் பார்ப்பதற்கு. தொடர்ந்து 8 மணித்தியாலங்கள் மக்கள் பரவசப்பட்ட பல்சுவை நிகழ்ச்சி. ஒரே மேடையில் மொன்றியாலில் உள்ள அனைத்து இசைக்குழுவினரும், நாட்டியம் பயிற்றுவிக்கும் மன்றங்களும், இசையாசிரியர்களும், தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் இணையங்களும், இந்து, கத்தோலிக்க சமயம் வளர்க்கும் ஆலயங்களும், பல்வேறு நாடகக் கலைஞர்களும் தோன்றிய கலை நிகழ்வு. \$12,000க்கும் மேற்பட்ட நிதியினை சேகரித்து தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திடம் கையளித்தமையும், இந்த அதிசயம் நிகழ முன்னின்று உழைத்தவர்களான

திருவாளர்கள் S.ரவீந்திரராஜா, V.S.நேசானந்தர், M.ஜேசுரத்தினம், K.திருலோகநாதன், K.சத்தியமுர்த்தி ஆகியவர்களையும் பங்குகொண்ட அனைத்துத் தரப்பினரையும் மனம் திறந்து பாராட்ட வேண்டும் இது போன்ற பணி இனிமேலும் தொடர்டும்.

ஈழம் ஒலிம்பிக் - '2000'
புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற மக்களில் பெரும்பகுதியினர் கனடாவில் வாழ்கின்றனர். கனடாவில் பெருமளவு தமிழர்கள் வாழும் நகரங்களில் இரண்டாவது இடத்தினை வகிக்கும் மொன்றியாலில் உலகத்தமிழர் மாணவர் அமைப்பினால் 10வது ஆண்டு மெய்வல்லுநர் போட்டி நடைபெற்றது. இப்போட்டி பிரமாண்டமான அளவில் திட்டமிட்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு "ஈழம் ஒலிம்பிக் 2000" எனப் பெயரிடப்பட்டு நடைபெற்றது. இப் போட்டிகள் தாயகத்தின் உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கும் வண்ணமும், பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினைக் காட்டும் வகையிலும் தீயம் எடுத்து வரப்பட்டு 'ஒலிம்பிக் தீயம்' ஏற்றப்பட்டது.

ஆரம்ப நிகழ்வுகள் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. பிறந்த நாட்டில் திறமைகளை வெளிக் கொணர முடியாத இளம் தலைமுறையினர் திறமையைக் காட்ட எட்டுக்கு மேற்பட்ட கழகங்கள் போட்டியில் பங்குகொண்டன. ஆகஸ்ட் 6ம் திகதி Kent விளையாட்டு அரங்கில் இறுதி நாள் நிகழ்வில் 5000க்கும் அதிகமான ரசிகர்கள் கூடியிருந்தார்கள். இந்தப் போட்டியில் தொடர்ந்தும் 8வது தடவையும் 'சங்கர் ஞாபகார்த்த சுழல் வெற்றிக் கிண்ணத்தை' ஜீன்தலோன் கனடியன் ஸ்ரார் வி.கழகம் பெற்றுக் கொண்டது. பல்வேறு சிரமத்தின் மத்தியில் தொடர்ந்து 10 வருடங்கள் போட்டியை நன்முறையில் அமைத்த திருவாளர் சண் மாஸ்ரர் அவர்களை பெற்றோர் விளையாட்டுப் பிரியர் சார்பில் பாராட்டுகிறோம்.

உதைபந்தாட்டம் 'சுழலும் கிண்ணங்கள் சவீகரித்தவர்கள்'
கீழைத்தேய மேலைத்தேய நாட்டவர்கள் வயது பேதமின்றி பார்த்து மகிழ்கின்ற விளையாட்டு உதைபந்தாட்டம் ஆகும். உலக நாடுகளுக்கிடையில் போட்டி நடைபெற்று வெற்றி வாகை குடிய வீரர்களுக்கு கௌரவம் கொடுக்கப்படுவதுண்டு. மொன்றியாலில் பல்வேறு சுழல் கிண்ணங்களுக்கு உதைபந்தாட்டம் போட்டியினை கழகங்கள் ஏற்பாடு செய்து நடைபெற்றன. 10க்கும் மேற்பட்ட போட்டிகள் நடைபெற்ற போது மொன்றியால் ஸ்ரார் வி.கழகம் கூடுதலான கிண்ணத்தைப் பெற்றதுடன் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற போட்டியிலும் கிண்ணத்தை பெற்றுக் கொண்டது. எம்மவர்கள் தமது

திறன்களை வளர்த்து தேசிய மட்டத்தில் குழுக்களில் விளையாடும் நிலை உருவாக வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம்.

துடுப்பாட்டம் - 'சுழல் கிண்ணம் - 2000'
மொன்றியாலில் உலகத்திலே முதந்தர துடுப்பாட்ட வீரர்களை தாயகமாகக் கொண்ட 7 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கும் கியூபெக் மாநில துடுப்பாட்டச் சங்கத்தினால் பல பிரிவுகளுக்கிடையில் போட்டிகள் நடைபெற்றன. இந்தப் போட்டியில் மொன்றியால் சிலோனில் வி.கழகம் 'ரேகன்' கிண்ணத்துக்கான விலகல் முறையிலான போட்டியிலும், 'லீக்' இல் அமைந்த போட்டியிலும் 1ம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. நீண்ட காலம் பயிற்றுவிப்பாளராகவும் துடுப்பாட்ட மத்தியஸ்தராகவும் கடமையாற்றிய திரு.S.ரவீந்திரராஜா அவர்கள் உலகளாவிய துடுப்பாட்டச் சங்கத்தின் சபை உறுப்பினராக தெரிவானதை அறிந்து மகிழ்கின்றோம்.

சுழல் பந்தாட்டம் 'சுழலும் ஞாபகார்த்த வெற்றிக் கிண்ணம் - 2000'

ஆரோக்கியமான இளவயதினர் தொடக்கம் முதியவர்கள் வரை ஆடுகின்ற விளையாட்டு கர்ப்பந்தாட்டம் ஆகும். குறைந்த நிலப்பரப்பில் குறைந்த வீரர்களை அடக்கிய பல்வேறு போட்டிகளை நடத்த முடியும். மொன்றியாலில் நடைபெற்ற பல்வேறு போட்டிகளில் 'சுபர் ஸ்ரார் வி.கழகமும்' மொன்றியால் புளுஸ் வி.கழகமும் தமது கழகத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வண்ணம் வெற்றிக் கிண்ணங்களைத் தமதாக்கினர். ரொறன்ரோவில் கூடச் சென்று தமது திறமைகளை மொன்றியால் புளுஸ் வி.கழகம் காட்டியது சிறப்புடையதாகும்.

கானமும் காட்சியும் '2000' கழகங்களின் பங்கும்

மொன்றியாலில் விளையாட்டுக் கழகங்கள் பல்வேறு முயற்சியின் மூலம் புனர்வாழ்வுக் கழகத்துக்கு நிதி சேகரித்து வழங்கிய காட்சிகளை பாராட்டுவதுடன் மொன்றியால் புளுஸ் வி.கழகம் கலை நிகழ்ச்சியின் மூலம் \$6000க்கும் மேற்பட்ட நிதியினை சேகரித்து வழங்கியது. இந்த முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களைப் பாராட்டுவதுடன் இது போன்றவை தொடர வாழ்த்துகின்றேன். எமது ஈழமக்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும் உத்தமர்களுக்கு உதவ, எமது பெருமையைப் பிறர் கூற நாளும் பொழுதும் உழைத்து உயர்வு காண்போம்.

என். குலராஜேந்திரம்

மலையின் உச்சியில் உருவாகும் நதியானது எப்படி பல கிளைகளாகப் பிரிந்து ஓடி மீண்டும் ஒரே கடலில் சங்கமிக்கின்றதோ அதே போன்றுதான் ஒரு குறிக்கோளுடன் ஆரம்பமாகும் இறை நம்பிக்கை பல சமயங்களாகப் பிரிந்து இறுதியில் அதே குறிக்கோளுடன் நிறைவெய்துகின்றது என்று உரைத்தார் வீரத் துறவி சுவாமி விவேகானந்தர். இவரின் ஆன்மீக உரை அனைத்து மதங்களும் ஒன்று அவற்றுள் ஏற்றத் தாழ்வுக்கு இடமில்லை என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. இவரின் கூற்று மத ஒற்றுமையை கூறி நிற்கின்றது. அதற்கும் மேலாக மதங்கள் ஊடாக தமிழர் ஒற்றுமையும் எம்மிடையே வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும். இதை உணர்த்துவது போன்று அண்மையில் ரொறன்ரோவில் இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இச் சம்பவம் முற்றுமுழுதாக புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் மத்தியில் இடம்பெற்றது. அதாவது முதலில் கனடாவில் இயங்கி வரும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கிளையானது அண்மையில் அவர்களால் நடத்தப்பெற்ற நத்தார்-பொங்கல் விழாவில் ஒரு இந்துமத சிவாச்சாரியாரான சிவலீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்களை பிரதம விருந்தினராக அழைத்து இந்துமதத்தினைக் கௌரவித்ததும், அன்றைய விழாவில் இந்துக்களின் சமய கலாசார நிகழ்ச்சிகளாக அம்மன் கரகாட்டமும், முருகப் பெருமானின் புகழ் பாடும் காவடியாட்டமும் இடம்பெற்றது. இது கத்தோலிக்க மக்களின் மன வளத்தையும், மற்றைய மதங்களின் மீது அவர்கள் காட்டும் மதிப்பையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்தது. அத்துடன் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு சிகரம் வைப்பது போன்று இந்து மதத்தின் சைவசித்தாந்தத்தினை, தத்துவங்களை எடுத்துக் கூறும் 14 மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களுள் ஒன்றான 'இருபா இருபது' இசை வடிவில் கத்தோலிக்க குருவான-வரான வணக்கத்துக்குரிய அருட்திரு மரியசேவியர் அடிகளார் அவர்களால் தமிழில் சிறிய CD இசைத்தட்டு ஊடாக வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

சில நாட்களில், இரண்டாவது நிகழ்ச்சியாக, சைவசித்தாந்தத்திற்கு பெருமதிப்புக் கொடுத்து அது வெறும் சைவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து தமிழர்களுக்கும் பொதுவான ஒரு நூல் என்றும், இதை அனைத்துத் தமிழர்களும் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும், மதத்தையும் கடந்து ஒரு மொழி

மதங்களின் சங்கமம் தமிழர்களின் பலம்

உணர்வோடும் செயற்பட்டு வரும் துறவியார் மரிய சேவியர் அடிகளாரை கனடாவின் ஸ்ரீவரசித்தி விநாயகர் ஆலய நிர்வாகத்தினர் "சைவசித்தாந்த வித்தகர்" என்று பட்டமளித்து கௌரவித்தது ஒரு பண்பாடும், புனிதமுமான செயலாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது. இது வெறும் நன்றிக்கடன் சொல்லும் நிகழ்ச்சி அல்ல. தமிழர்கள் மதத்தால் பிரிந்து நின்றாலும் மொழியால் இணைந்து வாழ்கின்றார்கள் என்ற பொருள் பொதிந்த, அர்த்தமுள்ள நிகழ்ச்சி என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எமது ஆன்றோர்களும், கல்விமான்களும் தத்தம் மதத்தின் மீது அளப்பரிய பற்றும மதிப்பும் கொண்டிருந்தாலும் மற்றைய மதங்களை அவர்கள் மதிக்கத் தவறவில்லை என்பதற்கு மிகச் சிறந்த சான்று நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்ததும், கிறிஸ்தவர்களின் புனித விவிலிய வேதத்தினை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்ததுமாகும். இங்கு சைவத்தைப் பேணிக் காத்தவர் என்று பெயர் பெற்ற நாவலர் கிறிஸ்தவ மதத்தினை எவ்வளவு மதித்தார் என்பது புலனாகின்றது. தமிழீழத்தின் கல்வி வயலுக்கு ஏர் பூட்டி, உரம் போட்டு ஏற்றமுறச் செய்தவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையினர் தான் என்பதனையும் இவர்கள் இந்துக்கள், இஸ்லாமியர்கள் என்று மாணவர்களைப் பிரித்துப் பார்க்கவில்லை என்பதையும் பலர் அறிவார்கள். இங்கே இந்த மாணவர்கள் தமிழர்களாகப் பார்க்கப்பட்டார்களேயன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினை சார்ந்தவர்களாக பிரித்துப் பார்க்கப்படவில்லை. அது போன்று தான் பல ஆசிரியர்கள், பண்டிதர்கள், வித்வான்கள் இந்து, இஸ்லாமிய மதத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் கற்பித்தாலும் அவர்களின் மதச் சுதந்திரம் என்றுமே பாதிக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று இந்துக்களின் கல்லூரிகளிலும் பிற மத ஆசிரியர்கள் கற்பித்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்படியான புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் தமிழர்கள் கல்வி கற்றதாலேயே என்றும் தமிழர்க்கு இடையில் மதச்சண்டை ஏற்பட்டதில்லை நான் அறிந்த மட்டில். ஒவ்வொரு தமிழனும் மற்றைய தமிழனின் திறமையை, பெருமையை பேசுகின்ற, புகழ்கின்ற மனப்பாங்கு வரவேண்டும். இன்னும் பல கத்தோலிக்க மதகுருமார் எமது மண்ணில் துணிவோடு நின்று

மக்களுக்காக அதுவும் பெரும்பான்மை இந்துக்களுக்கும் சேர்த்து துயர்துடைக்கும் பணிகளில் ஈடுபடுவதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அண்மையில் ரொறன்ரோவில் வெளியாகும் பொறுப்பான பத்திரிகையொன்று தமிழீழ மண்ணில் தமிழ் உணர்வோடு பொதுப்பணி புரியும் கத்தோலிக்க மதகுரு அருட்திரு அன்ரன் மத்தியாஸ் அவர்களைப் பற்றி (பெயரைச் சுட்டிக் கூற விரும்புகின்றேன்) மிகத் தவறான ஒரு செய்தி வெளியிட்டதைப் படித்த போது மனம் மிகவும் நொந்தது. காரணம் பேனா முனைகள் சமூகத்தினை அளக்கும் கருவியேயன்றி அழிக்கும் கருவிகள் அல்ல என்ற நிலையை நாம் அடிக்கடி மறந்து விடுகின்றோம் என்று நினைத்த போது.

ஒரு தசாப்தத்தைத் தாண்டி பத்தாவது ஆண்டு மலராக பரிணமித்து வெளிவரும் இந்த "தமிழர் தகவல்" இதழ் மூலம் கனடாவில் வாழ்கின்ற ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஒரு செய்தி சென்றடைய வேண்டும். இது தான் அது:

"நாம் அதிகளவில் புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் குடியேறி வருடங்கள் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. குடியேறிய மண்ணில் இதுவரை எமது எதிர்காலச் சந்ததிக்கு எமது மொழியின் பாரம்பரிய பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கான, தூரநோக்குப் பார்வையுடன், ஆக்கபூர்வமான எதையும் நாங்கள் இதுவரை செய்யவில்லை. இது எங்கள் காலத்தில் செய்யப்படாவிட்டால் என்றுமே செய்யப்படப் போவதுமில்லை. இதற்கு ஒரே வழி எந்தவித அரசியல் சார்புமற்ற, மதவேறுபாடு அற்ற ஒரு "தமிழர் கலாசார நிலையம்" இங்கு கட்டி எழுப்பப்படல் வேண்டும். ஒருவேளை அதுவே உலகில் புலம்பெயர்ந்து பரந்து வாழும் தமிழர்களுக்கான "தலைமையக-மாகவும்" மாறக்கூடும். அவ்வப்போது சிறு குழுக்களாகக் கூடி ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியைச் செய்து முடித்த நிறைவோடு மின்மினிப் பூச்சிகளாக வாழாமல் நிரந்தரமாக ஒளிவிடும் சூரியனாக எப்போது மாறப் போகின்றோம்? கனடாவில் வாழும் இளைஞர்களே, கல்விமான்களே, தமிழ்மொழி உணர்வாளர்களே எமது மொழியும் அதன் வழிவந்த பண்பாடுகளும் இங்கு வாழும் இரண்டு லட்சம் தமிழர்களின் (எதிர்காலத்தில் இன்னும் கூடலாம்) இதயத்தில் இருந்து அழிந்துவிடாமல் இருக்க ஒரு ஆக்கபூர்வமான திட்டத்திற்கு இன்றே அத்திவாரம் இடுங்கள். தமிழனை தமிழன் அரவணைக்க, தமிழ் மொழி வளர அரிய பாலமாக இது அமையும்.

எனவே, நான் மேலே சொன்ன மதவேறுபாடு அற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் தமிழர்களின் மொழி உணர்வோடு கூடிய சிறிய சங்கத்திற்கான முதல் சமீக்கை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சட்டத்தரணி தம்பையா ஸ்ரீபதி

புலம்பெயர்ந்து தமிழர்கள் பன்னெடுங்காலமாக பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்தாலும் ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு, அவலங்கள் நிரம்பியதாகவும் பெருமளவாக பொருளீட்டும் நோக்கற்றதாகவும் உள்ளது. அவர்கள் உயிர்களைக் கையிற் பிடித்து இடம் விட்டு இடம், நாடு விட்டு காடு, காடு விட்டுக் கடல், கடல் விட்டுக் கண்டம் விட்டு இடம்பெயர்ந்த வண்ணம் உள்ளனர். இன்று உலக நாடுகளில் தமிழன் இல்லாத ஒரு நாடு உண்டா என வினவக்கூடிய அளவிற்குத் தமிழர் உலகளாவிய தமிழராகிவிட்டனர். மனதைத் தாய்மண்ணில் அலையவிட்டு உடலைக் கல்லறைகளாகச் சமந்து வந்து பெருந்தொகையானவர்கள் பனிக் கண்டங்களில் உறைந்த நிலையில் வாழ்கின்றோம்.

இன்று உலகிலேயே தமிழீழத்திற்கு வெளியே ஈழத்தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் நாடு கனடா. அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நோர்வே, சுவீடன், சுவீட்சலாந்து, நெதர்லாந்து, ஸ்பெயின், இத்தாலி, அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, இங்கிலாந்து போன்ற பல குளிரானதும் வெண்பனி படர்ந்ததுமான பிரதேசங்களில் தேச சஞ்சாரத்தின் பின்னர் அகதிகளாகத் தமிழர் தஞ்சமடைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதிக அளவிலான தமிழர் அங்கு வாழ்கின்றனர்.

'செந்தமிழர் அகம்' என்று கூறப்படும் தமிழகத்திலும் ஈழத்தமிழ் அகதிகள் பெருமளவாக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட தற்காலிக குடிக்களிலும், கொட்டிகளிலும் ஒதுங்குண்டவர்களாக வாழ்கின்றனர். புலம்பெயர்ந்த பனித்தளத் தமிழர்களின் உறவினர் தவிர்ந்த யாமார்க்கும் குடியல்லாத வகையினரே இந்த கூண்டுகளில் அடைக்கப்பட்டு வாழ்பவர்கள். அராஜகத்திற்குப் பயந்து இவர்கள் இலக்கியம் படைக்கின்றாரல்லர். ஆனால் இவர்கள் துயரங்கள் தமிழகப் படைப்பாளிகளுக்கு இலக்கியக் கருவாக அமையாதது ஏன் என்பதற்கு விடை காண முடியவில்லை. படைப்பாளிகளையும் புலிகள் என அரசு கூண்டுக்குள் அடைத்து விடும் என்ற பயம் போலும்!

'நாங்கள் அகதிகள் பரதேசிகள் தேவ அரசின் உரிமைக் குடிமக்கள் சொந்த நாடும் சொந்தமில்லை எமக்கு இந்த நாடும் சொந்தமில்லை இலங்கையும் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லை - இந்த இந்தியாவும் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லை'

என பானையங்கோட்டை முகாமில் இருந்த மன்னார் மாவட்ட அகதிப் பெண் இயற்றி அனைவரும் பாடிய கடல் நாடற்ற அபலைகளின் மனக் குமுறல்களை வெளிக்காட்டுகின்றது.

பனித்திணையும் நொருங்குண்ட இதயங்களும்

அகதிகளும் உளவளப் பிரச்சனைகளும் 'Mental Health' எனக் கூறும் போது அதனை 'விசாரது உடல் நலம்' எனத் தவறாக எடைபோடவோ, கணிக்கவோ கூடாது. மாறாக அனைத்து மக்களின் உடல், மன நலனையே அது குறிக்கின்றது. அகதிகளாக அலையும் மக்களது பிரச்சனைகள் பூதாகரமானவை. அவர்கள் சந்தித்த அனுபவங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் அவலம் நிரம்பியவை; நம்பிக்கையூட்டக் கூடியவையாக பெருமளவிற்கு இருக்காதவை. மண்ணை விட்டு வேருடன் பிடுங்கப்பட்டு ஒவ்வாத கால நிலையுடன் கூடிய வேற்றுச் சூழலென்ற மண்ணில் மீண்டும் நாட்ட முயற்சிக்கப்படுபவை. மொழி, பண்பாடு, வயது வேறுபாடு, பொருளாதாரப் பிரச்சனை, கையேந்தும் நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட கையறு நிலைக்காக வருந்தல், வேலையின்மை, தகுந்த வேலை பெற முடியாமை, உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியமின்மை, கடுங்குளிரின் கொடுமையை தாங்க முடியாத விரக்தி, வயோதிபர் நாளுக்கு சுவருள் அகதிக் கூண்டில் வாழ்வதாலான விரக்தி, வீடற்றவர் என்ற விரக்தி, கடன் பறு, மேற்கத்திய பண்பாட்டின் 'பில்கள்' கட்டலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிர்ப்பந்தம், பிரயாண வசதியின்மை, குடும்பப் பிரிவு சிதறல்களாலான மனத்தாங்கல், அகதி அந்தஸ்து பெறுவதில்லா மன அழுத்தம், ஸ்பொன்சர் செய்யப்பட்டவர்கள் உதவியின்றி தவிக்கும் நிலைமை, பண்பாட்டுக் கருவுலங்களை இழந்த, நடந்த முற்றத்தை, காய் குறையாத முருங்கை மரத்தை, ஆழ் கிணற்றின் நீர் குருமையை, காலடிக்குக் கீழ் அமைந்திருந்த சிவன் கோவிலை விட்டுப் பிரிந்து வந்த மனத்தாங்கல், இனத்துவேஷ விழுதுகளின் வன்மம் என்று பலவிதமான செயல்களாலும், நிகழ்வுகளாலும் ஊரான ஊர் பற்றிய ஏக்கத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தாம் நாம்.

பலவிதமான யுத்தத்தின் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்ட நாம் தொடர்ந்தும் புகுந்த புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கின்றோம். பலரை ஏதோ வகையான பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கிய போதும் சிலர் கூடுதலான பாதிப்பை அடைகின்றனர். பாதிப்படைந்தோர் அதனைத் தாங்க முடியாது பல அவலங்களை அடைவதுடன் தம்மைச் சுற்றி அரணைத்து மற்றவர்கள் உதவ முடியாத நிலைக்கு உட்படுத்துகின்றனர். சிலர்

தீவிரமான மனப் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வன்முறையைக் கூட கையாண்டுள்ளார். மிகுந்த பாதிப்பின் பின்னர் வைத்தியசாலையிலும் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். மனநோய் வைத்தியர் டாக்டர் சூரியபாலன் போன்ற தமிழ் வைத்தியருள்ள இடங்களில், உதாரணமாக ஸ்காப்பரோ மருத்துவமனையில் நம்மவர் பெரும்பான்மையினராக வைத்தியம் பெற்றுத் தேறுகின்றனர். இவ்வாறான வசதிகள் ரொறன்ரோவின் எல்லா வைத்தியசாலைகளிலும் இல்லை. மனத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர் தேறுவதற்கு பண்பாடு சார்ந்த சூழலில் அவர்கள் மொழியில் சேவை கிடைப்பது முக்கியமானது.

இத்தகையவர்கள் சிலர் சேவையைப் பெறாமல் தற்கொலையை நாடியுள்ளனர்; வன்முறை, பாலியல் குற்றம் புரிந்துள்ளவரும் உளர். மனநலம் பாதிக்கப்பட்டோர் பொலிஸாரிடமும், நீதிமன்றங்களிலும் பெறும் தண்டனை பெரிது. இவர்களை விளங்கி இவர்களுக்கேற்ற சேவை வழங்குவதில், பெறுவதில் பல தடைகள் உண்டு. குற்றம் செய்யாமலே குற்றவாளிக் கூண்டில் அணுவணுவாக பரீட்சிக்கப்படுகின்றனர். இனத்துவேஷத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.

தனியாக வந்து துணிந்தோ, உறவினருடனோ வாழும் ஆண்கள், பெண்கள், குடும்பங்களில் வாழ்ந்து வரும் பெண்கள், வன்முறைக்குள்ளான பெண்கள், குடும்ப ஆண்கள், இளம் வயதுப் பாடசாலை மாணவர்கள், பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்பை இடையில் கை கழவி விட்ட மாணவர், வயோதிபர் எனப் பல்வேறு வகையினர், பல வயதினர். சிலர் மனநலக் குறைவுடையோராக வாழ்வதை அவதானிக்கலாம். உளவளப் பிரச்சனைகள் திடீரென மருந்தால் மட்டும் மாற்றக்கூடியவையல்ல. அவர்களது மனநலனை பேணுவதற்கான சூழலைக் கட்டி அமைப்பதற்கான உதவிகள் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறான சூழல் பலருக்கு இல்லை.

பனித்திணையும் புலம்பெயர்வும்

கனடா மிகவும் கூடுதலான குளிரூடைய நாடுகளில் ஒன்று. இங்கே நாம் வந்து குடியேறி பனிபடர்ந்த தேசத்தில் வேருன்ற முடியாது அல்லலறுகின்றோம். எமது படைப்புகள் எமது மண்ணைத் (மறுபக்கம்)

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி

தமிழ் இனி 2000

தரிசிக்கத் துடிப்பதை கூடுதலாகக் காட்டுகின்றன. அதிகளவில் குடியேறிய நாம் சமூக மீள உருவாக்கத்திலும் ஈடுபட்டு பல இலக்கியப் படைப்புகளை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். எமது அனுபவங்கள் புதியவை. தமிழிலக்கிய பாரம்பரியத்துக்கும் புதியவை. எமது பனிப்புலம் தமிழ் ஆய்வுக்கு உகந்த ஒரு களம். மீண்டும் மீண்டும் பழையதுகளையே பாடியும் புது மெருகு ஊட்டியும் வந்த பாரம்பரியத்தை வளம்படுத்த பனித்திணை ஒரு தளமாக அமையும். புது அனுபவங்கள் பல இக் கருவூலங்கள் ஆகும். மேற்கு நாட்டிலும் நாம் இலக்கியத் தடம் பதித்தவர்கள் ஆவோம். சயம் செல்வதுரை, மைக்கல் ஒண்டாச்சி போன்ற இலக்கிய சர்வதேச விருதுகாரரை கண்ட கனடாவில், எழும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் படைப்புகள் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. இதனால் ஐந்திணை மரபுகளைத் தழுவி நின்ற தமிழ் இன்று ஆறாம் திணையாக பனித்திணை என்ற புதிய நிலவகையினுள் தன்னை விசாலித்து நிற்கும் நிலையொன்று தோன்றியுள்ளது.

வேலை வாய்ப்பும் வருமானமும்
இனத்துவக் குழுக்கள் கனடாவில் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதில் கீழடைவு நிலையில் உள்ளனர். நிறத்தின் அடிப்படையில், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வேலைவாய்ப்பும் வருமானமும் தங்கியிருக்கும். மஞ்சள் நிறத்திலிருந்து கருங் கருப்பு நிறம் வரை பார்க்கும் போது அதனுள் நிறத்தின் கருமை அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பும் வருமானமும் கீழடைவாக இருக்கும். ரொறன்ரோவில் கூடுதலாக கீழ் நிலையில் அமைந்த வேலைகளை இனக் குழுக்களே செய்கின்றனர். கடுங்குளிரில் இரவு நேர வேலைகள் செய்பவர்களும் இரவு, பின்னிரவு நேர பேருந்து, புகைவண்டிப் பயணிகளும் அவர்களாகவே உள்ளனர். இரவு 12 மணி, 4 மணி, 5 மணி நேர வேலை முடிந்து வீடு திரும்ப ஊர்திகளுக்காக பல மணி நேரம் காத்துக்கிடக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். பெண்களும் இந் நிலைக்குள்ளாகின்றனர்.

இனக் குழு மக்களில் அண்மைக் காலங்களாகவே இங்கே அகதிகளாக வந்து வாழும் தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் மிகவும் கஷ்டமான சூழல்களில் கடுமையான வேலைகளை செய்ய வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தல், உணவகங்களில் சமையலறைகளிலும், காரியாலயங்களை இரவு நேரத் துப்பரவாக்கல் செய்யும் வேலை, பெற்றோல் நிலையங்களிலும், கட்டிடங்களில் காவலாளிகளாகவும், வாடகைக் கார் ஓட்டுபவர்களாகவும், வீட்டுக்கு வீடு பத்திரிகைகளை போடுபவர்களாகவும் வேலை செய்கின்றனர். அறுபது வீதமான தெற்காசியப் பெண்கள் வேலையற்றோராக இருப்பதாகவும் வேலை வாய்ப்பு அற்றோரில் தமிழர் இரண்டாவது மிகப் பெரிய குழுவாகவும் 1996ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பு காட்டியுள்ளது. தமிழ்ப்

பெண்களில் ஏறத்தாழ 80% ஆனோர் மிக அடிமட்ட வேலைகளை செய்பவர்களாக உள்ளனர்; தமிழ் ஆண்களில் ஏறத்தாழ 60% ஆனோர் மிக அடிமட்ட வேலைகளை செய்கின்றனர் என மைக்கல் ஒம்ஸ்லீன் என்ற ஆய்வாளர் 1996 கணிப்பீட்டை ஆய்வு செய்து கூறுகின்றார். முகாமையாளர், நிறுவன இயக்குனர், காரியாலயங்களிலும், அரசு நிறுவனங்களிலும், வைத்திய சார் நிறுவனங்களிலும், தொழிலதிபர்களாகவும் வேலை செய்யும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. தமிழ் வியாபார நிறுவனங்களும் பொதுவாக குடும்ப உறுப்பினரைக் கொண்டு தமிழ் வட்டத்தினுள் நடைபெறுவதை அவதானிக்கலாம்.

இனத்துவேஷமும் பாகுபாடும்
கனடா மிகக் கூடுதலான குடிவரவாளர்களைக் கொண்ட நாடு. அகதிகளையும் அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் நாடு என நோபல் பரிசு பெற்ற நாடு. இனத்துவேஷம் இல்லாத ஒரு நாடு உலகில் இன்னமும் இல்லை. அமெரிக்காவை விட கனடாவில் இனத்துவேஷம் குறைவாகக் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனினும் இந்த நாட்டின் பூர்வீக மக்கள் எனக் கூறப்படும் மக்கள் தொடர்ச்சியாக வஞ்சிக்கப்பட்டும், இனத்துவேஷத்துக்கு உள்ளாகியும், ஒதுங்குண்ட பிரதேசங்களில் உரிமைகளற்றவர்களாக வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்காக குரல் எழுப்ப யாருளர்?

ரொறன்ரோ நகரில் 50% வீதம் வரையானோர் வெள்ளையர் அல்லாதோர். ஆனால், பெரும் நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள், அரசாங்கம் எல்லாவற்றிலும் நாம் அதே வீதமான பிரதிநிதித்துவத்தை காணமுடியாது. சில நிறுவனங்களில் ஒரு வீதமானோர் கூடக் கிடையாது. இந் நிறுவனங்களில் உயர் மட்ட வேலைகளில் நிறைந்தவரை மருந்துக்கும் காண முடியாது. சேவை வழங்கும் வைத்தியசாலை போன்றவற்றில் நிறைந்தவர் சேவை பெறக் கூடிய அமைப்பு இல்லை. அவர்களது மொழி, பண்பாடுகளை விளங்கிச் சேவை செய்வது அரிது. சேவை வழங்குவதிலும் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. ரொறன்ரோவில் உணவக வேலை செய்வோர், வாடகைக் கார் ஓட்டுனரில் பல தமிழர் ஈழத்தில் பொறியியலாளராகவும், ஆசிரியராகவும், வைத்தியராகவும் இருந்தவர்கள் என்பதை Skill for Change என்ற நிறுவனம் நேர்முகம் ஒன்றில் Toronto Star என்ற பத்திரிகையில் கூறியிருந்தது. வாடகைக்கு வீடு எடுப்பது கூட அத்தனை சிரமம். பொதுநலப்படியில் இருப்போர், புதிதாக வந்த நிறைந்தவர், வேலையற்றோருக்கு வீடு வாடகைக்கு எடுப்பது என்பது மிகவும் சிரமமான விடயம். ஒருவரது மொழிப் பேச்சை வைத்து அவர்களை தொலைப்பேசியில் கூட எடைபாட்டு 'வீடு வாடகைக்கு இல்லை' எனக் கூறி விடுவதுண்டு. இதுபற்றிய பல ஆய்வுகள் உண்டு. அகதிகளாக வந்தோரில் பலர் மிகவும் வசதிகள் குறைந்த பழைய

கட்டிடங்களில் வாழ்கின்றனர். சிலர் வீடுகளின் அடித்தளத்திலும் (Basement) மிகவும் குளிரான, வெளிச்சமற்ற வீடுகளிலும் வாழ்கின்றனர். ரொறன்ரோ ஸ்ரார் என்ற பத்திரிகையில் அகதிகளுக்கு வீடு வாடகைக்கு விடப்பட மாட்டாது என்ற தலைப்பில் குடிவரவாளரது அனுபவங்களை நேர்முகம் கண்டு எழுதிய கட்டுரையை கடந்த வருடம் பிரசுரித்திருந்தனர்.

வேலைத் தலங்களிலும், பேருந்துகளிலும், சேவை நிறுவனங்களிலும் தமிழர்கள் பல இடையூறுகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். பாடசாலைப்பிள்ளைகள் சிலர் பாரபட்சமாக புள்ளிகளைப் பெறுவது முதல் குற்றவியல் குழுக்கள் (Gangs) என்றும் தாழ்வாகக் கூறப்படுவது, இனத்துவேஷத் தாக்குதலுக்கு உட்படுவது வரையிலான தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். பிள்ளைகள் படும் அவலங்களை பெற்றாரில் பலர் புரிந்து கொள்ளாது இனத்துவேஷத் தாக்குதலுக்கு 'நீ அவையோடே கூடிப் போறதால தான் அவ்வாறு நடந்தது' எனக் கூறுவர்.

பள்ளிப் பிள்ளைகளும் பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாவது கூடுதலாக தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவர் சிலரிடத்தும், பாடசாலை வயதுடைய அல்லது சற்றுக் கூடிய வயதுடைய பாடசாலை செல்லாது கூட்டமாக இயங்கும் சில குழுக்களிடத்தும் ஆகும். பாடசாலைகளிலும், பாதைகளிலும் துன்புறுத்தல் இவ்வகையில் தொடர்வதற்கான பல ஆதாரங்கள் உண்டு. பெண் மாணவிகள் சுதந்திரம் பெருமளவுக்கு கட்டுப்படுத்தப்படுவதாகவும், ஆண் பிள்ளைகள் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரத்துடனும் இயங்குகின்றனர். எனினும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இந்நிலையில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சாதியம் ரொறன்ரோவில் வாழ்கின்றது
பத்திரிகைகள் சிலவற்றில் சாதியப் பெயரில் 'மணமகள் தேவை' விளம்பரங்கள் வருகின்றன. தமிழரின் ஆரம்பகால அகதி வாழ்வில் அகதித் தமிழர் - அகதிகள் அல்லாத தமிழரிடையே வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. முந்தி வந்த தமிழர் பிந்தி வந்தோரை வரவேற்காமையும் நம்மவர் அல்லர் என ஒதுக்கும் மரபும் இருந்தது. ஆனால் இன்று அனைவரும் அகதிகள் என்ற உணர்வால் ஒன்றி நிற்கும் போக்கு உண்டு. காலப் போக்கில் சாதிய உணர்வுகள் மங்கி வர்க்க உணர்வுகள் மேலோங்குவதற்கான சாத்தியங்கள் உண்டு. இனத்துவேஷத்திற்கு உள்ளாவதாலோ என்னவோ இனத்துவேஷம் என்ற பொது எதிரிக்கு எதிராக போராட வேண்டிய தேவையை உணர்ந்து வருகின்றனர். அதனாலும் அவர்கள் அனைவரும் அகதிகள் என்ற உணர்வை ஏற்கும் விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருக்கலாம். அண்மையில் 'சண்' பத்திரிகைக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டம் இக் கருத்தை வலியுறுத்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

ரொறன்ரோவில் இன்று சமூக மீளுருவாக்கம் (66ம் பக்கம் பார்க்க)

எங்களில் பலர் வாகனத்தின் சாரதி ஆசனத்தில் ஏறி அமர்ந்ததும், ஒரு கணம் கண்களை முடி “ஸ்டயரிங்”கைத் தொட்டு கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுகின்றோம். போய் வரும் வரை பயணம், போகும் காரியம், எல்லாம் பாதுகாப்பாக இனிதே அமைய வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொள்பவர்களும், சென்று திரும்பும் வரை வழியில் மாமாவைக் (Police) காணக் கூடாது என நினைப்பவர்களும் இனிமேலும் Traffic Ticket எடுக்கக்கூடாது என்றும், எடுத்துக் கொண்டால் யாரிடம் கொடுக்கலாம் என்று அவரைப் பற்றி எண்ணிக் கொள்ளுபவர்களும், இன்னும் சிலரோ “என்ன தான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே” என்ற ஒருவித துணிவுடன் ஓட்டுபவர்களும் எம்மில் உள்ளனர். ஒரு பகுதியினரோ “இத்தனை புள்ளிகளையும் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இழந்து விட்டேனே, இருக்கும் மிகுதியையாவது எப்படியாவது இனிமேலாவது கவனமாகக் காப்பாற்றி விட வேண்டும்” என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டு வாகனத்தைச் செலுத்துபவர்களும் எம்மிடையே உள்ளனர். இன்னுமொரு பகுதியினரோ “அட ஆண்டவனே, வஞ்சகம் செய்வது போன்று என்னத்திற்காக ஆக மொத்தம் இவ்வளவு சிறிய தொகையளவு புள்ளிகளை மட்டுமே தந்து வைத்திருக்கின்றனர். ஒரு நூறு புள்ளிகளையாவது மொத்தம் தந்தால் குறைந்தா போய்விடும்” என மனதில் எண்ணிக் கொள்ளுபவர்களும், அதையே வாய்விட்டுக் கூறியவர்களையும் நான் கேட்டும் கண்டுமிருக்கிறேன்.

இத்தனைக்கும் ஒன்றாயினால் முழு தகுதி பெற்ற சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்துக்கு மொத்தப் புள்ளிகள் தொகை 15 மட்டுமேயாகும். மொத்தம் 15 புள்ளிகள் உடைய சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் Class - G அனுமதிப் பத்திரம் எனப்படும்.

அப்படியானால் G-2 சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் என்றால் என்ன? இவை புதிய சாரதிக்குரிய தகுதி காண் காலத்துக்குரிய ஆறு புள்ளிகளைக் கொண்ட புதிய சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தைக் குறிப்பதாகும்.

ஒன்றாயினால் முழு தகுதி பெற்ற சாரதி ஒருவர் (Fully licensed driver) தொடர்ந்து ஆறு, ஏழு எட்டுப் புள்ளிகளை இழக்கும் போது போக்குவரத்து அமைச்சு இலாகாவின் பதிவாளர் அவர்கள் புள்ளிகளை இழந்த அந்த ஆளுக்கு அவர் “எத்தனை புள்ளிகளை இழந்துள்ளார்” என்ற விபரங்களை, அந்த ஆளினால் இறுதியாக அமைச்சு அலுவலகத்தில் பதியப்பட்ட லிபாசத்துக்கு அனுப்பி வைக்கின்றார்.

மேற்கூறிய உபவிதிகளுக்கமைய குறிப்பிட்ட புள்ளிகளை இழந்த ஒருவருக்கு அமைச்சு பதிவாளரினால் மேற்குறிப்பிட்ட விபரங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும், குறிப்பிட்ட ஆளுக்குரிய சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்துக்கு அமைச்சு அலுவலகத்தினால் எடுக்கப்படும்

நடவடிக்கைகளை அவை தடுக்காது.

ஒன்றாயினால் ஒரு முழு தகுதி பெற்ற சாரதி ஒருவர் தொடர்ந்து ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று, பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று அல்லது பதினான்கு என்று புள்ளிகளை இழந்திருந்தால் அமைச்சு அலுவலக பதிவாளர் அந்த மேற்குறிப்பிட்ட சாரதிக்கு, அமைச்சு அலுவலக அதிகாரி ஒருவருடன், போக்குவரத்து இலாகா அமைச்சு அலுவலகத்தில் நேர்காணல் ஒன்றுக்கு அழைப்பு அனுப்புவார். புள்ளிகளைத் தொடர்ந்து இழப்பதனால் குறிப்பிட்ட சாரதியின் அனுமதிப் பத்திரத்துக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள், பின் விளைவுகள் பற்றி விளக்கங்களைக் கொடுப்பதும், அல்லது அந்த குறிப்பிட்ட சாரதியின் குறிப்பிட்டளவு புள்ளிகள் இழக்கப்பட்ட நிலையில் ஏன் அந்தக் குறிக்கப்பட்ட சாரதிக்குரிய அனுமதிப் பத்திரம் அமைச்சு அலுவலகத்தில் தடுத்து வைக்கப்படல் (Why Driver's licence should not be suspended) கூடாது போன்ற விளக்கங்களைக் கொடுப்பதும் தான் மேற்குறிப்பிட்ட நேர்காணலுக்குரிய காரணமாகும்.

மேற்கூறியபடி, அமைச்சு அலுவலகத்தினாலும் அமைச்சு அதிகாரிகளினாலும் கடிதங்கள் அனுப்பப்படும், அறிவுறுத்தல்கள் கொடுக்கப்பட்ட பின்னர் கீழே கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களை மேற்கோள் காட்டி குறிப்பிட்ட புள்ளிகளை இழந்த சாரதிகளின் அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்படலாம்.

குறிப்பிட்ட சாரதி நேர்காணலுக்கு வரத் தவறுதல்; குறிப்பிட்ட சாரதி அமைச்சின் சட்டதிட்டங்களுக்கும் தகுதிகளுக்கும், நடைபெற்ற நேர்காணலின் போது தகுதியற்றவராக காணப்படும் போது; அமைச்சின் கருத்துக்களுக்கேற்ப குறிப்பிட்ட சாரதி தன்னுடைய சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் “ஏன் தடுத்து வைக்கப்படக்கூடாது” என்ற கேள்விக்கு தகுந்த பதிலை வழங்காதது போன்றவையாகும்.

மேலே காணப்பட்ட காரணங்களுக்கமைய, தடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு சாரதியின் அனுமதிப் பத்திரம் மீண்டும் எப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்பது, சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்பட்ட திகதியில் இருந்து அதற்குரிய காலம் போதுமானதாகவும் முடிவடைந்து விட்டதென்பதை அமைச்சு கவனத்தில் கொள்ளும் போதும், அல்லது தடுத்து

வைக்கப்பட்ட சாரதியின் அனுமதிப் பத்திரத்தை தாமாக முன்வந்து கையளிக்காதவிடத்து தடுத்து வைக்கப்பட்ட திகதியில் இருந்து அடுத்த இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் போதும், அல்லது இவற்றில் எது முதல் வருகின்றதோ அவற்றைப் பொறுத்ததாகும்.

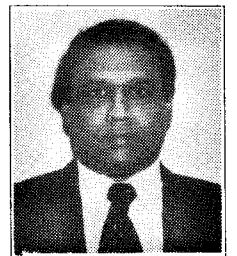
ஒன்றாயினால் ஒரு முழு தகுதி பெற்ற சாரதி ஒருவர் தொடர்ந்து பதினைந்து அல்லது அதற்கும் அதிகமான புள்ளிகளை இழக்கும் போது, அமைச்சு காரியாலயத்தில் பதிவாளர் குறிப்பிட்ட வாகன சாரதிக்கு புள்ளிகள் இழந்தமை பற்றியும், அறிவித்தல் கடிதம் கொடுப்பதோடு நின்று விடாது அப்போதே வாகன அனுமதிப் பத்திரத்தையும் தடுத்து வைக்கின்றார்.

இவ்வாறு தடுத்து வைக்கப்பட்ட சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய காலமும் (Reinstate) அதன் காரணங்களும் பின்வருமாறு:

1. முதன் முறையாக சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து, தாமாகச் சென்று சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தை கையளித்த பின் (Surrender) 30 நாட்கள் முடிவடைந்ததும் அல்லது தடுத்து வைக்கப்பட்ட சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தை தாமாக முன்வந்து கையளிக்காதவிடத்து, தடுத்து வைக்கப்பட்ட திகதியில் இருந்து அடுத்த இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் போதும்.
2. சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தொடர்ந்து தடுத்து வைக்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து, அனுமதிப் பத்திரத்தைத் தாமாக முன்வந்து கையளித்த திகதியிலிருந்து ஆறு மாதங்கள் பூர்த்தியாகும் போதும் அல்லது தாமாக முன்வந்து தடுத்து வைத்த சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தை கையளிக்காத போது, சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து அடுத்த இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் போதும் அல்லது இவைகளில் எவை முதல் நடைபெறுகின்றதோ அவையாகும்.

ஒவ்வொரு புதிய சாரதிக்கும், தங்களுடைய குறிப்பிட்ட தகுதி காண் காலப் பகுதியில் (Probationary drivers), போக்குவரத்து அமைச்சின் குறிப்பிட்ட சில சட்டவிகளுக்கமைய, அமைச்சு அலுவலகத்தினால் தகுதியுடையவர் என கணிக்கப்படும் வரை தகுதி காண் கால சாரதியாகவே தொடர்ந்தும் கணிக்கப் படுகின்றார்.

புதிய விதிகளுக்கமைய புதிய சாரதிகள் முதல் மூன்று (மறுபக்கம்)

பிற்றர் ஜோசப்

சிவப்பு விளக்கு

வருடங்கள் வரை தகுதி காண் கால சாரதியாகவும் அக் காலப் பகுதியில் இப்புதிய சாரதிகள் யாதொரு விதிமுறைகளையும் மீறி புள்ளிகள் இழக்காமல் இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும்.

தகுதி காண் காலப் பகுதியில் இருக்கும் சாரதிகள் முதல்முறையாக சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்துக்குரிய புள்ளிகளை தாங்கள் இழக்கும் போது, அமைச்சு அலுவலக பதிவாளர் குறிப்பிட்ட அந்த சாரதிக்கு அவரினால் அமைச்சு அலுவலகத்தில் இறுதியாக பதியப்பட்ட விலாசத்துக்கு இழந்த புள்ளிகள் பற்றிய அறிக்கையொன்றை அனுப்புவதோடு, குறிப்பிட்ட சாரதிக்குரிய அனுமதிப் பத்திரத்தை ஏற்பட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப தடுத்து வைப்பது பற்றிய அறிவுறுத்தல் பற்றியும் அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடுவார்.

தகுதி காண் காலத்துக்குரிய சாரதி இக் காலப்பகுதியில் ஆறு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட புள்ளிகளை இழக்கும் போது மேற்சூறிய அறிவுறுத்தலை அமைச்சு அலுவலக அதிகாரி குறிப்பிட்ட சாரதிக்கு அனுப்பி வைப்பதுடன், அவருக்குரிய சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தையும் உடனே தடுத்தும் (Suspend) வைக்கின்றார்.

ஒரு தகுதி காண்கால சாரதியின் அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த காலப் பகுதியில் மீண்டும் அவர் வீதி விதிகளை மீறி வாகனம் செலுத்தி சட்டத்தை மீறியதாக குற்றமென காணப்படும் போது இன்னுமொரு தடவை அவருக்குரிய அனுமதிப் பத்திரத்தை தடுத்து வைத்தல் உத்தரவு வழங்கப்படுமிடத்து, அன்றைய தினத்திலிருந்து, முன்னைய காலப் பகுதியில் மிகுதியாக இருந்த புள்ளிகளும் பூஜ்யத்துக்கு கொண்டு வரப்படும்.

சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கப்பட்ட காலப் பகுதியில், மீண்டும் வீதி விதிகளை மீறி வாகனம் செலுத்தி பிடிபட்டு, குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு, (Driving while under suspension) இன்னுமொரு தடவை சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் தடுத்து வைக்கும் உத்தரவு கொடுக்கப்படும் போது, அந்த குறிப்பிட்ட ஆள் தகுதி காண்காலத்துக்குரிய சாரதியாக இல்லாமல் இருக்கும் இடத்து, அவருக்குரிய முன்னைய தடையுத்தரவின் போது மிகுதியாக உள்ள புள்ளிகள் இரண்டாவது தடவையின் போது ஏழு புள்ளிகளாக குறைக்கப்பட்டு பதியப்படுவதுடன் கடைசியாக புரிந்த குற்றங்களுக்குரிய புள்ளிகளோடு அவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

தடுத்து வைக்கப்பட்ட காலப்பகுதி முடிவடைந்ததும் சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்தின் எல்லாப் புள்ளிகளும் எடுக்கப்பட்ட பின்னர், புதிய தகுதி காண் காலப் பகுதி மீண்டும் ஆரம்பமாகின்றது. உங்கள் தகுதி காண் காலம் முன்று வருடங்களுக்கு மேல் நீடிக்கும் போது, இரண்டாம் தர வீதிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுமாறு, பணிக்கப்பட்டு பரீட்சையில் தேறினால் முழு தகுதி பெற்ற சாரதியாக சாரதி உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்கப்படும். மறு முறை மலரும் போது பல வீதி விதிகளின் விளக்கங்களுடன் நீங்கள் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில், உங்கள் சாரதி அனுமதிப்பத்திரத்துக்குரிய புள்ளிகளை காப்பாற்றிக் கொள்ளும் விளக்கங்களைத் தருகிறேன்.

தமிழ் இனி 2000

ஒன்று நடைபெறுகின்றது. பழைய மாணவர் சங்கம் என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் மீளுருவாக்கம் ஒன்று நடைபெறுகின்றது. சைவ வேளாள மரபைப் பேணி வளர்த்த உயர் நிலையில் இருந்த பாடசாலைகள், சாதாரண கிராமப்புறத்து பாடசாலைகள் குறிப்பாக வறிய சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்த மக்களின் பாடசாலைகள் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருந்தன. வேம்படி பழைய மாணவர், மகாஜனா பழைய மாணவர், காட்லி கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கங்கள் என பாடசாலைகள் பெயரில் சங்கங்கள் அமைத்து தொலைந்த அதிகாரங்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க தலைவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டமை சமூக மீளுருவாக்க உத்தியாகவே கொள்ள வேண்டும். சாதனா பாடசாலைக்கோ, சரஸ்வதி வித்தியாசாலைக்கோ பழைய மாணவர் சங்கம் இங்கே உண்டா? சமூக கட்டமைப்புக்கு இவை இடையூறாகவே உள்ளன.

மொழி

'மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்' என்ற பாரதி வார்த்தை மெய்ப்பிக்கப்படுவதை நாம் தமிழகத்தின் தலைநகரிலேயே காண்கின்றோம். தமிழ் பேசாத குழந்தைகள், தமிழ் வாசிக்கத் தெரியாத குழந்தைகள் எனப் பல ரகம். 'சண்' ரிவிவில் பயங்கரமான தமிழ்மொழிக் கொலை; தமிழும் அல்லாத, ஆங்கிலமும் அல்லாத ஒரு தமிழ்க் கிறியோல்! தமிழகத்தில் தமிழ்மொழி மூலக் கல்விக்கு எதிராக வாக்குப் போட்டோர் பெரும்பான்மையினர். இந்த நிலையில் தமிழ் தமிழகத்தில் வாழுமா?

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் நடைபெறுகின்றது. வானொலி, பத்திரிகைகள் தமிழ் வளர்க்க நினைத்தாலும் பெரும் வெற்றி காணக்கூடியதாக இல்லை. பெற்றோர் கைகளில் தமிழ் கற்பித்தல் பெருமளவு தங்கியிருக்கின்றது. பெருமளவில் குழந்தைகள் தமிழை இரண்டாவது மொழியாகவே பேசியோ எழுதியோ வருகின்றனர். குழந்தைகள் தமது சக மாணவருடன் புலம்பெயர்ந்த நாட்டு முதல் மொழியிலேயே உரையாடுகின்றனர். புலம்பெயர்ந்த நாட்டு அரசுகளும் இனங்களுக்கான மொழிகளை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் உதவுவதில்லை.

பத்திரிகைகளும் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களும்

கனடாவில் தமிழ் பத்திரிகைகள் பல. கால காலத்தில் இழுத்து காலாவதியாகும் பத்திரிகைகளும் உண்டு. இன்றுவரை நாளைநாள் பத்திரிகைகள் தமிழில் வெளிவரவில்லை. பல பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களை அளவுக்கு மீறி காவி வருகின்றன. தரமான செய்திகளோ, ஆழமான கட்டுரைகளோ இன்றி இயங்குகின்றன. ஒட்டுமொத்தத்தில் தாயக அரசியற் போக்கில் ஒரே கருத்தைக் கொண்டு கிடைக்கும் ஒரே செய்தியை வெவ்வேறு தலைப்புகளில் வழங்குகின்றன. ஒரு சில பத்திரிகைகள் தாக்கமாக கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தாலும் பல இதழியல் அனுபவம், புலமை இல்லாமையால் இலவசமாக நடை போடுகின்றன. நாஸ்திக மோகமுடைய பத்திரிகைகளும் உண்டு. உதயன், ஈழம், ஈழநாடு, நம்நாடு, முழக்கம், தமிழர் செந்தாமரை, உலகத் தமிழர், முரசொலி, ஈழமுரசு எனப் பல வெளிவருகின்றன. மாத இதழ்களாக வந்து தொடர்ந்து வாழ்பவை மிகக்குறைவு. 'தமிழர் தகவல்' தொடர்ந்து கனடாத் தகவல்களை ஒழுங்கமைந்த வடிவத்தில் தருகின்றது.

வானொலிகள் 24 மணித்தியாலமும் சேவை வழங்குகின்றன. எனினும் வெகுசனத் தொடர்பு பற்றிய விளக்கமின்றி முரண்பாடான, தவறான தகவல்களை மக்களுக்குக் கொடுக்கும் வெகுசனத் தொடர்பு பயிற்சியற்ற வானொலி நிகழ்ச்சி நடத்துனர் சிலரும் உளர். 24 மணித்தியால சேவையால் முதியோர் பயன்களைப் பெறுகின்றனர். பொழுது போக்கு வசதி குறைந்த குளிர் நாடுகளில் இவற்றின் சேவை அவர்களின் மனஉளைச்சல்களை ஓரளவு போக்குகின்றன. தொலைக்காட்சித் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் இன்னமும் வளர்ச்சியடையவில்லை. TV சிலோன் என்ற நிறுவனத்தின் கிழமையில் அரை மணி நேர நிகழ்ச்சியையே தமிழ் மக்கள் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது. வெகுசனத் தொடர்பு, இதழியல் பயிற்சி பெற வாய்ப்புகள் இருந்தும் அதனை நாடாமல் இருப்பது கவலைக்குரியது. மக்களை விழிப்புணர்வு அடைய வைத்து அவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டு செய்யும் வெகுசனத் தொடர்பு வேலைகளாலும் ஒரு சமூகத்தை கட்டியெழுப்பலாம்.

மொத்தத்தில் மக்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வேருன்றுவதற்கான தடைகளை உடைத்து எறிய பொதுநலன் விரும்பிகள் முயலும் போது சமூகத்தின் மன உளைச்சலிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தலாம். சமூகம் சமூகமாக இயங்க புலம்பெயர்ந்த தமிழரே முயல் வேண்டும். நொருங்குண்ட இதயங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம்; அவர்களை அன்பினால் ஆளலாம்!

(தமிழ் இனி 2000 மகாநாட்டின் சிறப்புப் பேச்சிலிருந்து....)

சிறுவர் இலக்கியம் என்றால் என்ன என்று முதலில் பார்ப்போம். கலை நயம் தோன்ற ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் சிறுவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்காக வெளிப்படுத்தப்படும் படைப்பையே சிறுவர் இலக்கியம் என்கிறார்கள். இத்தகைய இலக்கியம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் தான் ஆங்கிலத்தில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியதெனலாம். ஆல்ட்கெல்ம் (Aldhelm) என்னும் கிறிஸ்தவ மதகுருவே இங்கிலாந்தில் முதன் முதலாக சிறுவர்களுக்கான பாடநூலை எழுதினார். முல்லை பாஸ்கியின் இசையமைப்பில் சிறுவர்களுக்கான பாடல் நிறைந்த 'தமிழ் ஆரம்' ஒலி நாடா குரு அரவிந்தனால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து பலரும் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். சிறுவர்களின் மன உணர்வுகளுக்கு ஏற்ற பல நூல்கள் இதைத் தொடர்ந்து வெளிவரத் தொடங்கின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சிறுவர்களுக்கென ஆங்கிலத்தில் படைப்பிலக்கியங்களும் தோன்றலாயின.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டளவில் ஓளவையாரின் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற நூல்களும் அதிவீரராம பாண்டியனின் வெற்றி வேட்கை என்னும் நூலும் எழுதப்பட்டன. 18ம் நூற்றாண்டில் உலகநாதரால் உலகநீதியும் எழுதப்பட்டது. இவை எல்லாம் சிறுவர் இலக்கியத்தில் அடங்குமா என்பது தெரியவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் 20ம் நூற்றாண்டில் தான் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது எனலாம். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் சிறுவர்களுக்கான பாடல்களோடு கூடிய பாடல் புத்தகங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இந்த வகையில் தமிழ்நாட்டில் சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற பாடல்களோடு முதன் முதலில் நமசிவாய முதலியார் என்பவரால் தமிழில் பாடநூல் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து மணிமங்கலம் திருநாவுக்கரசு அவர்களாலும், மயிலை சிவமுத்து அவர்களாலும் சிறுவர்களுக்கான பாடல்களோடு பாடநூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள் 1901ம் ஆண்டு சிறுவர்களுக்கென தனிக் கவிதைகளை எழுதினார். இவரைப் போலவே நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரும் சிறுவர்களுக்கான கவிதைகள் பல எழுதினார். இவற்றில் "ஆடிப்பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை, கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலே நின்று காவல் புரியும் சேவகா," போன்ற பாடல்கள் சிறுவர் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமானது என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் தான் பாடநூல் அல்லாத

சிறுவர்களுக்கான பாடல்களோடு கூடிய புத்தகங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இத்தகைய நூல்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்த குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா அவர்கள் 1954ல் 'மலரும் உள்ளம்' என்ற குழந்தைக் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து பல நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் இன்றும் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

கனடாவில் தமிழ் இலக்கியம் 1983ம் ஆண்டிற்குப் பின்பே வளரத் தொடங்கியது. ஈழத் தமிழர்கள் தங்கள் சொந்த மண்ணில் அகதிகள் ஆக்கப்பட்ட போது அதில் ஒரு பகுதியினர் புலம்பெயர்ந்து கனடிய மண்ணில் குடியேறினர். இவ்வாறு குடியேறிய தமிழர்கள் தங்கள் மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் நாட்டம் கொண்டனர். இவர்களில் பல அறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், இலக்கியத் திறமை மிக்கவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து இந்த மண்ணில் இலக்கியம் வளர்க்கத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறு இலக்கியம் வளர்த்தவர்களில் சிலர் சிறுவர் இலக்கியத்தில் நாட்டம் கொண்டு அது இந்த மண்ணில் தழைக்க அரும்பாடுபட்டனர்.

தமிழ்மொழி இந்த மண்ணில் வேர் ஊன்றி நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் நானைய தலைமுறையினர் தாய்மொழியும் தமிழ்மொழியை நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். தமிழ்க் குழந்தைகளிடம் நல்ல சிந்தனை வளர வேண்டும். அப்படி வளரும் குழந்தைகள் தான் நானைய வரலாறு படைப்பவர்களாக இருப்பார்கள். எனவே தான் தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர வேண்டும் என்பதில் கற்றறிந்தோர் ஆர்வம் காட்டினர். பல்வேறு சாதனங்கள் மூலம் இவர்கள் இந்த மண்ணில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்க்கத் தலைப்பட்டனர்.

அனைத்துலக மொழித் திட்டத்தின் மூலம் தமிழ்மொழியைச் சிறுவர்களுக்குப் பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதில் சிலர் கவனம் செலுத்தினர். இவர்களுக்குத் தேவையான பாடநூல்களை தமிழில் தொகுத்து வெளியிட ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தின் கல்விப் பிரிவிற்கு பல்கலாசார ஆலோசகர் திரு.பொ.கனகசபபதி அவர்களின் தலைமையிலான அறிஞர் குழு ஒன்று உதவி செய்துள்ளது. சமீபத்தில் இவரால் 'மாறன் மணிக் கதைகள்' என்ற சிறுவர்களுக்கான கதைகள் அடங்கிய நூல் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டதை இங்கே குறிப்பிடலாம். இதே போல ஈசாப்பின் நீதிக் கதைகளைத் தமிழில் ஜீவா செல்வநாதன் இங்கே தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கின்றார். வேறு சிலர் தனிப்பட்ட பிரத்தியேக தமிழ் வகுப்புகள் மூலமும், ஆலயங்கள், நடனப்

கனடியத் தமிழர்களின் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சி

பள்ளிகள் மூலமும் சிறுவர்கள் தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து வருகின்றனர். இந்த வகையில் தமிழீழச் சங்கத்தின் கீழ் இயங்கி வரும் தமிழ்க் கலைத் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி சிறுவர் இலக்கியத்தில் நாட்டம் கொண்டு சிறுவர்களுக்கான பல புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கின்றது. இதைத் தொடர்ந்து அபிராமி அச்சக உரிமையாளர் திரு.க.தம்பிராசா என்பவரால் இன்பத் தமிழ் என்ற சிறுவர்களுக்கான அரிச்சுவடிப் புத்தகம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இதே போலவே குரு அரவிந்தனால் வெளியிடப்பட்ட 'தமிழ் ஆரம் பயிற்சி மலர்' என்ற ஒன்றாறியோ பாடத்திட்டத்திற்கு அமைந்த பயிற்சி நூலும் சிறுவர்கள் தமிழ்மொழியில் மீட்டல் பயிற்சி பெறுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிடலாம். இதைத் தவிர வேறுபல எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும், பிரசுரிப்பாளர்களும் அவ்வப்போது சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தங்களாலான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் பெயர்களைத் தனித்தனியே குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும் இவர்களின் பங்களிப்பு கனடியச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் எதிர்காலத்திற்கு நல்ல உரமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கட்டாயம் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். இம் மாதிரியான சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு பெரும்பாலான பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பும் ஆக்கபூர்வமாக அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது எங்கள் தமிழ்த் தாய் செய்த புண்ணியம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கனடாவில் தமிழில் வெளிவரும் அனேக வார இதழ்களும் மாதப் பத்திரிகைகளும் சிறுவர்களுக்காகவே சில பக்கங்களை ஒதுக்கிச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு படுகின்றன. இதேபோலவே கனடாவில் இயங்கி வரும் வானொலிகளும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளுக்காகப் பல மணி நேரங்களை ஒதுக்கி அதன் மூலம் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. இவற்றை விட ஊர் ஒன்றியங்களும், பழைய மாணவர் சங்கங்களும் சிறுவர்களுக்காகப் பேச்சுப் போட்டிகளும், (72ம் பக்கம் பார்க்க)

குரு அரவிந்தன்

புகலிட தேசத்தில் வாழ்வும் எழுத்தும்

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்கிறார்கள். வாழும் காலத்தையும் சூழலையும் மனிதர்களையும் பிரதிபலிப்பது என்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தான் நாளைய தமிழிலக்கியத்தின் நம்பிக்கைகள் என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்து வாழும் படைப்பாளிகளால் காலத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கும்படியான படைப்புகளை உருவாக்க முடிகிறதா? அவ்வாறு ஆக்கப்படும் இலக்கியங்கள் காலச் சரிவுகளில் புதையுண்டு போகாது நித்தியமாய் வாழும் தன்மை பொருந்தியனவா? என்ற கேள்விகளுக்கு “ஆம்” என்று தயங்காது கூறிவிட முடிவதில்லை. தங்களின் ஆளுமையை விடவும், படைப்புத் திறனை விடவும் குறைந்தளவாகவே (எண்ணிக்கையிலும், தரத்திலும்) படைப்புகளை அவர்களால் வழங்க முடிகிறது. இந்தப் படைப்பாளியின் திறன் இவ்வளவு தான் என்று வரையறை செய்வது கூட இத்தகைய ஒரு சூழலில் பொருத்தமற்றது. அவனை அவனது படைப்பால் வெளிக்கொணர இயலாத போது, அவனை அவனது படைப்பால் மதிப்பிடுவது எவ்வகையில் சாத்தியம்? இந்த ஆரோக்கியமற்ற நிலைமைக்கு எத்தனையோ காரணங்கள் உண்டு.

அவற்றுள் முக்கியமானது, இந்தப் புகலிட தேசங்களின் வாழ்வியல் முறை. குதிரை பாதையை மட்டுமே கணித்து ஓடுவதற்குக் கட்டப்பட்ட கண்மறை திரை போல, இங்கே வேலை என்கிற கண்மறை திரையைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரே பாதையில் ஓடும் பந்தயக் குதிரைகளானோம். சுற்றிலும் உள்ள இயற்கை, நூல்கள், மனிதர்கள் எதையும் எவரையும் வாசிக்கவோ நேசிக்கவோ எமக்கு நேரமில்லை. இதில் இலக்கியம் குறித்த வாசிப்பு, தேடல், படைப்பு முயற்சிகள் இன்றி படைப்பாளி என்பவன் உயிருள்ள பிணமாக நடந்து திரிகின்றான். இந்த அவசர கணங்களில் எப்போதாவது ஒரு கவிதை தலைகாட்டும். எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலோ அவனுள் தூங்கிக் கிடக்கும் தேவதை முகம் விரிந்த புன்னகையோடு எழுவாள். ஏதாயினும் ஒரு நிகழ்வு அவனைத் தூண்டும். மனசுக்குள் ஓரிரை வரிகள் ஓடி தன்னை

நிறைவு செய்யும்படியாக இறைஞ்சும். கவிதை தலைகாட்டியவுடன் பேனாவும் கையுமாக அல்லது கண்ணியும் விரலுமாகக் குந்திவிட முடிகிறதா என்பது?

கலைவாணி இராஜகுமாரன்

ஒத்திவைப்புகள், ஓயாது இரைச்சலிடும் மனதிற்குச் சாக்குப்போக்குகள், குளிரைப் போலவே துரத்தும் பணப் பிரச்சனைகள், வீட்டின் குழப்பங்கள், வேலைத் தளங்களில் சாட்டைகளுடன் நிற்கும் நவீன பிரபுத்துவ எசமானர்கள் இன்னோரன்ன கடந்து எழுத உட்கார்ந்தால் கவிதை காணாமற் போயிருக்கும். மனது என்னும் கருவறையே கல்லறையாகி விட்டிருக்கும். முளைவிடும் இடமே புதைகுழியாகி விட்டிருக்கும். கவிதையை நேசிப்பவன் கண்கலங்கி எழுந்திருப்பான். ஆனால், ஏதாயினும் எழுதியே தீர்வேண்டுமென விடாப்பிடியாக நிற்பவன் அந்தப் பிணத்தைச் சோடனை செய்ய முற்படுவான். உயிரற்ற அதற்குப் பொட்டிட்டுப் பூ வைத்தென்ன? விழிகளில் ஒளி இல்லையே! இவ்விதம் அவனது படைப்பாற்றலை அவசர வாழ்வு தின்றது.

இதற்கு எதிர்மறையான நிலையும் உண்டு. சிலபேருடைய படைப்புகளைக் கொண்டு அவர்களுடைய படைப்பாற்றலை, ஆளுமையை வரையறை செய்து ஒரு வட்டத்திற்குள் நிறுத்தி விடுவது எவ்வாறு பாவமாகி விடுகிறதோ அதேபோல, ஆற்றலற்றவர்கள் சிலபேரும் உயரத்திற்குப் போய்விடுகிற துர்ப்பாக்கியங்களும் இந்த புகலிட தேசங்களில் நிகழ்வதுண்டு. இதற்கு உண்மையும் நேர்மையும்ற்ற விமர்சனங்களே காரணமென்று துணிந்து கூறலாம். ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழா நடக்கிறது. வழக்கமான சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் நடக்கின்றன. அந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு வந்திருப்பவர்கள் அனைவரும் அந்த எழுத்தாளருக்கு நண்பர்கள், தெரிந்தவர்கள். அந்த நூலை ஆய்வு செய்பவரும் அவ்விதமே. பிறகென்ன...? அது கவிதை நூலாயிருந்தால் “பாரதிக்குப் பிறகு தமிழ்க் கவிதையை மீட்க வந்தவர் இவரே” என்றும் அதுவே உரைநடையாக இருந்துவிட்டால், “மீண்டும் பிறந்து வந்திருக்கும் புதுமைப் பித்தனைப் பாருங்கள்” என்றும் விமர்சகர்கள், அந்த நூலை எழுதியவரை மெய்சிலிர்த்து வைத்து விடுவார்கள். அந்த விமர்சனம் தந்த கர்வத்தில் நிமிர்ந்து போகிற அந்த எழுத்தாளர் ஏனையவர்களின் படைப்புகளை வாசிப்பதற்காகவோ அன்றி வேறெந்த தேடலுக்குமோ தலையைக் குனிவதேயில்லை. இவ்விதம் ஆரம்பத்திலேயே கர்வக் கிரீடம் குட்டப்பட்டவர் இலக்கிய உலகில் தன்னையே அரசனாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது... தரமாக எழுதுவதாவது! இவ்விதம் படைப்பாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள தூண்ட வேண்டிய விமர்சனங்கள் அதற்கு மாறான மனோநிலையை அளித்து விடுவதும் நல்ல படைப்புகள் தடைப்பட்டுப் போகக் காரணமெனலாம். விமர்சனம் என்பது முற்று முழுதான பாராட்டுரையாகவோ அன்றி காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட குற்றப் பத்திரிகையாகவோ அமையக்கூடாது. அது திமீர் உற்சாகமுட்டும் போதைப்

பொருளாகவோ அல்லது ஒரேயடியாகத் தூங்கப் பண்ணுகிற தூக்க மாத்திரையாகவோ இருத்தல் தகாது. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக பெரும்பாலானோருடைய விமர்சனங்கள் அவ்விதம் தான் அமைந்து விடுவதைக் காண்கிறோம். விமர்சனம் செய்கிறவர்களுடைய இத்தகைய பொறுப்பற்ற செயலும் கூட தரமான எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்கள் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டேயாக வேண்டும். எங்களுடைய கலாசாரத்தின் முக்கியமான கூறுகளில் ஒன்று இலக்கியமும் அல்லவா? தற்காலிகமான புகழை விரும்பி, நாளைய சந்ததிக்கு நாம் தரமற்ற இலக்கியப் பதிவை விட்டுச் செல்வது எவ்வகையில் நியாயம்?

புகலிட தேசங்களில் வாழும் படைப்பாளிகள் சிலரிடம் இன்னுமொரு வழக்கம் ஒரு நோய் போல ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது “ஏட்டையும் கண்ணால் தொடுவதில்லை” என்ற வழக்கம். வாசிப்புப் பழக்கம் என்பதை ஏதோ கெட்ட பழக்கம் போல பாவித்து கிடைக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் ஏதாவது ஒரு தமிழ் தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் ஒன்றிப் போய்விடுவது என்பது வருந்தத்தக்கது. (இதற்கு மாறாக இன்னோர் தேடல் நிறைந்த எழுத்துலகம் இருப்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு கூறத்தான் வேண்டும்) சமகாலத்து இலக்கியம் பற்றிய தெரிதல், தெளிதல் இல்லாமல் எப்படிப் பேசா பிடிக்க முடிகிறது என்பது அவ்வாறு எழுதுபவர்களை எரிச்சலூட்டும் ஒரு கேள்விதான் என்றாலும் யாராவது ஒருவர் கேட்டுத்தானே ஆக வேண்டும். இவ்வாறான வாசிப்புப் பழக்கம் இல்லாமையால் தான் குறிப்பிட்ட சில சொற்களே புழங்கும், மீளவும் மீளவும் தேய்ந்து போய் ஒலிக்கும் மொழி வரட்சியை கவிதைகளிலும், கதைகளிலும் காண முடிகிறது. தமிழ்மொழி மிகவும் வளம் மிக்கதொன்று. இன்னமும் தமிழில் புதிது புதிதாக சொற்கள் பிறந்து கொண்டாடாவிருக்கின்றன. எத்தனையோ சொற்கள் உருவான காலத்திலிருந்து புதிதானவையாக, கையடாமலே இருக்கின்றன. அவற்றைத் தேடிப்பிடித்துக் கைகோர்த்துக் கொள்ள முயலாதவர்களின் எழுத்துகள் தான் சலிப்பூட்டுகின்றன. ஆசானுக்கு மாணவனை விட கல்வியைப் பற்றி எவ்வளவு அதிகம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமோ, அதைவிட மிக அதிகமாக இலக்கியத்தைப் பற்றி வாசகனை விட அதை வழங்கும் படைப்பாளி தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு வாசிப்பற்றி சுலபமான வழி வேறில்லை. நல்ல நூல்கள் தான் அறிவுப் பசியின் அட்சய பாத்திரங்கள். இல்லை, இருப்பதை வைத்துக் கொண்டே வழங்கினால் போதுமென அடம்பிடித்தால் நாளடைவில் சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைகளாகி விடும் துர்ப்பாக்கியம் நேர்ந்துவிடுமென்பதை ஆக்க இலக்கியகாரர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும். (72ம் பக்கம் பார்க்க)

“படித்ததினால் அறிவு பெற்றோர்
ஆயிரம் உண்டு
பாடும் படிக்காத மேதைகளும்
பாரினில் உண்டு”

அவர்களின் பாதகமலங்களுக்கு இக்
கட்டுரை சமர்ப்பணம்.

கனடியத் தமிழர்களாகிய நாம் இன்று
இந்த மண்ணில் பல துறைகளிலும்
முன்னேறி வருகின்றோம். எங்களுடைய
திறமைகளை வெளிப்படுத்த இந்த
நாட்டில் பல வசதிகளும் சந்தர்ப்பங்களும்
இருக்கின்றன. ஆதலால் எங்களிற் பலர்
அந்த வசதிகளையோ அல்லது
சந்தர்ப்பங்களையோ பயன்படுத்துவதற்கு
ஏனோ பின் நிற்கின்றோம். “போதுமென்ற
மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்று
தத்துவம் சிலசமயங்களில் நாம் பேசுவோம்.
உண்மை அதுவல்ல. எமக்கு வரும்
இடரைத் துணிந்து ஏற்றுக்கொண்டு
செயலில் இறங்குவதற்கு எமக்குப் பயம்.
இருந்த வேலையும் போய் விட்டால்
குடும்பம் நட்டாற்றில் நிற்குமே என்ற பயம்
தான் இதற்குக் காரணம்.

ஈழத்தில் எங்களுடைய திறமைகளைக்
குறிக்கப்பட்ட சில துறைகளில் மட்டுமே
முக்கியமாக நாங்கள்
வெளிப்படுத்தினோம். குறிப்பாக, ஒரு
வைத்தியராக, பொறியியலாளராக,
கணக்காளராக அல்லது குறைந்தது
சட்டத்தரணியாகவாவது வரவேண்டும்
என்பதிலேயே எங்கள் பெற்றோரின்
ஆசைகள் இருந்தன. பிள்ளை கர்ப்பத்தில்
இருக்கும் பொழுதிலேயே பெற்றோர் கனவு
காணத் தொடங்கி விடுவார்கள். ஆருடம்
பார்ப்போரும் அதைச் சொல்லியே பிழைப்பு
நடத்துவார்கள். அந்த ஆசைகளை
நிறைவேற்ற நாங்களும் விருப்பமோ
இல்லையோ அவர்களோடு
ஒத்துழைத்தோம். ஆனாலும்
சமுதாயத்தில் ஒரு உயர்ந்த மதிப்பையும்
பொருளாதார ரீதியாக நல்ல
நிலைமையையும் அடைய வேண்டும்
என்பதே அவர்களின் விருப்பமாகவும்
இருந்தன. இங்கே வந்ததும் நிலைமை
பெரிதும் மாறிவிட்டது என்பதைக் கூறவே
வேண்டும். ஆனால் இங்கே “கணனி!
கணனி!” என தீராக் காதலோடு அங்கே
தாவுகின்றனர். கணனி கற்றால் வேலை
வாய்ப்பு உள்ளது என்பது உண்மையே.
இந்த நாட்டில் அதற்குச் சரிசமமான
நிலையை வேறு பல துறைகள் மூலமும்
நாங்கள் அடைய முடியும் என்பதை நாம்
கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
அப்படியான துறைகளை இன்றைய
தலைமுறையினர் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றில்
பாண்டித்தியம் பெற்று தங்கள் திறமைகளை
வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும்.

இப்படியான துறைகளில் ஒன்றைத்தான்

வேலை வாய்ப்பும் புதிய துறைகளும்

நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.
(Banks, Mutual Funds Companies, Trust
Companies, Insurance Firms, Brokerage
Firms. etc) வங்கிகள், பரஸ்பர நிதிய
நிறுவனங்கள், நம்பிக்கை நிதி
நிறுவனங்கள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள்
போன்றவற்றில் அதாவது முதலீடு
சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில்
வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற
வேண்டுமானால் ஏற்கனவே உங்களிடம்
இருக்கும் கல்வித் தகுதிகளை விட
மேலதிகமாக சில தகைமைகளை நீங்கள்
(Additional Qualifications) பெற்றால் தான்
அவை உங்களுக்கு அத்தகைய
வேலைகளைப் பெறுவதற்கு அனுசூலமாக
இருக்கும்.

கனடியன் பிணைகளுக்கான
பாடத்திட்டத்தை (CSE - Canadian
Securities Course & CPH) தொடர்வதற்கு
எந்த ஒரு முன்நிபந்தனைகளும்
கிடையாது. அரக்கப் பரக்கப் பாடசாலை
போக வேண்டாம், முதுகு கூன பாடப்
புத்தகப் பொதி சுமக்க வேண்டாம்,
ஆசிரியர் அரற்றுவதை அரைகுறை
உறக்கத்தில் அங்கொன்று
இங்கொன்றுமாக செவிமடுக்க வேண்டாம்.
இதற்கான படிப்பை நீங்கள் எந்தவித மன
அழுத்தமோ குமைச்சலோ இல்லாமல்
வீட்டில் இருந்தே தொடரலாம். இதன்
மூலம் நீங்கள் நல்ல வேலைவாய்ப்புகளை
பெறுவது மட்டுமல்ல நீங்கள் பங்குச்
சந்தையில் முதலீடு செய்வது எப்படி எனத்
தெரிந்து கொள்வீர்கள். குறுகிய
காலத்தில் பெரிய பணக்காரராவது
எங்ஙனம் என்ற மந்திர தந்திரங்களையும்
அறிந்து கொள்வீர்கள். பங்குச் சந்தையில்
நிறையப் பணம் பண்ணியவர்கள் உண்டு.
என்றாலும் இது பற்றிய தீர்க்கமான அறிவு
இன்மையால் திவாலானவர்களும் நிறைய
இருக்கின்றார்கள் என்பதை தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

பங்குச் சந்தை ஒரு மாயமானிகை. சற்றே
அயர்ந்தாலும் ஆளைக் கபளீகரம்
செய்துவிடும். இளமையிலேயே பங்குச்
சந்தை பற்றிய அறிவைப் பெறுங்கள்.
இத்துறையில் நீங்கள் மேலும் பிரகாசிக்க
விரும்பினால் நீங்கள் வேறு பல மேலதிக
தகுதிகளைப் பெறுவதற்கான உயர்படிப்பை
தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும்.
உதாரணமாக Financial Management
Advisor, Canadian Investment Manager,
Derivatives Program, Speciality learning
and Continuing Education.

கனடியன் முதலீடு பற்றிய பாடத்திட்டம்

(IFIC - The Canadian Investment Funds
Course) கனடியன் முதலீடு
நிறுவனத்தினால் வரையப்பட்டது. இந்த
நிறுவனம் பரஸ்பர நிதியங்கள் (Mutual
Fund Industry) பற்றிய பாடத்
திட்டங்களையும் நடத்துகின்றன. அவற்றில்
இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று (Selling
Mutual Funds. - Licensing Course) பரஸ்பர
நிதியங்களை விற்பதற்கான தகுதி பெறும்
பாடத்திட்டம், மற்றையது எப்படி இவற்றை
செயற்படுத்துவது (Operation Course)
என்பதற்கான பாடத்திட்டம். இத்தகையை
பாடத்திட்டங்கள் குறுகிய காலத்தில் படித்து
முடிக்கக் கூடியவை. இவற்றைத் தவிர
வேறு பல விசேட பாடத்திட்டங்களும்
(Specialized Course) இங்கே
இருக்கின்றன. Segregated Funds, Labour
Sponsored Investment Funds, The Branch
Manager's Course and The Officers'
Partners' and Directors' Course.

எம்மவர்கள் இத்துறையில் மேலும்
வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற்று உயர்
ப்தவிகளை அடைய வேண்டும் என்பதே
இக் கட்டுரை வரைவதன் முக்கிய
நோக்கம். இத்துறையில் பாண்டித்தியம்
பெற்றால் சுயமாகவே முதலீடு
நிறுவனங்களை (Investment Companies)
ஆரம்பித்து கனடிய பொருளாதார
துறையின் முன்னேற்றத்திற்கு எங்களால்
இயன்ற பங்களிப்பை செய்ய முடியும்.
நாமும் உயரலாம். “வர்ப்புயர் நீர் உயரும்”
அல்லவா. பாரம்பரியமான சில
துறைகளில் மாத்திரமே நம்மவர்கள்
முடங்கிக் கிடக்கக் கூடாது.

எம்மவர்கள் திறமை மிக்கவர்கள், எங்கு
போனாலும், எத் தொழிலைச் செய்தாலும்
அவர்களால் சோபிக்க முடியும். மிக
இலகுவில் திறமையைக் காட்டி அங்கே
உச்ச நிலையினை அடையக் கூடிய பல
துறைகள் உள்ளன. சவால் நிறைந்த
அத்துறைகளிலும் தலை தூக்கி நிற்க
தமிழ் இளைஞர்களால் முடியும்.
அவர்களிடம் போதிய அறிவு உண்டு,
ஆற்றல் உண்டு.
தேவையானது
முயற்சியும்
ஆர்வமும்!

மாலினி அரவிந்தன்

Hinduism is full of rituals, and so is one of its chief branches, Saivism, practiced predominantly in South India, Sri Lanka and in other parts of the world where Saivites have migrated.

Rituals refer to religious rites and ceremonies. They consist of body language, chanting of mantras and several accessories such as holy ash, lamps, camphor, fragrant sticks or powders, flowers, etc. Like the husk that covers the rice, rituals are a vital form of religious service.

Although rituals are performed primarily in temples, they also find their way into the domestic, social and cultural activities of the Saivites. Domestic rituals are of two kinds - rituals for the living and ritual for the dead (the manes).

This article attempts to explain some of the Saiva rituals usually performed in honour of the dead, to those Saivites who likely to have lost touch of their religious custom as a result of living outside their traditional lands.

To realise fully our duties by the dead, one has to understand the cardinal principle of Saivism that the Soul (Pasu) continues to take births according to its karma until it is enlightened or fully matured enough to shatter the bondage of materialistic world (Pasam) and attain eternal bliss (Muththi) with God's grace (Pathi). Saivism consider these three entities, viz: pathi, pasu and pasam as eternal.

Births and deaths, therefore are a process of enlightenment. The soul is given a body by God to go through this hazardous cycle. The soul's actions are controlled or determined by 'anava', an inherent pre-cosmic bond. Virtuous actions help reduce the cycle of births and deaths. A virtuous soul is said to be matured when it is ready to have union with its Master.

So it does not necessarily mean that when a person dies that his or her soul directly attains Muththi. No one for sure can assert this. Lord Siva is the only One who has the power to assess the quality of a soul's actions.

Rituals for the dead are therefore, intended mainly to pray Lord Siva to pardon the sins of the soul if there are any, and take it into His arms. All rites associated with the dead are called aparakiriyaikal. Aparalate; Kiriyaikal-rituals.

These rites are many of which some of the most common ones are as follows:

1. Funeral rites:

Tradition has it that these rites be performed and the body removed to the cremation ground the day a person dies. But this is not so today when sometimes the body is embalmed and

Deathless Rituals Devoted to the Dead

V. Kandavanam

kept in a mortuary until the arrival of immediate relatives.

The funeral is announced to the community by relatives and by hired drummers who continue to play the drums until the body is cremated. A special pandal (shed) is set up either on the foreground or backyard of the house, depending on the availability of space, to conduct the funeral ceremony. The ground is washed with cow dung and the sides are decorated with tender coconut palm leaves.

The body is placed on a wooden bed in north-south direction with the head on the South so that it could face the Himalayas, the preferred abode of Lord Siva. Relatives sit around the body and recite verses from Thirumurai (Holy hymns in praise of Lord Siva) with the hope of invoking His Grace to bless the soul. This recital may continue until the arrival of the priest who then begins the ritual of praying for the repose of the departed soul and preparing the body for cremation.

After performing poojas to God Vinayagar, Lord Siva, Agni and other Gods by chanting the appropriate mantras from Vedic scriptures, the priest gets into the ritual of purifying the impure body. An important act in this process is the preparation of 'Potchunnam' (aromatic powder) by pounding cynondon grass, turmeric powder, etc to the recital of the Thirupot Chunnam chapter of Thiruvagasam sung in praise of Lord Siva by the Saint Manickavasagar. The body is anointed with oil mixed with potchunnam and taken out for ablutions, after which it is neatly dressed and brought back to the pandal where it is garlanded and the forehead worn with holy ash and sandal and kumkum pottu.

In all these rituals the person who is to light the fire to the pyre plays an important role. the rightful person to perform this final act of rite is usually the eldest son if the deceased is a father or the youngest son in the case of a mother. If the deceased has no son, a brother or a nephew could do this rite. Usually a male is preferred as tradition prohibits females from accompanying the body to the graveyard.

An open coffin is made of coconut palm leaves supported by a set of parallel bars and

the anointed body is placed on it. The coffin is then transferred to a decorative and elegant looking funeral palanquin and taken in procession to the cremation yard, accompanied by beating of drums and reciting of holy hymns.

At the cemetery the corpse is placed on a pyre and the relative who is to light the fire does so after going round the pyre thrice, sprinkling all the way the holy water that was brought in a clay pot from the funeral pandal and finally breaking the pot to mean the body is no more.

2. The Eighth-day observance:

After the funeral the family of the departed soul retreat to observe strict mourning for a week. A lamp is set up in the main room in honour of the dead. No cooking is done. Relatives and friends supply food to the household.

On the third day ashes are collected and brought home. Either on this day or the fifth or the seventh day the ashes are sprinkled on the waters of the nearby river or sea as an offering to the goddess of Hydrosphere. Some even take the ashes all the way to India and throw them into the river Gangas, holy to the Hindus.

Cooking is done for the first time after the funeral and offered to the soul which is followed by a feast to the invited near relatives. On the eighth day the family begins to do their normal work.

3. The Thirty-first day ritual:

This is called Anthiyeddi and it is observed after a month on the same lunar day the person died in order to -

1. cleanse the house of any evil spirit
2. pray for the good of the departed soul and
3. to pay homage to the soul by offering food.

A priest is invited to perform the ritual at the end of which he is honoured by giving presents. This is community event for which hosts of relatives and friends are invited to witness the ritual and to partake of vegetarian meals.

4. Monthly fasting:

Monthly fasting and poojas called marsium is observed by the household every month on the lunar day of the death until the anniversary. This is an act of remembrance and a show of love and gratitude to the departed beloved. Pooja is performed either at home or in the village temple for the good of the soul.

5. The Anniversary:

'Thivasam' as it is called is the death anniversary that falls on the same lunar day the death occurred. The household as a whole or the person who cremated the corpse fast remem

Cont...P 72

ஊடகங்களின் ஊடாக....

ஒரு பின்னோட்டம்

இயற்கையின் ஏற்படும் சத்தங்கள் ஊடாக தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளை அறிந்து கொண்ட ஆதி மனிதன் நாளடைவில் தானே சத்தங்களை எழுப்பி, தனது உணர்வுகளையும் மற்றையோருடன் பரிமாறும் பரிணாமம் பெற்றதுடன் சிறுகச் சிறுக தனக்கென மொழியினை உருவாக்கிக் கொண்டான். காலம் செல்லச் செல்ல வெறுமனே பேசும் மொழிகள் தத்தமது இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு எழுத்து நடையுடன் எழுந்து நடமாடத் தொடங்கின. எழுத்து நடையில்லாத பலமொழிகள் சிறுகச் சிறுக அழிந்து வருகின்றன. ஆனால் இன்று இரண்டு மனிதர்களுக்குள் பரிமாறப்படும் உணர்வுகளுக்காகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்த மொழியென்னும் ஊடகம், பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு மாற்றங்களை அடைந்து ஊடகம் என்பது உணர்வைப் பரிமாறுவது மட்டுமன்றி உலகை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும் உயரிய சொல்லாக இனம், மொழி, நாடு எனும் வேறுபாடின்றி உலகம் பூரா வியாபித்து விட்டது.

இந்த வகையில் ஊடகமானது இன்றுள்ள தமிழீழ மக்களாகிய எங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்துவிட்டது. தமிழீழத்திலோ அல்லது அதற்கு வெளியிலேயோ வாழும் எந்த தமிழனும் ஊடகங்களைத் தேடி அலைவது ஒன்றும் வேடிக்கை விநோதமானது அல்ல. நான் இங்கு குறிப்பிடுவது தமிழ் சினிமா என்னும் ஊடகத்தை அல்ல. பத்திரிகைகள் வானொலிகள், நூல்கள், தமிழீழத்து ஒளிவீச்சுகள், சினிமாக்கள், இன்ர்டெநட் என்பவைகளே ஆகும். இந்த வகையில் கனடாவில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒன்றரை இலட்சத்திற்கும் அதிகமான எமது மக்களிடம் சொல்ல வேண்டியவை என்ன, அவைகளில் முக்கியமானவை யாவை என்றால் முன்னர் வருவது வானொலிகளே. அவைகளை அடுத்து இங்கு வரும் பத்திரிகைகளும் இன்ர்டெநட்டும் முன்னணியில் வருகின்றன. குறிப்பாக ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலும் அதனைச் சூழவுள்ள பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சுமார் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலான தமிழர்களில் பத்து வீதமான மக்களேனும் மேற்குறிப்பிட்ட ஊடகங்களின் ஊடாக செய்திகளைக் கேட்டோ அல்லது வாசித்தோ அறிந்து கொள்வதுடன் ஏனையோருக்கும் நமது வாய் வழிச் செய்தி ஊடாக பரப்பி தமிழ் ஊடகங்களை உயிர்ப்பாழ்ச் செய்வதுடன் அவை தரும் செய்திகளையும் பரப்பி வருகின்றனர் என்றால் மிகையாகாது.

இழந்துவிட்ட இனத்தின் உரிமைகளுக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழீழத்து மக்களைக் கனடாவில் பிரதிநிதிப்படுத்தும் எமக்கு நாம் வாழ்ந்த மண்ணின் நிகழ்கால சம்பவங்களும் நாம் வாழும் இந்த கனடாவின் நடைமுறை நிகழ்வுகளும் இன்றியமையாத செய்திகளாக இருக்கின்றன. கனடாவில் வாழும் எம்மின மக்களை புலம்பெயர்ந்த என்னும் பிரிவினாள் அடக்கினாலும் நாங்களும் காலம், நோக்கம் என்னும் வேறுபாட்டினால்

நான்கு பிரிவுகளாக வேறுபடுகின்றோம்.

அவையாவன: 1. 1983 இற்கு முன் போராட்ட உணர்வுகள் வீரிட்டுக் கிளம்பும் முன் உயர்கல்வியின் நோக்கத்தோடு தொழில் தேடிப் புறப்பட்டவர்கள் வசதிபடைத்த குடும்பத்தினர், 2. 1987 இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் முன் தற்காலிகமாகவேனும் போராட்ட அரங்ககவிட்டு தப்பித்துக் கொள்ள தமிழீழத்தை விட்டு வெளியேறியவர்கள். 3. இந்திய இராணுவ அடாவுத்தனத்தினால் எமது நாட்டில் உயிர்ப்பாழும் நம்பிக்கையை இழந்து வெளியேறியவர்கள். 4. 1990 இன் பின் தொடர்ந்து வந்த இடைவிடாத போர்ச்சூழலில் நிரந்தரமாகவே நாட்டை விட்டு வெளியேறியவர்கள்.

இவை இவ்வாறு இருந்த போதிலும் இன்று கனடாவில் ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி முதியவர்கள், இளையவர்கள், சிறுவர்கள் அல்லது மாணவர்கள் என முன்றுவிதமான வகையினராக வெவ்வேறு உணர்வுகளுடன் வாழ்விற்காக போராடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். முதியவர்கள் என்போர் தமது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை சொந்த மண்ணில் கழித்துவிட்டு தமது பிள்ளைகளுடன் இங்கு எதிர்காலமே இல்லாமல் இறந்த காலத்தை அசை போட்டு எமது மண்ணின் நினைவுகளுடன் வாழ்பவர்கள்.

இளையவர்கள் என்பவர்கள் நானையும் இந்த நாடும் நம்முடையதே என்றும் நம்பிக்கையுடன் விரிந்து கொண்டிருக்கும் எதிர்காலத்தை வளம்படுத்த பிறந்த மண்ணின் நினைவுகளை இழந்து விடாமல் போராடுபவர்கள்.

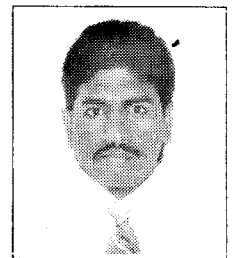
சிறுபராயத்தினர் தாய்த் தமிழீழத்தின் அருமை பெருமையினை அதிகம் புரிந்து கொள்ளாமல், இந்த மண்ணின் நிகழ்வுகளுடனும் நினைவுகளுடனும் வளர்ந்து வரும் எங்கள் வருங்காலங்கள். முதியவர்களும் இளையோர்களும் தாய்நாட்டின் செய்திகளையே முக்கியத்துவப்படுத்தி வானொலிகளையும் பத்திரிகைகளையும் நாடும் பொழுது மாணவர்பருவத்தினரோ கணத்திற்குக் கணம் மாறும் உலக நிகழ்வினிற்காக இன்ர்டெநட்டின் தமது பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். இந்த வகையில் ஊடகம் என்னும் சொல் பல்வேறு வகையாகவும் செய்திகளைத் தாங்கி வரும் வானொலி பத்திரிகை என்பவற்றை மட்டுமே பெருமளவில் குறிப்பிடும் சொல்லாக எம்மிடையே மாறியுள்ளது.

இன்று கனடாவில் வாழும் எங்களது செய்திப் பசிக்கு தீனி போடும் பத்திரிகைகளும் வானொலிகளும் பலவாகும். எனினும் அவைகளுள் எத்தனை சர்வமயப்படுத்தலுடன் மக்களிடையே ஊடுருவியுள்ளன என்பது விசனத்திற்கு உரியதே. குறிப்பாக மாணவப் பருவத்தினருக்காக பக்கங்களை ஒதுக்கும் பத்திரிகையென ஒன்றோ இரண்டோ

இருக்கலாம். ஆனால் வானொலிகளில் அவர்களுக்கென நேரங்கள் மிக அரிது. இதன் மூலம் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எமது நாட்டு விடயங்கள் அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. இதன் மூலம் அவர்கள் எம்மைவிட்டு மட்டுமல்ல எமது நாட்டு நிகழ்வுகளும் புரியாமல் இன உணர்வையே எதிர்காலத்தில் இழந்துவிடும் நிலை ஏற்படலாம். ஏன் இவ்வாறு ஏற்பட்டது மனிதனின் முதல் ஊடகம் மொழியே ஆனால் ஆங்கில மயமாய் உள்ள ரொறன்ரோவில் பாடசாலை சென்ற செல்கின்ற சிறுபராயத்தினருக்கு தாய்மொழி தமிழானாலும் முதன் மொழியாக ஆங்கிலமே உள்ளது. இதன் காரணமாக முதியவர்களும் இளம் பராயத்தினரும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் மாணவப் பருவத்தினரிடமிருந்து வேறுபடுகின்றோம். இதன் காரணமாக ஊடகங்களும் முழுமையான பங்களிப்பை அவர்களுக்கு வழங்க முடியாது பறிதவிக்கின்றன. படைப்பாளிகள் மாணவப் பருவத்தில் இருந்து எங்கள் தமிழீழ உணர்வுடனும் ஆங்கிலப் புலமையுடனும் வரும் வரை காலம் காத்திருக்குமா?

இலங்கையில் நாம் இருந்த போது வானொலியின் இரண்டு தமிழ்ச் சேவைகளுமே சினிமா, நாடகம் என்று தொடரும் பொழுதுபோக்கு வர்த்தக நிகழ்ச்சிகளையே கூடுதலாக தந்திருந்தன. ஆனால் இங்கு கனடாவில் ஒலியர்ப்பாகும் வானொலிகளில் மக்கள் எதை விரும்புகின்றார்கள் என்பதை விட மக்களுக்கு எதை வழங்க வேண்டுமென ஊடகவியலாளர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். வெறுமனே சினிமாப் பாட்டுகளை கேட்பதற்கு வானொலிகளின் சேவை தேவையா? போராடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழீழத்து நிகழ்வுகளையும் பெருமளவு வழங்க வேண்டும். நடந்த முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகளையும் மக்களுக்கு அள்ளி வழங்க வேண்டும். இதன் மூலம் நாட்டுடன் எம்மை இணைக்கும் ஊடகமாக வானொலிகள் பயன்பட வேண்டும். இது போலவே பத்திரிகைகளும் போராட்ட மனத்துடன் ஊர்க்கோலம் போக வேண்டும்.

வெறுமனே தாய்நாட்டு நிகழ்வுகளுடன் நின்றுவிட்டால் வேகமாக நாளுக்கு நாள் மாறிக் கொண்டிருக்கும் புதிய உலகில் இருந்து பின் தங்கி விடுவதுடன் எதிர்கால உலகம் புரியாத இருட்டுக்குள் போய்விடுவதுடன் (74ம் பக்கம்)

பொன். சிவகுமாரன்

சிறுவர் இலக்கிய முயற்சி

கட்டுரைப்போட்டிகளும் வைத்து அவர்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக சமீபத்தில் வெளிவந்த மகாஜனாக்கல்லூரியின் கனடா பழைய மாணவர் சங்கத்தின் மகாஜனன் ஆண்டு மலர்-2000 சற்று வித்தியாசமாக முற்றிலும் இளைய தலைமுறையினரின் ஆக்கங்களையே கொண்டு வெளிவந்திருந்தது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர்களின் தமிழ்ப் பாடல்கள் நிரம்பிய ஒலிநாடா ஒன்று போல் ஞானோதயனின் இசையமைப்பில் 'மழலைக் கீதங்கள்' என்ற பெயரில் இங்கே முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 'மலரும் அரும்புகள்' என்ற இசைத்தட்டு ஒன்று சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டது. கே.எஸ்.ரவீந்திரனின் இசையமைப்பில் கே.எஸ்.ராஜ்குமாரால் இந்த இசைத் தட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதைத் தவிர சிறுவர்களுக்கான வேறு இசைத் தட்டுகள் கனடாவில் வெளிவந்தனவா என்பது தெரியவில்லை.

'மழலைக் கீதங்கள்' என்ற பெயரில் சிறுவர்களுக்கான ஒளியிழை நாடா ஒன்று முதன்முதலில் போல் ஞானோதயனின் நெறியாள்கையில் பால மகேந்திரனால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒன்றாறியோ பாடத்திட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் குரு அரவிந்தனால் தயாரித்து நெறிப்படுத்தப்பட்ட 'தமிழ் ஆரம்' என்ற சிறுவர்களுக்கான ஒளியிழை நாடா ஒன்று இங்கே வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் ஆரத்தைத் தொடர்ந்து சமீபத்தில் கனடா - மாதகல் நலன்புரிச் சங்கத்தின் ஆதரவில் சபா.அருள்சுப்பிரமணியம் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய 'தமிழ் மலர்' என்ற ஒளியிழை நாடா ஒன்றும் வெளிவந்திருக்கின்றது.

இவற்றைத் தவிர வேறு ஒளியிழை நாடாக்கள் சிறுவர்களுக்காக கனடாவில் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டனவா என்பது தெரியவில்லை.

இந்த நாட்டில் சிறுவர் இலக்கியத்தை வளர்ப்பதற்கு அதிக வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சிறுவர் இலக்கியத்தில் நாட்டம் உள்ளவர்கள் இந்த வாய்ப்புகளைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும், இந்த நாட்டில் இதன் மூலம் நல்லதொரு தமிழ்ச் சமுதாயத்தை எதிர்காலத்தில் உருவாக்கலாம் என்பதும் இங்குள்ளவர்களின் திடமான நம்பிக்கை. சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக சில பக்கங்களை ஒதுக்கி வந்த சில பத்திரிகைகள் இன்று அவற்றைப் பிரசுரிப்பதில் ஏனோ பின்னிற்கின்றன.

இதற்குப் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பின்மையா அல்லது சிறுவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பத்தில் நாட்டமின்மையா என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகவே இருக்கின்றது. 'தமிழ் மொழி அழிந்தால் தமிழ் இனம் அழிந்து விடும்' என்பதை மனதில் கொண்டு நாம் எல்லோரும் ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்படுவோமெனவானால் இந்த மண்ணில் எங்கள் மொழியும் எங்கள் இனமும் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை!

Deathless

being the dead. A priest is invited to perform pooja for the benefit of the soul. Most people consider feeding the poor on this day in the name of the dead person in an obligatory duty which is usually done in the precincts of a temple after an elaborate pooja.

Apart from the above rituals several other days are also devoted to the dead. The dead are hardly forgotten in our society. The late mothers are remembered with fasting and poojas specially on the full moon day of Chithirai (April - May) every year. The new moon in the month of Ardi (July - August) is devoted to late fathers. Most sons and daughters fast, perform poojas and feed the poor on this day every year.

Then there is Malayam, a general day of fasting and prayer in memory of all the dead relatives. This could be observed by any member of the household, wherever he or she is, in the month of Puratathi (September - October) on any day between the full moon and the fourth day following the new moon. It is believed that this period when the sun is overhead the equator is ideal for offering homage to the dead.

Rituals for the manes are performed not only just to remember them, not just to show our love but also to pray for them. By praying Lord Siva on their behalf, Saivites firmly believe that the manes could be redeemed from their sins and delivered to heaven.

We living outside our traditional lands have a tendency to neglect our duties by the dead, forget our religious customs due to (1) the influence of the new cultural atmosphere that is enveloping us, (2) being busy and preoccupied all the time with job related duties, assignments, etc., (3) lack of facilities to perform these rituals the Hindu way and last but not the least (4) lack of interest.

It is important, it is an obligation that we do our duties by our departed relatives. It is a domestic virtue that we pay homage to the manes. Saint Thiruvalluvar places the manes first on the list of five primary concerns of a householder.

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை" - திருக்குறள்

Offering oblation to the manes, performing of poojas to the Gods, providing hospitality to guests, rendering assistance to relatives, and looking after one's own self are the five chief duties of the householder.

(Courtesy : 'Rathy' - Anthiyeddy Issue)

புகலிட தேசத்தில்

இங்கே வெளிவரும் படைப்புகள் பொதுவாக இரண்டு மையக்கருக்களை வைத்தே எழுதப்படுகின்றன. ஒன்று தாயகத்தின் போர்ச் சூழலும் அவலமும் மற்றையது புகலிட தேசத்தின் வாழ்வும் அதன் தன்மைகளும் குறித்தது. ஆனால், தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரும் படைப்புகளிலோ எனின் கதைக் கருக்கள் பரந்தன. கதைக் களங்களும் அவ்விதமே. ஈழத்து எழுத்தாளர்களுடையதை விடவும் இந்திய எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புகள் எம்மிடையே பலராலும் விரும்பி வாசிக்கப்படுவதற்கு இவ்வித பல்கள், பல்கரு வளமும் ஒரு காரணமெனலாம். மாறுதலை விரும்பும் மனம் தானே மனித மனம். ஆனால், எமது தாயகத்தின் அவலத்தையும் போர்ச்சூழலையும் விடுத்து கற்பனையான ஒன்றைப் புனைவதென்பது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமானது. நிலத்தில் காலூன்றாது வானத்தில் பறக்க முனைவது போன்றதே இவ்வாறு எமது இனத்தின் சமகாலப் பிரச்சனை குறித்துக் கண்களை முடிக்க கொண்டு கற்பனையான ஒன்றைப் புனைய முற்படுவது. சமகாலத்தில் எழும் போரிலக்கியங்கள் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கின்றன என்பதையும் எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. அதேசமயம், தென்னிந்திய எழுத்தாளர்களுக்குள்ளது போன்று பல்கரு, பல்களச் சூழல் இல்லாமையானதும் புகலிட தேசத்தில் தமிழிலக்கிய எல்லைகள் விரிவடையாதிருக்க ஒரு காரணம் எனக்கூறலாம். இது ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு போர் இழைத்திருக்கும் இன்னொரு அநீதி.

இவ்வாறான பல காரணங்களால் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளையோ சிகரங்களையோ எம்மால் எட்ட முடியவில்லை. கடந்து வந்த காலங்கள் நீண்டதாகவும் செய்து முடித்தவை சொற்பமாகவும் இருப்பதைத் துயரத்தோடு உணர முடிகிறது. இந்த நதி ஒருபுறத்தில் தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஆனால், மறுபுறத்தில் இந்நதியினின்றும் பிரிந்த சிறு கிளையொன்று உற்சாகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தான் நாளை தமிழிலக்கியத்தை வழிநடத்துவார்கள் என்கிற கருத்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது தமிழிலக்கியத்தை வளம் செய்யப் போதுமானதா என்பது தான் இன்று எம்முன் எழுந்து நிற்கும் கேள்வியாகும்.

தாமாகவே அசையக் கூடிய, வளரக் கூடிய, தம்மைப் போன்ற புதியவற்றைத் தாமாகவே தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய குணாதிசயங்களைக் கொண்டனவே உலகில் உயிரினங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. பூமியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உயிரினங்களைப் போன்ற எதனையும் சூரிய மண்டலத்தில் உள்ள வேறு எந்தக் கிரகத்திலும் காண முடியும் என்பதில் பெரும்பாலான விஞ்ஞானிகளுக்கு நம்பிக்கையில்லை. எனினும், இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எமது பூமியில் தான் உயிரினங்கள் வாழ முடியும், வாழுகின்றன என்ற கருத்தையும் அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை.

பல்வேறு விசேட குணாதிசயங்களைக் கொண்ட மனிதன் உள்ளிட்ட உயிரினங்கள் பூமியில் எவ்வாறு தோன்றின என்ற கேள்வியை இன்று நேற்றல்ல 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே மனிதன் எழுப்பத் தொடங்கிவிட்டான். நமது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒரு மகத்தான சக்தியே உலகில் உயிரினங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக உள்ளது என்பதே அவனது எண்ணத்தில் உருவான முதலாவது விளக்கமாகும். அந்த மாபெரும் சக்தியையே 'கடவுள்' என்று அவன் குறிப்பிட்டான். கடவுள் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்து மதங்களும் இந்தப் 'படைப்புக் கொள்கையையே' ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இந்தப் படைப்புக் கொள்கையின் படி மனிதனையும் மற்றைய உயிரினங்கள் அனைத்தையும் கடவுளே படைத்தார்.

மனிதனையும் மற்றைய உயிரினங்களையும் ஒரே சமயத்தில் கடவுள் படைத்தார் என்ற கொள்கையை விஞ்ஞானிகள் பலரும் ஏற்கத் தயங்குகின்றார்கள். பல கோடி வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து மறைந்துவிட்ட "டைனோசர்" போன்ற இராட்சத விலங்குகள் வாழ்ந்த காலத்தில் மனிதனும் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளம் எதுவும் இல்லை. எமது பூமியின் வயதை நோக்குமிடத்து மிகச் சமீப காலத்திலேயே மனித இனம் தோன்றியதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. கிடைக்கும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் உலகின் உயிரினங்கள் அனைத்தும் ஒரே சமயத்தில் படைக்கப்படவில்லை. மிகவும் எளிய அமைப்புடைய உருவங்களைக் கொண்ட உயிரினங்கள் படிப்படியாக மாற்றமடைந்து, விருத்தியடைந்து மீனாக, தவளையாக, கங்காருவாக, குரங்காக இறுதியில் மனிதனாக உருவாகின என்ற 'சுர்ப்புக் கொள்கை (Theory of evolution) டார்வின் போன்ற விஞ்ஞானிகளால் முன்வைக்கப்பட்டது. உலகில் உயிரினங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும் படைப்புக் கொள்கை (Theory of Creation) மற்றும் சுர்ப்புக் கொள்கை இரண்டுக்கு இன்று ஆதரவாளர்கள் பெருமளவில் இருக்கிறார்கள்.

படைப்புக் கொள்கையும் சுர்ப்புக் கொள்கையும்

உயிரினங்களின் உருவ அமைப்பில் மாத்திரமன்றி அவற்றின் புலன்களிலும் (Senses) நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதையும் புலன்களின் அடிப்படையில் உயிரினங்களைப் பல்வேறு படிநிலைகளில் வைக்கலாம் என்பதையும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாசிரியரான 'தொல்காப்பியர்' தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

புல்லும் மரமும் ஓரறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே
நந்தும் முரளும் ஈறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே
சிதலும் ஏறும்பும் முவறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே
நண்டும் தும்பியும் நான்கறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப்பிறப்பே
மாவும் புள்ளும் ஐயறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப்பிறப்பே
மக்கள் தாமே ஆற்றியுயிரே
-தொல்காப்பியம்- பொருளதிகாரம்

புல்லும் மரமும் ஒரு புலனை உடைய உயிர்கள். சங்கு, சிப்பி போன்றவை இரண்டு புலன்களையும் ஏறும்பு, அட்டை போன்றவை முன்று புலன்களையும் நண்டு, தும்பி போன்றவை நான்கு புலன்களையும், விலங்குகளும் பறவைகளும் ஐந்து புலன்களையும் உடையன. மனித இனம் மட்டுமே ஆறு புலன்களையும் உடையது என்கிறார் தொல்காப்பியர். உடம்பு, வாய், முக்கு, கண், செவி என்னும் ஐந்து புலன்களுடன் மனதை ஆறாவது புலனாகக் கொண்டு அதனை மனித இனத்துக்கே உரியதாகுகிறார் தொல்காப்பியர். இன்றைய விஞ்ஞானம் கூறும் உயிரியல் பாகுபாட்டுடன் பெரிதும் ஒத்துப்போகிறது தொல்காப்பியரின் இலக்கணம்.

உயிரினங்களின் புலனறிவுகளில் ஒரு படிப்படியான வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து விஞ்ஞானிகள் பலரும் ஆதரிக்கும் 'சுர்ப்புக் கொள்கை'யை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் போல தெரிகிறது. அதே சமயம் 'மனம்' என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் அந்த ஆறாவது புலன் இருக்கிறதே அதற்கும் மற்றைய ஐந்து புலன்களுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே. ஐந்து அறிவுடைய குரங்கு போன்ற ஒரு விலங்கினத்தில் இருந்து சிந்தனாசக்தியுடைய மனிதன் எவ்வாறு தோன்ற முடியும் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

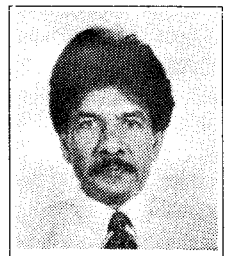
"புல்லாகிப் பூடாய் பழுவாய் மரமாகிப் பல்லிருகமாகிப் பறவை யாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய் முனிவராய்த் தேவராய் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழைத்தேன் எம்பெருமான்"

என்று தமது படிநிலை வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார் சைவ நாயன்மாருள் ஒருவரான மாணிக்கவாசகர். இவ்விடத்தில் ஓரறிவுபிரான புலலை முதலிலும் மனிதரிலும் மேம்பட்டதாக நம்பப்படும் தேவரை இறுதியும் மாணிக்கவாசகர் கூறியிருப்பது உயிரினத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினைச் சுட்டுவதாகக் கருதலாம்.

மகாவிஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்கள் பற்றிய சற்று வித்தியாசமான ஒரு விளக்கத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெருமானின் முதலாவது அவதாரம் மச்சாவதாரம். அதாவது மீன். இரண்டாவது 'சுரம்ம' எனப்படும் ஆமை அவதாரம். முன்றாவது வராக அவதாரம். வராகம் என்பது பன்றியைக் குறிக்கும். நான்காவது நரசிம்ம அவதாரம். விலங்குக்கும் மனிதனுக்கும் இடைப்பட்ட நரசிங்க அவதாரம். அடுத்து குள்ளமான மனித உருவம் உடைய 'வாமன' அவதாரம். மண்ணைத் தனக்குச் சொந்தமாக்க மனிதன் முயற்சி எடுக்கத் தொடங்கி விட்டான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது வாமன அவதாரம். இதற்கு அடுத்து அறிவும் ஆற்றலும் உடைய முழு மனித அவதாரங்களான பரசுராமர், ராமர், பலராமர், கிருஷ்ணர் ஆகியோரைக் காண்கிறோம். இந்த மனித அவதாரங்களிலும் மனித வரலாற்றின் படிப்படியான வளர்ச்சியைக் காண முடிகிறது. பரசுராமரின் சின்னம் கோடரி. மனித இனம் ஆயுதம் ஏந்தத் தொடங்கிவிட்டது. பரசுராமரின் ஆயுதமான கோடரி பகைவர்களை அழிக்க மட்டுமன்றி காட்டு மரங்களை வெட்டி நாட்டை உருவாக்க உதவுவது. அடுத்த ராம அவதாரம் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியது. மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வாழ்க்கை முறைகளை எடுத்துரைக்கிறது இந்த அவதாரம். இதில் முக்கியமானது விலங்குகளிடம் காணப்படாத ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற இல் வாழ்க்கை முறையை மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துவது.

பலராமரின் ஆயுதம் கலப்பை. இது எப்படி ஆயுதமாக முடியும். உண்மையில் அது காலவரை வேட்டையாடி வாழ்ந்த மனிதன் நிலத்தை உழுது (மறுபக்கம்)

கலாநிதி பால சிவகடாட்சம்

ஊடகங்களின்

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கனடாவையும் தெரியாத சூனியங்களாகி விடுவோம். எனவே கனடாச் செய்திகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மாறுபடும் பல்வேறு கலாசாரங்கள் கொண்ட கனடா நாட்டில் எதிர்கால எமது இளைய தமிழீழச் சந்ததியினரை நாடும் நடப்பு உலகமும் புரிந்த நல்ல தமிழ் இன உணர்வாளர்களாக்குவது இன்றைய எமது ஊடகவியலாளர்களின் பெரும் பங்காகும்.

எங்களுடைய எதிர்கால

சந்ததியினரிடமிருக்கும் எத்தனையோ திறமைகளை வெளிக் கொணரும் ஊடகங்களாக பத்திரிகைகளும் வானொலிகளும் முன்வர வேண்டும். ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வரும் எமது திறமையானவர்களின் செய்திகளை மொழிமாற்றம் செய்வதுடன் நின்றவிடும் செய்தியாளர்கள் உதாரணமாக சோனியா ஜெயசீலனை முதலில் எமக்கு இனம் காட்டியவர்கள் ஆங்கிலப் பத்திரிகையாளர்களே. எம்மை எமக்கு இனங்காட்ட இன்னொரு இன ஊடகம்? ஆதலால் கனடாச் செய்திகளை வழங்கும் போது கனடாவில் பெருமையும் எமது திறமையானவர்களை பல்வேறு துறையினின்றும் பெருமைப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய விளையாட்டுத் துறையினை எடுத்துக் கொண்டால் சோனியா ஜெயசீலன் மட்டுமன்றி, கனடாவின் கிரிக்கட் குழுவில் இன்றும் இரண்டு தமிழ் வீரர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை இனம் காட்ட இன்றுவரை எந்தத் தமிழ் ஊடகவியலாளர்களும் முன்வரவில்லை. செய்திகளைத் தேடும் தமிழ்ச் செய்தியாளர்கள் தமிழன், தமிழி, தமிழீழம் என்னும் கோட்டிற்குள் நின்று ஆங்கிலத்திலும் மக்களுக்கு தகவல்களைப் பரிமாற வேண்டும்.

படைப்புக் கொள்கை

பயிர் விளைக்கக் கற்றுக் கொண்டான் என்பதையே பலராமனின் அவதாரம் சுட்டிக்காட்டுவதாகக் கருதலாம்! தண்டகாரணியம் பெரும் காட்டை எரித்து அழித்து அந்த நிலத்தை உழுது நாடாக்குவதில் பலராமனின் பங்கு பற்றி மகாபாரதம் குறிப்பிடுவது இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத்தக்கது. இறுதியாக கிருஷ்ணாவதாரம். கிருஷ்ணனின் ஆயுதம் சக்கரம். தேரோட்டுவதில் வல்லவன் கிருஷ்ணன். மனித இனம் வட்ட வடிவிலான சக்கரங்களைச் செய்யவும் குதிரை போன்ற விலங்கால் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய வாகனங்களாகத் தயாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டதை இந்த அவதாரம் குறியீடாகத் தெரிவிப்பதாகக் கொள்ளலாம்; எதிரிகளை வெற்றி கொள்ள ஆயுத பலம் மட்டுமன்றி ராஜதந்திரமும் அவசியம் என்பதையும் எந்த இழப்புகள் வந்தாலும் உலகில் நீதியையும் தர்மத்தையும் நிலைநாட்டுவது அவசியம் என்பதையும் மனிதனை உணர வைத்த அவதாரம் கிருஷ்ணாவதாரமாகும்.

கனடா உலகத் தமிழர் இயக்க நூலகம்

“வாசிப்பது மாந்தரை முழுமையாக்குகின்றது” என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பொன்மொழி. கற்கவும் கல்வியை வளம்படுத்தவும், பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் இருப்பது போலவே நூலகங்களும் உள்ளன. கற்று, தேர்வுகளில் தோன்றி வெற்றி பெறுவதற்கு மட்டுமே நூலகங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. நூல் நிலையங்கள், படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும், தொழில் பார்ப்பவர்களுக்கும், அவர்கள் தமக்குத் தேவையான துறைகளில் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்குத் துணை புரிகின்றன. ஓய்வு நேரத்தை வாசிப்பதில் செலவிடும் வாசகப் பெருமக்களும் விருப்ப்டன் நாடுவது படிப்பகங்களையும் நூல் நிலையங்களையும்.

புத்தகம் வாசிப்பதனால் பலதையும் அறிந்து கொள்வது மட்டுமல்ல, அதனால் உள மகிழ்வும், மன அமைதியும் மனநிறைவும் பெறுகின்ற வாய்ப்பும் வந்தடைகின்றது. மேலும், கல்வியை கருத்தாகக் கொண்டது நமது சமுதாயம் என்பதும், கல்வியைத் துணை கொண்டு வளமான வாழ்வு பெற்று. வாழ்க்கையில் இன்பம் துய்ப்பவர்கள் எம் இன மக்கள் ஏராளமானோர் என்பதையும் எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. எந்தவொரு இனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் உறுதுணையாக இருப்பது கல்வியறிவைக் கைம்மாறு நோக்காது உவந்து அளிக்கும் நூலகங்கள் என்பதையும் எவரும் அறியாமலில்லை. இதனாலேயே, எமது முன்னேற்றத்தினை தடுத்திடவும், அழித்திடவும் முண்டு எழுந்த அயல்விட்டுப் பயலின் பொறாமைத் தீ, கொழுந்து விட்டு எரிந்து வந்து, என்றும் தேடவே முடியாத பெரும் சொத்தினை, என்ன விலை கொடுத்தும் மீண்டும் பெற இயலாத அரும் பொருளை தமிழன் தலைநகரில் நிமிர்ந்து நின்று அறிவு வழங்கிய அறிவுக் களஞ்சியத்தை விழுங்கி ஏப்பமிட்டது.

அந்த அறிவாலயம் பெரிய கல்வியாளர்களது, பலநூற்றுக்கணக்கான கையெழுத்துப் படிபுகளும், என்பது ஆயிரத்துக்கும் மேலான பல்துறை சார்ந்த புத்தகங்களும். பல பனை ஓலை ஏட்டுச் சுவடிகளும், பல ஆண்டு காலமாக தேடித் தேடிச் சிறுகச் சிறுக சேர்த்து வைத்த அறிவுக்கருவூலம். அதைத்தான் தமிழின் அழிப்பின் ஒருபடியாக பேரின வெறி எரியூட்டி விட்டதே! இந்த வெற்றித்தை நிறைவு செய்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் வாசகர்களது வேட்கையைத் தணித்து, அறிவுப் பசியை நீக்குவதற்காக, இங்கு உலகத் தமிழர் நூலகம் தோற்றம் பெற்றது.

1986ம் ஆண்டு, ரொறன்ரோ டவுன் ரவுணில் தொடங்கப் பெற்ற இந் நூலகம், கூடிய இடத்தேவை ஏற்பட்டதனால் 1991ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் எல்ஸ்மெயர் தெருவில் உள்ள இலக்கம் 1231 இற்கு இருப்பை மாற்றிக் கொண்டது. இவ்வாறு இடம்மாறிப் பயன்படுத்தற்கு பரந்த இடம்பெற்றுப் புதுப் பொலிவுடன் மீண்டும் பணியைத் தொடருமுன், தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர் திரு.பழ.நெடுமாறன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

படிப்பறிவில் சிறந்து விளங்கும் இந்த நாட்டில், வாசிக்கும் பழக்கமுள்ளவர்களின் தேவையை நிறைவாக அளிப்பதற்கு பெரியளவும் சிறியளவுமான பல நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பல நூற்றுக் கணக்கான தமிழ் நூல்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் பெரும்பாலும் காணப்படுவன பெருங்கதை குறுங்கதைப் புத்தகங்களே. தமிழர்களின் அறிவுப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கு - குறிப்பாக ஈழத் தமிழர்களின் அரசியல் அறிவுப் பசியைப் போக்குவதற்கு இன்னுக்கத்துடன் காத்து நிற்கிறது கனடா உலகத் தமிழர் நூலகம். இந் நூலகம் நாலாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு வகையான நூல்களை தன்னகத்தே கொண்டு மிகப் பெரிய தமிழ் நூலகமாகத் திகழ்கிறது.

தமிழ் மொழிப்பற்று, தமிழினத்தின் விடிவு, தமிழீழ மண் மீட்பு, தமிழர்களின் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பன பற்றிய தெளிவான கருத்துகள் செறிந்துள்ள ஏராளமான நூல்களுடன் ஈழத் தமிழகத்து இந்திய தமிழகத்து புதினங்களைத் தாங்கி வரும் மாத ஏடுகளும் வார இதழ்களும் - எல்லாமே ஒரே இடத்தில் - இங்கு மட்டுமே காணப்படுகின்றமையைக் குறிப்பிட்டுக் கூறல் வேண்டும். இங்கு கிடைக்கும் புத்தகங்களை இங்கேயே வைத்து வாசித்து குறிப்புகள் எடுக்கும் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. வீரும்பின் இரவல் பெற்றுக் கொண்டு சென்று, மீளக் கொணர்ந்து கையளிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது. இந்த நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நூல் நிலைய உறுப்பினர் ஆதல் வேண்டும். இதற்காக வேண்டப்படுவன, பத்து டாலரும், அடையாளம் கூறும் ஏதாவது ஒரு (கனடா நாட்டுச்) சான்றுமே.

வாசக அன்பர்கள் கிழமையில் ஏழு நாட்களும் காலை பத்து மணி தொடக்கம் இரவு எட்டு மணிவரை திறந்திருக்கும் நூலகத்தில் தாம் விரும்பும் பயனைப் பெற முடியும். இறுதியிலே இதைக் கூறாது விடின் இக் கட்டுரை நிறைவு பெறாது. அது, இந்த நிலையத்தைப் பொறுப்பேற்று செவ்வனே இயக்கி வரும் அறிவார்றல் மிக்க நூலகர் திரு. நடராசா அவர்களைப் பற்றியது. இவர் அன்புள்ளவர், பண்புள்ளவர், பலமுனைப்பட்டறிவு பெற்றவர். ஏற்ற பணியை இனிதே முடிக்கும் ஆற்றல் இவரிடம் நிறைய உண்டு. சோம்பலை விரட்டியடித்துள்ள சுறுசுறுப்பு மிக்க செயல்திறன் பெற்ற சான்றோர், இவர் கனிவானவர் மட்டுமல்ல கண்டிப்பும் மிக்கவர்.

கனடாவில் உள்ள மற்ற நூலகங்களில், குறிப்பிட்ட நாளில் புத்தகத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால், பிந்துகின்ற காலத்துக்கு இவ்வளவு பணம் என அறவிட்டு விடுவார்கள். ஆனால் உலகத் தமிழர் நூலகத்தில் அப்படிச் செய்வது இல்லை. அதனால் இரவல் எடுத்த நூலை ஆண்டுக் கணக்கில் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதல்ல.

விபரங்களுக்கு கீழ்க்காணும் முகவரிக்குத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

1231 Ellesmere Rd, அறை இல. 202, (Midland/Ellesmere) Scarborough

தொலைபேசி இல: (416) 285-1947

Tamils' Information Eelam History Database

Ceylon: Chronology of Events

From the Arrival of the First Colonial Powers until 1948

by: Dagmar Hellmann-Rasanayagam
Unit for Strategic and Security Studies
National University of Malaysia Bangi
43600 Bangi/Selangor
Malaysia

This factsheet may only be reproduced in its entirety and with due acknowledgement to the author of this compilation D.Hellman-Rasanayagam. Any changes, abridgement or other modifications may only be performed with the permission, in writing, of the author.

1505: The Portuguese arrive in Ceylon

1519: Cankili I comes to the throne of Jaffna.

1543: Cankili I orders 600 Christians in Mannar to be killed on suspicion of collaborating with the Portuguese against Cankili and his attempts to subdue them. Cankili expels the Sinhalese from Jaffna because they support the Vanniya.

1580: The Portuguese narrowly defeat Cankili in battle to avenge the 'massacre of Mannar' and demand concession. They retain Mannar and put puppet king Edirmanasingham on the throne.

1564-65: Indian sources report a battle between the Nayak of Madurai and his Poligar army (on the order of the ruler of Vijayanagara) and the king of Kandy near Puttalam, in which the latter was defeated and killed.

1591: Cankili II (Cankilikumaran) declared governor of Jaffna by the Portuguese on condition that he has no contact with the Karaiyar generals.

1619-20: Cankili II allies with the Karaiyar general Mikkappillai (Migapulle) from Mannar, defeated after prolonged fighting with the Portuguese.

1620-24: Karaiyar general continue the resistance against the portuguese with the help of the Nayak of Tanjavur. After the final defeat the Karaiyar plunge themselves onto their own swords.

1623: Cankilikumaran executed in Goa. The Portuguese destroy all big temples in Jaffna and Trincomalee.

1658: The Dutch take the Maritime Provinces including Jaffna from the Portuguese. They misunderstand the Kutimai and Atimai system and treat them as slaves, thus changing the economic and social structure of Jaffna.

1766: The Dutch force the King of Kandy to had Batticaloa over to them in a treaty and cut off Kandy's access to the sea.

1795-96: The British take Ceylon from the Dutch.

1796: J. Bumand, a Swiss soldier in the service of the Dutch and later the English, and governor of batticaloa, composes a 'memoir' in Batticaloa and the Vanni and his administration there in 1794.

1798: J. Bumand helps with the suppression of the revolt against the Indian amildars, administrators brought from

Madras to Ceylon. He drafts another 'memoir' on the North and Northeast, in which he locates the origins of the Sinhalese in Siam and mentions that from time immemorial Sinhalese and Tamils had divided the rule of the island between the two of them.

1799: The English translation of Bumand's memoir of 1798 becomes known as the 'Cleghorn minute.'

1803: In the Treaty of Amiens the new possessions of the British and Dutch in Asia are confirmed. Holland retains Batavia, the British Ceylon. The British defeat the last Vanniya, Pantara Vanniyan, and execute him. A pension is paid to his widow, the Vannichi, until the late 19th century.

1813: The American Mission founds the Batticaloa Seminary (later Jaffna College).

1815: The British defeat the last King of Kandy, Wikramasinha, and contract the Kandy Kandy Convention with the aristocrats.

1818: In the last-ditch revolt against the British, a Tamil crown pretender arises and flees to Jaffna after being defeated. He is eventually found and executed.

1820: A Tamil press is established in Jaffna. A report on Trincomalee laments its sorry, poverty-stricken state and recommends 'colonization with intelligent settlers.'

1823: The American Mission establishes a girls' school in Jaffna, the first in Asia.

1827: The 'Return of the Population 1824' gives the population figures for Trincomalee as 19158, among them 317 Sinhalese. Batticaloa town had 9(!) inhabitants, the district 27483, in the majority Mukkuvar, Moors and 'Bellale.' The Vanni, counted under Mannar, had 22536 inhabitants, among them 517 Sinhalese.

1829: Unrest between Protestants and Catholics in Jaffna.

1833: Under the Colebrooke-Cameron Reforms, Ceylon becomes administratively unified. English is the language of administration.

1834: Simon Casie Chetty writes the 'Ceylon Gazetteer.' He describes Batticaloa as a cool, healthy and fertile district. He is nominated as a member of the Executive Council.

1847: Arumuka Navalar (1822-1879) leaves Jaffna Central School because of the admission of a low-caste (Navalar) boy by Peter Percival. The Ceylon Observer laments the unhealthy climate and economic neglect of the Eastern province.

1848: A rebellion in Kandy against corn taxes and rajakariya is put down by the British. Arumuka Navalar accompanies Peter Percival to madras to present their translation of the Bible. He founds his own school in Vannarpannai.

1829-67: Van Dyke is Government Agent in Jaffna.

1859: Simon Casie Chetty publishes his 'Tamil plutarch.'

1865: Muttu Coomaraswamy is nominated as member of the Legislative Council.

1866: In one of his famous sermons Arumuka Navalar reproaches his fellow Tamils with neglecting their religion and their language. The Report of the Education Commission emphasizes the importance of English as medium of instruction over and against the 'vernaculars.'

1867-84: Twynam is Government Agent in Jaffna.

1871: Caste clashes between Vellalar, hobbies and barbers in Mavittappuram because the hobbies refuse to wash the barbers' clothes. Vellalar are blamed for the conflagration. Arumuka Navalar founds the Caivap Paripalanar Capai.

1872: An English medium school founded by Arumuka Navalar founders due financial difficulties.

1876: During a famine in Jaffna Arumuka Navalar helps with collecting and distributing food to starving Vellalar.

1879: Sir P. Ramanathan is nominated for the legislative Council with the strong support of the Jaffna elite against Christopher Britto. Britto publishes the English translation of the Yalppana Vaipava malai.

1890: Sir P. Ramanathan claims in a controversial article that the Tamil speaking Muslims are Tamils, which is fiercely rejected.

1895: P. Arunachalam is nominated for the Legislative Council. One Muslim member is nominated to the Legislative Council.

1895-1905: Twynam is again Government Agent for Jaffna.

1907: In an article for a British publication P. Arunachalam defends the caste system as benevolent and necessary.

1908/1910/1912: During 'Durbars of Tamil Chiefs in Jaffna and Batticaloa' the British governor is told that the inhabitants of the two districts are not interested in the 'Settlement of the Vanni,' though the latter was of the opinion that the Tamils had the right of first refusal in this area. Tamils do not want to go into the Vanni because of the unhealthy climate, but they do not want to admit Sinhalese or Indians there either.

1909: The Jaffna Association rejects group representation.

1909-11: Under the Crewe-McCallum Reforms four non-officials and an 'educated Ceylonese' are to be elected to the Legislative Council by selected Ceylonese voters.

1910: A memorial of the Jaffna Association requests voting rights also for Tamils educated in the vernacular.

1912: Sir P. Ramanathan wins the elections for the 'educated Ceylonese' seat against the Sinhalese doctor Marcus Fernando. In a 'History of Jaffna' Muttutampippillai calls Elara a king of Jaffna and a cola prince. The Education Commission debates the question of the advisability of instruction in the mother tongue in English language and Anglo vernacular schools.

1916: The Trincomalee Gazetteer reports that Tamils are the numerically strongest group on the East Coast.

1917: P. Arunachalam demands more political influence for the Ceylonese in a speech 'On Our Political needs' at the establishment of the Ceylon National Association.

1918: The Jaffna Association introduces the 50-50 representation formula for the Legislative Council in a memo.

1919: The Ceylon National Congress is established with P. Arunachalam as one of its founder members.

1920: As member of a delegation on constitutional reform in

London P. Arunachalam assures Count Milner that all Ceylonese desire 'territorial representation' and none 'group representation.' Founding of 'Jaffna historical Society.'

1920-21: The Manning Reforms abolish group representation (2:1) and introduce territorial representation to the fierce protest of the Tamils and the minorities who lose their relative strength under an extended voting system (4% of the population).

1921: P. Arunachalam leaves CNC because of the controversy over the Western (Colombo) Seat for the Tamils.

22nd Jan: In a lecture in Jaffna entitled Tamilar Nakarikam (The Culture of the Tamils!) Marai malai Atikal (1876-1951) names the Vellalar as the 'cultured agricultural class among the Tamils.'

15th Aug: The Tamil Mahajana Sabhai is founded and takes up the call for 50-50 Balanced Representation. In a booklet on the East Canagaratnam calls Batticaloa hot and unhealthy without significant economic growth. Diseases like malaria, smallpox, and Cholera and periodic famines are rampant after the irrigation installations have fallen into decrepitude. The population percentages for the district in 1920 were: 55% Tamils, 39% Muslims, 3.75 Sinhalese.

1922: S. Rasanayagam gives a paper on 'Ancient Jaffna' to the RAS (CB) which is heavily attacked by Sinhalese scholars.

1922-23: The Manning Reforms are retracted and modified group representation is reintroduced.

1923 (16th Sept.): P. Arunachalam founds the Ceylon Tamil League (Iankai Tamil Makkal Cankam) to safeguard Tamil culture in the Tamilakam. (Arunachalam's speech in the 'Morning Leader' of that date). In a caste revolt in Sutumalai Vellalar attack Paramba who had hired drummers for a funeral. During a historical conference Tamil New Year (13th/14th April) is declared Tamil National Day. A number of Tamil Literary and Cultural Associations are founded. During a second visit Marai Malai Atikal is warmly greeted in Jaffna. A CNC document calls the Eastern Province "...admittedly Tamil."

1924: First elections under the rules of the Manning Reforms. P. Arunachalam dies.

1926: S. Rasanayagam's 'Ancient Jaffna' is published.

1928: Nanappirakacar publishes his replique to Rasanayagam: 'A Critical History of Jaffna.'

1928-29: The Donoughmore Commission comes to Ceylon. It gives the population figures for the Eastern Province as 192821, of which 101880 are Tamils, 8600 Sinhalese, 75745 Muslims and 1371 Indians.

1929: Catholics from Mannar complain to the Donoughmore Commission about caste repression and injustice and demand to be acknowledged as an 'ethnic' minority. Protestant Tamils denounce the move. In a preface to a new edition of his father's historical study on Jaffna, Daniel John names Cankili I as the king who by driving the Sinhalese from Jaffna made "Jaffna safe for the Tamils." Fernao Queyroz' report on the conquest of Ceylon is published in English translation. The Education Report (signed, among others, P. Ramanathan) demands instruction in the mother tongue and compulsory

religious education. E.V. Ramacami Naicker (Periyar) visits Jaffna.

14th June/16th Aug 1929: Start of the 'Equal-seating' controversy. After a directive by the administration that in grant-aided schools low-caste children have to be allowed to sit on benches instead on the floor or outside on the ground virulent protests erupt from the Vellalar. Low caste children are assaulted and their houses burnt down. The low-caste parents are afraid to send their children to school.

1930: Death of Sir P. Ramanathan.

20th June: In a petition to the government Vellalar from Urelu, Vasavilan and punalakkattavan demand to rescind the equal-seating directive.

1931: The Donoughmore constitution introduces universal suffrage and territorial representation against the spirited protests of the Tamils. The Jaffna Youth Congress demands a boycott of the constitution and the elections since they do not confer dominion status on Ceylon. Caste clashes in Canganai where Pallar are attacked by Vellalar for hiring drummers for a funeral. Nehru visits Jaffna and is warmly greeted by the Jaffna Youth Congress.

1933: G.G. Ponnambalam denounces the boycott. In articles in Ilakecari the Jaffna Youth Congress now agrees to end the boycott. Several pamphlets denouncing democracy and voting rights for low castes and women demand a federation between India and Ceylon to safeguard group representation under the umbrella of the British Raj.

1934: Bye-elections in Jaffna after the boycott is rescinded. G.G. Ponnambalam founds the All Ceylon Tamil Conference. A Tamil author, Singhan, residing in Malaya, demands the abolition of universal suffrage and the respect of caste rules and distinctions. S. Rasanayagam publishes his History of Jaffna under the British (in Tamil).

1935: The Jaffna Association repeats its demand for 50-50 representation. 50% for the Sinhalese, 25% for the Tamils, 25% for the other minorities.

1936: In the election G.G. Ponnambalam wins for the first time against A. Mahadeva. Governor Stubs recommends the abolition of territorial representation.

1937: A 'Pan-Sinhalese Board of Ministers is established under Senanayake which does not contain a single Tamil in order to punish the Tamils for the election boycott in 1931. Ponnambalam demands 50-50 representation for the first time.

1938: Leonard Woolf proposes a federation as the best solution for Ceylon in a memo to the Fabian Society. The Jaffna Youth Congress passes a resolution against the 50-50 formula. A souvenir in honour of Arumuka Navalar is published.

1939: In his famous 'nine-hour speech' Ponnambalam defends the concept of 50-50 representation: 50-50 for the Sinhalese, 50% for all minorities. Ilakecari praises the formerly vilified P. Ramanathan for his yeoman service for the Tamils and denounces G.G. Ponnambalam as a 'Combo Tamil.' Jaffna Youth Congress leader K. Balasingham calls for a federation with India to safeguard democratic principles.

1940: The elections due in that year are postponed because of the outbreak of WWII. In a memo to the CNC Jayewardena demands a federation between Indian and Ceylon.

1941: In a preliminary draft constitution formulated by Jayewardena and others for the CNC Tamil and Sinhala are named as the official languages in their respective areas. But in a memo to the CNC J.R. Jeyewardena rejects any concessions to the minorities in the political system and says the Donoughmore Constitution tried to buy the loyalty of the Sinhalese, the 'stronger group.'

1942: The idea of a federation with India is repeated in a memo to the CNC by G. Perera.

1943: The BoM is asked to draft a new constitution for an independent Ceylon after the end of the war. The Report of the Special Committee on Education recommends free education up to Tertiary level in the mother tongues.

1944: G.G. Ponnambalam founds the All Ceylon Tamil Congress. In a series of telegrams to the British Government and Labour Party he demands the protection and granting of equal rights to the Indian Tamils. A resolution by Jayewardena in the State Council states that Sinhala and Tamil will be official languages and media of instruction after independence.

15th Oct: The Communist party of Ceylon proposes an All-Party Conference to discuss the right of self-determination and independence for the two nationalities of Ceylon, Sinhalese and Tamils.

19th Dec: The All-Party Conference is held in Colombo with nearly all parties participating, except Tamil Congress, Kandiyani Assembly and European Association.

1944-45: The Soulbury Commission visits Ceylon to get feedback on the draft constitution and is boycotted by the Sinhalese. The Commission accepts the BoM constitution draft with slight modifications as the 'Soulbury Constitution.'

1946: In an article in the Ceylon Daily News the Secretary General of the ACTC, S. Sivasubramaniam, denounces the Soulbury Constitution. Subsequently he pleads for cooperation between UNP and ACTC as the only chance for the Tamils in a letter to the editor of the Colombo Observer in March 1947. Dudley Senanayake demands Sinhala to be made the only national language and is fiercely attacked by the English language press.

1947: The UNP wins the elections in Jaffna, the ACTC wins a majority of votes.

1948 (4th Feb.): Ceylon becomes independent under the UNP government. A Mahadeva and G.G. Ponnambalam join Senanayake's Cabinet.

-Courtesy "Tamilnet"-

-Permission for publication in Tamils' Information obtained from Dr. Dagmar Hellman-Rajanayagam.

நம் விழுமியங்கள் பேணுவோமே!

தாய்மைதனை மதியாத தனயர்களும்
தாயகத்தை நினையாத தனயைகளும்
தூய்மைதனைப் போற்றாத சுகவாழ்வும்
துர்மதிகள் பழுகின்ற துட்டர்களும்
நோய்மையுடன் வாழுகின்ற மனிதவாழ்வும்
நேர்மைதனைக் கைவிட்ட நெஞ்சுகளும்
ஆய் அவளை அகலவிட்டு ஆரணங்கின்
அவசவழி வாழ்கின்ற அன்பர்களும்;

ஒழுக்கமெலாம் ஓடவிட்ட உலுத்தர்களும்
ஒருநாளும் உருப்படவே மாட்டாரென்று
விருப்பமதை உரைத்தபல ஒழுக்கநூல்கள்
ஓயாமல் உரைத்துமே என்னலாபம்
வழுக்குகின்ற வாழ்வதனைச் செப்பனிட்டு
வருவாய்க்குத் தக்கபடி செலவுண்ணி
அழுக்கில்லா நெஞ்சுடனே நாம்வாழ்ந்தால்
அழகான வாழ்வாகும் அனைவருமே சிந்திப்போம்.

தாயாரைத் தள்ளிவைத்தே தன்தாரம்
தனைத்தந்த மாமியாரை மதித்திடுவர்
தாயானபெருந் தன்மைநிறை தந்தையரை
தக்கபடி உபசரியார் கொண்டாடும்
நேயமில்லா மதர்த்தினமும் ஃபாதர்டேயும்
நேர்த்தியாமோ நெஞ்சமுள்ள மனிதர்களே
நோ யாலே நொடியாமல் அவர்களெலாம்
கவலையால் மடியாமற் காப்போம் நாமே.

அன்புஎனும் தமிழ்வார்த்தை எங்களது
அழகான பண்பாட்டை எடுத்துக்கூறும்
தென்புதரும், தேயமெலாம் ஒருகுலமாய்
வாழ்வதற்கு ஆரமாம் அன்புமாலை
முன்புபலர் போட்டமாலை மூவுலகும்
போற்றுமாலை போதெனவே மலருமாலை
வன்புஇன்றி வாழ்வதற்கும் வழிசமைக்கும்
வற்றாத ஊற்றாகும் அன்புதானே.

இங்கிதனை நாமணிந்தே வாழ்ந்திடுவோம்
இங்கிதங்கள் பொருந்திடவே எம்வாழ்வை
பங்கமிலா தெஞ்ஞான்றும் பாதுகாத்து
பாங்கான மனிதகுலம் தழைப்பதற்காய்
செங்கதிரோன் போலஒளி கான்றிடுவோம்
செவ்விநிறை விழுமியங்கள் போற்றிடுவோம்
பொங்கெழில் சேர்தமிழினையும் பேணிடுவோம்
பொறுமையோடு தயைநீதி பொன்றாமல்
எங்களுக்குல் பண்பாடு காப்பதற்காய்
எஞ்ஞான்றும் கருமங்கள் ஆற்றிடுவோம்

மனிதகுலம் ஒன்றென்போம் மக்களுயிர்
மாண்புபெற மனிதநேயம் மதித்திடுவோம்
இனிதமுடன் எவ்வுயிரும் வாழ்வதற்காய்
இயன்றவரை எம்பணிகள் இயற்றிடுவோம்
புனிதமுள சமயநெறி புரந்திடுவோம்
பூமிதனில் மனிதஇனம் நசியாமல்
வனிதையரைப் புரந்திடுவோம், வாழ்வளித்து
வண்ணமுடன் வாழ்வதற்கு வழிசமைப்போம்.

ஒற்றுமையின் சங்கெடுத்தே ஒலித்திடுவோம்
ஒருமையுடன் ஓரினமாய் இணைந்திடுவோம்
நற்றமிழின் நலமெல்லாம் நாம்படித்தே
நல்லவராய் வல்லவராய் வாழ்ந்திடுவோம்
செற்றமொடு செறுபகையும் சிறுமைகளும்
சேராமல் எமையென்றும் வழிநடத்தி
சுற்றமொடு குழலுமே சிறந்திடற்கு
சறுசறுப்பாய் உழைத்துமே உயர்ந்திடுவோம்

சிங்கையாழியான்

**கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளில்
'தமிழர் தகவல்'
விருதுகளைப் பெற்றவர்கள்**

1992ம் ஆண்டு

திரு. நா. சிவலிங்கம் (சமூக சேவை)
திரு. க. தா. செல்வராஜகோபால் - ஈழத்துப் பூராடனார் (இலக்கிய சேவை)

1993ம் ஆண்டு

திருமதி றொசலின் இராசநாயகம் (சமூக சேவை)
திரு. எம். பி. கோணேஷ் (இசைத்துறைச் சேவை)
கலாநிதி நான்ஸி பொகொக் அம்மையார் (அகதிகள் பணி)
செல்வன் இரமணன் இராமச்சந்திரன் (தீரத்துக்கான கௌரவம்)

1994ம் ஆண்டு

திரு. சஞ்சீவ சிறீநாதன் (சமூக சேவை)
திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் - குறமகள் (இலக்கிய சேவை)
கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் (இலக்கிய சேவை)
கலாநிதி ரொம் கிளார்க் (அகதிகள் பணி)
திரு. எஸ். ஏ. சிவபாதம் (பொதுப்பணி)

1995ம் ஆண்டு

திரு. அலோய் இரத்தினசிங்கம் (சமூக சேவை)
திருமதி. நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசுவாமி (இசைப்பணி)
திரு. தி. மாணிக்கவாசகர் (கல்விப் பணி)
திருமதி. மிராண்டா பின்ரோ (அகதிகள் பணி)
கலாநிதி கே. எஸ் நடராசா (மறைவுக்குப் பின்னரான கௌரவம்)

1996ம் ஆண்டு

திரு. அகஸ்தின் ஜெயநாதன் (சமூக சேவை)
திரு. எஸ். எஸ். அச்சுதன் (கலைப் பணி - நாடகம்)
திருமதி. கீதா யோகேந்திரன் (கலைப் பணி - நடனம்)
திரு. பொ. கனகசபாபதி (கல்விப் பணி)
திரு. அலி கொலபூர் (அகதிகள் பணி)

கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளில் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றவர்கள்

1997ம் ஆண்டு

திரு. கிங்ஸ்லி அரியரத்தினம் (சமூக சேவை)
திருமதி. கமலா பெரியதம்பி (இலக்கியச் சேவை)
சங்கீதபூஷணம் தா. இராசலிங்கம் (இசைத்துறைச் சேவை),
கலாநிதி வே. இலகுப்பிள்ளை (கல்விப் பணி)
'ரொறன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை (அகதிகள் சேவை)
சட்டத்தரணி எஸ். கே. மகேந்திரன் (மறைவுக்குப் பின்னரான கௌரவம்)

1998ம் ஆண்டு

திருமதி மணி பத்மராஜா (சமூக சேவை)
சங்கீதபூஷணம் பொன். சுந்தரலிங்கம் (இசைத்துறைச் சேவை)
கவிஞர் இ. அம்பிகைபாகர் - அம்பி (சர்வதேச தமிழ்ப் பணி)
திருமதி. வசந்தா நடராஜா (இலக்கியப் பணி)
திருமதி. கனகேஸ்வரி நடராஜா (கல்விப் பணி)
திருமதி கிம் புக் (யுனெஸ்கோ நல்லெண்ணத் தூதுவர்) (அகதிகள் சேவை)
கவிஞர் நிலா குகதாசன் (மறைவுக்குப் பின்னரான விருது)

1999ம் ஆண்டு

திரு. எஸ். தர்மலிங்கம் (சமூக சேவை)
திருமதி. தனதேவி மித்ரதேவா (இசைப் பணி)
திரு. 'போர்ட்டலோ' இராஜதுரை (வர்த்தக முயற்சி முன்னோடி விருது)
திரு. பிரெட் பாலசிங்கம் (முதியோர் சேவை விருது)
திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன் (ஜேர்மனி - தமிழ்-கலைப்பணி)
அடல்போ - பெட்டி புரசெல்லி தம்பதிகள் (அகதிகள் சேவை)

2000ம் ஆண்டு

திருமதி லலிதா புருடி (சமூக சேவை)
திரு எஸ். பத்மநாதன் (எழுத்துப் பணி)
திருமதி விஜயலக்ஷ்மி சீனிவாசகம் (இசைப்பணி)
சரவணாஸ் ஜெயராஜா (சிற்பக் கலை)
திரு. நா. சிவலிங்கம் (மூன்று தசாப்த சேவை)
திரு. விமல் சொக்கநாதன் (வெகுஜன தொடர்புச் சேவை)
திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் (தொடர்புச் சாதன பிதாமகர்)
திரு. ஈ. கே. ராஜகோபால் (மூத்த பத்திரிகையாளர்)
மணிமாறன் கனகசபாபதி (மறைவுக்குப் பின்னரான விருது)

Since 1983 many Sri Lankan Tamils have fled their homeland and settled in various parts of the world. For many, Canada was their first choice, thanks to the generosity of the Canadians and the open arms policy of the Canadian Refugee System. In spite of the latest changes in the immigration laws, Canada continues to be the leading nation in accepting refugees from all over the world. There are approximately one-hundred thousand Tamils living in Metro Toronto alone. A considerable number of people are receding in Mississauga, Montreal and Vancouver, while the rest are spread across the country.

One of the major decisions we may make in our lifetime would be the decision to leave our country of birth after living there for a several number of years. It is not an easy decision to make when you are in your thirties or late forties. People from all over the world emigrate for various reasons, but for the Sri Lankan Tamils the only reason was to escape from the deteriorating political situation. For many, it was a decision between life and death. In spite of this struggle and uncertainties, some would have stayed on, if not for the welfare of their children. In the eyes of the Sri Lankan armed forces, the Tamil youths, irrespective of their backgrounds, were terrorists! Due to this, the youths were in greater danger of being arrested, tortured, and even killed. Hence, the parents didn't have much time to waste pondering over the major decision to emigrate.

From the time of arrival in their host country, the parents had to make several psycho-social adjustments and compromises in order to provide a better living for their children. Upon arrival on Canadian soil, they were able to experience peace and freedom for the first time after a very long spell. They were able to retire to bed without worrying whether they would be able to see the daylight again. Unfortunately, for many of the parents, this 'honeymoon' period ends very quickly, usually within a few weeks. The reality of day to day struggles set in, and the reality of securing an

Emotional and Psychological Difficulties Experienced by the Parents

occupation to provide for their families. This has been one of the major struggles for every immigrant to a new country. All of a sudden life appears to be so cruel to the Sri Lankan Tamil parents.

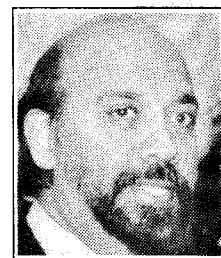
As you are well aware, most of the Tamils have been well educated and many had worked in their chosen profession for several decades. They have held a prestigious position in their society. Within several hours of the plane flight, all their education and work experience seems to have vanished into thin air because of the rude shock called "Canadian experience" or the lack of it. It is a normal human aspiration to expect and to search for an occupation in the same field in which you have been trained and worked for a number of years. However, when you are turned down due to the lack of Canadian experience and/or qualifications, many parents get very frustrated and dejected. It is unfair to blame the Canadians, after all, Sri Lanka is only a tiny island in the Indian Ocean and many haven't heard of the name before the exodus of 1983. But still, we expected them to know our abilities and talents. Looking back, we knew it was an irrational thinking, but at that time it appeared to be normal! Parents feel increasingly anxious because of their uncertain future in the host country, they feel depressed and lost because of the realization that they may have to change their ambitions and dreams regarding their profession. They lose their self confidence, self-esteem, and pride. They also begin to feel guilty because they couldn't provide the material comforts which they have hoped and promised for their children. They feel angry because unknowingly, they blame the Canadian Government for let-

ting them down. How quickly do we forget the reasons for leaving our country of origin and the generosity shown by the Canadians for accepting us! Is this happening only the Sri Lankan Tamils?

All immigrants go through this phase of initial struggle to establish themselves. The phenomena is well known to the social scientists, and it is called the cultural shock. It is universal, an Englishman arriving in Canada goes through it so as the Canadian going to U.S.A. However, the degree of cultural shock varies depending on several factors such as the language spoken by the host nation, the skin colour of the people of the host nation, etc. If there are no differences in the above factors, then the immigrant will be able to settle down fairly smoothly. The other important factors in diminishing the cultural shock include community support, the support one receives from his own community, and the flexibility of the immigrant to adapt to the realities of the new environment. When we realize that all immigrants go through some degree of cultural shock, we become less hostile and paranoid towards the host nation. This helps us to accept the defeats and disappointments with good spirits and to carry on with the process of settling down.

One of the most painful decisions parents had to make during the

next page

Dr. T. Sooriyabalan
Consultant Psychiatrist

early years was the decision to change their line of profession. It was not an easy one, and many suffer with several emotional reactions even though years have passed. The loss of self-esteem caused by the sacrifice of their profession takes several years to regain. Parents have experienced several kinds of losses. loss of relatives and friends to loss of material possession, but the loss of their professions was one of the hardest of all for many. Those who are flexible in their approach suffer less and most of us do. Unfortunately, a few of us take longer time to accept the reality of the situation, and as a result experience frustration and unhappiness. Some of them isolate themselves from the rest of the community instead of seeking help and advice. They feel inferior and ashamed of themselves. As a result, the whole family suffers. The first few years seem to be the most difficult period for many parents during which time some would have experienced clinical depression, paranoia, morbid anxiety, marital disharmony, and family discord.

As years roll by, many families adapt to the new home and settle well. Due to the ample opportunities available for educational and vocational upgrading, both parents were able to secure jobs leading to financial security. However, in some families there has been lack of quality time between the parents, and this has eventually led to lack of communication and misunderstanding.

In some families, there had been a reversal of roles where the mother was able to secure a job, and the father remained unemployed. In a few instances, the man had been feeling inferior and worthless resulting in marital difficulties. The rate of marital separation and divorce has increased among the parents living in Metro Toronto. Unfortunately, in some cases, the marital situation is made worse by the father through alcohol abuse. Due to various stress and marital discord, some men have turned to alcohol as a temporary relief to their problems. This in turn had caused physical and emotional abuse by the father. Even now, there are many families who are suffering in silence. It is a very sad state

of affairs, because many men and women do not seek help for these problems due to cultural reasons. It is important to note that a few women have committed suicide in the Metro area. Isn't it sad that after escaping from Sri Lanka, they end their lives in this manner! In addition to the alcoholism aggravating the marital situation, it has also led the children to hate and rebel against their fathers. Witnessing the parental conflicts and abuse, the children experience emotional problems and decline in their academic performance at school.

With the progress of their children from public school to high school, parents continue to make several changes and compromises in various aspects of life. In addition to the generation gap, par-

with their future. A few are not able to do this, and these unfortunate men and women relive these traumatic events even though they have been living in Canada for several years. They were reminded of their unpleasant past through nightmares, by watching television, or by witnessing any incident which may remotely resemble the experiences they had in Sri Lanka. As a result, they live in fear, feel very depressed, and hopeless. Many parents referred to us for treatment by the Canadian Centre for Victims of Torture (CCVT), suffer this condition called Post-Traumatic Stress disorder and depression. Many of us go through anxiety and sadness whenever we hear bad news from Sri Lanka.

Post - Traumatic Stress Disorder and Depression Experienced by the Parents

ents adjust to the cultural gap. Although many parents have a good understanding and relationship with their children, some find it difficult to change their attitudes and expectations. In rare cases, serious family disharmony had resulted from these issues. Better understanding and flexibility from both sides should be the answer to these problems.

A few words about the consequences of the traumatic experiences parents had gone through in Sri Lanka. Many have either experienced, witnessed or heard of severe traumatic incidents such as loss of lives, rapes, homes demolished to the ground by bombs, and loss of other precious possessions. Some had been arrested and tortured by the armed forces. These events are well beyond the normal experiences we go through in our life time. They do cause permanent imprints in our memory, although many were able to push them aside and get on

In spite of all these upheavals and setbacks, the majority of the parents and children have done extremely well due to their perseverance and hard work. As you are well aware, your parents made a lot of sacrifices to provide a stable environment for the children. Education is the wealthiest of all the wealth in this world, and your parents strived hard to provide this to their sons and daughters. We are already witnessing this dream of your parents by the increasing number of enrollment of Sri Lankan Tamil students in the Canadian universities. On behalf of the Tamil community from all over the world, we thank your parents and you for the hard work and sacrifice. We are extremely proud of you. There are no short cuts to success, hence keep on working hard and you will reach your goals. Once again, thank you and may god bless all, most importantly Canada, the land of compassion and tolerance.

விஞ்ஞான விருத்தியினால் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளும், புதிய புதிய மருந்து வகைகளும் வேகமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்திலே மூலிகை மருந்துகளின் பாவனையும் ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலே இன்று அதிகரித்து வருகின்றது. இந்தியா, சீனா, பாபிலோன் போன்ற கீழைத்தேய நாடுகளிலே ஆரம்ப காலங்களில் பெருமளவு பாலிப்பில் இருந்த மூலிகை மருந்துகள் இன்று மேற்கத்தைய நாடுகளில் பிரபல்யமடைந்து வருகின்றன. இன்று ஜேர்மனி, பிரான்சு போன்ற நாடுகளில் பாவிக்கப்படும் மருந்துகளில் 40-50 வீதமானவை மூலிகை மருந்துகளாக இருக்கின்றன.

மக்கள் எதனை விரும்புகிறார்கள் எவற்றிலே அதிகம் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்ட அதிக நிறுவனங்கள் பொருளாதார இலாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு, இவ்வகை மருந்துகளின் தயாரிப்பிலும் விளம்பரத்திலும் அதிக பணத்தை முதலீடு செய்து இலாபமீட்ட முயற்சி செய்து வருகின்றன. இம் மருந்துகளின் தயாரிப்பில் சட்டவிதிமுறைகளும், தரப்படுத்தல் போன்ற வரம்புகளும் போதிய அளவு இல்லாதது இந்த நிறுவனங்களுக்கு விரும்பிய மூலிகை மருந்துகளை விரும்பிய முறையில் தயாரிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்து விட்டது.

இவ்வகையான ஒரு கட்டுப்பாடற்ற நிலையில் இம் மருந்துகளினால் ஏற்படக்கூடிய பக்கவிளைவுகள், நீண்ட காலப் பாவனையினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகள் என்பவற்றை அறிய முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. மேலும் சிலர் இம் மூலிகை மருந்துகளை மற்றைய மருந்துகளுடன் சேர்த்து எடுக்கும் பொழுது அந்த சேர்க்கையின் விளைவினால் சில பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு. சில மூலிகை மருந்துகளின் விபர ஒட்டிகளில் (Label) பிழையான விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுவும் அவதானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சிலர் தங்களுக்குத் தாங்களே பிழையான வைத்தியம் செய்கின்ற நிலையும், தங்கள் நோய்களுக்குத் தகுந்த வைத்தியம் செய்யப்படாமல் பின்போடப்படுகின்ற நிலையும் ஏற்படுகின்றன.

மூலிகை மருந்துகளை பல நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை இருப்பதனாலும், மேற்கத்தைய மருந்துகளுடன் மூலிகைகளைச் சேர்த்துப் பாவிக்கப்படும் போது மருந்துகள் சரியான வகையில் தொழிற்படாமல் போவதன் காரணத்தினாலும், அரசாங்கமும்,

கனடாவில்

மூலிகை மருந்துகளின் பாவனை

வைத்திய நிபுணர்களும் இம் மூலிகைகள் பற்றிய அறிவை விருத்தி செய்ய இன்று ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்கள். மூலிகைகள் இயற்கை மருந்துகள் என்றபடியால் அவற்றால் பாதிப்புகள் ஏற்படாது என்ற பிழையான கருத்தைப் பலர் கொண்டிருப்பதனால், ஒன்றாறியோ வைத்திய நிபுணர்களின் சம்மேளனம், இம் மூலிகைகளைப் பற்றி அறிந்து மக்களுக்கு அவற்றைப் பற்றிய சரியான விபரங்களைக் கொடுக்குமாறு வைத்தியர்களை ஊக்குவிக்கிறது.

இன்று கனடாவில் பாவனையிலுள்ள சில மூலிகை மருந்துகளின் பொதுவான, குறிப்பிட்ட விளைவுகளைப் பற்றிய சில விபரங்களை இங்கு தரவிரும்புகின்றோம்.

(Flax Seed) பிளாக்ஸ் வித்து போன்ற நார்த்தன்மையுள்ள மூலிகைகள் வயிற்றோட்டத்தை ஏற்படுத்துவதோடு வாயினால் உட்கொள்ளப்படும் மருந்துகள் குடலிலிருந்து உடலின் உள்ளே உறிஞ்சப்படுவதைக் குறைக்கக்கூடியன. தானின் (Tannin) என்ற பதார்த்தத்தைக் கொண்ட மூலிகைகள் (றுபாப்வேர் - Rhubarb root), வெள்ளை விலோப்பட்டை (White willow bart), எபட்ரின் (Ephedrine), கொல்சின் (Colchicine) புரதம், அஸ்பிரின், அயடின், இரும்பு, சிங், செம்பு (Asprin, Iodine, Iron, Zinc, Copper) போன்றவற்றுடன் சேர்வையை உருவாக்குவதால் அவை உறிஞ்சப்படுவதையும் குறைக்கும். கபீன் (Caffeine) பதார்த்தத்தைக் கொண்ட மூலிகைகள் பொற்றாசியத்தைக் குறைப்பதோடு இதயத்துடிப்பு, இரத்த அழுத்தம் (Heart rate, Blood pressure) என்பவற்றை அதிகரிக்கக்கூடியளவு சில மூலிகை மருந்துகளில், கிருமி கொல்லிகள், உலோகப் பதார்த்தங்கள் ஸ்டெராயிட் (Steroids) போன்ற மருந்து வகைகளையும் கொண்டிருக்கலாம். அதனால் சில பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படலாம்.

பொதுவாகக் கனடாவில் பாவனையிலுள்ள சில மூலிகை மருந்துகள்:

1. Gingko Biloba - கிங்கோ பிலோபா
பாவனை - (120-160mg/day) இது முளையிலும், உடலின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரிப்பதாகக் காணப்படுவதனால் ஞாபக மறதியுள்ளவர்கள், அல்சைமர் (Alzheimer) நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், நடக்கும் போது இரத்தோட்டக் குறைவினால்

காலில் வலி ஏற்படுபவர்கள் ஆகியோர் இதனைப் பாவிக்கின்றார்கள். பக்கவிளைவுகள் - வயிற்றுப் பிரச்சனைகள், தலையடி, தலைச்சுற்றல், இரத்தக்கசிவுகள். இதனால் அஸ்பிரின் (Asprin) குமாடின் (Coumadin) போன்ற மருந்துகள் பாவிப்பவர்கள் இதனைப் பாவிக்கக்கூடாது.

2. (Saw Palmeto - Serenoa Repens) பூ பல்மெற்றோ.

பாவனை - (160mg/day) - புறஸ்ரேற் (Prostate) வீக்கமுடையவர்கள் அதன் வீக்கத்தை அல்லது வளர்ச்சியைக் குறைப்பதற்கு இதனைப் பாவிக்கிறார்கள். பக்கவிளைவுகள் - தலையடி, குமட்டல்

3. (St. John's wort) சென்.ஜோன் வோட்
பாவனை - (300mg*3/day - maximum. 1,700mg/day)

மனோதாழ்வு (Depression) நிலையைக் குறைப்பதற்கும் மனச்சோர்வை அகற்றுவதற்கும் பாவிக்கப்படுகிறது. பக்கவிளைவுகள் - மயக்கநிலை (Drowsiness), தோலில் சூரிய ஒளியின் தாக்கத்தை அதிகரித்தல், வயிற்றுக்கோளாறு, பதற்றத் தன்மை, தோல் வருத்தங்கள்.

பல பயனுள்ள மூலிகை மருந்துகள் பாவனைக்கு வந்துள்ளன. இன்று பாவனையிலுள்ள பல மேற்கத்தேய மருந்துகளை விடக் குறைவான பக்கவிளைவுகளுடன் கூடிய பலனைத் தரக்கூடியவனவாகவும் இருக்கலாம். உதாரணமாக சென் ஜோன் வோட் (St John's Wort) மனோதாழ்வு நிலையிலுள்ளவர்களுக்குப் பயனுள்ள மருந்து. அதேபோல "சோ பல்மெற்றோ" (Saw Palmetto) என்ற மருந்து வயது முதிர்கின்ற ஆண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற "புறஸ்ரேற்" (Prostate) சுரப்பியின் மேலதிக வளர்ச்சியைக் குறைப்பதில், பாவனையிலுள்ள மேற்கத்தேய மருந்துகளுக்கு ஈடானது என்று சில ஆராய்ச்சிகளில் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இம் மருந்துகளைப் (மறுபக்கம்)

டாக்டர் விக்டர் ஜே. பி(ஃ)கராடோ
குடும்ப வைத்தியர்

OVERDENTURES

Instability of Dentures

According to studies, approximately 10% of the population is completely edentulous (have lost all teeth). With people living longer in this part of the world, this figure is expected to increase over the next several years.

Conventional Denture Treatment

Numerous factors are involved in the successful delivery of conventional complete denture treatment. Patient perceive improved treatment success in terms of increased denture retention and stability. Lower denture treatment produced significantly more problems than did upper denture treatment. A lack of retention was found to be the reason. Perhaps the most significant condition associated with lower denture is lack of bone ridge.

In many cases it is possible to achieve optimal results using conventional complete denture. When satisfactory denture support is present denture adhesives can be used. But when the patient has no adequate bone, denture adhesive may not help.

Dental Implant Utilization

With in the past 15 years, dental implants have been used for patients with loose dentures, especially in the lower jaw. Research in implant supported dentures initially received little interest. It was shown, however, that the use of dental implants could provide predictable results.

Implant overdenture Treatment

With time mandibular implant overdenture treatment has gained considerable acceptance. It is an attractive treatment option because of its relative simplicity, minimal surgical work, and affordability. The denture in this case is supported by both implants and gums and requires a few implants - two or three only. Fewer implants and a removable denture offer a less complex and less expensive option for the patients.

Studies have concluded that lower implant overdenture treatment can show significantly improved retention and stability. Therefore patients with loose lower

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Family Dentist

நவீன பொய்ப்பற்கள்

dentures should consider implants supported overdentures to increase the stability of false teeth.

பல் வைத்திய சிகிச்சைகளில் குறைபாடுகள் ஏற்படுவதுண்டு. இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஆனால் ஒரு சிலவற்றைத் தடுப்பதாயின் புதிய நவீன முறைகள் கையாளப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகின்றன.

பொய்ப் பற்களை பெறுபவர்கள் அவற்றைப் பாவித்து தாம் எதிர்பார்த்தது போல் உண்ண முடியவில்லை எனக் கூறுவதை நாம் கேட்டு வருகிறோம். இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதிலும் நோயாளியின் தாடைகளின் எலும்புக் கரைவு முக்கியமானதாகும்.

குறிப்பாகக் கீழ்த் தாடையின் எலும்பு (Alveolus) குறைந்து தட்டையாக இருப்பவர்களுக்கு கீழ் போலிப் பற்களை (lower denture) உபயோகிப்பதில் இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. வயது போகப் போக இதன் பாதிப்பு மேலும் அதிகரிப்பதைக் காண முடிகிறது.

இவர்களுக்குப் புதிதாக பற்களைக் கட்டுவதால் நிலைமை முற்றாகச் சீரடையுமென எதிர்பார்க்க முடியாது. அப்படியாயின் இதற்கு ஏதும் மாற்று வழிகள் இருக்கின்றனவா என நீங்கள் கேட்கலாம். ஆம் இவர்களுக்கு இம்பிளாண்டில் (Implant) பொருத்தப்படும் பற்களே சிறந்த பலனைத் தரக்கூடியவையாகும். தாடை எலும்பில் துளைத்துப் பூட்டப்படும் ஒரு வகை ஆணி வகைகளையே Dental implants என்று கூறுகின்றோம். கீழ்த் தாடைகளில் இவற்றின் உபயோகத்தால் விரும்பத்தக்க பலனைப் பெறமுடிகின்றது. மேல் தாடைப் பொய்ப் பற்கள் பொதுவாகப் பிரச்சனை குறைவாக இருப்பதால் இம்பிளாண்டர் மேல் தாடையிலும் பூட்டப்பட வேண்டியது அவசியமானதல்ல. கீழ்த் தாடையில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆணிகளைப் பொருத்தி அவற்றின் மேல் பொய்ப் பற்களைப் பூட்டுவதால் உண்ணும் பொழுது அவை உறுதியாக இருப்பதையும் சௌகரியமாக அமைவதையும் இத்தகைய பற்களை உபயோகிப்பவர்கள் உணர்ச்சிகாரர்கள். தமது சொந்தப் பற்களால் உண்பது போல் இருப்பதாகவே இவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய நவீன பற்களின் கட்டணம் சாதாரண பற்களின் கட்டணத்தை விட மூன்று தடவை அதிகமாக இருப்பினும் அவற்றினால் ஏற்படப் போகும் பலன் பல மடங்காகும். மேலும் இப் பற்களால் இவர்கள் பூரணமாக உணவை உண்ண முடிவதுடன் இவர்களின் உள்ளத்தில் உற்சாகமும் புதிய தென்பும் ஏற்படுகின்றது.

கனடாவில்...

போல பல மருந்துகள் இன்று மேற்கு நாடுகளில் ஆராய்ச்சிகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இம் மருந்துகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் வெளிவரும் போது இவை மேற்கு நாடுகளில் பல நோய்களைத் தீர்க்க உதவ முடியும்.

ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவைகள் பற்றிய போதிய அறிவூட்டத்தக்க விபரங்கள், குறிப்பாக இவற்றின் நீண்டகாலப் பாவனையால் ஏற்படும் பக்க விளைவுகள், ஏனைய மருந்துகளுடன் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்க விபரங்கள் போதியளவு இல்லாத காரணத்தினால் இவை மிகவும் கவனமாகக் கையாளப்பட வேண்டிய மருந்துகளாகும்.

முலிகைகள் பற்றிய பொதுவான சில அறிவுரைகள்:

1. தராதரக் கட்டுப்பாடு குறைந்த நாடுகளில் வாங்கிவரும் மருந்துகள் பற்றிக் கவனமாக இருங்கள்.
2. முலிகை மருந்துகள் வாங்கும் போது அது பற்றிய அறிவுள்ள மருந்தாளர்களிடம், மருந்தைப் பற்றிய, விபரங்கள், பக்கவிளைவுகள், நீங்கள் பாவிக்கின்ற ஏனைய மருந்துகளுடன் ஏற்படக்கூடிய சேர்க்கை விளைவுகள் என்பன பற்றிய ஆலோசனையைப் பெறுங்கள்.
3. புதுமையான மருந்துகள், சர்வரோக நிவாரணிகள் போன்ற பத்திரிகை விளம்பரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது, அம் மருந்துகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தயாரிப்பு நிறுவனங்களின் வரலாறு பற்றிய விபரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குங்கள்.
4. மருந்துக் குப்பிகளில் ஓட்டப்பட்டுள்ள விபர ஓட்டிகளில் உள்ள மருந்துகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஏனைய பதார்த்தங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
5. கர்ப்பமான பெண்கள், கர்ப்ப காலத்தில் அம் மருந்தின் பாவனை பாதுகாப்பானது என்று சரியான வகையில் உறுதிப்படுத்தப் பட்டாலொழிய, எம் முலிகை மருந்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளுவதே நல்லது.
6. வைத்தியர்களிடம் போகும் போது உங்கள் பாவனையிலுள்ள மருந்து விபரங்களைக் கொடுக்கும் போது, பாவிக்கின்ற முலிகை மருந்துகள், விட்டமின்கள் என்பன பற்றிய விபரங்களையும் கொடுப்பதற்கு மறக்க வேண்டாம்.

உலகில் எத்தனையோ வகை ஜீவராசிகள் உயிர்வாழ்கின்றன. அவற்றினுடைய இரத்தங்களில் பழுது ஏற்படுவதாக நாம் இன்னும் கண்டறிய முடியவில்லை, மனிதனைத் தவிர.

நாங்கள் மச்சம் மாமிசம் சாப்பிடுபவர்களாக இருந்தால், மீன் கடைக்குப் போகின்றோம். நல்ல மீன் தேர்ந்தெடுத்து வாங்குகின்றோம். நல்ல மீனை எப்படித் தெரிவு செய்கின்றோம். அதனுடைய நகட்டைத் திறந்து பார்க்கின்றோம், இல்லையெனில் மீனை வெட்டிப் பார்க்கின்றோம். அப்போது அதில் இரத்தம் ஓட வேண்டும், இரத்தத்தைப் பார்த்தவுடன் ஆகா! இதுவல்லவோ ருசியான மீன் என்று இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட வாங்கி வருகின்றோம்.

இதே போன்று தான் மிருக இறைச்சிகளும். நல்ல இறைச்சிகளா? அதில் இரத்தம் இருக்க வேண்டும், அந்த இரத்தத்துடனேயே இறைச்சி வாங்கி வந்து சமைத்துச் சாப்பிடுபவர்களும் உண்டு.

மனிதன் தான் சாப்பிடுவதற்காக மற்றைய உயிரினங்களின் உதிர்ந்ததை அதாவது இரத்தத்தை அவாஞ்சையுடன் உணவாக ஏற்றுக் கொள்கின்றான்.

ஆனால் மனிதனுடைய இரத்தத்தை மனிதன் தன் கையாலேயே தொடமுடியாத பரிதாப நிலை, தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆம்! உண்மை!!

கையில் Gloves கையுறை இல்லாமல் மனிதனுடைய இரத்தத்தை தொடக்கூடாது என்று கனடிய மருத்துவச் சட்டம் சொல்கிறது. உலக சுகாதார ஸ்தாபனமும் WHO இதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஏன்? மனிதனுடைய இரத்தம் மட்டுமே உலகில் மிகவும் அபாயகரமானது. இரத்தத்தைத் தொட்டாலே தொட்டவனுக்கு உயிருக்கு ஆபத்தான வியாதிகளான AIDS + EBOLA தாக்கி உயிரை அணுவணுவாக அழித்துவிடுகின்றன.

என்ன கொடுமை இது! ஏன் இப்படி?

மனிதன் இயற்கைக்கு எதிர்மாறாக வாழப் பழகிவிட்டான். இதுவே மனிதனை மனிதனுடைய இரத்தத்தைத் தொடமுடியாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது. உலகில் எந்த உயிரினங்களும் இயற்கைக்கு மாறாக உறவு கொள்வதில்லை மனிதனைத் தவிர!

இதுவே உண்மை! கொடிய உயிர்

இரத்தத்தில் புற்றுநோய்

கொல்லும் வியாதியான எய்ட்ஸ் என்னும் வியாதி, ஒழுங்கற்ற தாம்பத்ய உறவு மூலம் தான் இரத்தத்தில் முதல் முதலாக உலகில் பரவின என்பதை வாசகர்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் என்ன? எய்ட்ஸ் - எபோலா என்னும் வியாதிகள் இரத்தத்தின் எதிர்ப்புச் சக்திகளை வைரஸ் என்னும் கிருமிகள் அழிக்கின்றன. ஆனால்?

இரத்தப் புற்றுநோயில் (Blood Cancer) இரத்தத்தில் உள்ள வெள்ளணுக்கள் Multiple பல்கிப் பெருகி உடலின் எதிர்ப்புச் சக்திகளை முறியடிக்கின்றன.

இரத்தப் புற்றுநோய் என்ன காரணத்தினால் ஏற்படுகின்றது என்பதற்குரிய காரணங்கள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஒரு வெள்ளணு ஒன்றாகி, இரண்டாகி,

Blood Cancer Leukaemia

பத்தாகி, நூறாகி, ஆயிரமாகி மிதமிஞ்சிய வளர்ச்சியடையும் போது, உடம்புக்குத் தேவையான நல்லணுக்களின் வளர்ச்சி தடைபடுகின்றது. இதனால் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி மனிதனுக்கு இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இதன் காரணத்தினால் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுகின்றான். அத்தோடு சிவப்பணுக்களின் உற்பத்திக் குறைபாட்டால் இரத்தசோகை (Anaemia) அதாவது, சிவப்பணுவின் விகிதாசாரக் குறைபாட்டால் தனது வலுவைத் தைரியத்தை உற்சாகத்தை இழக்கின்றான்.

இரத்தப் புற்றுநோயில் முக்கியமாக 4 விதமான Blood Cancer கள் இருக்கின்றன.

1. Lymphocytic
2. Myeloid
3. Chronic Lymphoblastic
4. Chronic Myelocytic

இந்த நான்கு வகை புற்றுநோய்களும் எலும்பு மச்சை (Bone Marrow) இன் உற்பத்தியில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றன.

சில சில குணங்குறிகளில் மட்டுமே வித்தியாசப்படுகின்றன. இரத்தத்தில் புற்றுநோய் என்றால், இது இரத்தத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. மற்றைய முக்கிய அவயவங்களான முளை, இருதயம், ஈரல், சிறுநீரகம், பிறப்புறுப்புகளையும் தாக்குகிறது.

இதனால், முளைக்காய்ச்சல் (Meningitis), இருதய வீக்கம் (Cardio Megaly) ஈரல் பழுதடைதல் (Liver Cirrhosis) சிறுநீரகம் செயல் இழப்பு (Kidney Failure) பிறப்புறுப்புகளின் செயல் இழப்பு (Lack of Power in Reproductive Organs).

இரத்தப் புற்றுநோய்க்குரிய குணங்குறிகள் என்ன? - களைப்பு, இளைப்பு, குறுகிய முச்சு, இரத்த சோகை, அடிக்கடி காய்ச்சல். உடல் வெளிநிறிப் போகுதல், முக்கால், நகக் கண்களால், முரசு, ஈறு, பற்களால் இரத்தம் வருகுதல், தலையிடி, ஓங்காளம், சத்தி, எலும்பு முட்டுகள் வீக்கத்துடன் வலி, நோவு. மேலும் மேற்குறிப்பிட்ட எந்தவிதக் குணங்குறிகள் இல்லாமலும் Blood Cancer வரலாம்.

இந்த நோயை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? Diagnosis

சாதாரண இரத்தக் கலன்களின் விகிதாசாரத்தை அளவிடும் போது இந்த நோய் தெரிந்து விடுகிறது. (Total Blood Cells Count) முக்கியமாக வெள்ளணுவின் விகிதாசாரம் கூடியும், சிவப்பணுவின் விகிதாசாரம் குறைந்துமிருக்கும். மேலும் முழுமையான வளர்ச்சியடையாத வெள்ளணுக்களும் தெரியும். இரத்தப் புற்றுநோய் தான் என்பதை மேலும் உறுதிப்படுத்த Bone Marrow Biopsy செய்யப்படுகிறது. எலும்புக்குள் இருக்கும் மச்சையை சிறு ஒப்பரேசன் மூலம் வெளியெடுத்து Microscopy மூலம் சோதனையிடப்படுகிறது.

இதற்குரிய சிகிச்சை (Treatment) என்ன?

தீவிரமான வியாதியாக இருந்தால் 4 மாதங்களில் மரணம் ஏற்படும். ஆரம்ப வியாதியாக இருந்தால் 50% வீதமான நோயாளிகள் காப்பாற்றப் படுகின்றார்கள். கூடுதலாக குழந்தைகளுக்கு (மறுபக்கம்)

டாக்டர் என். எம். குமார்
முலிகை வைத்தியர்

முரசு வியாதி

“முரசில் இருந்து இரத்தம் வடிகிறது” - “தூரிகை (Brush) கொண்டு பல் துலக்க முடியவில்லை. வலியோடு இரத்தமும் வருகிறது” - “எனது பற்களிடையே இடைவெளி ஏற்படுவதை சமீப காலமாக அவதானிக்கின்றேன்” - மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளோடு பலர் பல் வைத்தியர்களை அணுகுகின்றார்கள். முரசு வியாதியைப் பற்றி சிறிது அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அதைத் தடுத்து, உங்கள் முரசும், பற்களை தாங்கும் அமைப்பும் மேலும் சிதைவடைவதை தடுக்க முயற்சிக்கலாம். சமீபத்திய ஆராய்ச்சிகளின் படி பின்வரும் காரணிகள் முரசு வியாதிகளுக்கு காரணம் என அறியப்பட்டுள்ளது.

1. வயது: வயது கூடக்கூட அநேகர் இவ் வியாதிக்கு ஆளாகின்றார்கள். சரியான முறையில் வாய் சுகாதாரம் பேணத் தவறுதல் (Inadequate Dental home care), உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் (metabolic Changes) என்பன காரணமாகலாம்.

2. பாரம்பரியம் (Genetics): முரசு வியாதிக்கும் பாரம்பரியத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இளம் வயதினரிடையேயும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இளம் வயதினரிடையேயும் முதியோரிடையேயும் ஏற்படும் முரசு வியாதிக்கு தொடர்புடைய பாரம்பரிய காரணியை (Genes) ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இந்த காரணியை தம்மிடத்தே கொண்டுள்ளவர்கள் பல மடங்கு மேலாக முரசு வியாதிக்கு உள்ளாவார்கள்.

3. புகைப்பிடித்தல்: இது முரசு வியாதியை தோற்றுவிப்பதோடு, பற்களைத் தாங்கி நிற்கும் எலும்புகளின் சிதைவையும் ஏற்படுத்தும். புகைப் பிடிப்பதனால் உமிழ் நீரிலும், பற்களைத் தாங்கும் அமைப்புகளிலும் நோய் எதிர்ப்புத் தன்மை குறைக்கப்படுகிறது. அத்தோடு குருதிக்குழாய்களும் படிப்படியாக சுருங்கிப் (Narrowing) போகின்றன. இதனால் குருதி விநியோகம் குறைந்து நோய் ஏற்படுகிறது.

4. நீரிழிவு (Diabetes)

நீரிழிவு நோயுள்ளவர்கள் குளிசைகளை பாவித்தாலென்ன (Diabeta, Metformin) இன்சலின் ஊசி (Insulin) போட்டுக் கொண்டாலென்ன இரு சாராரையும் முரசு வியாதி பெரிதும் பாதிக்கின்றது. இவர்கள் வாய் சுகாதாரத்தை நன்கு பேணுவதோடு, நீரிழிவையும் கட்டுப்படுத்தி, பல் வைத்தியரின் சேவையையும் ஒழுங்காகப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

5. மனத் தாங்கல் (Stress):

எமது அன்றாட யந்திர வாழ்க்கையில் அகப்பட்டு கொண்டு தவிப்பவர்களுக்கும், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை ஏற்க மறுப்பவர்களுக்கும் Stress எனப்படும் மனத்தாங்கல் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இதனால் முரசு வியாதி ஏற்படலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது. Stress உள்ளவர்களின் நோய் எதிர்ப்புத் தன்மை பாதிக்கப்படுவதாலேயே இது ஏற்படுகிறது. Stress மூலம் ஏற்படும் பிற நோய்கள்

- குடல் எரிவு/புண் (Gastric Ulcers)
- இருதய நோய் (Heart Disease)
- இரத்தக் கொதிப்பு (High blood Pressure)

இவற்றோடு முரசு வியாதியும் கூட.

முரசு வியாதியும் உடல் நலமும் (Dental + General Health)

அண்மைக் கால ஆராய்ச்சிகள் முரசு வியாதிக்கும் அதனால் உங்கள் உடல் நலத்தில் ஏற்படும் தாக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை விளங்கிக் கொள்ள எத்தனிக்கின்றன. முரசு வியாதியுடைய பெண்களுக்கு குறை மாதத்தில் மகப்பேறு நடைபெறுவதும், முரசு வியாதியுடைய பலருக்கு (Heart Attack) இருதய நோய் ஏற்படுவதும் சமீபகால அவதானிப்புகள். இந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் வெகுவிரைவில் எமக்குக் கிடைக்கும் என நம்புவோம்.

Dr. C. Yogeswaran
Dentist

Ref: JCDA October 2000

முரசு வியாதிக்கு காரணிகள் பல (Multiple factors) அவற்றை இளம் கண்டு, தகுந்த சிகிச்சை பெறுவதன் மூலம் உங்கள் பற் சுகாதாரத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். ஆரோக்கியமான அழகிய பற்களும், முரசும் உங்கள் சந்தோஷ வாழ்க்கைக்கு அணி சேர்க்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை

இரத்தத்தில் புற்றுநோய்

வரும் புற்றுநோய்கள் குணமாக்கப்படுகின்றன. சிலருக்கு வருடக்கணக்காக வைத்தியம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. மிகவும் நஞ்சுத் தன்மை கூடிய மருந்துகளான Chemotherapy Treatment கொடுக்கப்படுகின்றது. பல்கிப் பெருகிய வெள்ளணுக்களை இந்த மருந்துகள் அழிக்கின்றன. சாதாரண வெள்ளணு மச்சையில் வரும் வரைக்கும் மருந்து கொடுப்பார்கள். இந்த Chemotherapy என்னும் மருந்து மிகவும் பாரதூரமான பக்க விளைவுகளைத் (Side effects) தரக்கூடியது. ஆதலால் மிகவும் அவதானமாகவே டாக்டர்கள் இந்த மருந்தை சிபார்சு செய்வார்கள்.

நன்கு சுகமாகிப் போனவர்களுக்கும் 5 வருடங்களுக்குப் பின் இந்த இரத்தப் புற்றுநோய் திரும்பவும் வர வாய்ப்புள்ளது. ஆதலால் டாக்டரின் கவனிப்பிலேயே இந்த நோயாளி இருக்க வேண்டும். சில நாட்கள் சில வாரங்கள் மட்டுமே நோயாளி வைத்தியசாலையில் தங்கியிருக்க வேண்டும்.

வெள்ளணுக்களின் சாதாரண உற்பத்தி ஆரம்பமாகிவிட்டதென அறிந்தவுடன் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவார்கள்.

சிலருக்கு அடிக்கடி இரத்தம் ஏற்றுவார்கள். Blood Transfusion சாதாரணமாக இரத்தம் ஏற்றுவது போல் இல்லை. இரத்தத்தில் உள்ள வெள்ளணுவை பிரித்து எடுத்துவிட்டு தனிச் சிவப்பணு இரத்தத்தை ஏற்றுவார்கள். சிலருக்கு இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டால் இரத்தத்தில் உள்ள Platelet என்னும் இரத்தணுவை பிரித்தெடுத்து (Platelet Transfusion) ஏற்றுவார்கள்.

இதைவிடத் தீவிரமான வியாதியாக இருந்தால், எலும்பு மச்சையை மாற்றியமைக்கின்றார்கள் (Bone Marrow Transplantation). இந்த எலும்பு மச்சை மாற்றம் மிகவும் நெருங்கிய உறவினரிடமிருந்தே எடுக்கப்படுகிறது. காரணம், எலும்பு மச்சையில் உள்ள இரத்தக்கலன்கள் சரியாகப் பொருந்த வேண்டும் என்பதேயாகும்.

வாசகர்களே! வேறு என்ன! Blood Cancer என்னும் நோயைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுதித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்ட மூத்த பத்திரிகை ஆசிரியரான திரு. திருச்செல்வம் அவர்களுக்கே நீங்கள் நன்றி சொல்ல வேண்டும். எனக்கல்ல!

பற்களை ஒழுங்குபடுத்துவதில் சிறந்த முடிவைப் பெறுவதற்கு ஆரம்பத்தில் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சை முறைகள். Early Treatment for the best results.

ஆரம்ப காலத்திலேயே செய்யத் தொடங்கும் சில பற்களைச் சீராக்கும் சிகிச்சை முறைகளால், பிள்ளைகளின் பற்கள் நேரத்தியாக இருக்கவும், தாடைகளும், பற்களும் சரியான விதத்தில் அவற்றின் வேலையை செய்வதற்கும் உதவும். இவ் ஆரம்ப கால பற்களை ஒழுங்குபடுத்தும் சேவையை பற்களை ஒழுங்குபடுத்தும் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் (Orthodontist) பிள்ளைகளுக்கு வழங்குவார்கள்.

ஏன் ஆரம்ப கால பற்களை சீராக்கும் முறைகள் தேவை?

பிள்ளைகளின் தாடை, தாடையைச் சுற்றியுள்ள தசைகளின் வளர்ச்சியில் பரம்பரை அலகுகளும், சூழல்காரணிகளும் பங்கெடுக்கின்றன. உதாரணமாக ஒரு பிள்ளை தாயிடம் இருந்து பரம்பரையாக சின்னத் தாடைகளையும், தந்தையிடம் இருந்து பரம்பரையாக பெரிய பற்களையும் பெறலாம். மற்றும் விரல் சூப்பும் பழக்கம், நித்திரை செய்யும் விதம் என்பனவும் தாடை, கன்னம் என்பவற்றின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும்.

சிகிச்சையை ஆரம்பிப்பதற்கு இது மிகவும் சிறிய வயது என எண்ணுகிறீர்களா?

இல்லை. 5 வயதிற்கும் 10 வயதிற்கும் இடையில் சில நிரந்தரப் பற்கள் முளைத்துவிடும். அத்துடன் இவ்வயதெல்லையில் தசைகளும், எலும்புகளும் விரைவாக வளர்ச்சியடையும். இவ்வளர்ச்சிக் காலத்தில் பற்களை ஒழுங்குபடுத்தும் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் இவ்வளர்ச்சியை ஒழுங்கான முறையில் பயன்படுத்தி சிறந்த பல், தாடை அமைப்பைப் பெறுவார்கள். உரிய காலத்தில் இல்லாமல் பின்பு இச் சிகிச்சை முறைகளை ஆரம்பித்தால், இலகுவில் சிறந்தமுடிவுகளை அடைய முடியாமல் போகலாம்.

இவ் ஆரம்பகால சிகிச்சை முறை ஒரு வருடம், அல்லது சில தாடை அமைப்புகளுக்கு ஒரு வருடத்தை விட கூடிய காலமும் தேவைப்படலாம். இக் காலத்தில் பயன்படுத்தும் Braces தசை, எலும்புகளின் வளர்ச்சியை ஒழுங்கான முறைக்கு வருவிக்க உதவும். இச் சிகிச்சை முடிந்த பின் அதிகமானவர்களுக்கு பற்களை அவற்றிற்குரிய சரியான இடங்களில் கொண்டு வருவதற்குரிய சிகிச்சை ஆரம்பிக்கும். இச் சிகிச்சை அனைத்து நிரந்தரப் பற்களும் முளைத்த பின் ஆரம்பிக்கப்படும். இச் சிகிச்சை முடிவில்

பற்கள் அவற்றுக்குரிய சரியான இடத்தை அடையும்.

ஆரம்பகாலத்தில் சிகிச்சை பெறுவதால் ஏற்படும் நன்மைகள் என்ன? What are the benefits of early Orthodontics?

- * ஒழுங்கான தாடை அமைப்பை அடையலாம்.
- * நிரந்தரமான, ஒழுங்கான பற்களின் இடங்களை தாடையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.
- * இறுதிச் சிகிச்சை முறையையும்,

Early Orthodontic Treatment (Braces)

முடிவையும், இலகுவாகவும், குறுகிய காலத்திலும் அடையலாம்.

- * இக்காலத்தில் பிள்ளைகள் பல்வைத்திய நிபுணரின் சிகிச்சை முறைகளை ஒழுங்காக, அவரின் ஆலோசனைப்படி கடைப்பிடிப்பார்கள்.
- * பற்கள் மிதப்பாக உள்ளவர்களுக்கு, விபத்துகளின் போது ஏற்படும் பற்கள் முறிவடைதலைத் தடுக்கலாம்.
- * இச் சிகிச்சையை உரிய காலத்தில் பெறாவிடின், பிற்காலத்தில் அறுவைச் சிகிச்சை முறையினால் மட்டுமே தாடைகளை அதன் ஒழுங்குக்கு கொண்டு வர வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.
- * நிரந்தரப் பற்களை பிடுங்கி பற்களை பின்னுக்கு கொண்டு வர வேண்டிய தேவையேற்படாது.

எப்பொழுது Early சிகிச்சை தேவை?

- * நெற்றி, முக்கு, உதடு, நாடி ஆகியவை உரிய தளத்தில் இல்லாதுவிடின்
- * மேந்தாடை பெரிதாகவோ, கீழ்த்தாடைக்கு மிகவும் முன்னால் உள்ளபோது
- * கீழ்த்தாடை சிறிதாகவோ அல்லது மேந்தாடைக்கு மிகவும் பின்னால் உள்ள

ஆரம்ப காலத்தில் பற்களை ஒழுங்குபடுத்தும் வைத்திய முறைகள்

போது

- * மேந்தாடை சிறிதாகவும், கீழ்த்தாடைக்கு பின்னால் உள்ளபோது
- * கீழ்த்தாடை பெரிதாகவும், மேந்தாடைக்கு முன்னால் உள்ள போது
- * தாடைகள் போதுமானளவு விருத்தியடையாவிடின் பற்கள் முளைப்பதற்கு போதிய இடம் தாடைகளில் கிடையாது. அப்பொழுது பற்கள் ஒழுங்கின்றி நெருக்கமாக முளைக்கும்
- * மேந்தாடை நீளம் கூடும் போது, சிரிக்கும் போது முரசு தெரியும். இது Gummy smile என அழைக்கப்படும்
- * மேந்தாடை, கீழ்த்தாடை பற்களை ஒன்றாக சேர்க்கும் போது பற்களுக்கிடையில் இடைவெளி இருத்தல்
- * வாயால் சுவாசித்தல்
- * சொற்களைச் சரியாக உச்சரிக்க முடியாது இருத்தல்
- * நாக்கு பற்களுக்கிடையில் இருத்தல்
- * நாலு வயதின் பின் விரல் சூப்பதல்
- * தாடை முட்டில் பிரச்சனைகள் ஏற்படும் போது

ஆரம்ப சிகிச்சை முறைகள்

சிகிச்சை முறைகள் அவர்களின் பிரச்சனைக்கு ஏற்ப பலவகைப்படும்.

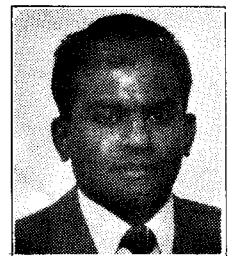
1. Braces and Headgear

Headgear தாடையை பின், முன், மேல் தள்ள உதவும். இச் சிகிச்சை 6-12 மாதங்கள் தேவைப்படும். ஒரு நாளில் 12-16 மணித்தியாலங்கள் அணிய வேண்டும். சாப்பிடும் போது இதனைக் கழட்ட வேண்டும். கடினமான விளையாட்டுகளின் போது இதனை அணியக்கூடாது. ஒரு சில நாட்களில் பிள்ளைகள் இச் சிகிச்சை முறைக்குப் பழக்கப்பட்டு விடுவார்கள்.

2. Palatal Expanders

இது மேந்தாடையின் அகலத்தைக் கூட்ட உதவும். இதனால் தாடைகளை உரிய இடத்திற்கு கொண்டு வரலாம், மற்றும் பற்கள் நெருக்கமாக முளைப்பதனைத் தடுக்கலாம்.

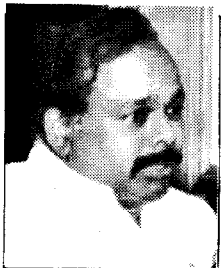
3. Removable Functional Appliances.

டாக்டர். எம். இளங்கோ குடும்ப பல் வைத்தியர்

எழுத்தும் வாசகனும்

எழுத்தும் வாசகனும் இறைவனும் பக்தனும் போல்
வழுத்திப் பார்க்கின்ற வையத்தே நாமெல்லாம்
அழுத்தும் நினைவுகளும் அன்னைப் பெருந்தேசம்
கொழுத்தும் இனவாதக்கொடுமைப் பெரும்போரில்
இழுத்து வரப்பட்டு இதயம் கொதியுலையாய்
எழுத்தும் வாசகமும் இரண்டும் ஒன்றாகி
பழுத்துக் கனிந்து பாதையும் நோக்கும்
நினைத்து அழுகின்ற நெஞ்சத்தே விண்ணாகி
மனத்துக் குழறல்கள் மன்றாட்டம் கோவில்களாய்
விரிந்தும் இணைந்தும் வேளைவரக் காலையிலே
சிரித்துக் கவிமலரச் சிந்தனைகள் இல்லாமல்
பரப்புப் பெரிதாகி பட்டுடையாய் கால் பதிந்த
வரப்புப் பெருநிலத்தில் வந்தபோர் சுடுகுதம்மா!
எழுத்தாளன் நோக்கும் எழுத்துப் பெருங்கோவில்
அழுத்தி விசையறிந்து ஆவணங்கள் பார்வையிட்டு
மனத்தைக் கேவிவரும் வரலாற்றுப் பேரரசுவில்
இனத்தை நோக்கி எழுகின்ற எண்ணத்தே
எழுத்தும் வாசகமும் ஒன்றாய்ப் பேரரசுவாய்
அழகுத் திருமண்ணின் ஆறாய் ஓடுகிறோம்
சேலைகளை மாற்றிவரும் சினிமாக் காதலுக்கு
ஆலை இரும்பாக்கி அழகுதமிழ் வடித்ததென
மாலை விதைக்கின்ற மகுடமிட்ட எழுத்தாளர்
பணத்தின் வரவுக்காய் பச்சைப் பாலியலை
இனத்தில் விதைத்து இலக்கியமாய் சோரம்போய்
குவித்துத் தொலைக்கின்ற கூட்டத்தே விலகி
கூட்டமும் இதயமும் குன்றில் எழுந்திட்டுக்
காட்டும் தீபம்போல் காணுகின்ற ஈழத்து
எழுத்தும் வாசகமும் இறைமைக்கும் ஆணைக்கும்
நிலத்துக் காவியமாய் நிமிர்ந்து உலகமிசை
பலம்பெற்ற தமிழர் பண்பாளர் நாங்களடா!
உலகத் தமிழினத்தின் உயிராய்த் தமிழீழம்
தலைமைப் பெருவோட்டம் தாங்கும் ஈழமென
மலேசிய சிங்கப்பூர் மன்றுஎன வையமிசை
சுலோகம் கேட்கும் சிறந்ததொரு கீதையினை
உலக எழுத்தாளர் ஓர்மிசையாய் பவனிவர
அலகம் எழுத்தும் அன்னை வாசகனும்
தெளிந்துவர நாமெல்லாம் தேரோட்டம் ஆகிடுவோம்
வேரெறிந்த திருமண்ணை விட்டுப் புலமேகி
பாரெறிந்த வாழ்வை பண்பாக்கி நாம்நிமிர்வோம்!
தேவையும் விளக்கமும் தேர்ந்து புவிமிசையில்
தாவிவரும் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையே
சேவையும் சிறப்பும் சேர்ந்துநேர் நோக்காய்
பவனிவருகின்ற பார்மிசையின் தனித்துவம் போல்
தேவையும் விளக்கமும் தேரும் எழுத்தாகி
தேசநிலம் சுமக்கின்ற தேசத்து வித்தாகி
எழுத்தும் வாசகனும் எம்விடியல் நோக்கிடுவோம்!
ஆண்டுப் புதுவை அகவையினைக் காணுமிளம்
வாண்டுப் பயலாய் வந்த பருவத்தே
தமிழர் தகவல் தரமறிந்த சஞ்சிகைக்கே
வாழ்த்துகள் சொல்லி
வருகின்றேன் வணக்கம் அம்மா!

'தீவகம்' வே. இராசலிங்கம்

பிரதம ஆசிரியர், 'நம்நாடு'

உருவாகும் தேசத்தில் ஊடகங்களின் பங்களிப்பு

உருவாகும் தேசம் என்று தமிழீழத்தையே குறிப்பிடுகின்றேன். அதேவேளை, உருவாகும் தேசம் என்று பொதுமைப்படுத்திக் கூறும் போது, உருவாகும் தமிழீழம் முகம் கொடுத்து அனுபவிக்கும் அதே உருவாக்கக் கருக்கூட்டலும், வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும், அவதியும் அவலமும் தமிழீழத்தை ஒத்த வேறு தளங்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதையும் அத்தகைய தளங்களுக்குத் தமிழீழம் ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைகிறது என்பதையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளலாம்.

உருவாகும் ஒரு தேசம் எவ்வாறு வடிவெடுக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் அதேவேளையில், உருவாகிவிட்ட தேசங்கள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். உருவாகி உறுதியாகிவிட்ட தேசங்கள் - புதிய தேசம் ஒன்று உருவாகும் போது - அதை எவ்வாறு பார்க்கின்றன, எவ்வாறு வரவேற்கின்றன, எவ்வாறு ஆதரிக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

வரலாறு எமக்கு ஒரு பெரும் ஆசான். வரலாற்றிலே, முதலில் சிறிது பின்னோக்கிச் செல்வோம். எமது அண்மைக்கால வரலாற்றையே முதலில் எடுப்போம். நாம் அனைவரும் பிறந்த 20ம் நூற்றாண்டுடன் எமது பார்வையை முதலில் பதிப்போம். இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு பிறந்தவர்களே எம்மில் பெரும்பாலானவர்கள். இரண்டாவது உலகப் போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் பிறந்தவர்களும் ஓரளவேனும் எம்மிடையே இருக்கிறோம். இரண்டாவது உலகப் போருக்கு முன் பிறந்த சிலரேனும், மரியாதைக்கு உரியராய், இன்றும் எம்மிடையே இருக்கிறார்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குடியேற்றக் கொடுமையும் கொடியேற்றக் கொடுமையும் உலகின் பல பாகங்களில் நிலவின. ஆயுதம் தூக்கியவன் ஆட்சியாளனாகவும், அமைதி தேர்ந்தவன் அடிமையாகவும் இருந்தான். இது இருபதாம் நூற்றாண்டின் தனிச் சிறப்பு - என்பதல்ல. கால காலமாக மனித வரலாற்றில் புரையோடிப் போன நிலைமையே அது தானே!

இந்தக் குடியேற்றக் கொடியேற்றக் கொடுமை எம்மைப் பொறுத்தவரையில் 16ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் இடம்பெற்றது. முதலில் போர்த்துக்கேயர் எம் நாட்டுக்கு வந்தார்கள்; அவர்கள் எம் மண்ணில் கொடியேற்ற, நாம் அவர் கொடி ஏற்றோம். அடுத்து, ஒல்லாந்தர் வந்தார்கள். நாம் அவர் கொடி ஏற்றோம். அதன்பின் ஆங்கிலேயர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் எம் மண்ணில் கொடியேற்ற, நாம்

அவர் கொடி ஏற்றோம். இந்த முன்று பகுதியினரும், மேற்குலக வெளிநாட்டவர்.

இவர்களில் எவரும் அமைதியாக வந்து கொடி ஏற்றியதுமல்ல; நாமும் ஓடிப் போய் மனமுவந்து வரவேற்றுக் கொடி ஏற்றதுமல்ல. வந்தவர்கள் ஆயுத பலத்தோடு வந்தார்கள்; அந்த ஆயுதத்துக்குச் சமதையான ஆயுதத்தால் அவர்களைச் சந்திக்க முடியாத நிலையில், தோற்றுப் போய், பணிந்து போய், உயிர் இழப்போடு, பொருள் இழப்போடு, அவர்களுடைய கொடியை ஏற்றோம். அவர்களுடைய ஆயுதபலம் ஒன்றே எம்மை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்தது.

ஆயுத முள்ளை ஆயுத முள்ளால் நாம் எடுக்க முனையவில்லை. நாம் எமக்கென ஆயுத முள்ளைத் திரட்டவும் இல்லை. முன்று ஐரோப்பிய நாட்டவரும் வந்து, தங்கள் தங்கள் கொடியை ஏற்ற, நாம் அவர்கள் கொடியை நிர்ப்பந்த அடிப்படையிலே ஏற்றோம்.

அவர்கள் வெளியேற, சிங்கள மக்களுடன் சேர்ந்து, சுதந்திரம் பெறுகிறோம் என்ற நம்பிக்கையோடு, கூடிப் பொதுக் கொடி ஏற்றினோம். பொதுக் கொடி என்று நாம் கூடிக் கொடி ஏற்ற, சிங்களவர் எம் மண்ணுக்கு வந்து, கொடியேற்றம் என்ற கொடுமையை நடத்தினார்கள். ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் பேசிப் பார்த்து, கேட்டுப் பார்த்து, நியாயம் கதைத்துப் பார்த்து, பேரினவாத அடாவடித்தனம் எல்லை கடக்கும் போது தான், ஆயுதம் ஏந்தியிருக்கின்றோம்.

நான் இங்கே இலங்கை என்றும் தமிழீழம் என்றும் குறிப்பிடுவது - ஒன்றையே அல்ல. இலங்கை எனும் போது அந்தத் தீவைக் குறிப்பிடுகின்றேன். அந்த இலங்கைத் தீவின் ஒரு பாகமே, அதாவது, வடக்கும் கிழக்குமே - தமிழீழம்; மறுபாகம் - ஸ்ரீலங்கா. தமிழீழமும் ஸ்ரீலங்காவும் சேர்ந்ததே இலங்கையாகும். ஒரு காலத்தில் ஈழம் என்றால் அது முழு இலங்கையையும் குறிக்கும். இப்போது அல்ல. ஒரு காலத்தில் பாகிஸ்தான் என்றால் அது பங்களாதேஷையும் சேர்ந்ததாகும். இப்போது அல்ல. அது போல தமிழீழம் தவிர்ந்த மீதி அனைத்துமே ஸ்ரீலங்காவுக்குள் அடங்கும். அதற்குள் தமிழீழம் அடங்காது. தமிழீழத்துக்குள் அவர்கள் அடாத்தாக வரித்துக் கொண்ட குடியேற்றப் பகுதிகளும் ஸ்ரீலங்காவுக்குள் அடங்க

மாட்டா. ஸ்ரீலங்காவின் ஒரு துளி நிலமும் தமிழீழத்துக்கு வேண்டாம். அதேபோல, தமிழீழத்தின் ஒரு துளி நிலத்தையும் ஸ்ரீலங்கா பிடுங்கிவிட இடமளிக்கக் கூடாது.

இலங்கை என்ற பொது மண்ணில் தமிழீழமும் ஸ்ரீலங்காவும் அமைதி பேணி வாழ்ந்து, ஒவ்வொருவரும் தம்மையும் வளர்த்து, ஒருவர் மற்றவர் வளரவும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு இனங்களும் சிறக்க வேண்டுமென்றால், அதுதான் யதார்த்தபூர்வமான சிறந்த வழியாகும். மண்ணை இழக்க எந்த மக்களுமே விரும்ப மாட்டார்கள்; இசைய மாட்டார்கள்.

மண்ணும் தாயும் மனிதனின் இரண்டு கண்கள். மண்ணைப் பிடிக்கப் பேராசை கொண்டவர்களும், சொந்த மண்ணைப் பறிகொடுக்க மறுப்பவர்களும் இரத்தச் சகதி வரலாற்றையே கால காலமாக எமக்கு உணர்த்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

பாரதப் போரும் மண்ணுக்கான போரே! கிரேக்கப் போரும் மண் போரே! முதலாம் இரண்டாம் போர்களும் மண் போர்களே! பேராசைக்காரர்கள் ஆயுதபலத்தைக் காட்டிப் போரைத் தொடுத்து மண்ணைப் பிடித்தார்கள். மண்ணை இழந்தவர்களும் ஆயுத பலத்தைக் கட்டியெழுப்பித்தான் - போரைத் தொடுத்து மண்ணை மீட்டார்கள். இன்று இது தான், எமது மண்ணிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அடாத்தாக எமது மண்ணை ஆக்கிரமித்தவர்கள் இன்றோ நாளையோ எம் மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். அடாத்தாக எம்மிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்ட எமது மண்ணும் இன்றோ நாளையோ மீட்டெடுக்கப்படும். வரலாறு அதையே கால காலமாக உலக அரங்கில் கூறி வந்திருக்கிறது. ஆகவே எமது அரங்கிலும் அதுவே நிகழும். அதுவே நியதி. அதுவே தர்மம். அது நிச்சயம்! நிச்சயம்.

தமிழ் மக்களின்ரு கேட்பதெல்லாம் - எமது பராமபரிய நிலம், எமது மொழி, நாம் ஒரு தனி இனம் என்பது. அது தவிர - எமது (மறுபக்கம்)

ஏ. சி. தாச்சியஸ்

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)
சுயநிர்ணய உரிமை ஆகிய இவை உலக நாடுகளாலும் ஸ்ரீலங்காவாலும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே. உலக நாடுகள் எனும் போது, முக்கியமாக, இந்தியா அந்த அங்கீகாரத்தை எமக்குத் தரவேண்டும். தமிழீழத்தின் முக்கிய நேச நாடாக இந்தியாவையே ஈழத் தமிழ் மக்கள் கருதுகிறார்கள். ஸ்ரீலங்காவுடனான எமது பிணக்குத் தீர்ந்த பின், இந்தியாவைப் போல ஸ்ரீலங்காவும் எமது முக்கிய நேச நாடாக அமையும். ஆனால் இன்று எமது விடுதலைத் தாய்மைப் பேற்றுக் காலத்தில் - பிரசவ நோக்காடு தொடங்கியிருக்கும் இன்றைய

வேளையில் - எமது தொப்புள் கொடியுறவுத் தமிழ் நாட்டைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இந்தியா - மருத்துவ மாதாக எமக்குப் பணியாற்ற வேண்டிய தனது கடமையிலிருந்து வழுவி, நழுவி, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை பூணுவது நல்லதல்ல. இந்திய நடுவண் அரசின் போக்கு மாறியாக வேண்டும். தலையிடாக்கொள்கையோடு தான் இருப்பதாக இந்தியா நெடுங்காலமாகக் கூறி வருகின்ற போதிலும், உண்மையில், ஸ்ரீலங்காவுக்கு ஆதரவாகவும் தமிழீழப் போராட்டத்தை எதிர்ப்பதாகவுமே இந்தியா இருந்து வந்திருக்கிறது.

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில், ஆனையிறவு ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளிடமிருந்து மீட்கப்பட்ட பின்னர், யாழ்ப்பாண நகரமும் பலாலி இராணுவத் தளமும் புலிகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு, அரசு படைகளைச் சரண அடையுமாறு புலிகள் விடுத்த கடைசிக் கண்டாயக் கட்டளை பிறந்த பின், மறுக்கும் அரசு படைகள் அழிவது நிச்சயம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட போது, இந்தியாவின் வேண்டுகோளுக்கு மதிப்பளித்துப் புலிகள் தாக்குதலைத் தவிர்த்த போது என்ன நடந்தது? அரசு படைகள் தப்பிப் பிழைத்தது மட்டுமல்ல, அதன் பின் ஆயுதங்கள் கொண்டு வந்து தம்மைப் பஸ்ப்படுத்திக் கொள்ளவும் முடிந்தது என்றால், புலிகள் இந்தியாவிற்கு மதிப்பளித்து, தமது நடவடிக்கையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டதால் கொடுத்த அனாவசிய கிரயம் அல்லவா, அது?

இந்தியா மட்டுமல்ல, ஏற்கனவே உருவாகிவிட்ட எந்த உலக அரசுமே, ஏற்கனவே உலக அரங்கில் உலகிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சகோதர அரசை எதிர்த்து, புதிதாக உருவாக முயன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு புதிய தேசத்துக்கு ஓடி வந்து உதவப்போவதில்லை. ஏற்கனவே உலகம் பூராவும் ராஜ தந்திர உறுதி நிலை வரித்து உலக நாடுகள்

சபை உறுப்பினராகவும் அமர்ந்து விட்ட ஸ்ரீலங்காவைப் பகைத்துக் கொண்டு எமக்கு உதவ வரப்போவதில்லை. பலம் இல்லாத ஒரு நிலையில் நின்று நாம் விடுக்கும் எந்த ஒரு வேண்டுகோளும் எவர் செவியிலும் ஏற்ப போவதில்லை. அப்படியான பலம், விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் ஒரு வலுவான அயுத அமைப்பினாலேயே தர முடியும்.

அந்த அமைப்புப்பெறும் வெற்றியே புதிய தேசத்துக்கு வெற்றியைப்பெற்றுத் தரும். ஏறத்தாழ 50 அரசுகளுடன் தொடங்கிய ஐ.நா. மன்றம் இன்று முன்று மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது. இத்தனை புதிய தேசங்களும் என்ன அமைதியாக வானத்தில் இருந்து குதித்தவையா? அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான மக்கள், ஒரு நாட்டின் சிறுபான்மை மக்கள், தமக்குரிய உலக தர்மத்தை, மனித தர்மத்தைப் பெறுவதற்காக ஆயுதம் ஏந்தி, ரத்தம் சிந்தி, உயிர்களைப் பலி கொடுத்து, போர்த்தவம் இயற்றி, தமது உரிமைத் தகைமையை உலக அரங்கிலே நிலைநாட்டி, தமக்கென வரித்த எல்லைகளோடு தமக்கே உரித்தான ஒரு புதிய தேசத்தைச் செதுக்கியதாலேயே, அங்கீகாரம் பெற்று, ஐ.நா. என்ற உலக அரங்கில் இடம்பிடித்தவையல்லவா அவை?

அப்படியான ஒரு அடுக்கெடுத்தலே தமிழீழ விடயத்திலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தளம்பலற்ற உறுதி நிலையில் நின்று, தற்கொடை உயிர் அர்ப்பணிப்போடு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் எமது தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை இன்று வழிநடத்திச் செல்வதால், உலகம், பூராவும் எமது போராட்டம் இப்போது அங்கீகாரம் பெற்று வருகிறது.

பிரித்தானியர் எமது மண்ணிலிருந்து அகன்ற பின், ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாக நாம் நடத்திய சாத்வீக உரிமைப் போராட்டம், உலக கண்களில் படாது, உலகத்தின் காதில் விழாது, யாருமே பொருட்படுத்தாத ஒரு வினோதக் காட்சிப் பொருளாக ஓரம் கட்டப்பட்ட நிலை. ஆயுதப் போராட்டம் தொடங்கியதும் ஒரு புதிய தளத்தை எட்டியது என்பதே உண்மை.

இன்று, விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீலங்காவின் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி, நேராவே, பிரிட்டன், இந்தியா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பிய கூட்டமைப்பு நாடுகள், பொது நலவாய நாடுகள், தென் ஆபிரிக்கா என்று

உலகின் பல கோணங்களிலுமிருந்து, வலிமை மிக்க நாடுகளும் நிறுவகங்களும் கூறத் தொடங்கியிருக்கின்றன.

விடுதலைப் புலிகளின் பங்களிப்பும் வழிநடத்தலும் ஒரு முக்கிய கட்டத்தை அடைந்திருக்கின்றன என்பதற்குச் சாட்சியமாக உலக அரசுகள் புலிகளுடன் ஸ்ரீலங்கா அரசு பேச வேண்டும் என்று உறுதியாக வலியுறுத்தி வருவதை வைத்துக் கொண்டும் கூறலாமல்லவா?

தமிழீழம் என்ற எம் தேசம் மண்ணிலே மட்டுமல்லாது, தமிழ் அலைவில் Tamil Diaspora இல் சிக்கி உலகின் எங்கெங்கே ஈழத்தமிழ் மக்கள் சிதறிப் பரந்திருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் எம் தேசம் உருவமாக அல்ல, அருவமாக பரந்திருக்கிறது.

புலத்தில் இருந்து, மண்ணிலும் புலத்திலும் உள்ள எம் மக்களின் நலனுக்காகவும் மேம்பாட்டுக்காகவும் உழைக்கும் அமைப்புகளும் மன்றங்களும் கூட, உருவாகி வரும் எம் தேசம் உறுதியாக நிமிர்ந்து நிற்கும் வகையில் பணி தொடர வேண்டும். எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்களிகள் அவைகள்.

உருவாகும் எம் தேசத்திலும் ஸ்ரீலங்காவிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகப் புரியப்படும் மனித உரிமை மீறல்களை உலகின் வெவ்வேறு நாடுகளிலும் உள்ள மனித உரிமை நிபுணத்துவ அமைப்புகளுக்கும் ஐ.நா. மன்றத்துக்கும் சோர்வின்றி அறிவிக்கும் சுவிஸ் உலகத் தமிழர் ஒன்றியம் போன்றவையும், இனி, ஒவ்வொரு புலத்து நாட்டிலும் இயங்குகின்ற ஈழத் தமிழர் விழிப்புக் குழுக்களும் எம் தேசத்தின் உருவாக்கலுக்கு, மேலுமொரு புதுத் தளமும் புதுப் பரிமாணமும் அமைப்பனவல்லவா?

உருவாகும் எம் தேசத்தின் ஒரு காத்திரமான, தனிப் பிரமாணமாகவே ஊடகங்களின் பங்களிப்பையும் யான் இந்தக் கட்டத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மண்ணில், எம் மக்களிடையே விடுதலை விழிப்புணர்வைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த செய்தித் தாள்கள் தடை செய்யப்பட்டன. துண்டுப் பிரசுரங்களும் தடைக்கு உள்ளாயின. ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள அரசு, மற்றும் தனியார் செய்தித் தாள்கள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் எல்லாமே எமக்கு எதிராகச் செயல்பட்டன. இந்தியாவில் கூட, பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட அத்தனை தமிழ்நாடு அளாவிய ஊடகங்களும், தமிழீழப் போராட்டத்தைக்

கொச்சைப்படுத்துவனவாகவே செயல்பட்டன. தான் நடத்தும் அடாவடித் தனங்களை ஸ்ரீலங்கா அரசு மறைத்தும், விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதல்களைத் திரித்தும் கூறும்போது, செய்திச் சுதந்திரத்துக்காகக் குரல் எழுப்ப வேண்டிய உலக ஊடகங்களும் உலக அரசுகளும், செய்தித் தடை தொடர்பாக உடட்டளவிலே கண்டனத்தைத் தெரிவித்து விட்டு, ஸ்ரீலங்கா அரசு கூறுவதை உவந்து ஏற்று, உலக அரசு உமிழ்வனவாகவே செயல்பட்டன. பல பேரண்ட ஊடகங்களும் ஸ்ரீலங்கா அரசின் சிறு குரலைப் பெருப்பித்து உலகுக்குக் கூறின.

AFP போன்ற வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் செலவுச் சுருக்கம் கருதி. ஸ்ரீலங்காப் பிரஜைகளை, சிங்களவரை, தம்முடைய செய்தி நிருபர்களாக வைத்திருக்க, அவர்கள் தம்முடைய இனத்துக்கு விசுவாசமாக நின்று, உண்மையை மறைத்து, தமிழ் மக்களின் தர்மப் போராட்டத்துக்கு எதிரான செய்திகளையே உலகுக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனடாவில் கூட, இரண்டு தேசியத் தளச் செய்தித் தாள்கள், ஒன்று மாறி ஒன்று, தமிழீழப் போராட்டத்தை மட்டுமல்லாது, தனது நாட்டுப் பிரஜைகளான தமிழ்க் கனடியர்களையே இழிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் அதர்மத்தையும் குறிப்பிடலாம்.

ஆனாலும் இவற்றுக்கு எல்லாம் விதி விலக்காக, எம்மவரால் நடத்தப்படாத ஒரு ஊடகம் ஒடுக்கப்படும் தமிழினத்திற்காக குரல் கொடுக்கிறதென்றால், ஃபிலிப்பைன்ஸ் மணிலாவிலிருந்து இயங்கும் வெரித்தாஸ் வானொலி அது என்பதை இதய நனைவோடு இங்கே நினைவு கூருவோம்.

தமிழ் அகதிப் புலப்பெயர்வு பேரலையாக உலகெங்கும் பரவி, உலகின் பல்வேறு மூலைகளுக்கும் எம் மக்களைச் சிதறித் தெளித்த வேளையில், மண்ணிலே செய்தித் தாள்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அனுபவம் பெற்றவர்கள், வானொலிகளில் அனுபவம் பெற்றவர்கள், கலைஞர்கள், கல்விமான்கள், ஆசிரியர்கள், வர்த்தகர்கள், மாணவர்கள், இப்படிப் பல்வேறு திறத்தோர், காலான்றக் கிடைத்த இடமெல்லாம் காலான்றினார்கள். தங்கள் தங்கள் துறையில் நின்று வாழ வழி தேடினார்கள். வயிற்றுக்காக மட்டும் உழைத்தவர்களும் இருந்தார்கள்; தமது வித்தையைத் தம்முடைய வயிற்றுக்காகவும், இனத்தின் மேம்பாட்டுக்காகவும் வழிப்படுத்தியவர்களும் இருந்தார்கள்.

நடுநிலை என்றால் என்ன? உண்மையின் பக்கம் நிற்பது!

இன விடுதலை ஒன்றுக்காக மட்டும் தங்கள் துறை சார்ந்த நிபுணத்துவ உழைப்பை அர்ப்பணித்தவர்களும் இருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லோருமே ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் கடமை உணர்வோடு, தனித்தோ, ஒருமித்தோ, எமது தேச உருவாக்கத்துக்கு, விழிப்புணர்வோடு பங்களிப்பைப் புரிந்திருந்தார்கள்; புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வெவ்வேறு நாடுகளில் இவர்கள் தொடக்கிய செய்தித் தாள்கள், சஞ்சிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், கணனிச் செய்திச் சேவைகள், கணனி வானொலிகள் ஆகியவற்றில் பெரும்பான்மையானவை, எமது தேச உருவாக்கத்துக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் பங்களிப்பனவாகவே இருக்கின்றன.

புலத்திலே தமது பணிக்கென ஒரு தளத்தையோ, ஊடகத்தையோ உருவாக்குவதில், எமது ஊடக முயற்சியாளர்கள் புகலிட ஒடுக்கு முறைக்கு முகம் கொடுக்காமலும் இல்லை. மனித சுதந்திரங்களுக்கு முதன்மை வழங்குவதாகக் கூறப்படும் இங்கிலாந்திலேயே இது நடந்திருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகள் முன்னதாக அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம், தமிழ் என்ற ஐ.பி.சி. வானொலி லண்டனிலே, தொடங்க முற்பட்ட வேளை, முதலில் அனுமதி உரிமம் வழங்கிய பிரித்தானிய அரசு, வானொலி ஒலிபரப்பு ஆயத்தங்கள் முடிவடையும் வேளையிலே, தடை உத்தரவைத் திணித்து, - மண்ணின் விடுதலைக்காக வன்முறையில் ஈடுபடும் விடுதலைப் புலிகளின் நிதி வழங்கலில் இந்த வானொலி தொடக்கப்பட்டிருக்கிறதாமே - என்று கூறி 3 வார காலம் மறித்து வைத்திருந்தார்கள். முதலிட்ட பங்குதாரர்களின் பட்டியலோடு, அவர்களுடைய வங்கிக் கணக்கையும் வானொலி நிர்வாகிகள் கொண்டு சென்று காட்டினார்கள்.

செய்திகள் பக்கச் சார்புடையனவாக இருந்து விடுமா என்ற சந்தேகம் பிரித்தானிய அரசு அதிகாரிடம் இருந்தது. செய்தி என்று வரும் போது, செய்திகளே செய்திகளாக இருக்கும். செய்திகள் வெவ்வேறு ஊடகங்களில் இருந்தும், நாட்டிலுள்ள முகவர்களிடம் இருந்தும் வரும். ஆனால் தமிழ் மக்களுக்காக நடக்கும் வானொலி அவர்களுடைய

பிரச்சனைகளை அலசுவதாக, அவர்கள் பங்கெடுப்பதாக அமைவதே இயல்பு அல்லவா என்று வானொலியாளர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். நடுநிலை என்பது அவருக்குப் பாதியும் இவருக்குப் பாதியுமாக இருப்பது அல்ல. நடு என்பதன் தமிழ் அர்த்தம் தர்மத்தின் பால், நியாயத்தின் பால் நிற்பது என்பதாகும். செய்தி கூட்டலோ கழித்தலோ இன்றி செய்தியாகவே இருக்கும். செய்தி அற்ற வெறும் அறிக்கைகள் செய்தியில் செய்தியாக வர மாட்டா என்பதையும் எடுத்துக் கூற வேண்டியிருந்தது. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், ஒரு அனைத்துலக வானொலிக்கிரிய குணாம்சங்களோடு ஐ.பி.சி. திகழும் என்பதை பிரித்தானிய அதிகாரிகளுக்கு உறுதியளிக்க வேண்டியிருந்தது. அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படும் போது, ஒரு பேரழிவுக்கு ஒரு இனம் முகம் கொடுக்கும் போது, அது தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஆயுதப் போராட்டம் நடத்த அருகதை உடையது என்று ஐ.நா. சாசனம் சட்ட இடமளிக்கின்றது.

ஐ.பி.சி. தமிழ் வானொலியை உலக அகதி மக்களுக்கு ஒரு முன் உதாரண வானொலியாக நிறுவிக் காட்டுவதில் அதன் அமைப்பாளர்கள் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் இயங்கிய புகலிட நாட்டு அரசையும் பகைக்காது, அதேவேளையில் தமது மக்களிடையே, தமது மண்ணில் நடைபெறும் அவலங்கள் பால் ஒரு விழிப்புணர்வைக் கொண்டு வருவதிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். வன்முறையை அவர்கள் தூண்டவில்லை; ஆனால் அடிப்படை மனித உரிமைகளை வென்றாக வேண்டும் என்றார்கள்; ஆயுத வழிப் பிரிவினைக்கு உதவுமாறு அவர்கள் கேட்கவில்லை; ஆனால், சுய நிர்ணய உரிமையைப் பெற்றாக வேண்டும் என்று மக்களை நம்ப வைத்தார்கள். இதுவே தங்கள் நிலைப்பாடாக இருக்கும் என்று பிரித்தானிய அதிகாரிகளிடம் உறுதியாகக் கூறினார்கள். பின்னர், உலக ஊடகமான பி.பி.சி, தனது உலகச் செய்திகளில் ஐ.பி.சியை மேற்கோள் காட்டுமளவுக்கு, உலக ஊடகங்களின் அரங்கிலே, ஐ.பி.சி. தர்ம உயர்ந்து நம்பக்க் கணிப்புப் பெற்றமை கூட, ஒரு பெரும் கௌரவம் என்பதை இங்குள்ள ஊடக அறிஞர்கள் உணர்வார்கள்.

(மறுபக்கம்)

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஐ.பி.சி. மேலும் ஒரு காரியத்தைப் புரிந்தது. உணவுத் தடையும் மருந்துத் தடையும் செய்தித் தணிக்கையும் சுமத்தப்பட்ட தமிழீழ மண்ணுக்கு, ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மணி நேரச் செய்தி சுமந்து சென்று, அரசின் செய்தித் தடையை முறியடித்ததோடு நின்று விடாது, மண்ணுக்கும் புலத்துக்கும் இடையே ஒரு உறவுப் பாலத்தையும் ஏற்படுத்தியது. மண்ணிலேயிருந்து ஐ.பி.சி. க்கு வந்த கடிதங்கள் பல, அந்த உறவுப் பால வானொலி நிகழ்ச்சி தமக்குத் தரும் மனோபலத்தின் அளவை எடுத்தியம்பின. உருவாகும் தேசத்தில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் மக்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையைக் கட்டி வளர்க்கும் ஊடகத்தின் பங்களிப்பாக இது அமைந்தது.

மண்ணிலுள்ள மாணவர்களின் தேவையை உணர்ந்து, அவர்களுடைய 10ம் வகுப்புத் தேர்வு வருவதற்கு முன்னதாக வெவ்வேறு பாடங்களில் நிறைய மீட்டல் வகுப்புகளை ஐ.பி.சி. மண்ணுக்கான தனது உறவுப் பால நிகழ்ச்சியில் நடத்தியது.

ஒடுக்குமுறையை எம் மண்ணிலுள்ள தமிழ் மக்கள் மீது அரசு சுமத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில், புலத்திலிருந்தி இயங்கிக் கொண்டிருந்த அகதிகளின் ஊடகமான ஐ.பி.சி. அரசின் முகத்தில் கரி பூசிய ஒரு சம்பவத்தையும் ஏனைய ஊடகங்களுக்கு, முன் உதாரணமாக விதந்துரைக்கலாம்.

இலங்கையில் ஒரு புது வகை வயிற்றோட்டம் பரவி, ஸ்ரீலங்காப் பகுதிகளில் அது பல உயிர்களைக் குடிக்கத் துவங்கியிருந்த வேளை, நோய்த் தடுப்பு வழிகளை ஸ்ரீலங்காப் பகுதிகளில் மட்டும் அரசு பரப்புரை புரிந்து, மருந்துத் தடை சுமத்தப்பட்ட தமிழ்ப் பகுதிகளைப் புறக்கணித்து நின்ற அந்தத் தருணத்திலே, உரிய மருந்துவ நிபுணர்களைக் கொண்டு, ஐ.பி.சி. தனது உறவுப் பால நிகழ்ச்சியில் அடுத்தடுத்து காப்பு வழிகளை மண்ணில் உள்ள மக்களுக்கு அறிவித்ததால், எமது மக்கள் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது.

ஐ.பி.சி. நடத்திய மடிப்பிச்சை மன்றாட்டு வேள்வியையும், உருவாகும் எம் தேசத்தின் செழுமைக்குப் பங்களிக்க விரும்பும் புகலிட ஊடகங்கள் முன் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

எம் தேசம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், இந்த விடுதலை வேள்வி பல முக வடிவம் கொண்டது என்பதை மண்ணிலும் புலத்திலும் உள்ள வெவ்வேறு அங்கங்களும் புரிந்து கொள்ள

வேண்டும். எமது சுய நிர்ணயப் போராட்டத் தேரின் அச்சாணியாக விளங்குவது, போராளி அலகு என்ற ஒரு முகம். விடுதலைப் போராளிகளின் பலம் என்னவேனும் குறையாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை, மண்ணிலும் புலத்திலும் உள்ள மக்கள் என்ற இன்னொரு முகத்தைச் சார்ந்தது. அந்தக் கடமையைப் புரியுமாறு, மக்களிடையே தேசிய உணர்வைத் தூண்ட வேண்டியது, உருவாகும் தேசத்தைச் சார்ந்த ஊடகங்கள் அடங்கிய இன்னொரு முகத்தின் கடமையாகும்.

வியாபார அடிப்படையிலே தொழிற்படும் போது, ஊடகங்கள் தம்மிடையே போட்டியில் ஈடுபடுவதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், எமது மண்ணின் தேவை என்றும் விடுதலை என்றும் வரும்போது, அனைத்து ஊடகங்களும் ஒரு முகமாகச் செயற்படக்கூடிய வகையில் ஒரு இணைப்பு அவற்றிடையே நிறுவப்படுதல் வேண்டும் என்பதை அனுபவமும் ஆற்றலும் ஆதரவும் உள்ள அந்த ஊடகவியலாளர்கள் சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்வது நல்லது.

இன்று தட்டிக் கேட்பாரற்ற நிலையில் சன்னதமாடும் முதலாளித்துவ முதலணி நாடுகளின் கூட்டுச் சதியால் உலகமயமாக்கல் (Globalisation) செய்தித் துறையிலும் வலிமையாகக் காலான்றுவதற்கான அடுக்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை எமது மூத்த செய்தியாளர்கள் அறிவார்கள். இந்த நிலையில், சிறுபான்மை இனங்களின் மொழிகளும் கலாசாரமும் நசுக்கப்படும் ஆபத்துத் தோன்றியிருப்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

இந்த வேளையில், எமது மொழிச் செய்தித் தாள்கள், சஞ்சிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், கணனிச் செய்திப் பீடங்கள், கணனிச் செய்தி வானொலிகள் இவையெல்லாம் இப்பொழுதே ஒன்றுபடாவிட்டால், அவை நசிக்கப்படுவது திண்ணம் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றியுள்ள இன்றைய நிலையில், இந்த ஊடகங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டிய தேவையும் அவசியமும் எமது மூத்த ஊடகவியலாளருக்கு இருக்கிறது. எனினும் அது தொடர்பாகப் பேச இது தளமல்ல என்பதால், அது பற்றி விரிவாகப் பேசுவதை இங்கு தவிர்க்கிறேன்.

எமது ஊடகங்கள், தேசிய உணர்வைத் தூண்ட வேண்டும் என்னும் போது ஒரு ஊடகம் தனக்குரிய ஏனைய பணிகளை

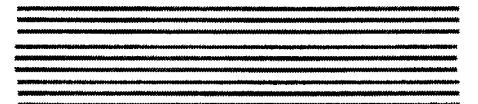
மறந்து ஒரு தீவிர பரப்புரைப் பீடமாக மாறிவிட வேண்டும் என்பதல்ல. அப்படிச் செய்வதே திகட்டி விடும். அதை அதற்குரிய வேளையில் அதற்குரிய மாத்திரையில் கொடுக்க வேண்டும். தங்கள் விசுவாசத்தைக் காட்ட, செய்தியைப் புகழாரப் பெயரெச்ச வாய்ப்பாடுகளோடு வழங்கத் தொடங்கினால் அது திகட்டி விடும்.

உதாரணத்துக்கு, செய்தி வேறு, ஆய்வுரைக் கண்ணோட்டம் வேறு, அலசல் வேறு என்பதை ஊடகங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புகழ் கூறும் பெயரெச்ச வழிபாட்டு வாய்ப்பாடுகளையும் சுய கருத்தேற்றங்களையும் ஒரு ஊடகம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தால், அது ஊடகங்கள் மீது மக்கள் வைத்திருக்கும் மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும், பாழ்படுத்தி விடும்.

முன்று நாளுக்கு முன்று வேளை மருந்தை உட்கொள்ளுமாறு மருத்துவர் விதந்துரைக்கிறார் என்பதால், அவ்வளவு மருந்தையும் ஒரே வேளையில் மொத்தமாக உட்செலுத்தும் கொடுமையை நாம் புரிந்தால், அது ஒன்றில் திகட்டி விடும். அல்லது உடம்பு மருந்தை நிராகரித்து விடும். அல்லது உடலே நிராகரிக்கப்பட்டு விடும். ஆகவே ஊடகங்களின் பொருத்தமற்ற தொழிற்பாடு காரணமாக, அவை, தாம் பணி புரியும் சமூகத்தால் நிராகரிக்கப்படுவதாகவும் இருக்க வேண்டாம். அந்தச் சமூகத்துக்குக் கேடு விளைவிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டாம். தமக்குத் தாமே தலையில் மண்ணை வாரி இறைப்பதாகவும் இருக்க வேண்டாம்.

கத்தி முனையில் லாவகமாக நிற்கும் நிலையே ஊடகத்தினது. விழிப்புடன் அது நின்று செயற்பட்டால் அது சமூகத்துக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். சமூகத்தின் நலன், மேம்பாடு ஆகியவை அதன் இலட்சிய மூச்சாக இருந்தால், அது சமூகத்தின் காவல் அரணாகத் திகழும். இல்லையென்றால், அது இருந்தென்ன, இல்லாதொழிந்தென்ன!

(ரொறன்ரோவில் 22.10.2000ம் நாளன்று நிகழ்த்தப் பெற்ற மணிமாறன் கனகசபாபதி நினைவு நாள் உரை, சுருக்கம் செய்யப்பட்டு கட்டுரை வடிவாக்கம் பெற்றுள்ளது)

இது ஏற்கனவே உங்களுக்குத் தெரிந்த ஒரு இராமகிருஷ்ணரின் பழைய கதைதான். ஆனால் முடிவு புதியது.

கண்டெலி ஒன்று பூனை ஒன்றுக்குப் பயந்து முனிவர் ஒருவரின் ஆச்சிரமத்தில் தஞ்சம் புகுந்தது. நிஷ்டையில் இருந்த முனிவரின் காலில் ஏறி ஓடி, அவரின் நிஷ்டையைக் கலைத்தபடி அவரின் காலடியில் தஞ்சமென வீழ்ந்தது. தனது தவம் கலைந்த கோபத்தில் கண் திறந்த முனிவர், தன் முன்னால் நடுங்கியபடி நின்ற எலியைக் கண்டார்.

தூரத்தே பூனை ஒன்று வாலை ஆட்டியபடி.. புரிந்து கொண்டார் முனிவர். “உனக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்” என்று எலியைக் கேட்டார்.

“ஐயா முனிவரே இந்த பூனை என்னைத் தினமும் தொந்தரவு செய்கின்றது. நீங்கள் தான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று எலி.

“அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்.” என்று கேட்டார் முனிவர்.

“பூனையைக் கொன்று விடுங்கள்” என்று எலி.

“பூனையைக் கொல்வது எனக்குத் தர்மமல்ல. மேலும் இந்த பூனை இறந்தாலும் வேறு பூனை உன்னைத் தொந்தரவு செய்யும். எனவே வேறு வரம் கேள்” என்றார் முனிவர்.

சிறிது யோசித்த எலி “என்னையும் ஒரு பூனையாக மாற்றுங்கள்” என்று கேட்டது.

அப்படியே ஆகட்டும் என்றார் முனிவர். எலி பூனையானது. மியாவ் மியாவ் என்று சத்தம் போட்டபடி போனது அந்தப் பூனை - எலி.

மறுநாள் நிஷ்டையில் இருந்த முனிவரை அந்த பூனை உருவில் இருந்த எலி மீண்டும் எழுப்பியது. இப்போதும் அந்த எலி முனிவரின் முன்னே நடுங்கியபடி நின்றது.

முனிவர் எலியின் பின்னே பார்த்தார். அங்கே அதே பூனை தூரத்தே நின்று - பூனை உருவில் இருந்த எலியைப் பார்த்தபடி. “ஓ! இப்போதும் உன்னை அதே பூனையா தொந்தரவு செய்கிறது. உன்னைத் தான் நான் பூனையாக மாற்றிவிட்டேனே? இப்போது ஏன் பயப்படுகிறாய்? என்று கேட்டார் முனிவர்.

“எனக்குத் தெரியவில்லை, ஏனோ பயமாக இருக்கின்றது. என்னை நீங்கள் பூனையாக மாற்றியதற்குப் பதிலாக ஒரு நாயாக மாற்றுங்கள். நான் அந்த பூனைக்கு பயமில்லாமல் வாழலாம்” என்றது - பூனை உருவில் இருந்த அந்த எலி.

கனடிய தமிழரின் தலைமுறை இடைவெளி

“சரி அப்படியே ஆகட்டும்” என்றார் முனிவர்.

பூனையாக மாறியிருந்த எலி இப்போது நாயாக மாறியது. வாவ் வவ் என்று குரைத்தபடி அது சென்றது.

மறுநாளும் நிஷ்டையில் இருந்த முனிவரை அந்த நாய் உருவில் இருந்த எலி எழுப்பியது. இப்போதும் அந்த எலி முனிவரின் முன்னே நடுங்கியபடி நின்றது. முனிவர் எலியின் பின்னே பார்த்தார். அங்கே அதே பூனை தூரத்தே நின்று - நாய் உருவில் இருந்த எலியை பார்த்தபடி.

இப்போது உனக்கு என்ன வேண்டும். நீதான் நாயாக மாறிவிட்டாயே? இப்போது ஏன் பூனையைப் பார்த்து நடுங்குகின்றாய்? உன் தொந்தரவு பெருந் தொந்தரவாக போய்விட்டது” என்று சீறினார் முனிவர்.

எலியோ “ஐயா! இந்த தடவை என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். மறுமுறை நான் உங்களிடம் வந்து உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன். என்னை ஒரு புலியாக மாற்றுங்கள் ஐயா? என்று கேட்டது - நாய் உருவில் இருந்த எலி.

“சரி சரி.. அப்படியே ஆகட்டும்” என்றார் முனிவர் சலித்தபடி. இப்போது நாய் உருவில் இருந்த எலி புலியாக மாறியது. உறுமியபடி அது சென்றது.

மறுநாளும் நிஷ்டையில் இருந்த முனிவரை அந்த புலி உருவில் இருந்த எலி எழுப்பியது. இப்போதும் அந்த எலி முனிவரின் முன்னே நடுங்கியபடி நின்றது. முனிவர் எலியின் பின்னே பார்த்தார். அங்கே அதே பூனை தூரத்தே நின்று - புலி உருவில் இருந்த எலியை பார்த்தபடி.

இப்போது தான் முனிவருக்கு ஒரு விடயம் புரிந்தது. எலி பூனையாக மாறி பின் நாயாக மாறி பின் புலியாக மாறிய போதும், அதற்கு தான் எலி என்கிற எண்ணம் மாறவில்லை என்று. எலியின் உருவமும், குரலும் மாறியதே தவிர அதன் குணம் மாறவில்லை என்பதை முனிவர் புரிந்து கொண்டார்.

இது தெரிந்த கதை இனி...

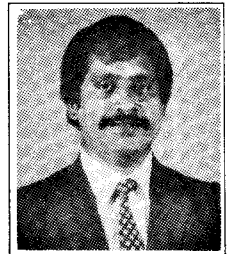
அந்த எலி, புலி உருவில் இருந்த போது ஒரு குட்டியைப் போட்டது. அது புலிக்குட்டியாகப் பிறந்தது. அந்த புலிக்குட்டி தாயைத் தூரத்தி வந்த பூனையை ஒரே அடியாக அடித்துக் கொன்றுவிட்டது. இதைப் பார்த்த முனிவருக்கு ஒரு விடயம் புரிந்தது. எலி

தான் புலியாக மாறியபோதும், தன்னை எலியாகவே நினைத்துக் கொண்டது. ஆனால் அந்த எலிக்குப் பிறந்த புலிக் குட்டியோ தன்னை அசல் புலியாகவே நினைத்துக் கொண்டது. அது புலிக் குணத்துடனேயே வளர்ந்தது.

இதுதான் இன்றைய புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ள தமிழரின் நிலை. அவர்கள் கனடிய பிரஜைகளாக மாறினாலும், அவர்களின் நடை, உடை, பாவனை மாறினாலும், அவர்களின் மொழி மாறினாலும், அவர்கள் தாம் இன்னமும் தமிழீழத்தவர்கள் என்ற எண்ணத்திலேயே உள்ளனர். ஆனால் அவர்களின் பிள்ளைகளோ, தாம் கனடியர்கள் என்ற எண்ணத்திலேயே வாழ்கின்றனர், வளர்கின்றனர். இன்றைய கனடிய தமிழர்களின் தலைமுறை இடைவெளி இவ்வாறு தான் இருக்கின்றது. இந்த இடைவெளிதான் அந்தத் தலைமுறை இடைவெளி. இதனைப் பெற்றோரும், பிள்ளைகளும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டால், தலைமுறை இடைவெளிக்குள்ளால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை மிகவும் இலகுவாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

எமது பிள்ளைகளை வளர்க்கின்ற போதே அவர்கள் பிற்காலத்தில் தம்மை பாதுகாப்பார்கள் என்கின்ற ஒரு எண்ணத்தை பெற்றோர்கள் தம் மனதில் பதிய வைத்துக் கொண்டனர். வயதான காலத்தில் தமது பிள்ளைகளை தமக்கு பாதுகாப்பாக தம்மை பராமரிப்பார்கள் என்று நம்பினார்கள். கனடாவில் பிள்ளைகளுடன் வாழும் பெற்றோரின் கனவுகள் நனவாகின்றனவா என்றால் அவை கேள்விக்குறியே! பிள்ளைகளுடன் கடைசிக் காலத்தில் சந்தோசமாக வாழலாம் என்றும், பேரப் பிள்ளைகளுடன் கொஞ்சிக் குலாவலாம் என்றும் நினைத்து கனடா வந்த பல பெற்றோரின் கனவுகள் கானல் நீராகவே போயுள்ளன.

அண்மையில் ஒரு பெண்மணி வானொலி ஒன்றிலே தனது குடும்ப நிலை குறித்து பேசும் (மறுபக்கம்) பொழுது, தாம் கனடா வந்து 8

எஸ்.ஜே.பி. ரட்ணதுரை
(வாசகன் - CTR)

தலைமுறை இடைவெளி

பொழுது, தாம் கனடா வந்து 8 வருடங்களாகி விட்டது என்றும், இதுவரை ஒரே ஒரு தடவை மட்டுமே தான் கோவிலுக்குப் பிள்ளைகளால் கூட்டிச் செல்லப்பட்டதாகவும் கூறி அழுதார். இன்னும் சிலர் தாம் தமது பிள்ளைகளுடன் ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தாலும் அவர்களுடன் உரையாடிப் பல நாட்களாகிறது என்றும் கூறி ஆதங்கப்பட்டனர். இதில் யாரைக் குறை கூறுவது? இயந்திர வாழ்க்கை வாழும் பிள்ளைகளையா? அல்லது இதயத்தில் கனவுகளுடன் கனடா வந்த பெற்றோரையா?

இதிலே மிகவும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் மாமன் மருமகனுக்கிடையில் பிரச்சனைகள் தோன்றுவது குறைவாக இருப்பதாக பல பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் தெரிவித்துள்ளமை தான். சிலவேளைகளில் இதன் வீதம் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் மருமகன் மாமியாருக்கிடையில் பிரச்சனை இல்லாத குடும்பங்களும், மாமன் மருமகனுக்கிடையில் பிரச்சனை உள்ள குடும்பங்களும் மிகக் குறைவாக உள்ளதாகவே தெரிகிறது. இதனால் பல இடங்களில் தமது பெற்றோரைத் தாயகத்திலிருந்து மகன் அழைத்திருந்தாலும், அவர்கள் தற்போது தமது மகளுடன் சென்று தங்கியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சில குடும்பங்களில் மகன்மார் தமது சகோதரிகளின் கணவன்மாரிடம் சென்று தமது பெற்றோரை அவர்களுடன் வைத்திருக்குமாறு கேட்பதுடன் அவர்களின் செலவுக்குப் பணம் தருவதாகவும் கூறியிருக்கின்றனர். எனவே இங்கே பெண்களுக்கிடையிலேயே (மாமி - மருமகன்) இந்தப் பிரச்சனைகள் தோன்றுவதாக பரவலாக கூறப்பட்டாலும் அதன் ஆழமான விடயமும் அதன் பின்னணியில் உள்ள ஆணாதிக்க தன்மையும் ஆராய்வுக்குரியதே.

அனேகமான குடும்பங்களில் மருமகன்மாரே மாமன் மாமியை இலங்கையிலிருந்து அழைப்பதில் முன் நிற்கின்றனர். ஆனால் இங்கே அவர்கள் வந்ததன் பின் மருமகன் மாமி பிரச்சனை ஆரம்பமாகி விடுகின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் பிள்ளைகளின் சுயநலமென்று சில வயதானவர்கள் தமது பிள்ளைகளின் மீது குறைபட்டுக் கொள்கின்றனர். சில முதியவர்களை சந்தித்து இது தொடர்பாகக் கேட்ட போது, பிள்ளைகள் தமது குழந்தைகளை பராமரிப்பதற்காகவே இங்கே தம்மை அழைத்து வந்ததாக தாம்

நம்புவதாக கூறுகின்றனர். ஆனால் அந்த பெற்றோருக்கு தமது பேர்ப் பிள்ளைகளுடன் ஒத்துப்போக முடியவில்லை. இதனால் குழந்தைகளை மீளவும் குழந்தைகள் காப்பகத்தில் விடவேண்டிய நிலை பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுகின்றது. இதனால் பெற்றோரைத் தாயகத்திலிருந்து அழைத்தும் தமது குழந்தைகளை அவர்களால் பராமரிக்க முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுகின்றது. இதனால் மீளவும் ஏற்படும் குழந்தைகள் காப்பக செலவை சரிக்கட்ட முனைகின்றனர். அதனால் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக தமது பெற்றோருக்கு சமூக நல உதவிப் பணத்தைப் பெற முயற்சி செய்கின்றனர். இதற்கு முக்கிய காரணமாக அவர்கள் வாங்கப் போகும் வீடு பற்றிய அவர்களின் எதிர்காலத் திட்டமும் அமைகின்றது. பெற்றோருக்குக் கிடைக்கும் சமூக நல உதவிப் பணமானது தாம் வாங்கப் போகும் வீட்டின் மாதாந்த வங்கிக் கொடுப்பனவுக்கு போதுமானது என்று பிள்ளைகள் நினைக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் வேறு ஒரு வீட்டிலேயே தங்கியிருப்பதாக பொய் தகவல் கொடுத்து சமூக நல உதவி பெற முயற்சிக்கின்றனர்.

இவர்களின் சமூக நல உதவி பெறும் முயற்சிக்கு இவர்கள் பெற்றோருக்கு செய்த ஸ்பான்சர் தடையாக இருக்கின்றது. சில பிள்ளைகள் - ஏற்கனவே திட்டமிட்டு - புத்திசாலித்தனமாக பெற்றோரை அமெரிக்கா மூலமாகவும், 'விசிட்ரஸ் விஸா' மூலமாகவும் அழைத்து சமூகநல உதவி பெற முயற்சிக்கின்றனர். ஆனால் தற்போது இப்படியாகத் தங்கியிருக்கும் பல பெற்றோரை பிள்ளைகள் ஸ்பான்சர் செய்தாலேயே அவர்களின் அகதி வழக்கை தாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக அரசாங்கம் நிபந்தனை விதிப்பதாகவும் சில பெற்றோர் கவலை தெரிவித்துள்ளனர்.

இதேசமயம், சிலரின் கெட்டித்தனம் காரணமாகவும், தில்லுமுல்லு காரணமாகவும் சிலருக்கு சமூகநல உதவி கிடைத்து விடுகிறது. இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் உண்மையில் எந்தக் குடும்பத்தில் மருமகன் மாமியார் பிரச்சனை உள்ளதோ அந்த குடும்பத்துப் பெற்றோருக்கு இந்த அரசு - வெல்பெயர் - உதவிகள் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன. காரணம் அவர்கள் சமூகநல உதவி பெறச் செல்லும் போது தமக்குள் சண்டை பிடித்துக் கொண்டு செல்வதாலும், -

இவர்களுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீது கொண்ட கோபத்தின் வெளிப்பாடுகளால் ஏற்படுகின்ற ஒற்றுமையினத்தாலும் - அவர்களால் சரியான முறையில் திட்டமிட முடியவில்லை. மேலும் குடும்பங்களில் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கும் பெற்றோர் இந்த விடயத்தில் தமது பிள்ளைகளின் சொற்களை கேட்பதை விட அடுத்தவர்களின் - வெளியாரின் சொற்களைக் கேட்பதை அதிகம். இதற்கு மாறாக சில குடும்பங்கள் தமதுக்குள் ஒற்றுமையாக வழக்கறிஞருடன் சேர்ந்து திட்டமிட்டு பொய் சொல்லி அரசு உதவிப் பணத்தை பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

அரசு உதவி பெற முடியாத நிலையில் உள்ள பெற்றோரில் ஒரு பகுதியினர் மொன்றியாலுக்கு சென்றுள்ளனர். அங்குள்ள சட்ட விதிகளின் கீழ் அரசு உதவி பெற அவர்களால் இலகுவில் முடிகின்றது. அங்கே ஸ்பான்சர் சிலசமயங்களில் 3 வருடங்களாக இருப்பதால் இது இலகுவாகின்றது. மொன்றியால் குளிரிலே ஆங்கிலமும் பேச முடியாத நிலையில், தனித்து வாழ்வதை விட தாயகத்தில் வன்னியில் மரத்தின் கீழ் அகதியாக வாழ்வது நல்லது என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். இன்னும் சிலர் தாயகத்திற்கே திரும்பிச் சென்றுவிட்டனர். மிகுதியானவர்கள் தமது ஸ்பான்சர் விதிகளின் படியான பத்து வருடங்களை முடிக்கும் வரை தொடர்ந்தும் அதே குடும்பத்தில் பிரச்சனைகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் திரும்பவும் தாயகம் செல்லப் பிள்ளைகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டபடி உள்ளனர். இன்னும் சிலர் தமது பிள்ளைகளால் பங்கு போடப்பட்ட நிலையில் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளிடமும், தனித்தனியே சிலகாலம் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இதே சமயம் தமது பத்து வருட காலத்தை முடித்துக் கொண்ட பல பெற்றோர் - பிள்ளைகளின் கடந்த கால நடத்தைகளால் ஏற்பட்ட வெறுப்பு காரணமாகவும், தமக்கு வேண்டிய சுதந்திரமான நடமாட்டம் காரணமாகவும், அரசு உதவியுடன் அரசு முதியோர் இல்லங்களில் சென்று குடியேறியுள்ளனர்.

கூட்டுக் குடும்பம் என்றும், பெற்றோருக்குக் கனம் பண்ணுதல் என்றும், தந்தையும் தாயும் முன்னறி தெய்வம் என்றும் போற்றப்பட்ட எமது சமுதாய விழுமியங்கள் இன்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தந்தையும் தாயும் பின்னடிக்கிடைஞ்சல் என்ற ரீதியில் மாறிப் போனது கவலைக்குரியது மட்டுமல்ல ஆய்வுக்குரியதுமே.

நாம் பிறந்த தாயகமான இலங்கையின் எப்பகுதியிலும் இலவச சஞ்சிகைகளோ அன்றி இலவசப் பத்திரிகைகளோ வெளிவந்ததாக தகவல்கள் இல்லை. தனியார் வர்த்தக நிறுவனங்களும் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களும் பெருகிக் காணப்படும் இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பில் விளம்பரங்களின் தேவை மிகையாக இருந்தும் கூட, அங்கு இலவசப் பத்திரிகைகளோ அன்றி இலவச விளம்பர வெளியீடுகளோ எமக்குத் தெரிந்தவரையில் வெளிவரவில்லை.

ஈழத்தமிழினம் அரசியல் போராட்ட நிலை காரணமாக இலங்கையை விட்டு வெளியேறி மேற்குலக நாடுகளில் குடியேறி இங்கு தமது இருப்பைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முயன்று வருகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் வர்த்தகத் துறையில் காலான்றவும் அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள். சிலர் தமது முயற்சிகளில் வெற்றியடைந்தும் உள்ளார்கள். 'ஈழத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற நாடுகளில் கனடாவில் மட்டுமே அதிகளவு எமது மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பதாலும் கட்டுரையாளனான நான் கடந்த பத்து வருடங்களாக கனடாவில் தொடர்ச்சியாக பல்வேறு வெளியீட்டு முயற்சிகளில், அதுவும் இலவச பதிப்புகளை வெளியிடும் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருவதனாலும் கனடாவைப் பிரதானமாகவும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடம்பெறும் இலவச வெளியீட்டு முயற்சிகளை ஒரு ஆதாரமாகவும் கொண்டு எனது கருத்துகளை கூற விழைகின்றேன்.

கடந்த பத்து வருடங்களாக கனடாவில் பல்வேறு வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற எம்மிடம் "இந்த இலவச வெளியீடுகளினால் இலாபம் யாருக்கு" என்ற வினாவை பல தடவைகள் பலர் எழுப்பியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பதிலளிக்கும் வகையில் எமது அனுபவங்களையும், ஆய்வுகளையும் கொண்டு இங்கே சில விடயங்களை தெளிவுபடுத்தலாம் எனக் கருதுகின்றேன்.

கனடாவில் பல்வேறு இலவச வெளியீடுகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வெளிவருகின்றன. இலவச பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வர்த்தகக் கைநூல்கள், சமயங்கள் தொடர்பான வெளியீடுகள் ஆகியன இங்கே எமது மக்கள் கைகளில் வராவாரமோ, அன்றி வருடத்திற்கு ஒரு தடவையோ, அன்றி மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ என்ற இடைவெளிகளில் எமது மக்களைச் சென்றடைகின்றன. பத்திரிகைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவை எல்லாமே ஒரே வகையானவை என்று கூறிவிட முடியாது. இவ்வாறே, தமிழர்கள் மத்தியில் வெளிவரும் வர்த்தகக் கைநூல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இங்கே வெளிவரும் வர்த்தகக் கைநூல்களை வெளியிடுகின்ற வெளியீட்டாளர்களோடு எனக்கு உள்ள நீண்ட காலத் தொடர்பின் பலனால் இலவச வெளியீடுகள் தொடர்பான பல அனுபவங்களை நான் பெற்றிருக்கிறேன். அழகிய முறையில் அச்சேற்றப்படுகின்ற இந்த வர்த்தகக் கைநூல்கள் பற்றி சில வேற்று

இலவச வெளியீடுகளினால் இலாபம் யாருக்கு?

சமூகங்களைச் சேர்ந்த பிரமுகர்களையும், வர்த்தகர்களையும் நாம் சந்தித்த போது தமது மகிழ்ச்சியையும் அத்தோடு ஆச்சரியத்தையும் தெரிவித்துள்ளனர். அவர்கள் ஆச்சரியமடைவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. கடந்த பதினைந்து வருடங்களுக்குள் கனடாவில் பல்கிப்பெருகியுள்ள ஈழத்தமிழினம் இங்கு இவ்வாறு பலம் பொருந்திய சமூகமாகவும் எழுச்சியுள்ள ஒரு இனமாகவும் தோற்றம் பெற்று வருவதையே அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இது எதை எமக்குக் காட்டுகிறதென்றால் இலவச வெளியீடுகள் எமது சமூகத்திற்கு ஒரு சிறப்பையும் பெருமையையும் தந்து நிற்கின்றன என்பதே.

இந்த வர்த்தகக் கைநூல்களினால் இன்னுமொரு சிறப்பையும் நமது சமூகம் பெறுகின்றது. வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்களும் இந்த வெளியீடுகளில் தமது விளம்பரங்களை பிரசுரிக்கின்றனர். இதனால் அந்த இனங்களை சார்ந்த மக்கள் கைகளிலும் மேற்படி வர்த்தகக் கைநூல்கள் சென்றடையும் வாய்ப்புகள் கிட்டுகின்றன. இதன் மூலம் வேற்று இனங்களைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்களோடு போட்டியிட்டு அந்த இனமக்களுக்கும் வர்த்தகம் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் எமது வர்த்தகர்களுக்கு கிட்டுகின்றன. இந்த வகையான சந்தர்ப்பங்கள் மூலம் எமது இலவச வெளியீடுகளுக்கு கிடைக்கும் மதிப்பானது எமது சமூகத்தையே சென்றடைகின்றது என்று துணிந்து கூறலாம்.

இரண்டாவதாக எமது இலவச வெளியீடுகளிலும், கைநூல்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்படும் வர்த்தக விளம்பரங்களினால், அந்த வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் பலனடைகின்றார்கள் என்ற தவறான கருத்து எமது வர்த்தகப் பெருமக்கள் மத்தியிலும் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் பெருகிக் காணப்படுகின்றது. ஒரு தொழிலதிபர் நூற்றுக் கணக்கான பணியாளர்களை தனது நிறுவனத்தில் வேலைக்கமர்த்தி தனது வர்த்தகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் வேளை, அந்தப் பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படுவது உண்மை தான். ஆனால் அந்த தொழிலதிபரும், அவரது நிறுவனமும் பெறுகின்ற இலாபமும், வருமானமும் எத்தனையோ மடங்கு அதிகமானவை என்பதை நாம் அறிவோம். இதைப் போலத்தான் இந்த வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்ற நண்பர்களும் அதற்குரிய ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாலும் இதனால் இலாபம் அடைபவர்கள் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்கின்ற வர்த்தகப் பெருமக்களும், பொதுமக்களும் தான் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இனி இலவசப் பத்திரிகைகளின் வெளியீட்டு

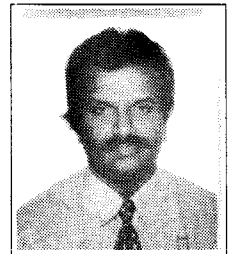
விடயத்திற்கு வருவோமானால் வர்த்தகக் கையேடுகள் தொடர்பாக நாம் ஏற்கனவே தெரிவித்த கருத்துகள் பல இலவசப் பத்திரிகைகளுக்கும் பொருத்தமானவையே.

கனடாவில் முதன் முதலாக இலவசமாக வெளிவந்த "உலகத் தமிழர்" பத்திரிகை ஒரு அரசியல் ஸ்தாபனம் சார்ந்த பத்திரிகையாக உள்ளபடியாலும், தற்போது அந்தப் பத்திரிகை ஒரு விற்கப்படுகின்ற பத்திரிகையாக உள்ளபடியாலும், இந்தக் கணிப்பில் அந்தப் பத்திரிகையை நாம் உள்ளடக்குவதை தவிர்த்துக்கொள்வோம். எனினும் எமது மக்களுக்கு தாயகத்தில் இடம்பெறுகின்ற விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான தகவல்களை தவறாமல் தெரிவித்தபடி, அந்த விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எமது மக்கள் அளிக்க வேண்டிய ஆதரவை வலியுறுத்தி நின்ற அந்தப் பத்திரிகையின் அவசியத்தை நாம் எளிதில் நிராகரித்து விட முடியாது.

இதேவேளையில் கனடாவில் ஜனரஞ்சகமான இலவசப் பத்திரிகையான "சூரியன்" முதலாவதாகக் கணிக்கப்பட்ட ஒரு பத்திரிகையாகும். அதன் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஆரம்பத்தில் ஏனைய நான்கு நண்பர்களோடும் ஈடுபட்டவன் என்ற வகையில் நான் பெற்ற அனுபவங்கள் பல. ஒரு இலவசப் பத்திரிகையை வெளியிடுவதிலே இருந்த கஷ்டங்களையும் நஷ்டங்களையும் உணரக் கூடியதாக இருந்த "சூரியன்" பத்திரிகையின் ஆரம்ப நாட்கள் எமக்கு தமிழ்மக்கள் மத்தியிலே நல்ல மதிப்பையும் பெற்றுத் தந்தன என்று கூறினால் மிகையாகாது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுவோம் என்ற எண்ணத்தோடு ஒன்றாக இணைந்த ஐவர் நாம் அதை இலவசமாக வெளியிட்டால் என்ன? என்ற கேள்வியை முன்வைத்த போது நான் ஒருவன் மட்டுமே "இலவசப்பத்திரிகை வேண்டாம்" என்று "அடம்பிடித்தவன்" ஆனால் இலவசப் பத்திரிகை மூலம் நாம் பல விடயங்களை சாதிக்கலாம் என்ற அனுபவங்களை பெற்றுக் கொண்டபடி இப்போதும் தொடர்ச்சியாக அவ்வாறான இலவசப் பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருவது பல விடயங்களை எமக்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

இலவச வெளியீடுகளின் மூலம் எமது சமூகத்தை ஏனைய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அடையாளமிட்டுக் காட்டலாம். அத்துடன் எமது (முறுபக்கம்)

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர் "உதயன்"

தேடினால் கிடைக்கும் இந்தச் சுகம்

பிறந்த மறுவினாடியே தேடல் ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. அதாவது குழந்தை தாயைத் தேடுகிறது! அம்மாவைக் கவரும் வண்ணம் குரல் எழுப்புகின்றது. பசுக்கன்று தாய்ப் பசுவைத் தேடுகின்றது. ஏன் படரும் கொடியையும் பாருங்கள். அது தானாகவே தன்னைத் தாங்கிக் கொள்ளும் ஒரு கொழுக்கொம்பைத் தேடுகின்றது. இப்படியாகத் தேடுதல் என்பது மனிதர்களையும் கடந்து நிற்கின்றது. குழந்தை வளரத் தன்னை மகிழ்விக்கும் பொருள்களைத் தேடுகின்றது. அடுத்து இளமைப் பருவம் தனக்கு ஏற்ற காதலனைக் காதலியைத் தேடுகின்றது. இதற்கு அடுத்தாற் போல் பணம், பதவி, புகழ் எனத் தேடுகின்றது.

இந்தத் தேடுதலை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துபவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னிலையை அடைகிறார்கள்.

விடுதலைக்கு எந்த ஆயுதம் சிறந்தது மகாத்மா காந்தி தேடினார். அகிம்சை ஆயுதம் கிடைத்தது. பழம் விழுந்தால் ஏன் கீழே விழ வேண்டும் ஏன் மேலே போகக்கூடாது எனத் தேடினார். இதனால் ஐசாக் நியூற்றன் புவி ஈர்ப்பைக் கண்டுபிடித்தார்.

இராமன் சீதையைக் கண்டுவிட்டார். எப்படியும் அவளை அடைய வேண்டும் தனதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று வில்லை எடுத்து வளைத்து வீரத்தைத் தேடினார். சீதை சீத்தா ராமனானார். களியாட்டங்கள் நடந்து முடிந்த தெரு வீதிகளில் கிடக்கும் காசையும், தவறவிட்ட கைக்கடிகாரங்களையும், பொன்னையும் தேடிக் குனிந்த நடையுடன் அலையும் மக்கள் நடுவே அன்று ஒருவர் நெளிந்த தகர டப்பாக்களையும், இனிப்பு உண்டபின் எறிந்த குச்சிகளையும் உடைந்து போன உதவாத பொருட்களையும் தேடி எடுத்துக் கொண்டு வீடு சேர்ந்தார். தான் தேடியவற்றை பரப்பிவைத்துவிட்டு அமைதியாக இருந்து தேடினார் மான் கிடைத்தது. மயில் கிடைத்தது. அழகிய பெண்ணின் இடையும் கால்களும் இப்படிப் பல கிடைத்தன. மக்களால் அவனுக்குக் கிடைத்தது பைத்தியம் என்ற பட்டம் தான். இருப்பினும் விடாமுயற்சியுடன் தேடித் தேடி தான் கண்டதை ஓவியமாகவும் சிற்பமாகவும் வடித்தார். அந்தப் பைத்தியத்தின் கலைப் படைப்புகள் இன்று கோடிக்கு மேல் விலை போகிறது. அந்தக் கலைஞன் நவீன ஓவியத்தின் தந்தை எனப்படும் பிக்காஷோவே தான்.

எனவே நீங்கள் தேடும் ஒருவருக்கு மீனாகத் தெரிவது மற்றவருக்குப் படுத்திருக்கும் பெண்ணாகத் தெரியலாம். பூவாகத் தெரிவது மற்றவருக்குச் சூரியனாகத் தெரியலாம். முதலில் தேடப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். பின்பு தேடியவற்றை மற்றவருக்குக் கொடுக்கப் பழகுங்கள். நீங்கள் கலைஞராகலாம். கலைஞராகி என்னத்தைக் கிழிக்கப் போகிறோம்! இது என்ன வருமானத்தைத் தருமா? இப்படிப் பல கேள்விகள் இன்று மட்டுமல்ல அன்று தொட்டு உண்டு. இதற்கு ஒரே விடை பணத்தால், புகழால் கிடைக்காத ஒன்றை அது நிச்சயம் தரும். அது தான் மனிதற்கு அமைதி! இதனால் தான் கலைகளை தெய்வீகக் கலை என்று முன்னோர் சொன்னார்கள்.

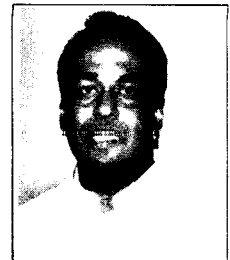
உங்களுக்குத் துன்பம் வரும் வேளையில் ஒவ்வொரு கணமும் அருகில் அம்மாவோ, அப்பாவோ, கணவனோ, மனைவியோ இல்லைப் பிள்ளைகளோ பக்கத்தில் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் உங்களுடன் இருக்கும் கலை உங்களுடனேயே இருந்து உங்கள் மனதைச் சாந்தப்படுத்தும். உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே கலை, கோடுகள் மூலம் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதே ஓவியம். உங்கள் வீட்டுத் தொலைபேசி அருகே ஒரு பேனாவையும் காகிதத்தையும் வைப்புகள். யார் தொலைபேசியில் கதைத்தது? பணப் பிரச்சனையா? மணப் பிரச்சனையா? காதல் பிரச்சனையா? கல்விப் பிரச்சனையா? எதிரில் உள் உங்கள் பேனா உங்களுக்குத் தெரியாமலேயே கோடுகள் மூலம் தீட்டும். அதனை ஒரு மனோதத்துவ நிபுணருக்கு ஈடாக ஒரு கலைஞனால் மட்டுமே வாசித்துக் கொள்ள முடியும். இப்படிக் காகிதத்தில் கிறுக்கும் செயல் உளவியல் ரீதியாக உங்கள் மனிதற்குப் புறம்பாக உங்களைச் சாந்தப்படுத்த, அல்லது மனதில் கிடக்கும் துயரை, உள்ளத்தின் கமையைக் குறைக்கும் செயலாகியும் விடுகிறது.

ஒரு காலத்தில் மதுவிற்கு அடிமையாக இருந்த கவிஞர் கண்ணதாசனிடம் நீங்கள் போதையில் எப்படிக் கவிதை புனைகிறீர்கள் எனக் கேட்டதற்கு கவிஞர் சொன்ன பதில் என்னுள் உறையும் கலைவாணிக்குப் போதை இல்லை என்பதே! போதை கூட கலைஞனின் கருவூலத்தை அழிப்பதில்லை. அடுத்து ஒரு கலைஞன் துன்பத்தில் துவண்டு விடுவதில்லை. அந்த நேரத்தில் தான் அவன் மனதில் சிறந்த உணர்வுகள், படைப்புகள் கருத்தரிக்கின்றன, உருவாகின்றன இது எப்படி? தன் மனதைச் சாந்தப்படுத்த அவன் கலையை நாடுகிறான்.

கலையைக் காதலிக்கிறான். கலையுடன் குடும்பம் நடத்துகிறான். பல கலைச் செல்வங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றான். புறத்தே இருந்து வரும் துன்பங்களை அவன் தனக்குள் எடுத்து புலம்பி அழுது இதயத்தைப் புண்ணாக்காமல் துன்பங்களை ஒருவித இன்பப் பண்டமாக மாற்றிக் கொள்கின்றான். துன்பத்தில் இன்பத்தைக் காண்கிறான். காட்டுகிறான்.

மின்விளக்கை நிறுத்திவிட்டு ஒரு மெழுகுதிரியை கொழுத்தி வைத்துவிட்டு சோகமாக ஒரு பாடலைப் போட்டு இரவில் படுத்துக் கொண்டு கேட்டுப் பாருங்கள். அந்த சோக கீதத்தில் ஒரு சுகம் இருக்கும். எனவே தேடுங்கள், பெற்றதைக் கொடுங்கள். கலைஞர்களாக உருவாகுங்கள்.

பொன்னால், பொருளால், பெண்ணால் கிடைக்காத ஒரு சுகம் உங்களுக்கு இந்தக் கலையால் கிடைக்கும்.

மு.க.ச.சிவகுமாரன்
ஆசிரியர் 'வெற்றிமணி', ஜேர்மனி

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனத்தின் சேவையாளர்கள், வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் ஆகியோர் வேற்று இனமக்களுக்கு அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றார்கள். அதற்கு மேலாக மக்கள் ஒரு மதிப்போடும், மரியாதையோடும் இந்த இலவச வெளியீடுகளை கைகளில் எடுத்துச் செல்வதைக் காண்கின்ற போது எமது உள்ளங்களில் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியின் அளவை குறிப்பிட்டுக் கூறிவிட முடியாது.

இங்கு பல இலவசப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. அவையெல்லாம் ஒரே வகையான நோக்கங்களைக் கொண்டவை எனக்கூறிவிட முடியாது. பல்வேறு சமூக அரசியல் நோக்கங்களோடு வெளியிடப்படுகின்ற இவையனைத்தும் பல்வேறு கஷ்டங்களையும், நஷ்டங்களையும் தாங்கியபடியே தொடர்ந்து வெளிப்படுகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. இலவசப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து சில வாரங்களிலேயே நின்று போய்விட்ட நிகழ்வுகளும் உண்டு.

இலவசப் பத்திரிகைகளை வெளியிடுகின்றவர்கள் தமது வெளியீடு தொடர்பான செலவுகளைச் சமாளிக்க வர்த்தகத்தை நாடுகின்றார்கள். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மேற்படி வர்த்தகர்கள் தமது ஆதரவினால் இங்கு பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இலவசமாக வெளிவருகின்றன என்று எண்ணி பெருமிதமடைகின்றார்கள். ஒரு சமூகப்பணிக்கு தங்களுடைய பங்களிப்பு செலுத்தப்படுகின்ற அதேவேளை தமது வர்த்தகத்திற்கும் நல்ல பலன் கிட்டுகின்றது என மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள். எனினும் தமது விளம்பர நோக்கங்களுக்கும் வியாபாரத் தேவைகளுக்கும் என வரையறைகளைக் கொண்ட விளம்பரதாரர்கள், பத்திரிகைகளை வெளியிடுபவர்களின் வேண்டுகோள்களை நிராகரிக்கின்றார்கள். இதை இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால் தமது பத்திரிகைகளை வெளியிடுவதற்கு விளம்பரங்களைப் பிரசுரியுங்கள் என்று வர்த்தகர்கள் கேட்கப்படுகின்ற போது அவர்கள் விளம்பரத்தினால் கிடைக்கும் முழுமையான பலன் பற்றி ஆராயத் தொடங்குகின்றார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் இலவச வெளியீடுகளின் மூலம் தாம் முழுமையான பலனை அடைய வேண்டுமென வர்த்தகர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்களேயன்றி பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்கள் பயனடைய வேண்டும் என அவர்கள் எண்ணி விடுவதில்லை.

இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளிவரும் இலவச வெளியீடுகளினால் முதலாவதாக எமது சமூகம் பலனைப் பெறுகின்றது. அடுத்ததாக வர்த்தகப்பிரிவினர் தமது விளம்பரத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துவிடுகின்றார்கள். கடைசியாகத்தான் இலவச வெளியீடுகளின் வெளியீட்டாளர்கள் பலனை அனுபவிக்கின்றார்கள். அதுவும் சமூகத்திற்கு இவ்வாறான வெளியீடுகளின் மூலம் குறைந்தளவு சேவையையாவது ஆற்ற முடிகின்றே என்ற திருப்தி அவர்களுக்குக் கிட்டுகின்றது.

அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க முன்னர் அர்ச்சனைப் பார்த்து துரோணர் கேட்கின்றார் 'உனக்கு அந்த மரம் தெரிகின்றதா?' 'இல்லை' என்கிறான் அர்ச்சனன். 'உனக்கு அந்த மரத்திலிருக்கும் பழத்தைத் தெரிகின்றதா?' 'இல்லை' இது அர்ச்சனன். 'உனக்கு அந்தக் கிளையில் இருக்கும் பறவையைத் தெரிகின்றதா..?' 'ஆமாம்' அர்ச்சனனின் பதில். இதுதான் இலக்கு என்பதைப் புரிந்து கொண்ட வில்லாளன் பார்த்தபின்.

இலக்கு எதுவென்பதை தீர்மானித்துக் கொண்ட பின்னர் தான் அம்பினை உருவ வேண்டும். அது போல ஒவ்வொரு ஒலிபரப்பாளனின் இலக்கும் நேயர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அம்பறாத்துணி நிறைய அம்புகள் இருந்தாலும், அனாவசியமாக ஒரு அம்பைக் கூட பயன்படுத்தக்கூடாது. முகம் தெரியாத நேயர்கள் தான்.. ஆனால் அவர்கள் தான் முதுகெலும்பு.

ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு வானலைக்கு வருகின்ற நிகழ்ச்சிகளை கேட்கும் பலதரப்பட்ட நேயர்கள் அவற்றுக்கான எண்ண வெளிப்பாடுகளைச் சொல்லலாம். இல்லை சொல்லாமல் விடலாம். ஆனால் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளின் போது, நேயர்களோடு நேரடியாகப் பேசப் போகின்றோம் என்ற எண்ணம் - அணுவளவும் பிசகாது உள்ளே ஓடிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நேயர்களுக்கும் - எங்களுக்குமான தொடர்பு வார்த்தைகளினால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படும். வார்த்தைகள் வாழ்த்தாக அல்லது வாளாக வரலாம். வானலைக்கு வருகின்ற ஒரு நேயரின் 'வணக்கம்' என்ற சொல்லில் நேயரை முழுமையாக எடைபோட்டு விடமுடியாது. ஆனால் உள்ளுணர்வு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். இந்த நேயர் எந்த திசை நோக்கில் பயணப்படப் போகின்றார், எங்கே என் வார்த்தைகள், இலக்கு நோக்கி இறங்கப் போகின்றன என்பது உள்ளே மிக வேகமாக ஓர் ஓழுங்குக்குள் வந்து நிற்கும். பயன்படுத்தப் போகும் வார்த்தைகள் நாகரிகமான, நேர்த்தியான, ஆழமான, ஒலிபரப்பிற்குரிய அழகிய சொற்களாக வரவேண்டிய அவசியம் நிறையவே இருக்க, அதற்கான அவகாசம் மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். ஆனால் ஓர் சிறந்த ஒலிபரப்பாளன் மிக நேர்த்தியாக கணிப்பிட்டு, மிகத் திறமையாக அம்புகள் சேர்த்து, இலக்கு நோக்கிய உறுதியுடன் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

வருபவர்கள் யாரென்பதை எந்த எண்ண ஓட்டங்களுடன் வருகின்றார்கள் என்பதை உடனே கணித்து விடமுடியாது. ஆனாலும் மிகக்குறைந்த நேரத்தில், அதைக் கணிப்பிடக் கூடியவனாக இருத்தலே,

நேயர்கள்

ஒலிபரப்பாளனுக்குரிய நல்ல பண்பு. இதை அனுபவம் மட்டுமே அளித்துவிட முடியும்.

ஆழமான சிந்தனைகளோடு வருகின்ற நேயர்கள், ஆத்மார்த்த நட்புடன் கலந்து கொள்ளும் நேயர்கள், வெற்று அரட்டைக்காக மட்டுமே சேரும் நேயர்கள், நிகழ்ச்சியின் சுவாரஸ்யம் கருதி வரும் நேயர்கள், வாதங்கள் செய்ய மட்டுமென வருகின்ற நேயர்கள், ஆதரவுக்காய் அரவணக்க வரும் நேயர்கள்..... ஆனால் அத்தனை பேரும் நேயர்கள். இவர்கள் ஒருவகை. ஒரு நிகழ்ச்சியினை மெருகேற்றவும், திசைமாற்றவும் இவர்களால் முடியும்.

இன்னோர் வகையினர், வானலைகளுக்கு வரமாட்டார்கள். ஆனால் அழைத்து தனிப்பட பேசப் பிரியப்படுவார்கள். இவர்கள் வாழ்த்தும் வைத்திருப்பார்கள். வானும் வைத்திருப்பார்கள். விமர்சன கணைகளை வைத்திருப்பார்கள். வீசுவார்கள், பேசுவார்கள், எண்ணங்களை நேரடியாக சேர்ப்பித்து விட்டு, கவனிப்பார்கள்.

இன்னோர் வகையினர் எந்த நிகழ்ச்சியிலோ, எங்களுடனோ பேச மாட்டார்கள். ஆனால் கவனிப்பதோடு எடைபோட்டுக் கொள்வார்கள். எண்ணங்களிலும் சொல்ல மாட்டார்கள், எங்கனிடமும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், சிந்தனைப் பிரயோகங்கள் என எங்கள் எல்லைகளை துல்லியமாய் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆனாலுமென்ன? எல்லோருமே நேயர்கள். அதனால் தான் கேட்பவன், பாங்கு கொள்வான் என்று எல்லோருமே ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் வடிக்கட்டப்பட்டு, வானலைக்கு வரவேண்டும். தூய்மையான எண்ணங்கள், தூய்மையான சொற்களை பிரசவிக்க உதவும்.

களத்தில் சத்திரியனாக இரு... மனசும் கைகளும் பரபரக்க கவனம் சிதறாமல் - ஒவ்வொரு நேயரையும் சந்திக்க வேண்டும். ஓர் பாடல் கேட்கும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கலாம், இல்லை கருத்துகள் மோதிச் சிதறும் கலந்துரையாடலாக இருக்கலாம். பிரயோகிக்கப்படும் வார்த்தைகளில், ஒரு முகம் கோணிப் போனால் மீண்டும் அந்த முகத்துக்குரிய நேயரைச் சேர்த்துக் கொள்வதென்பது மிகக்கடினமானது.

ஒரு கண்ணாடிச் சுவரின் இருபுறத்திலும் இருக்கின்றோம். முகங்கள் காண முடியாத, கைகுலுக்கல்களுக்கு இடம் தராத அழுத்தமான கண்ணாடியின் இருபுறமும்

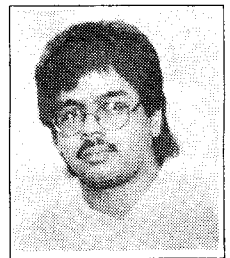
இருக்கின்றோம். ஆனால் இதையெல்லாம் மீறி நேரமும், நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்புகளும் முட்டி மோதும் விசித்திர உறவு இந்த வானொலி உறவு.

எத்தனை நேயர்களைச் சந்தித்திருப்பேன். இதமாய் வருடிச் செல்லும் வார்த்தைகளோடு வரும் நேயர்கள். கோபமும், குமுறலுமாய் வந்து மோதும் நேயர்கள். உணர்ச்சிப் பிழம்பாய் வெடித்துச் சிதறும் நேயர்கள், கண்ணியம் தப்பாமல் வார்த்தைகளில் கவனம் சேர்க்கும் நேயர்கள், ஆலோசனை அம்புகளைக் கூட பக்குவமாய் பிரயோகிக்கும் நேயர்கள், கனவுலகங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் நேயர்கள், தட்டிக் கொடுத்தலும் வெட்டிச் செல்லலும் என இருக்கின்ற நேயர்கள்....

ஆனால் இத்தனை நேயர்களையும், கவனிப்பிழந்து பிரயோகிக்கும் ஓர் சில வார்த்தைகள், தேன் கூட்டினைக் கலைப்பது போல கலைத்து விடலாம். அதனால் தான் வானின் கூர்மையான பக்கத்தில் நடப்பது போல மிக மிக கவனமாக வானலைகளில் இருக்க வேண்டும். எந்தக் கவனமும் சிதறிப் போகாமல், புலன்கள் முழுவதும் நேயர்கள் சொல்வதில், நாம் பதிலளிப்பதில் இல்லாமற் போனால் இழந்து விடுகிறோம். ஒரு நேயரை அல்ல...

வானொலிப் பண்பை, மதிப்பை, மரியாதையை, அன்பை, நட்பை, நம்பிக்கையை...எப்போதும் உருவப்படும் நிலையில் கவனம் என்ற வாள் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

சின்னச் சின்ன சந்தோஷங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதும், சிரிப்பும் கலகலப்புமாய் உரையாடுவதுமாய், நேயரின் மிக அருகில் சென்று விடலாம். அதை தக்க வைத்துக் கொள்ள பிரயத்தனப்பட வேண்டும். காற்றலைகளில் பயணிக்கும் எங்களை, நேயர்கள் - நேசத்துடன் வரவேற்பது போலவே, நேயர்களையும் உண்மையாய் வரவேற்பதென்பது மிகவும் அவசியம். ஆரம்பத்தில் ஆரோக்கியமற்ற வருகைகள் தருகின்ற நேயரையும் - வானலைக்கு மிகச் சரியான வழியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பது - கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய வித்தை. வானலை வருகின்ற நேயர்கள் (102ம் பக்கம்)

'பரியமுள்ள' கலாதரன்
கனடியத் தமிழ் வானொலி

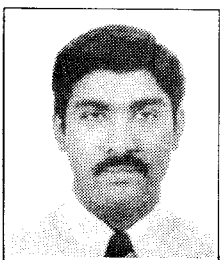
“உயிரோடு நடமாடும் மனிதர்களைவிட உயிரற்ற ஓவியங்கள் உண்மையானவை!” - இன்றைய நிலை இதுதான். ஒரு நல்ல சமூகம் சத்தியம், உண்மை நிறைந்தவர்களால் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தச் சமூகம் வேறு சமூகத்தின் மத்தியில் பெருமையோடு வாழமுடியும். இதற்கு, வார்த்தை வழியாகும் எங்கள் கருத்துகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பொய் முகங்களோடு வாழும் மனிதர்கள் தம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

பாரதியாரின் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துகளை அன்று வாழ்ந்தவர்கள் ஏற்கவில்லை. உரத்துக்கத்தி உயிரையே கொடுத்தான். இன்று வாழ்பவர்கள் அவனது கருத்துக்களை அடிக்கடி தமது பேச்சில் எடுத்து வருவார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் அதை பின்பற்றுகிறார்களா என்றால், பதில் கேள்விக்குறிதான்.

கனடாவில் ஒலிபரப்பாகும் தமிழ் வானொலிகளின் கலந்துரையாடல்களைக் கேட்கும்போது, “ஊருக்குத்தான் உபதேசம் உனக்கில்லையடி” என்பதுபோன்று அமைவதையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்தக் கூற்று சரியா இல்லையா என்பதை விவாதம் நடத்த முன்னர், ரொறன்ரோவில் ஒலிபரப்பாகும் வானொலிக் கலந்துரையாடலின் தன்மைகளை ஆராயலாமா?

கலந்துரையாடல்கள் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவாவது ஆரோக்கியமானதாக அமையவேண்டும். கனடாவில் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்வது ஒன்றிரையோ மாகாணத்தில்தான். இங்கே தற்பொழுது முன்று அனுமதிபெற்ற சிறப்பலைவரிசையில் ஒலிபரப்பாகும் வானொலிச் சேவைகள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றில் அனேகமாக தினமும் கலந்துரையாடல்கள் ஒலிபரப்பாகின்றன. இவற்றின் தன்மையை ஆராய்ந்தபோது நேரத்தைப் போக்குவதற்காக வானொலி நிலையங்கள் இந்த நிகழ்ச்சியைத் தெரிந்தெடுத்ததுபோல் எண்ணத் தோன்றுகிறது. கலந்துரையாடல் எப்படி நடத்தப்படவேண்டும் என்பதை பின்னர் கவனிக்கலாம். அதற்கு முன்னர் இந்த நிகழ்ச்சியின் நிலைமையைப் பார்க்கலாம்.

கலந்துரையாடலை நடத்தும் ஒலிபரப்பாளர், “நேயர்களிடம் இன்று எந்த தலைப்பின் கீழ் உரையாடலாம்”

என்றால் அதன் நோக்கம் என்ன? ஏதோ ஒரு மணி நேரத்தை எதைப் பற்றியாவது கதைத்து நகர்த்த வேண்டிய கட்டாயம். இது ஒருபுறமிருக்க கலந்துரையாடலின்

விஜய் ஆனந்த்

அதிபர் - அலையோசை வானொலி

தமிழ் வானொலிகளின் கலந்துரையாடல்கள்

தலைப்பை தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்காக தெரிவு செய்து நடத்துவது. சில கலந்துரையாடலை அவதானிக்கும் போது, தாம் எடுத்து வந்த தலைப்புக்கு விளக்கமளிக்க முடியாமல் “அடுத்த நேயரிடம் கேட்போம்” என்று கூறிச் செல்வதும், இறுதியில் “இத்தனை நேயர்கள் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள்; இத்தனை நேயர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள்” என்று கணக்கெடுப்பைக் கூறி நிகழ்ச்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதையும் கேட்டிருக்கிறோம்.

இதைவிட மோசமானது சில கலந்துரையாடல்களில் தனக்குப் பிடித்தமான நேயர்களை வைத்து தனது கருத்துகளை நியாயப்படுத்துவதையும், தனக்குப் பிடிக்காத நேயர்களைக் காயப்படுத்துவதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்த இடத்தில் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கின்றேன். ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு ‘வளர்ந்து வரும் நாகரிகம்’ பற்றியது. நேயர்கள் தங்கள் கருத்துகளைச் சொல்லும் போதெல்லாம் ஒலிபரப்பாளர், “இதைப்பற்றி நாங்கள் பேசவில்லை” என அழைப்புகளைத் துண்டிக்கிறார். இதேவேளை, ஒரு நேயரைச் சாடி மற்றொரு நேயர் கருத்துக் கூறும்போது ஒலிபரப்பாளரும் சேர்ந்து எரியும் நெருப்பில் எண்ணெயூற்றுவதுபோல பகைமையை வளர்க்க உதவுகின்றார். அவரை நேரடியாக சந்தித்து இந்தச் சம்பவம் பற்றி கருத்து கூறியபோது, அவர் கூறிய பதில் “she has a big mouth.” ஆகவே அவருக்கு பிடிக்காத நேயர்களுடைய கருத்துகளை ஏற்பதற்கு அவர் தயாரில்லை.

ஒரு இரகசியம் இப்பொழுது வெளிப்பட்டுள்ளது! தனக்குச் சார்பாக (கருத்து) பேசக்கூடிய நேயர்களுடன் முன்கூட்டியே “இன்றைய கலந்துரையாடலின் தலைப்பு இதுதான்; இப்படிச் சொல்லுங்கோ!” என்று கூறிவைத்துவிட்டு வானலைக்கு வரும் கலந்துரையாடல்களும் இருக்கின்றன.

இன்னும் சில கலந்துரையாடல்களைக் கேட்டால் தலைப்பை புரிந்துகொள்ளாது நேயர்கள் கருத்து சொல்வார்கள். ஒலிபரப்பாளர் கொடுத்த தலைப்பின் விளக்கத்தைக் கூற முடியாமல் வேறு எங்கோ எல்லாம் சுற்றி வருவார். சில வேளைகளில் அந்தத் தலைப்புக்கு நல்ல அறிவுபூர்வமான கருத்துடன் நேயர் எவராவது வந்து கருத்துக் கூறினால் இடையில் நிறுத்தி, “நல்ல கருத்துகளை கூறினீர்கள்; உங்களுக்குரிய நேரம் முடிவடைந்து விட்டது” என்று சொல்லித்

துண்டித்துவிடுவார்கள். ஒரு வானொலி நிகழ்ச்சியில் தொழில்நுட்பம் சம்பந்தமான கலந்துரையாடலில் இவ்வாறு நடைபெற்றது. ஒலிபரப்பாளரைவிட அந்த நேயர் அதிகமாக அந்த விடயத்தைப்பற்றிக் கூறியதே இதற்கான காரணம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இப்படியான கலந்துரையாடல்கள் ஆரோக்கியமானவையாக நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? எமது சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கு இவை பயன் தருமா? கலந்துரையாடலில் வரும் நல்ல கருத்துகளை உள்வாங்கி எமது நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்றுகிறோமா?

ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடல் எப்படி அமையவேண்டு என்பதை இப்பொழுது பார்க்கலாம்.

ஒரு தலைப்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் அந்த விடயம் பற்றி எவ்வளவுக்கு ஒலிபரப்பாளர் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார் என்பது முக்கியமானது. அல்லது அந்த விடயத்தைப் பற்றி அறிவு கொண்டவரை விளக்கமளிக்கத் தன்னொடு இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதேவேளை இருவரும் குறிப்பிட்ட சில நேரத்தை அந்த விடயம் பற்றி தமக்குள் ஆராய்ந்துவிட்டு வானலைக்கு எடுத்துவர வேண்டும்.

நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் சில நிமிடங்களை அந்தத் தலைப்பு எடுக்கப்பட்டதன் நோக்கம் அல்லது அது குறித்த செய்தி அல்லது சம்பவம் என்பவற்றை நேயர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

இதேவேளை முதலில் நேயர்களின் கருத்துகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்த பின்பு அவர் கூறிய கருத்துகளில் சரியானவை பிழையானவை பிரித்துக் காட்டப்படவேண்டும். அதன் பின்பு மற்றைய நேயருக்குச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கவேண்டும். இதேவேளை அன்று எடுத்த தலைப்பைப் பற்றி ஒரு நேயருக்குத் தெரியாதவிடத்து வானலைக்கு வந்து அவர் கூறிய கருத்துதான் என் கருத்து என்று கூறுவதை பார்க்கிலும் தனக்குத் தெரியாத விடயத்தைக் கேள்வியாக கேட்கவேண்டும். அதற்குப் பதில் கூறும் வகையில் ஒலிபரப்பாளரோ அல்லது விளக்கம் கூற வந்துள்ளவரோ இருத்தல் வேண்டும்.

இதேவேளை தெரிவு செய்யப்படும் தலைப்புகளை ஒலிபரப்பாளர் “ஊருக்குத்தான் உபதேசம் எனக்கில்லை” என்றில்லாது, ஓரளவுக்காவது வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். உதாரணத்துக்கு, ‘குடி குடியைக் கெடுக்கும்’ என்றொரு தலைப்பின்கீழ் ஒரு மணிநேரம் கலந்துரையாடல் செய்த பின்னர் வீட்டுக்குச் சென்றதும் மது அருந்தினால் என்ன அர்த்தம்?

எவரையும் புண்படுத்த இது எழுதப்படவில்லை. சமுதாயம் என்ற விளை நிலத்தைப் பண்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் எழுதப்பட்டது.

புகலிட நாடுகளிலே இயங்கி வருகின்ற வானொலிச் சேவைகள் தமிழ் மக்களின் தேசப் பற்றையும் தேசிய சிந்தனையையும் மொழி, மத, மண் சார் விழுமியங்களையும் (தமிழ் மக்கள் பேண வேண்டிய தேவையை) உணர்த்துவனவாகவே செயற்பட்டு வருகின்றன. காலத்தின் தேவையறிந்து நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புவதாக இருந்தாலும் சரி, தேவை கருதி நிகழ்ச்சிகளை ரத்து செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, தூர தேசங்களிலிருந்து வந்து பங்குபற்றுவோரின் நேரத்தின்பெறுமதி அறிந்து திடீர் சந்திப்புகளை ஒழுங்கு செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, புகலிட நாடுகளில் செயற்படும் வானொலி சூழ்நிலை எல்லைகளுக்குள் (Situational margins) தங்களை முழுமையாக சீர் செய்து கொண்டே (Accommodating) நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருகின்றார்கள். பல சிரமங்கள் சிக்கல்களுக்கு மத்தியில் செயற்படும் வானொலிகளின் மறைமுக இடர்கள் (Hidden challenges) மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும் என்ற ஓர் நல்ல நோக்குடனும், இந்த சீரற்ற சூழ்நிலைகளில் வானொலிகள் எப்படி வெவ்வேறு முறைகளைக் கையாண்டு நிகழ்ச்சியின் தரத்தைப் பேணலாம் என்ற இன்னுமொரு காரணத்துடனுமே இக்கட்டுரை வரையப்படுகிறது.

கலந்துரையாடல்

கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியில் நேயர்களுக்கு தமது கருத்தை முன்வைக்க சுதந்திரம் வழங்கப்படுவது அவசியம். சுதந்திரம் என்று இங்கே குறிப்பிடுவது இருபக்கசார் சுதந்திரத்தையே. வழங்கப்படும் சுதந்திரத்தை ஒரு நேயர் துஷ்பிரயோகம் செய்வது உண்மையில் வேதனையானது. அறிவிப்பாளரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்தும் கேள்விகள், இன்னுமொருவர் கூறிய கருத்திற்கு எதிரான காரசாரமான வாதங்கள், தரமற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், ஒரு தனிப்பட்டவரின் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தின் பெயரை அனுமதியின்றிக் குறிப்பிடுதல், தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளை உதாரணம் காட்டுதல், அந்தரங்க விடயங்களைக் குறிப்பிடுதல், சர்ச்சைக்குரிய விடயங்களை முன்மொழிதல், அனைத்து வயதினருக்கும் பொருந்தாத பால்ய விடயங்களை அப்பட்டமாக கூறுதல் போன்ற ஏராளமான விடயங்களை, கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற போர்வைக்குள் திணிக்க முற்படுவது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

எந்த ஒரு கலந்துரையாடலும் ஏதோ ஒரு முக்கிய காரணத்திற்காகவே வானலைக்கு எடுத்து வரப்படுகிறது. மக்களிடம் விழிப்புணர்வையும் அறிவையும் வளர்ப்பதோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில்

தமிழ் வானொலிகள் உள்ளும் புறமும்

பலரது எண்ணக் கருவூலங்களை ஓர் பொது மேசையில் வைத்து அலசி ஆராய்ந்து, மிக அதிகப்படியானோர் விருப்பம் முடிவும் என்ன என்பதை அறிவதே கலந்துரையாடலின் நோக்கம். என்ன தலைப்பில் பேசப்படுகிறது என்பதே தெரியாமல் அல்லது அத்தலைப்பில் சொந்தக் கருத்துகள் எதுவுமே இல்லாமல் ஒருவர் வானலைக்கு செல்வதை முற்றாகத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதேவேளை, ஒரு தலைப்பில் கணிசமான அளவு கருத்தும் அறிவும் இல்லாமல், அத்தலைப்பில் உரையாடத் தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ளாமல் வானலைக்கு வரும் அறிவிப்பாளரும் இதைக் கட்டாயமாகத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நேயர் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளாமல் வானலைக்கு வரும் போது, அறிவிப்பாளர் அவரை நேயமாகப் புரிய வைத்து கலந்துரையாடலிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும். இதைப் போலவே, ஒரு அறிவிப்பாளர் தன்னைத் தயாரித்துக் கொள்ளாமல் வானலைக்கு வரும் போது, அவ்வானொலி நிலைய நிர்வாகம், அந் நிகழ்ச்சியின் மூலம் எத்தனை நேயர்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள், வானொலியின் தரம் எவ்வளவு தூரம் மழுங்கடிக்கப்படுகிறது என்பதை அந்த அறிவிப்பாளருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகளால் அந்த வானொலிக்கு உடனடிப் பாதிப்புகள் எதுவும் ஏற்படாவிட்டாலும், ஏழம்பூரக் கற்குழியும் என்பதைப் போல, நாளாவட்டத்தில், இந்த வானொலியின் தரம் இவ்வளவு தான் என்று சாயம் பூசப்பட இத்தகைய ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியுமே காரணமாக அமைந்து விடும் என்பதை நிர்வாகம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு அறிவிப்பாளர் எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற நிலை பொதுவாகவே காணப்படுகிறது. இது தவறானது. ஒரு நேயருக்கு நாம் எத்தகைய வரையறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் விதிக்கிறோமோ, அதேபோல், ஒரு அறிவிப்பாளருக்கும் தான் எத்தகைய வரையறைக்குள் நிற்க வேண்டும் என்ற கட்டப்பாடு தெரிந்திருக்க வேண்டும். எல்லை மீறிய புகழ்வது, தேவையற்ற பட்டங்களையெல்லாம் சூட்டுவது, நளினம் செய்வது, தரம் குறைந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவது, தலைப்பிற்கு ஒவ்வாத உதாரணங்கள், நகைச்சுவைகளைக்

கூறுவது, அந்தரங்க விடயங்களைக் கூறி மடக்க முயற்சிப்பது, அதிமேதாவி போல பாசாங்கு செய்து வானலையில் இருக்கும் நேயரின் தரத்தை மதிக்காது கருத்துச் சொல்வது, புரியாத வார்த்தைகளைப் பாவித்து மடக்குவது (இலக்கிய, இலக்கண, அன்றாட பாவியில் இல்லாத அல்லது வேற்றுமொழி வார்த்தைகள்), கேள்விகளை அடுக்கிச் சென்று திக்குமுக்காட வைப்பது, தேவையற்ற சோகம், சிரிப்பு, ஒலிகள், பாடல்கள், அமைதி போன்றவற்றின் மூலம் நேயரை அசௌகரியமடைய வைப்பது, அறிவிப்பாளரின் சொந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த முயற்சிப்பது போன்ற அனைத்தையும் ஒரு தரமான அறிவிப்பாளர் தவிர்த்துக் கொள்வது அவரது தார்மிக பண்பு. இவற்றைச் செய்த பின்னர் நியாயப்படுத்துவது இலகுவானதென்றாலும், செய்வதற்கு முன்னர், எனக்கு இது நிகழ்ந்தால், இதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதை ஒரு அறிவிப்பாளர் சிந்தித்தால், சிலவேளை பல தவறுகள் வானலையில் இடம்பெறாமல் இருக்க வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்.

ஏனைய நிகழ்ச்சிக்கான உரையாடல்கள்
உரையாடல்கள் எல்லாமே கலந்துரையாடல்கள் அல்ல. ஒரு பாடலை விரும்பிக் கேட்கும் போது கூட, ஒரு சிறிய உரையாடல் இடம்பெறுவது இயல்பு. இவற்றை, கலந்துரையாடலிலிருந்து வேறுபடுத்துவது அறிவிப்பாளரின் கடமை. நேயர்கள் சிலவேளை, ஒரு சூழ்நிலையை, சம்பவத்தை, அனுபவத்தை, நிகழ்வை தொடர்புபடுத்தி (Relating situation) உரையாடலைத் தொடர முற்படுவது இயற்கை. இதை நெறிப்படுத்துவது ஒரு அறிவிப்பாளரின் பணி. நிகழ்வின் தன்மையையும், நேரக் கட்டுப்பாட்டையும் இந்த நேயர் வானலைக்கு வருவதற்கான காரணத்தையும் சுருக்கமாகத் தெளிவுபடுத்தி, சரியான விடயத்திற்குள் நேயரை வைத்திருந்து வழியனுப்புவது அறிவிப்பாளரின் திறமை. ஒரு நேயர் முன்வைக்கும் அனைத்து வேண்டு கோளையும் ஒரு அறிவிப்பாளர் ஏற்றுக் கொண்டால் மட்டுமே, அவர் சிறந்த அறிவிப்பாளர் என்று சிலவேளை தவறாக நினைத்துக் கொண்டு, நிகழ்ச்சியின் காரண காரியங்களைப் புறந்தள்ளி (மறுபக்கம்)

குயினர்ஸ் துரைசிங்கம்

கீதவாணி - உலகத் தமிழ் வானொலி

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உரையாடுவது முற்றுமுழுதாக தவிர்க்கப்பட வேண்டியது மிக அவசியம் என்றே படுகிறது.

உரையாடல்கள் அவசியமாக இருந்தால் மட்டுமே வானலையில் அவற்றை எடுத்து வர வேண்டும். பல வேளைகளில், திணிக்கப்பட்ட உரையாடல்கள், வலுக்கட்டாயமாக முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகள், தேவையற்ற உதாரணங்கள், அவசியமற்ற மேற்கோள்கள் நிகழ்ச்சியின் தரத்தையே முற்றாக மாற்றிவிடும். காதலர் தினம் குறித்த ஓர் மகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சியிலே, ஒருவர் வானலைக்கு வந்து, போனால் போகட்டும் போடா என்ற ஓர் சோகப் பாடலைக் கேட்டால், அறிவிப்பாளர் இதற்கானக் காரணத்தை ஊகித்துக் கொண்டு, வருமுன் காப்போனாக உரையாடலை முடித்துக் கொள்வது சமயோசித புத்தி. மாறாக, ஏன் இந்தப் பாடலை விரும்பிக் கேட்கிறீர்கள் என்று வழமையான ஓர் வினாவை இவரும் கொடுக்க, அவர் தனது காதல் தோல்வியின் சோக வரலாற்றை முன்வைக்க, நிகழ்வின் சுவை அற்றுப் போவது மட்டுமல்ல, இது போன்ற சோகக் கதை கொண்ட இன்னும் ஒன்பது நேயர்கள் வானலையை நிறைத்துக் கொள்ள, இந்த ஒன்பது நேயர்களுக்கெதிரான ஓர் அணி உருவாகி, வானலையில் வந்து இவர்களுக்கு புத்திமதி சொல்ல, காதலர் தினம் நிகழ்ச்சி செய்த அறிவிப்பாளர் சுடலை ஞானத்தில் நிகழ்ச்சியை முடிக்கும் பரிதாபமே மீதம். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வருமுன் காக்கும் திட்டமே (Precautional Measures) சிறந்தது.

சந்திப்பு

தற்காலிகமாக சொந்த நாட்டையும் உறவையும் பிரிந்து, வேறு நாடுகளில் குடியேறி வாழும் துர்ப்பாக்கிய நிலை தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள காரணத்தால், இந்த இடைக்காலப் பயணத்தில் எம் உணர்வுகளோடு பின்னிப் பிணைந்த கருத்துகளைக் கொண்ட பலரையும் சந்தித்து உரையாட வானலையினர் வாய்ப்புக் கொடுத்து வருவதற்கு மக்கள் உண்மையில் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் எமக்குக் கிடைத்துள்ள அரிய வாய்ப்புகள் என்பதை மனதில் கொண்டு, தனி மனித உணர்வுகளை மதிப்பதற்கு நாம் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

சந்திப்பில் கலந்து கொள்ளும் பிரமுகரது ஆற்றல்கள் அல்லது சாதனைகள் சிலவேளை சிலருக்கு முக்கியமானதாகப்படாமல் போகலாம். ஆனால், இந்தத் திறமைகளை மதிக்கும் ஏனையவர்களின் மனநிலையைப் பாதிப்பது போல், வானலைக்கு வந்து கருத்துச் சொல்வது, தனது அறியாமையையும்

புரிந்துணர்வற்ற தன்மையையுமே வெளிக்காட்ட உதவும். உதாரணமாக, தமிழீழ விடுதலையில் ஆர்வமில்லாத ஓர் ஒருவருக்காக, தமிழீழ விடுதலை ஆர்வலர் ஒருவரைச் சந்திப்பதை, வானலையில் வந்து கொச்சைப்படுத்திப் பேசுவது தவறு. தனி மனித உணர்வுகளின் சங்கமமே கூட்டுவாழ்வு. கூட்டு வாழ்வின் புதுவடிவமே சமுதாயம். அதனால், தனிமனித உணர்வுகளை மதிக்காத ஒருவர், சமுதாயத்திற்கு லாயக்கில்லாதவர் என்பது ஒரு செக்கோஸிலோவாக்கிய அறிஞரின் கூற்று. மொத்தத்தில், நாம் தனிமனித உணர்வுகளை மதிக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

மறுபக்கத்தில், ஒரு அறிவிப்பாளர், ஒரு சந்திப்பை வானலைக்கு எடுத்து வருமுன்னர், தன்னை முற்று முழுதாகத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தயாரின்றி ஒரு பிரமுகரைச் சந்திப்பது, அந்தச் சந்திப்பின் தரத்தைக் குறைப்பது மாத்திரமன்றி, அந்தப் பிரமுகரை இழிவு பண்ணுவதாகவும் அமைந்து விடும். ஒருவரை வானலைக்கு எடுத்து வரும் போது, சரியான முன் அறிமுகம் கொடுத்து, சந்திப்பிற்கான காரணமும் அவசியமும் குறிப்பிடப்பட்டு, உரிய விபரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டால் மட்டுமே, அனைத்து நேயர்களும் அந்த சந்திப்பை முழுமையாக இரசிக்க வாய்ப்பாக அமையும். ஒரு பிரமுகரை முற்றாக அறியாத ஒருவர் இந்த சந்திப்பைக் கேட்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்திற்கு கொண்டு, எப்போதும் சரியான முன் அறிமுகம் கொடுப்பது அவசியம்.

நேரக் கட்டுப்பாடு கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சந்திப்பு எப்போது ஆரம்பித்து எப்போது முடியும் என்பது அறிவிப்பாளருக்கும் நேயர்களுக்கும் முன்னரேயே தெரிந்திருப்பது அவசியம். அத்தியாவசிய சூழ்நிலைகள் இருந்தால் ஒழிய, சந்திப்பை சரியாக நெறிப்படுத்தி, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிப்பது, அந்த சந்திப்பின் தரத்தைப் பேண உதவும். ஆரம்பத்திலுள்ள உற்சாகம், நேரம் போகப் போக குறைந்து செல்வது இயல்பு. அதனால், அந்த இரசிப்புத் தன்மையின் சகிப்புத் தன்மை குறையுமுன்னரே நாம் சந்திப்பை முடித்துக் கொள்வது, இத்தகைய நிகழ்வின் வெற்றிக்கு அடிகோலும்.

சந்திப்பில் கலந்து கொள்பவரிடம், சந்திப்பிற்கு முன்னதாக, எதுபற்றிப் பேசப் போகிறோம் என்பது குறித்து உரையாடாவிட்டாலும், 'எந்த விடயத்தைப் பற்றியாவது நாம் பேசக்கூடாது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா' என்ற கேள்வியை அவசியம் முன்வைக்க வேண்டும். ஏதோ ஓர் குறிப்பிட்ட தேவை

கருதி, ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதை அவர் விரும்பாது போகலாம். இதை நாம் வானலையில் வைத்துக் கேட்பதன் மூலம் அப்பிரமுகரை தர்மசங்கடத்திற்கு உள்ளாக்குவதோடு, நேயர்களும் அந்த விடயம் பற்றிக் கேட்பதற்கு ஓர் வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்து, சந்திப்பின் தரத்தையே கெடுத்து விடும்.

செய்தி

செய்தி என்பதன் அர்த்தமே, ஒரு சம்பவம் அல்லது நிகழ்வின் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பது மட்டுமே. இதை ஆங்கிலத்தில் அழகாக 'News is News, not views; and views should never be given as news' என்று சொல்வார்கள். மகாத்மா காந்தி இறந்த செய்தியை முதன் முதலில் தொலைக்காட்சியில் படித்த அறிவிப்பாளர், தொலைக்காட்சியிலிருந்து தனது முகத்தை எடுத்த பின்னரே, கண்ணீர் விட்டு அழுதார் என்று படிக்கிறோம். செய்தியை தகவல் திரட்டாக மக்களுக்குக் கொடுப்பதே தவிர, சொந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக, தனிப்பட்ட பாதிப்புகளின் மறுவடிவமாக, மேலதிக விளக்கங்களையும் விமர்சனங்களையும் சொந்தக் கருத்துகளையும் இணைத்து செய்தியாக வழங்குவதை முற்றாகத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனையிறவு முகாம் தகர்ப்பின் மகிழ்வை செய்தி படிப்பவர் குரலில் காட்டுவது, ரஜீவ் காந்தியின் இறப்பை சோகமாகப் படித்து தன் உணர்வை வெளிக்காட்டுவதும் செய்தியின் பின்னணியில் என்னும் பகுதியில் இணைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், செய்தியின் போது, எந்த உணர்வையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் தகவலை அப்படியே மக்களிடம் கொடுப்பது ஒரு செய்தியாளரின் கடமை. கனடிய பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற கட்சி, செய்தியாளரின் சார்பாகவோ எதிராகவோ இருந்தாலும், இரண்டு விதமான சந்தர்ப்பத்திலும் செய்தியை ஒரே உணர்வில் படிக்க முடியாத செய்தியாளர், செய்தி படிப்பதற்குத் தகுதியற்றவர் என்றே கருத வேண்டும்.

செய்தியின் சில பகுதிகளை, நாடகமாக, இசையும் கதையும் போல, அல்லது நேரடி விமர்சனம் போல, உரையாடல் போல செய்து காட்டுவது, சில பகுதிகளை அழுத்திப் படிப்பது, பக்கச் சார்பான வார்த்தைகளைப் பிரயோகிப்பது, நடுநிலையற்ற கருத்துகளை சேர்த்துப் படிப்பது, சொந்த விமர்சனங்களை உள்ளடக்குவது, செய்தியின் மூலம் சிலரை அல்லது சில நிறுவனங்களைத் தாக்க முற்படுவது, ஒரு செய்தியை மிகைப்படுத்துவதன் மூலம் மக்களை அச்சமடைய வைப்பது போன்ற எல்லாமே முற்றாகத் தவிர்க்கப்படுவது அவசியம். (102ம் பக்கம் பார்க்க)

விளம்பரம் இன்றேல் வியாபாரம் இல்லை - இது வழக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்ற சொற்பதமேயானாலும் இதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை. சரியான முறையில் தமது நிறுவனங்களை, உற்பத்திப் பொருட்களை, சேவைகளை விளம்பரப்படுத்தி, மிகக் குறுகிய காலத்தில், மிகப் பெரிய வளர்ச்சியடைந்த பல நிறுவனங்களை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்ற குடிநீர், உணவுப் பொருட்கள் என்பவற்றுக்குக் கூட பல நிறுவனங்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விளம்பரம் செய்வதை எங்கும் காணலாம். விளம்பரத்தின் வலிமையை இதைவிட வேறொரு உதாரணம் மூலம் சொல்லி விட முடியாது. நாம் புதிய நூற்றாண்டின், புதிய ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். மிக மிக அவசரமான வாழ்க்கைமுறை அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்கள் - இவற்றுக்கு மத்தியிலும் மனிதர்கள் தமக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை மட்டுமல்லாமல் ஆடம்பரப் பொருட்களையும் வாங்க வேண்டிய நிலையுள்ளது. இந்தப் பொருட்களை எங்கே வாங்குவது? இவற்றில் எதை வாங்குவது? எப்பொழுது வாங்குவது? இவையனைத்தும் பாவனையாளர்களுக்கு முன்னுள்ள கேள்விகளாகும்.

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடைகாண, பாவனையாளர்களின் தவிப்புக்கு பதில் தர விளம்பரங்கள் இப்பொழுது பெரிதும் உதவுகின்றன. ஒரு பொருளுக்கு அல்லது குறிப்பிட்ட சேவைக்கு விளம்பரம் செய்கின்ற முறைகள் பல்வேறு விதமாக அமையலாம். இவை காலத்துக்கும், தேவைக்கும் ஏற்றவையாக அமையும். மிகச் சிறிய நிறுவனங்கள் தொடக்கம், மிகப் பெரிய நிறுவனங்கள் வரை பல கவர்ச்சியான விளம்பரங்களைச் செய்து, பாவனையாளர்களை தம்பால் ஈர்க்க முயற்சி செய்கின்றன. Coco-Cola போன்ற மாபெரும் நிறுவனங்களே, வருடந்தோறும் பல மில்லியன் டாலர்கள் பணத்தை செலவு செய்கின்றன. Coco-Cola என்பது உலகம் முழுவதும் அறிந்த பெயர். இதற்கு எதற்கு விளம்பரம் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடும். ஆனால், இந்த நினைப்பு தவறென்பதையே அவர்களின் விளம்பரத் தேவைகள் நிரூபிக்கின்றன. இருக்கின்ற சந்தை நிலவரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், இது போன்ற இன்னும் ஒரு பொருள் அவர்களின் சந்தை நிலவரத்தை பாதிக்காது இருப்பதற்கும் விளம்பரங்களின் உதவி தேவைப்படுகின்றன.

இனி விளம்பரங்கள் எப்படி அமைக்கப்பட

வியாபாரத்துறை வளர்ச்சியும் விளம்பரங்களின் முக்கியத்துவமும்

வேண்டும் என்பதைச் சற்று நோக்குவோம். விளம்பரம் என்பது அல்லது விளம்பரப்படுத்தல் என்பது மிகப் பெரிய கலை. பல்கலைக்கழகங்களில் கூட வியாபாரத்துறை அல்லது வணிகம் சம்பந்தப்பட்ட கல்வித் துறையில் விளம்பரஞ் செய்தல் ஒரு முக்கிய பாடத்திட்டமாக கற்பிக்கப்படுகின்றது. விளம்பரங்கள் உண்மையானவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே விளம்பரத்துக்குரிய சிறப்பாகும். பாவனையாளர்களை கவரும் வண்ணம் இருக்கலாமே தவிர, அவர்களை ஏமாற்றுவதாக அவை அமையக் கூடாது. சரியாக சொல்லப்படும் விதத்தில் தான் அல்லது அமைக்கப்படும் விதத்தில் தான் அந்த விளம்பரம் வெற்றி பெற முடியும். பல விளம்பரதாரர்கள் அதிகம் கூறப்படுவதே சிறந்த விளம்பரம் என்று கருதுகின்றார்கள். இது மிகத் தவறான கருத்து என்பதே என்னுடைய எண்ணமாகும். சுருங்கச் சொல்லி பாவனையாளர்களை கவர்ந்து இழுப்பதே சரியான விளம்பரங்களாகும். ஒரு சிறந்த விளம்பரத்தை உருவாக்க பலரது பங்களிப்பு அவசியமாகும். உதாரணமாக வானொலி விளம்பரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், விளம்பரப் பிரதியை உருவாக்குபவர்கள், அந்த விளம்பரங்களுக்கு இசை சேர்ப்பவர்கள், விளம்பரத்துக்கு குரல் தருபவர்கள் எனப் பலர் தேவைப்படுகின்றார்கள். இப்படிப் பலர் பங்குகொள்ளும் விளம்பரங்களில் கூட சற்றே கவனக்குறைவு ஏற்பட்டாலும், விளம்பரத்தின் தரம் அல்லது வெற்றி பாதிக்கப்படலாம். சில நிறுவனங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்களை உருவாக்கி, அதிலிருந்து ஒன்றையோ, சிலவற்றையோ மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. மிகச் சரியாக உருவாக்கப்படும் விளம்பரங்களால் மட்டுமே வெற்றி பெற முடியும். தவறாக உருவாக்கப்படும் விளம்பரங்கள் மூலம் மிகப் பெரிய பாதிப்புகள் கூட ஏற்படலாம்.

அண்மையில் தொலைக்காட்சி (T.V) நிகழ்ச்சியொன்றில் உலகின் புகழ்பெற்ற விளம்பரங்கள் என்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றைப் பார்த்தேன். இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் உணரக்கூடியதான விடயங்களில் ஒன்று, விளம்பரங்களுக்குள் இழையோடுகின்ற நகைச்சுவை உணர்வு. ஒரு வானொலி விளம்பரத்திலோ, தொலைக்காட்சி விளம்பரத்திலோ அல்லது பத்திரிகை விளம்பரத்திலோ வேறு எப்படியான

விளம்பர வடிவத்திலோ நகைச்சுவை இழையோடி இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ள பொருள் பாவனையாளருக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என விளம்பரத்தை பார்க்கின்ற அல்லது கேட்கின்ற பாவனையாளரை கவர்ந்திழுத்து, அந்தப் பொருளை வாங்கச் செய்வதே விளம்பரத்துக்குரிய வெற்றியாகும். கனடாவில் பல்வேறு விளம்பர ஊடகங்கள் உள்ளன. இவற்றுக்கு விளம்பரங்களை அமைப்பதற்கு விளம்பர நிறுவனங்களும் உள்ளன. இந்த விளம்பர நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோர், மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக விளங்குகின்றார்கள். இவ்வாறு விளம்பரங்கள் உருவாக்குவதை வைத்துக் கொண்டே, பலருக்கு இந்த நிறுவனங்கள் வேலைவாய்ப்பையும் வழங்குகின்றன. ஆனால், தமிழ்மொழி ஊடகங்களை பொறுத்தவரையிலும் இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இந்த நிலை உருவாகி வருவதைக் காண முடிகிறது. கனடாவில் இன்னும் இந்த நிலை உருவாகவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். இதற்கு வானொலிகளைப் பொறுத்தவரை சில குறிப்பிட்ட விளம்பரதாரர்கள் சில புகழ்பெற்ற அறிவிப்பாளர்களின் குரல்களில், தங்கள் விளம்பரங்கள் ஒலிக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு காரணமாக விளங்கலாம்.

எங்கே விளம்பரப்படுத்துவது? எப்படி விளம்பரப்படுத்துவது? எப்பொழுது விளம்பரப்படுத்துவது? என்பதில் வேறுபாடு இருக்கலாமே தவிர, வியாபாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு விளம்பரமே பக்கபலம். எமது விளம்பரதாரர்களில் சிலர் வந்ததுவரை போதும், விளம்பரம் எதற்கு என்று எண்ணுவதும் உண்டு. இவர்கள் சந்தர்ப்பம் இருந்தும் சரியாக அதனை பயன்படுத்தி வளர விரும்பாதவர்கள் என்று கூறலாம். என்னுடைய அனுபவத்தில் விளம்பரத்தின் மூலம் வாடிக்கையாளர்கள் அதிகரிக்க, அதனை சமாளிக்க முடியாமல் விளம்பரங்களை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தவர்களும் உண்டு. இவர்களின் (மறுபக்கம்)

நடா ஆர். ராஜ்குமார்

அதிபர் - கீதவாணி 'உலகத் தமிழ் வானொலி'

தமிழ் வானொலிகள்

இவை நீண்ட காலத்தில், செய்தியின் தரம் பற்றிய மக்களின் கருத்தை மாற்றி விடும் என்பதை செய்தியாளர்கள் கவனத்தில் கொள்வதோடு, வானொலியின் நம்பகத் தன்மையையும் பாழடித்து விடும் என்பதை நிர்வாகம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

போட்டி நிகழ்ச்சி

போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு நேயர் வெற்றி பெறுவதனால், போட்டியை நடத்தும் அறிவிப்பாளர் தோற்றுப் போகிறார் என்ற நிலைப்பாடு பரவலாக பல போட்டிகளில் நிலவி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இது தவறு போட்டிகளை நடத்தும் போது, வெற்றியும் தோல்வியும் அறிவிப்பாளருக்கு சமமாக இருக்காத பட்சத்தில், அப்போட்டிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேயர்களுக்கு, அந்த அறிவிப்பாளர் மேலும், அந்த வானொலி நிலையத்தின் மேலும், தேவையற்ற காழ்ப்புணர்வையே உருவாக்கும்.

போட்டிகளிலிருந்து நேயர்களைத் தோல்வியுற வைப்பதற்காக, வலுக்கட்டாயமாகப் பிழை விட்டதாண்டுவது, பிழை விட்டதாகத் தவறான கருத்தைச் சொல்லி, அதன் மூலம் அவரைத் தடுமாறிய பிழை விட வைப்பது, பதில் சொல்ல முடியாத கேள்விகளைக் கேட்பது, போட்டிக்கு சம்பந்தமில்லாத விடயங்களைப்

வியாபாரத்துறை

நிர்வாகத்துறையில் எனக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. வியாபாரம் என்பது வளர்ச்சிக்கூரியது. வியாபாரம் பெருகும் போது அதை வேண்டாம் என்று சொல்பவர்களைப் பார்த்து என்ன சொல்ல முடியும்?

விளம்பரம் என்பது உயர்ந்த கலை. விளம்பரங்களை தேர்ச்சி பெற்றவர்களே உருவாக்க வேண்டும். சிறந்த விளம்பரங்கள் உருவாக விளம்பரதாரர்கள் விளம்பரஞ் செய்பவர்களுக்கு போதிய அவகாசம் தரவேண்டும். அதற்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். இன்னும் ஒரு படி மேலே போனால் விளம்பரங்களை உருவாக்கவேண்டி தமிழர்கள் மத்தியில் தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் உருவாக வேண்டும். இந்தக் காலம் வெகுவிரைவில் வரவேண்டும். அதுவரை பொறுத்திருப்போம். விளம்பரக்கலை என்பது மிகப்பெரிய விடயம். இந்த நுட்பங்களை ஓரிரூ பக்கங்களில் சொல்லி விடமுடியாது. சிறிது மேலோட்டமாக சொல்லியிருக்கின்றேன். சந்தர்ப்பம் வரும்போது இன்னும் எழுதுவேன். அடுத்த முறை சந்திக்கும் வரை வணக்கம். நன்றி

பேசி திசைமாற்றி விடுவது, நிபந்தனைகளைத் தெளிவாகச் சொல்லாமல் விடுவது போன்றவற்றைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

அனைத்துப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளுமே மக்களை மகிழ்ச்சியாக சில நிமிடங்கள் வைத்திருப்பதற்காக நடத்தப்படுகின்றன என்பதை நேயர்களும் அறிவிப்பாளரும் மறக்காமல் இருப்பதோடு, இந்த இருவரை விட, இன்னும் ஏராளமானவர்கள் இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எந்த நிமிடத்திலும் இரு பகுதியினரும் மறந்து விடக்கூடாது.

ஏனைய நிகழ்ச்சிகள்

விளம்பரம், பாடல், நேர்முக வர்ணனை, நகைச்சுவை, காலநிலை, சமய நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்று இன்னும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கூட, மேற்கூறிய விடயங்கள் முற்றாகப் பொருந்தும். கலந்து கொள்ளும் வயதினருக்கேற்ப அறிவிப்பாளர் தன்னைப் பழக்கிக் கொண்டு பேசுவது, பிரச்சனை அல்லது கருத்து மோதல் என்று வரும் போது, அறிவிப்பாளர் தன்னை சுதாரித்துக் கொள்வது, காலநேரம் அறிந்து நகைச்சுவைகளைக் கூறுவது, ஒரு நேயர் சொல்வதை முற்றுமுழுதாகக் கேட்டு, சிந்தித்துப் பதிலளிப்பது, புரியாததைத் திரும்பவும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது, அறிவிப்பாளருக்குத் தெரியாத விடயங்களில் நிகழ்ச்சி செய்ய முயற்சிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது என்று பல முக்கிய அம்சங்களை வானொலி நிலையத்தார், அறிவிப்பாளர்கள், நேயர்கள் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

ஆக, இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது போல, புலம்பெயர் நாடுகளிலே இயங்கி வருகின்ற வானொலிச் சேவைகள் தமிழ் மக்களின் தேசப் பற்றையும் தேசிய சிந்தனையையும் மொழி, மத, மண் சார் விழுமியங்களையும் (தமிழ் மக்கள் பேண வேண்டிய தேவையை) உணர்த்துவனவாகவே செயற்பட்டு வருகின்றன. காலத்தின் தேவையறிந்து நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புவதாக இருந்தாலும் சரி, தேவை கருதி நிகழ்ச்சிகளை ரத்து செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, தூர தேசங்களிலிருந்து வந்து பங்குபற்றுவவரது நேரத்தின் பெறுமதி அறிந்து திடீர் சந்திப்புகளை ஒழுங்கு செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, புலம்பெயர் நாடுகளில் செயற்படும் வானொலிகள் சூழ்நிலை எல்லைகளுக்குள் (Situational margins) தங்களை முழுமையாக சீர்செய்து கொண்டே (Accommodating) நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருகிறார்கள். இதை அனைவரும் மனக்கண் முன் வைத்து சிந்தித்துச் செயற்பட்டு, வானொலிகளோடு இணைந்து வளர முயற்சிப்போம்.

நேயர்கள்

கோபத்தில் வரலாம். குதர்க்கம் பேச வரலாம். வீட்டுப் பிரச்சனைகள், வெளிப் பிரச்சனைகளால் மனசு கலைந்து வரலாம். ஆனாலும் நேயர்கள் என்பதனால் - புரிதல் வேண்டும். மனசு நிறைய ஆழமான சிந்தனைகளோடு வருகின்ற ஒரு நேயருக்கான வரவேற்பு சரியாக அளிக்கப்படாவிட்டால், நேயர் வட்டத்தின் அளவு சுருங்கிப் போய்விடலாம். அதே நேரம் ஆழமற்ற விஷயங்களுடன், அடிக்கடி வானலைக்கு வருகின்ற நேயர்களை சரியாக வடிகட்டாமல் விட்டாலும், நேயர் இழப்பென்பதை புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

எனக்குள் நானே, மாட மாளிகைகளும், கூடகோபுரங்களும் கட்டிக் கொண்டு என் கிரீடத்தை எடுத்து துடைத்து துடைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு - நான் சொல்வதே வேதம் என்று நினைத்துக் கொண்டு, நேயர்களை எடுத்தெறிந்து பேசியும், இணைப்பை விட்டு விலக்கியும், சில சிஷ்யகோடிகளை சேர்த்து கோஷமும் போட்டுக் கொண்டிருந்தால், தன்னந்தனியே பேசிக் கொண்டிருக்கும் குழல் வாங்க்கலாம். நான் என்பதை இழந்து விடவேண்டும். என்னிலும் விட நிறையத் தெரிந்தவர்களும் என்னை ரசிக்க வேண்டும், தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் நிறைய வேண்டும். அப்போது தான் நேயர்கள் இருப்பார்கள்.

தனித்தனியே நேயர்களை திருப்திப்படுத்த முடியாவிட்டாலும், மொத்த நேயர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நாமும் ஏற்றுக் கொண்டால் - ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளை கட்டியெழுப்பலாம். மனிதன் சம்பாதிக்க வேண்டியவை நிறைய உண்டு - நல்ல நண்பர்கள், நற்பண்புகள், மதிப்பு, மரியாதை, புகழ், கல்வி, மனிதர்கள்.... ஒரு ஒலிபரப்பாளன் சம்பாதிக்க வேண்டியது நல்ல நேயர்கள்... அதுவே மீதியெல்லாம் தரும்...

நேயர்கள் பற்றி எழுதப்போய், ஒலிபரப்பாளர்கள் பற்றி அதிகம் சொல்லியிருக்கின்றேனோ தெரியாது. ஆனாலுமென்ன?

ஒலிபரப்பாளன் இல்லாமல் நேயர்களில்லை. நேயர்களில்லாமல் ஒலிபரப்பாளனில்லை.

தெரிந்து கொள்ளலும், சொல்லலும், கேட்டலும், கேட்கப்படுதலும், அறிதலும், அளித்தலும் என்று வானலைகளை வசப்படுத்தி நடப்பதற்கு - தேவை நேயர்கள். ஒன்றை எப்போதும் ஞாபகத்தில் கொள்ளலாம். எங்கோ வாசித்த சின்னக் கவிதை...

இந்தக் காட்டில் எந்த முங்கில் புல்லாங்குழல்....?

“திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” எம் மக்கள் மனதில் காலம் காலமாக நன்கு பதிந்து போன வாசகம். தமிழர்கள் வணிக நோக்கத்திற்காகவும், உழைத்து பணம் பொருள் தேடும் நோக்கத்திற்காகவும் பொதுவாக மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு செல்வது வழக்கமாக இருந்த போதிலும், கடந்த 15 வருடங்களாக தமிழீழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து குடியேறிய எம்மக்களின் நோக்கம் முற்றும் முழுவதும் மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக மட்டுமல்லவென்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. கனடாவில் வாழும் எம் மக்களின் மனக் கருத்துகளையும், அவர்களது விரக்தி கலந்த அங்கலாய்ப்புகளையும், நோக்கிடும் போது இவை நன்கு புலப்படும்.

நாம் கனடிய நீரோட்டத்தில் எம்மையும் இணைத்துக்கொண்டு சகல துறைகளிலும் எம் பங்களிப்பையும், ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி வருவதோடு, எமது திறமைகளையும், எம்மினத்தின் தனித்துவத்தையும் வெளிக்காட்டத் தொடங்கியதோடு நின்றுவிடாமல், எதிர்கால வளர்ச்சிக்குத்தேவையான பொருளாதார, சேமிப்புத் திட்டங்கள் பற்றியும் அதன் நன்மைகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். இவற்றில் ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டம் (RRSP) எம் மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டியதும், எமது கடைசி கால ஓய்வூதியத்திற்கு தேவையான திட்டமுமாகும்.

இந்த பதிவு செய்யப்பட்ட ஓய்வூதியத் திட்டமானது (RRSP) 1957ம் ஆண்டு கனடிய அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நடைமுறையில் இருந்த போதிலும், அநேகமானவர்களுக்கு இந்த ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டம் என்றால் என்ன? அதன் நன்மைகள் என்ன? போன்ற பல விடயங்கள் தெளிவாகத் தெரியாமல் இருப்பது ஆச்சரியப்படக்கூடிய விடயமல்ல. ஏனெனில் இப்படியான விடயங்கள் இங்கு பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படும் ஒரு பாடமல்ல. இத் திட்டத்தைப் பற்றிய விபரங்களை ஒவ்வொருவரும் தாமாகவே காப்பறுதி, நிதி ஆலோசகர்கள், கணக்காளர்கள் போன்றவர்கள் மூலம் தங்கள் நன்மை கருதி தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

எமது தாய்நாட்டில் எம்மவர்கள் கடமையாற்றி ஓய்வு பெறும் போது அரசாங்க ஓய்வூதியம் பெற்றவர்களாக நிம்மதியாக காலத்தை கழித்தவர்கள். ஆனால் இங்கு புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் நிலை முற்றிலும் இதற்கு மாறானது.

ஒவ்வொரு வருடமும் தை, மாசி மாதங்களில் எங்கள் வருமான

ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டமும் அதன் நன்மைகளும்

R.R.S.P & Benefits

வரிக்கணக்கைப் பார்க்கும் போது RRSP என்ற வார்த்தைகளை நாம் கதைப்பதுண்டு. எனவே தான் இதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சற்று விபரமாக முடிந்தளவு இங்கு விபரிப்பது பொருத்தமானதாக இருக்குமென எண்ணுகின்றோம்.

இந்த ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டத்துக்கு செலுத்தும் பணம், உங்கள் வருமானத்தில் இருந்து கழிக்கப்படக்கூடியதாகும். உதாரணமாக கடந்த வருடம் உங்கள் மொத்த வருமானம் (Taxable income) \$40,000 ஆக இருக்கும் போது தற்போது நீங்கள் \$10,000க்கு RRSP எடுப்பீர்களாயின் இவ் வருடம் வருமான வரி செலுத்த வேண்டிய மொத்த வருமானம் \$30,000 ஆகும்.

இந்த ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு செலுத்தும் பணம் முழுவதும் வருமானவரி இல்லாது மிக விரைவாக வட்டிக்கு வட்டியாக (Compound interest) வளர்வதோடு அதற்கு வருமான வரியும் கிடையாது. நீங்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் மிகக் கூடுதலான வருமான வரியைச் சேமிப்பதோடு ஓய்வூதியமாக மீள் பெறும் போது கணவன் மனைவி இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது மிகக்குறைந்த வருமான வரியையே கொடுக்க நேரிடுகின்றது. ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டத்தில் முதலீடு செய்யும் பணத்தை வங்கியில் குறைந்த வட்டிக்கு உத்தரவாதம் கருதி (GIC) போடாமல் நிதி ஆலோசகர்களின் உதவியோடு பரஸ்பர நிதியம், Segregated funds, stocks, Bonds போன்ற எல்லாவிதமானவற்றிலும் பாதுகாப்பும், கூடிய வட்டிவீதமும் கொண்டதாக (Mix Portfolio) முதலீடு செய்யும் பொது ஓய்வூதியத் தொகை பன்மடங்காகப் பெருக வாய்ப்புண்டு என்பதை இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றோம்.

கூடிய வருமானமுள்ளவர்கள் எப்பொழுதும் குறைந்த வருமானமுள்ள தங்கள் கணவன் அல்லது மனைவி பெயரிலும் (Spousal RRSP) ஒரு தொகை ஓய்வூதியத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வது தங்கள் வருமான வரியை குறைப்பதற்கு வழிவகுக்கின்றது. மேலும் அநேகர் சேமிப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிக் கதைக்கும் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தொகைப் பணத்தை முதலீடு செய்வதைப் பற்றியே

நினைக்கின்றார்கள். உண்மையில் அப்படி நினைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. “சிறுதுளி பெரு வெள்ளம்” என்பது போல மாதாந்தம் ஒரு சிறுதொகையை திட்டமிட்டபடி கிரமமாக முதலீடு செய்வதன் மூலம் பெருந்தொகையான ஓய்வூதியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதையும், “விரலுக்கு ஏற்ற வீக்கம்” என்பது போல ஒருவருடைய வயது, அவர் முதலிடும் தொகை, வட்டி வீதம் போன்றவற்றைப் பொறுத்து இவை மாறுபடும் என்பதையும் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றோம்.

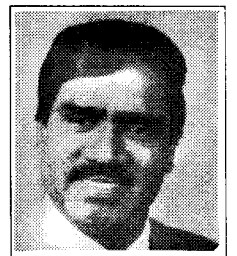
உதாரணமாக 32 வயதுடைய ஒருவர் வருடம் \$4300 ஐ ஓய்வூதிய திட்டத்தில் 65 வயது வரை முதலீடு செய்யும் போது சராசரி வட்டி வீதம் 8 வீதமாக இருக்குமாயின் 65 வயதில் மொத்த ஓய்வூதியத் தொகை 6 இலட்சமாக இருக்கும்.

ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு (RRSP) உங்களிடம் உள்ள பணத்தை முதலீடு செய்வதோடு மேலும் உங்கள் தகுதிக்கு ஏற்ப ஒரு தொகையை வருடந் தோறும் குறைந்த வட்டிக்கு கடனாகப் பெற்று முதலீடு செய்வதும் கூடிய வருமான வரியை மிகுதிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் உங்கள் ஓய்வூதியத்தையும் விரைவாக பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக ஒருவர் தன்னிடம் உள்ள \$2000 ஐ RRSP யில் முதலீடு செய்வதற்கு பதிலாக #3000 ஐ கடனாகப் பெற்று மொத்தமாக \$5000 க்கு RRSP எடுப்பதாக இருப்பின் பின்வருவனவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

கடனாகப்பெறும் \$3000 க்கு வட்டி 7.5% (Prime rate) மாதாந்த கட்டுப் பணம் - \$260 (Monthly instalement) Total - 12 months Total interest paid - \$122

\$5000 ஐ RRSP யில் முதலீடு செய்யும் போது அவருக்கு \$2000 Tax Refund கிடைக்க-

விருப்பதால் அந்த \$2000 ஐ நேரடியாக கடனை ஒழிப்பதற்கு பயன்படுத்தும்போது மிகுதி கடன் \$1000 டாலர்கள். கூடுமானவரை ஒரு (மறுபக்கம்)

த.க. தேவராஜா

Canadian Insurance

Insurance is a contract between you (The policyholder) and an insurance company in which the company promises to pay money to you (or to somebody designated by you) should a specific event occur. This event may be death, the destruction of your home by fire or the incurring of certain types of medical expenses. You pay premium to the company on a regular basis to attain this insurance

Insurance should protect you and your family against four very different kinds of financial tragedies, your death, your inability to work, the destruction of your home or the losses you might carelessly cause someone else.

Life Insurance: The purpose of Life Insurance is obvious: If you die prematurely, your family needs cash. You want your family to remain in their own world. But to live in security and dignity they need money. In fact, your family will need two pools of cash, first they will need money to bury you and pay your debts. Then, after the funeral, they will need money to create the income that you can no longer earn for them.

Term Insurance is pure protection. It covers you for a few years and then you must renew it or your family is no longer protected. Since you will be older each time you renew, the cost of your insurance will rise.

Whole Life Insurance is for people who need to leave behind a large chunk of cash upon their death but this is expensive.

Disability Insurance is expensive. Becoming disabled may seem inconceivable, but we live in a tough world. Last year Disability Insurance companies in Canada paid over \$ 3 Billion to people suffering from a litany of health problems.

Home Owners Insurance is a snap to buy. They are

Rajah (Roger) Balendra

also easy to compare. Insurance industry has created three types of home insurance packages. The standard or basic policy insures your home and its contents only against the perils listed in the policy. A broad policy, which costs about 15% more, protects your home against all perils, but protect your contents only against those perils listed. A comprehensive policy which costs about 15% to 20% more than a broad policy, it protects both your home and its contents against all risks. Since 1984, Insurance Brokers have been using the home evaluation calculator. A simple guide to the cost of rebuilding your home at today's prices. There are only a few things you must do: shop for the best price, a broker can help, a broker will also know which companies handle claims quickly and which are slow. Increase your liability at least to one million at a cost of \$10 or \$20. Don't buy insurance that will pay only the market value of your lost possessions (actual cash value). Most companies now write replacement cost protection.

Your landlords' insurance does not protect you, it only protects him. A tenants insurance will insure you against both liability claims and damage to or theft of your belongings.

Auto Insurance : Automobile Insurance carries four kinds of protection. Liability Insurance to protect you if you injure someone or damage someone's car or property in an accident. You cannot drive a car legally without it. An accident benefit will pay any medical expenses and cover funeral expenses. If you die in a car accident, provide a disability income if you cannot work and provide protection against an uninsured driver.

Protection against damage to your car: Most people in Ontario buy collision and comprehensive with \$ 300 deductible. If you are in an accident you will have to pay the first \$ 300 to repair your car. But under Comprehensive Insurance, if your windshield is broken by vandals or by a stone from the road you will pay the first \$ 300.

Finally if you can not use your car, the insurance on your vehicle will insure the car that you have to either borrow or rent. This protection applies only if your car has been destroyed, damaged lost or stolen.

Each at fault accident claim, your insurance premium will rise. Always discuss with your broker the repercussions of reporting an accident to your insurance company.

Although many people consider insurance an option, It really isn't - it is a necessity. In many cases an insured person finds out too late just how important insurance is. But as with the other building blocks of financial planning, you must choose your insurance with a particular goal in mind. If you simply purchase insurance without having a "Game plan" in all likelihood you will pay too much for a product that doesn't meet your needs.

ஓய்வூதிய

வருடத்திற்குள் முடித்து விடலாம். இதன் மூலம் இவருடைய \$5000 வரியில்லாமல் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் பெருகுவதால் இவருக்கு நன்மை தரும் கடன் திட்டமாகும்.

மேலும் ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டம் (RRSP) முதன் முறையாக வீடு

வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு சலுகையை வழங்கியுள்ளது. முதல் தடவையாக வீடு வாங்குபவர்கள் தங்கள் RRSP பணத்தில் இருந்து ஆகக் கூடுதலாக \$20,000 ஐ வீடு வாங்குவதற்கு பயன்படுத்தலாம். கணவன், மனைவி இருவரும் சேர்ந்து \$40,000 ஐ வீட்டிற்கு முதலீடு செய்ய வாய்ப்புண்டு.

இப்பணத்திற்கு வட்டி அறவிடப்பட மாட்டாது என்பதும் இப் பணத்தை 15 வருடங்களில் உங்கள் RRSP

மீளளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. RRSP பணத்தைக் கடனாகப் பெற்று வீடு வாங்குபவர்கள் RRSP பணத்தை மீளளிப்பதற்கு 15 வருடங்கள் இருப்பதாக எண்ணாமல், கூடுமானவரையில் விரைவாக உங்கள் RRSP க்கு மீளளித்து விடுவது உங்கள் RRSP வளர்ச்சி அடைவதோடு ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்பது போல வீடும் உங்கள் ஓய்வூதிய சொத்தாக வந்து சேர வாய்ப்புண்டு.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் (GTA) இப் புதிய வருடத்தில் வீட்டு விலைகள் எவ்வாறு மாறும்? எவ்வளவு வீடுகள் கை மாறும்? பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றுமா? அல்லது பொருளாதார மந்தநிலை ஏற்படுமா என்ற கேள்விகள் எம் மத்தியில் தோன்றுகின்றன.

இக் கேள்விகளுக்கு நேரடியான பதில்கள் நிபுணர்களாலும் கூறமுடியாவிட்டாலும், புள்ளி விபரங்களையும், கனடாவில் வீட்டுச் சந்தை நிலைகளை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் அரசு நிறுவனமான CMHC இன் கருத்துகளையும் ஆய்வது எமது புதுவருட வீடுகள் வாங்கும், விற்கும் முடிவுகளுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

முதலாவதாக, ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக கைமாறப்பட்ட வீடுகள் மீள விற்பனை செய்த பட்டியலை நோக்குவோம்.

வருடம்	மீளவிற்கப்பட்ட வீடுகள்
1990	26,781
1991	38,144
1992	41,703
1993	38,990
1994	44,237
1995	39,273
1996	55,779
1997	58,014
1998	55,344
1999	58,957
2000 (Forecast)	57,500

ஆதாரம் CMHC

ஏற்கனவே சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின்படி 2001ம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 60,000 வீடுகள் மீளவிற்பனை செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது ஏறக்குறைய 2000ம் ஆண்டு கைமாறப்பட்ட வீடுகளிலும் பார்க்க 4.3% அதிகமாக இருக்கும் என்று CMHC எதிர்பார்க்கிறது.

பின்வருவன இதற்குக் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

* நிறைந்த ஊதியத்துடன் கூடிய வேலை வாய்ப்புகள்.

* பிற மாகாணங்களிலிருந்தும்,

நாடுகளிலிருந்தும் மக்கள் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தை நோக்கிக் குடியேறுவது தான்.

* வட்டி விகிதத்தின் ஸ்திரத்தன்மை.

* புதிய வீடுகள் கட்டும் எண்ணிக்கை குறையத் தொடங்கியமை.

இவை குறித்து சற்று விரிவாக ஆராய்வோமானால், 1996ம் ஆண்டிலிருந்து ரொறன்ரோ பெரும்பாகப் பகுதியில் பாதுகாப்புக் கூடிய நல்ல வேலைகள் 350,000 அளவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் சேவைத் துறையில் (Service sector) இன்னும் பல வேலைவாய்ப்புகளை 2001ம் ஆண்டில் மேலும் உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன் தொலைத் தொடர்பு, 'இன்டர்நெட்' போன்ற

2001ம் ஆண்டில் வீட்டுச் சந்தை நிலைவரங்கள்

துறைகளிலும், அரசாங்கங்கள் மீண்டும் அதிக பணத்தை முதலீடு செய்வதால் சுகாதாரத் துறை, பொதுமராமரத்துத் துறை என்பவற்றில் அதிகளவு வேலை வாய்ப்பு வளர்ச்சி இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே நிரம்பியுள்ள வாகன உற்பத்தித் துறையில் வேலைவாய்ப்பு வீழ்ச்சியடையும் என்பது உறுதியாகிவிட்ட போதிலும், தொலைத் தொடர்பு, இன்டர்நெட், சுகாதாரத்துறை, சேவைத்துறை, பொதுமராமரத்துத் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியும் வேலைவாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பது நிபுணர்களின் அபிப்பிராயம்.

அடுத்து 1999ம் ஆண்டிற்கும் 2001ம் ஆண்டிற்குமிடையில் 70,000 மக்கள் மேலதிகமாக ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் பிற நாடுகளிலிருந்தும் பிற மாகாணங்களிலிருந்தும் வந்து குடியேறுவார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இயற்கையாக ஏற்படும் குடிசன வளர்ச்சிக்கு (பிறப்பு - இறப்பு) மேலாக இந்தக் குடியேற்றம் அமையும். பிற நாடுகளிலிருந்து கனடாவை நோக்கிக் குடியேறும் மக்களில் பெரும்பாலோர் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலேயே குடியேறுவது இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைகிறது.

முன்றாவதாக, மிகவும் குறைந்த வட்டி வீதங்களை நாம் இருபது வருடங்களுக்குப் பின் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமை அடுத்த ஐந்து காலாண்டுகளுக்கு நீடிக்கும் என்று CMHC கருதுகிறது. அமெரிக்காவிலும் கனடாவில் அமுல் நடத்தப்பட இருக்கின்ற பாரிய வருமானவரிக்குறைப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஏற்படவுள்ள மந்தநிலை (Slow down) வட்டி வீதத்தை அடித்தளத்திலேயே வைத்திருக்கும்.

நான்காவதாக கடந்த காலங்களில் அபரிமிதமாக வளர்ச்சியில் இருந்து வந்த புதிய வீடுகள் கட்டும் தொழிற்துறை சென்ற நவம்பர் மாதத்திலிருந்து சாதாரண வளர்ச்சி நிலையை நோக்கி நகரத் தொடங்கியுள்ளது. அதாவது ஒக்டோபர் மாதத்தில் கட்டப்பட்ட 164,900 வீடுகள் நவம்பர் மாதத்தில் 155,800 வீடுகளாகக் குறைந்துள்ளது. மேற்கூறிய காரணங்களால் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் இந்த ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 60,000 வீடுகள் கைமாறப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

புதியப்பட்ட இளைப்பாற்றுச் சேமிப்புத் திட்ட மூலம் வீடு வாங்குதல் (RRSP Home Buyer's Plan)

புதிய வருடத்தில் வீடு வாங்கும்

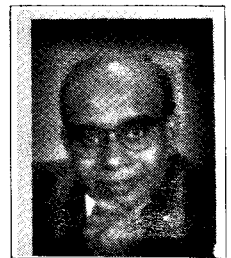
நோக்கமுடையவர்கள், விசேடமாக முற்பணம் குறைவாக உள்ளவர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நல்ல பயனைப் பெறலாம்.

சுருங்கக் கூறின், தனி நபர் ஒருவர் \$20,000 டாலர்களுக்கு மேற்படாத தொகையையும், கணவன் மனைவியர் \$40,000 டாலர்களுக்கு மேற்படாத தொகையையும் இத் திட்டத்தைப் பாவித்துப் பெற்று, வரிகள் ஏதுமின்றி வீடு வாங்குவதற்கு முற்பணமாகச் செலுத்தலாம். ஆனால் தற்போது இவ்வினைப்பாற்றுத் திட்டத்தில் பணம் சேமிப்பு செய்யாதவர்கள் எவ்வாறு இவ்வருடத்தில் இத் திட்டத்தைப் பாவித்து வீட்டுக்கு முற்பணத்தைச் சேமிக்கலாம் என்பது பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

சென்ற வருடத்திய வருமானவரி மீளளிப்பு (refund) காசோலையுடன் நீங்கள் எவ்வளவு RRSP ஊதியப்பணம் போடலாம் என்று வருமான வரித் திணைக்களம் உங்களுக்கு அறிவித்துள்ளது.

ஒரு ஆளுக்கு 2000 ஆண்டு வருமானத்தில் ஆகக்கூட \$25, 400 டாலர்களை RRSP வாங்கலாம் என்றும், அந்தத் தொகையை இவ்வருட வருமானத்திலிருந்து குறைத்து வரிகட்டலாம் என்றும் உங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது எனப் பார்ப்போம். ஆளுக்கு ஆள் இந்த உதாரணத்திலிருந்து மாறுபட்ட தொகைகள் காணப்படும் என்பதையும் கவனித்துக் கொள்ளவும்.

இவ்வாறு, வருமானவரி இலாகாவால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தொகையில், எமக்கு இந்த வருடம் வீடு வாங்குவதற்குத் தேவையான முற்பணத்தை நாம் RRSP க்குச் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக எமக்கு முற்பணம் \$10,000 டாலர்கள் தேவைப்படும் என வைத்துக் கொள்வோம். இந்தத் தொகையை பெப்ரவரி 28ம் திகதி 2001ம் ஆண்டிற்கு முன் வங்கிகள் மிகக்குறைந்த வட்டியுடன் கடனாகத் தருவார்கள். அந்தத் தொகையை அதே வங்கியில் RRSP இல் போட்டுக்கொண்டு அதற்கான பத்திரங்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு கடனாகப் பெறும் பணத்திலிருந்து எமக்கு ஒரு RRSP திட்டத்தை நாம் ஆரம்பிக்கும் போது, இந்தப் பணம் விரைவில் வீடு வாங்குவதற்குப் பாவிக்கவுள்ளோம். எனவே கடன் கட்டி முடிய, குறுகிய (மறுபக்கம்)

நீல் சுரேந்திரன்

முதன் முறையாக வீடு வாங்குகின்றீர்களா?

புலம்பெயர்ந்து வந்த நாம் கனடாவில் எமக்கென ஒரு வீட்டை வாங்கும்பொழுது அது எமது வாழ்க்கையில் மிகப் பெரியதொரு முதலீடாக அமைகின்றது. எனவே நாம் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பணத்தை வீட்டில் முதலீடு செய்யும் பொழுது பல விடயங்களை கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நீங்கள் செய்யும் வேலையின் மூலம் எவ்வளவு பணத்தை ஊதியமாகப் பெறுகின்றீர்கள்; அதில் எவ்வளவு தொகையை சேமிக்கின்றீர்கள்; எவ்வளவு தொகையை வீட்டுக்கெனச் செலவிட முடியும் என்பதைக் குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் கலந்தாலோசித்து உறுதியாக எழுதி திட்டமிட வேண்டும்.

எந்த இடத்தில்வீடு வாங்கத் திட்டமிட்டுள்ளீர்கள் என்பதைத் திட்டவாடமாகத் தீர்மானிக்க வேண்டும். பலர் பாடசாலைகளுக்கு அண்மையாகவும், வேலையிடங்களுக்கு அண்மையாகவும், உறவினர்களின் வீடுகளுக்கு அண்மையாகவும் வீடு வாங்க விரும்புகிறீர்கள். உங்களின் தேவையை நீங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். அத்துடன் என்ன விலைக்கு எவ்வாறான வீட்டைத் தெரிந்தெடுக்க விரும்புகிறீர்கள் என்பதை முன்சூட்டியே திட்டமிடல் நன்று. இந்த விடயத்தில் தங்கள் தேவைக்கேற்ற வீட்டை வாங்குவதே மிகவும் நன்று. வீடு தேவைக்கு மேல் பெரிதாக அமையும் பொழுது - பராமரிக்கும் செலவு அதிகமாக அமைகின்றது. வீடு தேவைக்குப் போதாமல் சிறிதாக அமையும் பொழுது விரைவில் பழுதடைந்து விடும் சாத்தியம் ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக சிறிய வீடொன்றில் பலர் வசிக்கும் பொழுது வீட்டிற்குப் போதிய காற்றோட்டமின்மை காரணமாகவும், அளவிற்கு அதிகமான பாவனை காரணமாகவும், வீட்டின் முக்கிய பகுதிகளான Wash room, Kitchen, Living room floor என்பன விரைவில் பழுதடைந்து விடுகின்றன. அத்துடன்

வீட்டில் வசிப்பவர்களின் ஆரோக்கியமும் பாதிப்படைகின்றது.

நீங்கள் வீட்டிற்கென பெற்றுக் கொள்ளும் கடன்

திரவி முருகேசு

ஆகக்கூடியது 25 வருடங்களுக்குள் மீள் செலுத்தப் போகிறீர்கள் உங்கள் கடனின் மாதாந்தக் கட்டுப் பணம் வட்டி வீதத்தை அடிப்படையாக வைத்தே கணிக்கப்படுகிறது. வட்டி வீதம் வேறுபடும் போது, மாதாந்தக் கட்டணமும் வேறுபடுகின்றது. ஆகவே வட்டி வீதம் குறைவாக இருக்கும் போது வீடு வாங்குவதே மிகவும் நன்று. இது தொடர்பாக ஓர் Real Estate முகவரை அணுகி ஆலோசனை பெற வேண்டும்.

உங்கள் சந்தேகங்களை எல்லாம் Real Estate ஏஜன்டுடன் கலந்தாலோசித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்கள் நிதி நிலைமை சம்பந்தமாக விளக்கமாகக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். உங்கள் வருமானம், உங்களிடம் உள்ள முதலீடுகள், ஏற்கனவே நீங்கள் எடுத்த கடன்களின் விபரம் என்பனவற்றைப் பற்றி விபரமாகக் கலந்தாலோசித்தால் உங்களுக்குப் பொருத்தமான வீட்டைத் தெரிந்தெடுப்பது மிகவும் இலகுவாகும்.

முதல் முறையாக வீடு வாங்குபவர்களுக்கு சில விசேட சலுகைகள் உண்டு.

1. 5 வீத முதலீடு - Down payment

முதல் முறையாக வீடு வாங்குபவர்கள் வீட்டின் விலையின் 5வீதத்தை முதலீடாக இட்டு வீடு வாங்கலாம். உதாரணமாக \$200,000 டாலருக்கு வீடு வாங்கும் ஒருவர் 10,000 டாலரை முதலீடாக இட்டு 190,000 டாலருக்கு வங்கியிடம் கடன் பெற்று வீட்டை வாங்கலாம். இந்த 190,000 டாலர்கள் கடனுக்கு காப்புறுதி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அதன் விபரங்கள் Real Estate ஏஜன்டிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

2. பதிவு செய்யப்பட்ட ஓய்வூதிய சேமிப்புத் திட்டத்திலிருந்து கடன் - RRSP Loan

RRSP யில் இருந்து ஆளுக்கு ஆகக் கூடியது 20,000 டாலர்களை வீடு வாங்குவதற்கு கடனாகப் பெற முடியும். RRSP யில் இருந்து எடுக்கும் கடனுக்கு வரி கட்ட தேவையில்லை. அத்துடன் அந்தக் கடனை 15 வருட காலத்துள் வட்டியின்றி சம பங்குகளாக மீள் செலுத்தலாம். நீங்கள் மீள்செலுத்தத் தவறினால் அத் தொகை உங்களுக்கு ஓர் வருமானம் என கணிக்கப்பட்டு அதற்கு வருமானவரி அறவிடப்படும். கடன் பெறுவதற்கு 90 நாட்களுக்கு முன்னர்

அந்தப் பணம் RRSP யில் முதலீடு செய்திருக்கப்படல் வேண்டும். 90 நாட்களுக்குள் முதலீடு செய்யப்பட்ட பணத்தை கடனாகப் பெற முடியாது.

3. ஒன்றாறியோ வீடு வாங்குவோர் சேமிப்புத் திட்டம் - O.H.O.S.P.

எந்த ஒரு வங்கியிலும் O.H.O.S.P. கணக்கை ஆரம்பித்து அதில் சேமிக்கும் பணத்தை வீடு வாங்குவதற்கு பாவிக்கலாம். ஒருவர் ஆண்டிற்கு ஆகக் கூடியது \$2,000 ஐ இத் திட்டத்தில் சேமிக்கலாம். கணவன், மனைவி இருவரும் ஆண்டிற்கு மொத்தம் \$4,000 ஐ சேமிக்கலாம். இத் தொகைக்கு வரிச்சலுகை வழங்கப்படும். வீடு வாங்குவதற்கு 3 கிழமைகளுக்கு முன்னர் சேமிப்பிலிடும் பணத்தை மட்டுமே பாவிக்கலாம்.

வீட்டுச்சந்தை

அறிவிப்பில் (Short-notice) மீள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு RRSP திட்டத்தில் இடும்படி வங்கியாளர்களிடம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தற்போது, நாம் ஒரு \$10,000 டாலர் பெறுமதியான RRSP க்கு உரிமையாளர் ஆகிவிட்டோம். இந்தக் கடனை வங்கி மாதா மாதம் தவணைமுறையில் கழிக்க ஆரம்பிக்கும். தை மாதத்தில் நாம் RRSP ஐ ஆரம்பித்தால் ஆடி மாதமளவில் கடனில் 1/6 பங்கைக் கட்டியிருப்போம்.

இதற்கிடையில் எமது \$10,000 டாலர் RRSP எடுத்த காரணத்தால் வரிமீளளிப்பு (Tax Refund) சுமார் \$ 1700 டாலர்கள் மேலதிகமாக எமக்குக் கிடைக்கும். எனவே எமக்குக் கிடைத்த வரிமீளளிப்புக் காசோலையை அப்படியே இந்த RRSP கடனுக்கெதிராக நாம் கட்டிவிட்டால் எமது \$10,000 டாலர் RRSP கடனற்றதாகி விடும்.

இந்தப் பணத்தை நாம் முற்பணமாகச் செலுத்தி வேனிற் காலத்தில் ஒரு வீட்டுச் சொந்தக்காரராக மாறிவிடலாம். கனடா வருமானவரித் திணைக்கள சட்டப்படி இவ்வாறு சலுகை பெறும் RRSP குறைந்த பட்சம் 90 நாட்கள் RRSP கணக்கில் இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பாவிக்கப்பட்ட இளைப்பாற்றுத் தொகையை, மீண்டும் இரண்டு வருடங்களின் பின்பு, தவணை முறையில் RRSP த் திட்டமொன்றுக்குச் செலுத்த ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கனடாச் சிறுவர் கல்வி நிறுவனம் பெற்றார், பேரன்மார் தமது குழந்தைகளை எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடுவதற்கு நிதியுதவி சார்ந்த சில வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது.

01.01.1998 முதல் அரசாங்கம் மானியம் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இதற்கு 'கனடா கல்விச் சேமிப்பு மானியம்' என்று பெயர். இதன் பிரகாரம் RESP (Registered Education Savings Plan) திட்டத்தில் 18 வயதுக்கு உட்பட்ட பிள்ளைகளின் பேரில் வைக்கப்படும் முதல் 2000 டாலருக்கு அரசாங்கம் 20% மானியத்தை வழங்கும். ஒரு பிள்ளைக்கு ஒரு வருடத்துக்கு வழங்கும் அதிகபட்ச மானியம் 400 டாலர்களாக இருக்கும்.

இத் திட்டத்தில் பிள்ளைகள் பேர்பிள்ளைகள் உள்ள எவரும் சேரலாம். சேருவதும் எளிது. உங்களின் பிள்ளைகளின் மேற்படிப்புக்கு (Post-Secondary Education) சேமிப்புத் திட்டக் கணக்கு ஒன்றைத் திறந்து போடக்கூடிய பணத்தைப் போட்டு வைப்புகள். உங்கள் பிள்ளையோ, பேரப் பிள்ளையோ 18 வயதை அடைந்ததும் உங்கள் சேமிப்புத் தொகை உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அதனை அப்பிள்ளையின் முதலாண்டுக் கல்விச் செலவுக்கு நீங்கள் பயன்படுத்தலாம். அக்கட்டத்தில் கனடாச் சிறுவர் கல்வி நிறுவனம் பிள்ளையின் அடுத்த முன்று வருடக் கல்விக்கும் புலமைப் பணம் வழங்கும். பதிவு செய்யப் பெற்ற கல்விச் சேமிப்புத் திட்டத்தின் (RESP) நன்மைப்பாடுகளையும் நெகிழ்ந் தன்மையையும் பின்வரும் சிறப்பியல்புகள் விளக்குகின்றன:

1. இத்திட்டத்தை 21 வயதுக்கிடையில் இன்னொரு இரத்த உறவுப் பிள்ளைக்கு மாற்றலாம். அதாவது பதிவுக்குரியவர் மேற்படிப்பைத் தொடர முடியவில்லை என்றால் உங்கள் விருப்பத்துக்குரிய மற்றொரு சொந்தக்காரர் பிள்ளை இம்மாற்றத்தால் நன்மை பெற முடியும்.
2. எல்லா வகையான இரு வருடத் தராதரப் பத்திரப் படிப்புக்கும் இத்திட்டத்தைப் பயன்படுத்தலாம்.
3. பதிவுப் பிள்ளை படிப்பைத் தொடர முடியாத பட்சத்தில் நீங்கள் ஒரு சுயாதீனத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து அதில் சேமிப்புத் திட்டத்தை வைக்க முடியும். இதில் உள்ள நன்மை என்னவென்றால் வயதெல்லைக் கட்டுப்பாடின்றி எவரும் மேற்படிப்புக்கு இச் சேமிப்பை பயன்படுத்தலாம். இதிலும் வேறு பிள்ளைக்குச் சேமிப்பை மாற்றக்கூடிய வசதியுண்டு. இரண்டு நன்மைகள். ஒன்று 25 வருடங்களுக்கிடையில் இம் மாற்றத்தைச் செய்யலாம். மற்றையது சேமிப்பை வைத்துக் கொண்டு வரும் பெற்றோர் அல்லது பேரன்மார் பேருக்கும் மாற்றலாம். (இவை இரண்டும் I.T.A) நிபந்தனைகளுக்கு அமைய வேண்டும்.)
4. கூட்டு வட்டியால் வரும் முதலீட்டு வருமானம் முழுவதற்கும் வரிவிலக்கு உண்டு. ஆனால் திட்ட முடிவில் (Maturity)

கனடாச் சிறுவர் கல்வி நிதியம் சேமிப்புத் திட்டம்

Children's Education Trust of Canada Savings Plan

மாணவர் வரி கட்ட வேண்டும்.

5. நீங்கள் வேண்டிய நேரத்திற் சேமிப்பை மீள்பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் RESP யில் இருக்கக்கூடிய பயன்படுத்தப்படாத தொகையை RRSP க்கு மாற்றக்கூடிய வசதியும் உண்டு. (இதுவும் I.T.A. நிபந்தனைகளுக்கு அமைய வேண்டும்.)

6. RESP யின் முக்கிய நோக்கம் மாணவர் உயர்கல்விக்கு உதவுதல். ஆயினும் பணம் கட்டுபவர் குறிப்பிட்டுள்ள மாணவர் உயர்கல்வியைத் தொடர முடியாத நிலையிலும் அதனை மாற்றுவதற்கு வேறு ஒரு தகுந்த உறவுப் பிள்ளை இல்லாத நிலையிலும் சில நிபந்தனைகளின் பேரில் பணத்தைக் கட்டுபவரே பெற்றுக் கொள்ளலாம். நிபந்தனைகள் இவை:

- சேமிப்புத் திட்டம் குறைந்த பட்சம் 10 வருடங்களுக்காவது தொடர்ந்திருக்க வேண்டும்.
- திட்டத்திற் குறிப்பிட்டுள்ள சகல உதவிக்குரியவர்களும் (Beneficiaries) குறைந்தது 21 வயதுடையவர்களாகவும் மேற்படிப்பைத் தொடராதவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- சேமிப்புப் பணத்தைக் கட்டுபவர் கனடாவாசியாக இருத்தல் வேண்டும்.
- 7. உதவிக்குரியவர் 22 வயதுக்கிடையில் மேற்படிப்பின் முதல் வருடத்தை முடிக்க வேண்டும். படிப்புக் காலத்தில் ஓய்வு எடுக்கக்கூடிய வசதியும் உண்டு. அத்தகைய நிலையில் படிப்பு 26 வயதில் முடிவுற வேண்டும்.
- 8. ஒரு பாடநெறியில் அல்லது ஒரு வருட முடிவில் சித்தியடையவில்லை என்றாலும் புலமைப் பணம் பெறலாம். அதற்கு அடுத்த வருடப் படிப்புக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.
- 9. சிறுவர் கல்வி நிதியத்திற் சேருவதற்கு அனுமதிக்கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டுமாயினும் அதற்கு அளவான தொகை ஒன்று ஒவ்வொரு புலமைப் பணத்துடனும் கொடுக்கப்படும்.
- 10. மாணவரின் புலமைப் பணத்திற்குக் காப்புறுதியும் வைத்துக் கொள்ளலாம். இது நோய், மரணம், அங்கவீனமாதல், உத்தியோக இழப்பு முதலியவற்றிலிருந்து பணம் கட்டுபவரைப் பாதுகாப்பதோடு உதவிக்குரிய பிள்ளை, பேரப்பிள்ளைகளின் எதிர்காலமும் பாதிக்கப்படாது என்கின்ற மனநிம்மதியையும் தரும். மேலும் உதவிக்குரியவருக்குப் பதிலாகப் புலமைப் பணத்தைப் பெறக்கூடிய பிற இரத்த உறவுப்

பிள்ளைகளுக்கான காப்புறுதித் திட்டங்களும் உள்ளன. இது Optional Nominee Insurance எனப்படும். இதனை மாதத்துக்கு 75 சதம் அல்லது வருடத்துக்கு \$9.00 கட்டிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்தத் திட்டத்தின் நன்மைகள் சொல்லி முடியா. மேலே கூறப்பட்டுள்ள பயன்பாடுகளோடு மேலும் சில நன்மைகள் பற்றிய விபரம் பின்வருமாறு:

- சேமிப்புப் பணத்துக்குச் சிறந்த வட்டி வீதம் உண்டு. பணம் சிறந்த பலன் தரும் வகையில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றது.
- சேமிப்புகள் அனைத்தும் பாதுகாப்பும் உறுதிப்பாடும் உடையவை. உங்கள் புலமைப் பணத்திட்டம் பற்றிய விபரங்கள் உங்களுக்கு அரை வருட, வருடாந்த அறிக்கைகள் மூலம் அறிவிக்கப்படும். நீங்களும் எம்முடன் எப்பொழுதும் www.educationtrust.ca என்ற வலைப்பல வழியால் தொடர்பு கொள்ளலாம்.
- சேமிப்புப் பணத்திற்கு அதனைக் கட்டி வரும் பெற்றாரோ, பேரன்மாரோ வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை. இது ஓர் அரிய விதிவிலக்கு. புலமைப் பணம் மாணவர் சம்பந்தப்பட்டது. பொதுவாக அவரது செலவினங்கள் வருமானத்தை விஞ்சுவதால் அவரும் தாம் பெறும் புலமைப் பணத்துக்கு வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்காது.
- மாணவர் உலகத்தின் எப் பகுதியிலும் அங்கீகாரம் பெற்ற கல்வி நிலையம் ஒன்றிற் கல்வி கற்கலாம்.

இத்தகைய உன்னதமான திட்டத்தை நீங்கள் பயன்படுத்துகின்றீர்களா? உங்கள் பிள்ளைகளின் அல்லது பேரப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலக் கல்வியை உறுதிப்படுத்தியுள்ளீர்களா? இன்னும் இத் திட்டத்திற் சேர்ந்து கொள்ளவில்லையென்றால் உடனடியாகவே சேர்ந்து கொண்டு பயனைப் பெறங்கள்.

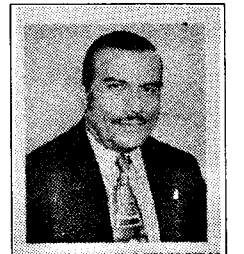
Rate of Return and Scholarships Paid

Average Book value Rate of Return on Investments for 1997, 1998 and 1999 was 22.965%

Scholarships paid in September of 2000 are:

- 1st Scholarship \$1,700 per unit
- 2nd Scholarship \$1,700 per unit
- 3rd Scholarship \$1,700 per unit

Rate of Return based on various Scholarship modes is (One-Time) 13.70% (Annual) 13.47% and (Monthly) 13.27%

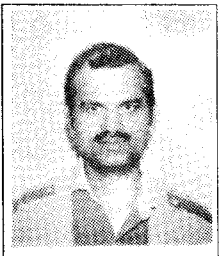

சிவா கணபதிப்பிள்ளை

கம்பியூட்டர் என்ற தன்மை உயிர்கள் அனைத்திலும் இருக்கின்றது. உயிருக்கு உயிர் இது மாறுபடக்கூடுமே தவிர எல்லா உயிர்களிடத்தும் இந்த கம்பியூட்டர் அறிவு இருக்கின்றது. உயிர்வாழ வேண்டும், இன்பம் பெருக்கத்திற்கு வழிவிட வேண்டும், உயிர் வாழ்வதற்கு இரை தேட வேண்டும், இரை தேடுவதற்கு வழி தேடவேண்டும். இந்த ஒரு நோக்கத்திலேயே கம்பியூட்டர் அறிவு வளர்ந்து விடுகின்றது. அதனுடைய மாற்று பிரதிதான் இப்பொழுது இங்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கணனியின் முக்கிய அடிப்படை இயக்கம். இப்படிப்பட்ட கம்பியூட்டர் என்ற இந்த இயக்க அறிவை 60 ஆண்டுகள் காலம் முதல் மனிதர்கள் தனியாக ஒரு இயந்திரமாகச் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆனாலும், தனி ஒரு மனிதன் ஒரு கணனியை தனது சொந்த உபயோகத்திற்காக, அதாவது தனி உபயோகத்திற்காக - இதைத் தான் பேர்சனல் கம்பியூட்டர் என்று சொல்கிறோம். இதன் தயாரிப்பு சுமார் 25 ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் தான் நடந்தது.

1986ம் ஆண்டு தனி மனித கணனி முதல் முதலில் உண்டாக்கப்பட்டது. அதன் எண் 8086. அதாவது 086 என்று சொல்லலாம். இப்பொழுது நமது பழக்கத்தில் இருக்கும் கணனியைக் காட்டிலும் பல ஆயிரம் மடங்கு சிறிய சக்தியைக் கொண்ட அந்தக் கணனியின் ஒரு சிறிய புரோகிராமம் உள்ளே செலுத்திவிட்டு நாம் அதை எடுப்பது மிக ஆச்சரியப்பட வைத்த காலமது. அதன் பின்பு சற்றுஅடுத்தபடியாக 186 என்ற இந்த கணனி சேதனைச் சாலையில் கண்டுபிடித்து இயக்கப்பட்டதுடன் சரி. அது வெளிக்கொணரப் படவில்லை. அதாவது அது மக்களது உபயோகத்திற்கு அல்லது வியாபாரத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை அதை அப்படியே நிறுத்தி விட்டார்கள். அதன் பின்பாக அதைத் தொடர்ந்த 286 என்ற இந்தக் கணனி தான் மக்கள் உபயோகத்திற்கு அடுத்தபடியாக வெளிவந்தது. இந்த 286 ஐ தொடர்ந்து சில ஆண்டுகளில் 386 என்ற அடுத்த புதிய பரிமாணம் வந்தது. அதன் பின்பு 486. இதை இப்பொழுது கூட சிலர் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த 486 இன் அடுத்த பரிமாணம் தான் 586 என்று சொல்லக்கூடியதாக ஒன்றைச் செய்தார்கள். ஆனால்அதற்கு இணையாக பென்றியம் என்ற இன்ரெல் நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடு வந்தது. அதனால் 586 அல்லது பென்றியம் என்பது ஒரே நேரத்தில் வெளிவந்த ஒத்த பரிமாணம் என்று சொல்லலாம். அதன் பின்பு ஒரு பெரிய திருப்பம். பென்றியம் என்று

சொன்னவுடன் அந்தப் பென்றியம் (1) அதன் பின்பு பென்றியம் 2 அதன் பின்பு பென்றியம் 3 வந்தது. இப்பொழுது பென்றியம் 4. அதாவது புதிய வெளியீடு பென்றியம்

ராஜா சொக்கலிங்கம்

கணனியும் காலத்தின் கட்டாயமும்

4. இவ்வளவு வளர்ச்சியும் சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்குள் தான். இது அதிக காலமல்ல, கணனியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஆண்டு என்பது பத்து ஆண்டுகள் உடைய மற்ற துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு இணை. பிற துறைகள் அதாவது பிற கண்டுபிடிப்புகள் அல்லது பிற விஞ்ஞானங்கள் பத்து ஆண்டுகளில் வளரும் அதே வேகத்தை இது ஓராண்டில் முடித்து விடுகின்றது. அந்த மிக அதிக வளர்ச்சிக்கு காரணம் என்ன?

கணனியின் பின் (கம்பியூட்டர்) இயக்கத்தை மனிதனுடைய மூளையின் இயக்கத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அதனால் தான் அதனுடைய தேவை அல்லது இயக்கம் மனிதனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறது. தேவைகள் மிக வேகமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றது. மனிதனுக்கு மிக நெருக்கமாக உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு கருவி என்று சொன்னால் அது கணனி என்று தான் சொல்ல வேண்டும். கணனியின் இயக்கம் துல்லியமானதாக, பிழையெதுவும் இல்லாமல் தக்க நேரத்தில் சரியாக இருப்பதால் தனது மூளையின் இயக்கத்தை விருத்தியடைய அதாவது மூளையின் வேகத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக கூட இந்த கணனி இயக்கம் பயன்படுகின்றது. கணனித் துறை மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கணனி ஒரு காலத்தில் மனிதனை ஆளப் போகின்றது என்று நம்மிடையே பலர் சொல்லக்கூடும். அதில் உண்மையும் பொய்யும் இருக்கின்றது. என்ன உண்மை? ஆளப் போவது உண்மை தான். ஆனால் அது மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட கணனி தான். அதாவது ஒரு மனிதனோ அல்லது மனிதக் கூட்டமோ இன்னொரு மனிதக் கூட்டத்தை ஆள்வதற்கு கணனி என்ற கருவியை பயன்படுத்தினார்கள். கணனி தான் நம்மை ஆள்கின்றது என்பதல்ல, அந்தக் கணனியைக் கருவியாகக் கொண்டு இன்னொரு மனிதன் நம்மை ஆளலாம். இதுதான் உண்மை. அதனால் தான் சதுரங்கம் போன்ற விளையாட்டுகளில் ஒரு கணனி ஒரு மனிதனை வெல்லுகின்றது. இதில் உண்மை என்னவென்றால் ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்கும் ஒரு தனி மனிதனுக்கும் இடையே உள்ள போட்டிதான் அந்த தனி மனிதனுக்கும் அந்தக் கணனிக்கும் இடையேயுள்ள விளையாட்டுப் போட்டி என்று கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது உண்மை உங்களுக்கு விளங்கும்.

கணனி என்பது மிக நண்பனாக, உடன்பிறப்பாக, உயிர் காப்பாற்றும் தெய்வமாக அல்லது அறிவுரை கூறும் ஆசானாக பல வடிவங்களில் மனிதனுக்கு உபயோகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. நம்மிடையே, பலர் பல சிறிய, சிறிய அல்லது

மிகப் பெரிய திறமையுள்ளவர்கள் கூட அதை வெளிக்கொணர்வதற்கு வழிகளில்லாமல் இருந்த காலம் போக இந்தக் கணனி என்ற இந்தக் கருவியைக் கொண்டே அவர்களது அந்த திறமைகள் கூட வெளிக்கொணரப் படுகின்றது. அந்தக்கணனியின் மூலம் தான் மிகக் கடினமாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு வேலையை மிகச் சுலபமாகச் செய்வதற்கு உதவுகிறது. அதனால் தான் காலத்தின் கட்டாயம் கணனியின் உபயோகம்.

கணனியை மனிதனின் இயக்கத்திற்கு ஒப்பிட்டதும், மனிதனின் நண்பன் என்று சொன்னதும் அதனுடைய உபயோகத்தை மட்டும் வைத்தல்ல. அதனுடைய அமைப்பே அப்படித்தான். ஒரு மனித உருவத்தை மூன்று முக்கிய பெரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். ஒன்று உள்வாங்கும் பகுதி, இரண்டாவது சிந்திக்கும் பகுதி, மூன்றாவது வெளியிடும் பகுதி. வெளியில் நடக்கும் செயல்களையும், ஒலிகளையும் காது, கண் போன்ற உறுப்புகள் மூலம் உள்வாங்கி, மூளை அல்லது இயம் ஆகியவற்றின் மூலம் சிந்தித்து, பின்பு வாய் அல்லது கைகளினால் தனது எண்ணங்களை வெளியிடும் மூன்று பெரும் பகுதிகளாக இருக்கின்றது அல்லவா? அதே போலத்தான் கணனியும் மூன்று பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒன்று இன்புட் டிவைசஸ், இரண்டாவது புரொசசிங் யுனிட், அவுட்புட் டிவைசஸ் கணனி. கீபோர்ட், மவுஸ் என்ற பகுதிகள் உள்வாங்கும் பகுதிகளாக இருக்கின்றது. இரண்டாவது, சென்றல் புரொசசிங் யுனிட் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தப் பெட்டியில் தான் -அதனை இயக்க அல்லது சிந்தனைப் பகுதி என்று சொல்லலாம். மூன்றாவது மொனிட்டர், ஸ்பீக்கர் போன்ற பகுதிகளால் கணனியில் நடக்கும் விபரங்களை வெளிவிடுகிறது. இந்தப் பிரிவுகள் மட்டும்ல்லாது அவற்றின் இயக்கங்கள் கூட மனிதனுடைய இயக்கங்களுக்கு நேரடியாக ஒப்பிடக்கூடியவை.

உயிரினம் அனைத்துக்கும் உடல், உயிர் என்று ஒருமுக்கியமான பிரிவுகளின் சேர்க்கை அடிப்படை. உடலில்லாத உயிர் ஆவி என்று குறியிடப்படும். உயிரல்லாத உடல் பிரேதம் என்று குறிப்பிடப்படும். இரண்டும் இணைந்திருந்தால் தான் அது செயல்படும். கணனியிலும் அப்படித்தான், மென்பொருள் (Software) கடிமம் பொருள் (Hardware) இரண்டும் உயிர், உடல் போல் ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்றில்லை. இப்படியாக அடிப்படையிலேயே மனித இயக்கத்தில் ஒன்றுபட்டது இந்தக் கணனி.

மற்றைய கருவிகளில் இருந்து வேறுபடுவது இந்தக் கணனிக் கருவி. தொலைக்காட்சி அல்லது ஒளிநாடா போன்றவற்றை இயக்குவதற்கும், ஒரு கணனியை இயக்குவதற்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளது. கணனி செயற்படும் போது நமது எண்ணத்தை அது உள்வாங்கிக்கொள்கின்றது. அந்த உள்வாங்கும் அந்தக் கட்டளையையே (மறுபக்கம்)

கணனியும்

மீண்டும் பிரதிபலித்து நமக்கு பதில் கிடைக்கின்றது. இந்த அடிப்படையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள சிறிய குழந்தையை வளர்ப்பதற்கும் மிக வயதான பெரியவர்களுக்குக் கூட இந்தக் கணனி பெருந்துணையாக இருக்கும் காலமும் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. சிறிய குழந்தைகளோ அல்லது வயது முதிர்ந்தவர்களோ தங்கள் செல்லப் பிராணிகளில் எவ்வளவு பற்றாக இருக்கின்றார்களோ அதனிலும் பார்க்க கூடுதலான பிணைப்பான ஒன்றாக இந்தக் கணனி அவர்களுக்கு இருக்கப் போகின்றது.

ஒருவகையில் பார்த்தால் ஒரு தனி மனிதன் அல்லது ஒரு சிறிய மனிதக் கூட்டம் செய்ய முடியாத ஒரு விடயத்தை இந்தக் கணனியின் மூலம் சாதிக்க முடிகின்றது. இதற்கு உதாரணம் சொல்லப் போனால் தொலைத்தொடர தொலைக்காட்சி அல்லது ரெலிபோன். தொலைக்காட்சி என்று சொன்னால் படங்கள் வரும், வானொலி என்று சொன்னால் ஒலி வரும். கடிதம் என்று சொன்னால் உங்களுடைய செய்திகளை எழுதி அனுப்புவது. இந்த எல்லாச் செயல்களையும் கூட சில விநாடிகளில் பரிமாற்றம் செய்யக்கூடிய ஒரு வாய்ப்புத் தந்தது இந்தக் கணனி.

கணனியின் மிகப் பெரிய உபயோகம் என்று சொல்லப்போனால் உலகவலை என்று சொல்லக்கூடிய இந்த இன்டர்நெட், அதனுடைய பிரதி உபயோகம் ஈ-மேயில், உண்மையாக இந்த இன்டர்நெட் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த கணனியின் அறிவால் தான் நாம் வாழும் இந்த உலகின் அளவு நமது எண்ணத்தால் சுருங்கி விட்டது. ஒரு இடத்தை நாம் அடைவதற்கு எவ்வளவு நேரம் பிடிக்கின்றதோ அவ்வளவு தூரத்தில் அது இருக்கின்றது என்று கொள்ளலாம். அதே இடத்தை சில விநாடிகளில் நீங்கள் அடைய அல்லது அங்கிருந்து ஒரு செய்தியை சில விநாடிகளில் எடுக்க முடிந்தால் அந்த இடம் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்றது என்று கொள்ளலாம் அல்லவா? இந்த வேலையைத் தான் கணனி இன்று செய்கின்றது. உலகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் இருந்தெல்லாம் செய்திகளையோ அல்லது மற்றத் தகவல் தொடர்புகளையோ நாம் சில விநாடிகளில் பெற முடியும். இந்த உலகம் மிகச் சிறிய ஒன்றாக மாறிவிட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

கணனி என்ற இந்தப் பரிமாணத்தால் நன்மையா அல்லது தீமையா என்று பலர் விவாதிக்கக்கூடும். உலகத்தின் அத்தனை விடயங்களிலும் நன்மை, தீமை கலந்து தான் இருக்கின்றது. இது எந்த விகிதத்தில் இருக்கின்றது என்பது தான் இங்கு முக்கியம். உதாரணமாக, ஒரு கத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் மூலம் ஒரு மனிதனின் உயிரைப் போக்கலாம். ஆனால் அதே கத்தியைக் கொண்டு சத்திர சிகிச்சை மூலம் ஒரு மனிதனின் உயிரைக் காப்பாற்றலாம்.

அந்த விதத்தில் நன்மையான பக்கத்தை மட்டுமே நாம் பார்த்துக் கொண்டு செல்வது நமது மனித முனைக்கும் நமது எண்ணத்திற்கும் நல்லது.

முன்பெல்லாம் கணனித் துறையில் அமெரிக்கா போன்ற வல்லரசு தான் முதன்மைத் தத்துவம் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுது உலக நாடுகள் கணனியின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்கின்றன. ஒரு குழந்தையொன்று பிறப்பதற்கு கருவை உண்டாக்குவது எவ்வளவு முக்கியமோ அதே அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது குழந்தையை ஒழுங்கான முறையில் பெற்றெடுப்பது. இதில் எது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, எது குறைந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று கூற இடமில்லை. அதேபோன்று கணனி என்ற விஞ்ஞான அறிவை உலகத்துக்குக் கொண்டு வந்தது ஒரு சில நாடுகளாக இருக்கலாம். ஆனால் இன்று அதை மனித வாழ்க்கைக்கு அல்லது தனி மனிதனுக்கு பயன்படும் கருவியாக அல்லது புரோகிராம்களை எழுதுவதன் மூலமாகக் கூட நமது ஆசிய நாடுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய இந்தக் கணனித் துறை இப்படியே சென்று கொண்டிருக்கும் போது உலக நாடுகளின் எல்லைக் கோடுகள் இல்லாமல் போய்விடும். அதாவது பேருக்குத் தான் எல்லைக் கோடுகள் இருக்கும். எண்ணத்தால் அல்லது செயலால் இந்த எல்லைக்கோடுகளே இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு வரப் போகிறது. இந்த உலகத்தின் நாணயங்கள் ஒன்றாக மாறலாம், நிச்சயமாக மாறக்கூடும். இனம் மொழி ஒன்றாகலாம், இப்படியெல்லாம் உலகத்தின் பல ஏற்றத் தாழ்வுகளை அதாவது பல பிரிவுகளை ஒன்றாக்கக்கூடிய ஒன்று தான் இந்த கணனி என்று சொல்ல வேண்டும்.

இந்தியா போன்ற எத்தனையோ நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த நாட்டின் ஒரு பக்கத்தில் மனிதன் வெள்ளத்தால் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றான். அதாவது தண்ணீரின் பெருக்கத்தால் ஒரு பகுதி மனிதன் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றான். மற்றொரு முனையில் அந்தத் தண்ணீர் கிடைக்காததால் பலர் மடிகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகள் ஒரு அரசுக்கு மிகப் பெரிய சமை, செயல்படுத்த முடியாத பணி என்று கூடச் சொல்லலாம். இது போன்ற பலப் பல பிரச்சனைகளை மிகச் சலபமாகத் தீர்த்து வைப்பதற்கு அல்லது ஏற்படவுள்ள தீமைகளை ஒழிக்க இந்தக் கணனித் துறை பிற்காலத்தில் மிகப்பெரிய அளவில் உதவும்.

ஒரு நாட்டின் ஒரு பக்கத்தில் வேலைக்கு ஆள் தேவை என்று ஒரு நிறுவனம் தேடிக்கொண்டிருக்கலாம். இன்னொரு பக்கத்தில் தனி மனிதன் ஒருவன் தனக்குத் தகைமைகள் இருந்தும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று காத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இவை இரண்டுக்கும் இடையிலான தொடர்புத்துறை அரிதாக இருப்பதால் இரண்டு பகுதியினருக்குமே பிரச்சனையாக

இருக்கின்றது. ஆனால் இந்தக் கணனியின் பிரதிபிம்பமான இன்டர்நெட் இவர்களிடையேயான இடைவெளியைக் குறைத்துக் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறு மனித இனத்திற்கே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த கணனித் துறையை நீங்கள் இதுவரை தெரிந்து கொண்டிருக்காவிட்டால் நீங்கள் வயதால் மட்டுமல்ல, எண்ணத்தால் அல்லது இயக்கத்தால் மிகப் பழமையாகப் போய்விடுவீர்கள். இது தான் உண்மை. முன்பெல்லாம் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவனுக்கும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவனுக்கும் வேறுபாடு எந்தளவுக்கு இருந்ததோ அந்தளவுக்குத் தான் இப்பொழுது சாதாரண படிக்கத் தெரிந்த மனிதனுக்கும் கணனியைப் பற்றித் தெரிந்த மனிதனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்று கொள்ளலாம். எனவே கணனி பற்றிய அடிப்படை அறிவு முதல், கணனியை இயக்கக்கூடிய இந்த சாதாரண ஒரு விடயத்தை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக நமது தமிழ் மக்கள் இந்த கணனியைக் கற்றுக் கொள்வது கடினமே அல்ல என்று சொல்ல முடியும். இது எப்படி என்று கேட்கின்றீர்களா? இந்தக் கணனி இயங்கும் பலவகையான நுண்ணிய அறிவினை நாம் முன்பே பெற்றிருக்கின்றோம். நமது வாழ்க்கையில் ஆசியாவில் சாதாரண வாழ்க்கைத் தரத்தில் உள்ள எந்த மனிதனும் மிகச் சலபமாக வாழ முடியாது. பலவகைகளிலும் சிந்தித்து, பலவகையில் அதை எண்ணி எண்ணி ஒரு சில செயலைச் செய்ய வேண்டிய உரிய அந்தக் காலகட்டத்தில் அங்கு வாழ்ந்து முடித்து இருக்க வந்திருக்கும் எழுது இனத்திற்கு இந்தக் கணனி ஒரு பெரிய விடயமே அல்ல.

எழுது ஆசிய நாடுகளில் கணனிக்கான 'புரோகிராம்' எழுதுவதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடிய அதே திறமையைக் கொண்டு தான் அதனை எழுதுகின்றார்கள். சாதாரண ஒரு வாழ்க்கையில் எப்படியெல்லாம் ஒரு மனிதன் சக்தியை அல்லது எண்ணத்தை செலவு செய்கின்றானோ அதே சக்தியையும் எண்ணத்தையும் கொண்டு இந்த யும்பியூட்டர் புரோகிராமை எழுதுவது கஷ்டமான காரியமே அல்ல என்பதால் தான் நமது ஆசிய நாடுகள் கணனித் துறை மென்பொருள் உற்பத்தியில் முக்கிய இடத்தை பெற்றுள்ளன.

நான் ஏற்கனவே கூறியதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது நமது தமிழ் இனத்திற்கு கணனித் துறையைக் கற்றுக் கொள்வது என்பது ஒரு சிரமமான ஒன்றே அல்ல. அதனால் இந்த ஆக்கத்தைப் படிப்பவர்களில் ஒரு சிலராவது கணனி அறிவை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தூண்டப்பட்டு அந்த அறிவையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்றால் எனது நோக்கத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்டேன் என்றே மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் அடைவேன்.

வாசகரே! உங்கள் ஆளுமையை அறிக! வளர்க்கும் வழிகள் உங்களுக்காக; உங்கள் வாழ்க்கையின் வெற்றி உங்கள் கைகளிலே; வாழ்த்துக்கள்!

“புத்தியுள்ள மனிதரெல்லாம் வெற்றி
காண்பதில்லை,
வெற்றி பெற்ற மனிதரெல்லாம்
புத்திசாலியில்லை”

இந்தப் பாட்டின் அடிகள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற, புத்தியா? சித்தமா? உத்தியா? என்றெல்லாம் கேட்டு நிற்கின்றன. இந்தக் கட்டுரை இதற்குரிய விடையை நல்கும் என்பது எனது திண்ணமான எண்ணமாகும். வாசகரே! நீவிர இக்கட்டுரையில் வாசித்தவற்றில் சிலவற்றையேனும் கடைப்பிடித்தால் வெற்றிப்படியிலே கால் வைக்கத் தொடங்கி விடுவீர்கள். வாழ்க்கையில் 5% ஆனோர் வெற்றி வாழ்வு வாழ, 95% ஆனோர் வெற்றி வாழ்வை அடைய மறுத்து எல்லாம் விதி எனக்கூறித் திரிகின்றார்கள். இவர்களிலே யார் சரி? சிந்தனையின் முடிவாய், 5% ஆனோர் வெற்றி பெறுவதால் ‘வெற்றி’ பெற முடியும் என்பது புலனாகின்றது. வெற்றி பெற்றவர்களின் எண்ணத்தின் உறுதியே, வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு அத்திவாரமாய் அமைகின்றது. “கானெஜி” என்ற ஆய்வாளர்களின் முடிவு, வெற்றி பெற்றவர்களில் 85% ஆனவர்கள், தங்களது ஆளுமை விருத்தி தம் கைகளிலே என்ற போக்கிலே தாங்களாகவே வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். 15% ஆனோர் அவரவர் அடையும் கல்வி, அனுபவம், கடும் உழைப்பு, பயிற்சி என்பவற்றால் அடைந்தோம் என்கிறார்கள். இந்த ஆய்வின் முடிவு எப்படிப் பார்க்கினும், ஆளுமை எம் கைகளிலே என்பது எம் திண்ணமான பேரெண்ணமாகக் கொள்ள வழி வகுக்கிறது.

“என்னால் முடியும் நம்பு நம்பு
எனக்குள் இருக்கும் என்னை நம்பு”
என்று அடிக்கடி பாடுவோம் எம்
அகத்திலே, வெற்றி வாழ்வு எம்
கைகளிலே என்ற உறுதி ஓளி வீசத்
தொடங்கிவிடும்.

கண்ணன் என்ற
நோயாளி ரோசாப்
புக்களைக்
கண்டால்
மயக்கமடைவான்.
டாக்டரிடம் சென்று
ஊசி மருந்து
ஏற்றிய பின்பே

பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர்

மயக்கம் தெளியும். இந்த நிலையை உளவியல் மருத்துவரான அறிவானதுக்குக் கூறினான். அறிவாளன் ஒரு நாள் குறித்து தன்னை வந்து காணும்படி கூறினார். கண்ணன் அங்கு சென்ற போது, மருத்துவரின் மேசையில் ரோசாப்புக்கள் இருந்தன. உடனே கண்ணன் மயங்கி விழுந்து விட்டான். மருத்துவர் ஊசி மருந்து ஏற்றினார். கண்ணன் தெளிவு பெற்று, மருத்துவர் மேசை மேல் ரோசாப்பு வைத்ததற்கு ஏசினான். மருத்துவர் மேசை மேல் இருந்தவை உண்மையான ரோசாப்புக்கள் இல்லை என்றார். கண்ணன் அவற்றைப் பார்த்த போது, அவை பிளாஸ்டிக்கினால் செய்த பூக்கள் எனக் கண்டான். அவனுக்கு ஏற்றிய ஊசி மருந்தில் பாதி மேசை மீதிருந்தது. அதனை அவனுக்குக் காட்டினார்; அது சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் என்பதை உணர்ந்தான். அன்றிலிருந்து அவனுக்கு அந் நோயே வருவதில்லை. இவை போன்ற பல்வேறு உணர்ச்சிச் சம்பவங்கள், மனத்தில்போலி எண்ணங்களால் ஏற்படும் பின்னடைவுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

உள்ளத்திற்கும் உடலுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சாப்பிடும் போது கோபித்தால் உணவு சமிபாடடையாது. மனத்தின் ஆரோக்கியமே மகிழ்ச்சியான செயற்பாடுகளுக்கும் காரணமாகும். “மனத்தின் கண் மாசிலன் ஆகினால், அவன் செய்யும் செயற்பாடுகள் எல்லாமே அறமாகும்” என வள்ளுவன் கூறுகின்றான். மனமது செம்மையானால் மந்திரம் தேவையில்லை எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது. மனத்திலே தூய்மை உள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் மோட்ச இராச்சியத்தை சுதந்திரப்பார்கள் என யேசுபிரான் கூறுகிறார். மனதில் உறுதி, வாக்கில் இனிமை, நினைவு நல்லது வேண்டும் எனப் பாரதியார் கூறுகிறார்.

‘எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காணும்
இயல்பு எம்மையே சாரும்’ என
எல்லோரும் ஒருமித்துக் கூறும்
கருத்துகளை நுணுகி ஆராய்ந்தால்
மனத்தை வளப்படுத்தினாலே, வளமான
வெற்றி வாழ்வு காணலாம் என்பது மறுக்க
முடியாத உண்மையாகும். ஆதலினாலே

மனத்திலே ஏற்படும் எண்ணத்தின் பாங்கே, வெற்றி வாழ்வுக்கு நல்ல ஊற்றாக அமைகிறது. வெற்றிவாழ்வுக்கு எத்தகைய மனப்பாங்கு வேண்டும்? எதனையும் உயிர்வாகக் கருதும் எண்ணம், உறுதியான மனம், வெற்றிக்கு வித்தாகும். சாதாரண சிப்பாயாக இருந்த காலத்தில் நெப்போலியன், தன்னைத் தலைவனாகப் பாவித்து படை நடத்துதலை எண்ணியே இருந்தான். உலக மாவீரன் ஆனான். கீதையும் பாவனை வெற்றி தரும் என்கிறது. ஆயிரகாம் லிங்கன் தனது மனமே தன்னை நீங்கா உற்ற துணை நண்பன் என்கிறார்.

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும்
அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு” குறள் 355.

பிராங்-ஏச்-மேயர் என்பவர் 104 வயது வரை வாழ்ந்தவர். அவருக்கு 102 வயது நடக்கும் போது, சான்ஸ்-வி-ஹொத் என்ற உளவியலாளர் பேட்டி கண்டார். “தாங்கள் நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கும், சந்தோஷமாய் இருப்பதற்கும் என்ன காரணம்? என்றார். பிராங்-ஏச்-மேயர், “வயது ஏறுவது போல் சந்தோஷமாய் வாழ்வது மிக இலகு” என்றார். “இலகு என்கிறீர்களே, அது எப்படிச் சாத்தியம் ஆகும்? என்றார் உளவியலாளர். “நீங்கள் உலகத்தை எப்படிப் பார்க்கிறீர்களோ, அதிலே உங்கள் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது என்றார். அதுபற்றிய விளக்கம் கேட்கப்பட்ட போது, அவர் கூறியவை எல்லோருக்கும் வழிகாட்டும் தாரக மந்திரமாக விளங்குகிறது.

மேயர் கூறியதாவது:- நான் காலையில் எழுந்து ஜன்னலுடாக வெளியே பார்ப்பேன். அப்போ மழையோ, பனியோ, வெயிலோ, குளிர் காற்றோ எந் நிகழ்வாயினும், அத்தகைய நாளே நான் அதிகம் விரும்பும் நாள் என்று கூறுவேன். ராங்-ஏச்-மேயர் சூழலை வெல்கிறார். சூழலைக் கண்டு, அதுவே எனக்கு விருப்பம் என்னும் போது, மனத்திலே சூழலை மேற்கொள்ளும் மாண்பைக் காணலாம். அவரை எதுவும் பாதிக்காது. உளவியல் ரீதியாக இத்தகைய எண்ணம் ஆழ்மனதிலே பதிந்து எச் சூழலையும் எமக்கு மிக உகந்தவையே என்ற உயர்வான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். நாடெனில் சூழலின் தாக்கத்தைக் கண்டு, பனி, மழை, வெய்யில் என்று ஒதுங்குகிறோம். ஏங்கி முயற்சி இன்றிப் பதுங்குகிறோம். சூழல் எம்மை மேற்கொண்டு எம் மனத்தை அடிமையாக்குகிறது. மீனவனின் வாழ்விலே நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய யாழ்ப்பாணக் கவிஞர்களில் ஒருவரான மஹாகவி எழுதிய பாடலின் சில அடிகள், (எதிர்ப்பக்கம்)

சவாலை எமக்காக்கிச் சூழலை
மேற்கொண்டாலே வாழ்வு என்று
சூறுகிறது.

‘கோடை கொடும்பனி மழைக்குளிரை
அஞ்சி
கோடிப் புறத்தினில் உறங்கி விடலாமா!
ஆடை களைந்து தலைமீதினில்
அணிந்தோம்” என்ற அடிகள் சவாலாகக்
கண்டு பயப்படாது, தலைப்பா கட்டி
கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும்
மீனவனுக்கே வளம் கிடைக்கும்.
வாசகனே, ராங்-ஏச்-மேயர் போல் எந்த,
எப்படிப்பட்ட நாளும் எமக்கு உகந்த,
விரும்பும் நாளே என எண்ணிச்
செயற்பட்டால் நாளென்ன, நாம் காணும்
மனிதர் என்ன எனவையாயினும் எம்
வசப்படும். ஆதலினாற் போலும் உலகம்
புகழும் வள்ளுவப் பெருந்தகையும்தான்
“உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல்
மற்றுளது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து
(596) என்று கூறியுள்ளார். இதுதான்
உயர்ந்த சிந்தனை. (Positive Thinking)
குறை காணாது, நிறையைக் காண்பவர்
வாழ்க்கையிலும், நிறைவான வெற்றி
பெறுவர். எல்லா நாளும் நல்ல நாளே;
அந் நாளே எமக்கு வாய்ப்பான நான் என
எண்ணி வாழ்க்கையின் வெற்றிப்
படிகளில் ஏறுவோமா!

“குறை காண்டல் கொடுமையான குற்றம்
நிறை காண்டல் தேவையான ஆசி”

சமூகத்திலே வெற்றி வாழ்வு வாழ,
கலிபோர்னியாச் சர்வகலாசாலைக்
கலாநிதி போல்-டபிள்யூ-ஐவி கூறும் ஏழு
வழிகள் வெற்றி தரும் பெருவாழ்விற்கு
வழிகாட்டுபவையாகும். அவையாவன:-
1. மற்றவர்கள் கூறுவது பிழையென்று
விவாதம் செய்யாதீர். கட்டாயம் பேச
வேண்டிய நிலைவரம் வரின் இதுபற்றிய என்
அபிப்பிராயம் இப்போது தேவையான என
விலகாது.

2. பொருத்தமின்றி ஒருவரை அதிகம்
புகழாதே
3. எல்லோரிடத்தும் அன்பாகவும்,
கருணையாகவும் பழகுக. இதனாலே
மற்றவரும் மதித்துப் பழகுவர்.
4. மற்றவர் சொல்லுவதை அவதானமாகக்
கேட்குக. இதனால் நண்பர்கள் கூடுவர்.
5. எவரையும் பெயர் சொல்லி அழைக்குக.
ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பெயரைக்
கேட்பதில் இன்பம் கொள்வர்
6. மனமுவந்து புன்னகை செய்யக.
போலியாகச் சிரிப்பவர் காலப் போக்கில்
இனம் காண்பட்டுக் கபடம் உள்ளவராகக்
கருதப்படுவார்.
7. எந்தச் சிறு செயலுக்கும்,
எத்தகையவர்களுக்கும் நன்றி கூறுவது,
மற்றவர் மட்டில் கணிப்பை ஏற்படுத்தும்.
மனிதரை மதிக்கும் மாண்பு மகத்தானது.

பொன்னனும், இராஜனும் அந்தக்
கிராமத்திலே பெரியவர்கள் என்று
கணிக்கப்பட்டவர்கள். இருவரும் ஒருநாள்
யோகியார் ஒருவரைச் சந்திக்கச்
சென்றனர். பொன்னனுக்கு, இராஜனை
விட தான் பெரியவன் என்று யோகியார்
மூலம் கேட்க ஆசை. யோகியார் அதை
உணர்ந்து, அவர்களிலும் பாரக்க
குறைந்தோர் 200 பேருக்கு
உணவளித்துவிட்டு, இரண்டு கிழமையின்
பின் தன்னை வந்து சந்திக்கும்படி
இருவரையும் கேட்டார். இரண்டு
கிழமையால் பொன்னன் யோகியிடம்
சென்றான். தான் 500 பேருக்கு
விருந்தளித்ததாகக் கூறினான். இராஜன்
வராததால், மேலும் இரண்டு கிழமையால்
வருகவென்று கூறி அனுப்பினார். அடுத்த
இரண்டு கிழமையின் பின் பொன்னன்
சென்று மேலும் தான் 200 பேருக்கு
விருந்தளித்ததாகக் கூறினான். இராஜன்
வராததால், யோகி ஆளை அனுப்பி வரச்
செய்தார். இராஜனிடம் யோகியார்,
“உம்மைவிடக் குறைந்த எத்தனை
பேருக்கு விருந்தளித்தீர்?” என்றார்.
இராஜன், “நான் ஒருவருக்கும்
விருந்தளிக்கவில்லை” என்றான்.
யோகியார் “ஏன்?” என்றார். இராஜன்
அதற்கு “என்னைவிடக் குறைந்தவன்
எவனையும் நான் காணவில்லை “
என்றான். மனிதத்தை மதித்தவனைக்
கண்டு யோகி சிரித்தார். பொன்னன் அந்த
இடத்தை விட்டு சொல்லாமலே
நீங்கினான். இங்கு மனித தெய்வம்
ஆபிரகாம் லிங்கனின் கூற்று மிகவும்
பொருந்தும் “ஒரு மனிதன் உன்னை
மதிக்க வேண்டுமானால், நீ
மற்றவர்களையும் நண்பர்களாய் மதித்து
நட”.

“உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின்
உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்” (குறள்
294) என்றும் உண்மை நேர்மை
உள்ளவனாக வாழ்ந்தால், அவனின்
ஆளுமை உலகத்தால் மதிக்கப்படும்.
மனிதத்தை மதிப்பவன் தெய்வத்தை
மதிக்கின்றான்.

எத்தகைய ஆளுமை வேண்டும் என்
விரும்புகிறீர்களோ அதனை
அடையக்கூடிய குறிக்கோள் ஏற்படுத்த
வேண்டும். குறிக்கோள் இருந்தாலே
அதை அடைவதற்குத் தேவையான
வழிகள் அறிந்து செயற்பட முற்படுவோம்.
நீங்கள் போக வேண்டிய இடம்
தெரிந்தாலே அதற்கான வழி தெரியலாம்.
அந்த இடத்திற்குப் பல வழிகள்
இருக்கலாம். கிட்டிய ஆபத்தில்லாத
பாதையைப் பல வழிகளிலிருந்து தெரிந்து
செயற்படுவோம். மேலும் செலவு, நேரம்,
வசதிகள் என்பனவும் பார்ப்போம். வழி

எதுவேனத் தீர்மானிக்காது செயற்படின்,
சுற்றித் திரிந்து அலைய வேண்டி வரும்.
சிலவேளை நீங்கள் போக வேண்டிய
இடத்திற்குப் போகாது, வேறு
இடத்திற்கோ அன்றேல் வழி தெரியாது
தடுமாறவோ வேண்டியவரும். குறிக்கோள்
தெரிந்தாலே நேர்ச் சுருக்கம், செலவு,
கிட்டியவழி, பாதுகாப்பு ஆதியை
அனுசரித்து குறிப்பிட்ட இடத்தையோ,
பயனையோ பெறலாம். ஆதலினாலே
திட்டமிடல், ஆளுமை வளர்ச்சியில் மிக
முக்கியமான ஒன்றாகும்.
“எண்ணித் துணிக கருமம், துணிந்த பின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு” (467)

ஒரு கருமத்தைச் செய்யுமுன் நன்றாக
எண்ண வேண்டும். இது எமது ஆளுமை
விருத்திக்கு அச்சாணி ஆகும். எண்ணி
என்ற முதற்சொல், எத்தகைய கருமத்தை
ஆற்றுமுன்னும் நாம் திட்டமிட
வேண்டியதைக் காட்டுகிறது. எப்படி
ஆளுமை வளர்ச்சிக்குத் தீர்மானம்
எடுப்பது என்றறிவாய் வாசகனே! எந்தக்
கருமத்திலும், எந்த வாழ்க்கை
நிகழ்ச்சியிலும், சாதகமான பாதகமான
காரணிகள் உண்டு. ஒரு கருமத்தைத்
தொடங்கும் முன் பல்வேறு வழிகளிலும்
ஆய்ந்து சாதக, பாதகமான காரணிகளை
ஒரு பக்கத்தில் சாதகமானவற்றையும்,
மறு பக்கத்தில் பாதகமானவற்றையும்
எழுதி ஒப்பிடுக. சாதகமான காரணிகள்
பாதகமான காரணிகளை விட
அதிகமாயின், அக் கருமத்தை விலத்தி
நடக்கலாம். இதனைப் புள்ளிவிபர முறை
என்றோ, கருத்துக் கணிப்பென்றோ
சுமுகமான கணிப்பென்றோ பலர் கூறுவர்.
இதில் உன்னை, உனது
செயலாண்மையை நம்பிச் செயற்படும்
பொழுது, உமது பகுப்பும் தொகுப்பும்
பலவற்றைத் தெளிவுபடுத்தி, நீரே
தீர்மானித்துச் செயற்படுத்தும் உமது வழி
காட்டி ஆவீர். உமது ஆளுமையில்
செயலாண்மை கூட்டி, அடைவுகள்
எண்ணியவாறு எய்த வழிவகுக்கும்.
செயற்படும் பொழுது அது பற்றி எண்ணி
ஆதங்கப்படின் இருதய வியாதிக்கு
வித்திட்டவர் ஆவோம். நன்றாக எண்ணி,
சாதக பாதகம் பார்த்துச் செய்யும் காரியம்
வெற்றி காணாது விட்டதை எவரும்
அறிந்திலர்.

ஓர் அரசனின் அன்பான குதிரை காணாமற்
போய்விட்டது. அவன் அதைக் கண்டு
பிடிக்கத் தேடச் சொன்னான். பலர் பல
வாரங்களாகத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை.
அரசன் அதைக் கண்டு பிடிப்பவருக்குப்
பரிசு தருவதாகக் கூறினான். அவையில்
இருந்த சாதாரணமான ஒருவர் அதைத்
தான் பிடித்துத் தருவதாக முன்வந்தான்.
அரசன் தனது அவையில் உள்ள
(மறுபக்கம்)

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

புத்திசாலிகள், பலவான்கள் செய்ய முடியாததை இந்த மடையனா செய்யப் போகின்றான் என யோசித்து, தனக்கு ஒரு நாட்டமும் இல்லைத் தானே என நினைத்து, அவனைக் கண்டு பிடிக்க அனுமதி அளித்தான். அவன் அன்று பின்னரேமே அரசனின் குதிரையைக்கண்டு பிடித்து கொண்டு வந்துவிட்டான். அரசன் பரிசில் கொடுத்தான். “அதை எப்படி இலகுவில் கண்டு பிடித்தாய்” அரசன் கேட்டான். “அரசே என்னை அந்தக் குதிரையின் இடத்தில் வைத்து, நான் குதிரையானால் என்ன செய்வேன் என யோசித்தேன். அந்த வழியிற் சென்று தேடினேன். குதிரையை கண்டு பிடித்தேன்” என்றான்.

இக்கதை சாதாரணமாகத் தோன்றினும், இதில் உளவியல் கூறும் உகந்த வாழ்வியல் விழுமியம் உண்டு. எமக்கு மற்றவர்கள் கூறும் பிரச்சனையை எமது எண்ணக்கரு (Me point) கொண்டு தீர்த்தல், சிறந்த தீர்வாகாது. மற்றவர் எமக்கு என்ன சொல்ல விழைகிறார் (Your Point) என்று அவரின் நிலையில் இருந்து சிந்தித்தால், பலர் எமது ஆளுமையை மதித்து வரவேற்பர். அவரும் கணிக்கப்படுகிறார். (Me point) எமது நிலையிலிருந்து மற்றவருடன் அணுகாது அவர் நிலையிலிருந்து சிந்தித்தால் ஒன்றிணைந்த மகிழ்ச்சிகரமான தீர்வு காண முடியும்.

உங்களுக்குக்கோபம் வருகிறதா? அது ஆருக்குத் தேவை? அது ஒருவருக்கும் தேவையற்றது. அதை ஒருபக்கத்தில் வைத்துவிடு. ஆளுமையில் வெற்றி பெறலாம்.

கனகலிங்கன் என்ற விரிவுரையாளர் பெரிய ஹோட்டல் ஒன்றில் தங்கி விரிவுரை ஆற்றினார். அவரின் விரிவுரை கேட்ட பலர், அவர் ஆளுமை, தோற்றம், பொலிவில் கவர்ச்சியுற்று, அவரைப்போன்ற ஆளுமையை அடைய விரும்பினர். அடுத்த நாட்காலையில் அவர் உடுப்புகள் நேரத்திற்கு வரவில்லை எனக் கண்டார். ஹோட்டல் மேசையிலிருந்த ஊழியருடன் சத்தமாய்ப் பேசினார். மேசையிலிருந்த கடிதங்களைக் கிழித்தார். பாய்ந்தார்; மேசையில் அடித்தார். ஹோட்டலில் வழக்குத் தொடரப் போவதாகச் சத்தம் வைத்தார். ஈற்றிலே அங்கிருந்த பணியாளரின் முக்கிலும் இடித்துவிட்டார். நாற்பது வருடங்களாக இவரால் வளர்க்கப்பட்ட ஆளுமை, ஒரு சில நிமிடங்களிலேயே அழிக்கப்பட்டது.

“தன்னைத் தான் காக்கின், சினம்காக்க, காவாக்கால் தன்னையே கொல்லும் சினம்” (305)

ஒரு பெரிய கம்பனியில், நூற்றுக்கணக்கானோர் வேலை செய்யுமிடத்தில் ஓர் இளைஞனுக்குப் பதவி உயர்வுகள் பல மிக விரைவில் கிடைத்தன. அவனைப் போல் வேலை செய்யும் சிலர், முதலாளியிடம் சென்று, “அவனைப் போல் நேர்மை, விசுவாசம், கண்ணியத்துடன் வேலை செய்யும் தங்களுக்கேன் பதவியுயர்வு இல்லை” என்று கேட்டனர். முதலாளி அவர்களைப் பார்த்து, “அவனுக்குள்ள விசுவாசம், நேர்மை, கண்ணியம், கடின உழைப்பு எல்லாம் உங்களிடமும் அவன் போல் உண்டு, ஆனால் எந்த வகையிலும் அவனுக்குக் கோபம் ஏற்படுத்த முடியாது; அவனுக்கும் கோபமே வராது என்றார்”. “உன்னியது உடனெய்தும் எப்போதெனில் உள்ளத்தின் கண் வெகுளி இல்லாது விடின்” என்பது பொன்வாக்கு. மக்கள் மத்தியிலே கோபக்காரனை, கொதியன், ‘சுடுதண்ணி’, நெருப்பன் என்றெல்லாம் கூறப்படுவதை அறியலாம். ஆதலின் கோபத்தை அடக்கி, ஆளுமை பெறுதல், வாழ்விலே என்றுமே வெற்றி தரும். “ஆறுவது சினம்”. “அரம்போலும் கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட பண்பு இல்லாதவர்” (997)

உலகிலே உள்ள எந்தச் சமயமும் அன்பையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. “மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை என்றும், உன்னைப் போல் உன் அயலவனை நேசி, தெய்வத்தை அங்குண்டு இங்குண்டு என்று தேடாது, உம்மால் முடிந்ததை மற்றவனுக்கு, சமுதாயத்துக்கு தன்னலம் அற்றுச் செய்யும் போது இறைவனுக்கே என்ற தெய்வீக எண்ணமதை எல்லாச் சமயங்களும் கூறுகின்றன. சமூகத்தோடு சேர்ந்து வாழ வேண்டும்.

“புகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் மூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை” (323)

திருக்குறளோ புகுத்துண்டு வாழ்தலே, எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்ததாய்க் கூறுகிறது. இதனை கனடாவில் (Sharing) புகுத்தளித்தல் என்றும் மற்றவர் வாழ்வின் இன்பதுன்பங்களில், நாம் பங்காளிகள் ஆவதே பரமானந்தம். இதனையே “தாவாரம் இல்லை தனக்கொரு வீடில்லை தேவாரம் ஏதுக்கடி” எனச் சித்தர் பாடியுள்ளார். தாவாரம் என்பது துன்பம். தா என்றால் துன்பம் வாரம் என்பது பங்கு. மற்றவர்களின் துன்பங்களில் பங்குபற்றுகிறாய் இல்லை. தான் என்ற அகங்காரம் விடுகிறாய் இல்லை, பின்பேன் இறைக்கு ஆரம் செய்யப் போகிறாய்? என்கிறது. ஆதலின் நான் என்பதை ஒழித்து, நாம் என்ற இனிய சொல்லில் பேசினால் சமூக இசைவாக்கம் ஏற்பட்டு

எல்லோரும் மதிக்கும் அன்பு ஆளுமை பெறலாம்.

சிரித்து வாழ வேண்டும், சிரிப்பு புன்னகை, காந்தம் இரும்பைக் கவர்வது போல் மற்ற மனிதர்களை எம்பால் ஈர்க்கும். அவர்களை எம் நண்பர்கள் ஆக்கும். சிரிக்கும் அப்பாவை - அம்மாவைக் காணும் போது, வீட்டில் சிரிப்புத் தவழும். நாம் வீதியில் செல்லும் பொது துன்புறுவல் பூத்தால் மற்றவர் எம்மைப் பார்த்து புன்முறுவல் செய்வர். வேலைத் தலத்தில் சிரித்தால் சக ஊழியரும் சிரிப்பர். கிராமத்தில் போகும் போதும் வரும் போதும் தலையசைத்து புன்முறுவல் செய்தால் கிராமமே சிரிகும். நீவிர் நல்ல நண்பனாய், நல்ல சமாரித்தனாய்? (எந்தப் பதில் உதவியும் எதிர்பாராது உதவுவன்) இருந்தால் மற்றவர் மதிப்பர். நீவிர் எதைச் செய்தாலும் உம்மோடு தொடர்பு கொண்ட சேவையோ, வியாபாரமோ ஒளிவீசிச் சிறக்கும். மனித நேய அணுகுமுறையின் திறவுகோலே சிரிப்பு.

புன்முறுவல் செய்யும் போது கபடமின்றிச் சிரி. சிறுபிள்ளையின் சிரிப்பில் தெய்வீகம் இருப்பதைப் பார். கபடம் பல நாள் நிலைக்காது. உண்மை - சத்தியம் என்றும் வெல்லும். நீதி காலம் சென்று வரினும் ஈற்றில் அதுவே வெல்லும் என்று ஒஸ்கார் வைற் கூறுவது நீதியும் நேர்மையும் ஆளுமை வளர்ச்சியில் எந்த அளவு பயன் தருகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. நாம் நித்திரை விட்டு எழும்பும் போது கண்ணாடி முன் நின்று சிரித்தல் வேண்டும். இன்று நேற்றைய விட பல சிறந்த கருமங்களை சிரித்து ஆற்றுவேன் என எண்ணுதல் வேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் வாழ்வில் செயலாற்றின், சவால்கள் நிறைந்த உலகம் இன்பமாயும், இலகுவாயும் சவால்களை வெல்ல வழிவகுக்கும். எம்மால் முடியும் என்ற எண்ணத்தோடு சூழலை விளங்கிச் செயற்படின் துக்கங்கள் விலகிச் செல்லும்.

வாழ்விலே சிரிப்போம்; மற்றவர்களின் ஒத்துழைப்பு எம்மை நாடி வரும். மனித நட்பு எங்களுக்குக் கிட்டும் நாமும் வாழ்ந்து மற்றவர்களும் வாழ புன்முறுவல் என்ற பூ மனிதர்கள் மத்தியில் வாசம் வீசும். புன்முறுவல் செய்யும் மனிதன் புன்முறுவலால் வரவேற்கப்படுவான். வாழ்க்கையின் வெற்றி எம் கையிலே என்று எண்ணி நம்பி வாசகனே செயற்படு. உமது சிந்தனை, வாக்கு, செயல் என்பனவற்றை வெற்றி வாழ்வு நோக்கிச் செயற்படுத்து. இன்பமான மனிதரை சமாதான உலகை ஆக்குவதற்கு சிரிப்பே வாழ்வின் வெற்றிக்கு மிக மலிவான ஊடகம் என்பதை அறிந்து செயற்படுத்தி வெற்றிப் பெருவாழ்வு வாழ்க! வாழ்த்துகள்.

கட்டிளமைப் பருவச் சிறார்கள்ளை வேவு பார்க்கலாமா?

‘தெருவின் பிள்ளைகள்’ எனும் மார்லின் வெபர் எழுதிய நூலை வாசித்துக் கொண்டிருந்த போது என்னுள்ளே ஒரு பயங்கர எண்ணம் தோன்றியது. “எங்கே எங்கள் இனத்தவருக்கு இக் கதி வந்து விடுமோ” எனும் அச்சமே அது. 14 வயது தொடக்கம் 30 வயது வரையிலான தெருவில் சுற்றி தெருவில் படுத்துறங்கும் தெருப் பிள்ளைகளின் மீது மேற்கொண்ட அகலக் கோட்டு ஆய்வு முறையில் அமைந்த நூல் அது. பிள்ளைகளின் குடும்பங்களே பிள்ளைகளை தெருச் சுற்றி நாய்களாக அலைய விட்ட காரணியாகக் காணப்பட்டன.

இணையத்தில் விரிவலைகள் (Internet websites) மூலம் பிள்ளைகள் கெட்டுப் போவது பற்றி “Sexual predator find easy prey” என்னும் ஒரு கட்டுரையும் பயங்கர விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இருந்தது. மொத்தத்தில் பெற்றோர் அசகாய சூரராக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கின்றது. அதே சமூகம் பிள்ளைகள் கெட்டுப் போக வழியும் வகுக்கின்றது.

சமூகவியலாளரும் உளவியலாளரும் கூட இந்தப் பிரச்சனைகளில் “பெற்றோரே அன்பாக இருங்கள், அன்பாகப் பேசுங்கள், அன்பாக நடத்துங்கள், அன்பாக அறிவுறுத்துங்கள், ஆதரவாக இருங்கள், நம்பிக்கைக்குரியவராக நடவுங்கள், என்றெல்லாம் எழுதி வைக்கின்றனர். அதற்கேற்ற சட்டங்களும் உருவாகி உள்ளன.

இயல்புக்கங்கள் பல உள், அதில் அன்பை மாத்திரம் ஊட்டி வளர்த்தால் சில அத்தியாவசியமான ஊக்கல்கள் தொழிற்படாமலே போய்விடுமோ. அதற்குத் தான் பாரதியாரும் “ரௌத்திரம் பழகு” என்றாரோ. இயல்புக்கங்களுக்கு இடம்கொடுத்து அவற்றை பயிற்சி மூலம் மட்டுப்படுத்தி நல்ல ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை கொண்டு வருதல் “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பதற்கு உதவி செய்யும். “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?” என்பதும் “தொட்டிலில் பூண்ட குணம் சுடுகாடு மட்டும்” என்பதும் பிள்ளை வளர்ப்புக்கு நம் ஆன்றோர் தந்த அறிவுரை. “ஆடுகிற மாட்டை ஆடிக்கற” என உளவியல் ரீதியாகவும் வந்த முதுமொழியோடு, “பொல்லாப் பிள்ளையில் இல்லாப் பிள்ளை நன்று” எனும் பொல்லாத முதுமொழி ஒன்றும் உள்ளது. என்ன பாடுபட்டும் “சான்றோனாக்குதல் தந்தையின் கடனே” எனப் பிள்ளைகளை நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும்

வளர்ப்பதே நம் சமூகத்தின் குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது.

நாம் வந்துள்ள நாடு சுதந்திர நாடு. பிள்ளைகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்ட நாடு. அச் சுதந்திரத்திலே தலையிடுதல் நயத்தக்க பண்பல்ல (Bad Etiquette) என்பது போன்ற பல பண்பாடுகளை வைத்துள்ளது. இந்தத் தலையிடக் கொள்கைகள் கண்டதே காட்சி என்போருக்கு வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது. சமூக உணர்வோடு வளர்க்கப்பட்ட எமக்கோ உறவுகளில் சிதைவுகள் வருவதே துன்பமாக இருக்கின்றது. நடக்கும் தப்புத் தாண்டாக்களுக்கு சமூக மரபுச் சிதைவு ஒரு காரணியாக அமைவது போல் உள்ளது. மாணவ சமுதாயத்தின் வன்முறையாளர்களுக்குள் எம் இன மக்களும் அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள். அதனை எம் மீது வெறுப்பேற்றும் வகையில் தொட்புச் சாதனங்கள் பெரிது படுத்துகின்றன.

வளர் இளைஞர் மீது சாட்டப்படும் குற்றச்செயல்கள் அதாவது சமூக விரோதச் செயல்களாவன களவு, கொலை, கடத்தல், பயமுறுத்தல், பாலியல் வன்முறை என்பன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை தொல்லை தரு கோஷ்டிகளாலே நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஏன் இவர்கள் கோஷ்டிகளுள் தம்மை இனங்கண்டு கொள்கிறார்கள். சிறந்த ஒத்தார் குழுவில் புகுந்து கொள்வோர் தப்பிப் பிழைத்து விடுகிறார்கள். மற்றையோர் விதியே என பெற்றோர் வருந்தப் போற்றா ஒழுக்கம் புரிவர். இதற்குக் காரணம் யாது? சாதாரணமாக எவராலும் கொண்டுவரப்படும் காரணம் பெற்றோரே. பெற்றோரின் கவனிப்பின்மை, பெற்றோர் அன்பை வெளிப்படுத்தாமை, பெற்றோரின் அலட்சியப் போக்கு, பெற்றோர் தமக்குள் சண்டை, வாக்குவாதம், அடிபிடி இவையெனக் கூறப்படுகின்றது. இவற்றை அவர்கள் ஒத்தார் குழுவில் பெறுவதால் ஒத்தார் குழுவே அவர்களுக்குக் குடும்பம் ஆகிறது. தேவையான கனிப்புக் கிடைக்கிறது; முதன்மை கிடைக்கிறது; அக்குழுவில் விரும்பத்தகாதவன் ஒருவன் இருந்தாலே போதும் ஒரு அழகிய அப்பிள் ஒரு கூடை அப்பிளுக்கே விளையாட்டுக் காட்டிவிடுமல்லவா.

பொலிஸ் வந்து வீட்டில் விசாரிக்கும் வரை பெற்றோருக்குப் பிள்ளை சத்தியசந்தன் தான். அப்படி நடந்திருக்க முடியாது என்று தான் நிற்பர். தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் தாயும் தந்தையும் “நீ வளர்த்த வளர்ப்பு”, “நீர் வளர்த்த வளர்ப்பு”

என்று ஒருவரோடு மற்றவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டே தங்கள் பிள்ளையை போர்த்து மூடத் தொடங்குவர். சினேகிதரைக் காட்டி அவன் தான் கெடுத்துப் போட்டான் எனக் குற்றம் சாட்டுவர்.

“அவை தானாம் செய்தது, பாவம் என்ற பிள்ளை என்ன செய்யிறது பார்த்துக் கொண்டு நின்றவனாம்” என்பர். எல்லாரும் இவர்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுவதைக் கண்டு தொல்லைக் கோஷ்டியின் இதர பெற்றோரோடு தாமும் சினேகம் கொள்வர். பின் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து பாதிக்கப்பட்டவரைத் தான் ஏசுவர்கள். “அவர் அப்படிச் செய்யலாமோ, இப்படிப் பேசலாமோ, இந்தக் காலத்துப் பெடியன் விடுவாங்களோ” எனும் வீரம். அதன் பின் இந்தத் தப்புத் தண்டா பெடியனின் பெற்றோர் ஒரு அலையன்னல் மாதிரி வெட்டிப் போட்டாலும் ஒட்டிப் போகிற நட்பு. அதன் பின் முறைப்பாடு “திரு X என்பவர் என்னை “என்ன வளர்ப்பு வளர்க்கிறியன் அவங்களோட சேர விட்டுட்டு” என்று ஏசினவர். “விட்டுக்காரரும் கதை பரப்பித் திரியினம்” என்று ஒருத்தி அழுது சொல்ல, மற்றவ “உங்களை ஏசியதை எங்கட மகன் அறிய வேணும்” என பதிலளிக்க மறுநாள் ஒரு X இன் வீட்டுக் கண்ணாடி நொருங்கும். அல்லது கார் உடையும். போர்த்து மூடும்பெற்றோரால் மேலும் குற்றச் செயல்கள் அதிகரிக்கின்றன. என்ன செய்வோம்!

சமூகத்தில் நடக்கும் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் “நாய்க்கு எங்க கல்லெறிந்தாலும் பின்னங்காலைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒருவதைப் போல” பெற்றோரிலேயே வந்து முடிகின்றன. எனவே எல்லாப் பருவையும் தலையில் சுமக்கும் முன்னர் சிறுவயதில் இருந்தே பழக்க வழக்கங்களை பண்பாடு, கல்வி, ஒழுங்கான நடத்தை என்பவற்றை நாளிலும் பொழுதிலும் பயின்று வருதல் வேண்டும். கதை சொல்லுதல் மூலம் உண்மை பேசுதல், பிறர் பொருளில் ஆசை வைக்காமை, (விறகு வெட்டி) போன்ற அறநெறி சார்ந்தவற்றை நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

‘ஆணை அடித்து வளர், பெண்ணை (மறுபக்கம்)

வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்
(குறமகள்)

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)
போற்றி வளர்' என நாமும் தொடங்கினால் பிள்ளைகளுக்குப் பதிலாக நாம் தான் கம்பி எண்ணே நேரிடும். நம் நாட்டிலும் பிள்ளைகளை நன் முறையில் வளர்க்க, அல்லது ஒரு செயலைச் செய்ய ஒரு உடாயம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது சாம, பேத, தான, தண்டம் என்பனவே அவை. ஒரு விடயத்தை சாதாரணமாகக் கேள்; சரிவராவிட்டால் இதைச் செய் அல்லது அதைச் செய் எனப் பேதப்படுத்திக் கேள்; அதற்குச் சரிவராவிட்டால் இதைச் செய்தீராயின் அதைத் தருவேன் எனத் தானம் தருவதாகக் கூறு, இல்லையோ தண்டனை கொடுத்துச் செய்விப்பாய் என்பதே.

பிள்ளைகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை சுதந்திரமாய் செயற்பட வைக்க வேண்டும். அவர்களின் உடமைகளை ஆராயக் கூடாது போன்ற இந்த நாட்டு விழுமியங்களோடு நம் மக்கள் பயின்றிலர். இவற்றை அறியும் போது அவற்றை ஆழ்ந்து புரிந்துகொள்ளக் காலம் போதாமையால் பெற்றோர் மலாரடிக்கின்றனர்.

கனடாத் தமிழர்களோ எழுந்தமான சாம்பின் ஒன்று என்று சொல்வது போல பல மட்டங்களிலிருந்தும் வந்தவர்கள். தமது பிள்ளைகள் விரைவில் ஆங்கிலம் கற்றவுடன், தாம் அறிவிறகுறைந்தவர்கள் என எண்ணுவதால் தாழ்வுச் சிக்கலில் ஆழ்ந்து அவதியுறவர். தமக்குத் தெரியாதாயின் யாரையும் கேட்டுச் செய்யப் பயப்படுவர். இது தாழ்வு மனப்பான்மை. அதாவது மிக எளிமையாகவும், கீழ்ப்படிவோடும் தமக்கு ஒன்றும் தெரியாதென நடத்தல் தாழ்வுச் சிக்கல் என்பது அந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து தற்பெருமையால் தம்மை உயர்த்திப் பேசுதல், தன்னிலும் அறிந்தார், செல்வர், கல்விமான்கள் போன்றோரை மதியாமல், வெளிநாட்டுப் பயணம் ஒன்றே ஒன்றுதான் உகைமை என நினைத்தல், பெரியோரை, அறிஞர்களைத் தாக்கிப் பேசி தாங்கள் அவர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என நிலைநிறுத்த முயற்சித்தல் போன்றவற்றால் வேறுபடும். அதனால் "வெள்ளியிட்ட காலுக்கு வெறுங்கால் அடிமையா" எனும் தலைவீக்கத்தினால் பிறரிடம் கேட்டு அறியவும் மாட்டார்கள்.

பெரும்பதவி வகிப்போரின் அல்லது நல்ல குடும்பப் பின்னணியில் உள்ளோர் பிள்ளைகள் என்றால் அவர்கள் பிழை விட மாட்டார்கள் என்ப பெற்றோர் நினைப்பர். இந்தப் போலி எண்ணத்திலிருந்து விலகி அவர்களிடத்தில் மிக அவதானமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களுக்குத் தான் ஓய்வு நேரம் அதிகம்.

வயதுக் கோளாறும் இருக்கவே செய்யும். ஒத்தார் குழுவில் ஒன்று தப்பானதாயின் கூட்டுப் பொறுப்பில் அனைவருமே அகப்படுவர்.

மடியில் இருக்கும் பிள்ளை கட்டுக் கொடியில் கட்டப்பட்ட மாடு மாதிரி, வளர் வளரக் கயிறைச் சிறிது சிறிதாகத் தளர்த்தலாமே தவிர அது கட்டாக்காலியாகிவிடும் 'உணவுக்கும் உடுப்புக்கும் தான் செல்லம்' என்பர் முதியோர். எனவே ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு நயமாகவும் பயமாகவும் பேணப்படல் வேண்டும்.

இன்று மேல்நாடுகளில் உள்ள பிரச்சனை பிள்ளைகளின் நடத்தைகளை எவ்வாறு அவதானிக்க வேண்டும். அவர்கள் மனங்கோணா வண்ணம் அவதானிக்க முடியுமா, அவர்கள் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாமா, வேவு பார்க்க வேண்டுமா, வேண்டாமா ஆபத்தான இளைஞர்களின் சேர்க்கையால் குடிபோதையில் காரோட்டி இன்னல் விளைவிக்கின்ற நிலை மோசமாகி வருகின்றது.

பெற்றோர் பிள்ளைகளை வேவு பார்க்கலாமா என்பது இன்றைய நாகரிக உலகின் கேள்வி? நாற்பது வயதிலும் எழுபது வயதுத் தகப்பனாரின் கட்டளைக்கு அமைந்து நடக்கும் ஒரு சமுதாயத்திலிருந்து வந்த நமக்கு இது நகைப்புக்கு இடமாக இருக்கின்றது. ஆனால் எமது பிள்ளைகள் இந்தச் சமுதாயத்தில் தான் கல்வி கற்கின்றார்கள், வளர்கின்றார்கள்.

நாகரிகம் என்பதால் ஒருவர் விடயத்தில் மற்றவர் முக்கை நுழைக்கக்கூடாது, இரகசியம் பேணுவது ஒருவரின் தனிப்பட்ட உரிமை, பிள்ளைகளை வேவு பார்த்தல் நாகரிகமற்ற செயல் என்றும் நயத்தக்க நாகரிகம் பேசியோர் இன்று முழியைப் பிதுக்குகின்றனர். அந் நிலையில் எழுந்தது தான் வேவு பார்த்தல் (உளவு பார்த்தல்) சரியா பிழையா என்பது.

பிள்ளைகளின் தினக் குறிப்புகளை வாசிக்கலாமா? அறைகள், குளோசெற்களை சோதனையிடலாமா? எங்கெங்கே போகிறார் வருகிறார் என பின்தொடர்ந்து அறியலாமா என்பன பற்றி ஒரு ஆய்வு நடந்தது. மிக்கிசன் பல்கலைக்கழக சமூகக் கல்வி ஆய்வுப் பிரிவினால் நடத்தப்பட்ட இந்த ஆய்வில் அமெரிக்காவின் உயர்நிலைப் பாடசாலை மாணவர் பெற்றோர் இடம்பெற்றனர்.

மேற்படி ஆய்வில் 62% ஆன வளரிளம் பிள்ளைகள் குடிபோதைக்காரர் எனவும் 42% மாணவர் போதைவஸ்துக்கு அடிமையானோர் எனவும் முடிவுகள்

கிடைத்தன. பலர் போதைவஸ்துகளை தமது அறையிலேயே இரகசியமாக வைத்து உபயோகிக்கிறார்களாம். இப்போதுதான் வேவு பார்க்கலாமா எனும் வினா அலசப்படுகின்றது.

Yyomme Webbsler ஒரு தாய் 11-24 வயது வரையிலான நாலு பிள்ளைகள். உயர்நிலைப் பாடசாலையில் யாரோ சில கோஷ்டிகள் வந்து ஊடுருவியிருப்பதாக அறிந்து நிலைகொள்ளாமல் தவித்தார். பெரிய பையன்கள் இருவரும் வீட்டில் எதையும் வெளி வெளியாய் பேசாதவர்கள். இளையவர்கள் நன்றாகப் பேசினாலும் அவர்களுக்கு விபரம் தெரியாது. அவர் நினைத்த அளவுக்கு முத்தவர்களின் தகவல் போதாது. ஏதோ மறைப்பது போல் உணர்ந்து தன் நண்பர்களை அழைத்து வெளியே நடப்பதைக் கண்காணித்துத் தனக்குச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவர்களுடைய அறைகளை சட்டைப் பைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்தார். ஆனால் தான் பயப்பட்ட அளவுக்கு எந்த ஒன்றும் நடைபெறவில்லை எனக் கண்டு கொண்டார். எனினும் அவர் தான் செய்ததை நியாயப்படுத்துகிறார். வேவு பார்ப்பதால் வேர் மட்டும் அறிந்து நிம்மதி அடையலாம். அதை விடச் சிறந்த சாதனை இல்லை என்கிறார்.

என்று உயர்நிலைப் பாடசாலையில் காலடி வைக்கிறார்களோ அன்றே தொடங்கி விட வேண்டும். பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, அவர்களது ரகசியம் பேணும் உரிமையை விட பன்மடங்கு உயர்ந்தது என்கிறார். உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வந்த பின்தான் பிரச்சனைகள் சில தாக்கம் பெறுகின்றன. அதிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதே எமது தொழில். அதற்கு வேவு பார்த்தலைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார் யூவன் வெப்ஸ்லர்.

சிக்காகோ எரிக்ஸன் நிலைய குழந்தை வளர்ச்சி வளாகத்தின் முதல்வர் Tran Stott "ஒரு பிள்ளையின் விருத்திக்கு வேவு பார்த்தல் நாம் நினைப்பதற்கு எதர்மாறான முடிவையே தரும்" என்கிறார். பிள்ளைப் பருவத்திலும் முன் கட்டிளமைப் பருவத்திலும் கட்டியெழுப்பிய பரஸ்பர நம்பிக்கை எனும் அத்திவாரம் ஈடாட்டம் கண்டுவிடும். தரக்குறைவான வேவுபார்த்தலைச் செய்யக்கூடாது. பிள்ளைகள் பிழைகள் செய்யக்கூடாது என்பதில் நாம் எவ்வளவு அக்கறையும் ஆவலும் கொண்டுள்ளோம். அனால் அந்த ஆவல் இந்த வழியில் போனால் மேலும் பிரச்சனைகளை வளர்ப்பதற்கு உதவுமே தவிர தீர்வாக மாட்டாது. அவர்களை அவதானித்துச் சில சமயங்களில் போதைவஸ்துப் பாவனை, ஒழுங்கீனமான உணவு, குடிக்கும் அறிஞரி காண முடியும். (எதிர்பக்கம்)

அப்போது தலையிட்டு அதனை எப்படியாவது தீர்க்க முயல் வேண்டும். நேர்முகமாக எதிர்கொள்ளலே சிறந்தது என்கிறார் Stott.

வேவு பார்த்தல் நடைபெறாத இடத்தில் பிள்ளைகளின் மனோபாவம், தரம், புது நண்பர்கள் விடயத்தில் எதிர்பாராத கடும் மாற்றங்களை கண்ட போது அது எமது மனதுக்கு மிகக்கடுமையான துன்பத்தை உண்டாக்கும். ஆனாலும் அன்பாக ஆனால் உறுதியாக அதை எதிர்கொள்வது சிறந்த அணுகுமுறையாகும். அதிலும் பெற்றாரால் சமாளிக்க முடியாத சான்றுகள் காணப்பட்டால் இதற்கென்றே தொழில் ரீதியான உதவிகளை பெற்றுக் கொள்ளலாம். பெற்றாரின் நோக்கம் பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்வதே தவிர தங்கள் கோபத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதல்ல என்பதே Stott இன் கொள்கை.

இந்தப்பருவத்துப் பிள்ளைகள் Stott உடன் ஒத்துப் போகிறார்கள். 17 வயதுள்ள Britany Cahle சொல்கிறாள் “நாமும் சில விடயங்களை அனுபவித்து அறிய வேண்டிய தேவை உண்டு. இது எங்களை வேகமாக முதிர்ச்சியடைய வைக்கும். பெற்றோருக்கு ஏதாவது தெரிய வேண்டுமானால் எங்களை நேரே கேட்கட்டும். நானானால் கட்டாயம் சொல்வேன்” என்கிறாள்.

குடிபோதை, போதைவஸ்து முதலியவற்றின் தாக்கத்தை அளக்கவும் குறைக்கவும் கருவிகள் மருந்துகளை உற்பத்தி செய்யும் கம்பனியின் சந்தைப்படுத்தும் இயக்குனர் பில் மைநொட் என்பவர் வர தன் வியாபாரம் அமோகமாக நடைபெறுவது இளைஞர்கள் கெட்டுக்கொண்டே போவதையும் குடும்பங்கள் இவற்றை கூடியளவில் உபயோகிப்பதையும் காட்டுகின்றது. இந்த உளவறி கடையில் 20% பொருள்களை குடும்பங்களே வாங்குகின்றன என்கிறார். சிறிது தலைமயிரை எடுத்து பரிசோதனைக் கூடத்திற்கு அனுப்பினால் ஒரு வாரத்தில் போதை பற்றிய விபரம் வருமாம். இக் கருவிகளில் ஒன்றை வாங்கி வைத்து ரகசியமாக சோதனை இடுவதிலும், வேவு பார்ப்பதிலும் பார்க்க பிள்ளைகளோடு பேசி பேசி இந்தப் பழக்கத்தை தடைசெய்யக்கூடிய உபாயங்களை கருவிகளை அவர் கண்ணில் படத்தக்கதான இடத்தில் வைத்து விடலாம் என்கிறார் மைநொட்.

கரோலின் சீமர் 14-20 வயதுக்கிடையிலான 5 பிள்ளைகள். மென்மையான வேவு பார்த்தலைக் கையாள்கிறார். அவர்களது

செலிபோன் உரையாடல்களைக் கவனிக்கிறார். எல்லாம் சரியாயின் சந்தோஷம். அடுத்ததாக அவர் கையாள்வது பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளியிலே தொண்டர் சேவை செய்வது. அதனால் நடைமுறையில் உள்ள அனைத்துக் கட்டிளமைப்பருவ நவீன கலாசாரத்தைப் பற்றிய நல்ல தகவல்களை பெறக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்கிறார் கரோலின்.

பிள்ளைகள் வெளி வெளியாகக் கதைப்பார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. வேவு பார்த்தலை நினைத்தாலே பண்பற்ற செயல் என அந்தரமாக இருக்கிறது. சுலபமான வழி பிள்ளைகள் பிழை செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களை வர விடாதிருத்தல். உயிரையும் கொடுக்குமளவுக்கு போஷியங்கள். ஆனால் முழுமையாக நம்பாதீர்கள். அவர்களுடைய தனித்துவமான ரகசியம் பேணலை நாம் மதிக்கவில்லை என சொல்லக்கூடாது. எந்தக் காரணம் கொண்டும் இரவில் வெளியே தங்குதலை அனுமதியாதீர்கள் என்கிறார் பாபறா கவானா. இவருக்கு 5-24 வயது வரை ஏழு பிள்ளைகள் உள்ளார்கள்.

எமது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட விடயங்களில் நமது உரிமையை நிலைநாட்டல் நல்ல விடயமல்ல. ஆனால் எமக்கு கோபத்தையும் எரிச்சலையும் ஊட்டக்கூடிய ஒரு தெளிவான விடயத்திலே எல்லையைத் தாண்டவும் வேண்டும் தான். அப்போது பிள்ளைகளும் புரிந்து கொள்வார்கள் என்கிறார் கிளிளர்ன்.

ஆனால் எப்படியிருந்தாலும் பாலியல், போதைவஸ்து, குற்றவியல் சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் வந்து கொண்டிருப்பதை பெற்றார் அறிந்தால் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க எதுவித வழியையும் பின்பற்றலாம். தப்பு வழியில் சென்ற பிள்ளைகளோ குற்றவுணர்வுகளோ, அவமானத்தாலோ, உணர்ச்சிப் போராட்டத்தாலோ, மடத்தனத்தாலோ பெற்றோரிடத்தில் வெளிப்படையாகப் பேச மாட்டார்கள். எனவே தக்க சமயத்தில் வேவு பார்த்தல் தகும்.

இதனை ஆதரிக்காதவர் இருப்பின் அவர்கள் ஒன்றை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். “கவனமாக இருங்கள், அவர்கள் உங்கள் பிள்ளைகள்” ஒத்தார் குமுலின் இடத்திற்கு இணையம் வந்திருக்கிறது. அகில உலக விரிவலைகள் மூலமும் பாலியல் படிப்பு விளக்கம் வக்கிர புத்தியுடன் செய்யப்படுகிறது. ஒட்டாவா 14 வயதுப் பெண்பிள்ளையிடம் நியூஜெர்சி ஆண் ஒருவன் 18 வயது எனச் சொல்லிக்

கொண்டான். பாலியல் பற்றிய அத்தனை விபரங்களையும் இப் பெண்ணுக்கு ஊட்டிவிட்டான். அகில உலக விரிவலைக் காதல் நேரடிச் சந்திப்புக்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. இந்த ரகசியத்தை அறிந்த தாய் அங்கே சென்று அவன் வருகைக்குக் காத்து நின்ற போது வந்தவன் 42 வயது விவாகமாகி 2 குழந்தைகளுக்குத் தந்தையுமாவான். பொலிஸ் அவன் பல இளம் கன்னியரை பதம் பார்த்தவன் எனக் கண்டு கொண்டது.

15 வயதுப் பெண் ஒருத்தி பாடசாலையில் படிப்பவள். அவளுக்கும் இப்படியொரு தொடர்பு. பல மாதங்களாக வளர்ந்த காதல். நேரடிச் சந்திப்புக்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. ஒரு நாள் தாயார் சில பாத்திரங்களைக் கழுவித் தேடிய போது மகள் அறைக்குக் கொண்டு சென்றது ஞாபகத்துக்கு வரவே அவளது அறைக்கு போனார். குளோசற்றில் அசைவு தோன்றவே எட்டிப் பார்த்தாள். ஒருவன் நல்ல நித்திரை. பெற்றோர் இல்லாத நேரம் வந்து காதலியின் அறை குளோசற்றில் ஒளிந்து வசிக்கிறான். ஒருவரும் இல்லாத நேரம் வீடெல்லாம் உபயோகிப்பது மூன்று வாரங்களாக. நம்ப முடியுமா. அந்தப் பெண்ணுடன் ஷசித்திருக்கிறான்.

பெற்றோரின் மேற்பார்வை கட்டாயம் தேவை. ஆய்வுகளில் 52% பெற்றோர், கம்பியூட்டரில் பிள்ளை இருக்கும் போது மேற்பார்வை செய்கிறார்கள். 20% பெற்றோர் முற்றாகவே மேற்பார்வை செய்வதில்லை. இச் சீர்குலைவுகளுக்கு என்ன செய்யலாம். பிள்ளைகள் இணையத்தை உபயோகிக்கும் போது அதற்கு நேரத்தை வகுத்துக் கொடுக்கலாம். அதை மேற்பார்வை செய்யலாம். விரிவலைகளில் வரும் நண்பர்களைப் பற்றி உசாவி அறியலாம். அறைகளுள் கணனிகளை வைக்காது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பலரும் அதிகம் உபயோகிக்கும் அறைகளில் வைத்து விடுவது உகந்தது என்பது பலரதும் அபிப்பிராயமாதும். எனவே எங்கள் வளரிளம் பிள்ளைகளை பாதுகாப்பது எங்கள் முக்கிய செயலாகும்.

“பிள்ளைகள் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக பிறப்பதில்லை; அதை முயற்சியால் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் எங்களுடன் நம்பகத்தன்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் அப்போது தான் நாமும் ஆறுதலாக இருப்போம். பிள்ளைகள் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் என நிரூபித்த பின்தான் அவர்கள் அதை பெற்றோரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வார்கள்”

- Robert Lipic

தமிழரும் தகவலும்; அன்றும் இன்றும் Tamil and Information; Then and Now

கனடாவில் மிகக்குறுகிய காலத்தில் மிக வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வரும் இனமாக தமிழினம் விளங்குகின்றது. எண்ணிக்கையில் மட்டுமன்றி சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ரீதியாகவும் தெற்காசிய சமூகத்தில் தன்னை ஒரு தனி இனமாக அடையாளப்படுத்தி வருகின்றது. சமூக விஞ்ஞான ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி, பிரித்தானியாவிடமிருந்து இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலப் பகுதியை அடுத்து 1950ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்திலேயே தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறி பிரித்தானியா, அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் குடியேறியதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனினும் கனடாவில் தமிழர்களின் குடியேற்றம் எப்போது ஆரம்பமானது? எவ்வாறு ஆரம்பமானது? என்பன தொடர்பான சரியான உண்மைத் தகவல்களை ஆரம்ப காலங்களில் குடியேறியவர்கள் பற்றிய விபரங்களை திரட்டுவதன் மூலமும் சேகரிப்பதன் மூலமும் தான் திட்டவாட்டமாக கூற முடியும்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதையடுத்து அங்கு ஏற்பட்ட சிங்கள தேசியவாதம் 1956ம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள அரசு கரும் மொழிச் சட்டம் போன்ற அம்சங்கள் உள்ளூர்விசை காரணிகளாக அமைந்து, ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்று அரசு உயர் பதவி வகித்தவர்களே அங்கிருந்து வெளியேறத் தூண்டின. அதேவேளை வெளிநாடுகளில் தொழில் வசதிகள், வருமான உயர்வு இலகுவாக குடியேறும் வாய்ப்புகள் என்பன இழுவிசை காரணிகளாக அமைந்து அவர்களைக் கவர்ந்தன.

கனடா நோக்கிய ஈழத் தமிழரின் குடிவரவு வரலாற்றில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய ஆண்டாக 1983ம் ஆண்டைக் குறிப்பிடலாம். 1983ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்துக்கு முன்பு கனடாவில் குடியேறிய ஈழத் தமிழர்கள் உயர்கல்வி பெறவும், வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடியும், தமது பொருளாதார வளத்தை மேம்படுத்தவும் இங்கு வாழ ஆரம்பித்தனர். இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி கற்றவர்களாகவும் உயர் தொழில் தகைமை

பெற்றவர்களாகவும், மேற்கத்தைய சமூக, பொருளாதார, கலாசாரப் பண்புகளுக்கமைய அனுசரித்துப் போகும் பண்பினை விரைவில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களாகவும், வயதில் இருபதுகளைக் கொண்டவர்களாகவும், ஆண்களாகவும், தனித்தவர்களாகவும் இருந்தனர். எனவே 1983ம் ஆண்டுக்கு முன்பு குடியேறியவர்கள் எதிர்நோக்கிய சவால்கள், பிரச்சனைகளை விட, பின்பு குடியேறியவர்கள் எதிர்நோக்கிய சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் சவால்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டனவாக அமைந்தன. இதற்கேற்ப ரொறன்ரோவில் ஈழத் தமிழர்களின் தந்தை என அழைக்கப்படக் கூடியவரான 'தலைவர்' திரு.நா.சிவலிங்கம் தலைமையில் 1978ம் ஆண்டு ஒரு கலாசார அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்ட தமிழீழச் சங்கம் புதிய வரவாளர்களின் தேவைக்கேற்ப தனது சேவைகளை படிப்படியாக விஸ்தரிக்கத் தொடங்கியது. 1983ம் ஆண்டு இலங்கை சிறுபான்மையினர் நலன் பேண் மன்றம் (SECAM) உருவாகியது. 1986ம் ஆண்டு லாபநோக்கற்ற ஒரு சமூக அமைப்பாக உலகத்தமிழர் இயக்கம் உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இக் காலகட்டத்தில் புதிய குடிவரவாளர்களுக்காக அரும்பணியாற்றிய சில தமிழ் பிரமுகர்களை குறிப்பிடுதல் மிக முக்கியமானதொன்றாகும். சமூகசேவையில் திரு.நா.சிவலிங்கம் முன்னின்று உழைத்த பெருமகனாவார். அகதிக் கோரிக்கை, அகதி விசாரணை தொடர்பாக சட்டத்தரணி திரு ஜெகன்.ந.மோகன், திருமதி தெய்வா மோகன், திரு ஸ்ரீசுகன் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆகியோர் பெரும் பணியாற்றினர். வைத்தியசேவையில் திருமதி ஜெகதாம்பிகை ஜெகதீஸ்வரன் தமிழ் மக்களிடம் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். ஒன்றாறியோ நல்வரவு இல்லம் ஊடாக திருமதி ரீடா பார்த்திபன் தமிழ் பேசும் ஆலோசகராகப் பணியாற்றி பெரும் சேவை செய்தார். இவர் ஒரு ஈழத் தமிழராக இல்லாவிட்டாலும் இவரது பணி ஈழத் தமிழர்களால் மறக்க முடியாதொன்றாகும். இவ்வாறு தமிழ் அமைப்புகளும் தமிழ்ப் பிரமுகர்களும் சேவையாற்றி வந்த போதிலும், தகவல் பரிமாற்றம் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சி ஆரம்ப நிலையிலேயே இருந்தது. ஆரம்பத்தில் பல வருடங்கள் திரு.நா.சிவலிங்கம் அவர்களின் வீடு, ஒரு தகவல் நிலையமாகச் செயற்பட்டு

வந்தது. காலப் போக்கில் நகரின் மத்தியில் தேடகம் என்ற ஒரு நூலகம் செயற்பட ஆரம்பித்தது. இங்கு இலங்கை இந்தியாவிலிருந்து வெளிவந்த வாரப்பத்திரிகைகளும் ரொறன்ரோவிலிருந்து வெளிவந்த வாரப் பத்திரிகைகளும் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த சில இலக்கிய சஞ்சிகைகளும் வாசகர்களுக்காக காத்திருந்தன. தமிழ் மக்களுக்குத் தேவையான கனடியத் தகவல்களை பெரிதும் வழங்கவில்லை. அப்போது கனடிய தகவல் தொடர்பான விடயங்கள் வாய்மொழி தகவல் பரிமாற்றமாகவே இருந்தது. இவற்றில் சில உண்மையாகவும் பல பொய்யாகவும் மேலும் சில வதந்திகளாகவும், உண்மைக்குப் புறம்பானவையாகவும் இருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமிழ் மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படக்கூடிய வகையில் கனடிய தகவல்களை உள்எடக்கியதாக 1991ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 'தமிழர் தகவல்' என்ற சஞ்சிகை முதற் தடவையாக வெளிவரத் தொடங்கியது. காலப் போக்கில் கல்வி, சுகாதாரம், வேலை வாய்ப்பு, அகதி மனு, குடிவரவு, வைத்தியம், வாழ்விடம், நிதித்துறை போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பான தகவல்களைத் தமிழில், காலம் தவறாது இன்று வரை வழங்கி வருகின்றது. இது அதன் தனித்துவமாகும்.

தமிழ்மக்களின் வேகமான வளர்ச்சிக்கேற்ப தகவல் பரிமாற்றமும் செய்தி தொடர்பு சாதனங்களும் மிக வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருவதனை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இவற்றை, செய்திப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலிச் சேவைகள், தொலைக்காட்சிச் சேவைகள், தொலைபேசிச் சேவைகள் என வகுக்கலாம். இங்கு தற்போது பத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் வாராந்தப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. இவற்றுள் ஐந்துக்கும் மேற்பட்டவை இலவசமானவையாகும். ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட வானொலிச் சேவைகள் செயற்படுகின்றன. இவற்றுள் நான்கு இருபத்திநான்கு மணிநேர வானொலிச் சேவையாகும். இவை அனைத்தும் இலங்கை, இந்திய, உலகச் செய்திகளுடன் கனடிய செய்தி தகவல்களுக்கும் இடமளித்துள்ளன. இச் செய்தி தொடர்புச் சாதனங்கள் கனடிய செய்தி தகவல்களை உடனுக்குடன் அறிய முன்னணி வகித்த போதிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தி, தகவல்களை பின்நோக்கிப் பார்க்கவும், மீண்டும் அறிய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் போது வாசித்து அறியவும் பயன்படும் ஒரே சஞ்சிகை 'தமிழர் தகவல்' மட்டுமே.

எனவே கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தகவல் பரிமாற்றம், செய்தித் தொடர்பு சாதனங்கள் வளர்ச்சியடையாத சூழ்நிலையில் 'தமிழர் தகவல்' எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக விளங்கியதோ, அதே முக்கியத்துவத்தினை செய்தி தொடர்பு சாதனங்கள் வளர்ச்சியடைந்த இன்றைய சூழ்நிலையிலும் பெற்று விளங்குகின்றது.

வே. விவேகானந்தன்

பெற்றவர்களாகவும், மேற்கத்தைய சமூக, பொருளாதார, கலாசாரப் பண்புகளுக்கமைய அனுசரித்துப் போகும் பண்பினை விரைவில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும்,

காசுதான் கடவுள் இக் கலியுகத்தில் கனடாவில் காசுதான் கடவுள் என்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 'காசே தான் கடவுளடா அது அந்தக் கடவுளுக்குத் தெரியுமடா' என்றார்கள். இவற்றில் உண்மையும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

நாம் வாழும் யுகம் கலியுகம். கலியுக வருடங்கள் 432,000. கலியுகம் ஆரம்பித்து கிட்டத்தட்ட 5102 வருடங்களாகின்றன. இவை எமது இந்து தமிழ் வருட காலமாகும்.

மிருகம் வளர்ச்சியடைந்து மனிதனானதும், வாயில் இருந்து வரும் வார்த்தைகள் சொற்களாகி, வசனங்களாகின. அவை பாவனைக்கு அர்த்தங்களைத் தந்தன. அனுபவம் கொண்ட மனிதன் பல பல பல்லாயிரம் ஆண்டு நடைமுறையின் பின் சமுதாயமானான். பாஷை உண்டாயிற்று. பாஷை அடிப்படையில் ஊர்களாயின. பின் அதிகாரம் செய்வதற்கு, பயமுறுத்தலுடன், நுட்பமாக மதம் என்னும் கோட்பாட்டையும் ஆக்கினான். அறிய முடியாத ஒன்றை பூரணமாக அறிந்திராத மனிதன், தனது முளைக்கும் சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட சக்தியை, உள்ளத்தைக் கடந்ததை, கட+உள்= "கடவுள்" என்ற சொல்லைப் பாவித்தான். பின் கோயில்கள் கட்டி நடைமுறைப் படுத்தினான் வாழ்க்கைக்கு.

கட+உள்= கடவுளானது போல், கா+சு= காசு ஆனது. "கா" என்றால் பாதுகாப்புடன் 100 பலம் கொண்ட ஓர் அளவு. "சு" என்றால் நன்மை.

பாதுகாப்பு, பலம், நன்மை தரும் சொல் தான் காசு. இதை கடவுள் தன்மை கொண்டது என்று சொல்லவில் ஆர்வம் கொண்டார்கள் பொருள் சேர்த்து. அதில் நன்மையடைந்த பொருளாளர்கள். கடவுள் இல்லாத இடம் இல்லை. கல், மண், மரம், செடி, ஊர்வன, மிருகம், பறவை மற்றும் காற்று, நீர், நெருப்பு, ஆகாயம், கோள்கள், சூரியன், மண்டலங்கள் ஏன் இப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அத்தனை பொருள்களிலும் கடவுள் என்னும் சக்தி உள்ளது. அதே போன்று காசு என்னும் பதத்திலும் சக்தி இருக்கிறது. இக் காசு தான் சமுதாய வாழ்க்கையைத் தருகின்றது மனிதனுக்கு.

"பொருள் இல்லார்க்கு இவ் உலகம் இல்லை" என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு. பொருள் என்றால், உணவு, உடை, இருப்பிட வசதி, மற்றும் நோயுற்ற பொழுது மருந்து வகைகள். இவை வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவை. இவை சாராத மற்றப் பொருட்கள் எல்லாம், வாழ்க்கையை வளம் பெறச் செய்யும் பொருட்களாகும். இப்பொருட்கள் எல்லாம் எமது உழைப்பிலிருந்து தான்

காசு

பெறப்படுகின்றன. உழைத்துத் தேடின பொருள், பலகாலமாக பண்டமாற்றம் அடைந்து, தற்பொழுது காசு என்னும் பொருள், கொள்வனவு சக்தியாக மாறியிருக்கின்றது. காசு அல்லது பணம், பொருள் கொள்வனவு செய்யும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவி.

"செய்யும் தொழிலே தெய்வம்" என்பது எங்கள் முதுமொழி. தெய்வம், கடவுள், ஆண்டவன் என்பவை எங்கள் எண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மாபெரும் சக்தியை நினைவுபடுத்துபவை. எதற்கெடுத்தாலும் காசு தேவையாகின்றது. காட்டில் சென்று வாழும் அல்லது வாழ விரும்புவர்களுக்கு காசு உடனடியாகத் தேவையில்லை. ஆனால் பொருட்களாக மாறுகின்றன. அதாவது, காய், கனி, வேர், இலை, தேன், இறைச்சி, மீன், பால் போன்றவற்றைத் தேடி எடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

பொருட்கள் தனியாக கைக்கு வந்து சேர்வதில்லை. இங்கு இவை உழைப்பாகின்றது. தவம் செய்யும் முனிவர்கள், ரிஷிகள், சன்னியாசிகள் அல்லது காட்டு வாழ்வு நடத்துகின்றவர்களுக்கும், இப்பொருட்கள் தேடி எடுத்துக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இவர்களின் உற்றார், நண்பர்கள், உதவியாளர்கள் இவ் வேலையைச் செய்கின்றார்கள். அல்லது இவர்கள் தாமாகவே தேட வேண்டியவர்களாகின்றனர். இவை காட்டு வாழ்க்கை. காசு காட்டில் தேவையில்லை. இக் கட்டுரையும் காட்டில் வாழ்பவர்களுக்கு அவசியம் அல்ல.

நாம் காட்டில் வாழவில்லை. எமது சமுதாயம், கிராமங்கள், பட்டினங்கள், நகரங்கள், நாடுகள் என்பனவற்றில் வாழ்கின்றோம். முன் இருந்த பொருள் பண்டமாற்றம் இப்பொழுதும் இருந்து தான் வருகின்றன. ஆனால் வளர்ச்சி அடைந்த காலகட்டங்கள் ஆரம்ப முதல் வளர்ச்சி பெற்ற இக் கால கட்டங்களில், சமுதாய வாழ்க்கை நடைபெறுவதற்கு பொருள், காசாக மாறியுள்ளது. இக் காசு புழக்கத்திற்கு இலகுவாகவும் உள்ளது. இக் காசு இல்லையென்றால் எமது வாழ்க்கையே பரிதாபமான நிலைக்கு மாறிவிடுகின்றது.

பொருள் பண்டமாற்றம் காசாக மாறி பின் எத்தனையோ விதமான காசுப் பாவனை மார்க்கமாக மாறியுள்ளது. (Coins, Notes, Cheques, Drafts, Money orders, Credit cards, Charge cards, Debit cards etc) என்னும் பல நாம் வாழும் காலம். வாய்ச்

சொல் வாழ்க்கை, ஈ-மெயில் ஆன காலம் இது. பெண்ணைப் பெண்ணும், ஆணை ஆணும் கல்யாணம் செய்யும் நாட்டில் வாழ்கின்றோம். விஞ்ஞானம் உச்சகட்டமான கனடாவில் வாழ்கின்றோம். உலகில் குபேரபுரி என்று சொல்கின்ற New York Wall Street கிட்டவுள்ளது தான். இங்கு காசுப் புழக்கத்திற்கு குறைவில்லை. ஆனால் உழைக்க வேண்டும். உழைப்பின் உச்சப் படியில் உள்ளவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள்.

நாம் பிறப்பது ஒரு தரம் தான். இறப்பதும் ஒரு தரம் தான். வாழ்வதும் கிட்டத்தட்ட 100 வருடங்களுக்குள் தான். வைத்திய அட்சாத்திரப்படி 153 ஆண்டுகளுக்கு எம் உடல் இவ் உலகில் நின்று வாழும் தன்மையுடையது. ஆனால், எமது புழக்க வழக்கங்களும், வாழும் தன்மையும் எமது ஆயுளைக் குறைத்துக் கொள்கின்றது. சீரான புழக்கவழக்கங்களும், வாழ்க்கை முறையும் பின்பற்றப்பட்டால் 100 வருடங்களாகிலும் உயிருடன் வாழலாம். பலர் அப்படித்தான் வாழ்கிறார்கள்.

இவ் வாழ்க்கை நிஜமான, நிதமான, உண்மையான வாழ்க்கை. இது ஒரு நாடக ஒத்திகையல்ல. மறுதரம் திருப்பிப் பார்க்கலாம், அல்லது நடிக்கலாம் என்பதற்கு. எமது உயிர் எப்போ ஒருநாள், எமது உடம்பை விட்டு அகலும் போகின்ற உண்மையை எல்லோரும் அறிவோம்.

சுக உடம்புடன் நீடித்து வாழ்வதற்கு பொருள் அத்தியாவசியமாகின்றது. நிம்மதியான, சந்தோஷமான, நீடித்த ஆயுளுடன் சிறந்து வாழ்வதற்கு பொருள் மிகவும் அத்தியாவசியமானதென எல்லோரும் உணர்கிறார்கள். தொழில் தெய்வம் காசைத் தர. காசுத் தெய்வம் வாழ்க்கையைத் தருகின்றது. இதில் உண்மை இல்லையென்று சொல்வார்களா?

"இல்லாணை, இல்லாளும் வேண்டாள், ஈன்றெடுத்த தாயும் வேண்டாள்."

பொருள் இல்லையென்றால் ஒரு படி கீழ்நிலை தான் வாழ்வில்.

உலகத்தில் பேசினால் தான் எல்லாச் சண்டைகளும், சச்சரவுகளும், ஏச்சப் பேச்சு, பிணக்கு, அடி, தடி, கோபவார்த்தைகள் எல்லாம். இக் காசுக்கடவுளை கையில் (மறுபக்கம்)

ஆ. (வேல்) வேலுப்பிள்ளை
காப்புறுதி நிதி ஆலோசகர்

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

வைத்திருந்தால் ஒரு அளவிற்குச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். பெற்றோர், சகோதரர்கள், இனத்தவர்கள், சினேகிதர்கள், அயல்காரர், ஊர்க்காரர் மற்றும் பலருடன் காசினால் வந்த கசப்புகள் பல உண்டு. எல்லாவற்றிற்கும் காசுதான் காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

முன் இந்தியா, கீழ்த் தேசங்களை அலெக்சாண்டர், பின் மொகலாயர் அதன் பின் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றினதும். பொருள் அபகரிக்கத் தான். பொருள் தான் காசு. காசுக்காகத் தான் உலகமகா யுத்தங்களும் நடைபெற்றன.

காசைப் பேணுகின்றவர்களுக்குத் தான் காசு வந்து சேரும். நீங்கள் உங்கள் காசை (நோட்டை) கசக்கி வைத்திருந்தால் காசு ஓடிவிடும். பக்குவமாகப் பாவிக்க வேண்டும். காசை எக்காரணம் கொண்டும் எறியக்கூடாது. காசை எறிந்தவர்கள் காசை வைத்திருந்தது கிடையாது. ஒரு சதம் தானே என்று அலட்சியம் செய்து நிலத்தில் விடவேண்டாம். குனிந்து பொறுக்கி எடுத்துப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். Money is a living entity என்கிறார்கள். பணத்துடன் பழகும் பல செல்வந்தர்கள். கோடீஸ்வரர்கள் காசைப் பக்குவம் செய்யும் முறை அலாதியானது. காசைக் கொடுக்கும் பொழுதும், வாங்கும் பொழுதும் முடியுமானால் இரு கைகளாலும் கொடுங்கள், வாங்குங்கள்.

தமிழ் நாட்டில், காசையும், புத்தகங்களையும் வாங்கியதும் கண்ணில் ஒற்றிப் போற்றுவார்கள். சிறந்த பண்புள்ளவர்கள். இதன் அர்த்தம் காசு கடவுளுக்குச் சமமானது என்பதால் தான்.

இனி இக் காசை எப்படித் தேடுவதென்றும் பாவிப்பது என்றும் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

Have your goals
Have your plans
Have your agenda
Have you money
Live your life fully

1. உழைப்பில் இருந்து தான் காசு வருகின்றது. உழைப்பதற்கு உடம்பு தேவை. இவ் உடம்பை உணவு, அப்பியாசம், ஓய்வு, சிறந்த பழக்கவழக்கங்கள், நித்திரை, மன அமைதி ஆகிய ஆறு காரணங்களால் ஊக்குவித்து திடகாத்திரமான நிலையில் வைக்கலாம்.

2. சிறந்த வருமானம் உள்ள ஒரு வேலை

அல்லது இரண்டு வேலை, சனி ஞாயிறு வேலை, மேலதிக நேர வேலை செய்து வர காசு வந்து சேரும். இவ் உழைப்பால் வந்த காசைக் கொண்டு சிக்கன வாழ்க்கை அமைய வேண்டும். இவ் வாழ்க்கைக்காகத் தான் காசு. காசுக்காக வாழ்க்கையல்ல.

3. அத்தியாவசியச் செலவுகளை விட மற்றவற்றிற்கு ஒரு சதம் தன்னும் செலவழிக்கக்கூடாது. ஆடம்பர வாழ்க்கை தற்பொழுது எமக்கு அவசியமல்ல. பணக்காரர் ஆனதும் பின் சிந்திப்போம். கண்ட பொருள்கள் வாங்குதல், நன்கொடை, இனாம், கடன்கொடுத்தல், பண்டிகைகள், விழாக்கள், கோயில், சங்கங்கள், சேவை, தானம் மற்றும் காசு வேண்டி நிற்கும் எந்த நிகழ்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டால் காசு பறந்து போய்விடும்.

4. ஆடம்பரமான பெரிய வீடு, புதுக் கார், விலை கூடிய புது உடம்புகள், புதுவித நகைகள், ஆடம்பர உல்லாசப் பொருட்கள், தேவையற்ற கொண்டாட்டங்கள், சிறிதான பிறந்த தின வைபவங்கள் மற்றும் சிறு சிறு அத்தியாவசியமில்லாத பொருட்கள் வாங்குதல், வழங்குதல், கொள்வனவு செய்தல் அறவே நிற்பாட்டப்படல் வேண்டும்.

5. உணவு, உடை, இருப்பிட வசதி, வைத்திய மருந்து தேவை, கல்வியூட்டும் புத்தகங்கள், கருவிகள் தவிர்ந்த எந்தச் செலவிலும் காசைச் செலுத்துதல் கூடவே கூடாது. இவ் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கும் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து காசைச் செலுத்தவும். அள்ளி வீசுதல் ஆபத்து. கண்ட கண்ட பொருட்கள் வாங்கினால் காசு கரைந்து விடும். இவன் கஞ்சல் தனம் உள்ளவன், ஒரு சதமும் கொடுக்க மாட்டான், நப்பி என்று யார் சொன்னாலும் பரவாயில்லை. முதலில் பணக்காரர் ஆவோம். பின் தானம் செய்வோம். "வெறும் கை முழம் போடாது" காசு கையில் இருக்க வேண்டும். "சிக்கனத் தேடிச் சேரும் செல்வம்"

6. உழைத்த காசை அத்தியாவசிய தேவைக்கு செலுத்திய பின், மிகுதியை சேமிக்க வேண்டும். சேமித்தால் தான் காசு (பணம்) கையில் இருக்கும். இக் கையில் இருக்கும் காசு சுமமா பெட்டியில் அல்லது வங்கியில் இருந்தால் பெரிய பலன் தராது. இப் பணத்தை விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும். இவ் விரிவாக்கத்திற்கு அறிவும், திட்டமுமவேண்டும். இவற்றைத் தேடவும்.

7. இவ் விரிவாக்கம் தான் (Investments) காசைக் காசாக்கும். கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, செலவு அதிகம் செய்யாமல்

பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் காசு, காசை உழைத்துத் தரவேண்டும். இவற்றைத் தான், முதல் அசலையும், அசல் அசலையும், வட்டி வட்டியையும், குட்டி குட்டியையும் தருவது என்று நமது நாட்டில் சொல்லும் தன்மை.

8. உயிர் உடம்பில் இருக்கும்படி, கடைசிவரையும் கடன் படவேண்டாம். அரசாங்கத்திடமோ, ஸ்தாபனங்களிடமோ, தனியாரிடமோ, இனத்தவர்களிடமோ, நண்பர்களிடமோ மற்றும் யாரிடத்திலும் எது எப்படியானாலும் கடன் படவேண்டாம். "கடன் காசு வளர்ச்சிக்கு எதிரி". கடன் பட்டவர்கள் தமக்காக வாழவில்லை. கடன் கொடுத்தவருக்காக உழைக்கின்றார். தங்களுக்காக கடன்பட்டவர் உழைக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு உழைத்தால் பின் பணக்காரர் ஆவது எப்படி? "கடன் பட்டார் கலங்கியே காலனை அடைவர்". கடன் பட்டவன் மனிதனாக நடமாடினாலும், வெறும்கோது தான் உள்ளுக்கு. இதை ஆங்கிலத்தில் "Debt is Death" என்றார்கள்.

9. காசைக் கெட்டவழியில் சேர்த்தால், அக் காசு தானாகவே அகன்று விடும். கெட்டவழியில் சேர்த்த பணம் நிம்மதியைத் தராது. வாழ்வும் அல்ல. கபடமாகவும், தந்திரமாகவும், மனதுக்கு விரும்பாத விதமாகவும், கொள்ளை, களவு, கொலை, பொருள் அபகரித்தல், ஏமாற்றிப் பணம் சேர்த்தல் போன்ற பிற நேர்மையில்லாமல் சேரும் காசு நிலைநிற்காது.

இவற்றை அசல் காசு என்று சொல்வதில்லை. இவை காசாக இருந்தாலும், இக்காசு நிம்மதியான சந்தோஷமான வாழ்வை நீடித்த காலத்திற்குத் தராது. "பாபச் சொத்து பாழ் அடையச் செய்யும்"

10. நேரம் தான் காசு - Time is money வாழ்க்கை தான் காசு - Life is money காசுதான் கடவுள் - Money is Godliness என்ற ரீதியில் வாழ்ந்தால், மடியில் காசு. பையில் காசு, வங்கியில் காசு, சேமிப்பில் காசு, மேலாக்கப் பொருள் ஈட்டில் காசு, காணியில் காசு, நிலத்தில் காசு, பொருளில் காசு, பொன்னில் காசு, வியாபாரத்தில் காசு, விரிவாக்கத்தில் காசு இப்படி எல்லாவற்றிலும் காசு இருந்தால் சுகமான நிம்மதியான ஆனந்த வாழ்வை அமைக்கலாம். இதனைத் தான் பொருள் உள்ள பெரியோர்,

"தனது கடமையிலும், காரியத்திலும், காசிலும் கவலையீனமாக இருந்தோன் - காலம் காலமாக கலங்கியே தீரவேண்டும்" என்றார்கள்.

வந்தோரை வரவேற்கும் பண்பு தமிழரின் தலையாய பண்பு. அப் பண்பினை சகல துறைகளிலும் பூரணமாக அனுசரித்து புது இலக்கணம் வரைந்துள்ளது கனடா.

மொழி, இனம், மதம், அரசியல் அபிப்பிராயம், குழுவில் அங்கத்துவம் ஆகியவற்றால் கொடுமைப்படுத்தப்படுபவர்கள் எவரேனும், எந் நாட்டவராயிருந்தாலும் - ஓரளவு நிரூபித்தல் தான் வேண்டியது - 'அம்-மா-கனடா' அவனைத்துக் கொள்கின்றாள்; ஆவன ஆற்றுகின்றாள்.

தமிழ் பேசும் இனத்தினைப் பொறுத்தவரை திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடுவது கைவந்த கலை.

பிரித்தானியரது ஆட்சியில் கூட பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றார்கள். கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு என்ற அடிப்படையிலே. அதன் பின்பு கல்விக்காக இங்கிலாந்து, இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்றனர்.

சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் கோரத் தாண்டவமாத தமிழ் பேசும் இனத்தவர் மத்திய கிழக்கிற்கும், வேறு நாடுகளுக்கும் செல்ல ஆரம்பித்தனர்.

1977ம் - 1983ம் ஆண்டுகளில் நடந்த இனப்படுகொலை தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் புதிய அத்தியாயம் ஒன்றினை ஆரம்பித்தது. அன்புடன் ஓடி விளையாடிய தாய் மணைத் துறந்து, நிமிர்ந்து நின்று அஞ்சாதே தமிழா என்று பஞ்சத்திலும் தலையசைத்த பனையினை மறந்து, மா பலா வாழை போன்ற கனிகளை மறந்து தஞ்சம் கோரிப் புறப்படத் தயாராகியது தமிழினம். பஞ்சம் பசியுற்றாலும் பதறாத தமிழினம் தஞ்சம் ஒன்றே போதும் என்று ஆரம்பித்த யாத்திரை இன்னும் ஓய்ந்தபாடில்லை.

அகதியாக வந்தவர்கள் - தமது குடும்பத்தினரைப் பொறுப்பேற்று வரவழைக்க வசதிகள் பல. வசதியுடையவர் மற்றோரையும் பொறுப்பேற்கவும், அங்கீகரிக்கப் பெற்று குழுக்கள் பொறுப்பேற்று அழைப்பதற்கும் குடிவரவு விதிகள் உதவுகின்றன. அத்துடன் தனிப்பட்ட முறையிலும் தொழில் ரீதியாகவும் வரலாம்.

அகதியாக வருபவர்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய ஆவணங்களின் முக்கியத்துவம் இன்று கூடுதலாகக் கணக்கிடப் படுகின்றது. இதனை முன்சூட்டியே தெரிந்திருத்தல் நன்மை பயக்கும். தேவையெதுமில்லாமல் சில உண்மைகளை மறைத்தல் இதனால் அகதி மனு ஏற்கப்பெற்ற பின்பும் அவை தெரியவரும் காலம் மீளமுடியாத சிக்கலில் இட்டுவிடும்.

தமிழ் இளைஞர்கள் ஒருசிலர் தஞ்சம் என்பதனைக் கோஞ்சம் கூட நினையாத நெஞ்சம் போடக்கூடிய துறைகளைப் புரிதல். புரிபவர்களோடு திரிதல் தாங்கமுடியாத கவலையினை

மா கனடா அம்(மா) கனடா

எம்மினத்தவர்களுக்குத் தருகின்றது. இவ்வித ஈடுபாடுகளினால் சம்பந்தப் பெற்றவர்க்கு உடல் ஊறு, கைது, மறியல் - நீதிமன்ற விசாரணை - பெற்றோர் உடன்பிறந்தோர் தேவையின்றிப் பிணைப்படுதல், வழக்கறிஞர்க்கு வாரி இறைத்தல் இன்னோரன்ன பல இன்னல்கள் இழைக்கப்படுகின்றன. நாடு கடத்தப்படவும் கூடும். ஈழத்தில் இருந்து கனடாவிற்கு வந்த பாதையினை ஒரு முறை தானும் திரும்பிப் பார்த்தாரா? குறிக்கோள் இல்லாது வெறிக்கோலம் பூண்ட ஒரு சிலரால் எம்மினம் தலைகுனிய வேண்டியிருப்பது வேதனை அளிக்கின்றது. உற்றநோய் நீக்கி உறாமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொள்ள (குறள் - 442)

சமயங்களும் - கோவில்களும்

கிறிஸ்தவர்க்கு ஏற்கனவே ஏராளமான கோவில்கள் உண்டு. இப்பொழுது எம்மினத்தவர்க்கும் கிறிஸ்தவக் கோவில் வழிபாட்டு வசதிகள் பல ஏற்படுத்தப் பெற்றுள்ளன.

இந்து - சைவ - வைஷ்ணவ சமயத்தோர்க்கும் பற்பல கோவில்கள் இயங்குகின்றன. முகமதியர்க்கும் வசதிகள் உண்டு. கோவில்களோடு மட்டுமே இல்லாமல் தொலைக்காட்சிகள், வானொலிகள் மூலம் சமயங்கள் அத்தனைக்கும் எடுத்துரைக்கும் ஏற்பாடுகள் சிறப்பாக இயங்குவதனைக் காணக்கூடியதாக இருப்பது அளப்பரிய பாக்கியமாகும்.

தமிழ் வானொலிகள் ஆற்றும் சேவை மகத்தானது. சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை தங்களுக்கென நிகழ்ச்சிகள் நிரல்படுத்தப் பெற்றமையினால் இரசிக்கின்றார்கள், பங்கு பெறுகின்றார்கள், பயனடைகின்றார்கள். எமது மக்கள் செய்த புண்ணியம்.

வானொலிகளுக்கிடையேயான போட்டிகள் கண்ணியம் மிக்கவையாக இருத்தல் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய தொன்றாகும்.

உணவகங்கள்

நான் 1987ல் வந்த பொழுது ஒன்றோ இரண்டோ என இருந்த தமிழர் உணவகங்கள் இன்று பல்கிப் பெருகி ஆரோக்கியமான போட்டியினால் தரம் மிக்க உணவு வகைகளை எல்லோரும் குறைந்த விலையில் பெற்று நிறைந்த மகிழ்ச்சியினை அடைய வழிவகுத்தல் வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகும். இடியப்பம் 6 சதம் என்பதோ 10 சதம் என்பதோ அல்ல முக்கியம். இடியப்பத்தில் என்ன என்ன விசிதாசாரத்தில் அரிசி மா, கோதுமை மா கலந்திருக்கின்றதென்பதையும் ஒரு இறாத்தலுக்கு அல்லது அரை இறாத்தலுக்கு எவ்வளவு இடியப்பம் என்பதில் கவனம் செலுத்துதலும் முக்கியம். இவ்வித நோக்கு பிட்டு, தோசை முதலியவற்றுக்கும்

பொருந்தும். மாமுட்டையில் உள்ள Staples இடியப்பத்தில் இருந்து எடுக்க வேண்டிய நிலை - கவனக்குறைவால் மேலும் நீடிக்கக் கூடாது. கவனக்குறைவு உயிர்பாத்தினையே விளைவிக்கலாம். "மாறுபாடில்லாத உண்டி" வழங்கி உயிர்க்கு ஊறுபாடு வராது கவனம் எடுத்தல் மிக முக்கியம். உணவுப் பரிசோதகர்கள் அண்மைக் காலங்களில் நிகழ்த்திய திமர்ச் சோதனைகள் பலருக்கும் உசார் வழங்கியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பழைய மாணவர் சங்கங்கள்

யாழ் கல்லூரி விளையாட்டுச் சங்கம் வருடா வருடம் நிகழ்த்தும் போட்டிகளைப் பார்த்தால் இதனைப் பற்றிய தகவல் ஓரளவு பெறலாம். எல்லாமாக 25 இற்கும் மேலான பழைய மாணவர் சங்கங்கள் இங்கு சிறப்புடன் இயங்குகின்றன. தாய்த் தமிழ்மூத்தில் தங்கள் கல்லூரிகளின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு விருத்திக்கூடிய தொண்டுகள் பல புரிகின்றன. வரவேற்கக் கூடிய நல்ல கைங்கரியம். அவசரப்பட்டு புதிய கட்டிடங்களை இப்பொழுது எம்முரிஸ் கட்ட வேண்டியதில்லை. பேர் முடியும் வரை காத்திருத்தல் அவசியம். வீண் செலவுகளைத் தவிர்த்தல் முக்கியம்.

தமிழர் கடைகள்

வருடா வருடம் தமிழர் கடைகள் வளர்கின்றன. எம்மினத்தவரது பழைய தொன்றுதொட்டு வந்த முறைப்படி அமைப்பதற்கு உரிய அரிசிகள், மா, காய் கறிவகை, சரக்கு வகை, நெய் வகை முதலியன மிகவும் கலப்பமாகப் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தரம் மிக்க திறம் பொருட்கள் நியாயமான விலையில் எவரும் பெறக்கூடியதாக இருத்தல் விரும்பத்தக்கது.

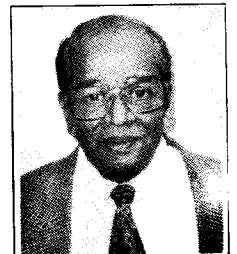
நடன இசை வகுப்புகள்

நூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரிய மணிகள் அயராது ஆற்றும் சேவையும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மணிகள் அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் பயிலும் விதமும் மெச்சத்தக்கது. ஊரிலே இவர்களில் அரைவாசிக்கும் மேலானோர் இவ்விதம் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். தமிழ் மொழியினையும் - சம்பந்தமான கதைகளை அறிவதற்கும் இவ் இளைஞர்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன.

விளையாட்டுக் கழகங்கள்

கிரிக்கட், உதைபந்து, Badminton, T.T.

போன்றதுடன் வேறு துறைகளிலும் கழகம் அமைத்துப் பழகவும் போட்டியிடவும் தமிழர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகள். இனத்தின் (மறுபக்கம்)

சிவ. சிறீதரன்
சட்டத்தரணி

தமிழ் பராமரிப்பாளரின் தேவை

ரொறன்ரோ வாழ் தமிழ் சமூகத்தவரிடையே நீண்ட காலமாக நோயுற்றுள்ள, மற்றும் வலது குறைந்த அன்புக்கு உரியவர்களைத் தம் வீடுகளில் வைத்துப் பராமரிப்பவர்கள் (Caregivers), தமது தேவைகள் சம்பந்தமான சேவைகள் மற்றும் உதவிகளைப் பெறும் வசதிகளை அதிகரிப்பதற்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள மூன்று ஆண்டு கால திட்டத்தின், பலாபலன்களை விரைவில் அனுபவிக்கவுள்ளனர்.

1996 கனடிய புள்ளிவிபரத் திணைக்களத் தரவுகளின்படி, ரொறன்ரோ வீடுகளில் பேசப்படும் உத்தியோகப் பற்றற்ற பொது மொழிகளில் தமிழ் நான்காவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மேலும் 1991க்கும் 1996க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் ரொறன்ரோவில் கிழக்குப் பகுதியில் குடிவரவாளர்களாக வந்தவர்களில் 20 விழுக்காட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பதும் அக்கால கட்டத்தில் வந்த குடிவரவாளர்களில் இவர்கள் பெரும்பான்மைத் தானத்தை வகித்தார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இன்று சுமார் 150,000 தமிழர்கள் ரொறன்ரோவில் வசிக்கிறார்கள். இவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் மாறாக (இவர்களில் 6 விழுக்காட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள் முதியோர்கள்) முதியோருக்கான பண்பாடு சார்ந்த வசதிகளோ அல்லது பராமரிப்பு நிலையங்களோ (Nursing Home) இல்லை.

மேற்கூறிய சில தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாகவே “இறை பராமரிப்பு நிலையம்” (Providence Centre) தமிழ் பராமரிப்பாளர்களுக்கான திட்டத்தினை உருவாக்கியுள்ளது. தமிழ் சமூகத்துக்குத் தேவையான சேவைகளைப் பெறுவதற்கான வசதிகள், வழிமுறைகளை அதிகரிப்பதே இறை பராமரிப்பு நிலையத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ள அதேவேளை இத்திட்டம் ஏனைய கனடிய சிறுபான்மை குடிவரவாளர் சமூகங்களுக்கு நீண்ட காலத்தில் உதவி வழங்கும் ஒரு முன் மாதிரித் திட்டமாக அமையும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. புனித துரையப்பர் அருட்சகோதரிகளினால் 1857இல் நிறுவப்பட்ட இறை பராமரிப்பு நிலையமானது புரிந்துணர்வும், முழுமையும், திறமையும் மிக்கதுமான பராமரிப்பை வழங்கி வருகிறது. முதியோர், வலது குறைந்தோர், மரண நோயுற்றோர் போன்றவர்களுக்கு அறிவார்ந்த, ஓய்வு சார்ந்த உதவிகளை வழங்குவதனை இந் நிலையம் முன்னெடுக்கின்றது. தமிழர் சமூகத்தில் உள்ள பராமரிப்பாளரின் தேவைகளை அடையாளம் காண்பது; பண்பாட்டு ரீதியான தகுதியான திட்டங்களையும், படிவங்களையும் தயாரித்து தமிழ் பராமரிப்பாளர்களுக்குத் தேவையான சேவைகள், உதவிகளை அதிகரிக்கச் செய்வது; சமூக சேவை நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் அலுவலர்களுக்கும், தொடர்புடையவர்களுக்கும் தேவையான பண்பாட்டு ரீதியான பயிற்சித் திட்டங்களை உருவாக்குவது, தமிழ் பராமரிப்பாளர்களுக்கும், கனடிய பெரும்பான்மைச் சமூக நிறுவனங்களுக்குமிடையான தொடர்புகளை அதிகரிப்பது என்பன மக்கொனல் அறக்கொடை நிதியத்தின் (McConnell Foundation) உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களாக அமைகின்றன.

தமிழ் பராமரிப்பாளர் திட்டமானது இத் திட்டமீடல் கட்டத்தில் சில முக்கியமான மைல்கற்களைத் தாண்டி வந்துள்ளது. இத் திட்டத்தின் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வழி நடத்தல் மற்றும் விசேட தகவல்களைப் பெறுவதற்காகச் சமூக சேவை நிறுவனங்களுடனும், உள்ளூர் சமூகத்தில் உள்ள பராமரிப்பாளர்களுடனும் கடந்த கோடை காலத்தில் சில சமூக ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

பராமரிப்பாளர்களுக்குத் தற்போது வழங்கப்படும் சேவைகள், சேவை இடைவெளிகள், தடைகள், முக்கியமான தேவைகள், சேவைகள் பற்றிய விபரங்கள் என்பன சமூக சேவை நிறுவனங்களிடம் நடத்தப்பட்ட இரு ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் தமிழ் சமூகத்தில் இருந்து சுமார் 200 பேர்கள் கலந்து கொண்டனர். தமிழ் சமூகத்திலுள்ள சேவைகள் சம்பந்தமாக அவர்களது முக்கிய தேவைகள் என்பன பற்றி இங்கு ஆராயப்பட்டன. இந்த ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட முக்கிய தகவல்களைத் திரட்டித் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையானது இத் திட்டத்தினை விருத்தி செய்வதற்கும், வழி நடத்துவதற்கும் பக்கபலமாக விளங்கும். இலையுதிர் காலத்தில் தமிழ் பேசும் திட்ட இணைப்பாளராக நான் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும் செயற்குழு ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் தமிழ் பராமரிப்பாளர், உள்ளூர் சமூக சேவை நிறுவனங்கள், இறை பராமரிப்பு நிலையம் என்பன அங்கம் வகிக்கின்றன. அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள தேவைகளை செயல்முறை நடவடிக்கைகளுடன் இணைக்கும் முயற்சியில் தற்போது நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

சார்ள்ஸ் தேவசகாயம்

மா கனடா

முன்னேற்றத்தில் ஒரு முக்கிய படியாகும். இவ்வித முயற்சிகள் 'நல்ல உடலிலே நல்ல மனம்' என்ற வாக்கிற்கு மதிப்பு நல்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி மல்கும்.

சமய, கலை, பண்பாட்டு விழாக்கள்

சாதாரண விழா முதல் உலகளாவிய விழாக்களும் இடம்பெறுவதனைக் காணலாம். ஆராய்ச்சி ஆய்வுரைகள், பட்டிமன்றங்கள், பயனுள்ள சொற்பொழிவுகள், நடனங்கள், பண்ணோடு இசைபாடல் பலரையும் ஊக்குவித்துப் பயன்பெறச் செய்து தமிழினம் தலைநிமிர் நிச்சயம் உதவும்.

தமிழ் பேசும் படமாளிகைகள்

தவறாது, நேரம் தாழ்த்தாது புதுப்புதுப் படங்களையும், போர் நிகழ்வுகளையும் காண்பிப்பது உற்று நோக்கற்பாலது.

எங்கள் சமூகத்தில் இங்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், உறைவிடங்களிலும் தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, வானொலி, ஏன் கணினி கூட இல்லாதவர்கள் இல்லையென்றே கூறதல் வேண்டும். இங்கிருந்து ஊருக்கும் உலகெங்கும் உரையாட உடனுக்குடன் செய்திப் பரிமாற்றம் செய்ய வசதியாக இருக்கின்றதனைக் காணலாம்.

வானூர்திகளில் பிரயாணம் செய்யவும் Bus, Truck, Taxi முதலியனவற்றை சொந்தமாக வைத்து நடத்தவும், பழக்கவும் எம்மவர் பரிச்சயம் பெற்றுள்ளதனைப் பார்த்தும் கேட்டும் மகிழ்கின்றோம். சுருக்கமாகக் கூறினால் கனடாவில் எம்மினத்தவர் சாதிக்கத் தவறிய துறையே இல்லை எனத் துணிந்து கூறலாம்.

தமிழ் மக்கள் போதிய விழிப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்ற 'அம்மா-கனடா' பல துறைகளிலும் நாகரீகமாக வாழ உதவியது என்றால் மிகைப்படக் கூறவில்லை. அந்நிகழ்வு உவகை தருவதொன்றாகும். இங்கு காப்புறுதி செய்யாத குடும்பம் இல்லையென்றே கூறலாம். இவ்விடத்தில் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட எமது மக்கள் ஆவலாக உள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. வீட்டின், கடையின் வாடகை கொடுப்பவராக, சொந்தக்காரராக, குத்தகைக்காரர் என்றாலோ, பொருட்கள் விற்பது வாங்குவதில் என்றாலோ, விபத்துகளில் சிக்கி உடைமை, உடல் ஊறு, உயிர் இழப்பு என்றாலோ, வேலையில் இருந்து நீக்கப் பெற்றாலோ, காயமுற்றாலோ மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கவலையீனமென்றாலோ இன்னோரன்ன பலவற்றிலும் தமிழ் மக்கள் இங்கு வெகு உசாராக உள்ளதனைப் பார்க்கும் பொழுது எவ்வளவு தூரம் உலகின் முன்னணி நாட்டிலிருப்பதால் இந் நாட்டுப் பூர்வீகக் குடிகள் அல்லது ஏற்கனவே குடியேறியுள்ளவர்களுக்குச் சளைக்காது எம்மருமை மக்கள் முன்னேறியுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையாகும்.

எல்லோருக்கும் உணவிலும், உடையிலும், உறைவிடத்திலும், செய்தொழிலிலும் உயர்வு தாழ்வு ஏதுமின்றி இவ்விடத்தில் வாழ வசதியுடன் வளமான மனதுடன் உளமார ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகள் போல் வாழ்வதனைப் பார்க்க, அதனைப் பற்றிக் கேட்க மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தமிழீழத்தில் பல்வேறு அந்தஸ்தென்றும், சாதியென்றும் வேறுபட்டு வாழ்ந்ததனால் கூறுபட்ட எம்மருமைத் தமிழினம் இவ்விடத்தில் அவற்றையெல்லாம் மறந்து செயலாற்றுவது நினைத்து மகிழ்ந்து நிமிர்ந்து வாழ வைக்கின்றது என்றால் எல்லாமே அம்(மா) கனடாவின் அன்பான அரவணைப்பென்று கூறுவதில் அன்புரிய மகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன்.

இளமையில் இருந்து தனக்கேற்பட்ட சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் சுமந்து கொண்டு எதிர்பார்ப்புகளையும், சவால்களையும் எதிர்த்து நின்று போராடித் தான் புலம்பெயர்ந்த ஜேர்மனி மண்ணில் இன்று காலூன்றி நம்மின மக்களுக்கும், ஈழ மண்ணுக்கும் சேவையாற்றுகின்ற உயர்ந்த உள்ளம் தான் 'கலைக் காவலர்' சிவனடியான் ஸ்ரீபதி.

உள்ளத் தூய்மையோடும், உண்மையான தாய் மண்ணின் பற்றோடும் உறுதியான நீண்ட காலத் திட்டத்தோடும் செயற்படுவது தான் ஸ்ரீபதியின் வெற்றியின் ரகசியம்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஜேர்மனியின் பிராங்க்போட் விமான நிலையத்தில் அவர் வந்து இறங்கிய போது எங்கு போவது என்று தெரியாமல் கால் போன போக்கில் நடந்த போது விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய தமிழர்கள் தான் அங்கு வாழ்ந்தார்கள்.

இன்று ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் வாழ்கின்ற அந்த அந்நிய மண்ணில் ஜேர்மனியர்களே மதிக்கின்ற பெரும் தொழிலதிபராக ஸ்ரீபதி திகழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், அவரிடம் உள்ள மனித நேயமும் மற்றவர்களை மதித்து மனம் நிறைந்த தொண்டு செய்யும் மனிதப் பண்பும், அவர் எடுத்துக் கொண்ட எந்தப் பொதுப் பணிகளும் வெற்றியையே அளித்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாக விளங்குகிறது.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் ஜேர்மனி நாட்டுக் கிளையிற் செயலாளராக இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் இவரது எண்ணத்தில் கருவாகி, உருவாகி 'இன்னிசை இரவு' நிகழ்ச்சிகள் ஜேர்மனி எங்கும் நடத்தப்பட்டு, ஈழ அகதிகளுக்கு வாரி வாரி வழங்கிய அந்தச் சாதனை நிகழ்ச்சியை ஸ்ரீபதியை நினைக்கின்ற போது எல்லாம், நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஜேர்மனியில் 'இரங்கும் இல்லம்' என்ற அமைப்பை பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவாக்கி - அதன் மூலம் ஈழத்தில் அவலத்தோடு வாழும் மக்களுக்கு ஆண்டு தோறும் உதவுகின்ற பெரும் சேவையை ஆரவாரமில்லாமல் செய்து வரும் இவர், இந்த அமைப்பினூடாக வாழும் போதே தமிழ்க் கலைஞர்களை கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற உன்னதமான நோக்கத்தை செயலாக்கியும் வருகிறார். ஐரோப்பிய ரீதியில் கலைஞர்களை தெரிவு செய்து ஆண்டுக்கு ஆண்டு சிறந்த கலைஞர்களுக்கான விருது வழங்கிக் கௌரவித்து வருவது முதல் வசதி குறைந்த தமிழ் மாணவருக்கு ஜேர்மனிப் பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப் படிப்புக்கு வசதி செய்து கொடுக்கின்ற திட்டங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றார். இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நடக்கின்ற

சமூகப் பற்றாளர் இன உணர்வாளர்

கொடுமைகளையும், அதனால் சொந்த நாட்டிலே அகதிகளாகிக் கொண்டிருக்கின்ற பரிதாபத்தையும் ஜேர்மனியர்களுக்கு பக்குவமாக எடுத்துச் சொல்லி - அவர்களின் இதயங்களை நம்மவர்களுக்காகக் கசிய வைக்கும் பணியைக் கூட இவர் 'இரங்கும் இல்லம்' அமைப்பின் மூலம் செய்திருக்கிறார். ஜேர்மனியில் பிராங்க்போட் நகரத்தில் இருந்து 40 மைல் தூரத்தில் அமைந்த Reinheim இடத்தில் 'இரங்கும் இல்லம்' ஜேர்மனியர்களுக்காக ஒரு இரவு விருந்துபசாரத்தை நடத்தியது. "இலங்கை பற்றி அறியவும் - அந்த மண்ணில் வாழும் தமிழர்கள் பற்றி அறியவும் - அவர்களின் கலைச் சிறப்புகளோடு அவர்களுக்கு நிகழ்ந்து வரும் அநியாயங்கள் பற்றிய அறியவும் - அந்த மக்களின் உணவை ருசிக்கவும் குறைந்த செலவில் ஒரு சந்தர்ப்பம்" என்று அந்த நகரத்தில் வெளியாகும் உள்ளூர் தினசரியில் ஒரு சிறு விளம்பரத்தை பிரசுரித்தார். 150 ஜேர்மனியர் குடும்பத்தோடு வந்தனர். ஸ்ரீபதியும் அவரது துணைவியாரும் அங்கு வந்த ஜேர்மனியர்களின் சந்தேகங்களுக்கு விளக்கங்கள் கொடுத்தார்கள்.

ஈ. கே. ராஜகோபால்

"எனது கணவரின் நாட்டில் அவரது இனம் படும் கஷ்டங்களை நான் அறிவேன். கல்வி முதல் எல்லா விஷயங்களிலும் பாடுபாடு காட்டி வருகின்றார்கள். அதிகாரத்தை காட்டி அடக்குகின்றார்கள். அந்த மக்கள் கடும் துயரங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டில் நமக்கொரு காலத்தில் நடந்த கொடுமைகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நாட்டில் பிரச்சனைகள், கொடுமைகள் இல்லாதிருந்தால் இப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் எனக் குடும்பம், குடும்பமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறுவார்களா?" - என்று தங்கள் உறவு ஒன்றே இப்படி உணர்ச்சி வசப்பட்டு அங்கு அளித்த விளக்கம் கூடியிருந்த நெஞ்சங்களை நெகிழ வைத்துவிட்டது. ஆம், ஸ்ரீபதியின் துணைவியார் இங்கிரிட் ஜேர்மனியப் பெண்மணியாக இருந்தாலும், தாய் மண்ணின் உணர்வோடு செயற்படும் தன் கணவரின் பொதுப் பணிக்கு உறுதுணையாக கைகோர்த்து நிற்கிறார். ஜேர்மனியில் வாழும் தமிழ்க் கலைஞர்கள் பற்றிய விபரத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும் ஸ்ரீபதி வெளியிட்டிருக்கிறார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் ஈழத் தமிழர் மத்தியில் நமது கலைகளை வளர்ப்பதிலும், கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் காட்டிய அக்கறைக்காக பிரெஞ்சு - தமிழ்க் கலைஞர்கள் நட்புறவு பணிமனை 'கலைக் காவலர்' பட்டத்தை

அளித்துக் கௌரவித்தது.

தமிழீழத்தின் ஊர்காவற்று-ரையில் கரம்பொன் கிராமத்தில் ஆசிரியர் சிவனடியான் - அமிர்தலட்சுமிக்கு மகனாக 28.01.1952 இல் பிறந்தார் ஸ்ரீபதி.

சிறுவயதிலேயே சோகங்கள் - இவரோடு இரண்டறக் கலந்தன.

பதினாறு வயதிலேயே தாயை இழந்தார். கூடப் பிறந்தவர்கள் ஏழு சகோதரர்களில் தாயின் பிரிவுக்கு முன்னதாக இரண்டு உடன்பிறந்த அக்காக்களை இழந்தார். ஆனாலும் இவரது பதினைந்து வயது அக்கா மீரா, குடும்பத்தின் பொறுப்பை தந்தையாரோடு சேர்ந்து சுமைகளைத் தாங்கிக் கொண்டார். கடைசித் தங்கைக்கு வயதோ நான்கு. தந்தையின் கட்டுப்பாடான கடுமையான வளர்ப்புப் பிள்ளைகளிடையே மிகுந்த ஒற்றுமையை உருவாக்கியது.

வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் தன்னோடு படித்த சில நண்பர்களை மனதில் மறக்காது வைத்திருக்கிறார். அமரராகி விட்ட S.K.மகேந்திரன், லண்டனில் வர்த்தகராக உள்ள நாகேஸ்வரன், நோர்வே சித்திவிநாயகன், குவைத் சந்திரசேகரன், அவுஸ்திரேலியா தேவநாயகி, அமெரிக்கா நிர்மலா போன்ற கல்லூரித் தோழர்களுடன் மாணவர் மன்றம் அமைத்து பொதுநலச் சேவைக்குத் தன்னைத் தயார்படுத்திய அந் நிகழ்வுகள் என்றும் அவர் மனதோடு வாழ்கின்றன. அங்கிருந்து யாழ் சென் பற்றிக் கல்லூரியில் A/L படித்து கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்புக்கு நுழைந்தார். ஆனால் அவரால் அப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர முடியவில்லை.

கொழும்பில் தன் அவல வாழ்வைத் தொடர விடாது வழிகாட்டி உண்ண, உடுக்க, உறங்க உதவி எதிர்கால வாழ்வுக்குச் செப்பனிட்ட ஒரு இதயத்தை இப்போதும் நெஞ்சுக்குள் புதைத்து வைத்திருக்கிறார். கொழும்பு - டாம் வீதி கலா ரேடர்ஸ் உரிமையாளர் நடராஜா ஸ்ரீலக்ஷ்மீராஜா தான் அந்த இதயம்.

(132ம் பக்கம் பார்க்க)

சிவனடியான்
ஸ்ரீபதி

10வது
ஆண்டு
விருது

**இலங்கையர்
செல்வரத்தினம்**

**10வது
ஆண்டு
விருது**

நிகரற்ற கல்விப் பணி புரியும் நெஞ்சுரங் கொண்டவர்

‘இலங்கையர்’ என்றும் ‘செல்வா’ என்றும் பலரும் அன்போடு அழைக்கும் திரு.இ.வே. செல்வரத்தினம் அவர்கள் சிறந்த கல்விமான்; உயர்ந்த பண்பாளர்; பரந்த சமூகவியலாளர்.

சமூகக் குறைபாட்டு அநியாயங்களின் தாக்கங்களின் மத்தியில் உடும்பிட்டி

அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் கல்வி கற்று ஒரே சமயத்தில் எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சையிலும் இலண்டன் மற்றிக்குலேஷன் தேர்விலும் சித்தி பெற்ற விவேகி இவர்.

இப் பரீட்சைகளின் பெறுபேறுகள் காரணமாகவும் இவரது பாடசாலை அதிபராகவிருந்த திரு. K.T. ஜோன் அவர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சி காரணமாகவும் புலமைப்பரிசில் பெற்று வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்து 1953ல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்து B.Sc. பட்டதாரியானார்.

1953-1965 காலப் பகுதியில் யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் யாழ் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இக் காலத்திலே தான் அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயலாளர் பதவியை வகித்து சிறுபான்மை மக்களின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி, முன்னேற்றத்துக்காகத் திரு.செல்வரத்தினம் அவர்கள் பாடுபட்டார்.

“அரசியல் ரீதியில் நான் என்றும் இடதுசாரியாகவே இருந்தேன்; இருக்கிறேன்; இருப்பேன்” என்று கூறும் இலங்கையர், “அகச் சூழலும் புறச் சூழலும் தான் மனிதனின் இயல்புகளை மாற்றுவன” என்பதில் தாம் அசையாத நம்பிக்கையுடையவர் என்று கூறுகின்றார்.

இவரது சமூக சேவையை மதித்து 1959ல் அரசாங்கம் யாழ் மாவட்டச் சமாதான நீதவானாக இவரை நியமித்துக்

கௌரவித்தது.

1965 முதல் 1971 வரை இவர் கல்வி அமைச்சின் பாடநூற் பகுதியின் இரசாயன பாடநூற் குழுவிலும் பாடவிதான விருத்தி நிலையத்தில் விஞ்ஞான பாடங்களுக்கான பாடவிதானக் குழுவிலும் பணியாற்றினார். 1992ல் விஞ்ஞானக் கல்வியதிகாரியாகப் பதவியுயர்வு பெற்று முதலில் மன்னார் மாவட்டத்திலும் பின்னர் கொழும்பு தெற்கு மாவட்டத்திலும் கடமை புரிந்தார்.

இக்காலப் பகுதியில் (1965-1979) கணித, விஞ்ஞான பாடங்களுக்கான வினாத்தாள் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் G.C.E.(O/L), (A/L) விஞ்ஞான, இரசாயன பாடங்களுக்குப் பிரதம மதிப்பீட்டாளர்களில் ஒருவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

1980ல் மொழியடிப்படையில் ஓய்வுபெற்று நைஜீரியாவுக்குச் சென்றார். அங்கு கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியராக 1986 வரை பணிபுரிந்து, தாயகத்துக்குத் திரும்ப முடியாத சூழ்நிலையில் 1987ல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்.

கவிநாயகர்

கனடாவில் மூன்று வருடங்கள் வரை பாதுகாப்புச் சேவையிற் பணிபுரிந்து, 1990ல் ஒன்றாறியோ ஆசிரியத் தகைமைச் சான்றிதழ் பெற்றதும் ESL பாடங்களுக்கான பதில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுக் கடந்த பத்து வருடங்களாகக் கணித, விஞ்ஞான பாடங்களைக் கற்பித்து வருகின்றார்.

அத்துடன் 1993-1997 காலப் பகுதியில் தமிழ் புள்ளியீட்டும் பாடநெறி ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்து இந்த நாட்டிற் தமிழ்க் கல்வியை வளர்க்கவும் உழைத்திருக்கின்றார்.

கனடாவில் தமிழைக் கற்று என்ன பலனை அடையப் போகின்றோம் என்ற மனப்பான்மை கொண்ட பெற்றோரும் மாணவரும் தமிழ்க் கல்வியின் அவசியத்தை நன்கு உணரும் பொருட்டுப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வாயிலாகப் பல கட்டுரைகளையும் அறிவித்தல்களையும் அவ்வப்போது வழங்கியுள்ளார்.

தமிழ்க் கல்வி தொடர்பான பல வானொலிக் கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்களிலும் திருவாளர்கள் பொ.கனகசபாபதி, சின்னையா சிவனேசன்,

எம்.எஸ்.அலெக்சாந்தர், வி.கந்தவனம் ஆகியோருடன் பங்குபற்றியுள்ளார்.

எமது மொழி இன்றைய விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பங்களுக்கேற்ப மாற்றம் பெற வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடையவர் ஆசிரியர் திரு.செல்வரத்தினம் அவர்கள். இதன் அடிப்படையிலேயே, அவர் தமிழைக் கற்பித்தும் தமிழ் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியும் வருவதைக் காண்கின்றோம். சமூக உணர்வு இவர் இரத்தத்தோடு கலந்ததொன்று.

கற்பித்தலோடு சமூகப்பணிகளிலும் இவர்முடிந்த அளவுக்கு ஈடுபட்டு வருகின்றார். தாம் வாழும் வெஸ்ரன் பகுதி தமிழ் மக்களுக்கென ‘வெஸ்ரன் தமிழர்சங்கம்’ என்னும் வித்தியாசமானதோர் அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் இப்பகுதித் தமிழ் மக்களின் சமூக, கலை, கலாசார தேவைகளை அளித்து வருவதில் முக்கிய பங்காளராக விளங்கி வருகின்றார்.

தாம் வாழும் பகுதியில், வெஸ்ரன் தமிழர் சங்கம்’ ஒன்றினை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்து, அதில் வெற்றி கண்டுள்ளார். இந்தச் சங்கத்தின் ஊடாக பல சமூக கலை கலாசாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வருகின்றார்.

இடதுசாரிக் கொள்கையுடைய ஆசிரியர் திரு.இ.வே.செல்வரத்தினம் அவர்களின் இடப்பாகத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட பெருமைக்குரியவர் திரு.அப்பையா அவர்களின் புதல்வி நல்லம்மா அவர்கள்.

1956ல் நடைபெற்ற இத் திருமணம் அளித்த இல்லறமாகிய நல்லறத்தின் பயனாக ஜெயசீலன், தருமசீலன் ஆகிய இரு செல்வப் புதல்வர்களுக்குப் பெற்றோராரும் பேற்றினையும் இவர்கள் பெற்றனர்.

திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் தான் ஒரு ‘விஞ்ஞான பகுத்தறிவுவாதி’ என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு பெருமைப்படுகின்றவர். தமிழ் மக்களின் வறுமைக்குக் காரணம் மூட நம்பிக்கையே என்பதை உணர்ந்து, அதனைப் போக்கத் தாயகத்திலும் உழைத்தவர்; இங்கும் உழைத்து வருபவர்.

இத்தகைய பெரியாரின் சமூக, கல்வி, தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டி இத்துறைக்கான இவ்வாண்டுத் ‘தமிழர் தகவல்’ விருதும் கனடாவில் இயங்கும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஒன்றியத்தின் தலைவர் திரு. ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ரூபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்பெறுகின்றது.

யோகா; யோகா அக்கா; யோகா சொக்கநாதன்; யோகா தில்லைநாதன்: இவை அனைத்தும் ஒருவரையே குறிப்பன. குழந்தைக் கலைஞராகத் தமது ஐந்து வயதில் இலங்கை வானொலியில் அறிமுகமான யோகா, முழுமையாக முப்பத்தியைந்து ஆண்டுகளை ஒலிபரப்புத் துறையில், அதனையே தமது முழு நேரத் தொழிலாக ஏற்றுப் பணியாற்றி, இன்று ஒலிபரப்பின் நிலையான சின்னமாக இங்கிலாந்தில் பவனி வருகின்றார்.

“இலங்கை வானொலியுடன் சிறு வயது முதல் தொடர்பு கொண்டிருந்த குடும்பங்களில் சொக்கநாதன் குடும்பமும் ஒன்றாகும். சிறுவர்களாகிய விமல், யோகா ஆகிய இருவரின் கலைத் திறனையும் வெளிப்படுத்த வானொலி பெரிதும் உதவியது. பேச்சு, நடப்பு ஆகியவற்றிலே தன் பிள்ளைகளின் திறனை வளர்ப்பதில் திருமதி விமலா சொக்கநாதன் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். இதன் பயனாக யோகா இளவயதிலே சிறுவர் நிகழ்ச்சி தொடக்கம் படிப்படியாக இளைஞர் நிகழ்ச்சி, மாதர் நிகழ்ச்சி எனப் பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் கிரமமாகப் பங்கு பற்றி வந்தார். ஒலிவாங்கி (மைக்ரபோன்) அச்சம் சிறிதுமின்றிச் சரளமாகப் பேசும் இயல்பு யோகாவுக்குக் கை வந்த கலையாயிற்று” என்று ஒரு கட்டுரையில் திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமதி இரத்தினம் இலங்கை வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சியினது மேலதிகப் பணிப்பாளராக இருந்தவர். பிற்காலத்தில் ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளராக இருந்தவர்.

இலங்கை வானொலியில் புகழ்பெற்றுத் திகழ்ந்த குஞ்சிதபாதம், பொன்மணி அக்கா, சரவணமுத்து மாமா போன்றோரது சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிய பெருமை யோகாவுக்கு உண்டு. இந்த அனுபவம் காரணமாக 1966ல் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக தமிழ் வர்த்தக சேவையில் சேர்ந்து படிப்படியாகப் பதவியுயர்வுகள் பெற்று, இறுதியில் கட்டுப்பாட்டாளராகப் பணியாற்றினார். இக்காலத்தில் ‘பூவும் பொட்டும்’, ‘மணி மலர்’, ‘இசையும் கதையும்’ போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பாளராக இருந்துள்ளார். வானொலிச் சேவையின் சகல நுணுக்கங்களையும் குறுகிய காலத்தில் கற்றுக்கொண்ட இவர், மிகப் பொறுமையுடன் எடுக்கும் கருமத்தை நிறைவேற்றும் செயலாளர். மனம் விட்டுச் சிரித்து அனைவரையும் அரவணைத்துச் செல்லும் தனித்துவம் இவரது. இதுவும்கூட இவர் பெற்ற வெற்றிகளுக்கான ரகசியம் எனலாம்.

“யோகா தில்லைநாதனின் ஆற்றல்மிகு திறமையும், அவரது கணவரான தில்லைநாதனின் நிர்வாக அனுபவமும்

ஒலிபரப்புக் கலையில் 35 வருடங்கள் ‘கானக்குயில்’ யோகா தில்லைநாதன்

யோகா
தில்லைநாதன்

இணைந்து இலண்டனில் அவர்களின் ஒலிபரப்புச் சேவையை விண்ணுயரக் கொண்டு சென்றுள்ளது” என்று யோகாவின் தலைமை அதிகாரிகளில் ஒருவராக இருந்தவரான, இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச் சேவை முன்னாள் பணிப்பாளர் திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம் குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும்.

சிறந்தவொரு நாடகக் கலைஞரான யோகா, பல வானொலி நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். புகழ்பெற்ற திரைப்பட இயக்குனர் பாலு மகேந்திரா, பி.பி.ஸி ஆனந்தி, சகோதரர் விமல் சொக்கநாதன் ஆகியோர் இவருடன் சேர்ந்து நாடகங்களில் நடித்த சில புள்ளிகள். சில்லையூர் செல்வராஜன் எழுதி, கே. எம் வாசகர் தயாரித்த ‘தணியாத தாகம்’ நாடகம் உட்படப் பெருந்தொகையானவைகளில் பிரதான பாத்திரம் ஏற்றுள்ளார்.

1960களிலும் 1970களிலும் இலங்கையில் தயாரான டாக்ஸி டிரைவர், நெஞ்சுக்கு நீதி ஆகிய திரைப்படங்களில் பிரதான

றஞ்சி திரு

பாத்திரங்களையும், குத்து விளக்கு. பொன்மணி ஆகியவற்றில் வேறு பாத்திரங்களையும் ஏற்று நடித்துள்ளார். ஈழத்தின் முன்னணி நடிகர்கள் அனைவருடனும் இவர் மேடைகளில் நடித்துள்ளார்.

யோகா தில்லைநாதன் அவர்கள், சுயம்புலிங்க பாகவதரிடம் முறையாகக் கர்நாடக சங்கீதம் கற்றவர் என்பதும், பாலசுந்தரி கனசபையிடம் பரதம் பயின்று அரங்கேற்றம் செய்தவர் என்பதும் இன்றைய பலருக்கும் தெரியாது.

பிறந்த நாட்டின் அரசியல் காரணங்களால் தமது குடும்பத்துடன் இங்கிலாந்துக்குக் குடிபெயர்ந்த இவர், அங்கும் தமது பணியினை ஆரம்பித்தார். தாம் கற்றவை தமது இனத்துக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதில் நம்பிக்கை கொண்டு 1989ல் ‘சன்ரைஸ்’ வானொலியிலும், பின்னர் (1988) ‘ஸ்பெக்ட்ரம் இன்டர்நாஷனல்’ வானொலியிலும் தமது தனித்துவமான தமிழ்ச் சேவையை ஆரம்பித்தார். இந்த ஆண்டிலிருந்து

இலண்டனிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் ஐ.பி.ஸி.யிலும் இவர் சேவை புரிய ஆரம்பித்துள்ளார் என்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி.

இவரது ‘கானக்குயில்’ நிகழ்ச்சி சர்வதேசப் புகழ் பெற்றது. போட்டி அடிப்படையிலான இந்த நிகழ்ச்சியின் ஊடாக இளங் கலைஞர்களை வளர்த்து வரும் அரிய பணியை மேற்குலகில் இவர் ஆற்றி வருகின்றார். கடந்த எட்டு வருடங்களாக இலண்டன் அரங்கில் இடம்பெற்று வரும் ‘இந்த நிகழ்ச்சியில் ஐரோப்பிய நாட்டுக் கலைஞர்கள் மட்டுமன்றி,

கனடாவிலிருந்தும் பலர் சென்று பங்குபற்றி வருகின்றனர். தமிழர் சமுதாயத்தில் எமது இளகுகள் வாத்தியக் கருவிகளைப் பயன்படுத்த ஊக்கமளிக்கும் வகையில் ‘கானக்குயில்’ நிகழ்ச்சியை அண்மைய காலங்களில் மாற்றியமைத்து வருகின்றார். இந்த நிகழ்ச்சி பெற்றுள்ள பிரபலத்தினால் ‘கானக்குயில்’ என்ற பட்டப்பெயர் யோகா தில்லைநாதன் அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. இது அவரது நிகழ்ச்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றியின் சின்னம். வானொலி நிகழ்ச்சியிலும், கானக்குயில் விழாவிலும் பக்கபலமாகவும், இயக்குனராகவும் நின்று உழைத்து வருபவர் இவரது கணவரான திரு. ஆ. தில்லைநாதன் அவர்கள். இவர் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பல உயர் பதவிகளை வகித்தவர்.

‘தமிழ் ஒலிபரப்புத் துறையின் பிதாமகர்’ என்று போற்றப்படும் திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள், கானக்குயில் விழாவுக்கு வழங்கிய ஆசிச் செய்தியில், “நிகழ்ச்சி அமைப்பிலும் ஒலிபரப்பிலும் எல்லா நிலையங்களும் நிறைவு தருவதாகச் சொல்ல முடியாது. இலண்டனில் ஒலிபரப்பப்படும் ‘ஸ்பெக்ட்ரம் 558 மத்திய அலை ரேடியோ ஏசியாவின் கானக்குயில்’ நிகழ்ச்சிகள் அமைப்பு முறையிலும், பொருள் தெளிவிலும் போற்றத்தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக, (132ம் பக்கம்)

**நடா
ஆர். ராஜ்குமார்**

**10வது
ஆண்டு
விருது**

வானொலிக் கலையின் வற்றாத ஜீவநதியான 'அமுதக் குரலோன்'

கனடியத் தமிழ் வானொலிக் கலையின் கதா-நாயகனாகப் பவனி வந்து கொண்டிருக்கும் கவர்ச்சிக் கலைஞர் திரு. நடா ஆர். ராஜ்குமார் காங்கேசன்-துறையை வாழ்விடமாகக் கொண்ட நடராசா-மங்களாம்பிகை தம்பதிகளின்

தவப் புதல்வராவார். அச்செழு தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையினதும் காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராவினதும் பழைய மாணவர். ஏழு வயதிலேயே பேச்சுப் போட்டியிற் பரிசு பெற்ற இச் சிறுவனுக்குத் தொடர்ந்து பல பரிசுகள் பாடசாலைப் பேச்சுப் போட்டிகளிலும் நாடகப் போட்டிகளிலும் கிடைக்கலாயின. 1980ல் A/L பரீட்சையிற் சிறப்பான முறையிற் சித்தி பெற்றார். 1981ல் இலங்கை அரசினால் நடத்தப் பெற்ற மகாவலித் திட்டப் பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்றுத் தங்கப் பதக்கம் பெற்ற இவருக்கு அதே ஆண்டில் மற்றுமொரு அதிர்ஷ்டம் அடித்தது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகமும் உலக வங்கியும் இணைந்து மேற்கொண்ட CIPP எனப்படும் கட்டிடப் பொறியியல் தொழில் நுட்பப் படிப்புக்குத் திரு. ராஜ்குமார் தெரிவு செய்யப்பட்டார். வட மாநிலத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டு மாணவர்களில் இவரும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் படிப்பின் செயற் திட்டப் பயிற்சியின் போது நாவலர் மணிமண்டபத்தை அமைக்கும் பணியிற் பெரும்பங்கு வகிக்கும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

நடேஸ்வராக் கல்லூரி மாணவராக இருந்த காலத்தில் இவருக்குக் கிடைத்த இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வாய்ப்புகள் தொடர்ந்து அதிகரித்தன. 1976-1982 காலப் பகுதியில் மாணவர் உலகம், இன்றைய நேயர், ஒலிமஞ்சரி, இசையும் கதையும் போன்ற நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்றியதோடு பல நிகழ்ச்சிகளை எழுதியும்

வழங்கியிருக்கின்றார். 1983 ஜூலை இனக்கலவரம் திரு. நடா ராஜ்குமாரின் கலை முயற்சிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைத்தது.

ஆற்றல்மிக்க இந்த இளங்கலைஞர் 1985ல் கனடிய மண்ணிற் காலடி வைத்தார். இவர் வரவால் வானம் மகிழ்ந்து ஒலித்ததோ என்னவோ வானொலியில் தமிழ் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. மொன்றியால் தமிழர் ஒலியுடன் இணைந்து கனடாவின் முதல் தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சியை 1986ல் ஆரம்பித்த பெருமை இவருக்குரியதாயிற்று.

1987ல் கனடா தேசிய திரைப்படச் சபை 'Welcome to Canada' என்ற படத்தைத் தமிழில் எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கியதோடு அதில் நடிக்கும் பெருமையும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

1988ல் உலகத் தமிழ் இயக்கத்துக்கு 'தமிழ் அமுதம்' என்னும் தொலைக்காட்சி ஒளிநாடாவைத் தயாரித்து வழங்கினார். இதுவே கனடாவிற் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் ஒளிநாடா என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1991ல் MPK தாபனத்தின் 'இராகப் பிரவாகம்' வானொலி உருவாக்கத்துக்கு உதவி செய்யும் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

வி. கந்தவனம்

12.6.1992 இல் 'கீதவாணி வானொலி' ஐ ஆரம்பித்தார். 'Street Legal' என்னும் கனடியத் தொலைக்காட்சித் தொடரிற் சிறப்புத் தோற்றங்கள் செய்யும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவரது அழகுத் தோற்றம் மேலும் பல படங்களில் இவரை நடிக்க வைத்தது. 'Beneath the Skin' என்பது அவற்றில் ஒன்று.

'கீதவாணி வானொலி'யின் ஒலிபரப்பு நேரம் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டு 14.4.1999ல் 24 மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவையை SCMO FM 91.1 அலைவரிசையில் ஆரம்பித்து இன்று தமக்கெனச் சொந்தமானதும் பல வசதிகள் படைத்ததும் விசாலமானதுமான வானொலி நிலையத்தின் அதிபராக விளங்கும் அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது இவரது கலைத்திறமை, தொழில்நுட்ப வல்லமை, செல்வாக்கு என்பவற்றுக்குக் கிடைத்த

வெகுமதியாகும். தனது 'கீதவாணி வானொலி'க் கடமைகளோடு பிற கலைநிகழ்ச்சிகளின் வளர்ச்சிக்கும் இவர் அவ்வப்போது உதவி வருவதைக் கனடியத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவர். TV Ceylon-கலாபம் தொலைக்காட்சித் தயாரிப்புகளுக்கு உதவி வருவதோடு பல கலை கலாசார சமூக சமய விழாக்கள் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கும், பேச்சாளராக, நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராக, பாட்டுக்குப் பாட்டு நிகழ்ச்சி நடத்துவராக என்று எத்தனையோ விதமான பாத்திரங்கள் வழியாகத் தொண்டாற்றி வருகின்றார்.

இவ்விதமாக, சிறந்த கலைஞரையும் தொண்டரையும் தொழில் அதிபரையும் கௌரவங்கள் தேடி வரலாயின. 1994ம் ஆண்டில் ஸ்காபரோ நகராட்சி மன்றத்தில் வைத்து 'அமுதக் குரலோன்' என்று இக்கட்டுரை ஆசிரியர் வழங்கிய பட்டமே தமக்குக் கிடைத்த முதற் கௌரவம் என்று திரு. நடா ராஜ்குமார் பெருமைப்படுவதுண்டு. 1995ல் கனடிய அரசின் தொண்டர் சேவை விருது இவருக்குக் கிடைத்தது.

இன்று கலிப்பேரரசு வைரமுத்து வழங்கிய 'வெங்கலக் குரல் வேந்தன்', கீதவாணி நேயர் மன்றம் வழங்கிய 'கலாவித்தகன்', இந்து மாமன்றம் வழங்கிய 'உயர்ஞான சீலன்' முதலிய பட்டங்களைத் தாங்கி நிற்பவர் இவர். கடந்த ஆண்டு மே மாதம் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற தமிழகக் கவிஞர் தினவிழாவில் இவர் கௌரவிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாவித்தகர் திரு. ராஜ்குமார் அவர்களுக்கு ஊடகத் துறையில் தமிழ் வானொலி முன்னோடிகளான 'தமிழர் தகவல்' விருதும் கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் அமரர் ம.நிமலராஜன் நினைவாக வழங்கும் தங்கப்பதக்கமும் அளிக்கப்படுகின்றன. ராஜ்குமாரின் இராச்சியத்தை அலங்கரிப்பவர் கொக்குவில் குமாரசாமி-புஷ்பராணி தம்பதிகளின் மகள் உமாதேவி. 1990ல் இவர்களது திருமணம் நடந்தது. தினேஷ், நிரோஷ், உமேஷ் ஆகியோர் இவர்களது மக்கட் செல்வங்கள்.

நடா ஆர். ராஜ்குமார் அவர்களின் ஊடகத் துறைக்கான அதியுயர் சேவையைக் கௌரவித்து 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் வழங்கும் 'மயில்வாகனம் நிமலராஜன்' ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்பெறுகின்றது.

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் அவர்களது கனடிய பல் வைத்தியப் பணிக்கும், 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகைக்கும் ஒரே வயது. இரண்டும் இவ்வருடமே பத்து வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்துள்ளன.

தமிழர் தகவலின் முதலாவது இதழ் 1991 பெப்ரவரியில் வெளியானது. இதன் முன்னட்டையில் நால்வரது புகைப்படங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. அவர்களுள் ஒருவர் எங்கள் டாக்டர் ஷண். கனடாவில் பல் வைத்தியராகப் பணியாற்றும் இறுதிப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இங்கு பல்வைத்தியராகக் கடமையாற்ற ஆரம்பித்த செய்தியை முதலாவது இதழ் தாங்கி வந்தது.

இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் இருப்பத்தியாறு வருடங்களுக்கு மேலாகப் பணியாற்றிய டாக்டர் சண்முகவடிவேல் அவர்கள், இங்கு பத்து வருடச் சேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ள இவ்வேளையில், அவரது சமூகப் பற்றையும், சமூக மேம்பாட்டின் மீதான அக்கறையையும் கருத்திற்கொண்டு விருது வழங்கப்பெறுகின்றது.

கனடாவின் முதலாவது (Pioneer Award) ஈழத்தமிழரான பல் வைத்தியர் என்னும் வகையிலும், புகலிட மண்ணில் பத்தாண்டுச் சேவையைப் பூர்த்தி செய்தவர் என்னும் வகையிலும், இவ்வருடத் 'தமிழர் தகவல்' விருதும், தமிழீழம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர் தலைவனாகவிருந்து கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்த எஸ். தி. அகிலன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

பருத்தித்துறையிலுள்ள தும்பளையில், ஓய்வுபெற்ற பிரதான புகையிர்த நிலைய அதிபர் ச. கு. அம்பலவாணபிள்ளை-பரமேஸ்வரி அம்மா தம்பதிகளின் ஒன்பது குழந்தைகளில் ஒருவர் ஷண். யாழ்நகரப் பாடசாலைகளுக்கு நிகரான பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் பயின்று, 1967ல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக பல்வைத்தியத் துறைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டு, 1971ல் பல் வைத்தியராகச் சித்தி பெற்று, மூன்று மாதங்கள் பல் வைத்திய பீடத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து கொழும்பு அரசினர் வைத்தியசாலையில் பற்சிகிச்சை நிலையத்தில் ஒன்றரை வருடங்கள் கடமையாற்றிய பின்னர், நான்கரை வருடங்கள் எஹலியகொடை வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிய வேளையில், 1977ன் இனக்கலவரத்தைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

அதன் பின்னர் ஒரு வருடம் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிய பின்னர், 1978ல் தமது குடும்பத்துடன் நைஜீரியா சென்றார். அங்கு எட்டு வருடங்கள் கடுனா மாநிலத்தில், மூன்று வைத்தியசாலைகளில் சிரேஷ்ட பல் வைத்தியராகப் பணியாற்றினார்.

பல் வைத்தியப் பணியின் முதலாவது ஈழத்தமிழர்

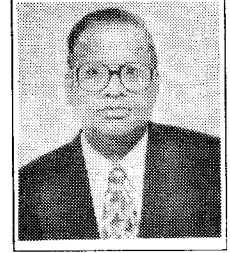
அவ்வேளையில் கடுனா தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கி, அதன் செயலாளராகவிருந்து பணியாற்றியுள்ளார். அங்குள்ள தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் போதிப்பதில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டதுடன், நாடகத் துறையிலும் ஈடுபாடுகொண்டு பல நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரமேற்று நடத்துள்ளார்.

இலங்கையின் இனப் பிரச்சனை இவரையும் அங்கு செல்ல விடாது கனடாவுக்குத் திருப்பியது. 1986ல் மொன்றியலில் தமது குடும்பத்துடன் காலடி எடுத்து வைத்த ஷண் அவர்கள், 1988ன் முற்பகுதியில் ரொறன்ரோவில் குடியேறினார். ஒரு நிமிடத்தைக்கூட அவமாகக் கழிக்க விரும்பாத நிலையில், ரொறன்ரோ கல்விச் சபை கிங்/டபரின் பகுதியில் நடத்திய 'தமிழ் கல்வி வட்டத்தில்' இணைந்து குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் இசை நடன வகுப்புகள், வயது வந்தவர்களுக்கான ஆங்கில வகுப்புகள், குடிவரவு ஆலோசனை, கருத்தரங்குகள், கலை விழாக்கள், தமிழ்ப் பண்டிகைகள் ஆகியவற்றை நடத்துவதில் முன்னின்று உழைத்தார். இவரும் இவரது பாரியாரும் ஆரம்பத்தில் பல அலுவலகங்களில் தற்காலிக லிகிதர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். 1989-90ல் சில மாதங்கள் சண்முகவடிவேல் அவர்கள் கனடா தமிழ்ச் சங்கத்தில் குடியமர்வு உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றினார். அப்போது, வெளிநாடுகளில் பட்டம்பெற்ற 'Professionals' தங்கள் துறையை அடைவதற்கு உள்ள தடையை நீக்குவது

எஸ். ரி. சிங்கம்

சம்பந்தமான கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்கு செய்து அறிக்கையை ஒன்றாறியோ அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தார். இது சம்பந்தமான வானொலிக் கலந்துரையாடல்களில் பிறநாட்டு நிபுணர்களுடன் கலந்து கொண்டார்.

1990ம் ஆண்டில் பல்வைத்திய இறுதிப் பரீட்சையில் இங்கு சித்தியடைந்து தொழில்புரியும் அங்கீகாரம் பெற்று Danforth Avenue - Main Square Dental Officeல் தமது பணியினை ஆரம்பித்தார். மற்றைய இலங்கைப் பல் வைத்தியர்களுக்கும் இது ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்தது. அக்கால கட்டத்தில், தமிழ் மக்களுக்கு பல் வைத்திய சிகிச்சை பற்றி அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய கடமையும் இவரைச் சார்ந்தது. பற்சிகிச்சை பற்றியும், அவற்றைப் பெறும் முறைகள் பற்றியும் 1991ல் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையில் எழுத ஆரம்பித்துக் கடந்த ஒன்பது வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்துள்ளார் வாசகர் கேள்விகளுக்குப் பதில்களையும் எழுதி வந்துள்ளார்.

டாக்டர் ஷண் அ. சண்முகவடிவேல்

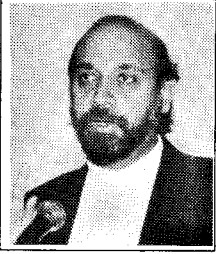
10வது ஆண்டு விருது

முதியோர் சங்கங்கள், கனடா தமிழீழச் சங்கம், ஆசிய மாதர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கங்கள் உட்பட பல அமைப்புகளில் கருத்து அமர்வுகளில் உரையாற்றியுள்ளார். தம்மைத் தொடர்ந்து பல் வைத்தியத் துறைக்குள் புக விரும்பிய பலருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார்.

இன்று இரண்டு பல் வைத்திய நிலையங்களை நிறுவி, பல புதிய பல் வைத்தியர்களுக்கு வேலையும் வழங்கி, காலை முதல் மாலை வரை பணியாற்றி வருகின்றார். இத்துறையில் ஏற்படும் நவீன வசதிகளில் மேலும் பயிற்சி பெற்று, விசேட சேவைகள் உட்படச் சகல சிகிச்சைகளையும் ஒரே கூரையின் கீழ் வழங்கி வருகின்றார். தமிழ் பல் வைத்தியர்களின் ஒன்று கூடல் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினால் அவர்களுக்கென ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி இங்குள்ள தமிழ் வைத்தியர்களுடன் இணைந்து கூட்டான சேவைகளை எமது மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்பதும், எமது சொந்த நாட்டு மக்களுடன் இங்குள்ள வசதிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் இவரது விருப்பம்.

பல சமய சமூக சேவைகளிலும் இவர் நிரம்பிய ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார். இந்து மாமன்றத்தின் போஷகராகப் பல வருடங்கள் பணிபுரிந்து, எமது சிறார்களுக்கான தமிழ், சைவ சமய போதனை, மற்றும் பண்ணிசை வகுப்புகளை நடத்தவேண்டி ஊக்கமும் உதவியும் வழங்கி வருகின்றார். உலக சைவப் பேரவையின் கனடா கிளைத் தலைவராகத் தெரியப்பட்டுள்ளார். இந்த அமைப்பு நடத்தும் எட்டாவது உலக சைவ மகாநாடு செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் மொறிஷியஸில் நடைபெறுவள்ளது.

கனடாவில் இயங்கும் ஹாட்லி கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினது உபதலை-வராகக் கடந்த மூன்று வருடங்கள் பணியாற்றிய இவர், தற்போது இதன் தலைவராக இருக்கின்றார். உலகத் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம் கடந்த மாதம் இவரது பத்து வருட பல்வைத்திய சேவைக்காக விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

**டாக்டர்
து. சூரியபாலன்**

**10வது
ஆண்டு
விருது**

மன நோய்க்குச் சிகிச்சை ஆன்மீகம் கலந்த வைத்தியம்

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் மட்டுமன்றி, மற்றைய இன மக்கள் மத்தியிலும் பெயர்பெற்ற ஒருவராக விளங்குபவர் டாக்டர் து. சூரியபாலன் அவர்கள். அமைதியும் சாந்தமும் தவறும் இவரது முகமும், அன்பும் பண்பும் நிறைந்த இவரது ஆதரவு வார்த்தைகளும்

பலரது நோயைக் குணமாக்கியுள்ளன என்பது அனைவரதும் அபிப்பிராயம். கனடாவிலுள்ள மனநோய் சிகிச்சை வைத்திய நிபுணர்களுள் முன்னணியில் திகழ்பவர்களில் எங்குள்ள டாக்டர் 'சூரி'யும் ஒருவர்.

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் புகழ்பெற்ற மாணவர் இவர். கனடாவில் இதன் பழைய மாணவர் சங்கத்தினது தலைவராகப் பணியாற்றியவர். பாடசாலைக் காலத்தில் பல்வேறு விளையாட்டுக் குழுக்களிலும் உறுப்பினராகவிருந்து, மாணவர் தலைவர்களில் (Prefect) ஒருவராக இருந்துள்ளார். கல்லூரியின் சாரணிய அணியில் ஒருவராக இருந்த காலத்தை நன்றியுடன் நினைவுசூரும் இவர், அந்தப் பணியே மக்கள் சேவையின் மகத்துவத்தைத் தமக்குப் போதித்ததாகத் தெரிவிக்கின்றார். திருநெல்வேலி-மானிப்பாய் ஆகிய வழிகளைக் கொண்ட துரைச்சாமி தம்பதிகளின் மூன்று பிள்ளைகளில் இவர் மட்டுமே ஆண்குழந்தை என்பதால் பெற்றோர் கரிசனை இவர்மேல் அதிகமிருந்தது.

பாடசாலை நாட்களில் பல்வேறு வாத்தியக் கருவிகளையும் சரளமாக வாசிக்கப் பழகி, பல பரிசுகளைப் பெற்றுக்கொண்டதனால், சூடாநாட்டில் முதன் முறையாக பாடசாலைகள் வாத்தியக் குழுவொன்றினை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பம் அப்போது கிடைத்தது. பிரபல பாடகர் நித்தி கனகரத்தினம் உட்பட்ட பல பள்ளித் தோழர்களுடன் இணைந்து ஆங்கிலப் பாடல்களை இசைத்த பெருமை இக்குழுவுக்குண்டு.

விளையாட்டு, இசை, பாடல் என்று வெவ்வேறு துறைகளில் ஆர்வங்காட்டிய போதிலும் கல்வியை 'சூரி' அவர்கள் மறந்து

விடவில்லை. 1967ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் மருத்துவ பீடத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1972ல் டாக்டராக வெளியேறியதும், முதலாவது நியமனம் லக்ஸ்பான மாவட்ட வைத்தியசாலையில் கிடைத்தது. 1975ம் ஆண்டில் தமிழீழத்தின் தெல்லிப்பளை வைத்தியசாலைக்கு Junior House Officer ஆக இடமாற்றம் பெற்றார். இங்கு, மனநோய் சிகிச்சைப் பிரிவில் பணியாற்ற சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. சில மாதங்களில் அப்பிரிவின் வைத்தியப் பொறுப்பாளராகப்பட்டார். இக்காலத்தில் மனநோயாளர் பற்றியும், மனநோய் வைத்தியம் பற்றியும் தம்மால் பெருமளவில் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்ததாக டாக்டர் சொல்கின்றார்.

1979ம் ஆண்டு இங்கிலாந்துக்கு மேற்பட்டப் படிப்புக்காக சென்று MRC(Psych) பட்டம் பெற்றார். அங்கிருந்த கனடாவுக்கு அல்லது அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் செல்ல விரும்பிய வேளையில் கனடா வரவேற்றது. 1986ம் ஆண்டு தமது மனைவி பிள்ளைகளுடன் கனடாவின் சஸ்கச்சுவான் மாகாணத்தில் குடியேறி அங்கு FRCP (C) மேற்பட்டப் படிப்பில் சித்தி பெற்றதுடன், அங்குள்ள மாகாண வைத்தியசாலையில் Consultant Psychiatrist ஆகக் கடமையாற்றினர்.

திரு

கல்வி, வருமானம், குடும்ப மகிழ்ச்சி ஆகியன மனசுக்கு நிறைவாகவிருந்த போதிலும் டாக்டர் சூரியபாலன் அவர்களின் இதயத்தை ஒரு வேதனை வாட்டிக்கொண்டிருந்தது. 1979ம் ஆண்டிலிருந்து 1990 வரையான ஒரு வருடக் காலப்பகுதியில் தமது இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்குக்கூட சேவை செய்ய முடியாது போய்விட்டதே என்பது அவரது வேதனைக்குக் காரணம்.

'எனது மனவேதனையை நான் கடவுளிடம் முறையிட்டேன். எனது மக்களுக்குச் சேவை செய்யச் சந்தர்ப்பம் தருமாறு வேண்டினேன். எனது வேண்டுகோள் பலித்தது' என்று மனமகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றார் இவர். 1990ம் ஆண்டு மே மாதம் பத்தாம் திகதி ஸ்காபரோ வைத்தியசாலையில் தமது பணியினை ஆரம்பித்தார். இங்கும் Consultant Psychiatrist பதவி.

தமிழீழத்தில் இடம்பெறும் கொடூர யுத்தத்தினாலும், புகலிட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மனஅழுத்தங்களினாலும் எம்மவர்கள் மனத்தாக்க நோயினால் பாதிக்கப்படுவது அதிகரிக்கத் தொடங்கிய

காலத்தில், டாக்டர் சூரியபாலனின் ரொறன்ரோ மாற்றம், தேவையான வேளையில் அவரது சேவையைச் சமூகம் பெற வழிவகுத்தது. "எனது மக்களுக்கு மீண்டும் சேவையாற்றச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்" என்று நன்றியுணர்வோடு கரங்கோர்த்துக் கூறுகின்றார்.

ஆரம்பத்தில் ஓரிரு தமிழர்கள்தான் இவரிடம் சிகிச்சைக்காகச் செல்வர். இவரைத் தமிழர் என்று அப்போது தெரியாததும் காரணம். இரண்டு வருடங்களில் நிலைமை மாறியது. சிகிச்சைக்குச் செல்பவர்களில் 99 வீதமானவர்களும் ஈழத்தமிழர்களாகினர். மாதமொன்றுக்குச் சுமார் ஐந்துபேர் வரையான எம்மவர்கள் டாக்டர் சூரியபாலனிடம் தற்போது சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனரென்றால், எம்மவர்கள் எவ்வளவு தூரம் மனத் தாக்க நோயினால் பாதிப்புற்றுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ரொறன்ரோ நகரத்தில் தற்போது பதினைந்து வரையான மனோவைத்திய நிபுணர்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இவர்களுள், எமது சமுதாயத்தில் டாக்டர் சூரியபாலன் என்னும் பெயர் முன்னணியில் நிற்பதை அனைவரும் அறிவர். இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் இவர் தமது பணியை வெறுமனே மருத்துவச் சிகிச்சையுடன் நிற்காது, தமிழ் ஊடகங்களுக்கு ஊடாக மருத்துவ அறிவினையும் வைத்தியக் கல்விவினையும் தமிழில் தொடர்ச்சியாக வழங்கி வருவதாகும்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வாராவாரம் கோணேஷ் நடத்திய வானொலி நிகழ்ச்சியில் மருத்துவ உரையினை நிகழ்த்தி வந்தார். கடந்த இரண்டு வருடங்களாக, 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையில், மனநோய் பற்றியதாக மட்டுமன்றி, சாதாரண நோய்கள் பற்றியும் அறிவுசார் கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்றார். தமிழர் தகவலைக் கையில் எடுத்ததும் பலர் இவரது கட்டுரைகளை முதலில் படித்து வருவதையும், தொலைபேசியில் தமிழர் தகவல் அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு டாக்டரின் தொலைபேசி இலக்கம், முகவரி ஆகியவைகளைப் பெறுவதையும் அவதானிக்கையில் அவரது எழுத்துப் பணி சமூகத்தின் தேவையை இலகுவாக நிறைவு செய்வதைக் காணலாம்.

ஆன்மீகத்திலும் இவருக்கு நிரம்ப ஈடுபாடுண்டு. ஸ்காபரோ சாயி நிலையத்துடன் இணைந்து ஆன்மீகப் பணி புரிந்து வருகின்ற இவர், புட்டபர்த்திக்கு விஜயம் செய்து பகவானின் தரிசனம் பெற்றவர். தவத்திரு யோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைகளைத் தமது வாழ்வின் சுவடுகளாகக் கொண்டவர். கனடா சிவதொண்டன் நிலையத்தின் (132ம் பக்கம் பார்க்க)

கனடியச் சட்ட உலகில், தமிழர் வரலாற்றில் தங்களுக்கெனத் தனியான முத்திரை பொறித்துச் சாதனை புரிந்தவர்கள் மோகன்-தெய்வா தம்பதிகள்.

கனடாவில் சட்டக் கல்வியை வெற்றிகரமாக முடித்து பாரிஸ்ட்ராக முதலில் பட்டம் பெற்ற ஈழத் தமிழர் ஜெகன் மோகன்.

அதே போன்று, இங்கு பாரிஸ்ட்ராகப் பட்டம் பெற்ற தமிழ் பேசும் முதலாவது ஈழத் தமிழ் பெண்மணி தெய்வா மோகன்.

இருவரது தந்தைமாரும் இலங்கையில் புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணிகளாவர்.

மோகனின் ஆரம்பக் கல்வி கொள்ளப்பிடி சென். தோமஸ் கல்லூரியில் அமைந்தது. யாழ். சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி, யாழ். மத்திய கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் உயர் வகுப்புகளை முடித்த பின்னர், 1973ல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டப் பட்டதாரியாகி, இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் அட்வகேட்டாக தொழில் புரிந்தார். இலங்கையின் புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞரான ஸி. ரங்கநாதன் கியூ. ஸி. அவர்களின் கீழ் ஆரம்பப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்.

இலங்கையின் அரசியல் இவரையும் கனடாவில் (1975ம் ஆண்டு) புகலிடம் பெற வைத்தது. ஆனாலும் அவர் சோர்ந்து போகவில்லை. 1984ம் ஆண்டு கனடாவில் மீண்டும் சட்டக் கல்வி கற்று கனடிய பாரிஸ்டர் சொலிஸிட்டரானார். இதனால் 'அகதிகள்' என்ற பெயரிலிருந்து ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்து கிடைத்தது. எனலாம். கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக இங்கு சட்டத்தொழில் புரிந்து வரும் இவர், பெருமளவிலான தமிழ் அகதிகள் விசாரணையில் ஆஜராகி வெற்றி கண்டவர்.

கனடா தமிழீழச் சங்கத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவரான மோகன், அதன் சட்ட ஆலோசகராகவிருந்து, 1977ம் ஆண்டில் அதனை இலாப நோக்கற்ற அமைப்பாக்கி அதன் யாப்பினையும் வரைந்தவர். சில வருடங்கள் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் இருந்துள்ளார். அதேபோன்று, 'தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்கான கனடிய நிறுவனம்' (CAFTARR) என்னும் அமைப்பினையும் உருவாக்கியவர்களில் இவரும் ஒருவர். அதன் சட்டத்துறை ஆலோசகராகவிருந்து, அதனைக் கனடிய அரசாங்கத்தில் ஒரு வரிச் சலுகையுள்ள தர்ம ஸ்தாபனமாகப் பதிவு செய்ய முன்னின்று உழைத்தவர். தற்போது, நிர்மன்டஹில் இந்து ஆலய

கனடிய சட்டத்துறை வரலாற்றில் தமிழர் பெயரைப் பொறித்தவர்கள்

சபையின் அறங்காவலர்களில் ஒருவராக இருக்கின்றார். அத்துடன், அதற்கான புதிய யாப்பினை 1999ம் ஆண்டில் உருவாக்கியவரும் இவரே.

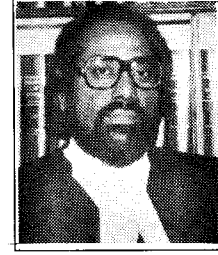
1977ம் ஆண்டிலிருந்து இனவிரோதச் செயல்களுக்கு எதிரான அணியில் நின்று செயற்பட்டு வருகின்ற இவர், றிவர்டேல்/பீச் பிரதேசத்தில் 1978ம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட இனவிரோதத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கைக் குழுவின் செயலாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். ஒன்றாறியோஸ்காபரோ 'லீகல் எய்ட்' குழுவுக்கு நியமிக்கப்பட்ட முதலாவது தமிழர் இவரே. ஒன்றாறியோ 'லீகல் எய்ட்' உதவியினால் 1977ம் ஆண்டில் ரொறன்ரோ கிழக்கு சமூக சட்ட உதவி நிறுவனத்தினை உருவாக்கிய உறுப்பினர் என்ற பெருமையும் இவருக்குண்டு.

தமிழரசுக் கட்சியின் மூளை என மதிக்கப்படும் தீவுப்பகுதி முன்னாள் எம். பி. திரு. வி. நவரத்தினம் - பரமேஸ்வரி தம்பதிகளின் புதல்வரான மோகன், அரசியலையும் சட்டத்தையும் தமது தந்தையாரிடமே கற்றதாகக் கூறுவதில் மகிழ்வடைகின்றார். 1977ம், 1983ம் ஆண்டுகளில் தமிழர்

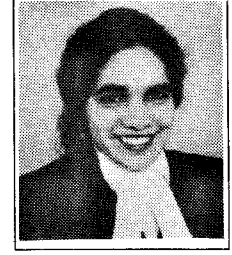
எஸ்தி

பிரச்சனை விடயங்களில் கனடாவில் தமிழ் மக்களின் பேச்சாளராக விளங்கியதுடன், கனடிய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திய குழுவில் பிரதானமானவராக இடம்பெற்று, தமிழ் மக்களுக்குக் கனடியக் கதவுகள் திறக்கப்பட முன்னின்று உழைத்தவர் மோகன் அவர்கள். இதன் காரணமாக மனிதாபிமான கருணை அடிப்படையில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் அகதிகளாகக் கனடாவிற்கு வரமுடிந்தது.

திரு. ஜெகன் மோகன் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியாரான தெய்வா அவர்களும் இலங்கையில் 1975ம் ஆண்டில் சட்டத்தரணியாகச் சித்தி பெற்று அங்கு சில வருடங்கள் தொழில் புரிந்தவர். சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற தெய்வா அவர்கள், உயர் வகுப்பினை யாழ். மத்திய கல்லூரியில் முடிவு செய்தார்.

ஜெகன் மோகன்

தெய்வா மோகன்

10வது ஆண்டு விருது

10வது ஆண்டு விருது

கனடாவில் குடியேறிய பின்னர், இங்கும் சட்டக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்து கனடிய பாரிஸ்டர் சொலிஸிட்டராகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார். மோகன் & மோகன் சட்ட நிறுவனத்தின் பங்காளரில் ஒருவரான இவர் அண்மைக் காலங்களில் சிறுவர் பாதுகாப்பு, பெண்கள் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான சட்ட விவகாரங்களில் தம்மைக் கூடுதலாக ஈடுபடுத்தி வருகின்றார்.

பெண்ணுரிமை பற்றிப் பலரும் பேசும் இக்காலத்தில், பெண்கள் மத்தியில் பல விடயங்களில் இவர் 'முதலாவது ஆன்' என்னும் பெருமையைப் பெற்றுள்ளார். சாவகச்சேரியின் முதலாவது பெண் சட்டத்தரணி என்ற மதிப்பு தெய்வாவுக்கு உரியது. கனடாவின் முதலாவது தமிழ் பேசும் பெண் பாரிஸ்டர் என்ற கௌரவம் இவருக்குரியது. கனடா தமிழீழச் சங்கத்தின் முதலாவது பெண் செயலாளர் (1982-83) என்ற சிறப்பும் இவருக்கேயுரியது.

கனடா இந்து ஆலய சபையின் ஓர் ஆயுட்கால உறுப்பினரான தெய்வா மோகன், கனடாவில் இயங்கும் ட்றிபேக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் காப்பாளர்களில் ஒருவராக இயங்குகின்றார். சாவகச்சேரியின் முன்னணி வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்த (132ம் பக்கம் பார்க்க)

எம். எஸ். அலெக்ஸாந்தர்

**10வது
ஆண்டு
விருது**

தமிழால் வளர்ந்து தமிழ் வளர்த்து வரும் தமிழ் ஆசான்

தமிழில் பயிற்றப்பட்ட முதலாம் தர ஆசிரியர், ஆசிரிய ஆலோசகர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர், ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர், பாலபண்டிதர் - பண்டிதர் பரீட்சைகளில் சித்தி பெற்றவர்,

பி. ஏ. பரீட்சையில் சித்த பெற்றவர், ஆசிரிய கலாசாலை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இருந்தவர், பட்டப் பின்படிப்பில் சித்தி பெற்றவர், கனடாவில் தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் பணியை மனமகிழ்வோடு நிறைவேற்ற வருபவர் என்று இவரது கல்விச் சிறப்பினை விபரித்துக் கொண்டே செல்லலாம்.

இலங்கையில் அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும் தமது கல்விச் சேவையை இவர் மாணவ சமுதாயத்துக்கு வழங்கியுள்ளார். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் முத்த விரிவுரையாளராக இருந்துள்ளார். 'கற்றலுக்கும் வயதுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்ற கொள்கையை வாழ்வில் கடைப்பிடித்துச் சாதனையாக்கி வரும் ஒருவர் திரு. மனுவேல்பிள்ளை செல்வராஜா அலெக்ஸாந்தர் அவர்கள். யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி, கனகரத்தினம் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றின் பழைய மாணவர்களில் ஒருவர். எம் ஏ. கல்வியில் பகுதி ஒன்றினை முடித்துள்ளாராயினும் அதனைப் பூரணமாக்கிப் பட்டம் பெறவில்லையே என்ற கவலை இவருக்கு.

"தமிழால் நான் வளர்ந்தேன்; வாழ்கிறேன்" என்ற வாக்கியத்திற்கு உதாரணமாகத் திகழும் இவர், தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தாய் மொழியைக் கற்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுக்கும் சிறுசுட்டத்தில் ஒருவராகக் கனடாவில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளார். பாடசாலைக் காலத்திலேயே தமிழுக்காகப் பல பரிசுகளைப் பெற்றவர். 1950களின்

முற்பகுதியில் ஐக்கிய இளைஞர் முன்னேற்றக் கழகத்தினை ஆரம்பித்து, அதன் செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் 'கம்யூனிஸ்ட்' கார்த்திகேசன், எழுத்தாளர் டானியல், டாக்டர் ஸ்ரீநிவாசகம் ஆகிய முற்போக்காளர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு திரு. அலெக்ஸாந்தர் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

1957 முதல் 1993 வரையான காலத்தில் தமிழ் மாணவர் ஆசிரியர் சமூகத்துக்கு ஆசிரியராகவும், விரிவுரையாளராகவும், தொலைக் கல்வி ஆசிரியராகவும் இவர் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன. தமிழ் மொழி கற்றல், கற்பித்தல் சம்பந்தமான சுயகற்கை நெறி நூல்களுக்கு பிரதம எழுத்தாளராகப் பணியாற்றியது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. யாழ். மாவட்ட தொலைக் கல்வி நிலைய பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராக இறுயில் பணியாற்றி விட்டு, கனடாவுக்குத் தமது குடும்பத்துடன் புலம் பெயர்ந்தார்.

திரு

1994ம் ஆண்டில் கனடாவில் வாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை இங்குள்ள மூன்று கல்விச் சபைகளில் தமிழ் மொழியை அனைத்துலக மொழிப் போதனைத் திட்டத்தின் கீழ் கற்பித்து வருகின்றார். கத்தோலிக்க பிரத்தியேக கல்விச் சபையில் பல்கலைக் கழகப் புகழகச் சித்திக்காக (OAC) தமிழைக் கற்பித்து வருகின்றார். முதலிரு வருடங்களும் சம்பளம் எதுவும் பெறாத தொண்டர் ஆசிரியராக இரு பாடசாலைகளில் இவர் தமிழ் போதித்தமை இவரது தமிழ்த் தொண்டினைப் புலப்படுத்துகின்றது. தமிழ்க் கலைக் கல்லூரியிலும் இரு வருடங்கள் தொண்டர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இங்கு இயங்கும் தமிழ் கலைக் கல்லூரியில் கடந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பட்டக் கல்விக்கான (Bachelor of Arts) தமிழ் மொழி இலக்கணப் பாடத்தைக் கற்பித்து வருகின்றார். தமிழ் எழுத்துப் பணியிலும் ஆர்வமுள்ள அலெக்ஸாந்தர் அவர்கள்,

"அன்பு மக்களே"

என்ற தமிழ் கிறிஸ்தவ பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து வருகின்றார். கனடாவில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மகாநாட்டு மலரின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவரான இவர், சில காலம் 'இளைஞன் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். 'தமிழர் தகவல்' ஆண்டு மலர்களில் சிறப்புக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பாலர்களுக்கான கவிதைகளை யாத்துள்ளதுடன், தமிழ் மொழி கற்பிப்பதற்கான பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையில் ஆசிரியப் பணியாற்றிய காலத்தில் பொதுச் சேவையிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வந்ததால் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயற்குழுவில் பல வருடங்கள் பணியாற்றிப் பின்தங்கிய மக்களின் சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைத்துள்ளார். வடஇலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் இயக்குனர்களில் ஒருவராகவும், பணம் பொருள் அபிவிருத்திச் சபையின் பணிப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் பணியாற்றி தமிழ்ப் பகுதியின் சீரிய அபிவிருத்திக்குத் தம்மாலான உதவிகளை வழங்கியுள்ளார். பின்னர், செனட்டர் ஜி. நல்லையா தலைமையிலான சிறுபான்மைத் தமிழர் விடுதலை முன்னணியின் செயலாளராகக் கடமையாற்றுகையில், பல்வேறு வகைகளில் சமூக அந்தஸ்துக் குறைந்த மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த முக்கியமானவர்களில் ஆசிரியர் அலெக்ஸாந்தரும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். பல எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் இதற்காகப் பாரிய பணிகளை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

கனடாவில், வடயோர்க்கில் உருவாகிச் செயற்பட்ட தமிழ்ப் பெற்றோர் சங்கத்தின் செயலாளராக முன்றாண்டுகள் இருந்துள்ளார். ரொறன்ரோ தமிழ்க் கத்தோலிக்க சங்கம், உலகத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் ஆகியவற்றின் செயற்குழு அங்கத்தவராவார்.

கடந்த நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக, இலங்கையிலும் கனடாவிலும் தமிழ் மொழி கற்பித்தலில் ஆற்றி வருகின்ற தொடர்ச்சியான பணியினை மெச்சி 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், கனடாவில் இயங்கும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஒன்றியத்தின் தலைவர் திரு. ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கும் 'சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ரூபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் சூட்டப்பெறுகின்றது.

கலை, இலக்கியம், ஒலிபரப்பு என்று தமிழியலின் முக்கிய அணிகளைத் தமதாக்கி, கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அவைகளைத் தங்கள் வாழ்வியலின் முக்கிய பாகங்களாக ஏற்று உயிரோட்டமாக வாழ்ந்து வருபவர்கள் அன்றன் பீலிக்ஸ் - சித்ரா பீலிக்ஸ் தம்பதியினர்.

பாட்டு, கூத்து, நாடகம், ஒலிபரப்பு, சினிமா என்று சகல கலைப் படிக்களையும் தாண்டிய தம்பதியர் இவர்கள். அன்றன் பீலிக்ஸ் இளவாலை சென் ஹென்றியரசர் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். சித்ரா பீலிக்ஸ், யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம், காங்கேசன்துறை நடைஸ்வரா கல்லூரி, பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலை ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றவர்.

1960ல், ஆறாம் வகுப்பில் கல்வி கற்கையில் நாடகப் போட்டியொன்றில் அன்றன் நடித்த நாடகம் முதற் பரிசினைப் பெற்றது. 1970ல் திருப்பாடுகளின் காட்சியில் முதிர்ந்த வயதுடைய 'அன்னாஸ்' பாத்திரமேற்று அவைரையும் வியப்பிலாழ்த்தினார். சங்கிலியன் நாட்டுக் கூத்தில் புனித சவேரியாகவும், அரிச்சந்திரா நாட்டுக் கூத்தில் நட்சத்திரத் தரகர் பாத்திரமும் ஏற்றுத் தம்மை ஒரு குணசித்திர நடிக்கராகக் கலையுலகில் அறிமுகம் செய்தார். அரிச்சந்திரா நாடகத்தில் அன்றனின் மூத்த சகோதரர் சந்திரமதியாகவும், இளைய சகோதரன் அரிச்சந்திரனாகவும் நடித்ததன் மூலம் ஒரு சாதனையும் புரியப்பட்டது.

1975களில் யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்பெற்றுத் துலங்கிய கண்ணன், பெயி-மணி, ஸ்ரீபாஸ்கரன், ரங்கன் ஆகியோரது இசைக் குழுக்களில் ஒரு பாடகராக அன்றன் பீலிக்ஸ் காணப்பட்டார். இதே காலத்தில், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன 'புதிய உலகம்' நிகழ்ச்சி நாடகங்களில் நடிக்கும் சந்தர்ப்பம் தேடி வந்தது.

இவரது ஐரோப்பிய கலை அனுபவங்கள் (1985-1995) அதிசயிக்க வைப்பவை. சமய பேதமற்ற வகையில் நத்தார், புதுவருட விழாக்களை ஏற்பாடு செய்து பத்து வருடமும் நிறம்பட நடத்தியுள்ளார். இங்கு இடம்பெற்ற 300க்கும் அதிகமான வில்லிசைகளில் பாடிப் புகழ் பெற்றுள்ளார். பாரிஸ் ஈழநாடு குகநாதன் ஐரோப்பிய ரீதியில் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் அன்றன் நடித்த 'உறவுகள்' நாடகம் முதலிடம் பெற்றது. ஐரோப்பிய ரீதியில் தமிழருவி நடத்திய ஏழு இசைக் குழுக்களுக்கிடையே 24 பாடகர்களுக்கிடையிலான போட்டியில் முதலிடத்தில் வந்து தங்கப் பதக்கம் பெற்றுள்ளார். இவர் பரிசு பெற்ற நாடகங்கள் ஒரு பட்டியலில் அடங்காது. பாரிஸில் ஏ. ரகுநாதனின் இயக்கத்தில் உருவான 'நினைவு முகம்' திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்து தமது முத்திரையைப்

தமிழ்க் கலைக்கு அணி செய்யும் அபூர்வ கலைத் தம்பதிகள்

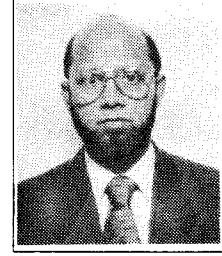
பதித்துள்ளார்.

கனடாவில் மாவீரர் விழாவில் 'நவீன ஓளவையார்' இசை நாடகத்தில் அன்றன் ஓளவையார் பாத்திரமேற்று நடித்ததைக் கண்டவர்கள் மெய்சிலிர்த்தனர். கண்ணீர் மல்கினர். தமிழின உணர்ச்சியை பிழிந்து தந்த நாடகம் அது. அன்றனின் கலைத் திறனைக் கண்டிய மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்த நாடகம் இது. தொடர்ந்து மாவீரர் விழாக்களில் 'சிங்கராஜா தர்பார்', 'கனடா வந்த கண்ணம்மை' நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார். ரொறன்ரோவில் மட்டுமன்றி, ஓட்டாவா மொன்றியல் நகரங்களிலும் பெருமளவிலான வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளார். இவரது பெரும்பாலான கலைப் படைப்புகளும் தமிழீழ விடுதலைப் போரினையும், வீர வேங்கைகளையும் மையமாகக் கொண்டவை. அன்றன் பீலிக்ஸ் நல்லதொரு மேடை அறிவிப்பாளர். உலகத் தமிழ் வானொலியான 'கீதவாணி'யில் கடந்த பல வருடங்களாக அறிவிப்பாளராகவும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். கடந்த மூன்று வருடங்களாக 'யேசுநாதர்' பாத்திரமேற்று தத்ருபமாக நடித்து அனைவர் மனதையும் கவர்ந்துள்ளார். கனடாவிலும் திரைப்படத் துறையில் தம்மை

மதி

ஈடுபடுத்தியுள்ளாராயினும், மேடை நாடகங்களே அதிகமெனலாம்.

திருமதி சித்ரா பீலிக்ஸ் அவர்கள் தமது பதினான்கு வயதிலிருந்து நாடகப் பிரதிகள் தயாரிப்பது, கல்லூரி விழாக்கள் ஒன்றுகூடல்களில் பாடுவது போன்றவைகள் மூலம் கலைத்துறைக்கு அறிமுகமானவர். சிறுவயதிலேயே ராஜராஜ சோழன் நாடகத்தில் குந்தவை பாத்திரமேற்று தமது நடிப்புத் திறனுக்கு மெருகூட்டினார். வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்பினை மேற்கொண்டிருந்த நாட்களில் கலாநிதி சண்முகதாஸ், ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஆகியோரின் ஆக்கத்திலான நாடகங்களில் நடித்து வெளியுலகுக்குத் தம்மைக் கொண்டு வந்தார். 1980களில், புனித சவேரியார், புனித தோமையார் ஆலயப் பங்குகளில் பாடகர் குழு உறுப்பினராகவும், விவிலிய நாடகங்களிலும் பங்கேற்றதுடன், தமது தந்தையாரிடம் (தலைமையாசிரியரும், நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவியாரும்) நாடக நாட்டுக்கூத்துப் பயிற்சிகளைப் பெற்று, இரண்டு வருடங்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய வேளையில் சிறு

அன்றன் பீலிக்ஸ்

சித்ரா பீலிக்ஸ்

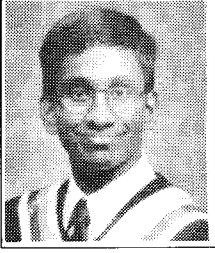
10வது ஆண்டு விருது

10வது ஆண்டு விருது

நாடகங்களையும், பாடல்களையும் எழுதி இயக்கியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய ஆக்கங்கள் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. புதிய உலகம், நான், வீரகேசரி, தமிழ்ச்செல்வி ஆகியவற்றில் இவரது கவிதை கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. 1985 முதல் 1994 வரை ஐரோப்பாவில் பல கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டுள்ளார். விடுதலை இயக்கத்தின் தமிழீழ இசைக் குழுவின் பாடகியாக விடுதலைப் பாடல்களைப் பாடியதுடன், ஐரோப்பா ரீதியான போட்டியில் பாடலை இயற்றி இசையமைத்துப் பாடி தங்கப் பதக்கத்தையும் பரிசிலாகப் பெற்றுள்ளார். இந்து மகேஷின் 'பூவரசு' சஞ்சிகையின் இணையாசிரியராக சுமார் ஐந்து வருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் தமது கணவர் இயக்கிய நாடகங்களிலும், மற்றைய பல நாடகங்களிலும் சிறப்பான பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்துள்ளார்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாகக் கனடாவில் கலை முயற்சிகளிலும், ஒலிபரப்புத் துறையிலும் ஈடுபட்டுத் தமது பெயரை நிலைபெறச் செய்துள்ளார், வானொலி நாடகங்களிலும் உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம், திருமறைக் கலாமன்றம் உட்பட பல அமைப்புகளின் விழாக்களிலும் இவர் முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளார். பல (133ம் பக்கம் பார்க்க)

**கிறிஷ்
பரமேஸ்வரன்**

**10வது
ஆண்டு
விருது**

சாதனை மாணவன் கிறிஷ்

இரண்டாயிரம் கல்வியாண்டில் (நடப்பு ஆண்டு) பல்கலைக் கழகம் புகுந்த தமிழ் மாணவருள்ளே சாதனையாளராகியுள்ளார் வடயோர்க் - C.W. ஜெஃபிரி உயர்தரக் கல்லூரி மாணவரான கிறிஷ் பரமேஸ்வரன்.

சுர்மதி என்பது பன்முகமுடையது. அது எங்கும் பார்க்கும், எதனையும் சாதிக்கும் என்பதற்கு கிறிஷ் முழுமையான உதாரணம்.

பாடசாலை மட்டத்திலே வெவ்வேறு வருடங்களிலே பௌதீகம், இரசாயனம், சரித்திரம், வணிகம், நுண்கலை, புவியியல், பிரெஞ்சு எனப் பல்வேறு

கல்வித் துறைகளில் முதன்மை மாணவனாக பல சிறப்புப் பரிசில்களைத் தனதாக்கிய கிறிஷ் இசைத்துறையினையும் விட்டு வைத்தாரில்லை.

வடயோர்க் கல்விச்சபை பாடசாலை மட்டத்திலே நடத்திய Key Boarding போட்டியில் முதற் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், சிறந்த 'தபேலா'க் கலைஞராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். பாரதி கலாமன்றத்தின் அங்கத்தவராக விளங்குவதுடன் பல இளம் கலைஞர்களின் இசைக் கச்சேரிகளுக்கு மிருதங்கமும் சிறப்பாக வாசித்துள்ளார்.

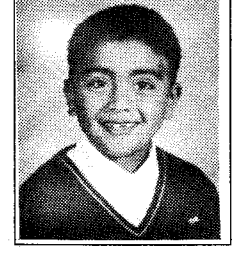
ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மொழி இரண்டிலுமே ஆற்றலுடன் பேச வல்லவரான கிறிஷ் கடந்த ஆண்டின் பாடசாலையின் பட்டமளிப்புத் தினத்தில் இறுதிப் பேருரை நிகழ்த்தும் சிறப்பினை பாடசாலை நிர்வாகம் கொடுத்ததில் தமிழர் சமூகம் பெருமை கொள்கிறது.

சமூக சேவையிலும் நாட்டமுள்ள கிறிஷ் நூல்நிலைய உதவியாளர், மாணவர் பிரத்தியேக போதனை, ரொறன்ரோ அரசு மருத்துவமனைத் தொண்டர் எனப் பல்வேறு நிறுவனங்களிலும் வெவ்வேறு பாங்கிலே தொண்டாற்றியதுடன் சாயி பாபா மையம், H.O.M.E போன்ற அமைப்புகளிலும் நிறைவாகத் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

பாடசாலையின் பூப் பந்துக் குழுவில் அங்கத்துவம் பெற்றதுடன், சதுரங்க விளையாட்டுக் குழுவிலும் முக்கிய அங்கத்தவராகிறார்.

கடந்த வருடத்திற்குரிய பல பரிசில்களை பாடசாலை மட்டத்திலே ஈட்டியுள்ள கிறிஷ், கனடிய மகாதேசாதிபதியின் (கவர்னர் ஜெனரல்) பரிசிலையும், ஒன்ராறியோ மாநில ஆளுனர் (லெப்டினன்ட் கவர்னர்) பரிசிலையும் பெற்றுத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கௌரவத்தை உயர்த்தியுள்ளார்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தேசிய அளவிலே வழங்கப்பட்டுள்ள புத்தாயிரத்தின் புலமைப் பரிசிலை பெற்றுள்ள கிறிஷ், தமிழ்ச் சமூகத்தின் பாராட்டுதலைப் பெறுகிறார் (தொகை \$ 19200). யோர்க் பல்கலைக்கழகம் கொடுத்த புலமைப் பரிசிலான \$4000, கிறிஷ் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்துள்ளமையால் கிடைக்கவில்லை.

**கஜன்
சிவபாலசிங்கம்**

**10வது
ஆண்டு
விருது**

அவதாரச் சிறுவன் கஜன்

நான்கு வயதில் 'கோல்ப்' தண்டு எடுத்தவன் அவதாரத் தமிழ்ச் செல்வன் கஜன் சிவபாலசிங்கம். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னராகவே இனங் காணப்பட்டு பத்திரிகைகளில் முதலாம் பக்க முகப்புச் செய்தியாகப் புகைப்படத்துடன் பெயரடிபட்ட இக்குழந்தை, 'Tiger Woods' என வர்ணிக்கப்படுகின்றான். கஜனுது ஆற்றலைக் கேள்வியுற்ற Tiger Woods அவனுக்கு உற்சாகப்படுத்தும் கடிதம்கூட அனுப்பியுள்ளார். கடந்த ஆகஸ்டில் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற சிறுவர்களுக்கான போட்டியில் கனடா சார்பில் பங்கு கொண்ட எட்டுக் குழந்தைகளில் ஒருவர். 22 நாட்டுக் குழந்தைகள் பங்குபற்றிய இந்நிகழ்ச்சியில் கனடாவிலிருந்து பங்குபற்றியவர்களில் இவனே வயதில் மிகக் குறைந்தவர். கஜன் சிவபாலசிங்கம் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புகளை கீழே ஆங்கிலத்தில் பார்க்கலாம்:

Born: November 2, 1993 Height/Weight: 3' 11"/48 pounds
Hometown: Markham, Ontario. School: Town Centre Private School
Best round/course: 34(9 holes)

Gajan Sivabalasingham was given a plastic club on his first birthday and played his first round at age four. In July, he shot 65 at a par-65 layout at Oak Gables Golf Club near Ancaster in the Canadian qualifier for the U.S. Kids 12-and-under World Championship. That 65 was a dozen shots ahead of his nearest competitor - not bad for a six year-old. The Markham resident then went out and fired nine-hole rounds of 37 and 34 to finish one under par, two strokes off the winning pace, in the championship final Aug.12-14 in Jacksonville, Florida. "He was not happy finishing number two," admits father Marimuthu.

Well, what other response would you expect from a kid who has hit balls alongside Tom Watson and Nick Price at the Altamira Charity Challenge the past two years, appeared on CBC and CBS television, and recently received a personalized note and autographed photo from Tiger Woods.

"I missed a six foot putt for eagle on the 17th hole," notes Gajan. "That would have tied me for the lead. At least I finished second. I'm going to win next year."

There's ample opportunity for such preparation in the Sivabalasingham household, where the backyard is landscaped with a putting green, a chipping area and practice bunker. There's a driving net in the basement.

"When we go on holidays, he makes me bring his putting green strip and his putter," says the elder Sivabalasingham, who marvels at Gajan's short game. "He hits about 300 balls a day during the summer and practices twice a week indoors during school." Gajan's also granted free practice time at such facilities as Angus Glen, the Metro Dome in Scarborough and Unionville Golf Club, and is now receiving instruction from noted teaching professional Ben Kern of the Devil's Pulpit. And what does his father think about his son's celebrity status? "He's a lucky little guy to have all of this free support. I like to see his talent getting up there, but I want him to have a normal childhood, too-to watch cartoons, play Nintendo and look after his studies."

கனடிய தேசிய தின விருது மாணவி

ஸ்காபரோ வுபர்ன் கல்லூரியில் உயர் வகுப்பில் கல்வி பயின்று வரும் ஜெயவேணி (கண்ணா) வேலாயுதபிள்ளை, கடந்த ஆண்டின் கனடிய தேசிய தின விருதினைப் பெற்ற ஓரேயொரு தமிழ் மாணவர்.

ஆரம்பக் கல்வியை எமலி கார் பாடசாலையில் கல்வி கற்ற வேளையிலேயே கல்வியில் சிறப்பான பல விருதுகளைத் தொடர்ச்சியாகப் பெற்று, எட்டாம் வகுப்பில் Academic Achievement Award பெற்றவர். வுபர்ன் கல்லூரியிலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல விருதுகளைப் பெற்று வந்துள்ள ஜெயவேணி, பாடசாலையின் மாணவர் தலைவராக இருக்கின்றார்.

பாடசாலைக் கல்விக்கு நிகராக, தொண்டர் சேவை இவருக்கு விருப்பமான ஒன்று. Violence Intervention Projectஇல் 1997ம் ஆண்டு முதல் ஒரு தொண்டராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இதற்காக 2000ம் ஆண்டின் 'சிறந்த தொண்டர்' விருது இவருக்குக் கிடைத்தது. 1999ம் ஆண்டில் ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தின் தொண்டர் சேவை விருது பெற்ற மாணவர்களில் இவரும் ஒருவர். Canadian Cancer Society, தமது சகோதரரின் பாடசாலையான மல்வரன் கனிஷ்ட பாடசாலை, Spelling Bee Canada ஆகியவைகளிலும் இவர் ஒரு தொண்டராகச் சேவை புரிகின்றார்.

மாணவர்களுக்கான கராட்டே பயிற்சி வழங்குனராகவும் இவர் அமைந்துள்ளார்.

இசைத் துறையில் வீணை கற்று (முன்றாம் வகுப்பு) வருகின்றார். கலைஞர் ரவீந்திரனின் 'மலரும் அரும்புகள்' 'ஸிடி' தயாரிப்பில் இவரது பங்களிப்பும் உண்டு. கம்பியூட்டர் கல்வியில் சிறு வயதிலிருந்தே ஆர்வம் காட்டி அதன் சகல துறைகளையும் கரைத்துக் குடித்துள்ளார்.

கூட்டுறவுக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ், ஸ்காபரோ வைத்தியசாலையின் குழந்தைகள் சிகிச்சைப் பிரிவில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றார். மருத்துவக் கல்வியை மேற்கொள்ள இப்பயிற்சி உதவியாக இருக்கும் என்பது ஜெயவேணியின் நம்பிக்கை. ஸ்காபரோ வேலாயுதபிள்ளை-மாலினி தம்பதிகளின் ஏகபுதல்வி இவர்.

கௌரவம் பெறும் மாணவ மணிகள்

ஜெயவேணி வேலாயுதபிள்ளை

10வது ஆண்டு விருது

பிந்துஜா சிவலிங்கம்

10வது ஆண்டு விருது

வைதேகி வசந்தகுமார்

10வது ஆண்டு விருது

தமிழிசை உலகின் இளைய தாரகை

கனடாவின் மொன்றியலில் 1990ம் ஆண்டு பிறந்தவர் பிந்துஜா சிவலிங்கம். மொன்றியல் Cedarcrest பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பில் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கும் பிந்துஜாவுக்கு ஒரு மூத்த சகோதரியும் (கீர்த்தனா), ஒரு இளைய சகோதரரும் (துளஷிதன்) உள்ளனர். 1996ம் ஆண்டு விடுமுறையைக் கழிக்க இலங்கை சென்றிருந்த இவர், தமது பெற்றோரின் சொந்த நகரமான வவுனியாவில் தங்கியிருந்தார். அவ்வேளையில், தமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றும் தமது மாமியாரே தமக்கு தமிழ் கற்றுத் தந்ததாகவும், அதன் பின்னர் தமிழ் கற்கும் ஆர்வமும், தமிழ்க் கலைகளை அறியும் ஆர்வமும் ஏற்பட்டதாகக் கூறுகின்றார் பிந்துஜா. விடுமுறை முடிந்து வீடு திரும்பியதும், மொன்றியல் 'தமிழர் ஒளி' நடத்தும் தமிழ் வகுப்பில் சேர்ந்து கல்வி கற்க ஆரம்பித்து தற்போது முன்றாம் வகுப்பில் கல்வி பயின்று வருகின்றார்.

முதன்முறையாக நான்கு வயதாக இருக்கையில், தமிழ்ப் போட்டியொன்றில் பங்கு பற்றி முதலிடத்துக்கு வந்து தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றது இவரால் மறக்க முடியாதது. சிறந்த பாடகரான சிந்துஜா, உலக வானொலி கீதவாணி நடத்திய கவிதைச் சரம் போட்டியில் பரிசு பெற்றதைத் தமது வாழ்வில் பெற்ற பெரும் பரிசாக மதிக்கின்றார். ஆங்கிலக் கவிதைகளை எழுதி வரும் இவர், தமிழிலும் எழுதப் பழகி வருகின்றார். (133ம் பக்கம் பார்க்க)

சரித்திர மாணவி வைதேகி

கல்வியிலும் ஏனைய துறைகளிலும் ஆர்வம் காட்டிவரும் இளஞ் சந்ததியினரில் ஒருவராகிய செல்வி வைதேகி வசந்தகுமார் மார்க்கம் நகரில் அமைந்துள்ள Markville Secondary கல்லூரியில் பதினோராம் வகுப்பில் கல்வி பயின்று வருகின்றார். இவர் சரித்திர பாடத்திற் பெற்ற அதியுயர் புள்ளி, தலைமைத்துவப் பண்பு (Leadership skills), திட்டமிடல் (Planning) என்பவற்றின் அடிப்படையில் சிறந்த மாணவியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு, 2000

ஆண்டிற்கான கவர்னர் ஜெனரலின் கனடிய சரித்திர பாடத்திற்கான பதக்கத்தை (Governor General's Canadian History Medal for the Millenium) பெற்றுள்ளார். இப் பரிசளிப்பு வைபவத்தில் உரையாற்றிய வைதேகியின் ஆசிரியர் திரு. Jeffrey Barr அவர்கள் Markville கல்லூரியின் சரித்திரத்திலே முதன் முதலாக இந்த விருது பெற்று சரித்திரம் படைத்த மாணவி வைதேகி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் பாடசாலை மட்டத்தில் பல குழுக்களில் அங்கம் வகிக்கின்றார். Markville கல்லூரியில் இவருடைய குழுவினரால் Anti racism assembly, Remeberance day celebrations என்பன ஒழுங்கு செய்து நடத்தப்பட்டன.

இவர் Markham District Veterans Association இனால் வழங்கப்பட்ட Millenium Award for Excellence in the Study of Canadian Wartime History என்ற விருதினையும் பெற்றுள்ளார். சென்ற ஆண்டு ரொறன்ரோ பெரும்பாக பாடசாலைகளுக்கிடையே நடத்தப்பட்ட ஆங்கில கட்டுரைப் போட்டியிலும் கீழ்ப்பிரிவில் பாராட்டுச் சான்றிதழ் (Honorable Mention) பெற்றுள்ளார்.

இவர் நடனக்கலை, தமிழ்ப் பேச்சுக்கலை என்பவற்றில் மிகவும் ஆர்வமுடையவர். நடனக் கலையை ஆசிரியை திருமதி கௌரி பாபு அவர்களிடம் பயின்று வருகின்றார். தமிழ்ப் பேச்சுக் கலையைப் பொறுத்தமட்டில், ரொறன்ரோவில் சுவாமி விவேகானந்தர் நினைவு தினப் பேச்சுப் போட்டியிலும், மொன்றியால் தமிழ்க் கலாசாரச் (133ம் பக்கம் பார்க்க)

சமூகப் பற்றாளர்

1975ம் ஆண்டு, குடும்பப் பெரும் பொறுப்பு பெரும் சமையாகிவிட, கட்டுப்பெத்தை படிப்பை நிறுத்தி விட்டு, ஜேர்மனிக்குச் சென்றார். சில காலத்திலே சிறு சிறு இடைவெளிகளுக்குள் தன் உடல் பிறந்த 5 பெண் சகோதரிகளையும் தன்னோடு அழைத்துக் கொண்டார். அவர்களுக்குச் சரியான வாழ்வை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

ஜேர்மனியில் பலவிதமான போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் தான் அவர் வாழ்வுப்பாதை செப்பனிடப்பட்டது.

ஸ்ரீபதியின் வெற்றிக்குப் பின்னால் கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாக இன்கிரிட் என்ற ஜேர்மனிப் பெண் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்ட பின்னர் தான் ஒரு பெற்றோல் நிலையத்தை கடந்த 13 வருடங்களாக நடத்தி வருகிறார். Frankfurt International Airport இல் அமைந்த EP Station இல் இவரைக் கூடுதலான நேரங்களில் சந்திக்கலாம். ஜேர்மனியில் ஒரே ஒரு தமிழரின் நிர்வாகத்தில் நடத்தப்படுகிற நிலையம் இது. இன்னொரு நிறுவனத்தையும் இவர் நடத்துகிறார். 40 கார்களைக் கொண்ட Rental Car Company.

ஐரோப்பாவில் முதலாவது 24 மணி நேர ரிஆர்ரி 'சற்றலைற்' தமிழ் வானொலியை ஆரம்பிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். பத்திரிகைத் துறையில் உள்ள ஆர்வம் இவரை அவ்வப்போது அத் துறையில் புதுமையாக ஏதாவது செய்யத் தூண்டும். 'தாகம்' என்ற வாரப்பத்திரிகை ஒன்றை தமிழ் கலைஞர்கள் புகழ் பாடுவதற்காகவே ஆரம்பித்து நடத்தினார். ஒரு ஆண்டு காலம் தாக்குப்பிடித்து பல ஆயிரம் தொகையை விழுங்கிவிட்டது. பின்னர் 'பயணம்' என்ற சஞ்சிகை ஒன்றை சில காலம் வெளியிட்டார். கனடாவில் ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கத்தை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் பிரபலமான 'உதயன்' வாரப் பத்திரிகையின் ஐரோப்பியப் பதிப்பு பொறுப்பாசிரியராக இருந்து இப்போது ஐரோப்பாவில் அப்பத்திரிகை வளர்ச்சிக்காக உதவி வருகிறார்.

மந்திரங்களைத் தந்திரமாகச் செய்து குழந்தைகளின் உள்ளங்களை மட்டுமல்ல பெரியவர்களின் உள்ளங்களையும் கவர்வதில் ஸ்ரீபதி ஒரு கள்வர். அமெரிக்க மாயாஜால வித்தகர் சங்கத்தில் இவர் ஒரு உறுப்பினர். பல சந்தர்ப்பங்களில் இவரது ஆற்றலைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். தான் கற்ற கலையை முறைப்படி சொல்லியும் கொடுத்து வருகிறார். கனடா, லண்டன், அவுஸ்திரேலியா, டென்மார்க் போன்ற பல நாடுகளில் ஆர்வமானவர்களுக்கு மாயாஜால பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தியிருக்கிறார்.

ஜேர்மனியப் பெண் இவரது வாழ்க்கைத் துணைவியாக இருந்தாலும் இவரது முன்னு பிள்ளைகளுக்கும் தமிழ் பெயரே சூட்டியுள்ளார். முத்தவர்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகள். சசி - ஸ்ரீ. கடைசிப் பிள்ளை - சிவா. ஸ்ரீபதியுடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். அவர் ஒரு திறந்த புத்தகம். அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மனி என்று பல மணினேரங்கள் அவரோடு பயணங்கள் போயிருக்கிறேன். அந்த இடங்களில் உள்ள சிறப்புகளையும் முன்னேற்றங்களையும் பார்த்து வியந்து அவர் என்னோடு பேசும் போதெல்லாம், "நம் மண்ணின் வளம் காணும் நான் என்றோ? மலரும் தமிழீழம் தான் எப்போதோ?" என்ற அவரது கனவுகள்... தான் பிறந்த தீவுப் பகுதியில் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்ற திட்டங்கள்...

சமீபத்தில் அவர் வாழ்வில் நடந்த சோகத்துக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வது என்று தெரியாமல் தவித்திருக்கிறேன். ஆனாலும் அவரது தொண்டு செய்யும் சேவை உணர்வு தான் அவரை அத்தனை சோகங்களிலும் மனிதனாக உலவ வைத்துக் கொண்டிருக்கிற உண்மையை மட்டும் என்னால் புரிய முடிந்தது.

திரு. சிவனடியான் ஸ்ரீபதி அவர்களின் தன்னலமற்ற சமூகப் பணிகளுக்காக சமூக சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், தமிழீழம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர் தலைவனாகவிருந்து கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்த எஸ். தி. அகிலன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

ஒலிபரப்புக்

இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் வரவேற்கத்தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றன. தில்லைநாதன் குடும்பத்தார் எடுத்திருக்கும் இம்முயற்சி மென்மேலும் விரிவடைய வாழ்த்துகின்றேன்" என்று குறிப்பிட்டதிலிருந்து ஒலிபரப்பின் தரத்தையும் தகுதியையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

1985ல் இலண்டனில் குடியேறிய வேளையில் அங்கு தமிழ் ஆசிரியராகவும் சில காலம் பணியாற்றிய இவர், மேற்கு லண்டன் தமிழ் பாடசாலையின் கவர்னர்களில் ஒருவராகவும் இருந்துள்ளார்.

நல்லதொரு கலைக் குடும்பத்தில் அவதரித்த யோகா தில்லைநாதன் அவர்களின் கணவர், மகள், மருமக்கள், சகோதரர்கள் என்று அனைவருமே ஒலிபரப்புக் கலையை இங்கிலாந்து தேசத்தில் வளர்க்க அரும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

இவரது முப்பத்தியைந்து வருட கால ஒலிபரப்பு வாழ்க்கையை மெச்சிக் கௌரவிக்கும் வகையில் இவ்வருட 'தமிழர் தகவல்' சிறப்பு விருதுடன், தமிழீழம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர் தலைவனாகவிருந்து கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்த எஸ். தி. அகிலன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

மன நோய்க்கு

தலைவராகவும் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். இந்த நிலையத்தின் ஊடாக மட்டுநகர் கல்லடி சைவ அநாதைகள் இல்லத்துக்கு நிதி அனுப்ப முன்னின்று உழைத்துள்ளார்.

நோய்க்கான சிகிச்சைக்கு மருந்துடன் ஆன்மீக சிந்தனையையும், இறைவழிபாட்டையும் இணைத்து வழங்கிவரும் டாக்டர் சூரியபாலன் கடந்த சில மாதங்களாகச் சுகவீனமுற்று, வீட்டிலிருந்து ஓய்வும் சிகிச்சையும் பெற்று வருகின்றார். மிகக்கடுமையான நோயிலிருந்து இவர் பிழைத்ததே ஆண்டவன் மீதான நம்பிக்கைதான் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

சமூகப்பற்று நிரம்பிய டாக்டர் சூரியபாலன் அவர்களின் வைத்திய ஆன்மீக சேவைகளை வியந்து இவ்வருட தமிழர் தகவல் விருதுடன், தமிழீழம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர் தலைவனாகவிருந்து கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்த எஸ். தி. அகிலன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

கனடாவில் சட்டம்

கதிர்காமசேகரர் (Justice of Peace and Unofficial Magistrate - J.P.U.M) - பாலாம்பிகை தம்பதிகளின் புதல்வி இவர். இலங்கையில் சட்டத்தரணியாகப் பட்டம் பெற்ற பின்னர் தமது ஆரம்பப் பயிற்சியை பிரபல்யமான வருமான வரி வழக்கறிஞர் திரு. எஸ். அம்பலவாணரிடம் பெற்றார்.

வழக்கறிஞர் தொழிலுடன் சமய சமூகப் பணிகளிலும் இயன்றளவு தம்மை ஈடுபடுத்தி வரும் மோகன் - தெய்வா தம்பதிகளுக்கு ரஜேஷ் என்னும் பெயரில் ஒரு மகன் உள்ளார்.

கனடாவில் சட்டத் தொழிலில் தமிழர் பெயரை முதலில் பதித்தவர்கள் என்னும் வகையிலும், அவர்கள் ஆற்றிய சமூக சேவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு இந்தத் தம்பதியருக்கு 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், தமிழீழம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி மாணவர் தலைவனாகவிருந்து கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்த எஸ். தி. அகிலன் ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கங்களும் வழங்கப்பெறுகின்றன.

கலைத் தம்பதிகள்

நாடகங்களில் பிரதான அரசியற் பாத்திரங்களும் ஏற்றுள்ளார். கோணேஷின் ஒகெஸ்ட்ரா, சுருதி இசைக் குழு, ஸ்வரம் ஏழு இசைக் குழு, வானம்பாடிகள் இசைக் குழு ஆகியவற்றின் பாடகியாகவும், 1996 முதல் 1999 வரை கீதவாணி வானொலியின் அறிவிப்பாளராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் இருந்துள்ளார். இவர் நல்லதொரு திரைப்பட நடிகை; நாட்டுக் கூத்துகள், பட்டி மன்றங்கள், கவியரங்குகளில் தாராளமாகப் பங்குபற்றியுள்ளார். நவராகங்கள் 1 & 2, அதிசய ராகங்கள் ஆகிய ஒளியிழை நாடாக்களில் சித்ராவைத் தரிசிக்கலாம். அன்ரன் பீலிக்ஸ்-சித்ரா தம்பதியினர் தங்களின் ஒரே பிள்ளையான சாம் பீலிக்கடன் சேர்ந்து வானவில் நிகழ்ச்சியிலும், கே. எஸ். பாலச்சந்திரனின் நாடகத்திலும் ஒரே மேடையில் இணைந்து நடத்ததைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றனர்.

இந்த அபூர்வ தம்பதிகளின் கலைப் பயணத்தை மெச்சி 'தமிழர் தகவல்' விருதுடன், டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள் தமது தந்தையார் எஸ். கே அம்பலவாணபிள்ளை ஞாபகார்த்தமாக வழங்கும் தங்கப் பதக்கமும், 'உதயன்' பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் தமது மைத்துனர் எஸ். இலட்சுமணசாமி நினைவாக வழங்கும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

வைதேகி

சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்ட வாணி விழாப் பேச்சுப் போட்டியிலும் முதலாமிடங்களைப் பெற்று தங்கப் பதக்கங்களைக் கவிகரித்துக் கொண்டவராவார். இவை தவிர, உலகத் தமிழர் இயக்கம், வானவில் போன்ற அமைப்புகளினால் நடத்தப்படும் பேச்சுப் போட்டிகளிலும் வருடா வருடம் கலந்து பல பரிசில்களைப் பெற்றிருக்கின்றார். உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் ஆரம்ப கல்வியைப் பயின்ற இவர் கலாநிதி வசந்தகுமார் - ஜெயகுமாரி தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வியாவார்.

இளைய தாரகை

கடந்த ஆண்ட தமிழர் ஒளி நடத்திய முத்தமிழ் விழாவில் ஆசிரியர் பாத்திரத்தில் நடத்துப் பலரதும் பாராட்டினைப் பெற்றுள்ளார். கடந்த ஆண்டு, தமிழிசைக் கலா மன்றம் மொன்றியலில் நடத்திய சங்கீதப் போட்டியில், வாய்ப்பாட்டில் அதிசிறப்புப் புள்ளிகள் பெற்றுள்ளார். இந்த வருடம் மொன்றியல் திருமுருகன் ஆலயம் நடத்திய பொங்கல் விழா பண்ணிசைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றுள்ளார். இது தவிர மேலும் பல விழாக்களிலும், போட்டிகளிலும் பிந்துஜா சிவலிங்கம் பல சான்றிதழ்களையும் பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

Please
Patronize
Our
Sponsors.

இந்த மலர்
வெளியாக உதவிய
தமிழர் சமூக
வர்த்தகர்களை
ஆதர்ப்புங்கள்!

Mel Lastman

Mayor
City Hall, 2nd Floor
100 Queen Street West
Toronto, Ontario M5H 2N2

Tel: (416) 395-6464
Fax: (416) 395-6440
mayor_lastman@city.toronto.on.ca

A Message from Mayor Mel Lastman

It is a great pleasure for me to send greetings and warm wishes to everyone attending the 10th annual Tamils' Information Awards ceremony and congratulations the publisher, staff and readers of the 10th anniversary issue of Tamils' Information.

Publications that bring people together and strengthen the communities they serve, are welcomed and encouraged in our City. By responding to the varied needs and interests of our vibrant Tamil community, your monthly digest provides important information on government programs and services.

As the most culturally diverse City in the world, Toronto is home to people from 169 different countries, speaking more than 100 languages. Throughout Toronto's history, the people of our great City have learned from each other by sharing and celebrating their rich and varied cultures. Publications that provide information about important community services and assist our many diverse cultural groups are appreciated and supported in our City.

On behalf of Toronto Council and the 2.4 million people of our great City, I offer my congratulations to all the award winners being honoured this evening and my best wishes to Tamils' Information for continued success.

Cordially,

Mel Lastman
Mayor

National Crime
Prevention Centre
Centre national
de prévention du crime

Greetings from Barbara Hall

It is with great pleasure that I extend my best wishes and congratulations to everyone associated with the 10th anniversary of Tamils' Information.

This magazine plays a vital role in assisting newcomers to adjust to a new life in this country and to become part of the local community. Tamils' Information has provided a uniquely valuable service to Tamil newcomers in its 10 years. It provides them with up-to-date information and programs that are available to them.

Tamils' Information magazine truly serves the needs of the Tamil community in Canada. It has also benefited the entire community which is better when all Canadians are able to contribute.

I wish to commend you for your past work and wish you well in your future endeavours.

Barbara Hall

Canada

Department of Justice
Canada

Ministère de la Justice
Canada

Solicitor General
Canada

Solliciteur général
Canada

Pam McConnell

Councillor, Don River
City of Toronto

City Hall, 2nd Floor
100 Queen St. West
Toronto, Ontario
M5H 2N2

Tel: 416 392-7916
Fax: 416 392-7296
TTY: 416 392-1239
councillor_mcconnell@city.toronto.on.ca

January 11, 2001

GREETINGS FROM COUNCILLOR PAM MCCONNELL

I am very pleased to offer my congratulations to the Tamil Information magazine on its tenth anniversary, and I am very happy to be celebrating with you again this year at the awards ceremonies which are also 10 years-old.

For the past decade, the Tamil magazine has been an important source of information for the community. I am happy to applaud its dedication and record of achievement on this special day. I also salute the Tamil Information Centre for hosting this wonderful event.

It is your level of commitment to the strengthening of our communities that makes me proud to be your representative at City Hall.

I especially look forward to working with the Tamil community on moving forward with the St. James Town Community Centre. The funding for this centre has been approved and we are embarking on the design process. Together we have moved the centre closer to reality, and together we will design a centre that reflects and serves the wonderful people that make up our community. With your help and your active involvement, we will ensure that the needs and desire of the community will be incorporated into the design.

Again, I appreciate your immense and growing contribution to the community and to our city. And thank you again for making me a part of the anniversary celebrations once more!

Sincerely,

Pam McConnell
Councillor, Ward 28/Toronto Centre-Rosedale

'தமிழர் தகவல்' ஒரு
 தசாப்தத்தைப் பூர்த்தி
 செய்துள்ளது. எழுதுபவர்கள்,
 சமூக வர்த்தகர்கள், தன்னலம்
 கருதாத தொண்டர்கள்
 உற்சாகமான ஒரு குழுவாக
 இணைந்ததால் இதனை
 வெற்றியுடன் நிறைவேற்ற
 முடிந்துள்ளது. ஒவ்வொரு
 மாதமும் சுமார் இருநூறு
 மணித்தியாலங்களை இந்தக்
 குழுவினர் தமிழர் தகவல்
 வெளியீட்டுக்காகச் செலவு
 செய்துள்ளனர். ஒரு சதம்தானும்
 சன்மானம் எதிர்பார்க்காது
 தொண்டு அடிப்படையில்
 இப்பணியினை மேற்கொண்ட
 ஒவ்வொருவரையும், பத்தாண்டுப்
 பூர்த்தி வேளையில்
 நினைத்துப் பார்க்கையில்
 மனதை இதமான ஒரு சுகம்
 வருடுவது தெரிகின்றது.
 2001 ஆம் ஆண்டினை
 'சர்வதேச தொண்டர்கள்
 வருடமாக' ஐக்கிய நாடுகள்
 சபை பிரகடனம் செய்துள்ளது.
 இந்தச் சரித்திர நிகழ்வில்
 'தமிழர் தகவல்' மஞ்சரியும்
 இணைந்து கொள்வது
 ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு.
 புகலிட மண்ணில்
 எங்கள் சுவடுகளை
 ஆழமாகப் பதித்திட உதவிய
 அனைவருக்கும்
 ஆழ்ந்த நன்றிகள்!
 திரு எஸ். திருச்செல்வம்

BRONZE SPONSORS

ஸ்ரீவித்யா பீடம்

416-299-4957

கணபதி கிரியா பவனம்

416-248-0200 & 416-917-7717

லக்கி ஸ்டோர்ஸ்

416-321-8310

A. (Caru) Carunakaran

416-321-2999

எஸ். கே. தீசன்

416-631-6322

R. G. Education Centres

416-609-9508

சாரதாஸ்

416-934-0133

அபிராம் கேட்டரிங்

416-266-5372

யாழ் கேக் ஹவுஸ்

416-431-6874

விஜயாஸ் சில்க்

905-273-7997

அபிராம் அச்சகம்

416-431-6604

ஆ. வேலுப்பிள்ளை

416-499-9596

ஸ்ரீஹரன் மங்கள பவனம்

416-289-9384

யோகி தம்பிராஜா

416-496-6509

பல் வைத்தியர் டாக்டர் புஷ்பா வன்னித்தம்பி

416-289-7187

SILVER SPONSORS

KIRUBA KIRUSHAN

EASY HOME BUYERS

416-414-5562

DR. C. YOGESWARAN

FAMILY DENTIST

416-989-4457

COMPUTEK

INSTITUTE OF TECHNOLOGY

416-285-9941

ஸ்ரீகௌரி மங்கள சேவை

416-266-3333

ஸ்ரீவிஜயலட்சுமி வாசா

905-501-0011

பொ. கயிலாசநாதன்

சட்ட அலுவலகம்

416-752-9561

V.V.TUTORING CENTRE

416-701-1763

905-471-3084

திரவி முருகேசு

வீடு விற்பனைப் பிரதிநிதி

416-281-4900

நீல் சுரேந்திரன்

வீடு விற்பனைப் பிரதிநிதி

905-793-5000

யாழ் சுப்பர் ஸ்டோர்ஸ்

பார்லிமென்ட் & வெலஸ்லி

416-923-9806

G.N.S Party Rentals

All under one roof

416-288-1977

றோயல் குறோசரி

நிலையான வர்த்தக நிறுவனம்

416-693-8078

பிற்றர் ஜோசப்

Traffic Ticket Specialist

416-537-7737

NET COM

TRAINING & TECHNOLOGY INC.

416-438-3737

DEENA VIDEO

PROFESSIONAL PEOPLE

416-759-3566

சங்கர் & கோ

பிரபல வர்த்தக நிறுவனம்

416-759-5100

தர்ஷனாஸ்

முதலாம் தர சுப்பர் மார்க்கட்

905-270-7576

அம்பாள் ரேடிங் கோ

பார்லிமென்ட் & வெலஸ்லி

416-928-6665

வசந்த மாளிகை

தங்க நகை முன்னோடிகள்

905-848-5151

DR. SHAN

A. SHANMUGAVADIVEL

416-266-5161

ஸ்ரீசக்தி நகைமாளிகை

நாணயமான நகைக் கோட்டம்

416-755-0559

6 குமார்ஸ்

புடவை வியாபார முன்னோடிகள்

416-465-7131

YOGI THAMBIPILLAI

YOGI PARTNERS

416-289-4141

416-241-9292

ஜெயா & பிறதர்ஸ்

தமிழ் லேசர் இசைக் களஞ்சியம்

416-759-9540

சீவா கணபதிப்பிள்ளை

Children's Education Trust of Canada

416-438-0660

ASKAI SUPER MARKET

முன்னணி வர்த்தகர்கள்

416-538-7400

THAMIL CREATORS

Graphic Designs, Typesetting & Printing

416-751-4574

PLATINUM SPONSORS

So Soya

www.portello.com
416-293-6555

T. K. Thevarajah

Norwich Union
905-471-9061

Karu Kandiah

Associate Broker
416-284-4751

Dr. M. Illango

Dental Clinic
416-292-7004

Fancy Florist

Flower Decorators
416-288-1419

M. Kasipillai & Sons

Money Transfer
416-267-8221

Manchulaa Fashion

Textiles & Jewellery
416-297-9875

K. Sabesan

Anicko Interior Inc.
416-605-1990

Ketha

N.K.S Draperies & Blinds
905-944-0216

R. Balendra

Insurance Broker
416-750-9450

Nathan Sritharan

Law office
416-499-2760

Manuel Jesudasan

Law office
416-444-8070

Uthayan

A Tamil Weekly
416-412-3092

Ahilan associates

Printers & Publishers
416-920-9250